R. G.
6|9|27

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவபுராணதிதோத்திரமஞ்சரி.

இஃது,

திருக்கைலாசபரம்பரைப்

பொம்மபுரம்

ஸ்ரீசிவஞானபாலையதேசிகராதீனத்துச்

சிதம்பரம் ஈசானியமடம்

ஸ்ரீமத் - இராமலிங்கசுவாமிகளவர்கள்

மாணாக்கருள் ஒருவராகிய

மஹா - ள - ஸ்ரீ

க. வ. திருவேங்கடநாயடவர்கள்

திரட்டிச் சில முக்கியகுறிப்புரைகளும் எழுதித்தர

சென்னை முத்தியாலுபேட்டை

பூர்வகலாப்பிரசங்கநிகேதனசபையாரால்

சென்னை

கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

விளம்பி ஹு மாசி மீ

Registered Copy-right.

உ

கணபதிதுணை.

முகவுரை.

சான்றோர் தொடங்குந் தனிப்பெருஞ் செயற்கெலா
மென்றநற் றுணைசெயு மிறையவ னடிகளு
மென்னகத் தினிதிருந் தெவற்றையும் விளக்கிடு
மன்னிரா மலிங்க மாதவ னடிகளு
முக்கர ணங்களின் முறைமையிற் பணிந்தே
தொக்கபே ரறிஞரைச் சுட்டியே கிளப்பன:—

சிவபுராணம் இதிகாசம் சாஸ்திரமுதலியவற்றுள்ள சுவைமிக்க பாயிரத்துதிமலர்களே செறிந்து, அரியதொரு பூங்கொத்துப் போலுதல்பற்றி இந்நூல் சிவபுராணுதி தோத்திர மஞ்சரி எனப் பெயரிடப்பெற்றது. தொகுக்கமுயன்று நெடுநாளாகியும் முற்றுருதிருந்த இது இப்பொழுது வெளிப்போந்துலாவுவதற்கு, சென்னை முத்தியாலுபேட்டை இலிங்கசெட்டியார்வீதி 104 - வது இலக்கமுள்ள கிருகத்திற் ருபித்திருக்கும் பூர்வகலாப்பிரசங்கநிகேதன சபையார்களின் நன்முயற்சியே இன்றியமையாச் சாதனமாயிற்று. இதனை அச்சிடவுத்தேசித்துத் திருக்கைலாசபரம்பரைப் பொம்மபுரம் ஸ்ரீ சிவஞான பாலைய தேசிகராதீனத்துச் சிதம்பரம் ஈசானியமடம் ஸ்ரீமத் இராமலிங்க சுவாமிகளவர்கள்பால் விண்ணப்பிக்க ; அவர்கள் தாம் அரிது சேகரித்து வைத்திருந்த அச்சிலில்லாத பல புராணுதிகளின் துதிகளை அளித்தமையேயன்றி, எனக்கு விளங்காச் சில செய்யுள்களுக்குக் குறிப்புப்பொருள்களும் வரைந்தனுப்பினமையின், அச்சற்குரு சுவாமிகள் கருணுவிசேடத்தால் வேண்டியவரை அருஞ்செய்யுளுக்குக் குறிப்புரைவரைந்து இவ்வரியதொழிலை எளிதுமுடிக்கப்பெற்றனன்.

சாஸ்திரத்துதிகளை முன்வைத்தலே முறையேனும் அவற்றைத்தொகுக்குமுத்தேசம் முன்னின்றி ஒவ்வொருமூர்த்திகளுக்கும் சிவபுராணங்களிலே தோத்திரமிருத்தல்பற்றி அவற்றையே முன்னர்த் தொடங்கிவிட்டமையின் அங்ஙனமே கேள்விப்பட்டவரை புராணாதிகளைக் காலநோக்கி முறைப்படுத்தியும், முற்பட்டவற்றுள்ளும் சில பிற்கிடைத்தமையின் பின்வைத்தும், சிலவற்றில் கற்பனைச்சிறப்புடையவற்றைமாத்திரம் சேர்த்தும், இயற்றியோர்பெயர்முதலிய தெரியாதுள்ள நூற்குறிப்பில் (*) இக்குறியிட்டும், வித்தியாபிவிருத்திச் சிந்தையருக்கேயன்றித் தோத்திரபாராயணஞ்செய்யும் அன்பருக்கும் பயன்படுமாறு விநாயகக்கடவுளாதியர் துதிகளோடு, பூர்வாசிரியர்களின்துதிகளையும் ஒருவாறு அவ்வவ்வினம்பற்றியே முறைப்படுத்தும் அச்சிடப்பட்டது. வீரசைவ சமயகுரவராதியோர்துதிகள் முந்திய சில அடியவர்துதிகட்கு முன்னர்வைக்கவேண்டியவேயாயினும் அவை பலவாகக்கிட்டாமையேயன்றிக் கிட்டியவையும் பலமூர்த்திகளைத்தொகுத்தனவாகி இருத்தலின், வீரசைவகுரவர்துதிமுற்றும் ஒருங்கிருப்பின் நலமெனத் தொகுக்கப்பட்டன. இனம்பற்றிவகுத்ததில் ஏதேனும் முறைதவறெனத்தோன்றின் முறைப்படுத்திக்கொள்வதன்றியும் எனக்கும்அறிவிக்கின் பரோபகாரமாகும். ஒவ்வொருவரும் இதன் விசேடமுணர்ந்து அபிமானித்து வாங்கின் இனி இரண்டாம்பாகமாக அச்சிடுதற்குச் சேகரித்துள்ள மற்றையபுராணத்துதிகளையும் விரைவிலச்சிடுதற்குப் பேருதவியாகும். அபிமானமே அபிவிர்த்திக்கு ஏதுவாதல் அன்பர்கள் கவனிப்பாராக: இச்சபையார் இவ்வரியநூல் அச்சிட்டது தமக்குப் பயன்படும்பொருட் டன்மையின், இதன் விற்பனையால் வருந்தொகைமுற்றும் இச்சபையின் அபிவிருத்திக்காகவே உபயோகிக்கப்படும். சுபம்!

க. வ. திரு.

கணபதி துணை.

கணபதிதுணை.

சிவபுராணாதிகளின்விளக்கம்.

நூற்பெயர்.	ஆசிரியர்பெயர்.	அவர் நகர்முதலியன.
பெரியபுராணம் ..	சேக்கிழார்நாயனார் ...	குன்றத்தூரிலவதரித்தவர்.
கந்தபுராணம் ...	கச்சியப்பசிவாசாரியர் ...	காஞ்சிகுமரகோட்டத்தவர்.
உபதேசகாண்டம் ...	கோனேரியப்பநாவலர் ..	ஷெ யூர் ஷெயார் மாணுக்கர்.
கோயிற்புராணம் ...	உமாபதிசிவாசாரியர் ..	சந்தானகுரவர்களுள் ஒருவர்
5 சேக்கிழார்நாயனார்புராணம்	,, ...	[தில்லைவாழந்தணர்.
திருவாதவூரர்புராணம் ...	கடவுண்மாமுனிவர் [ணர்	சைவாசாரியர்.
அருணகிரிபுராணம் ...	குகை மறைஞானசம்பந்தநாய	சிதம்பரம் ஷெயார்.
திருவிளையாடற்புராணம் ...	பரஞ்சோதிமுனிவர் ...	மதுரை ஷெயார்.
சிதம்பரபுராணம் ..	,, ...	,,
10 சேதுபுராணம் ...	நிரம்பவழகியதேசிகர் ...	பாண்டிநாட்டுத்திருமாயூரர்.
திருப்பரங்கிரிபுராணம் ...	,,	,,
திருவாரூர்ப்புராணம் ...	சம்பந்தமுனிவர் ...	ஷெயார் மாணுக்கர் அளகாபுரி.

	இலிங்கபுராணம் ...	குலசேகரபாண்டியர் ...	பாண்டிமன்னவர்.
	பிரமோத்தரகாண்டம் ...	வரதுங்கபாண்டியர் ...	,,
15	கூர்மபுராணம் ...	அதிவீரராமபாண்டியர் ...	,,
	காசிகாண்டம் ...	,, [டியர்.	,,
	வாயுசங்கிதை ...	குலசேகர வரதுங்கராம பாண்	,,
	மச்சபுராணம் [ராணம்.	வடமலையப்பபாண்டியர் ...	,,
	சங்கரநாராயணர் கோயிற்பு	சீவலமாறபாண்டியர் ...	,,
20	தக்ஷிணகைலாசபுராணம்...	சிங்கைச்செகராஜசேகரர் ...	ஈழநாட்டரசர்.
	பிரபுலிங்கலீலை ...	சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் ...	பொம்மபுரவாதீனத்தர்
	திருக்கூவப்புராணம் ...	,, [சிகர்.	[நல்லாற்றூர்.
	விருத்தாசலபுராணம் ...	ஞானக்கூத்த சிவப்பிரகாசதே	துறையூராதீனத்தர்
	திருவையாற்றுப்புராணம்..	,, ...	[சிவன்பாக்கம்.
25	நல்லூர்ப்புராணம் ...	வேலையசுவாமிகள் ...	குருதேவராதீனத்தர்
	வீரசிங்காதனபுராணம் ...	,, ...	[பெருமத்தூர்.
	சீகாளத்திபுராணம் ...	கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள் [ர்.	ஷை திருவெங்கை.
	திருக்கழுக்குன்றப்புராணம்	அந்தகக்கவிவீரராகவ முதலியா	உழலூர்.
30	திருக்காளத்திபுராணம் ...	* ...	*
	செவ்வந்திப்புராணம் ...	சைவ எல்லப்பநாவலர் ...	*
	அருணசலபுராணம் ...	,, ...	,,
	திருவெண்காட்டுப்புராணம்	,, ...	,,
	திருவிரிஞ்சைப்புராணம் ...	,, ...	,,
	தீர்த்தகிரிபுராணம் ...	,, ...	,,
35	பழையகாஞ்சிப்புராணம்...	* ...	*

கந்தபுராணச்சுருக்கம் ...	சம்பந்தசரணாலயசுவாமிகள் ...	தருமபுரவாதீனத்தர்.
திருவாவடுதுறைப்புராண	சுவாமிநாதசுவாமிகள் ...	திருவாவடுதுறையாதீனத்தர்.
காஞ்சிப்புராணம் ...	சிவஞானசுவாமிகள் ...	,,
விநாயகபுராணம் ...	கச்சியப்பசுவாமிகள் ...	,,
40 திருத்தணிகைப்புராணம்...	,, ...	,,
பேரூர்ப்புராணம் ...	,, ...	,,
திருவானைக்காப்புராணம்...	,, ...	,,
பூவாளூர்ப்புராணம் [ணம்.	,, [வர்.	,,
திருப்பாதிரிப்புலியூர்ப் புரா	இலக்கணம் சிதம்பரநாதமுனி	,,
45 திருச்செந்தூர்ப்புராணம் ...	வென்றிமாலைக்கவிராயர் ...	திருச்செந்தூரினர்.
கடம்பவனபுராணம் [ணம்.	வீமநாதபண்டிதர் ...	இலம்பூரினர்.
உத்தரகோசமங்கைப் புரா	* ...	தருமபுரவாதீனத்தர்.
கடம்பர்கோயிற்புராணம்...	ஈசானியசுவாமிகள் ...	திருவாவடுதுறையாதீனத்தர்.
வசவபுராணம் ...	* ...	பொம்மபுரவாதீனத்தர்.
50 சரபபுராணம் ...	* ...	வீரசைவமரபினர்.
சிவராத்திரிபுராணம் ..	காசி வரதராஜபண்டிதர் ...	யாழ்ப்பாணம் சுன்னாகத்தர்.
சிவராத்திரிபுராணச் சுருக்க	நெல்லைநாதபண்டிதர் ...	*
புலியூர்ப்புராணம் [ம்.	வைத்தியநாதமுனிவர் ...	*
சீர்காழிப்புராணம் ...	அருணாசலகவிராயர் ...	சீர்காழிநகரினர்.
55 திருவேற்காட்டுப்புராணம்.	* ...	திருவாவடுதுறையாதீனத்தர்.
சானந்தகணேசபுராணம்...	பவளப்பாடிப்புலவர் ...	வீரசைவமரபினர்.
கணேசபுராணம் ...	விருபாக்ஷதேவர் ...	வீரசைவாசாரியர்.
திருவாப்பனூர்ப்புராணம்...	கந்தசாமிப்புலவர் ...	திருப்பூவணத்துள்ளவர்.

திருப்பூவணப்புராணம் ...	கந்தசாமிப்புலவர்	திருப்பூவணத்துள்ளவர்.
60 மயூரகிரிபுராணம் ...	வேதாந்தசுப்பிரமணியப் பிள்ளை.	*
திருத்தணிகைப்புராணம்...	கந்தப்பஐயர் ...	திருத்தணிகை. வீரசைவர்.
திருமயிலைப்புராணம் ...	அமிர்தலிங்கசுவாமிகள் ...	திருவண்ணாமலையாதீனத்தார்.
ஆதிபுரிபுராணம் ...	* ...	*
திருவொற்றியூர்ப்புராணம்.	* ...	தருமபுரவாதீனசுவாமிகள்.
65 திருவாலங்காட்டுப்புராணம்	* ...	*
அவிநாசிபுராணம்	* ...	திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகளாதீனத்தார்.
திருமுருகன்பூண்டிப் புராணம்.	வாசுதேவ முதலியார் ...	ஓராட்டிக்குப்பம் செட்டிப்பாளையத்தார்.
பவானிகூடற்புராணம் ...	,, ...	,,
கருவூர்ப்புராணம் ..	* ...	*
70 திருமாணிக்குழிப்புராணம்.	* ...	திருவாவடுதுறையாதீனத்தார்.
திருவோத்தூர்ப்புராணம்...	கருணாகரக்கவிராயர் ...	*
திருச்சுழியற்புராணம் ...	* ...	*
மருதூர்ப்புராணம் ...	* ...	*
ஆதித்தபுரிபுராணம் ...	அம்பலவாணக்கவிராயர் ...	மருதூரிலுள்ளவர்.
75 திருக்குற்றாலப்புராணம் ...	திரிகூடராஜப்பகவிராயர் ...	மேலகரத்திலுள்ளவர்.
திருநெல்வேலிப்புராணம்...	நெல்லையப்பபிள்ளை ...	திருநெல்வேலியர்.
திருப்பாசூர்ப்புராணம் ...	* ...	*
மருதவனபுராணம் ...	சிவக்கொழுந்துதேசிகர் ...	கொட்டையூரினர்.
திருநல்லூர்ப் பெருமணப்புராணம்.	,, ...	,,
80 மயூராசலபுராணம் ...	தியாகராஜகவிராயர். ...	விருத்தகிரியினர்.

	திருப்பெருந்துறைப்புரா-ம்	மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை ...	திருவாவடுதுறையாதீனத்தர் [திரிசிரபுரம்.
	காசிரகசியம்	,, ...	,,
	திருநாகைக்காரோணப்புரா[ணம்.	,, ...	,,
	திருக்குடந்தைப்புராணம்..	,, ...	,,
85	மாயூரப்புராணம் ...	,, ...	,,
	உறையூர்ப்புராணம் ...	,, ..	,,
	திருவம்பர்ப்புராணம் ...	,, ...	,,
	திருவாளொளிபுற்றூர்ப்பு ராணம்.	,, ...	,,
	விளத்தொட்டிப்புராணம்...	,, ...	,,
90	கோயிலூர்ப்புராணம் ...	,, ..	,,
	திருக்குறுக்கைப்புராணம் ..	,, ...	,,
	தனியூர்ப்புராணம் ...	,, ...	,,
	சூதசங்கிதை ...	தேவராஜப்பிள்ளை ...	வஃலூரினர்.
	திருக்கோவலூர்ப்புராணம்.	* ...	*
95	திருத்தினைநகர்ப் புராணம்..	குமாரமலைமருந்தர் ..	பச்சைக்கந்ததேசிகராதீனத்தர்
	இருடிவிர்தபுராணம் ...	* ...	*
	திரிசூலகிரிபுராணம் ...	* ...	துறையூராதீனத்தர்.
	புள்ளிருக்குவேளூர்ப்புரா-ம்	வடுகநாததேசிகர் ..	காத்தியாயனரிருப்பு.
	திருவேரகப்புராணம் ...	சுப்பையர் ...	வீரசைவமரபினர்.
100	பழனிப்புராணம் ...	பாலசுப்பிரமணியக்கவிராயர் ..	பழனியிலுள்ளவர்.
	திருச்செங் கோட்டுப்பு-ம்.	வீரகவிராஜபண்டிதர் ...	*
	சுசீந்திரபுராணம் ...	முத்தமிழ்க்கவி ...	*

	திருப்பைஞ் ஞீலிப்புரா-ம்	மெய்ப்பாதபுராணியர் ...	மதுரையிலுள்ளவர்.
	குளத்தூர்ப்புராணம் ...	* ...	துறையூராதீனத்தர்.
105	திருநாவலூர்ப்புராணம் ...	இராஜப்பகவிராயர் ..	திருவெண்ணெய்நல்லூர்.
	திருப்பனந்தாட் புராணம்	* ...	*
	திருவிளையாடற்புராணம்..	வேப்பத்தூர் சங்கத்தவர் ...	வேப்பத்தூர்.
	ஆராத்திரியபுராணம் ...	* ...	வீரசைவமரபினர்.
	காவேரிப்புராணம் ...	திருச்சிற்றம்பலதேசிகர் ...	வேதாரணியத்தர்.
110	சிவரகசியம்	ஒப்பிலாமணித்தேசிகர் [ள்ளை	திருவாரூரினர்.
	மகாபாரதம்	வில்லிபுத்தூராழ்வார் நல்லாப்பி	*
	இரகுவம்சம்	அரசகேசரி ...	ஈழநாட்டரசமரபினர்.
	நைடதம்	அதிவீரராமபாண்டியர் ..	பாண்டிமன்னவர்.
	அரிச்சந்திரபுராணம் ...	வீரக்கவிராயர் ...	நல்லூரினர்.
115	குசேலோபாக்கியானம் ..	தேவராஜப்பிள்ளை ...	வல்லூரினர்.
	தொல்காப்பியம் ...	தொல்காப்பியமுனிவர் ...	அகத்தியமுனிவர்மாணக்கர்.
	கல்லாடம்	கல்லாடதேவநாயனர் ...	சங்கப்புலவருளொருவர்.
	சிவஞானபோதம் ...	மெய்கண்டதேவர் ...	சந்தானகுரவருள் ஒருவர்.
	சிவஞானசித்தியார் ...	அருணந்தி சிவாசாரியர் ...	,,
120	சிவப்பிரகாசம் ...	உமாபதிசிவாசாரியார் ...	,,
	திருவருட்பயன் ...	,, ...	,,
	சங்கற்ப நிராகரணம் ...	,, ...	,,
	ஒழிவிலொடுக்கம் ...	கண்ணுடையவள்ளலார் ...	சீர்காழியினர்.
	சிவானந்தமாலை ...	,, ...	,,
125	ஞானமிர்தம்	* ...	*

	சிவதருமோத்தரம் ...	குகை - மறைஞான சம்பந்தநாயனார்.	சைவாசாரியார். சிதம்பரத்தவர்.
	சைவசமயநெறி ...	,, ...	,,
	பரமததிமிரபாநு ...	,, ...	,,
	சங்கற்பநிராகரணம் ...	,, ...	,,
130	இறைவனூற்பயன் ...	,, ...	,,
	சிவராத்திரிகற்பம் ...	,, ...	,,
	சோமவாரகற்பம் ...	,, ...	,,
	வருத்தமறவுய்யும்வழி ...	,, ...	,,
	உருத்திராக்கவிசிட்டம் ...	,, ...	,,
135	பஞ்சாக்கரமாலை ...	,, ...	,, *
	சிற்றம்பலநாடிமாலை ...	,, ...	
	ஈசுரகீதை ...	தத்துவராயசுவாமிகள் ...	இறும்பூதூரினர்.
	பிரமகீதை ...	,, ...	,,
	பகவத்கீதை ...	ஸ்ரீபட்டர். ...	*
140	சத்தியஞானபோதம் ...	சிவஞானவள்ளலார் ...	சீர்காழியினர்.
	பதிபசுபாசவிளக்கம் ...	,, ...	,,
	சித்தாந்ததரிசனம் ...	,, ...	,,
	உபதேசமாலை ...	,, ...	,,
	ஞானப்பிரகாசவெண்பா ...	,, ...	,,
145	ஞானவிளக்கம் ...	,, ...	,,
	அதிரகசியம் ...	,, ...	,,
	சுருதிசாரம் ...	,, ...	,,
	சிந்தனைவெண்பா ...	,, ...	,,

தேவிகாலோத்தரம் ...	* ...	*
150 சித்தாந்தசிகாமணி ...	சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் ...	பொம்மபுரவாதினத்தர்.
வேதாந்தசூடாமணி ...	,, ...	,, [நல்லாற்றூர்.
சிவப்பிரகாசவிகாசம் ...	,, ...	,,
சதமணிமாலை ...	,, ...	,,
சிவஞானதீபம் ...	இரேவணாராத்திரியர் ...	பேராளத்தவர்.
155 பரமரகசியம் ...	,, ...	,,
வீராகமம் ...	சாந்தலிங்கசுவாமிகள் ...	திருமழிசைநகரினர்.
கொலைமறுத்தல் ...	சாந்தலிங்கசுவாமிகள் ...	துறையூராதினத்தர்.
மகாராஜாதுறவு ...	குமாரதேவசுவாமிகள் ...	,,
விஞ்ஞானசாரம் ...	,, ...	,,
160 அத்துவிதவுண்மை ...	,, ...	,,
பஞ்சாதிகாரவிளக்கம் ...	சிதம்பரசுவாமிகள் ...	,,
ஒழிவிலொடுக்கமுதலவற்றின்உரைக்காப்புகள்.	,, ...	,,
நிஷ்டானுபூதி ...	ஆறுமுகசுவாமிகள் ...	திருக்கோவலூராதினத்தர்.
பிரபோதசந்திரோதயம் ..	திருவேங்கடசுவாமிகள் ...	மாதையம்பதியினர்.
165 சித்தாந்தபிரகாசிகை ...	சிவஞானசுவாமிகள் ...	திருவாவடுதுறையாதினத்தர்.
சிவபுண்ணியத் தெளிவு ..	* ...	*
உபநிடதம் ...	* ...	*

அறிவிப்பு.

நல்லூர் - விருத்தகிரிக்கு அருகிலுள்ளது. தீர்த்தகிரியும் திரி
சூலகிரியும் திருவண்ணாமலையின் மேற்கிலுள்ளவை. மயூரகிரி-
குன்றக்குடி. ஆதிபுரி - திருவொற்றியூர். மருதூர் - வைகைநதி
தீரத்துள்ள தனிமருதூரெனப்படுவது. ஆதித்தபுரி - திருக்க
ருப்பறியலூர். மருதவனம் - திருவிடைமருதூர். மயூராசலம்-
மைலம். திருவேரகம் - சுவாமிமலை. எனவும், குகனேரியப்ப
நாவலரென்பவர் கோனேரியப்ப நாவலர் எனவும், சிதம்பர
புராணம் அருளிச்செய்தவர் வேறு பரஞ்சோதிமுனிவரென
வும், கடம்பவனபுராணம் அருளிய வீமநாதபண்டிதர் திருவா
வடுதுறையாதீனத்திலிருந்த சுப்பிரமணிய சுவாமிகளெனவும்
வழங்குவர்.

இந்நூலிற்சேர்த்து அச்சிடப்படாதனவாயுள்ள பல
புராணத்துதிகள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ள அன்பர்கள்
ஷை சபைக்குத் தயைகூர்ந்தனுப்பில் இரண்டாம் பா
கமாக அச்சிடச் சேகரித்துள்ள துதிகளோடுகூட்டி
வெளிப்படுத்தற்கு அனுகூலமாகும். அல்லது கிடைக்
கு மிடங்களைத் தெரிவிக்கினும் நலமே.

இப்புத்தகம் சென்னை - முத்தியாலுபேட்டை
இலிங்கசெட்டியார் வீதி 104 - வது இலக்கமுடைய
வீட்டிலுள்ள பூர்வகலாப்பிரசங்கநிகேதனசபையில்
ம-௱-௱-ஸ்ரீ பா. பாலசுந்தர செட்டியாரிடத்தும்,
ஷை பேட்டை ம-௱-௱-ஸ்ரீ சை. இரத்தின செட்டி
யார் ஊ - புஷ்பரத செட்டியாரவர்கள் அச்சுயந்திர
சாலைகளினும், சிதம்பரம் சைவப்பிரகாச வித்தியா
சாலை உபாத்தியாயர் ம-௱-௱ஸ்ரீ நா. சிவராமச்செட்டி
யாரிடத்தும் விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

காலிகோபைண்டு அணா-௧௪. ஆட்பயிண்டு அணா-௧௨.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவபுராணாதி தோத்திரமஞ்சரி.

காப்பு.

ஆனைமுக னாறுமுக னம்பிகைபொன் னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணிபத நாடு.

விநாயகக்கடவுள்.

பெரியபுராணம்.

எடுக்கு மாக்கதை யின்றமிழ்ச் செய்யுளாய்
நடக்கு மேன்மை நமக்கருள் செய்திடத்
தடக்கை யைந்துடைத் தாழ்செவி நீண்முடிக்
கடக்க ளிற்றைக் கருத்து ளிருத்துவாம். (க)

கந்தபுராணம்.

திகட சக்கரச் செம்முக மைந்துளான்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயக

(உ) திகழ்தசக்கரங்களையும் ஐந்துசெம்முகங்களையுமுடைய சிவபெருமான் திரிபுரதகனஞ்செய்யுங்காற்கொண்ட தேர்க்குச் சக்கரமாகியசூரியன், தமதகட்டின்கண்ணதாகிய வட்ட வடிவமைந்த காந்தியுள்ள இரத்தினம்போல வதியப்பெற்ற விகடசக்கரவிநாயகரென்க. எனவே, இக்கடவுள்கொண்ட

ணகட சக்கர வின்மணி யாவுறை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம். (உ)

உச்சியின் மகுட மின்ன வொளிர்தர நுதலி னோடை
வச்சிர மருப்பி னொற்றை மணிகொள்கிம் புரிவ யங்க
மெய்ச்செவிக் கவரி தூங்க வேழமா முகங்கொண் டுற்ற
கச்சியின் விகட சக்ர கணபதிக் கன்பு செய்வாம். (௩)

மண்ணுல கத்தினிற் பிறவி மாசற
வெண்ணிய பொருளெலா மெளிதின் முற்றுறக்
கண்ணுத லுடையதோர் களிற்று மாமுகப்
பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவாம். (௪)

உபதேசகாண்டம்.

குழவி வெண்பிறை மிலைச்சியோற் குணித்தமா தவத்தி
னிழைத டம்புன லருவிதா ழிமயமீன் றளித்த
மழைம தர்த்தகண் மரகதப் பசும்பிடி பயந்த
தழைம டற்செவித் தந்திபொற் சரணமே சரணம். (ரு)

கோயிற்புராணம்.

தன்னோங்கு மலரடியுந் தளிரோங்கு சாகைகளு
மின்னோங்கு முகக்கொம்பும் விரவியகண் மலர்களுமாய்

விசுவரூபத்தில் உதரவெல்லையளவிலடங்கியது சூரியமண்டலமாகலின், ஆண்டணியப்பட்ட ஒளிமணியாகச் சூரியனை உருவகித்தார். அகடசக்கர வில்மணியென்பதன்றி, அகடு அசக்கு அரவின்மணி எனின் அசக்குதல் - கட்டுதலாம், விகடசக்கர விநாயகரென்பது பழைய காஞ்சிபுராணத்துதியி னுணர்க.

(சு) ஓங்குமலரடி - மேலாகிய செந்தாமரையொக்குந் திருவடி, பெருத்த அகன்ற அடி; தளிரோங்குசாகை - தளிரினுஞ் சிறந்தகரம், தளிர்நிறைந்தபக்கக்கிளை; முகக்கொம்பு - முகத்திற்கொம்பு, அடிப்பணை; கண்மலர் - மலர்போலுமுக்கண்கள், கள்ளையுடையமலர் எனச் சிலேடைப்பொருள் படக்கூறினார்,

மன்னோங்க நடமாடு மன்றோங்கு மதிற்குடபாற்
பொன்னோங்கன் முன்னோங்கும் பொற்பமர்கற் பகம்போற்றி.

சேக்கிழார்நாயனார்புராணம்.

வானுலகு மண்ணுலகும் வாழமறை வாழப்
பான்மைதரு செய்யதமிழ் பார்மிசை விளங்க
ஞானமத வைந்துகர மூன்றுவிழி நால்வா
யானைமுக னைப்பரவி யஞ்சலிசெய் கிற்பாம். (எ)

மலரவனுந் திருமாலுங் காணுமை மதிமயங்கப்
புலிமுனியும் பதஞ்சலியுங் கண்டுதொழப் புரிசடையார்
குலவுநடந் தருந்தில்லைக் குடதிசைக்கோ புரவாயி
னிலவியகற் பகக்கன்றி னிரைமலர்த்தா ளிணைபோற்றி. (அ)

திருவாதவூரர்புராணம்.

பவளமால் வரையி னிலவெறிப் பதுபோற் பரந்தநீற் றழுகு
பச் சுடம்பிற், றிவளமா துடனின் றுடிய பரமன் சிறுவனைப்
பாரதப் பெரும்போர், துவளமா மருப்பொன் றொடித்தொரு
கரத்திற் றரித்துயர் கிரிப்புறத் தெழுதுங், கவளமா களிற்றின்
றிருமுகம் படைத்த கடவுளை நினைந்துகை தொழுவாம். (௯)

அருணகிரிபுராணம்.

கரண மாபுல னுணவ கார்மிய
மரண மாகத் திகழ்ந்த மருப்புடன்
முரண மாகைச் சிலம்படி முண்டகம்
மரண மாவெம் மிதயத் தணிகுவாம். (௧௦)

சாதக வல்வினை தானறவே தாரக மாமுன தாளருளாய்
போதக னெல்லியி னாடிடுவான் பூரண னான்மறை பாடிடுவான்
மோதக னன்புமை யாள்கணவன் மூவுலகும்முய முன்னுதவும்
வேதக செல்வவி நாயகனே வேறும லாதவி நாயகனே. (௧௧)

கற்பகமரமெனவும் பொருள்படுதற்கு. மன் - பதியாகியசிவம்.
ஓங்க - ஆன்மாக்க ளோங்கும்பொருட்டு.

திருவிளையாடற்புராணம்.

உள்ளமெனுங் கூடத்தி லூக்கமெனுந் தறிநிறுவி யுறுதி யாகத், தள்ளரிய வன்பென்னுந் தொடர்பூட்டி யிடைபடுத்தித் தறுகட் பாசக், கள்ளவினைப் பசுபோதக் கவளமிடக் களித்துண்டு கருணை யென்னும், வெள்ளமதம் பொழிசித்தி வேழத்தை நினைந்துவரு வினைக டீர்ப்பாம். (கஉ)

சிதம்பரபுராணம்.

வான நாடர்கண் மாதவர்ஞாடரு
மோன ஞான முழுதுமு ணர்ந்திடத்
தான மேவுந் தடவிக டாசலத்
தானை மாமுகத் தண்ணலை யேத்துவாம். (கங)

நெடியவெழு பவக்கடலை யுழக்கிவினைக் கிரிநூறி நீங்காதோங்குங், கொடியகுணம் புலன்கரண முதலான பகைப்படையைக் குலைய மோதி, யடியவர்தங் கருத்தளிசூழ்ந் தாலிக்கக் கருணைமத வாறு பாயும், படிபுகழுந் தில்லைவனக் கற்பகக்குஞ் சரத்திருதாள் பணிதல் செய்வாம். (கச)

சேதுபுராணம்.

திங்களங் குழவி யென்னத் திகழொரு மருப்பிற் சோதி
தங்குகிம் புரிவ யங்கத் தடாமணி மகுடந் தாங்கித்
துங்கநல் வரங்க ணல்குந் தூயசீ ரிராம சேதுப்
புங்கவர் வணங்கும் யானை முகத்தனைப் போற்றல் செய்வாம்.

(கரு) தட - பெருமை. அது தடாவென நீண்டது. "தடாவுடலும்பர்த் தலைபெறுமுழவம்" என்னும் கல்லாடம் பத்தாவது அகவலானுணர்க. படம் படாம், கடம் கடாம்போலத் தடம் தடாமெனநின்றதெனவும், தாமம் முகுடம் பதுமம் கிம்புரி கோடக மென்னும் ஐவேறுறுப்புடையதாகத் தடுத்தல் செய்யாத ஏகவடிவமகுடமெனவுங் கொள்வர்.

தொடர்கின்றவிடுக்கண்வெற்புத்துகள்படத்துளக்குமேலோ
னடர்கின்றவதற்குநாதனாகியவைங்கைமுக்கட்
படர்வென்றிப்பகவன்முன்னைப்பவமுதற்படியினெல்லா
விடர்கின்றும்புரக்கவெம்மையெங்கணுமெந்தஞான்றும். (கசு)

வேணிமுடிப் பகீரதிநீர் புழைக்கை வாங்கி விடுத்தயன்வெ ண் டலையுருட்டி மிளிர்வெண் கோட்டாற், கோணிளைய மதிக்கு ழவி யுழுது மேருக் கொடுமுடியிற் கிளைத்தவெண்டோள் குழையத் தாக்கித், தாணெடிய விடைமுனிந்து கயிலை முக்கட் டாதையொடும் விளையாடித் தன்பா லன்பர், மாணிலவு மனத் தறிகின் றுலாவுந் தெய்வ வாரணத்தை நினைந்திறைஞ்சி வழுத் தல் செய்வாம். (கஎ)

திருப்பரங்கிரிப்புராணம்.

நலந்த ழைத்திடு நற்பத நீழலைக்
கலந்த வர்க்குக் கருணைய ரும்பிநின்
றலர்ந்த வர்னந்தத் தேனுக வானன
மலர்ந்த கற்பக வேழத்தை வாழ்த்துவாம். (கஅ)

வஞ்சகத்தி லொன்றானைத் துதிக்கைமிகத் திரண்டானை வணங்கா ருள்ளே, யஞ்சரண மூன்றானை மறைசொலுநால் வாயானை யத்த னாகித், துஞ்சவுணர்க் கஞ்சானைச் சென்னியணி யாறானைத் துகளௌ ழானைச், செஞ்சொன்மறைக் கெட்டானைப் பரங்கிரிவாழ் கற்பகத்தைச் சிந்தை செய்வாம். (ககூ)

திருவாரூர்ப்புராணம்.

உலகமுழு தீன்றபசுங் கன்னியிளம் பிடியினிடத் துதித்து வேதக், குலவுமொளி மணிக்கூடத் துபநிடதத் தளைமருவிக் குடிலை யென்னு, மிலகுதனிக் கம்பத்தி னின்றன்பர் மனத்தண் டத் தினிது லாவு, மலர்மகளன் புறுமாரூர் வாதாவி வாரணத் தை வணங்கி வாழ்வாம். (உ0)

திருமன்னு வேள்விமறை முனிவர்மனப் புலத்தெழுந்து சிற ப்பி னோங்கிக், கருணைதழைத் தறமரும்பி ஞானம்பூத் தகல்வி யினைக் காய்த்துத் தொல்லை, யிருளகன்ற முத்திபழுத் தின்பரு றுஞ் சுவையென்று மினிது நல்கு, மருமலிபூம் பொழிலாரூர் மாற்றுரைத்த கற்பகத்தை வணங்கி வாழ்வாம். (உக)

இலிங்கபுராணம் பூருவகாண்டம்.

பிறைதவழு மெழிலோன்றிப் பிறங்குகதிர் வெண்கோட்டாற்
செறிகதிர்செய் தடங்குடுமிச் செம்பொன்மால் வரைவாய்ப்ப
மறைபுகழுஞ் சவுந்தரிய லகரியினை வீகுத்தெழுதும்
விறல்கெழுமு வேழமுகன் விரைமலர்த்தா ளிணைதொழுவாம்.()

படர்தரு சிறகர் முன்போற் படைத்தகொல் லென்ன நோக்கி
மிடல்கெழு வயிர வொள்வாள் விண்ணவர்க் கிறைவ னேந்தத்
தடவரை பிடுங்கி வானிற் றுழிருங் கரத்தால் வீசுங்
கடவுண்மா களிற்றின் செய்ய கணைகழல் வழுத்து வாமே. ()

ஷ உத்தரகாண்டம்.

நீர்கொண்ட செஞ்சடில நிமலனிடப் பாகமெலா நிறைந்து வாழுங், கார்கொண்ட மலர்க்கூந்தற் கன்னன்மொழிக் கவுரி திருவயிறு வாய்த்த, வேர்கொண்ட வெள்ளைமதி யிளங்கொ ழுந்து மருட்டுதனி யெழில்வெண் கோட்டுச், சீர்கொண்ட மத களிற்றின் சேவடிப்பூங் கமலமலர் சென்னி சேர்ப்பாம். (உச)

பிரமோத்தரகாண்டம்.

நல்ல சொற்பொரு ளுரு நடாத்தவு
மெல்லை காணரும் பேரின்ப மெய்தவும்
வெல்லு மானை முகத்தினை மேவிவாழ்
வல்ல பைக்குரி யானை வழுத்துவாம். (உரு)

(உஉ) சௌந்தரியலகரியை வரைந்தமை அந்நூற் பாயிர த்தானு முணர்க.

பிஞ்சுமதிச் சடாமகுடப் பெருமானைப் பிரியாத
வஞ்சியிம வான்றவத்தின் வருபேடை மயிலுதவு
மஞ்சிறைவண் டிரைத்துவிழ மருவிமத மொழுகுகவுட்
குஞ்சரவெம் புகர்முகத்துக் குரிசிலடி யிணைதொழுவாம். (உசு)

கூர்மபுராணம் பூருவகாண்டம்.

வெண்ணிலாக் கற்றை கான்று விளங்குமோர் பிறைக்கோடின்றி
யெண்ணிலோர் பாகங் கூந்தற் பிடியென விருந்த வாற்றாற்
பெண்ணொரு பாகம் வைத்த பிஞ்ஞக னுருவு காட்டு
மண்ணலங் களிநல் யானை யடிமலர் சென்னி வைப்பாம். (உஎ)

மற்றைய கடவுட் போற்றி வரம்பெற விடையூ றெய்தா
தொற்றைவெண் கோட்டுவேழ முவப்பமுன் வழுத்துகின்றோர்
முற்றுமக் களிற்றை யேத்தி முன்னிய யாவும் வாளா, [தோ.
பெற்றிலா தயலார்ப் போற்றும் பேதைமை யென்கொன் மா

ஷை உத்தரகாண்டம்.

விழைவொடுந் தந்தை சென்னி மிலைந்தகூன் பிறையை நோக்கி
முழுமதி செய்து மென்றோர் கோட்டினை முறித்துத் தாங்கித்
தொழுதகு மன்ப ருள்ளத் தறியினிற் றுவக்குண் டோங்கு
மழைமதக் களிற்றின் செய்ய மலரடி வணங்கல் செய்வாம். ()

காசிகாண்டம்.

மாற்றரிய தொல்பிறவி மறிகடலி னிடைப்பட்டுப்
போற்றுறுதன் குரைகழற்றுட் புணைபற்றிக் கிடந்தோரைச்
சாற்றரிய தனிமுத்தித் தடங்கரையின் மிசையுய்ப்பக்
காற்றெறியுந் தழைசெவிய கடாக்களிற்றை வணங்குவாம்.(௩௦)

கரைபொரு கங்கை யாற்றிற் காளிந்தி மடுப்ப தென்னச்
சொரிமதக் கலுழி வெள்ளஞ் சுழித்துவார்ந் தொழுகக் காசித்
திருநக ரினிது வைகுந் திங்களங் குழவிக் கோட்டு
வரைபுரை களிநல் யானை மலரடி வணங்கு வாமே. (௩௧)

வாயுசங்கிதைபூருவகாண்டம்.

கார்தவழ் கயிலை வலியுடை யரக்கன் கையினு லலைவுறு வண்ண, மேர்பெறத் திணிபூண் கட்டிய தேய்ப்ப விரும்பெரும் பணைநெடுங் கரத்தா, லார்வுறத் தழுவி முகிலென முழங்கி யடியவர்க் காரருள் புரியுந், தாரணி மவுலி யைங்கரக் கடவு டாளிணை தலையினுற் பணிவாம். (௩௨)

மாகமூ டியங்கு முப்புர மெரித்த மணிமிடற் றிறைவ்யைவீழ் ந் திறைஞ்சும், பாகசா தனன்றன் மெய்யினை யலர்ந்த பங்கயக் காடென வெண்ணி, யாகமோர் பாகீத் துமையொடு மண்ண ணகைத்திட வடிபெயர்த் தோடி, வேகமா யுழக்கும் புகர்முகக் கடவுள் விரைமலர்த் தாள்பணிந் திடுவாம். (௩௩)

ஷை உத்தரகாண்டம்.

மேருமில் வரையைப் புழைக்கையாற் பழமென் றெடுத்த லும் விரிகதிர்ப் பரிதி, யேர்பெறு வெயிரு ணியங்கிடா தொரு பா லிருண்டது கண்டுமெற் றிதுதா, ரூர்தர வின்னும் பழுத்தில தெனத்தன் னகத்திடை யெண்ணியாங் கதனைச், சீர்பெற முன்போல் வைத்தய னடக்குங் கயமுகன் சேவடி தொழுவாம்.

மச்சபுராணம்.

தழைத்தமலர்க் கொன்றைபுனை சடாமகுடத் தெம்மானைத் தழுவிக் கொங்கை, குழைத்தமலை மகளீன்ற கழைசுளிக்குஞ் சிறுபிறைவெண் கோட்டு நால்வாய், மழைத்தடக்கார் மேக மென வூற்றிருந்தா றுவட்டிமத தாரை சிந்தும், புழைத்தடக் கை விகடதடக் கும்பமத களிற்றிணைதாள் போற்றல் செய் வாம். (௩௫)

சங்கரநாராயணர் கோயிற்புராணம்.

ஒருமுலை சுரந்த தீம்பா லுண்புழி மழலைத் தீஞ்சொன்
முருகனுக் கென்றே யீன்ற முதல்விவைத் திருந்த மற்றைத்
திருமுலை வருடு வான்போற் றிரள்புழைக் கரத்தா லுண்ணும்
வரிநுதற் களிற்றின் செந்தா மரையடி வணங்கு வாமே. (௩௬)

தக்ஷிணகைலாசபுராணம்.

உதய மால்வரை யொண்கதி ரென்னவென்
னிதய தாமரை மீதி லிலங்குவ
மதக டாமழை வாரண மாமுக
முதல்வ னைங்கர மூர்த்தி பதாம்புயம். (௩எ)

செம்முளரி யுங்கதையுஞ் சக்கரமும் வெண்கோடுஞ் சிலையுய்ம் பாம்பும், விம்முமணிப் பொற்குடமுங் கழுநீரு முத்தலையும் விளங்குந் தந்தித், தம்முகமு மாதுளமுந் தரித்தொருபால் வல்லபையுந் தரித்த சோதிக், கைம்முகனை மறவாதென் னிதயமுமென் புந்தியுமென் கருத்துந் தாமே. (௩அ)

பிரபுலிங்கலீலை.

சுரகு லாதிபன் றூய்மலர் நந்தனம்
பெருக வார்கடல் பெய்த வயிற்றினோன்
கரக நீரைக் கவிழ்த்த மதகரி
சரண நாளுந் தலைக்கணி யாக்குவாம். (௩௯)

மார னெடுத்து வளைக்குமொரு கரும்பை யொடித்து மலர்சிதறி
நாரி யடுத்த வளிமாலை குலையத் துரந்து நயந்தோடி
வீர மனத்து வினைப்பாகர் குறிப்பி னொழுகி விளையாடு
மீர மதிச்செஞ் சடைக்களிநல் யானை யிணைத்தா ளேத்துவாம்.

(௩அ) தக்ஷிணகைலாசமென்பது ஈண்டுத் திருக்கோணமாமலை. இச்செய்யுள் பதினொரு திருக்கரங்களையுடைய விநாயகக் கடவுளைத் துதித்தது. அக்கரங்களுள் யானைமுகத்ததும் ஒன்றாகவின் தந்தித்தம்முகமுந் தரித்ததென்றார். சென்னித் தம்முகமும் பாடம்.

(௪0) யானைமுகத்திற்கிணங்க மாரன்விற்கரும்பை யொடித்தலும் அம்புமலர்களைச்சிதறலும் வண்டுகளை ஓச்சுதலும் ஐம்புலன்களைவென்ற திடசித்தம்பெற்ற இருவினையொப்பினர் குறிப்பின்வழி நயந்தோடி ஒழுகிவிளையாடலும் உருவகித்தனர்.

திருக்கூவப்புராணம்.

குவளத் தந்தக் குளிர்விண் வளத்துறக்
கவளத் தந்தக் கரண மிருத்திய
பவளத் தந்தப் படிவ நிகர்த்தொளிர்
தவளத் தந்தத் தலைவனை வாழ்த்துவாம். (௬௧)

நச்சி றுத்த நயனக் குவிமுலைப்
பொச்சி றுத்த நுசுப்பினர்ப் போற்றிவாய்
மிச்சி றுத்த விரகிலிக் காங்கொலோ
வச்சி றுத்த வடிக ளடிகளே. (௬௨)

கற்றைநெடுஞ் சடாமவுலிப் பிறையுமொரு தன்கோடுங் கரத்திற் சேர்த்தி, மற்றைநிறை மதியாக்கி மறுவிகந்து வல்லபை தன் வடிவு பூத்த, நெற்றிநிகர்த் தமையன்றி யழகொழுகு திருமுகத்தை நிகர்ப்ப நேயம், பெற்றமழ களிற்றைமனச் சேவகத்தி னிறுவியிடர்ப் பிறவி தீர்ப்பாம். (௬௩)

விருத்தாசலபுராணம்.

திருவுங் கல்வியுஞ் சீருந் தழைக்கவுங்
கருணை பூக்கவுந் தீமையைக் காய்க்கவும்

யானைப்பாகரைக் கொள்ளுங்கால் அஞ்சாதுதொழிலியற்றும் பாகரென்க.

(௬௧) இவ்வுலகவின்பங்களினும் கற்பகமாதியவற்றாற் குளிர்ந்த அவ்விண்ணுலக வின்பங்களினும் (அன்பர்கள்) முற்றுமழுந்தி நுகர்ந்து மீளுதற்பொருட்டு (அவர் நிவேதிக்கும்) பொருள்களிலே திருவுளம் வைத்தருளிய தலைவனென்பது. கு-பூமி; பவளத்து அந்தப்படிவம் - பவளத்தின் அழகியவுருவம். தவளம் - வெண்மை. மீள்வித்தல் - முத்தியிற்சேர்த்தற் கென்க.

(௬௨) பொய்த்தென்பது போலியாய் எதுகைநோக்கிப் பொச்செனநின்றது; அது பொய்ம்மைத்தன்மைமேற்று. இறுத்தல் - தங்குதல். மிச்சில் துத்த - சேடங்களைப்புசித்த. அச்சு - திரிபுரதகனத்திலே இறைவர்கொண்ட தேரின் அச்சு.

பருவ மாய்நம துள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகு மாழத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம். (சச)

ஒருமலையாற் புரமலையு மொருமைந்தன் றிருமைந்த
ணிருமலையுந் தும்மலையு மெதிர்மலையும் வினைமலையும்
பொருமலையும் விம்மலையும் பொய்ம்மலையும் புடைத்தருளிக்
கருமலையும் பெருமலையிற் கைம்மலையைக் கைதொழுவாம். ()

திருவையாற்றுப்புராணம்.

ஞால மெல்லா நயந்து திறையிடுங்
கால னஞ்சுங் கடும்பிணி நீங்கிடும்
கோல நல்குங் குறையா நிதிதரு
மோல மென்ற களிற்றினை யுள்குவாம். (சசு)

காளி யஞ்சிட வாடா தாடிய காவ லன்றரு தேவே நீயெனை, யாளி கழ்ந்துவி டாதே வேதவி யாச னன்புகெ டாதே பார தம், வாளி லங்கிய வேடா மேருவின் வாய்வ ரைந்தபி ரானே வாழிய, கோளி யம்பதி தீர்வீழ் வார்பதி கோயில் கொண்டபி ரானே வாழிய. (சஎ)

நல்லூர்ப்புராணம்.

எழில்சி றந்த விருநிலங் கற்பகப்
பொழினெ ருங்கிய பொன்னுல காதிய
தழைய வன்றரன் றந்தரு ளைங்கர
மழைம தம்பொழி மாமுகற் போற்றுவாம். (சஅ)

(சரு) மேருவில்லைக்கொண்டு முப்புரமெரித்த விமலரது மூத்தகுமாரரும் எவர்க்கும் இருமலையும் தும்மலையும் எதிர்த்துப் பொருகின்ற வினைமலையையும் பொருமலையும் விம்மலையும் சரீரப்புடைப்பையும் நிவர்த்தித்தருளி மேலைப் பிறவியையும் ஒழித்தருளுகின்ற விருத்தகிரியிலமரும் யானைமுகத்தை யுடையவருமாகிய விநாயகக்கடவுளைக் கைதொழுவாம், எ-று. இருமலாதிய சரீரத்தைப்பற்றிய நோய்க்கூறுபாடுகள்.

மாலு நான்முகத் தொருவனு மற்றைவா னவருந்
தால மீதுறை வார்களுந் தம்வினை நிரம்பக்
கோல நாண்மலர் கொண்டருச் சனைசெயுங் கோமான்
மேலை நாளுமை யவளருள் விநாயகற் றொழுவாம். (சகூ)

* வீரசிங்காதனபுராணம்.

தழைபெ ரும்புகழ் தன்னடி யுன்னிடில்
விழைத ரும்பொரு ளியாவும் விளைத்திடு
மழைம தர்த்தகண் மாதுமை நல்கிய
புழைநெ டுங்கரப் போதக வேழமே. (ருo)

மாழையம் பொற்றை யேடா வைந்நுதி யாணி கோடா
வாழிரு ழுலக வேந்த ரைவர்சீர் வரைந்த பிள்ளை
யேழையேன் மனவன் கல்லிற் றன்னுரு வெழுதி வைத்துத்
தாழ்வற வதனை நோக்கத் தந்தருள் புரியு மன்றே. (ருக)

சீகாளத்திபுராணம்.

தருமஞ் சந்திகழ் தாமரை யோன்பதங்
கருமஞ் சந்தி கடுப்பவர் வாழ்பதந்

* "பொருந்தொருகோ டிருபதமும் மதநால்வா யைங்கரப்போ தகமாய்ப் புந்தி, வருந்துசடா னனக்கடவு டியர்தவிர்த்து மான்மகளை மருவச்செய்து, கருந்தடங்கட் கவுரிக்குங் கோபாலர் தமக்குமிரு கண்ணுய் வாழுந், திருந்து குடந் தையிலீழந் திறைகொண்ட பிள்ளைபதஞ் சிரத்திற் சேர்ப்பாம்." இச்செய்யுள் வீரசிங்காதன புராணத்தில் சில சருக்கம்பாடி முடித்தவராகிய உமாவல்லவ தேவரென்பவராற் றுதிக்கப்பட்டது.

(ருஉ) சோலைகள் சந்திரமண்டலத்தை அளாவப்பெற்றதிருக்காளத்தியில் பிரசன்னராகிய ஐஞ்சந்திவிநாயகக்கடவுள் அன்னவாகனத்தராகிய பிரமதேவர் பதமும் கருமஞ்சுபோல்வாராகிய திருமால்பதமும் அந்தியொட்பாராகிய சிவபெருமான் பதமும்

துருமஞ் சந்திரற் ருேய்திருக் காளத்தி
வருமஞ் சந்தி மழைமத யானையே. (ருஉ)

தாய்குறங் கேறித் தந்தை சடையிடை மதிகே துப்பேர்க்
காய்சின வரவென் றஞ்சிக் கடுக்கையுட் புகக்கை நீட்டிப்
பாய்புனன் முகந்து நின்று பழிச்சுநர் வாயி லீன்றோர்
வாய்நகை தழைப்ப வீசு மழைமதக் களிற்றைத் தாழ்வாம். ()

திருக்கழுக்குன்றப்புராணம்.

வாழத் தானநத் தான்மகி வான்கட
லாழத் தானநத் தானரு மாதவர்
சூழத் தானநத் தானச் சுரர்தொழும்
வேழத் தானநத் தான்பத மேற்கொள்வாம். (ருச)

தந்தருளுவர், எ-று. யானையென்னும் எழுவாய்க்கிணங்கத் தரு மெனப் பயனிலைகூட்டி முடித்தார்.

(ருஙூ) சடையிடைநீட்டிமுகந்து வாயில்வீசும் என்க.

(ருச) தான்வாழ அனத்தானும் மகவானும் ஆழ்ந்தகடலி லமரும் சங்கமேந்தியவனும் அரியமாதவரும் வலம்வர, தான மெனப்பெயரிய சிறந்தவுலகத்துறையும் தேவர் எதிர்வணங் கும் வேழத்தின் ஆனனத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளின் திரு வடிகளைச் சிரமேற்புனைவாம், எ-று. வாழவென்புழித் தான் பன் மையினொருமை. தானநத்தான மென்புழி நகரம் சிறப்புப் பொருட்டு; நப்பாலத்தனர் என்புழிப்போல. அன்றி, தான் அசை, நன நனுவென்பதன் குறுக்கமெனக்கொண்டு, எப்பொ ழுதும் நனவேயுள்ளதானத்தவரென்னலும் ஒன்று. இதனை "விலங்குமுத லனபெறுவ சுழுத்தியொடு கனவால் விண்ணவர்க் கு நனவுநரர்க் கம்மூன்று மாகும்" என்னும் வேதாந்தசூடாம ணியானு முணர்க.

பூவேழம் போதிகளாம் புரவேழம் பூவழியிற் பொழியும் பைந்தேன், காவேழம் புதமென்னுங் கருவேழம் பரத்திஞெ டுங் காக்குங் காவற், கோவேழம் பயந்தமுத்தங் கொடுத்த கனிக் கடுத்தகனிக் குவையோ டப்ப, மாவேழம் படைத்த வண்டு வனவேழம் புரக்கவென்று வணக்கஞ் செய்வாம். ()

திருக்காளத்திபுராணம்.

செஞ்சந்தங் களபக் கொங்கைச் செழுமலை யிமய மங்கை
கஞ்சந்தங் கியபொன் போற்றுங் கருணைஞா னப்பூங் கோதை
நஞ்சந்தங் கமிர்தா வுண்ட நாதரோ டுகந்து பெற்ற
வஞ்சந்திப் பிள்ளை செம்பொ னடிமலர் முடிமேற் கொள்வாம்.

செஞ்சந்தச் சேறளவிச் செழுந்திதலை பொதிந்தமுலைப்
பஞ்சஞ்சு மெல்லடியின் பனிவரைமா மகளுயிர்த்த
வஞ்சந்திப் பிள்ளையெனு மருவிமத மழகளிற்றை
நெஞ்சந்தங் கியவுவப்பான் முச்சந்தி தொறுநினைவாம். (௲எ)

செவ்வந்திப்புராணம்.

அருளெனுங் கடன்முகந் தடியர் சிந்தையாம்
பொருள்பெறு நிலஞ்சிவ போக முற்றிட

(ருரு) உலகமேழும் கடல்களேழும் அவற்றைச்சூழ்ந்த சோலைகளேழும் மேகங்களேழுமாகிய இவற்றை ஆகாயத்தோடும் காக்கும் காவலையுடைய இந்திரன் கனிக்குவையோ அப்பமும் பருத்த கரும்புகளும் படைத்த வண்டுவனவிநாயகரை எம்மைக் காக்கவென்று வணங்குவாம். எ-று. அம்போதி - கடல் அவை உலகிற்குக் காவல் போலுதலின் புரவென்றும், மேகமேழும் உலகவிர்த்திக்குத் துணைக்காரணமாகலின் கருவென்னும் அம்புதமென்றும், திருநெல்வேலியில் பெருமான் மூங்கிலில் வெளிப்பட்டமையின் வேழம்பயந்த மூத்தமென்றும், அப்பெருமான் முன்னொருகாலத்து இவ்விநாயகக்கடவுளுக்களித்த கனி போலுதலின் கனிக்கடுத்தகனியென்றும் கூறினர்.

வரமழை யுதவுசெவ் வந்தி யானையின்
றிருவடி யிணைமலர் சென்னி சேர்த்துவாம். (ருஅ)

மருப்ப தாமெழுத் தாணியா லாயிர மாற்றுப்
பொருப்ப தாந்தனி யேட்டிலே பாரதப் பொருளை
விருப்ப தாம்படி யெழுதிய கரிமுக விமலன்
றிருப்ப தாம்புய மலரிணை யிறைஞ்சுவாஞ் சிரத்தால். ()

அருணசலபுராணம்.

மதமூன்று மாறுக வருங்களிற்று முகத்தானை மனத்திலே தன், பதமூன்று மருந்தவர்க்குப் பதமூன்றுங் கடந்தபதம் பாலிப் பானை, விதமூன்று புரங்கடிந்தா ரளித்தருளு மொருமுதலை வேரோ டேசஞ், சிதமூன்று பிறப்பொழிக்கு மானைதிறை கொண்டவனைச் சிந்தை சேர்ப்பாம். (சுO)

திருவெண்காட்டுப்புராணம்.

கரியநா ரணனூர்க்குங் கரியநா ரணனளித்த கமலத் தார்க்கு, மரியநா யகரைவலம் புரிந்துசெழுங் கனிவாங்கி யருந்தி னானைத், தெரியுநான் மறைமுனிவர் மகம்புரியு முழக்கமறுத் திருவெண் காட்டிற், பெரியநா யகியளித்த பெரியவா ரணத்தையன்பாற் பேணு வாமே. (சுக)

திருவிரிஞ்சைப்புராணம்.

மலையேற்று நிரைபுரந்தோ னயன்பரவு வழித்துணைவர் மகிழுஞ் சேயைக், கலையேற்று மடமயிலு மலர்க்குயிலுந் தொழுமுமையாள் களிக்கும் வாழ்வை, விலையேற்றம் படைத்தமணி வெயில்விரிக்கு மெயில்புடைசூழ் விரிஞ்சை மேவு, மலையேற்று மதக்களிற்று முகத்தானை யடிவணங்கி யன்பு கூர்வாம். (சுஉ)

(சுஉ) வழித்துணைவர் - மார்க்கசகாயப்பெருமான்.

தீர்த்தகிரிபுராணம்.

தீர்த்த வெற்புறை களிற்றினைத் திருந்தவே மூலகும்
பூத்த வெற்பருள் சொடிதருங் கனிதனைப் புயங்கங்
கோத்த வெற்பணிக் கடறரு மமுதினைக் குகற்கு
மூத்த வெற்பினைப் பணிந்துநா னினைத்தது முடிப்பாம். (சுங)

பழையகாஞ்சிப்புராணம்.

அருள்பெறுவீ ரத்திறைவ ரணிதவள முண்டநகைத் தருஞு மாழி, விரவவது பதத்தடக்கி யிருப்பதனைக் கண்டுபெண்டு விடுவ சேனன், புரவிகட நடம்புரியச் சக்கரமங் கவற்குதவும் பொற்பா லப்பேர், வருவிகட சக்கரமுக் கட்கடவுண் மலரடி யை வணக்கஞ் செய்வாம். (சுச)

கந்தபுராணச்சுருக்கம்.

மாவேலை யாலமதை யடக்கித் தன்னுண் மண்டலக மண்ட மெலாம் வளர்ந்து தானோர், காவேயின் முன்னுதித்த வரசிற் ரேன்றிக் கடம்புபுனை குருந்தினுக்குத் துணைய தாகித், தூவே தந் தலைகாண்டற் கரிய தாகித் துன்பமுறு பிறவியெனுந் துக ள்சேர் வெய்யி, லாவேனைத் தன்னடியா நிழலிற் சேர்த்த வத் திதனைப் பத்திசெய்து முத்தி சேர்வாம். (சுரு)

திருவாவடுதுறைப்புராணம்.

சிந்தையினை வுறுதியுஞ்சொற் றமிழ்ச்சுவையும் பொருட்சு வையுந் தெளிவும் பாச, பந்தமறுத் திடும்போதப் பரிவுமளித் துடனிகழ்வென் பாலிற் றேன்றச், சுந்தரக்கன் றுருவாகிக் கயிலைவிட்டுத் தாய்ப்பசுவின் றுணையாய்க் கூட, வந்தருண் மும் மதத்துதிக்கை வாரணத்தி னிருமலர்த்தாள் வழுத்தல் செய்வாம். (சுசு)

(சுங) எற்பணி - என்பாபரணம், வெற்பணிகடல் எனப் பாடமேல் அரவை நாணகப்பிணித்த மேருவாகிய வில்லையணிந்த கடலென்க.

காஞ்சிப்புராணம்.

இருக வுட்டுளை வாக்குகார்க் கடங்களிங் குலிகக்
குருநி றத்திழி தோற்றமுன் குலாய்த்தவழ்ந் தேறிப்
பரிதி மார்பினிற் சமனொடு காளிந்தி பயிலுந்
திருநி கர்த்தசீ ரைங்கரக் களிற்றினைச் சேர்வாம். (கூஎ)

விகட சக்கர வாரணந் தொடர்வரும் வித்தக முகில்வீற
விகட சக்கர விந்தமன் னவன்றனக் கருளுமெய்த் தலைவாகு
விகட சக்கர வாகமென் முலையுமை கான்முளை யென்னுச்சே
விகட சக்கர ரெந்திர மெனச்சூழல் வெம்பவக் கடனெஞ்சே.

விழிமலர்ப்பூ சனையுஞற்றித் திருநெடுமால் பெறுமாழி மீள வாங்கி, வழியொழுகாச் சலந்தரன்மெய்க் குருதிபடி முடைநாற்ற மாறு மாற்றாற், பொழிமதநீர் விரையேற்றி விகடநடப் பூசைகொண்டு புதிதா நல்கிப், பழிதபுதன் முறையினும் புகழ்படைத்த மதமாவைப் பணிதல் செய்வாம். (கூகூ)

ஷை இரண்டாங்காண்டம்.

பகட சக்கர முதற்பல புவமெனுந் துயரி
னிகட சக்கரங் கடத்திடு நெடும்புணை விண்போழ்

(கூஎ) இங்குலிகம் குரு நிறம் - சாதிலிங்கம்போலும் செந்நிறத்த மார்பு. சமனுங்காளிந்தியும் சூரியனுடைய புதல்வனும் புதல்வியுமாவார்.

(கூஅ) நெஞ்சே! விகட சக்கர, வித்தக, கட், சக்கு அரவிந்தம்போல்வானுக்கு அருளியதலைவ, குவிந்தகடமோ சக்கரவாகமோவெனச் சந்தேகிக்கத்தக்க முலையுமைபுதல்வ என்று சேவி; குயவரெந்திரமெனச் சுழலுதற்கேதுவாகிய பவக்கடல் கட. எ - று. கருநிறத்தாலும் இடையீடின்றிச்சொரிதலாலும் முகிலின்விளக்கமும் குன்றுவிக்கும் மதசலமென்க. சக்கு-கண்.

(எ0) பகடு அசம் கரமுதலிய பலபிறவியென்னுங் கடலைக் கடப்பிக்கும் நெடும்புணை தந்தியடித்துணைகளே எ-று. பகடு-

முகட சக்கர வாளத்திற் சூழ்வினை முடிக்கும்
விகட சக்கர தந்திமென் மலரடித் துணையே. (எ0)

விநாயகபுராணம்.

அகரமென வறிவாகி யுலக மெங்கு மமர்ந்தகர வுகரமக ரங்க டம்மாற், பகருமொரு முதலாகி வேறு மாகிப் பலவேறு திருமேனி தரித்துக் கொண்டு, புகரில்பொரு ளன்கினையு மிடர்தீர்ந் தெய்தப் போற்றுநருக் கருட்கருணை புரிந்தல் லார்க்கு, நிகரின்மறக் கருணைபுரிந் தாண்டு கொள்ளு நிருமலனைக் கணபதியை நினைந்து வாழ்வாம். (எக)

திருத்தணிகைப்புராணம்.

மும்ம தத்தனென் றொருபெயர் தனக்குமொய் கூந்தற்
கொம்மை வெம்முலைக் கோற்றொடிக் கொடிச்சியை யிலைவேற்
கைம்ம லர்த்தனி யிளவற்குங் கஃஃறெனுங் கானத்
தம்ம முந்துபுக் குறுத்தவ னடிமலர் பணிவாம். (எஉ)

ஊற்றிருக்கு மதக்கலுழி யுன்னுமடி யாருளத்துக் கறையை மண்ணக், கூற்றிருக்குங் கூர்நுதிவெண் கோடுவெளிற் றறிவிரண்டுங் குமைப்ப மேனி, தோற்றிருக்கு மளப்பரிய சுடர்நிறைப்பத் தோரணக்கம் பத்தெஞ் ஞான்றும், வீற்றிருக்கும் பெருமானை விரைமலர்தூய்ப் பணிந்தெழுந்தெம் மெலிவு தீர்வாம்.()

கடா, அசம் - ஆடு, கரம் - கழுதை. பிறவிக்கடல் துயரின் ஒற்றுமையுடைத்தென்பார் துயரினிகடசக்கரமென்றார். நிகடம்-அணுக்கம். பகடசங்கரமென்பது வலித்துநின்றது எதுகை நோக்கி. முகட சக்கரவாளத்தில்-முகட்டையுடைய சக்கரவாளகிரிபோல.

(எஉ) யானைமுகமாத்திரமிருத்தலின் கைம்மதமும் கபோலமதமுமேயன்றிக் கோசமதமின்மையின் அஃதும் உளதாய் மும்மதத்தனென்னும் பெயர் தமக்கும், வள்ளிநாச்சியார் இளவலுக்கும் சித்தித்தற்கு முழுயானையாய்ச் சென்றாரென்பது.

(எ௩) வெளிற்றறிவிரண்டு - பசுஞானமும் பாசஞானமும்,

பண்ணிய மேந்துங் கரந்தனக் காக்கிப் பானிலா மருப்பமர் திருக்கை, விண்ணவர்க் காக்கி யரதனக் கலச வியன்கரந் தந் தைதாய்க் காக்கிக், கண்ணிலா ணவவெங் கரிபிணித் தடக்கிக் கரிசினேற் கிருகையு மாக்கு, மண்ணலைத் தணிகை வரைவள ராபச் சகாயனை யகந்தழீஇக் களிப்பாம். (எச)

பேரூர்ப்புராணம்.

கங்கையும் பனிவெண் டிங்களும் விரைத்த கடுக்கையந் தொ ங்கலு மரவுந், தங்குபொற் சடை-யு முக்கணுந் தாதை தாணு வென் றுணர்த்தமென் மலர்க்கை, யங்குச பாச மணிந்துவெற் புயிர்த்த வாரணங் கன்னையென் றுணர்த்தி, வெங்கலி முழு துந் துமித்தருள் பட்டி விநாயகன் சேவடி பணிவாம். (எரு)

கற்றை வெண்கதிர் மேருவி னொழுக்கிய காட்சியின் மணி மார்பி, னுற்ற முப்புரி நூல்கர டத்தினின் றுகுமதத் துருவே ருய்ப், பொற்ற தாதைபோற் றேவர்தஞ் சிகைகொலோ பூண் டன ரிவனொன்னும், பெற்றி நித்தலும் விளக்குமைங் கரன்கழற் பிரசமா மலர்போற்றி. (எசு)

திருவானைக்காப்புராணம்.

நிலம்போற்றும் பனிக்கிரண நிலாவணிந்த நாயகனார் நிருதர் வாழுஞ், சலம்போற்று மதில்பொடித்த ஞான்றினிய பூசனை கள் சால வாற்றிப், புலம்போற்று மெய்யடியார் விநாயகனென் றியம்புபதப் பொருளை நாட்டி, வலம்போற்று மணியிரத மூர்ந் தமழ விளங்களிற்றை வணக்கஞ் செய்வாம். (எஎ)

விண்ணுடர் தமக்கிரங்கி வேழமுகத் தவுணனுயிர் வீட்ட வீட்டற், கொண்ணுத வொருசாங்க முபாங்கமென மலர்க்கர

(எச) ஆணவவெங்கரிபிணித்தற்குப் பாசக்கரத்தையும் அதனையடக்குதற்கு அங்குசக்கரத்தையும் ஆக்கினரென்பது.

(எஅ) அங்கமுதலியநான்கனுள் முகம் அங்கமும், கோடு பிரத்தி யாங்கமும், அதனதுநுனி சாங்கமுமாக அதையே

த்தி னொளிரக் கொண்டோய், கண்ணுற்பன் மொழிகேட்கு மணிப்பூணோய் கமழ்கந்தங் கையான் மோக்கு, மண்ணுவென் றுணைத்தாதிப் பெருஞ்செல்வ விநாயகனை யடுத்து வாழ்வாம். ()

பூவாளூர்ப்புராணம்.

திருமாலும் பிரமருமற் றமரருந்தா மலர்வேதச் சிரத்தெஞ் ஞான்று, மொருவாத பிரணவத்தி னுரியபொரு ளொருதா னென் றுலகந் தேற, மருவாரு மலர்க்கொன்றை மன்னவனப் பிரணவமால் களிறுய்த் தந்த, பெருவாழ்வு தருங்களிற்றுக் இடமாகு மெனதுள்ளப் பிறங்தன் மாதோ. (எக)

அள்ளிலைய ஞாங்கர்மழு வாதிக ளிருந்து
மொள்ளுகிர்க ணுதியி னுருப்பகை கடந்த
வள்ளலென வேயொரு மருப்பிணிகல் வென்ற
வெள்ளைமத வாரணமென் மெய்வினை முடிக்கும். (அ0)

திருப்பாதிரிப்புலியூர்ப்புராணம்.

கருணைமத முவட்டெடுப்ப முந்திவனத் திடைதிரிந்து காள மேகத், தருணமதி யுதயமெனுந் திலகநுத ணித்திலப்பூ ணழகு செய்ய, மருணணிசேர் தைவிகமுற் பவுதிகமான் மிகவிருத்த மாறத் தேவர், பொருணிறைபூ சனையுவந்த வலம்புரிக்கைக் களிற்றிருதாள் போற்றி வாழ்வாம். (அக)

முன்ன வாவிய பழம்பொரு ளியாவையு முனிந்து
பின்ன வாவிய பெரும்பொருள் யாவையு நல்கும்

ஆயுதமாகக்கோடலின் சாங்கம் உபாங்கமெனப் பட்டது. கண்ணுற்கேட்பது - அரவு. நாசியுடைமையின் கந்தங்கையான் மோக்கு மென்றார்.

(அக) ஆதிதைவிகம் - தெய்வங் காரணமாகவரும் கருவிற் றுயர் உதித்தற்றுயர் முதலியன. ஆதிபௌதிகம் - பனி இடி வாடையாதிய சடங்காரணமாகவருவன. ஆத்தியான்மிகம்-சடத்தோடுகூடிய சேதனமாகிய தன்னாலும் பிறவாலும் வருவன.

பொன்ன வாஞ்சடைப் பாடலேச் சுரனருள் புதல்வன்
சொன்ன வாறறி களிற்றெழிற் றுணைமலர்ச் சரணே. ()

ஙந்தார் கரத்தோ னயன்கபில னுளும் புரிபூ சனையு வந்து
கொந்தா ரளகச் சித்திபுத்தி கொங்கைக் குடத்து ளமுதருந்தி
யைந்தார் கரத்திற் கோடுகனி கலசம் பாசாங் குசமவிரச் [ம்.
சிந்தா மணியை யணிபுலிசைத் தெய்வக் களிற்றை வணங்குவா

திருச்செந்தூர்ப்புராணம்.

ஊற்றெ டுத்துவண் டோலிடு மும்மதத்
தாற்றெ ழுக்கி னருவியஞ் சாரல்வா
யேற்று கைக்கு மிறைவற்கு முந்திய
மாற்றி லாக்களி யானையை வாழ்த்துவாம். (அச)

கடம்பவனபுராணம்.

கதத்தானை நீண்டகுர கதத்தானை யிராவணனைக் கடிந்தோன் காணுப், பதத்தானை முதலினர்முற் பததானை வெள்ளையிபப் பாகன் போற்று, மிதத்தானைப் பொறியிலர்கட் கிதத்தானைக் கடம்பவனத் திருக்குந் தேவை, மதத்தானை முகனைவென்ற மதத்தானை முகத்தானை வணக்கஞ் செய்வாம். (அரு)

உத்தரகோசமங்கைப்புராணம்.

தளராத பேரன்புத் தளைபிணித்தி யோகமெனுந் தறியிற் சேர்த்தி, யுளமாய பெருங்கூடத் தணைத்தெனதென் கவளமளித் துவந்து போற்றி, வளையாழி மடையுடைந்த தெனக்கடாந் திறந்தொழுகு மதமா ருத, துளையார்கைப் பொருப்பைமலைக் கொடிபயந்த கற்பகத்தைத் தொழுது வாழ்வாம். (அசா)

கடம்பர்கோயிற்புராணம்.

பொருளுஞ் சித்தியும் போகமும் யோகமுந்
தெருளுஞ் சித்தித் திடமலத் தெவ்வினுன்

(அரு) அவிர் அச்சிந்தாமணி என்க.

மருளுஞ் சித்திய மானனென் பார்க்கெலா
மருளுஞ் சித்திநல் லானையைப் போற்றுவாம். (அஎ)

உந்து கார்க்கடாந் திருவுரு விருபுறத் துறலா
லிந்தி ரைக்கிறை யுமைவல மிடம்பெற விருந்த
தந்தை போல்வளர் தந்திதாட் டாமரை தமியேன்
சிந்தை கண்சிர மீதினுஞ் சிறந்துசேர்ந் தனவே. (அஅ)

வசவபுராணம்.

மாதங்க ளாண்டுகங்கண் மாறிநின்று மாறுத
மாதங்க வரைக்கரத்தான் மனத்தருளு மலையாளா
மாதங்கந் தோன்றநம்பால் வந்தாளு மதியுநல்க
மாதங்க முகத்தானை மறவாமல் வழுத்துவாம். (அகூ)

சரபபுராணம்.

தற்ப ரத்தொடு சார்ந்து மலந்தபு
மற்பு தத்தை யடைந்தடைந் தின்புற
முற்ப வக்கடல் சாடிய மும்மதக்
கற்ப கத்தைக் கருத்து ளிருத்துவாம். (கூ0)

சிந்தையிடர்க் கடனீந்திச் சிவானந்த முணர்ந்திடவுஞ் சிவானு பூதிப், பந்தமுறச் சிவானந்தப் பரவையிடைப் படிந்திடவும் பற்று நல்கு, மிந்திரியப் பகைதடிந்தி யானெனது நீங்குமவ

(அஎ) இயமானன் - ஆன்மா.

(அஅ) இந்திரைக்கிறை - திருமால்.

(அகூ) மாதம் வருடம் யுகமெனு இங்ஙனம் காலம் மாறுபட்டும் தம்மியல்பு மாறுபடாத பெருமைபெற்ற பொன்மலையை வில்லாகக்கரத்திலேந்திய சிவபெருமானுடைய திருவுளக்கிருபையும், அக்கடவுள் ஒருபாகத்தே அம்பிகைதிகழ நம்பாலெழுந்தருளிவந்து அடிமைகொள்ளுதற்கேதுவாகிய ஞானமும் பாலிக்கும்படி யானைமுகக்கடவுளை இடையீடின்றித் துதிப்பாம். எ-று. விக்கினநிவர்த்தித்தருள்பவர் இவரேயாகலின் இறைவரருட்கும் இவரைத்துதித்தலே காரணமென்றபடி.

ரிதய மேவு, மைந்துகரத் தந்திமுகத் தெந்தையிரு பதாம்புயங்
க ளகத்துள் வைப்பாம். (கக)

சிவராத்திரிப்புராணம்.

ஓங்குமொரு மருப்பானை யுயிர்க்குயிரா யிருப்பானை யுரக வேந்தன், முங்குநெடு நிலத்தானை முகத்தானை வதைத்தானைச் சயில மானைப், பாங்குவைத்து மழுத்தானை பரித்தான்றந் தனித்தானைப் பசும்பொற் றேட்டுப், பூங்கமல பதத்தானைப் பொருவிலைந்து கரத்தானைப் போற்றல் செய்வாம். (கஉ)

சொற்பகர்நா வினுக்கடங்கா வளங்குலவு தில்லைமன்றிற் றுலங்கு கோயிற், பொற்பகலாக் குடபுலக்கோ புரத்தமரர் கணத் தலைவர் போற்ற மேவி, யற்பகனுண் மலரிறைத்துத் தொழு மடியார் கேட்டவர மளித்த லாலே, கற்பகநா மம்பெறுமே ரம் பனையோர் கொம்பனையுட் கருதி வாழ்வாம். (கங)

சிவராத்திரிப்புராணச்சுருக்கம்.

வேக மானெறி சேரும் வினைகளுந்
தாக சோகம் விடாத தளர்ச்சியுஞ்
சோக வாரியி னுல்வரு துன்பமும்
போக யானை முகத்தனைப் போற்றுவாம். (கச)

சீகாழிப்புராணம்.

பொன்னு ரிதழி மதுமாலைப் புனிதன் மருமமிசைமேவி, மின்னு ருமையா ணுதற்பிறையின் வேணிப் பிறையைச் சேர்த் திலகும், பன்னு ணிறைந்த மதியமெனப் பார்த்து மகிழ்ந்து முகமலருந், தென்னுர் காழி யாண்டபிள்ளை செந்தா மரைத்தா ளிணைபணிவாம். (கரு)

நீண்டவரை வரைமீது நிறைகுணத்தோன் சொல்பனுவல்
பூண்டதனி மருப்பாரப் புனைந்தெழுதி நினைந்தவெலா
மீண்டவரும் பழவடியார்க் கின்பமுட னருள்காழி
யாண்டகண பதிதுணைத்தா ளம்புயங்கள் வணங்குவாம். (கசு)

திருவேற்காட்டுப்புராணம்.

அண்டரிடர்க் கடல்சுருக்கி யசுரரிடர்க் கடல்பெருக்கி யவனி வாரி, யுண்டவனைக் கழங்கெனவே யோடியெடுத் தெறிந்தாடி யுமையாள் கேள்வன், றெண்டர்களன் பளிமுரன்று துதைந் திடவே கருணைமதஞ் சொரியா நின்றே, கொண்டல்விளங் செழில்காட்டுங் குஞ்சரன்ற ணிதமுடிமேற் கொள்ளு வாமே. ()

சானந்தகணேசபுராணம்.

மறைமுடிக் கரிய வெங்கோன் வள்ர்சடைத் தரங்க நீரை
முறைமுறை புழைக்க ரத்தான் முகந்துவிண் ணவர்கண் மீது
நிறைமகிழ் பூப்பத் தாவு நெடுமதக் களிநல் யானை
நறைகமழ் கமலத் தாளை நாடொறு மிறைஞ்சல் செய்வாம். ()

கணேசபுராணம்.

சீர்பூத்த கோகனத மலரயன்மா லாதியராந் தேவாய் மிக்க, வேர்பூத்த சிருட்டிமுதற் றொழிலனைக்குக் காரணமா யிலங்கா நின்ற, பேர்பூத்த மறைமுடியி னொளிர்குடிலை தனிலுதித்த பெருமா னுகுங், கார்பூத்த மதகளிற்று முகக்கடவு ளடிக்கமலங் கருத்துள் வைப்பாம். (கூக)

திருவாப்பனூர்ப்புராணம்.

திருநான் மறைச்சங் கிலிக்கொண்டு நில்லாது செகமேழுலாய்
வருஞான மதமூற மணியாக வுதயாத்த மனவெற்பையே
யிருபாலு மணியாப்ப னூரானை யாளாந மிடையன்பொடு [ரோ.
மொருநூலின் யாப்பின்க ணிற்கின்ற திதுபோலு முளதியாத

திருப்பூவணப்புராணம்.

திகழ்வரைமின் னனைவதனச் செங்கமலந் தளையவிழ்க்குந் திவாக ரஞ்செய், மகிழொருவெண் மதிமருப்பின் வயிரமணிக் கிம்புரிசூழ் வார ணஞ்சீர், நிகழுமடி யார்க்கன்பு நீடுமறம் பொரு

(கoக) மின்னனையாள் - திருப்பூவணத்துத் தேவிதிருநாமம்.

ளின்பம் வீடு நல்கும், புகழ்தருநற் கற்பகத்தின் பொற்பதத்தை யெஞ்ஞான்றும் போற்றல் செய்வாம். (கOக)

மயூரகிரிபுராணம்.

சீர்கொண்ட தாதையைப்போன் மதன்றனுவைப் பார்ப்பளவிற் சிதைய நூறு, நீர்கொண்ட நால்வாயன் கரிமுகன்வெண் கோட்டினன்செந் நிறத்தன் வாய்த்த, வேர்கொண்ட கொன்றை புனை செஞ்சடையோ னன்பர்மனத் திருக்கு நீபத், தார்கொண்ட திறன்முருகன் றன்முன்னோ னிருசரணந் தலைமேற் கொள்வாம். (கOஉ)

திருத்தணிகைப்புராணச்சுருக்கம்.

அங்கழுநீ ரமணரொடு மாலவா யரனேடு
வெங்கழுநீ ரெதிரேற்று மெய்த்தமிழின் மணங்குலவும்
பைங்கழுநீர் நறுஞ்சுனைக்கட் பகன்மலருந் தணிகைவரைச்
செங்கழுநீ ரைங்கரன்றாள் சென்னிமிசைப் புனைந்திடுவாம். ()

திருமயிலைப்புராணம்.

கஞ்சரா னநத்தவர் கதிர்பொங் காழிகா
னஞ்சரா னநத்தவர் நாளும் வாழ்த்திடுங்
குஞ்சரா னநப்பெருங் கோவின் பொற்சரண்
வஞ்சரா னநற்கவி வழாது போற்றுவாம். (கOச)

(கOரு) அங்கு அழுமியல்புள்ள அமணரை வெங்கழுவினும் ஏட்டை நீரினும் எதிரேற்றுமெனவும், குலவுந்தணிகையெனவும் கூட்டுக.

(கOச) கஞ்சர் - பிரமதேவரும், ஆன நத்தவர் - மேலாகிய சங்கையுடையவரும், நஞ்சர் ஆன நத்தவர் - நஞ்சத்தையருந்திய சிவபெருமானை நிகர்த்த சிறந்த தவத்தரும், வாழ்த்திடும் யானைமுகக்கடவுளின் திருவடிகளை வஞ்சகரால் நம் நற்கவி வழுவுடையவாகாவண்ணம் துதிப்பாம் என்றபடி.

ஆதிபுரிபுராணம்.

கற்றையிள நிலவுபொழி பிறைமருப்பு நால்வாயைங் கரமு நீண்ட, நெற்றிவிழி யுந்திரண்ட குறுந்தாளும் பெருந்தொந்தி நிறைவு நீங்கா, வெற்றிதரு மங்குசமும் வீசுபா சமுந்தாங்கி விளங்கி யோங்கு, மொற்றிநக ரமர்ந்தருளுங் குணாலயக்குஞ் சரத்திருதா ளுளத்துள் வைப்பாம். (கoரு)

திருவொற்றியூர்ப்புராணம்.

விலகருமென் னெடுந்துயரும் வினைப்பயில்வு மென்மனத்தி
னிலகியெழு புன்மொருடையு மெளிதின்முடிப் பதுகுறித்துப்
பலர்புகழு மொற்றியூர்ப் பருமணிப்பொற் கோபுரத்திற்
குலவியமுக் கட்களிற்றுக் குணாலயன்றாள் குறிக்கொள்வாம். ()

திருவாலங்காட்டுப்புராணம்.

நீர்விளை யாட்டிற் றீம்பாற் கடலிடை நெடுங்கை நீட்டிக்
கார்நிறத் தவனை வெள்ளை யரவொடு கலந்து வாரிச்
சீர்தரு விசும்பின் வீசத் திங்களு மறுவு மென்னப்
பேர்தரு மாலங் காட்டுப் பிள்ளைதாள் வணக்கஞ் செய்வாம். ()

விரிதரு பசும்பொற் குன்றிற் பாரதம் விளங்கத் தீட்டி
வரிசெயு மருப்புத் துண்டம் வளர்சடைச் செருகி யாங்குத்
தெரிதரக் குழவித் திங்கள் சென்னிசேர்த் தாலங் காட்டிற்
பரிவுசெய் மூலத் தானக் கரியினைப் பணிதல் செய்வாம்.(கoஅ)

அவிநாசிபுராணம்.

நூபுரச்சே வடியெடுத்து வலியமுய லகன்முறிய நோன்று ளூன்றி, மீபுரளா தமுதகதிர் வேணிவைத்தற் புதக்கூத்து வெளிநின் றாடி, மாபுரநீ றெழநகைத்த புக்கொளியார் மிக்கொளி

(கoஎ) சேடனோடு திருமாலைக் கலந்தெடுத்துவீசத் திங்களும் மறுவும்போலச் சென்றுமீளுவர்; (அத்தகையவிளையாடல் புரியும்) பிள்ளையார்தாள் வணங்குவாம். எ-று.

யார் மணிசூழ் செம்பொற், கோபுரவா யிலேயமர்ந்த குஞ்சரத்
தை நெஞ்சிருத்திக் குறைக டீர்வாம். (௧0௯)

திருமுருகன்பூண்டிப்புராணம்.

ஊனை நாடி யுழல்பிற விக்கொடுங்
கானை நீங்கிக் கதியடைந் தானந்தத்
தேனை மாந்தித் திளைத்திட மாமகத்
தியானை மாமுகத் தானை யிறைஞ்சுவாம். (௧௧0)

நீல மால்வரைக் குடுமியிற் றுவளவா ணிலவுகால் வதுபோல் வெண், கோல மாமணி மருப்பினை யேந்திய குஞ்சர முகத்தா னைச், சீல மாமனத் திருத்திநன் மலர்கொடு திருந்துபூ சனையா ற்றிக், கால பாசமும் பிறப்பும்வே ரறுத்துயர் கதியிலின் புற் வாழ்வாம். (௧௧௧)

பவானிகூடற்புராணம்.

நல்லவை நீடி மல்கத் தீயவை நலிய நாயேன்
சொல்லவை நல்லோர் சூழ்ந்தல் துலங்கிடத் திருந ணுவாழ்
வல்லபை யிடத்து வைத்த வாரண முகவன் றெய்வப்
பல்லவ மருட்டும் பைம்பொற் பதயுகம் பணிதல் செய்வாம். ()

கருவூர்ப்புராணம்.

இன்னதிப் பெற்றித் தொன்றற் கேற்பன விவையென் றோது
மன்னுமப் பொருளி யாவு மலைவறத் தெரியு மாறு
முன்னவன் புழைக்கை நால்வாய் முக்கணன் செக்கர் மேனிப்
பொன்னவிர் கமலம் பூத்த பூங்கழல் போற்றல் செய்வாம். ()

அஞ்சுளா ரணியெ ழுத்தோ ராறுளார் சடையிற் கண்ட
நஞ்சுளா ரணிய டாக நயந்துளார் ஞானம் பூத்த
நெஞ்சுளா ரணிப யந்த நிறைமதக் கவுட்டு நால்வாய்
வஞ்சுளா ரணிய மேவுங் களிற்றினை வழுத்தல் செய்வாம்.(௧௧௪)

திருமாணிக்குழிப்புராணம்.

மணிகொண்ட இம்புரிக்கோ டைங்கரநால் வாய்மும்மை மத
ம்வாய்ந் தோங்கும், கணிகொண்ட கூவிளமு நறையிதழிப் பூந்
தொடையுங் கலந்து சூடிப், பணிகொண்டெவ் வுயிர்களையு மிகம்
பரம்வீ டிவையுதவிப் பாரின்மீதே, யணிகொண்ட வாமனவூர்ச்
செல்வவிநா யகன்றிருத்தா ளகத்துள் வைப்பாம். (ககரு)

திருவோத்தூர்ப்புராணம்.

கடமசும்புங் கவுட்டுளையிற் கலவுமணி வண்டினங்கள் கல
வா தோடத், தடமணிச்செஞ்,செவியெறியும் வளிமாந்தி யரா
க்கலன்க டழைப்ப வேணி, யிடமிருந்த நறுங்கங்கை பருகியயர்
வுயிர்க்குமணி யெழிற்பொற் குன்றை, மடமகற்றும் வேதபுரி
யொப்பிலா மணிக்களிற்றை வணக்கஞ் செய்வாம். (ககசு)

திருச்சூழியற்புராணம்.

நீதிக் குஞ்சர நீர்மை யசரமாய்ப்
பேதிக் குஞ்சர மாய்ப்புகும் பேறதாஞ்
சோதிக் குஞ்சரக் கண்ணுமைக் குஞ்சுதப்
போதிக் குஞ்சரப் பொன்னடி போற்றுவாம். (ககஎ)

காமனைப்போற் கரும்பெடுத்துத் தருமனைப்போற் கயிறேந்
திக் கமழ்பூங் கொன்றைத், தாமனைப்போன் மதிசூடித் தம்பி
யைப்போன் முகமாறுந் தகைமை பூண்டு, மாமனைப்போற்
கோடேந்திக் குறுமுனிபோற் கடலையெலாம் வாரித் துய்த்துப்,
பூமனைப்போ லெழுதிவைக்கும் புகழுடைவே லடிக்களிற்றைப்
போற்றல் செய்வாம். (ககஅ)

மருதூர்ப்புராணம்.

மலைவளைத்த தந்தைமடி மிசையிருந்து சடையடவி மலிதண்
கங்கை, யலைவளைத்த பாணிபுழைக் கரமடுத்து மறிகடனீ ரரு
ந்து காரிற், கொலைவளைத்த நுதல்விழிவெங் கோடைகுளிர்ந்

(ககசு) ஓட தழைப்ப பருகி அயர்வுயிர்க்குமெனக் கூட்டுக.

திடப்பொழிந்த குணங்கண் டம்மை, தலைவனைத்து முத்தமிடு மருதவனப் பிள்ளைபதந் தலைமேற் கொள்வாம். (கககூ)

ஆதித்தபுரிபுராணம்.

சித்தி புத்தி திருவரு ளாற்பெறு
முத்தி சொற்பொருண் முற்றும் பலம்பெறப்
பத்தி யாளர் பரவருட் கற்பக
வித்தி செய்ய வடிமலர் சேருவாம். (க௨0)

நந்தவனந் தவிர்க்கவரு ணதிதருவ தெனச்சுவர்க்க நாதன் வைத்த, நந்தவனஞ் செழிக்கமுனி கமண்டலநன் னீருதவு நாத ன் சோதி, நந்தவனம் புயன்மகிழக் கருப்பறிய லுருவந்த நல் லோன் வல்லா, னந்தவனம் வடிவான வரந்தருமைங் கரன்மல ர்த்தா ணண்ணி வாழ்வாம். (க௨க)

திருக்குற்றலப்புராணம்.

புயல்காட்டும் பணிவரையின் பிடிதழுவுஞ் சிவவேழம் பொரு ப்பில் வானி, லியல்காட்டு மிருபிடிசேர் முந்நாலு துதிக்கையன் முன் னீன்ற ஞானச், செயல்காட்டு மொருகோட்டி னிருகோ ட்டு வெண்பிறைவாழ் செக்கர் வானை, மயல்காட்டுந் திருமேனி மழைமதச்சண் பகக்களிற்றை மனத்துள் வைப்பாம். (க௨௨)

(க௨க) நம்தாபங்களை நிவர்த்திக்க வென்றும், நந்தவனஞ் செழிக்க வென்றும், நந்தையுடைய திருமாலும் அம்புயனு மென்றும், நந்து அவனமயமாகிய வரமென்றும் எதுகையிற் பொருள்கொள்க. தாபம் - காமாதிகள், நந்து அவனம் - அதிக ரித்த இச்சை.

(க௨௨) சிவவேழம் முந்நாலு துதிக்கையனுக்கு முன்னீன்ற களிறென இயையும். பொருப்பியல்காட்டும்பிடி வள்ளியம்மை. வானியல்காட்டும்பிடி தெய்வயானையம்மை. துதிபெற்ற முந் நான்குகையனெனமாறுக. இதுபோன்று அடுத்தசெய்யுளி னும் யானைக்குரிய ஆம்பலாதியபெயரை இருபொருட்சொற் களாக அடுக்கிக்கூறுதலுணர்க. முனி - யானைக்கன்று; வில்.

கங்கையா ராம்பலைப்பூங் கவுரிநுதற் சிந்தூரத்தைக் கயிலை யாளி, செங்கையார் மாதங்கத் திருமுனியை முனிவரர்கள் தேவ வேந்தர், பங்கயா சனன்முதலோர் முடிமலர்த்தும் பியை வலவை பருவப் பாரக், கொங்கையார் களபத்தைச் சண்பகக் குஞ் சரத்தைமனக் கூடஞ் சேர்ப்பாம். (௧௨௩)

திருநெல்வேலிப்புராணம்.

சீர்பூத்த விதழிபுனை சிற்பரனு ரற்புதனுர் சிவையோர் பாகர், நீர்பூத்த திருவுளத்தி னினைத்தபடி வேதமுனி நிகழ்த்த லோடு, மேர்பூத்த வொருகோட்டா லிலகுபா ரதமேரு விடத்தே தீட் டும், போர்பூத்த நெடுந்தடக்கைப் பொல்லாத பிள்ளைபதம் போற்றல் செய்வாம். (௧௨௪)

கல்லாத மூடனுக்குங் கல்விதருங் கற்றறிந்தோ
ரெல்லாரு மனமகிழ விசைத்தமிழி னியல்புதரு
நல்லாரை யுறவாக்கு நலந்தருநன் னெறியுதவும்
பொல்லாத வினைதீர்க்கும் பொல்லாத குஞ்சரமே. (௧௨௫)

திருப்பாசூர்ப்புராணம்.

நலம்புரி யருண்மெய்ஞ் ஞான நண்ணவு மன்னி நின்ற
மலம்புரி வினைக ணீங்கி வாழவுந் தாழ்வொன் றில்லாப்
புலம்புரி பாசூர் மேய புனிதனன் றினிது நல்கும்
வலம்புரிப் பிள்ளை யார்பொன் மலரடி வணக்கஞ் செய்வாம். ()

மருதவனபுராணம்.

உலகமுணர்ந் திடுகருணை யதனொடுநெஞ் சகமதினீ டுவகை யெய்தி, யலகில்புக ழுறுகவிகை நிழலதின்மெய் யன்பர்குல மதனைக் காக்கக், குலவுமுப நிடதவரி யணைமீது பரசெழிற்

---

(௧௨௪) பொள்ளாதவென்பது ளளவொற்றுமையால் பொல் லாதவென நின்றது. பொள்ளாமை - உளியாற்றுளையாமை; எனவே, தானேசமைந்த சுயம்புமூர்த்தி யென்றபடி.

(௧௨௬) புலம் - ஞானம்.

செங் கோல்கைக் கொண்டாங், கிலகுமிடை மருதாண்ட விநாயகனை யெப்பொழுது மிறைஞ்சி வாழ்வாம். (கஉஎ)

திருநல்லூர்ப்பெருமணப்புராணம்.

பூமேவு பிரமனொடு நாரணனு மகவானும் பொற்பின் மிக்க, தேமேவு மலர்த்தொடையல் வானவரும் பிறருமெதிர் செறிந்து நின்று, நாமேவு துதிபுகல வவரவர்க ணினைத்தவெலா நல்கி வாழு, மாமேவு பொழின்மணவை வழித்துணைக்குஞ் சரத்தினையாம் வணங்கி வாழ்வாம். (கஉஅ)

மயூராசலபுராணம்.

பத்திவினு ணசலமராப் படைத்தபர னருண்முன்னோன் பனைக்கை வன்கோட், டத்திவினுஞ் சம்பெறவே யொருகோட் டாற் றடிந்துவள மமரர்க் கீந்து, முத்திவினு வியமுனிவர்க் கருள்புரிந்து மயிலைமலை முகட்டில் வாழுஞ், சித்திவிநா யகனடியை நித்தியநாந் தொழுதுபவஞ் சிதைத்தல் செய்வாம். ()

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

மாமேவு புயனிறத்து மோட்டாமை முதுகொருகை வாங்கித் தற்குப், பாமேவு வயிறிரண்டென் றருச்சிப்பார் கொள்ளாத படியென் பாதி, தாமேவு தந்தையகன் மார்பணிந்து புகழொன்றே தான்கைக் கொண்டு, நாமேவு கருணையின்வாழ் களிற்றுமுகப் பெருமானை நயந்து வாழ்வாம். (கருo)

இலவுவந்த செவ்வாயெம் பெருமாட்டி பார்வையொடு மிருக்கு முன்னால், சொலவுவந்த நம்பெருமான் பார்வையுமேற் றமர்சிறப்புத் தோற்றி யாங்குப், பலவுவந்த பொழில்வளஞ்

(கஉகூ) வில்லும் நாணும் அசலமும்அராவுமாகப்படைத்த பரனென்க. விநாசம் - மிக்கநாசம்.

(கருo) தம்வயிறும் ஆமைமுதுகுநிகர்த்தலின் வயிறிரண் டோவென ஐயுறுதபடி எலும்பாதிபுனைந்ததந்தைக் கணிந்தன ரென்பது.

சால் குருந்துறையும் பெருந்துறையிற் பண்பு கூறு, நிலவுவந்த முடியிறேடும் வெயிலுவந்த மெய்க்களிற்றை நினைந்து வாழ்வாம். (௧௯௧)

காசிரகசியம்.

பூமேவு கங்கைநதி யெடுத்தெறிகொக் கரையெனவொண் புனிற்று லோனுர், தூமேவு முத்தமென வதுகாலுஞ் சுவையமுதத் துளியும் வேணி, யோமேவு மெய்வயங்கக் காசியிலந் நதிக்கோட்டி னுளிர மேவு, மாமேவு மொருகோட்டுத் துண்டிராசக்களிற்றை வணக்கஞ் செய்வாம். (௧௯௨)

விண்டி ராசதந் தாமத மொழிதர விரும்புசத் துவமொன்றே
கொண்டி ராசதந் தாழ்தர முத்திகை கூடினீர் மதுவுண்ட
வண்டி ராசதந் தாதித முட்டயின் மருவுதிம் புனற்காசித்
துண்டி ராசதந் தாவளத் தினையடி தொழினுல குள்ளீரோ. ()

திருநாகைக்காரோணப்புராணம்.

மாமேவு தந்தையொரு மருப்பையென விளித்திடத்தன் மௌலி யாய, தூமேவு பிறையொருபாற் சொருகாவத் தந்

(௧௯௨) கங்கைநதி யெறிந்த சங்கும் அஃதீன்ற முத்தமும் போல் இளஞ்சந்திரனும் அமுதத்துளியும் வேணியினும் பிரணவவடிவத்தினும் வயங்க அந்நதிக்கரையின்மேவும் களிறென்க.

(௧௯௩) உலகினரே! மதுவுண்டவண்டு இராவிலே தூற்றிதழ்த்தாமரைகளில் நித்திரைசெய்கின்ற நீர்வளமுள்ள காசியிலமரும் துண்டிராசவிநாயகக்கடவுளை அடிதொழின் இராசதம் தாமதமென்னுங்குணங்கள் விண்டொழிதர அறிஞர்விரும்பும் சத்துவகுணமொன்றே கொண்டீராய் ஆணவமலமாகிய ஆசு அதமாகித் தன்செயலிழக்க முத்தியைப்பெற்றீராவீர். எ-று. கூடுவீரென்பது துணிவுபற்றி இறந்தகாலமாயிற்று. தந்தாவளம் - யானை.

(௧௯௪) ஒருமருப்பனியானே நீயோவென்றது ஒருபாற் பிறைசெருகலின் இருமருப்பனுயினேன், நீரே வராக ஓர்மருப்புடைமையின் ஒருமருப்பரென்பதுபட நின்றது.

தையெதிர் தோன்ற நின்று, பாமேவு மொருமருப்ப னியா
ஞேரீ யோதெரிந்து பகரா யென்று, பூமேவு நகைகொளுநா
காபரணக் களிற்றிருதாள் போற்றி வாழ்வாம். (க௯௪)

அலகோட்டு பெருங்கருணைத் தந்தையைச்சூழ்ந் தேற்றது
மொன் றமையா தென்றே, வலகோட்டு மிசைப்படுநீர்ப் பொ
ன்னியிற்றேம் படுபல்கனி வழங்க லோர்ந்து, நலகோட்டு மதி
சடைபின் ௌுழுக்குவதாற் சடையனைத்து நணவுற் ௌுங்கு,
பலகோட்டு மாவடிவா ழொருகோட்டு மாவடியைப் பரவி வாழ்
வாம். (க௯௫)

தண்ணியரும் வெய்யவருந் தன்னேக்காற் பயனடையிற் சம
மா வாரென், றெண்ணியரு மறையுரைத்தன் மெய்ம்மையெ
னத் தெரித்தாங்கன் பில்லார் சாத்தும், கண்ணியருஞ் சடைமு
டியிற் றண்மதியும் வெவ்வரவுங் கலப்ப மேவி, நன்ரணியருந்
தவர்க்கருணு காபரண மழகளிற்றை நயந்து வாழ்வாம்.(க௯௬)

திருக்குடந்தைப்புராணம்.

பூமேவு தமதருளா லுயுருமுயர் விலதுமெனப் புவனங் கூறு,
மாமேவு மொழிக்கியைய வுயர்திணையி னஃறிணைமா வதனங்
கொண்டோர், பாமேவு முறையிணைந்து மருளமைந்து பயில்வது
போற் பயிலா தென்றுந், தாமேவு மருளமைந்த வாதிவிநா
யகர்சரணஞ் சார்ந்து வாழ்வாம். (க௯எ)

உருகிருக்குந் தகைப்பவஞ்ச விடயபோ கங்களெலா மொ
ழித்தா னந்தம், பருகிருக்கு முரைப்பதெவன் றந்தையார் பிரி
யமுளம் படர்ந்து மேன்மேற், பெருகிருக்கு மறைமுடியு மணு

(க௯௫) அலகு ஓட்டு - எண்ணிறந்த. ஏற்றது - மாங்கனி. வலகோடு - வலியகரை. பிந்தியசடை - வேர். பலகனிவழங்க லோர்ந்து மாவினடியில்வாழும் யானையென்க.

(க௯௬) அன்பில் ஆர் சாத்தும் - அன்பினல் ஆத்தியைத்தரிக்கும். அன்புக்கிடமாயுள்ளார் சாத்துங்கண்ணியெனலும் ஒன்று.

கரிய கும்பேசர் பிறங்கு கோயி, லருகிருக்குஞ் சபைக்களிற்றை
யகத்திருக்கு முழுதொழிய வடுத்து வாழ்வாம். (௧௩௮)

ஆணுருவும் பெண்ணுருவு மாயவுல கந்தோற்று மறிவ னென்
றற், காணுருவும் பெண்ணுருவு மொருமருப்பு முகத்தேயாய்த்
தமையா வண்ண, மாணுருவும் பெண்ணுருவு முள்ளாரென்
றுணர்தரற்கோ ரணங்கோர் பாற்கொண், டாணுருவும் பெண்
ணுருவுந் தொழுதெழவீற் றிருப்பாருக் கன்பு செய்வாம். (௧௩௯)

உண்மையுரு வுணர்ந்தறிஞ ருரைத்திடுகா ரணத்தானே வும்
ரூர் மாட்டுத், தண்மையுரு வமைந்தமையுந் தகையானே மறை
யுணராத தன்னோர் பாகம், பெண்மையுரு வான்றளிவாய் வெ
ளியமர்த லானேவிப் பேர்பெற் றுயென், றண்மையடி யார்துதி
க்க மகிழ்முற்ற வெளியாரை யகத்துள் வைப்பாம். (௧௪௦)

அருகரும்புத் தரும்வியப்ப வவனியொரு கோட்டுநுனி யமை
த்துத் தீயோர், திருகரும்புக் கிடங்கொடாச் செங்கண்வரா கமு
மகிழத் தேதேயென்று, வருகரும்புட் குலமுழக்கு மலர்க்கே

---

(௧௪௦) முற்றவெளியாரென்னுந் திருநாமம் - (மறைவின்றி)
முழுதும்வெளிப்பொருளாக விளங்குவார், அடைக்கலம்புகின்
(அவர்க்கு) எளியராவார், வெளிமுற்றத்துள்ளார் என முப்
பொருள்படுதலின் இங்ஙனம் துதிப்பாராயினரென்க.

(௧௪௧) வராகமூர்த்தியால் வழிபடப்பெற்று வராகதீர்த்தக்க
ரையிலமரும் வராககணபதியென்னும் இக்கடவுள் ஓர் உத்த
ராயணபுண்ணியகாலத்தே ஆங்குக் கரும்பு விற்கவந்த வணிக
னையாட்கொள்வான் அந்தணசிறுவராய்ச்சென்று ஒருகரும்பு
கேட்டுக் கொடாமையின்மறைந்து அவன்மாட்டுள்ள ஆயிரங்
கரும்பினிரதத்தையும் கவர்ந்தனராதலும், அதுகண்டு இங்ங
னமியற்றியவர் ஈங்குள்ளவிநாயகரேயெனத்துணிந்து அவன்
வழிபட; அவற்றை முன்போல இரதமுடையவாக்கி அவனால்
நிவேதிக்கப்பெற்றாரென்பது இப்புராணசரித்திரம். அருகரும்

ழற் புனற்கோட்டோர் வணிகன் பாங்க, ரொருகரும்புக் காயி ரங்கொண் டுறுகரும்பா யிரக்களிற்றை யுளங்கொள் வாமே. ()

படவரவ மரைக்கசைத்த பரமனைமுன் விடுத்திடம்பின் பற் றுவோரே, யிடமிருபல் லிடங்களினு மேலாவ ரெனநெளிய விந்து வாம, குடமுடியுங் குடவயிறுங் குடமூக்கிற் குடமதிலிற் குடபா லுங்கொண், டடரொளியி னமராதித் தடவிகட மழ களிற்றை யடுத்து வாழ்வாம். (௧௪௨)

மாயூரப்புராணம்.

பூமேவு தன்னடியார் தமைவிளக்கி மூந்திருக்கை புணர்த்தல் வல்ல, தேமேவு பெருங்கருணை யாளனென நெறிப்பமறைத் திருநா மங்கள், பாமேவு பலவிருக்க வகத்தியமால் களிறெனும் பேர் பரித்து நாளு, மாமேவு மயிலாடு துறைத்தளிவாழ் பெரு மானை வணக்கஞ் செய்வாம். (௧௪௩)

மன்னியபே ருருவாய்ந்த மதாசலமா முடிமேக்கு மருத ராமே, துன்னியபே ருருவாய்ந்த பூதத்தி னடிகிழக்குந் தோய் தற் கேற்ப, மின்னியபே ருருவாய்ந்து பெரியவா ரணமெனும் பேர் விளங்கப் பூண்டு, பன்னியபே ருருவாய்ந்த மாமயிலைத் தளியமரும் பரன்றாள் போற்றி. (௧௪௪)

உயர்திணையு மஃறிணையு மாயவொரு திருவுருவ முற்று மே வும், பெயர்வில்கரு ணைக்கிணங்க வவ்விரண்டு திணையுயிரும் பேணித் தாங்க, லயர்வுலகந் தெரிப்பவிள மதியுமுது வரவுமுடி

புத்தருமென்பன அந்நியசமயத்தவராகிய அருகரையும் புத்த ரையுமன்றி அருகிலுள்ளாரையும் புதிதெய்தினாரையும் உணர் த்தியும் நின்றன. திருகு அரும்பு - மாறுபாட்டுவிளைவு.

(௧௪௩) தம்மைவழிபட்ட அகத்தியர் திருநாமத்தை மேற் கொண்டு அகத்தியவிநாயகரென விளங்கினரென்க.

(௧௪௪) நாமே - அச்சமே.

யலங்கத் தாங்கி, மயர்வுதப வீற்றிருக்கு மகத்தியவா ரணத்தடி கள் வணக்கஞ் செய்வாம். (கசரு)

உறையூர்ப்புராணம்.

நிலவுவெண் மருப்பி லொன்றினை முறித்து நெடுங்கையிற் படையெனத் தாங்கி, வலவுடற் பகையைச் செற்றபி னமரர் மஞ்சன மாட்டிடப் பெற்றுக், கலவுறிற் பகைகைக் கோடலா மென்று கதிர்ச்சடை யம்மருப் பமைத்தாங், குலவுமொண் பிறைவைத் தெவர்க்குமங் கலஞ்செ யுத்தமக் களிற்றையேத் தெடுப்பாம். (கசசு)

மறுவறு கயிலைக் கோபுர வாய்தன் மருவியொண் புழைக்கர நீட்டிச், சிறுவளி விடுதல் வாங்குதல் பல்காற் செய்திளங் கோக்களைச் சுமந்தாங், குறுபற வைகளண் டச்சுவர் காறு முற் றிடப் போக்கியு மீட்டும், பெறுசிறு படமென் றுடல்செய் கணேசப் பிள்ளைதா ளுள்ளிவாழ்ந் திடுவாம். (கசஎ)

வருத்தவரு மவுணன்விடங் கனிகளெனப் புரிந்துதவ வாங்கி வாங்கிப், பொருத்தமுற மகிழ்ந்துண்டு புத்தேளிர் குலமுழுதும் பொன்றி டாமே, யுருத்தவிட மொருதிரளை யாக்கியயி றந்தை யினு முறுசீர் கொண்ட, நிருத்தகய மருத்தபத மருத்திகொடு கருத்தினிடை நிறுத்தி வாழ்வாம். (கசஅ)

திருவம்பர்ப்புராணம்.

சீர்பூத்த மணங்கவரும் பொறிதனைச்சார்ந் தொன்றியமர் திறமு நாளு, மேர்பூத்த விடுதல்பிறி தொன்றனுக்கின் மையு மிதயத் தெண்ணி யந்த, நீர்பூத்த பொறியுவப்ப வுரிவிடய மிட மணங்கூர் நிலந்து ழாவும், வார்பூத்த புழைத்தடக்கை யொரு கோட்டு வாரணத்தை வணங்கி வாழ்வாம். (கசகூ)

(கசஎ) இளங்கோக்கள் என்றது பிரமவிட்டுணுமூர்த்திகளை.

(கசகூ) பொறி - கிராணேந்திரியம். இடுதல் கைக்கேயுரித் தென்பது. உரியென்புழிப் பெயரெச்சத்தகரம் தொக்கது.

அடிக்காசு மனமாற்ரு ரடர்ந்தூறு செயினகல லன்றி யாவி, மடிக்காசு குணத்திரென் றடியார்முன் னுடியாமுன் மருவுந் தோன்றல், கடிக்காசு வளர்படப்பூண் முடிக்காசு மதியொடணி கடவு ளெங்கள், குடிக்காசு தவிர்த்தருள்செய் படிக்காசு மழ களிற்றைக் குறித்து வாழ்வாம். (௯0)

பாதகங்கைக் கொண்டுழலும் படிறர்தமக் கொருஞான்றும் பாலியாது, போதகங்கைக் கொண்டருச்சித் திடையருப் பே ரன்பு புரித லாய, வேதகங்கைக் கொண்டவர்க்கே யுவப்புதவக் கொண்டமரும் விதமா லென்ன, மோதகங்கைக் கொண்டம ரும் படிக்காசு மழகளிற்றை முன்னி வாழ்வாம். (௯௧)

திருவாளொளிபுற்றூர்ப்புராணம்.

பூமேவு புழைக்கையகத் தொழுகுமதம் விளர்த்திருக்கும் புதுமை யாதென், ருமேவு நிலவுலகும் பொலவுலகு மிறும்பூ துற் றைய மேவத், தாமேவு நீராட னயர்தநாட் பாற்கடலுட் டதைய வாங்கி, மாமேவு வெளிவிடுத்த சித்திவிநா யகர்மலர்த் தாள் வணக்கஞ் செய்வாம். (௯௨)

படைப்பவன் படைக்கும் போதும் பரிப்பவன் பரிக்கும் போதுந், துடைப்பவன் றுடைக்கும் போதுந் துதிகமழ் பூசை யாற்ற, வுடைப்பவ னுடைக்கு மூற்றை யுற்றவெஞ் சன்மவாயி, லடைப்பவன் சித்தி நாமத் தண்ணலை யெண்ணுவாமே. (௯௩)

---

(௯0) தம்மாட்டும் பகைவரை அழித்தற்குணமேயிருக்க பகைவர் ஊறுசெய்யினும் அகலலன்றி உயிர்மடிக்காத சுகு ணம் அடியர்மாட்டு அமைந்திருத்தலருமைநோக்கி, அவ்வடிய வர் ஒன்றைநாடி விண்ணப்பிக்குமுன்னரே அவர்கருத்தறிந்து முடிப்பிக்கப் பிரசன்னராய் விளங்குகின்றரென்பது. அடிக் காசு-பழமைக்குற்றம். கடிக்காசு - விளக்கம்பெற்ற அரதனம்

(௯௩) உடைக்கும் ஊற்றை உடைப்பவன் - விக்கினஞ்செ ய்யும் இடையூற்றை அழிப்பவன்.

விளந்தோட்டிப்புராணம்.

பூமேவு முத்தொழில்செய் மூவருக்கு மொருமூல புருடன் றனென், றுமேவு நிலமுணர விருசெவிக ளொருதுதிக்கை யகத்தே யன்னுர், தாமேவு பொலிவின்வரும் படியுதவி யருள் சுரந்து தழையு மூர்த்தி, நாமேவு மாபத்துக் காத்தபிரான் றிருவடிக ணயந்து வாழ்வாம். (கருச)

சோத்த நாயக னேயென்று தொல்புவி
பூத்த நாயகன் பொன்மகள் பூமகட்
காத்த நாயக னஞ்சிக்கு மாபத்துக்
காத்த நாயகன் கான்மலர் போற்றுவாம். (கருரு)

கோயிலூர்ப்புராணம்.

சீர்பூத்த மெய்யறிவின் புருவெனற்கோர் குறியீடு தெரித் தலேய்ப்பக், கார்பூத்த விருகவுருத் தெய்வவுருப் பூதவுருக் கலப்பத் தோன்றித், தார்பூத்த நசையாலுந் தாங்கொடுத்த

(கருச) முன்னொரு பிரளயாந்தத்தில் வக்ரதுண்ட விநாயகர் தம்முக்குணத்தில் மூவரைத் தோற்றுவித்து அவர்செய்த தவத்திற்கிரங்கிப் பிரசன்னராகி அவர் முத்தொழிலினியல்பை உணர்ந்துகொள்ளுமாறு தாம் விசுவரூபங்கொண்டு துதிக்கையின் வழி அவரை உள்விடுத்துக் கருப்பத்தொடங்கியுள்ள சகல சராசரங்களையுங் காட்டிப் பிரமதேவரைத் துதிக்கை வழியாலும் விஷ்ணு மூர்த்தியையும் உருத்திர மூர்த்தியையும் செவிவழியாலும் வெளிப்படுத்தி முச்சத்திகளைப் படைத்து அம்மூவர்க்குங் கொடுத்துத் திரிமூர்த்திபரராயினுராகலின் இங்ஙனந் துதித்தார். இதனை விநாயகபுராணம் மூவருபாசித்தபடல முதலியவற்றுட் காண்க. (கருரு) சோத்தம் - இழிந்தோர்செய்யும் அஞ்சலி. ஆத்தன் - உரியன். அஞ்சித்தல் - வழிபடல்.

(கருசு) தௌமியமுனிவர் புத்திரரான மந்தாரமுனிவர் ஔரமுனிவரது புத்திரி சமிதையென்பவளை மணந்துவருங்கால் எதிர்வந்த விநாயக சாரூபம்பெற்ற புருசுண்டிமுனிவருடைய தெ

வரத்தாலுந் தணவா தென்று, மேர்பூத்த சமிநிழல்வாழ் வன்னி விநா யகர்மலர்த்தா ளிறைஞ்சி வாழ்வாம். (௧௫௬)

அடைபவர்க டவிர்கோசங் கரங்காட்ட வதற்கமைசா தன ந்தோள் காட்ட, வுடைதருகி ழவத்தைவிழி காட்டமே லவத் தைமத ஆற்றங் காட்ட, நடைகெழுமற் றவர்புரியும் பாவனை யை மருப்பெடுத்து நன்குகாட்டத், தடைதவிர்பே ரருள்கொழி க்கும் வன்னிவிநா யகர்மலர்த்தாள் சார்ந்து வாழ்வாம். (௧௫௭)

திருக்குறுக்கைப்புராணம்.

நீர்கொண்ட மழைதவழ்மால் வரைச்சாரற் றினைப்புன த்து நீபத் தொண்பூந், தார்கொண்ட பன்னிருதோட் டம்பியார் பெருங்காதற் றணிப்பா னன்பர்க், கேர்கொண்ட தன்னுறுப் பொன் றிரண்டிரண்டு மூன்றுமூன் றிரண்டிரண்டு, பார்கொ ண்ட நான்கைந்தொன் ருகவரு குஞ்சரத்தைப் பரவி வாழ் வாம். (௧௫௮)

இருதிணையு நிறைந்துறைவ தொருதானே யெனல்புவ னத் தியாருந் தேரக், கருதிணையி லத்திணைசேர்ந் தாகிபவோர் மூர்த்தியகங் கதிர்ப்ப மேவி, மருதிணைகொன் றவனயனு தியர்வ

ந்திவயிற்றையுந் துதிக்கையையுங்கண்டு நகைத்து அம்முனிவர் சபித்தவாறே அவ்விருவரும் மந்தார சமிவிருக்ஷங்களாகித் தம் பொருட்டு ஔரமுனிவர் செய்த தவப்பேற்றால் விநாயகக்கட வுள் எப்பொழுதும் தம்நிழலில் வீற்றிருக்கவும் அப்பத்தர புஷ் பங்கள் அக்கடவுளுக்குப் பிரீதியாகவும் மேன்மையுற்றாராகலின் இங்ஙனந் துதித்தாரென்க. இதனை விநாயகபுராணம் சமிமந் தார உற்பத்துப்படலத் துணர்க. விருகம் - மிருகம்.

(௧௫௮) ஒருகொம்பு இருமதம் முக்கண் இருபதம் ஐங்கர மென்னும் உறுப்புக்கள் முறையானே யுருவாயடைமதயழி முறை யே இருகொம்பு மும்மதம் இருகண் நாற்பதம் ஒருகர மாயினமை குறிப்பித்தபடி.

ணங்கிவாழ்த்துதொறும் வரங்கணல்கி,யொருதிணையும் வழுவாது நடாத்துகுறுக் கைக்களிற்றை யுளங்கொள் வாமே. (கருசு)

தனியூர்ப்புராணம்.

புகழ்பூத்த சிவபெருமான் புண்டரிக முரித்துடுத்துப் பொலிந்த ஞான்று, திகழ்பூத்த பல்லுகிரு மிணைத்துமழப் பணியாப்பொன் செறிந்திட் டென்ன, வகழ்பூத்த மதிற்றனியூ ரகம்பகன்றை மலர்த்தொடைபூண் டமர்ந்துள் வாருக், கிகழ்பூத்த மலந்துமிக்கும் யானைமுகப் பெருமானை யிறைஞ்சி வாழ்வாம்.()

மண்ணவர்க் கிகமும் பரமுயத் துவித முத்தியும் வயங்குகற்பகத்தார், விண்ணவர்க் கமையும் பரமுமுத் தியுமேல் விளம்பிய விரண்டுமெண் ணுத, பண்ணவர்க் கின்ப முத்தியு மாயபடர்புழு கீச்சரத் தமர்ந்து, கண்ணவர்க் கினிய புரிதரு வரதக் களிற்த யானைபொற் பதமே. (கசுக)

சூதசங்கிதை பூருவகாண்டமும் உத்தரகாண்டம்.

மாமேவு நந்தொழிலும் வல்லனெனத் தந்தையுள மகிழ்ச்சிபூப்பப், பூமேவு திறத்தவனைப் பொறிமேவு நிறத்தவனைப் புழைக்கை யூடு, தூமேவு கடலாடு நாளொடுக்கி மீட்டும்வெளித் தோற்றிக் காத்த, தேமேவு கடுக்கைமுடிக் குஞ்சரப்பொற் செஞ்சரணஞ் சென்னி சேர்ப்பாம். (கசுஉ)

நுதிக்கோடு முகங்கொடம ரொருங்கோடச் சூரடர்க்குநூழில் யானை, மதிக்கோடு தலைக்கழித்த வசிக்கோடு கரத்தேற்று வழுத்துந் தொண்டர், துதிக்கோடு பருள்சுரந்து பவக்கோடு கடலழுந்தித் துளையா தின்பக், கதிக்கோடு களித்திவரத் திருகோட்டு மொருகோட்டுக் களிற்றை யுள்வாம். (கசுங)

(கசு0) பகன்றை - புலிநகக்கொன்றை. (கசுக) மண்ணவர்க்கு மூன்றும், விண்ணவர்க் கிரண்டும், பண்ணவர்க்கு ஒன்றும் ஆயினபதமே. (எ - று.) கண்ணவர் - கருதுபவர்.

பொருள்படு பிரண வத்தின் பொருளொரு தானே யென்று
மருள்செறி மனத்தி னூரும் வயங்குற வுணர்பாக் கம்பொற்
சுருள்விரி கடுக்கை வாசத் தொங்கல்செஞ் சடையிற் சூடு
மருள்பொழி முக்க ணூல்வா யைங்கரக் களிற்றை யுள்வாம். ()

அண்டர்தம் பெருமான் சடைமுடிப் பிறையோ டம்மைதன் குழன்மணிப் பிறையைத், தண்டையங் குறுத்தாள் பெயர்த் தரு கனைந்து தடங்கரத் தெடுத்துறச் சேர்த்துக், கண்டவர் முழுமா மதியென வியப்பக் கனிவினன் காடல்செய் நீற்றுப், புண்டர நுதற்குஞ் சரமழக் கன்று பொலிந்தென துளங்குடி கொளுமே. (கசரு)

மதிவளர் சடையு மணிமுடிப் போகி வயங்குமொள் ளொயு மோர் கோடுங், துதிவளர் தருபொற் குழையுமெவ் வுயிருந் தொகப்புரி நிழலுமன் பராகம், பொதிவள ரின்ப மரும்புகன் பூவும் புகரறக் கொண்டுபன் னூனுங், கதிவளர் பலமிக் களிக்கு மம் பகட்டுக் கற்பகந் தனையடுத் துய்வாம். (கசசு)

ஆரணமா கமம்பரவு மமலஞ் னந்தனருள்
பூரணமாம் பரம்பொருளைப் புண்ணியர்கள் பெருவாழ்வை
காரணமா வெத்தொழிற்குங் கதிக்குமொரு செழுஞ்சுடரை
வாரணமா முகத்தேவை வணங்கிவளம் பெற்றிடுவாம். (கசஎ)

உயர்திணையு மஃறிணையும் படைத்தளித்துத் துடைக்குமுத லொருதா னேயென், றயர்வறவெத் தகையோரு மறிந்துய்யத் தெரிக்குமடை யாள மேய்ப்பப், பெயர்கொளுயர் திணையுமஃ றிணையும்விர வியவுருவிற் பிறங்கு வானை, மயர்வடியர்க் ககற் றுமொரு மருப்பானை விநாயகனை வணங்கு வாமால். (கசஅ)

சத்தனயன் விண்ணிறைதந் நவைதீரப் பணிந்தேத்துஞ்
சித்திபுத்தி யெனுநாமச் செழுங்கொடிகள் படர்ந்தோங்கு
மத்திமுகக் கற்பகத்தி னடிமலரைப் பணிந்திடுவாஞ்
சத்தமுத லைந்தடக்குந் தனிவாழ்வு பெறுமாறே. (கசகூ)

புலியூர்ப்புராணம்.

முர்திவினைப் பவர்வினைகண் முடிந்திடநீ ளருள்புரிந்து முரணி வந்த, தந்திமுக வசுரனுட லொருகோட்டா லிருபிளவாத் தடிந்து சார்ந்த, வெந்தைகையின் மாங்கனியை யேருலவு மண்டமெலா மொடியி னேகும்,கந்தனின்றுன் வலம்வந்து கைக்கொள்ளுங் கற்பகத்தைக் கருத்துட் சேர்ப்பாம். (கள0)

திருக்கோவலூர்ப்புராணம்.

மடியாத பெரும்பாச வலையறுத்துப் பவக்கடலைப்
பொடியாகச் சுவற்றியெமைப் பொருகாலன் படைதுரந்து
குடியாகத் திருக்கோவற் புரங்குலவும் பனிக்குன்றப்
பிடியானை யளித்தருளும் பெரியானைக் கழல்போற்றி. (களக)

திருத்தினைநகர்ப்புராணம்.

வருமருப்பங் கயத்தோனைத் தருமுருமைப் புயலனைய மாலாங் கோலப், பருமருப்பங் கமதிலணி விரைமலர்ப்பூங் கொன்றைமுடிப் பரம னீன்ற, விருமருப்பங் களியானை முகத்தவுண னிறக்கவுருத் தெறிந்த வெங்கூ, ரொருமருப்பங் கயமுகத்துப் பொய்யாத பிள்ளையடி யுளத்துள் வைப்பாம். (களஉ)

இருடிவிந்தப்புராணம்.

நகக்கொடி வதன கஞ்ச நகையுற வலர்த்தும் பானு
மிகத்தொழு மன்பர் தங்கண் மேதகு மிதய கூடத்
தகப்படு மொருகோட் டும்ப லருட்கடல் குணக்குன் றெங்கோன்
சுகத்தளி ரனைய தாளைத் தொழுதுயர் விழுமந் தீர்வாம்.(களங)

திரிசூலகிரிபுராணம்.

உலகெலா மொருங்குயிர்த் துவக்கு மன்னையா
மலைதரு மகண்முதன் மதலை யாகிவந்
தலகிலன் பர்களுளத் தமர்ந்த நல்கியே
யிலகுமும் மதமலை யடிக ளேத்துவாம். (களச)

(களச) அமர்ந்த - விரும்பியன.

புள்ளிருக்குவேளூர்ப்புராணம்.

ஏராரும் பிறைமருப்புஞ் சிந்தூரச்சிந் துரமுகமு மிலகச் செ
ம்பொன், வாராருங் களபமுலை மாதுதைய லுமையளித்த மை
ந்த னாகிக், காராரும் பொழில்புடைசூழ் புள்ளூரிற் கருணைம
தஞ் சொரிந்தெந் நாளூந், தீராத கொடும்பாச வினைதீர்த்த
பிள்ளைபதஞ் சிரமேற் கொள்வாம். (கஎரு)

முத்திவிநா யகன்மகிழு மன்பனுக்கிவ் வுலகினிருண் முழுது
நீக்கு, மத்திவிநா யகனெனவே யகத்திருளை நீக்குவர மளித்து
மன்னு, மெத்திவிநா யகன்மேலுஞ் சிவஞானச் செல்வனிவ
னெனவே செய்யுஞ், சித்திவிநா யகன்வேளூர்க் குடவறைவி
நாயகன்றாள் சிரமேற் கொள்வாம். (கஎசு)

திருவேரகப்புராணம்.

பெற்றபரன் றாழ்சடைக்கா னகத்துலவி வெள்ளநதிப் பெ
ருநீ ராடிச், சுற்றுமெழில் வல்லபையின் றுணைமுலைக்கோ டுழ
க்கிவினைத் துருமஞ் சாடிப், பற்றுமறைக் கூடத்தி னணைந்தடி
யர் மனத்தறியிற் பரிவிற் சார்ந்து, மொற்றைமருப் பிருசெவிமும்
மதநால்வாய் மழகளிற்றை யுன்னி வாழ்வாம். (கஎஎ)

பழனிப்புராணம்.

வீதி வேழமா வுலாவுமா வினன்குடி வேத
மோதி வேழமா மூலமென் றுரைத்தவன் போற்று

(கஎசு) முத்திநெறியைவிழைவி மனமுகக்கும் அன்பராயினோர்
க்கு (அகத்திருளை நீக்கும் வரமளிப்பதுமன்றி) இவன் எச்சுவர்
க்கத்துக்குந் தலைவன், சிவஞானச் செல்வனென எவரும் வியக்
கவுஞ் செய்யும் சித்திவிநாயகனென்க. ஆழியிற்றோன்றிப் புறத்
திருளை நீக்கும் மிக்கநாயகனாகிய ஆதித்தன்போல அகவிருளை
நீக்குமென இயையும். தவி - சுவர்க்கலோகம்.

(கஎஅ) வேதமோதி - பிரமதேவர்.

மாதி வேழமா தொருபிடி யாகவந் துதித்த
சோதி வேழமா முகவனைத் துதித்திடல் செய்வாம். (கஎஅ)

திருச்செங்கோட்டுப்புராணம்.

புரந்த ரன்கண முனிவர்கந் தருவர்புத் தேளிர்பூ தலமாக்க
ணிரந்த ரந்தரந் தருவினை யகன்றிட நினைத்தன நிலையாகத்
தரந்த ரந்தர மாகவந் தடிதொழத் தகுந்திருச் செங்கோட்டில்
வரந்த ருந்திரு வட்டவைங் கரக்கரி மாமுகன் பதம்போற்றி. ()

சுசீந்திரபுராணம்.

முன்னுறு தவள வண்டின் முகம்பொரு கொம்பு மும்பர்
பின்னுற முன்வந் தெய்திப் பிரமரஞ் சலித்து வேதம்
பன்னுற வளிசூழ் கண்ணும் பரம்புதே னிரம்பு தாரு
மன்னுறு மெழில்சேர் தும்பி வதனனை வணங்கு வோமே. ()

தேவரு முனிவருந் தெரிசித் தேத்துமம்
மூவரு மியற்றுமுத் தொழிற்கு முன்னமே
மேவருந் திறல்பெறும் வேழ மாமுகன்
பூவரும் பதத்தையெப் போதும் போற்றுவாம். (கஅக)

திருப்பைஞ்ஞீலிப்புராணம்.

வானப்போ தகமுயன்மா னுடன்வளரம் புலியுமற்றோர் மானு ம் பூமே, லானப்போ தனையுதவுந் திறலரியோ டுதித்ததுரங் தரியும் வேத, ஞானப்போ தனைவிடையும் வளர்கருணை மலை நயந்த நடன பாதத், தானப்போ தகத்தினிரு சரணப்போ தகஞ் சிரமேற் றரித்து வாழ்வாம். (கஅஉ)

(கஅஉ) மான் முயலென்னுங் களங்கமுடையதாய் வானத் துலவும் இளமைபெற்ற வளர்பிறையும், கைம்மானும் பிரமனை யீன்ற அரியொடுதித்த அம்பிகையும் ஞானபோதனையுடைய விடையும் வளர்மலையென்க. யானையென்றகியைய மலையும் சில் விலங்கும் தொனிப்பொருளவாக வுரைத்தார்.

துளத்தூர்ப்புராணம்.

திரசித்தியு முயர்வுந்திகழ் செங்கேழ்க்கம லப்பெண்
ணரசித்திரு வருளும்புகழ் மெய்ஞ்ஞானமு மணிசா
லுரசித்திர மணிமாளிகை யொளிருங்குள நகர்வாழ்
வரசித்திம தம்பாயிப வதனற்றொழு தடைவாம். (கஅங)

காதலூறு தந்தையிப வுரிப்போர்வை கொண்டுதன்மேற் கவித்தன் ஞான்றன், போதலர்ச்செஞ் சடைப்பிறைகொண் டிற்றமணிக் கோட்டினொடு பொருத்திப் பூங்கை, யாதரவிற் கீழூன்றி யத்தியெனத் தவழ்ந்துவிளை யாடி யீன்ற, நாதனுக்கு மம்பிகைக்கு நகைவிளைக்குங் கரிமுகன்று ணயந்து வாழ்வாம்.(கஅச)

திருநாவலூர்ப்புராணம்.

கங்கை வேணிய னுள்ளங் களிப்புறத்
திங்க ளானன வம்பிகை யூடநீர்த்
தங்கை யாற்புல்ல வெள்ளிவெற் பாட்டுநற்
றுங்க வேழத் துணையடி யேத்துவாம். (கஅரு)

அற்பகலு நினைக்குமடி யவர்பிறவி யெனுமிருளை யகற்றுஞான, நற்பகலோ னெனுமொருவி நாயகனை யைங்கரனை நகுபொன் மேரு, விற்பகவ னுமைமகனை வேலவற்கு முன்னவனை விண்ணோர் போற்றுங், கற்பகவி நாயகனைக் கைதொழுவார் வினைக்கடலைக் கடந்துய் வாரால். (கஅசு)

திருப்பனந்தாட்புராணம்.

மருவிவரும் பிறவியெனும் வேலைதனைக் கலக்கிவினை வனத்தைச் சாடிக், கருதரிய தமியன்மனத் திருந்துதமிழ் மதம்பொழியுங் கருணை யாள, னருமறையுந் தொழவரிய வைந்துகரன் றொந்திவயிற் றண்ண லான, பெருகுவளத் திருப்பனந்தா ளாண்டபிள்ளை யருட்பாதம் பேணி வாழ்வாம். (கஅஎ)

காவேரிப்புராணம்.

ஆனையோ ரெட்டு மாசையெட் டுடைய வடர்ந்தெதி ரானை
கொம் பொசித்தோ, ரானையைப் புரந்தோன் கமடமா யளக்க
ரலைத்திட வச்செய வறிந்தே, யானையை யுரித்தோ னுணையாற்
கடலோ டாமையைத் துதிக்கையாற் கவர்ந்த, வானைமா முக
வன் சரணபங் கயங்கட் கன்புவைத் தினிதிறைஞ் சிடுவாம். ()

இதிகாசாதிகள்.

சிவரகசியம்.

பொன்னிமயப் பிடியானை தருமானை முகத்தானைப் பொ
ருவி லானைச், சொன்னயஞ்சேர் தாரகத்தி னுருவானை யன்பரு
ளச் சோதியானைச், சென்னியிலா றுடையானைத் தந்தையென
ப்படைத்தானைத் திகழோ ராறு, மன்னுமுகன் றுணையானை வல்
லபையின் பத்தானை வணங்கி வாழ்வாம். (கஅசு)

பவளவரைச் சிகரமதிற் புயிறருவெண் பிறைபோலப் ப
ணைக்கோ டோங்கத், தவழருவி யெனக்கன்ன மததாரை யொ
ழிந்திழியத் தாம மோலி, யுவமையில்சூ ரியருதித்தா லெனவொ
ளிர வீற்றிருக்கு மொருசெஞ் சோதிக், கவளயா னையின்முகத்
துக் கணபதிசே வடிக்கமலங் கருத்துட் கொள்வாம். (கசுO)

* மகாபாரதம்.

நீடாழி யுலக்த்து மறைநாலொ டைந்தென்று நிலைநிற்கவே
வாடாத தவவாய்மை முனிராசன் மாபார தஞ்சொன்னநா
ளேடாக மாமேரு வெற்பாக வங்கூ ரெழுத்தாணிதன்
கோடாக வெழுதும்பி ரானைப்ப ணிந்தன்பு கூர்வாமரோ. ()

---

* வந்த வல்வினை நீக்கி மனத்திருந்
துந்து ஞான முதவுங் கருணையா
னைந்து வாண்முக மைந்திரு செங்கைசேர்
தந்தி மாமலர்த் தாள்கள் வணங்குவாம். இச்செய்யுள்

முருகார் மலர்த்தாம முடியோனை யடியார்மு யர்சித்திறந்
திருகாமல் விளைவிக்கு மதயானை வதனச் செழுங்குன்றினைப்
புருகூதன் முதலாய முப்பத்து முக்கோடி புத்தேளிரு
மொருகோடி பூதேவ ருங்கைதொ ழுங்கோவை யுறவுன்னுவாம்.

இ ர கு வ ம் ச ம்.

உதையமா வலரி யெண்ணி னுதித்தன வொளியிற் றூய
சிதைவிலா நிலவுச் செக்கர்ச் செவ்வந்தி மெய்யார் தந்த
புதைகொண்மா மதத்த வாம்ப லானனப் புனிதப் போற்றே
ளிதையவா ரிசத்த தாளு மெக்கலை மணவா தெற்கே. (கசஈ)

நை ட த ம்.

தழைவிரி கடுக்கை மாலைத் தனிமுதல் சடையிற் சூடுங்
குழவிவெண் டிங்க ளிற்ற கோட்டது குறையென் றெண்ணிப்
புழைநெடுங் கரத்தாற் பற்றிப் பொற்புற விணைத்து போக்கு
மழைமதக் களிற்றின் செய்ய மலரடி சென்னி வைப்பாம். ()

அரிச்சந்திரபுராணம்.

வையாம்பன் முகத்தானை மறலியையோ டத்துரந்து வா
ழ்வ தென்று, மெய்யாம்பன் முகத்தாலும் வேதத்து மாகமத்
தும் விரித்த தன்றே, மொய்யாம்பன் முகத்தானைப் பொடியா
கப் பொருதுவினை முடித்து நீண்ட, கையாம்பன் முகத்தா
னைக் காலையினு மாலையினுங் கருது வார்க்கே. (கசரு)

இம்மகாபாரதத்தில் இடையிடையே பலசெய்யுட்களும் சில சருக்கங்களும் இறுதியிற் சிலபருவங்களும் பாடிமுடித்தநல்லாப்பிள்ளை யென்பவராற் றுதிக்கப்பட்டது.

(கசரு) வலிய கயமுகனைப்பொருது வினைமுடித்த நீண்ட துதிக்கையையுடைய யானைமுகக்கடவுளைக் கருதுவோர்க்கு இயமனைவென்று என்றும் வாழ்வது சத்தியம்,இது வேதாகமங்களில் பலவிடத்தும் விதிக்கப்பட்டது. எ-று. வினைமுடித்தல் அமரரிடர்களைந்தமை மேற்று. வை ஆம் பல் - கூர்மையாகிய பற்கள்.

சாஸ்திரங்கள்.

தொல்காப்பியம்.

தன்றோ ணான்கி னொன்றுகைம் மிகூஉங்
களிறுவளர் பெருங்கா டாயினு
மொளிபெரிது சிறந்தன் றளியவென் னெஞ்சே. (௧௯௬)

கல்லாடம்.

திங்கண்முடி பொறுத்த பொன்மலை யருவி
கருமணி கொழித்த தோற்றம் போல
விருகவுள் கவிழ்த்த மதநதி யுவட்டின்
வண்டினம் புரளும் வயங்குபுகர் முகத்த
செங்கதிர்த் திரளெழு கருங்கடல் போல
முக்கண்மேற் பொங்கும் வெள்ளமெறி கடத்த
பெருமலைச் சென்னியிற் சிறுமதி கிடந்தெனக்
கண்ணரு ணிறைந்த கவின்பெறு மெயிற்ற
வாறிரண் டருக்க ரவிர்கதிர்க் கனலும்
வெள்ளைமதி முடித்த செஞ்சடை யொருத்த
னுடலுயி ராட வாடுறு மனலமுந்
தென்கீழ்த் திசையோன் றெறுதரு தீயு
மூழித் தீப்படர்ந் துடற்றுறு சிகையும்
பாசக் கரகம் விதியுடை முக்கோன்
முறிக்கலைச் சுருக்குக் கரம்பெறு முனிவர்
விழிவிடு மெரியுஞ் சாபவாய் நெருப்பு
நிலைவிட்டுப் படராது காணியி னிலைக்கச்
சிறுகாற் றுழலு மசைகுழைச் செவிய
வாம்பன்முக வரக்கன் கிளையொடு மறியப்

---

(௧௯௫) தொல்காப்பியனா ரருளியதெனவும் உரைப்பாயிர மெனவும் வழங்குகின்றனர் இனிவருவனவும் அன்ன.

பெருங்காற்று விடுத்த நெடும்புழைக் கரத்த
கருமிடற்றுக் கடவுளைச் செங்கனி வேண்டி
யிடங்கொண் ஞாலத்து வலங்கொளும் பதத்த
குண்டுநீ ருடுத்த நெடும்பா ரெண்ணமு
மெண்ணு விலக்கமொடு நண்ணிடு துயரமு
மளந்துகொடு முடித்த னின்கட னுதலின்
வரியுடல் சூழக் குடம்பைநூ றெற்றிப்
போக்குவழி படையா துள்ளுயிர் விடுதலி
னறிவுபுறம் போய வுலண்டது போலக்
கடற்றிரை சிறுக மலக்குதியர் காட்டு
முடலெனும் வாயிற் சிறைநடுவு புக்குப்
போகா துணங்குறும் வெள்ளறி வேமு
மாரணம் போற்றுநின் காலுற வணங்குதுங்
கான்முக மேற்ற துளைகொள்வாய்க் கறங்கும்
விசைத்தநடை போகுஞ் சகடக் காலு
நீட்டிவலி தள்ளிய நெடுங்கயிற் றூசலு
மலமரு காலு மலைகைத் தேருங்
குறைதரு பிறவியி னிறைதரு கலக்கமு
மென்மனத் தெழுந்த புன்மொழித் தொடையு
மருள்பொழி கடைக்கண் டாக்கித்
தெருளுற வைய முடிப்பையின் றெனவே. (ககூஎ)

திங்களைமுடியிலேற்ற பொன்மலையினருவியாற் கருமணிகொழிக்கப்பட்டாற்போன்று திருமேனியின் மதநதிப்பெருக்கால் வண்டினம்புரளு முகத்தரே! சோமசூரியாக்கினிகளென்னும் முச்சுடரெழுங்கடல்போல முக்கண்மேல்விளங்கப்பெற்ற மதவெள்ளத்தரே! மலைச்சென்னியிற் சிறுமதிகிடந்தாற்போலத் திருமேனியின் அருட்கண் முகத்திலே நிறைந்த கவின்பெற்ற ஒற்றைக்கொம்பரே! பன்னிருசூரியர் கிரணங்களிற் றோன்றிய

கனலும், உடலோடுகூடிய உயிர்கள் சலிக்கும்படிப் பெருமானுடிய அனலமும், அக்கினிதேவன் எவற்றையுமழிக்கும் கனலும், ஊழியிற்படர்ந்து வருத்தும் தீச்சிகையும், முனிவர்சினத்தினிகழும் கட்கனலும், அவரிடும் சாபநெருப்பும், எல்லேகடவாது அளவினிற்பச் சிறுகாற்றெறிகின்ற அசையுங்குண்டலச் செவியரே! கயமுகன் சுற்றத்தோடும்வீழப் பெருங்காற்றெறிந்த புழைநெடுங் கரத்தரே! கனிவேண்டிக் கடவுளே ஏலங்கொளும் திருவடியுடையவரே! கடல்சூழ்ந்த உலகுள்ளார் சிந்தனையையும் அவர்பால் எண்ணிறந்தளவாக அணுகும் துன்பத்தையும் ஆய்ந்துணர்ந்து முடிப்பது உமது கடனாகலின், பிறவிக் கலக்கத்தையும் எம்மனத்தினுதித்த புன்மொழியாற்றொடுத்த பாடல்களையும் இன்று தெளிவுபெற முடிப்பீரென்று கருதி, வெள்ளறிவேமும் உம்முடைய திருவடிகளில் மிக வணங்குதும். எ - று.

உறியிற்றங்கியகமண்டலமும் மும்மூர்த்திசொருபமாக விதித்தலேயுடைய தண்டும் அதிற்பிணித்த துண்டுபட்டகலேயாகிய சுருக்கும் கைக்கொண்ட முனிவரெனவும், தான்வெளிப்படும் வழியை உண்டாக்காது தன்வரியுடலேச்சூழக் குடம்பையுண்டாக்கி அறிவிழந்தனவாய் உள்ளே உயிர்விடுத்தலினேயுடைய உலண்டைப்போல, திரைக்கடலுஞ்சிறிதெனமயக்குந்துயரை விளேக்கின்ற உடற்சிறைநடுவுட்பட்டு (சுழுமுனேயென்னும்) வாயிலிற்செல்லாதுணங்கும் வெள்ளறிவேமெனவும், காற்றினேத் தன்முகத்தேற்ற துளேக்கொண்டவாயினேயுடைய காற்றூடியும் வேகத்திற்செல்லும் பண்டியுருளேயும் வலிமையின் விசைத்து விடுத்த ஊசலும் சுழல்காற்றும் பேய்த்தேருமாகிய இவற்றின் சுழற்சியுங்குன்றவோங்கும் பிறவித்தடுமாற்றமெனவும் கூட்டிக் கொள்க. கண் முகத்தையுணர்த்தலின் ஆகுபெயர். எண்ணு இலக்கம் - எண்ணியளவிடமுடியா இலக்கம். உலண்டு - ஓர்புழு.

சிவஞானபோதம்.

கல்லா னிழன்மலை - வில்லா ரருளிய
பொல்லா ரிணைமலர் - நல்லார் புனைவரே. (கக௯அ)

சிவஞானசித்தியார்.

ஒருகோட்ட னிருசெவியன் மும்மதத்த னல்வாயைங் கரத்
த னாறு, தருகோட்டம் பிறையிதழித் தாழ்சடையான் றருமொ
ருவா ரணத்தின் றாள்க, ளுருகோட்டன் பொடும்வணங்கி யோ
வாதே யிரவுபக லுணர்வோர்,சிந்தைத், திருகோட்டு மயன்றிரு
மால் செல்வமுமொன் றோவென்னச் செய்யுந் தேவே. (கக௯௯)

சிவப்பிரகாசம்.

ஒளியான திருமேனி யுமிழ்தான மிகமேவு
களியாரு வருமானை கழனாளு மறவாம
லளியாளு மலர்தூவு மடியார்க ளுளமான
வெளியாகும் வலிதாய வினைகூட நினையாவே. (உ00)

திருவருட்பயன்.

நேசத் தடியர் நினைந்துருகி நின்றிட்ட
வாசத் தளைகடக்க மாட்டாது—பாசத்
திருகோட்டு முக்கட் சிவபெருமா னீந்த
வொருகோட்டு நால்வா யுவா. (உ0க)

நற்குஞ் சரக்கன்று நண்ணிற் கலைஞானங்
கற்குஞ் சரக்கன்று காண். (உ0உ)

சங்கற்பநிராகரணம்.

திருந்திய வருந்தவம் பொருந்துபன் முனிவர்
கமையாக் காத லமையாது பழிச்சு
நிகரில் செக்கர்ப் புகர்முகத் தெழுந்த
புனிற்று வெண்பிறைத் தனிப்பெருங் கோட்டுத்
தழைசெவி மழைமதப் புழைநெடுந் தடக்கை

வாட்டரு மும்மை நாட்ட நால்வாய்ப்
பாச மங்குசந் தேசுறு மெயிரெண்
கனியிவை தாங்கும் புனித நாற்கரத்
தங்கதங் கடகம் பொங்கிழை யார
நிறைமணிச் சுடிகைக் கறையணற் கட்செவி
கொண்ட திண்பெரும் பண்டிக் குறுந்தாட்
களிறுத னிருகழல் கருதா
வெளிறுறு துயரம் வீட்டினம் பெரிதே. (உ0ங)

சிவானந்தமாலை.

பீடுதருங் காளத்தி பேணுங் கடகளிறே
தேடுமிடம் வாடுமிடஞ் செல்லுமிட—நீடுபகற்
றுஞ்சந்தி யானேதுந் தோன்றாத முத்திவா
வஞ்சந்தி யானே யருள். (உ0ச)

ஞானமிர்தம்.

முக்கட் டிருகவுட்டு நால்வாய்த் தூரகத்துச்
செக்கர்த் தடித்தடுத்த செஞ்சடைத்து—பக்கத்து
பூதத் தருநடத்து பொற்பித்தென் னுள்ளத்து
நாதத்து நின்ற நலம். (உ0ரு)

சைவசமயநெறி.

நல்லார் தொழும்வெண்ணெய் நல்லூர்ச் சிவாலயத்துட்
பொல்லார்தாள் யாஞ்சூடும் போது. (உ0சு)

அடியரிடர் தீர்த்தருளு மானைமுகன் பாதங்
கடிமலர்தூய்க் கைதொழுவாங் கண்டு. (உ0எ)

(உ0ங) வெளிறு உறு - அறிவின்மையினாலுண்டாகிய.

(உ0ச) பகலும் அந்தியும் யானென்னும்போதமும் பிறவுந் தோன்றாத முத்தியென்க.

பரமததிமிரபானு.

ஆனைமுகன் செம்பவள மெய்ய னடிபணிவா
மூனமற ஞானமுதித் துள். (உ0அ)

கரிமுகவன் செங்கமலத் தாளைக் கருத
வரியவர மீங்கெளிதி னும். (உ0கூ)

சங்கற்பநிராகரணம்.

செய்ய வுருவன் விநாயகன்றாள் சிந்திப்பாம்
மையலற வாய்க்கநல் வர்க்கு. (உக0)
எநாயகனே யென்னவிட ரெல்லாங் கடியும்
விநாயகனைத் தாள்பணிவாம் வீழ்ந்து. (உகக)

இறைவனூற்பயன்.

மலையான் மகள்பெற்ற வாரணத்தை வாழ்த்த
வெலையாம்வீ டேனையமூன் றும். (உகஉ)

சிவராத்திரிகற்பம்.

உலகம் புரிய வுமைபெற்ற வைங்கை
மலையினடி வாரஞ்சேர் வாம். (உகங)

சோமவாரகற்பம்.

எல்லாந்தா மென்னவுறு மீச னிறைவியருள்,
பொல்லார்நல் லாரொமக்கிப் போது. (உகச)

வருத்தமறவுய்யும்வழி.

செம்பவள மெய்யன் சிவன்சுத னைங்கரனை
நம்பவள மாமே நமக்கு. (உகரு)

(உகக) எநாயகன் - எம்நாயகன்.

(உகஉ) வாரணத்தை வாழ்த்துவோர்க்கு வீடும் ஏனைய அற
ம்பொருளின்பங்களும் எல்லையாம் என்றவாறு.

உருத்திராக்கவிசிட்டம்.

செக்க ரிரவித் திருவுருவ னானைமுகன்
விக்கினங்கள் வீட்டுந்தன் மெய்யன்பர்க்—கெக்கணுங்
காட்டு மமலன் கமலவடி தன்கண்ணு
லோட்டுமல மூலத் துரம். (௨௧௬)

செய்யன் கரிமுகன்வெண் கோட்டன் றிகழைந்து
கையுடைய னன்ப ரிடர்கடிவான்—மையலினை
மாற்றுவான் பாதம் வணங்குவமெம் முள்ளத்துந்
தேற்றுவா மேலாஞ் சிவம். (௨௧௭)

பஞ்சாக்கரமாலை.

வாரம் பரிவுபெற வந்தித்து முப்பொழுதா
நேரம் பணிந்து நினைந்துருகி—யேரம்ப
னஞ்சுமுகச் சிந்துரனுக் காளானற் சண்டன்மக
னஞ்சுமெழுத் தஞ்சுமர ணாய். (௨௧௮)

சிற்றம்பலநாடிமாலை.

செய்யபுகழ் மேனியனைத் தேவர் தொழுந்தேவை
மெய்யருளும் பொய்யா விநாயகனை—வையமெலாங்
காத்தானை யார்க்கு மிளையானைக் கந்தனுக்கு
மூத்தானை நாவே மொழி. (௨௧௯)

அதிரகசியம்.

மோகமெனுங் கடல்கடந்து முத்தியெனுங் கரைகாண்பான் முதிர்ந்த நாலாம், பாகமெனு மலர்கொண்டு பத்தியெனும் புனலாட்டிப் பரிந்து சாத்திச், சோகமெனப் பாவித்துத் துரியமெனும் விளக்கேற்றிச் சோக நீங்கி, யாகமெனுங் கோயிலின்கணறிவென்னுங் கணபதிக்கே யன்பு செய்வாம். (௨௨௦)

---

(௨௧௬) மூலமலத்து உரம் ஓட்டும் எனக்கூட்டுக.
(௨௨௦) நாலாம்பாகம் - தீவிரதரசத்திநிபாதம்.

தேவிகாலோத்தரம்.

முத்திவிநா யகன்மனத்தின் முரணறவே முடிகிநில முதல்வி
னாக்கு, மத்திவிநா யகனெனவந் தவித்தையியல் பனைத்துமழித்
தறத்தை யாக்குஞ், சத்திவிநா யகனுயர்ந்த தாணுவிநா யகன்
றோற்றந் தருமோ ரட்ட, சித்திவிநா யகன்மதுரைச் சித்திவிநா
யகனிருதாள் சிரத்தில் வைப்பாம். (உஉக)

சித்தாந்தசிகாமணி.

மனவ னத்தின் மதமெனும் யானையைச்
சினவி நிற்குந் திகழிள வெண்மதிப்
புனை நு தற்கட் புராரி யளித்தரு
ணனைக வுட்களி நாகிள வேழமே. (உஉஉ)

வேதாந்தசூடாமணி.

தருணமா துமைமுகத் தாம ரைக்கெழு
மருணனு மெனவுதித் தடியர் பாற்புரி
கருணைமா மதமெனக் காட்டு மாமுகன்
சரணவா ரிசமலர் தலையிற் கொள்ளுவாம். (உஉ௩)

சிவப்பிரகாசவிகாசம்.

எடாக்க ரத்தி லெழிலங் குசமகப்
படாக்க ருத்தறப் பாகரைத் தாள்களாற்
றடாக்க ழற்றித் தளைவிடுஞ் சிற்சிவக்
கடாக்க ளிற்றைக் கருத்து ளிருத்துவாம். (உஉச)

சதமணிமாலை.

ஞான மாமத - யானை மேவுறின்
மான மாயையஞ் - சேனை யோடுமே. (உஉரு)

சிவஞானதீபம்.

விரைமருவுங் கமலமலர் விரிஞ்சன் வாழ்வும் விண்ணவர்கோ
னரும்பதமு மிக்கோர் வாழ்வுந், திரைமருவு நதிபதியிற் றிரு

வின் கேள்வன், செல்வமுமா னதபெருஞ் சித்தி யாவும் பரை யுதவுங் கரிமுகவன் செம்பொற் பாதம், பற்றுகத் தம்போதப் பற்று நீங்கி, வரைவருமன் பினிற்றெழுமெய் யடியார் பாதம் வணங்குமடி யாரடியார் மதித்தி டாரே. (உஉசு)

பரமரகசியசடஸ்தலம்.

வாக்கொடு நினைவுக் கெட்டா வளரொளி யாகி யைந்து
பாக்கியத் தலைவி யாகும் பராபரை யிடத்திற் றேன்றி
நீக்கருங் களிப்பி னாலே நிலைபெற வுலகெ லாமுண் [ம்.
டாக்குமும் மதத்தோ னெர்ஙீத யடியிணை தலைமேற் கொள்வா

வீ ர ா க ம ம்.

அரிய சஞ்சித மகலவும் - புரியு டம்பிட ரொழியவும்
விரியு நம்பவ மிரியவுங் - கரிமு கன்கழல் கருதுவாம். (உஉஅ)

கோலைமறுத்தல்.

இன்ப மாய தருதிடை யோங்கவுந்
துன்ப மாயது தூரத்து ணீங்கவு
முன்ப ராபரன் மொய்குழ லோடணைந்
தன்பி னீன்றவொ ரானையைப் போற்றுவாம். (உஉகூ)

மகாராஜாதுறவு.

தொய்யின் முலைக்கோ டிரண்டுகவான் றுதிக்கை மூன்று விழிதுரிசில், துய்ய சைவ முதன் மதமுந் துலங்க வருமொண் பிடியுலக, முய்ய வுதவு மொருகளிற்றை யுலவா விருத்த சைல த்தில், வையம் பரவு மாழத்து வாழைங் கரனை மனநினைவாம்.

அத்துவிதவுண்மை.

பொங்கர வதுவு மிந்தும் புரிசடை யதனிற் சேர்த்தி
யங்கரந் தனிலி டத்தி லழகிய மானை யேந்துஞ்
சங்கரன் சேயெம் பாசந் தகர்த்தைந்து மொருங்க றுக்க
வைங்கரங் கொண்ட வாழத் தையனை வணக்கஞ் செய்வாம். ()

பஞ்சதிகாரவிளக்கம்.

முகமதியுங் கட்கடுவுங் களவளையு முத்தரிய முகப டாத்துப், புகர்மதமா மழகளிறுங் கரமலர்க்கற் பகதருவும் பொருவில் பா தத், திகழுறுபங் கயநிதியுந் தோன்றுபரைப் பாற்கடலிற் சிறந் து தோன்று, முகலருமைங் கரவமுதை யுளங்குளிரப் பூரித்தே யுவ்கை பூப்பாம். (உ௬உ)

கவுட்குழிமா மதகுதிறந் தருண்மதநீர்ப் பாய்ச்சிக் கருதுறு மெய் யடியருளப் புலத்தஞ்சக் கரமா, நவப்பெருவித் திட்ட தனி னெழுமன்பா முளையை நசைவிடயக் கிளிகணறுக் காத வகை காத்திங், கவக்களைகட் டருண்ஞானப் பயிரோற்றி யென் றும் யானெனுமா ணவவேழ மணுகாது துரத்தி, யுவப்புறமெ ய்ச் சிவபோகம் விளைவிக்குங் களிற்றை யுளமவுனக் கூடத்திற் பிரிவறவைத் திடுவாம். (உ௬௩)

ஒழிவிலொடுக்கவுரைக்காப்பு.

நிம்ப நிழற்பா - லும்பன் முகத்தான்
செம்பது மத்தா - ளம்பு கருத்தே. (உ௬௪)

வைராக்கியசதகவுரைக்காப்பு.

முக்கணிறை தருகரியை முன்னடத்திப் பின்னதன்றுட்
பக்கமறைந் தேகுநர்வெம் பாசவிக னுசமுற
மிக்கவமர் விளைத்திளையா வீரரெனப் பூரணவூர்ப்
புக்கிணையில் பரானந்தப் பூவையையு மேவுவரால். (உ௬௫)

நிம்ப நிழற்களி - றம்பொன் மலர்த்தாள்
நம்புது முத்திந - லின்பம் வரற்கே. (உ௬௬)

வைராக்கியதீபவுரைக்காப்பு.

ஆரண முகம்புகழ் - வாரணந் துதிசெயக்
காரண சுகபரி - பூரணம் வருமே. (உ௬௭)

அவிரோதவுந்தியாருரைக்காப்பு.

சமரபுரி மாநிம்பத் தண்ணிழற்பா லும்ப
லமரர் தொழவிருந்த தன்றித் - திமிரமலம்

போக்கியெம துள்ளின்பப் பூரணமா யெவ்விடத்துந்
தேக்கறிவு மாயிருந்த தே. (உ௩அ)

நிஷ்டானுபூதி.

அரியானை யயன்மாலுக் ககண்டபே ரொளியானைத்
தெரியானை யன்பிலர்தந் தேகமன வாக்கவற்றிற்
குரியானை யன்பர்தமக் குயர்பெரியா ளீன்றெடுத்த
பெரியானைக் கணபதியைப் பிறங்கியபொற் பதம்பணிவாம். ()

சிவபுண்ணியத்தெளிவு.

பழகிய பதித்துவப் பான்மை யெய்தவு
முழுகிய பசுத்துவ முற்றீ நீங்கவு
மொழுகிய மும்மதத் தொளிகொண் ஞானமா
ரழகிய பிள்ளையா ரடிகள் போற்றுவாம். (உ௪0)

உ ப நி ட த ம்.

மெய்யுடைய வடியார்மேல் விருப்புடையான் கருப்பூர விள க்குப் போலென், பொய்யுடைய வருள்போதப் பொருளுடையா னருளுடையான் பொறியைத்தாலு, மையுடைய மனத்தாலு மயக்குடையார் மதங்களைத்தா மதங்க ளாக்கும், கையுடைய முகமுடையா னகமுடையான் றனைக்கருத்தி லிருத்தல் செய் வாம். (உ௪க)

சித்திபுத்திகள்வணக்கம்.

விநாயகபுராணம்.

கருணைமதம் பொழிமுகத்துக் கணேசரவர் தமக்கறிவுந் தொழிலு மான, வருளெனுமுண் மையையெவரு மறியவவ ருமையினவ தரித்த ஞான்று, மொருமுனியோம் பியதழலி னவதரித்த ஞான்றுமுட னுகித் தோன்றித், திருவுளத்தின் வழிநிற்குஞ் சித்திபுத்தி யெனுமிவர்தாள் சென்னி சேர்ப்பாம். (உ௪உ)

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பரசிவ வணக்கம்.

கந்தபுராணம்.

திருவந்த தொல்லைப் புவனத்தொடு தேவர் போற்றிப்
பெருவந் தனைசெய் தறிதற்கரும் பெற்றி யெய்தி
யருவந் தனையு முருவத்தையு மன்றி நின்றா
னொருவன் றனது பதந்தன்னை யுளத்துள் வைப்பாம். (க)

ஊனாகி யூனு ளுயிரா யுயிர்தோறு மாகி
வானாதி யான பொருளாய் மதியாகி வெய்யோன்
றானாகி யாண்பெண் ணுருவாகிச் சராச ரங்க
ளானான் சிவன்மற் றவனீள்கழற் கன்பு செய்வாம். (உ)

பிறப்பது மிறப்பதும் பெயருஞ் செய்கையு
மறப்பது நினைப்பதும் வடிவம் யாவையுந்
துறப்பது மின்மையும் பிறவுஞ் சூழ்கலாச்
சிறப்புடை யரனடி சென்னி சேர்த்துவாம். (௩)

பூமலர் மிசைவரு புனித னாதியோர்
தாமுணர் வரியதோர் தலைமை யெய்தியே
மாமறை முதற்கொரு வடிவ மாகியோன்
காமரு செய்யபூங் கழல்கள் போற்றுவாம். (ச)

பங்கயன் முகுந்தனும் பரமென் றுன்னியே
தங்களி லிருவருஞ் சமர்செய் துற்றுழி
யங்கவர் வெருவர வங்கி யாயெழு
புங்கவன் மலரடி போற்றி செய்குவாம். (ரு)

சாண்பவன் முதலிய திறமுங் காட்டுவான்
மாண்புடை யோனுமாய் வலிகொள் வான்றொடர்
பூண்பதின் ருய்நயம் புணர்க்கும் புங்கவன்
சேண்பொலி திருநடச் செயலை யேத்துவாம். (சு)

அருணகிரிபுராணம்.

பூமீது பயில்வானும் புனன்மீது துயில்வானும் புவனி மாது
நாமீது திகழணங்கு நாரணியும் பணிந்தேத்த நயப்பான் சாதந்
தோமீது துடைமினிது துடைத்தற்குச் சுருதிசொலு நீதியேது
வாமீது புரிமினெனு மருணகிரி யமலனடி பணிவா மன்பால். ()

பளிங்கனைய மேனியனைப் பால்பவள மைகனகம் படிக மெ
ன்ன, விளங்குமுக மைந்துவிழி மூவைந்து முடையானை வேணி
தன்னி, லிளம்பிறையு மணிந்திலங்குஞ் சதாசிவனைப் பதமிரண்
டை யிருதோ ளானை, யுளங்குளிர வருணகிரிச் சாரலினு லயத்
திலிங்கத் துன்னு வாமே. (அ)

புகழும்பெரும் புலவர்க்கிரு நிதியின்னருள் புரியு
மகிழும்படி சிவலோகமும் வழங்குந்திட மண்ணை
யகழுந்திரு மாலுக்கரி தாகும்மென துள்ளே
திகழுந்திரு வண்ணமலைப் பெருமானடி சிறந்தே. (கூ)

திருவிளையாடற்புராணம்.

வென்றுளே புலன்க ளைந்தார் மெய்யுண ருள்ளந் தோறுஞ்
சென்றுளே யமுத மூற்றுந் திருவருள் போற்றி யேற்றுக்
குன்றுளே யிருந்து காட்சி கொடுத்தருள் கோலம் போற்றி
மன்றுளே மாறி யாடு மறைச்சிலம் படிகள் போற்றி. (கO)

(எ) சாதமாகியகுற்றம் ஈது துடைமின், துடைத்தற்கு ஏது வாம் ஈதுபுரிமினென வேதசிவாகமங்களில் அருளியவர்என்பது. சாதம் - பிறப்பு.

(கO) ஆணவமல்மொன்றேயுடைய விஞ்ஞானகலர்க்கு உள் ளத்தில்நிலவியும், ஆணவம் கன்மமென்னும் இருமலமுடைய

பூவண்ணம் பூவின்மணம் போலமெய்ப் போத வின்ப
மாவண்ணமெய் கொண்டவன் றன்வலி யாணை தாங்கி
மூவண்ணறன் சந்நிதி முத்தொழில் செய்ய வாளா
மேவண்ண லன்னான் விளையாட்டின் வினையை வெல்வாம். (கக)

பூவி னாயகன் பூமக ளாயகன்
காவி னாயக னாதிக் கடவுளர்க்
கா்வி நாயக னங்கயற் கண்ணிமா
தேவி நாயகன் சேவடி யேத்துவாம். (கஉ)

சடைமறைத்துக் கதிர்மகுடந் தரித்துநறுங் கொன்றையந் தார் தணந்து வேப்பந், தொடைமுடித்து விடநாகக் கலனகற்றி மாணிக்கச் சுடர்ப்பூ ணேந்தி, விடைநிறுத்திக் கயலெடுத்து வழுதிமரு மகனாகி மீன நோக்கின், மடவரலை மணந்துலக முழு தாண்ட சுந்தரனை வணக்கஞ் செய்வாம். (கங)

சேதுபுராணம்.

பூந்தவிசி னிருந்தபிரான் முதலோர் காணப் புண்டரிக மகள் கொழுநன் புகழி லங்கை, வேந்தனுயிர்ப் பழிகழுவு முகத்தால் யார்க்கும் விடையவனே யுடையவனும் வேத வாய்மை, யாந்த ரங்கம் வெளிசெய்வா னனைவ ரோடு மணைந்துகந்த மாதனத்தி லருச்சித் தேத்து, மேந்துபுனற் சடிலமுடி யிராம நாத னிணை யடிச்செந் தாமரைக ளிறைஞ்சி வாழ்வாம். (கச)

திருப்பரங்கிரிப்புராணம்.

உலகெ லாநிறைந் துள்ளும் புறம்புமா
யிலகு பேரொளி யின்பமுந் துன்பமும்

பிரளயாகலர்க்கு இடபவாகனரூடராகத்தோன்றியும், ஆணவம் கன்மம் மாயையென்னும் மும்மலமுடையசகலர்க்குத் திருவுருப்பிரத்தியக்ஷமாகியும் உண்மைவிளங்க அநுக்கிரகிக்குமுறைமையைச்சுட்டித் துதித்தவாறு.

விலகி நின்ற விமலன்ப ரங்கிரித்
தலைவன் பாதந் தலைமிசை யேற்றுவாம். (கரு)

திருவாரூர்ப்புராணம்.

பூமேவு திருமடந்தை பொன்முகத்தா மரைமலரப் புவிவி ளங்க, நாமேவு சுருதியிசை முனிஞிமிறு ஞானமண நனியுண் டார்ப்பக், காமேவு தபனியநாட் டமரர்மனக் கவலையிருட் கங்கு னீங்கத், தேமேவு பொழிலாரூர்ப் புற்றிடங்கொண் டெழுசுட ரைச் சிந்தை செய்வாம். (கசு)

கார்பொருவுங் கருங்கூந்தற் செவ்வாய்வெண் ணகைப்பச் சைக் கன்னி யோடுந், தார்கமழ்பூங் காந்தளந்தோட் குமரனொ டு மணிச்சிங்கா தனத்து மேவிச், சீர்பரவும் வான்புலவர் நினைந் தனயா வையுநல்கிச் சிறப்பின் வைகும், வார்புனல்சூழ் வயற் கமலைத் தேவர்கள்சிந் தாமணியை மனத்துள் வைப்பாம். (கஎ)

இலிங்கபுராணம் பூருவகாண்டம்.

சீர்பூத்த முத்தொழிலுந் திறம்பா்து நின்றியற்று
மேர்பூத்த முத்தேவு மியாமேயென் றிசைப்பதுபோற்
போர்பூத்த முத்தலைவேல் பூங்கமலக் கரத்தேந்துங்
கார்பூத்த மிடற்றிறைவன் கனைகழற்றாள் வணங்குவாம். (கஅ)

ஷை உத்தரகாண்டம்.

சீர்கெழு முமையாள் சிறுமருங் கொசிப்பத் திரண்டவெம் முலையொடு மிகலி, யேர்பெற நின்ற தெனவுளத் தெண்ணி யெறிகதிர்ப் பசும்பொன்மால் வரையை, வார்சிலை யாக விரு கடை குழைத்த மதிமுகி ழணிந்தவார் சடையோன், காரிருள் கழியக் கதிர்விடு பசும்பொற் கழலிணை சென்னியிற் புனைவாம்.

கூர்மபுராணம் உத்தரகாண்டம்.

சீர்கெழு மமிர்தந் தெய்வ மடந்தையர் நாக லோகத்
தேர்கெழு மகளிர்க் கீயப் பணுமணி யிமையோர் நாட்டு

வார்முலை யவர்க்கு நாக மடந்தையர் வழங்கச் செம்பொன்
மேருவிற் குழைய வாங்கும் விண்ணவற் போற்றல் செய்வாம்.

காசிகாண்டம்.

சீர்பூத்த செழுந்தரங்கத் தீம்புனன்மந் தாகினிதண் டேனூர் கொன்றைத், தார்பூத்த செஞ்சடையி லணிந்துமதன் மேல்வி ழைவு தணியா னுகிக், கார்பூத்த விருவிசும்பிற் கங்கைநதி சூழ் கிடந்த காசிவாழு, மேர்பூத்த தனிமுதலி னிணையடிப்பூங் கமல மல ரேத்துவாமே. (உக)

வாயுசங்கிதை உத்தரகாண்டம்.

ஆடகப் பசும்பொ னணிபெற வணிந்த வலர்மலர்ப் பூவணை யதனி, லூடிய வுமையா ளூடறீர்த் தருள்வா னொளிதிகழ் பூஞ் சிலம் போடு, பாடக மணிந்த சீறடிப் பஞ்சி யொளியினுற் பனி மதி சிவப்பத், தோடவிழ் கொன்றை மவுலிதாழ்த் திறைஞ்சுஞ் சுடர்மழு வண்ணலைத் தொழுவாம். (உஉ)

மச்சபுராணம்.

மாமறையின் முழுமுதலாய் வளரொளியா யானந்த மயமா யன்பர், தாமகிழு நுண்ணுணர்வாய்ப் பூரணமா யகிலசரா சர ங்க ளாகிப், பூமலிபைந் துணர்க்கடுக்கை மதிநதிதாங் கியசடி லப் பொருளின் செய்ய, தேமருவு சததளப்பூஞ் செழுங்கம லப் பொற்பாதஞ் சிந்தை செய்வாம். (உங)

சங்கரநாராயணர்கோயிற்புராணம்.

நீர்கொண்ட செழுஞ்சடைமே னிலவுமிழ்வெண் பிறைவயங்க நெடுவான் பூத்த, வேர்கொண்ட தாரகையி னிடையிடையே தவளமுகை யீன்று தோன்றுங், கார்கொண்ட புன்னைவனங் காமுற்று வாழ்கருணைக் கடலை மல்லற், சீர்கொண்ட சீராசைத் திருநகர்வாழ் சிவக்கொழுந்தைச் சிந்தை செய்வாம். (உச)

தக்ஷிணகைலாசபுராணம்.

சீர்கொண்ட கருமுகிலுஞ் சதுர்வேதச் செம்முகிலுஞ் சிறந்து பேண, நீர்கொண்ட செஞ்சடையி னிமிராவுங் கூனிலவு நிரந்து சூழத், தார்கொண்ட திருமார்பில் வெண்ணூலும் பசுங்கொடியுந் தயங்கத் தோற்று, மேர்கொண்ட கயிலைமலை யொருமுதல்வ னிருசரண மிறைஞ்சி வாழ்வாம். (உரு)

பிரபுலிங்கலீலை.

பூவாய் நெடுங்கோட் டுறுபசுந்தேன் கைகான் முடங்கு பொறியிலித, னுவா யொழுகிற் றௌவுலக மளந்த மாலு நான்முகனும், காவா யெனநின் றேத்தெடுப்பத் தானே வந்தெங் கரதலத்தின், மேவா வமர்ந்த மாமணியைத் தொழுது வினைக்கு விடைகொடுப்பாம். (உசு)

திருக்கூவப்புராணம்.

நீர்கொண்ட சடையொடுநம் பெருங்காமத் தழலவிப்ப நிற்கின் றானைக், கூர்கொண்ட கனன்மழுமா னுண்மையும்பெண்மையுமாய கூற்றிற் கேற்பச், சீர்கொண்ட வலனிடங்கொ ளுயகனைப் புகலியிறைச் செந்த மிழ்ப்பூந், தார்கொண்ட திருவிற்கோலப்பெருமான் றனையிதயத் தவிசின் வைப்பாம். (உஎ)

விருத்தாசலபுராணம்.

திருமாலு நான்முகனுந் தேவர் கோவுந் தேவர்களு மியாவர்களுஞ் சிந்தை யாலு, மருவாய மறையாலு மளவை யாலு மளக்கரிதா யகண்டிதமாய் நின்ற மூர்த்தி, யுருவாய இரிவடிவா யனந்தங் கோடி யொளியுடைய கொடுமுடிக ளாகி நின்ற, பெருவாழ்வைத் திருமுதுகுன் றுடையான் றன்னைப், பெருங்கருணையாளனையாம் வணங்க லுற்றும். (உஅ)

நல்லூர்ப்புராணம்.

திருவளர் சடைமேற் பான்மதிக் கொழுந்துந் தேனவிழ் கடுக்கையுந் திகழு, மருவள ளக மரகதக் கொடியாண் மன்னி

வாழ் வுறுமிடப் புறமுங், கருவள ரெனது பவப்பிணி யகலக் கடிகொள்வில் வாடவி தனில்வாழ், பொருவரு நல்ல நாயக மூலப் பொருட்பதாம் புயம்பணிந் திடுவாம். (உகூ)

*வீரசிங்காதனபுராணம்.

பொன்னேங்கு செஞ்சடைமேற் புனைந்தமதி தன்னுருவிற் புரிந்து மாருய்க், கொன்னேங்கு வயின்பந்தம் வெருவிமார் பகத்தமைந்த கொள்கை யென்ன, முன்னேங்கு மொருகேழன் முடக்கோடு புனைந்தருளு முக்க ணெம்மான், றன்னேங்கு சேவடியென் றலைமனத்து நாடோறுந் தரித்து வாழ்வாம். (ஙo)

சீகாளத்திபுராணம்.

நீர்கொண்ட பொலம்பூங் கொன்றை நெடுஞ்சடை வனத்துடுத்த, சீர்கொண்ட புலித்தோற் கஞ்சிச் சென்றுபுக் கொளிப்பத் தாவு, மேர்கொண்ட வுழையி ளங்கன் றிலங்கிய திருக்கரத்துக், கார்கொண்ட பொழிற்கா ளத்திக் கடவுளை மனத்துள் வைப்பாம். (ஙக)

திருக்கழுக்குன்றப்புராணம்.

சீர்பூத்த வுருவகைநான் கருவகைநான் கிருவகையின் செயற்கை யொன்று, யேர்பூத்த நவப்பொருட்கு முதற்பொருளா மொருபொருள்வந் தெம்மைக் காப்பான், வேர்பூத்த கிளைகிளைத்து மெய்ஞ்ஞான மணம்பொதுளி வெளிகின் றோங்குஞ், சூர்

---

* "பிறந்துபிறந் தொழியாமோ கத்திரயத் தாலான்மாப் பிரியா வாக்கை, யிறந்திறந்து விடுந்தோறும் புட்குடம்பை நீங்குதல்போ லிகந்தே ஞான, மறந்துமறந் துறுபவந்தீர்த் தரியகதி பெறவருளை வழங்கும் வாழ்வு, சிறந்துசிறந் துயர்குடந்தைக் கும்பேசர் திருவடியைச் சென்னி சேர்ப்பாம்." இது புராணத்தில் உமாவல்லவதேவராற் றுதிக்கப்பட்டது.

(ஙo) வயின்பந்தம் - உதரபந்தம்; அது அரவு.

பூத்த வோதமலை வேதமலைக் கொழுந்தைமுடி சூடிக் கொள்வாம். (௬௨)

திருக்காளத்திபுராணம்.

சீர்பூத்த பேரொளியாய்ச் சித்துருவாய் நித்தமாய்ச் சிவமாயொன்று, யேர்பூத்த சத்தாகி நித்தியமா யநாதியா யெங்குமாகிப், பேர்பூத்த வகளமா யகண்டமா யுயிர்க்குயிராய்ப் பிரியா தோங்கும், கார்பூத்த காவுசூழ் காளத்திப் பரம்பொருளைக் கருத்துள் வைப்பாம். (௬௩)

செவ்வந்திப்புராணம்.

சொற்கொண்ட கிளியனையா ளனங்கனுக்குத் துணையாகித் துணைப்பு ரூர, விற்கொண்டு விளையாடுந் திரிசிரா மலையிலுறை விமலன் றன்னைப், பொற்கொண்ட நிறத்தானுங் கரியமுகி னிகர்வானும் புலரா வண்ண, மற்கொண்ட மிடற்றானைச் செவ்வந்திப் பெருமானை யகத்திற் சேர்ப்பாம். (௬௪)

துரிசி ராமலை யடைந்திட வேண்டியே துதிக்கும்
பரிசி ராமலை வயற்கணே கயற்கணம் பாய
மரிசி ராமலை மதனிரு கணைகளால் வயங்குந்
திரிசி ராமலை யிறையவர் மலர்ப்பதஞ் சேர்மின். (௬௫)

---

(௬௫) மலக்குற்றம் நிலைபெறுதபடி சிவத்தையடையவிரும்பித் துதிக்குந்தன்மையீர்! சலம் அலைமோதும் வயலிலே கயற்கூட்டம்பாயத் தாமரைகுவளைகளால் வயங்கும் திரிசிராமலையிறையவர்மலர்ப்பதம் சேர்மின். (எ - ற்.) சேரின் அடையலாமென்பது கருத்து. துரிசு - மலக்குற்றம். ஐ - சிவம். பரிசு - தன்மை. ஆம் - நீர். ஸ்மரித்தென்பதன் மரூஉவாகிய மரிச்சு எதுகையின் மரிசெனநின்றது. மலைதல் - பொருதல். நாம் வெற்றிபெறற்குரியகாலம் இதுவேயென ஸ்மரித்து இராவிற்பொரும் மதன்கணையைந்தனுள் நீரின்மலர்வன தாமரைகுவளைகளேயாகலின் வயற்கணே இருகணைகளால்வயங்குஞ் சிராமலையென்றாரென்க.

அருணசலபுராணம்.

உறவொடு பகையறு மொருமுத லெவனவ
னிறுதியி லுலகரு ளிறையவ னெவனவன்
மறைமுடி யினிடம் வளர்பவ னெவனவ
னறிவினி லறிபவ னடியிணை தொழுதனம். (௩௬)

மணிகொண்ட நெடுங்கடலில் விழிவளருந் திருமாலு மறையி ஞனும், பணிகொண்ட பாதலத்தும் பூதலத்து மீதலத்தும் பரிந்து தேட, வணிகொண்ட பிரமாண்ட கோளகைபொற் கோளகையா யழகு காட்டக், கணிகொண்ட வொருவரையா மொருவரையா மகலாது கருத்துட் சேர்ப்பாம். (௩௭)

ஒருமானைக் கரத்தினில்வைத் தொருமானைச் சிரத்தினில் வைத் துலக மேழுந், தருமானை யிடத்தினில்வைத் தருள்வா னைப் பவளநெடுஞ் சயிலம் போல, வருமானை முகத்தானை யளித்தானைப் பொருமானை மகிழ வேறும், பெருமானை யருண கிரிப் பெம்மானை யடிபணிந்து பிறவி தீர்ப்பாம். (௩௮)

திருவெண்காட்டுப்புராணம்.

சொற்கண்டு பசுங்கிளியுங் கருங்குயிலுங் கடலமுதஞ் சுவை ய ருத, கற்கண்டுந் திறையளக்கு மலர்த்திருவின் பெருமானுங் கமலத் தானு, மற்கண்ட விடம்பிறந்த தலைநாளி லிறவாம லரு ள்செய் தானைப், பொற்கொண்ட லனையவனைச் சுவேதவனப் பெருமானைப் போற்று வாமே. (௩௯)

---

(௩௭) அண்டகடாகம் பொற்கவசம்போன்று அழகுசெய்ய ஒரு அக்கினிமலையாய் விளங்கிய ஒருவர் என்க. கணித்தலென் பது விகுதிகுறைந்துநின்றது; அது, அளவுபடாமையின் பலவா றுமதித்தலின் மேற்று.

(௩௮) பொரும் ஆன் - போர்புரியும் இடபம்.

திருவிரிஞ்சைப்புராணம்.

தொன்மையுடன் புதுமையின்றிக் குணம்வே றின்றித் தோற் றமுட னாசமின்றித் தொடர்ச்சி யின்றி, நன்மையுடன் றீமை யின்றி முதலீ றின்றி நடுவுமின்றிப் பரவிந்து நாத நீங்கி, யுன் மனையுங் கடந்துசுக வுருவா யெல்லா வுயிர்க்குயிரா யொளி யாகி வெளியா யோங்குஞ், சின்மயனைக் கரபுரியி லமருங் கோ வைச் சிந்திப்போங் கரங்களினால் வந்திப் போமே. (சO)

மூளைத்தவரை மூளையிடத்தின் முழுத்தவரை மகிழ்ந்தவரை முருகன் வேலாற், றுளைத்தவரை யெனவெனது பழவினையை யலைத்தவரைச் சுடர்க்குன் றுகக், கிளைத்தவரை வளைத்தவரை யொருசிறுவன் கிளையோடு கிளரச் சென்னி, வளைத்தவரை வணிகனுக்கு வழித்துணையாய் நடந்தவரை வழுத்து வோமே.

தீர்த்தகிரிபுராணம்.

நீர்கொண்ட கடலுடுத்த வுலகமுதற் படைத்தோனு நெடிய மாலுந், தார்கொண்ட மணிமவுலிச் சதமகனுந் தெரிவரிய தன் மை யானை, வார்கொண்ட தனத்துமைசேர் மலைமருந்தை யலை மருந்தை வானோர்க் கீந்து, கார்கொண்ட மிடற்றிறையைத் தீர் த்தமலைப் பெருமானைக் கருத்துட் சேர்ப்பாம். (சஉ)

பழையகாஞ்சிப்புராணம்.

சீர்பரவு பரஞான வொளியாகி வெளியாகித் தெளித றேற்று வோர்பரவி யுருவெனவு மருவெனவு முருவருவ மெனவுந் தானும் நீர்பரவி மறைமுடிவுக் கப்பாலா யானந்த நிருத்தஞ் செய்தே பார்பரவ வருமேகாம் பரத்தொருவ ரிருபதமே பணிதல் செய் வாம். (சங)

(சO) உன்மனை - ஓர்சத்தி.

(சக) மூங்கிலின்முளைத்தவர் தவரைமகிழ்ந்தவர் வரையென அலைத்தவர் வரைவளைத்தவரென இயையும். சிறுவன் - ஆதி சைவமரபினனாகிய சிவசன்மன். வணிகன் - தனபாலன். சரித்தி ரம் தலபுராணத்துணர்க.

கந்தபுராணச்சுருக்கம்.

சீர்கொண்ட வானந்த மாகி யெங்குஞ் செறிவாகிப் பரமாகித் திரம தாகி, யேர்கொண்ட கருணைதிரு வுருவ மாகி யெழில்கொண்ட மலைமகளை யிடத்திற் கொண்டோன், கார்கொண்ட நிறங்கொண்ட முகுந்த னாதிக் கடவுளர்வந் தடிபரவுங் கடவுள் கொன்றைத், தார்கொண்ட முடியனவ னடியைத் தாழ்ந்து தாழாத பெருந்திதியில் வாழா நிற்பாம். (சச)

திருவாவடுதுறைப்புராணம்.

ஆசிலாத் தென்றுறைசை யரசடியின் முளைத்தெழுந்த வமுதை ஞானத், தேசுலா வுங்கருணைச் சிவக்கொழுந்தைப் பரபோகத் திரளை யார்க்கும், பேசொணுச் சுகந்தருமுக் கட்கனியை யன்பரின்பப் பெருக்கிற் றேன்று, மாசிலா மணியிணைக்கண் மணிகுளிரக் கண்டுதினம் வணங்கி வாழ்வாம். (சரு)

அரவணைமேற் றிருமறுமார் பன்கிடக்கும் பயோததியை யரும்புற் பாதன், றருமகவின் பசிக்களித்த கருணையனைத் திருஞான சம்பந் தற்கிங், குரிமையுடன் பாமொழிகேட் டுலவாப்பொற் கிழியினிலா யிரம்பொன் னுய்த்த, திரவியப்பொற் றியாகனைத்தென் றுறைசைநக ராதிபனைத் தெரிசித் துய்வாம். (சசு)

காஞ்சிப்புராணம் முதற்காண்டம்.

தணந்தபெருந் துயர்க்கடன்மீக் கூர்தலினுன் மலைபயந்த தரளமூரற், கணங்குழையாள் புரிபூசை முடிவளவுந் தரியாமலிடையே கம்பை, யணங்கினைத்து தெனவிடுத்து வலிந்திறுகத் தழீஇக்கொள்ள வமையாக் காதன், மணந்தருளிக் குறிபூண்ட வொருமாவிற் பெருமானை வணக்கஞ் செய்வாம். (சஎ)

ஷை இரண்டாங்காண்டம்.

மழலைவண் டிமிருங் கொன்றை மாலிகை துவற்றுந் தேனுங்
குழவிவெண் மதியு நீருந் தருகுளிர்க் குடைந்தான் மானத்

(சஎ) ஒருமாவிற் பெருமான் - ஏகாம்பரநாதர்.

தழல்விழித் தலத்து மங்கைத் தலத்தினு மேந்தி யாடு
மழகனைத் திருவே கம்பத் தடிகளை வணக்கஞ் செய்வாம்.(சஅ)

விநாயகபுராணம்.

பூமாது தனைமணந்த புயல்வண்ணப் பெருமாளும் புலவர் போற்று, நாமாது தனைமணந்த நான்முகனும் போர்மாது நயக்கு மெண்டோட், கோமானுந் தானேயென் றுணர்த்து தற்கே பிரணவனுஞ் சரமாய்த் தோன்றி, மாமாவின் முகத்தானை யுயிர்த்தானை நினைந்திறைஞ்சி வழுத்து வாமே. (சகூ)

தேரேறி வரும்பரிதி மண்டலத்துஞ் செழுமதிமண் டலத்துஞ் சேர்கொண், டேறி வருங்கனன்மண் டலஞ்சத்தி மண்டலத்து மெண்க ணனு, நீரேறி வருமரியு முருத்திரனு மகேச்சுரனு நிலவச் செய்து, நாரேறி வருமவர்த முளத்தமரொண் குணத்தானை நயந்து வாழ்வாம். (ரு0)

பேரூர்ப்புராணம்.

கடல்சூழ்ந்த வுலகுண்ட கனிவாய னிருந்தொழிலுங் கமழ்ந்த தெய்வ, மடல்சூழ்ந்த மலர்க்குரிசின் முதற்றொழிலு மவரோடு மடிக்கு ஞான்றவ், வடல்சூழ்ந்த வரன்வழியே மீட்டும்வரப் பணித்தருளி யாவிக் கெல்லா, மிடல்சூழ்ந்த விருடணிக்கு மாதிரகர்ப் பட்டீசர் விரைத்தாள் போற்றி. (ருக)

திருவானைக்காப்புராணம்.

மதிவளம் படைத்து நாளும் வளரிருள் சிக்கு மாபோற்
கதிவளம் படைக்குந் தூய கருணையெவ் வுயிரின் மாட்டும்
பதிவளம் படைத்துப் பாசம் பாற்றவெய் யவனிற் றோன்றிப்
பொதிவளம் படைக்கு மின்பப் பூரணப் பொருளின் வாழ்வாம்.

மணிபூத்த நறும்பொகுட்டு மலர்த்தவிசு நாகணையு மாகத் தும்பர்ப், பணிபூத்த கயிலாய நெடுஞ்சிலம்பு மொருமூவர் பணி

(ரு0) நிரனிறைப் பொருள்கோளது.

ந்து வைக, வணிபூத்த வவருளமுந் திருவானைக் காவுமினி தம ர்ந்தெல் லோர்க்கும், பிணிபூத்த மலந்துரக்குஞ் சம்புநா யகர் மலர்த்தாள் பேணி வாழ்வாம். (ருங)

பூவாளூர்ப்புராணம்.

செம்பொன்னை வளர்தழலிற் செறித்துநவை தீர்த்தெடுக்கு ஞ் செல்வர் போல, வம்பொன்செய் மணிமவுலி யரிக்குமலர்த் தவிசிருக்கை யயற்கு மேனைப், பைம்பொன்செ யுலகினர்க்கும் பாரினர்க்கும் பலவுயிர்க்கும் பவங்க ணல்கித், தம்பொன்செய் பதமருளுந் தனிமுதல்வ ரவ்வரவுரைச் சார்ந்து வாழ்வாம். ()

பொன்பூத்த மணிமார்பன் வளியழலுங் கணையாகப் புவிதே ராக, மின்பூத்த விருசுடரு முருளாக வெளிவழியா விரைந்து கங்கை, கொன்பூத்த சடைதுளும்பப் பகைகடந்தெண் வடிவு மொரு கோல மெய்யின், றென்பூத்த வுறுப்பாக்குந் திருமூல நாதர்பதஞ் சேர்ந்து வாழ்வாம். (ருரு)

திருப்பாதிரிப்புலியூர்ப்புராணம்.

பூமேவு பாதிரிவிண் படர்ந்தகன்ற மணிக்கோயிற் பொலிய மேவி, மாமேவு மாலயனு மூவிலவே லம்மானும் வணங்கி யே த்தத், தாமேவு தொழிலைந்தும் பரையியற்ற வனைத்துயிருந் தழைப்ப வைகுங், காமேவு புகழ்ப்புலிசைப் பாடலேச் சுரன் பதத்தைக் கருதி வாழ்வாம். (ருசு)

திருச்செந்தூர்ப்புராணம்.

இருப்பதப் பிரணவத் தியல்பென் றுலமே
சருப்பதச் செய்கைய தாக்கித் தங்கவான்

(ருரு) திருமால் கணையும், வாயு அதன்ஈர்க்கும், அக்கினி அதனுனியுமாகலின் பொன்மார்பன் வளி யழல் கணையென்றார்.

(ருஎ) தகுதியென்று அப்பிரணவத்திருப்பதும், ஆலமே தேவவுணவுபோலும் உண்டிச் செய்கையது மாகக்கொண்டு,

பருப்பதச் சிலைக்கரப் பரமன் ருமரைத்
திருப்பதத் துணைமலர் சென்னி சேர்த்துவாம். (ருஎ)

கடம்பவனபுராணம்.

திருவோங்கு பேரொளியாய்ப் பராற்பரமாய்ச் சிவமாய்ச் சூக் குமமு மாகி, யருவோங்கு மனுபவநித் தியநிமல மானசதா சிவமு மாகி, யுருவோங்கு தொழிற்படுமென் னுயிர்க்குயிரா மமு தலிங்க வுருவாந் தொன்மை, மருவோங்கு மலர்க்கடம்ப வன த்தமர்சுந் தரன்றுணைத்தாள் வழுத்தல் செய்வாம். (ருஅ)

உத்தரகோசமங்கைப்புராணம்.

ஒருபொருளாய்ப் பலவுருவா யொளியாகி யானந்த வுண்மை யாகிக், கருதரிதாய்த் தெரிவரிதாய்க் காரணகா ரியங்கடந்த கருணை யாகிப், பொருவின்மறைக் கொழுந்தாகி யுபநிடதப் பொருளாகிப் புவனி போற்ற, வருதிருவுத் தரகோச மங்கை யர னடிக்கமலம் வணங்கல் செய்வாம். (ருகூ)

கடம்பர்கோயிற்புராணம்.

சீர்கொண்ட விருசரணும் வரதமமு மானபயத் திருக்கை நான்குங், கார்கொண்ட மணிமிடறுஞ் சின்மயமா மலர்முகமுங் கருணை நோக்கு, நீர்கொண்ட சடைமுடியு மாவுடையா ளொரு பாலு நிறைபூங் கொன்றைத், தார்கொண்ட வுருக்கொண்ட கடம்பவனத் தனிப்பொருளைச் சார்ந்து வாழ்வாம். (சுo)

வசவபுராணம்.

அளவில் வானவ ராரண நாவினர்
புளக மெய்யிற் பொருந்துந் தபோதனர்
வளர்ப ருப்பதம் வாழ்மல்லி கார்ச்சுன
னுளமு றும்படி யுன்னிநின் றுய்குவாம். (சுக)

உயர்ந்த தங்கமலையைச் சிலையாகக் கரத்திலேந்திய பரமனென்க. சரு - தேவவுணவு.

சரபப்புராணம்.

இருள்விளையாட் டொளிவிளையாட் டெனவுணர்த்தி மறைத்துமலத் தூடு நீங்கா, மருள்விளையாட் டாருயிர்கண் மயங்காமலகிலமெலா மகிழ்ந்து போற்றி, யருள்விளையாட் டெனவியப்பவருந்தமிழ்நாட் டணிமதுரை யதனு ளெண்ணெண், டிருவிளையாட் டுடையபிரான் செங்கமலப் பொற்பாதஞ் சென்னி சேர்ப்பாம். (சுஉ)

சீர்காழிப்புராணம்.

நீர்பூத்த பேரொளியா யுயிர்க்குயிரா யகண்டிதமாய் நிறைவாய் நீங்காப், பேர்பூத்த குணங்குறிக ளிகந்தபழ மறைக்கொழுந்தாய்ப் பெருமை சான்ற, பார்பூத்த பரையினொடு கலந்துகுரு வாதிமும்மைப் படிவ மாகிச், சீர்பூத்த காழிநக ரமர்ந்தபிரமேசனையாஞ் சிந்தை செய்வாம். (சுங)

அரிய நாயக னாரண நாயக னணங்கரா முடிவாய்ந்த
கரிய நாயகன் காணரு நாயகன் கவுணிய முனிகாட்டத்
தெரியு நாயகன் றோணிமே லோங்குயர் தெய்வநா யகன்காழிப்
பெரிய நாயக னகைமணி நூபுரம் பிறங்குசே வடிபோற்றி. ()

திருவேற்காட்டுப்புராணம்.

மணிகொண்ட நெடுங்கடலிற் கண்டுயிலுந் தண்டுளப மார்பத் தோனும், கணிகொண்ட மறையவனுங் காண்பரிய சுடருருவங் காட்டி வானும், பணிகொண்ட குவலயமும் பணிந்தேத்தச் சிருட்டிபரம் பரையா யோங்க, வணிகொண்ட வேற்காட்டி லருள்பொழிவேற் காடனையா மகத்துள் வைப்பாம். (சுரு)

சானந்தகணேசர்புராணம்.

பருதி மதிதீ யெனுமூன்றும் பார்வை யாகத் திகழ்ந்திடினுங்
கருகு திமிரம் புலராத களத்தெம் பெருமான் மலைவில்லோன்

(சுஉ) இத்துதியும் இப்புராணத்துள்ள அம்பிகைதுதியுந்தேவிகாலோத்தரநூலிற் சேர்க்கப்பட்டும் வழங்குகின்றன.

சுருதி பரவு மிமையமக ளுணவ னும்ப் புணைபற்றிப்
பெருகு துயரத் திரையொழியாப் பிறவிக் கடலை யகற்றுவாம்.

திருவாப்பனூர்ப்புராணம்.

நீர்பூத்த கடற்கணலை திவலைநுரை புற்புதத்தி னெறிபோ லெண்ணில், பார்பூத்த வகிலாண்ட முதித்தொடுங்குங் கருப் பொருளைப் பரந்தா மப்பேர்க், கார்பூத்த திருவுருவத் தரிபிர மா தியர்கருத்துங் கடந்து நின்ற, சீர்பூத்த திருவாப்ப் னூரு டைய தனிமுதலைச் சிந்தை செய்வாம். (சுஎ)

காப்புடையா ரமரர்மணி மகுடகோ டிகளுரிஞ்சிக் கழற்கால் சேக்குஞ், சேப்புடையார் கனகவரைச் சிலையுடையா ரணிசரு மந் திருத்தார் மூன்றும், பாப்புடையா ரெனத்தரிக்கும் பண்பு டையார் வைகைவட பான்மிக் கோங்கு, மாப்புடையார் திருவ டித்தா மரையையருட் டேன்றதும்ப வகத்துள் வைப்பாம். ()

திருப்பூவணப்புராணம்.

பூமாது மகிழ்துளவப் புயல்வண்ண நெடுமாலும் புகழ்வெண் கஞ்ச, நாமாது நடனமிடு நான்மறைதேர் நான்முகனு நயப்ப நன்னீர்த், தேமாது செழும்பவளச் சடையிருப்பத் திங்களிரு டுரப்ப வெற்பின், மாமாது வடிவிலங்க மன்னியபூ வணத்தரன் றாள் சென்னி சேர்ப்பாம். (சுகூ)

ஒருபொருளா யுயிர்க்குயிரா யுருவநான் கருவநான்குபய மொன்று, யருள்வடிவா யகண்டிதமா யசஞ்சலமா யாதிநடு வந்த மின்றுய்க், கருதரிதாய்ச் செல்கதியாய்க் காண்பரிதாய்க் கார ணகா ரியங்க டந்த, பொருவில்பரி பூரணமாம் பூவணத்தெம் புனிதனையாம் போற்று வாமே. (எ0)

(சுஅ) அணி பாம்பு; சருமம் உடை; தார் ஆர் என நிரனி றையாகக்கொள்க. சருமம் - தோல். பாப்பு - வலித்தல் விகா ரம். ஆர் - ஆத்தி.

திங்களணி சடாமவுலித் தென்கூடற் சிவபெருமான் சித்த ராகிப், பங்கமுறு கருந்தாது பைம்பொன்னுங் குளிகையருள் பான்மை யாலே, பொங்கரவ வகலல்குற் பொன்னனையாள் கண்டுவந்து போற்று நீரா, ரங்கணுல கம்புகழு மழகியநா யகர்பாத மகத்துள் வைப்பாம். (எக)

மயூரகிரிபுராணம்.

அருளரும்பி யிதயமதி லான்மாக்கண் மலமதனை யகற்ற வேண்டிப், பெருகியதத் துவங்கூட்டிக் கன்மமெலாம் புசிப்பித்துப் பெயர்த்துப் பின்னை, நிருமலஞ்செய் திணையடிக்கீழ் நிறுத்தி விளை யாட்டயரு நிமல ஞானப், பரமசிவன் திருவடிகள் புந்தி யுஞ்சென் னியும்வைத்துப் பரவு வாமே. (எஉ)

திருமயிலைப்புராணம்.

பொன்பூத்த கமலமலர்ப் புத்தேளும் பூவைவண்ணப் புனிதனுதி, தென்பூத்த கடவுளருஞ் சதுர்மறையும் பரவவருட் டிமிலேற் றண்ணல், கொன்பூத்த மயிலைநகர்ப் பூம்பாவை யீசனெனுங் குழகன் ஞான, மின்பூத்த திருவடித்தா மரையையன்பின் வணங்கியென்றும் வியந்து வாழ்வாம். (எஙு)

ஆதிபுரிபுராணம்.

மணிகொண்ட செழுந்திருப்பாற் கடற்றுயிலும் பசுந்துளப மார்பத் தோனுங், கணிகொண்ட நெட்டிதழ்த்தா மரைப்பொகுட்டி னுறையயனுங் கடவு ளோரும், பணிகொண்ட குவலயமும் பணிந்தேத்தத் திருநோக்கம் பாலித் தோங்கு, மணிகொண்ட பெருங்கருணை யாதிபுரி நாதனையா மகத்துள் வைப்பாம். (எச)

மகிழமனம் வாக்கிலகு துதிசெய்யச் சிரமீது மலர்க்கை கூப்பி, நிகழடியார் பணிந்திறைஞ்சி நின்றுபர வசமாகி நிறைபேரின்பப், புகழரிய வானந்தக் கடற்படிந்து பூரிப்பப் புவன முய்யத், திகழநடம் புரிந்தருளுந் தியாகேசன் மலர்ப்பாதஞ் சிந்தை செய்வாம். (எரு)

திருவொற்றியூர்ப்புராணம்.

சீராரு நான்முகன்மா றேடிக் காணாத் திருவுருவா யருவாகி யிரண்டு மன்றிப், பேராத வுலகமுத லைந்து மாகிப் பெறுவானு ந் தருவானுந் தாமே யாகி, யாராயும் வேதமுத லெல்லா மாகி யவைதமக்குந் தோற்றும லப்பா லாகி, யோராருந் திருவொற்றி யூரின் வாழு மெழுத்தறிவார் பதகமலஞ் சிரமேல் வைப்பாம்.

காராரு மாலயனார் கைத்தாள முழவொலிப்ப
வாராருந் தனத்துமையாள் கண்டுவந்து மனமுருகத்
தாராருஞ் சடையசையப் பதுமத்தாண் டவமாடுஞ்
சீராரு மாதிபுரித் தியாகர்திரு வடிபோற்றி. (எஎ)

அவிநாசிப்புராணம்.

பருவவிநா சித்திரநேர் பாவகமார் பூவகமின் பயிலா வீதி, யுருவவிநா சிக்குரிய வொண்சிறுதே ரெனுமுலவை யுலவா முன்றின், மருவவிநா சிப்பவன மாதவர்தா ரணைபிரியா மாட கூடத், திருவவிநா சிப்பரமர் செங்கமலப் பொற்பாதஞ் சென்னி சேர்ப்பாம். (எஅ)

திருமுருகன்பூண்டிப்புராணம்.

பூமகள் வதன மென்னப் பொலிந்தருண் மலிந்த காட்சித்
தாமரு முருகன் பூண்டித் தலத்தினி லநாதி யாய

(எஅ) பருத்த பேதமில்லாததாகிய சித்திரம்போலும் தோற்றமார்ந்த பூவுலகமின்னார் பயிலாவீதியும் அநங்கனுக்குரிய தென்றற்றேருலவா முற்றமுமருவிய மாடகூடத் திருவவிநாசி யென்க. நாசிவழியுலவும் பிராணவாயுவை அவித்த தாரணையுடைய மாதவர்வசிக்கும் மாடங்களையுடைமையின் அங்கே மயக்கசாதனத்தராகிய மடவார்பயிலுதலும் மன்மதனுலாதலுமின்றென்பார் இங்ஙனம் கூறினர். அபிந்நாவென்பது அவிநாவெனத் திரிந்தது. அபிந்நா - பேதமில்லாதது. உருவ விநாசி - உருவமிழந்தவன்.

காமரு விலிங்க மாகிக் கதிசெய்மா தவிவ னேசன்
றேமரு செம்பொற் கஞ்சத் திருவடி யிணைகள் போற்றி. (எகூ)

பாவல நாவ லூரன் பரிசெலாம் பரவை சூழ்ந்த
பூவுல கனைத்து நாளும் புகழ்பெற விளங்கி யோங்கத்
தாவருஞ் சிலைகைத் தாங்கித் தடங்கொணு கரிசூழ் வைப்பின்
மேவிமுன் பறித்த கள்வ வேடனூர் வேடம் போற்றி. (அ0)

பவானிகூடற்புராணம்.

பண்ணுரு மறையோனும் பாலாழி துயின்றோனும் படிவம் வேருய், விண்ணுடி மண்ணிடந்துங் காண்பரிய பேரொளியாய் மெய்யன் புள்ளோ, ருண்ணும் பூரணமாய்ப் புவனசரா சரவு யிருக் குயிராய் ஞானக், கண்ணுகி நண்ணுவில் வீற்றிருந்த சிவக் கொழுந்தைக் கருத்துள் வைப்பாம். (அக)

அழலான விழியின்மதன் புரம்பொடித்து முப்புரந்து ளாக் கு மூரற், றழலானை யானிரைகள் செவிமடுப்ப வின்னிசைக டயக்குஞ் செவ்வேய்ங், குழலானைக் கொடியாகக் கொண்டா னைக் கூற்றினுயிர் குடித்த செம்பொற், கழலானைக் கனியிலங் தை நிழலானைப் பிறவியறக் கருதி வாழ்வாம். (அஉ)

கருவூர்ப்புராணம்.

மேவருதத் துவசித்தி யடைந்துதத்த மெய்யுணர்ந்து விமல ஞான, மூவகையா ருயிர்விளங்கி முதிருமன்பால் வழங்குமொரு முத்தி வாழ்வைப், பாவனைகள் கடந்துநின்ற பரஞ்சுடரைப் பசுபதிநா யகனை முன்னைத், தேவர்கடே வைக்கருவூர்ச் சிவக் கொழுந்தை யிதயமலர் திகழ வைப்பாம். (அஙூ)

(அ0) நாகரி - குருக்கத்தி. மேல் மாதவியென்றதும் இது.

(அங) விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலரென்னும் மூவகை யான்மாக்களுக்கும் ஞானம்விளங்கி அதனல் முதிரப்பெறும் அன்புகாரணமாகவழங்கப்படும் முத்திவாழ்வுடையரென்க.

திருமாணிக்குழிப்புராணம்.

சீர்பூத்த நீலகிரித் திருமாணிக் குழிவளருந் தெய்வக் கோயில், வார்பூத்த களபமுலை மோகினிமா தினைத்தடந்தோண் மகிழப் புல்லுங், கார்பூத்த கந்தரமுக் கண்ணான்கு கரந்திங்கட் கங்கை வேணி, யேர்பூத்த வாமனனைச் சுரனுதவி நாயகனை யேத்தி வாழ்வாம். (அச)

திருவோத்தூர்ப்புராணம்.

மதிகொண்ட பொலன்சடிலத் திருமுடியுஞ் சேவடியு மலரினானுந், துதிகொண்ட பசுந்துளபத் தோன்றலும்பண் டிகலினராய்த் துருவிக் காணாக், கதிகொண்ட பேரொளியை வேதமமரருக்குரைத்த கருணை யானைப், பதிகொண்ட வேதபுரத் தினிலமர்ந்த பராபரனைப் பணிந்து வாழ்வாம். (அரு)

உரத்தானை யுரித்தானை யுடைத்தானை யெனப்புலித்தோ லுடுத்த வைந்து, சிரத்தானை நடத்தானை யுடைத்தானைப் பகட்டேறுஞ் சிறந்த தண்டக், கரத்தானை யுதைத்தானைக் களிற்றானை யளித்தானைக் கழறும் வேத, புரத்தானை யிளமுலைதோய் புயத்தானைத் தொழுதெமது புன்மை தீர்ப்பாம். (அசு)

திருச்சுழியற்புராணம்.

விடங்காட்டித் திருமிடற்றிற் பிறைகாட்டிப் படர்சடையில் விரிந்த நாகப், படங்காட்டி யரையினிடைப் புலியதளி னுடைகாட்டிப் பவள வாயா, லிடங்காட்டித் தழற்கணிச்சி வலங்காட்டிக் கௌதமர்க்கன் றிரங்கித் தில்லை, நடங்காட்டி மணக்கோலங் காட்டியபூ மீசனடி நம்பு வோமால். (அஎ)

(அசு) உடைத்தானையென - உடையாகிய ஆடைபோல. நடத்து ஆனை உடைத்தானை - நடத்தப்படும் இடபத்தை உரிமையதாக வுள்ளவனை. உடைத்தானை என்பதனை உரியானையெனப் பொருள்கொண்டு இயமனுக்கு அடையாக்கி நடனத்தை யுடையவனையெனக் கோடலுமொன்று.

உருச்சுழிக்குஞ் சூலைதவிர்த் தொருபுலவன் றனையாண்டான்
மருச்சுழிக்குந் திருமுடிக்கு மணந்தருகே தகைவேண்டான்
கருச்சுழிக்கு ளடியார்க ளமிழ்ந்தாமற் கரையேற்றுந்
திருச்சுழிக்குட் பரஞ்சுடரைத் தினந்தினமும் பணிகுவமால்.()

மருதூர்ப்புராணம்.

பூமேவு பொன்வளரு மணிமார்பன் பாரதிப்பெண் புணருங் கேள்வன், மாமேவு புருகூதன் வானவர்மா தவமுனிவர் மற்றை நல்லோர், தேமேவு மிதயதட மலர்ந்துசச்சி தானந்தச் செழுந் தேன் பில்குங், காமேவு திருமருதூர் நாகலிங்க ரிணைமணித்தாட் கமலம் போற்றி. (அகூ)

ஆதித்தபுரிபுராணம்.

தற்பதத்தின் பொருளாகித் தொம்பதத்துக் கசிப்பொருளைச் சார நல்கு, மற்புதத்த ளுதித்த புரத்தன்மதி முன்பணிவா னுழி யோசை, புற்புதத்தி னுற்பவம்போற் சந்நிதியி லுலகியற் றும் புனிதன் வாமச், சிற்பரைக்கா கமப்பொருளை யருள்பரம தேசிகன்றாள் சென்னி சேர்ப்பாம். (கூ0)

திருக்குற்றலப்புராணம்.

பூமேவு சதுர்முகத்துப் புத்தேளு மவனையுந்தி பூத்த தேவுந், தேமேவு நிலமேவி வான்மேவித் தினந்தேடத் திரிகூடத்துக், கோமேவு பழம்பொருளைக் குற்றாலப் பரஞ்சுடரைக் குறும்ப லாவின், மாமேவு மறைக்கொழுந்தைப் பிறைக்கொழுந்தை வனைந்தானை வணக்கஞ் செய்வாம். (கூக)

பொன்பூத்த நறையிதழிப் பூமாலை பொன்னரிய மாலை யாகக், கொன்பூத்த புயங்கவெள்ளிக் கொடிவேய்ந்த சடைபவ ளக் கொடியா வீடு, மன்பூத்த மணவறையா மதிவிளக்கா மலர் கண்மதுத் தாரை வார்ப்பத், தென்பூத்த நதிமாதைச் சீர்வேட் குந் திரிகூடச் சிவன்சீர் வேட்பாம். (கூஉ)

திருநெல்வேலிப்புராணம்.

ஏர்கொண்ட பரவெளியா யொருவித்தாய் முளைத்தகில மெங்கு மாகி, நீர்கொண்ட வுயிர்க்குயிரா யற்புதமாய் நின்மலமாய் நிறைந்து காட்டும், பார்கொண்ட பேரொளியைச் சிற்பரனைப் பரம்பொருளைப் பரையோர் பாகச், சீர்கொண்ட சிவக்கொழுந்தைத் திருமூல நாயகனைச் சிந்தை செய்வாம். (௬௩)

பிரசமல ரிதழியறு கரவு தும்பை பிறைமுடித்த சடைமுடியின் மகுடஞ் சூடி, யிரசதவெற் பெனவிரண்டா யிரங்கொம்பேந்து மிபமேறி யிலகுசிங்கா தனத்தி லேறிப், பரசுதரித் திடுகரத்திற் செங்கோ லேந்திப் பரைகவுரி வடிவுடைய பாவையோடு, மரசுபுரிந் தருள்கருணை யமல ராதி யநவரத தானர்பத மகத்துள் வைப்பாம். (௬௪)

மருதவனபுராணம்.

பூமேவு திசைமுகன்மா லெனுமவரும் போற்றரிதாய்ப் பொருவி லாதாய், நாமேவு செழுமறையி னுட்பொருளா யகண்டிதமாய் நளின மென்னு, மாமேவு மலர்வாவிக் கயல்வாவிக் கனியுதிர்க்கும் வளத்தி னீடு, தேமேவு பொழில்புடைசூ ழிடைமருதின் வளரொளியைச் சிந்தை செய்வாம். (௬௫)

தேறுபுக ழிடைமருதி லுறையேக நாயகன்றன் செய்ய தாளு, மூறுமது மலர்க்கூந்தற் பசியமயி லுறையிடமு மோங்கு கங்கை, யாறிலகு சடைமுடியு மைம்முகமு நாற்றோளு மணிமுக்கண்ணுங், கூறுதிற லிருமானு மொருமழுவு மனவரதங் குறித்து வாழ்வாம். (௬௬)

ஒருதவள மால்விடைமேற் புகல்வுறு மொருசிருட்டி யுதயந்தன்னிற், பொருதனிவான் சிலைநுதல்வேற் றடங்கணுமை யணங்கினொடு புவன முய்யக், கருதிமையோர் கணம்புடைசூழ் கயிலையினின் றணைந்தனைய கயிலை யென்னு, மருதநிழ லிடத்துறையு மருதவா ணக்கடவுண் மலர்த்தாள் போற்றி. (௬௭)

* திருவையாற்றுப்புராணம்.

ஞாலமுத னாதாந்த புவனத் துள்ள நல்லுயிர்க ளெல்லையறப் பிறந்து மாய, மாலயனே முதலாய கடவுள் வர்க்கம் வந்து வந்து வாரிமண லளவு மாயுங், காலமொரு கணமாகிப் புறங்கை யங்கை காட்டுவான் போலெலவையுங் காட்டி மீட்டுச், சீலமுற விளையாடுஞ் செம்பொற் சோதி திருவையா றுடையானைச் சிந்தை செய்வாம். (கூஅ)

மெய்யாறு புடைபுரளத் திங்களோட மேலோடப் பெரும் பாம்பு கிடந்து சீறக், கையாறு காலேறிக் கீதம் பாடுங் கடிகமழுந் திருமுடிமேற் கன்ன லாறு, நெய்யாறும் பாலாறும் பசுந் தேனாறு நிறைபசுவின் றயிராறு நிறைய வாட்டி, யையாற ரையாற ரென்பார்க் கன்றே யவனியெல்லா மொருகுடைக்கீ ழாள லாமே. (கூகூ)

திருநல்லூர்ப்பெருமணப்புராணம்.

நீர்கொண்ட நெடுஞ்சடைமே லிளமதிதன் னிலவெறிப்ப நிலவு செம்பொன், வார்கொண்ட துணைப்புளக முலைத்திருவெண் ணீற்றுமையாள் வாமத் தோங்கக், கூர்கொண்ட படைத் திகிரி மான்முதல்வா னவர்போற்றக் கோதி லாத, சீர்கொண்ட மணவைவளர் சிவலோகத் தியாகர்பதஞ் சென்னி சேர்ப்பாம்()

மதகரட வரையினுரி போர்த்துழுவை யதளுடுத்து வானோர் போற்ற, நதிவளர்செஞ் சடையதன்மே லுரகமெழி லறுகினொடு நறுந்தா தோங்கு, மிதழிமதி யணிந்துபெரு மணத்தின்வளர் பாதாள வீசர் செம்பொற், பதமலரைப் பணிபவரைப் பணிகுவதென் றனுக்கிசைந்த பணிய தாமே. (க0க)

---

* இப்புராணத்துதிகளை விருத்தாசலபுராணத்துதிகளின் கீழ்ச்சேர்த்து வாசிக்க.

மயூராசலபுராணம்.

அனைத்துலகு மனைத்துயிரு மவற்றினுண வாதியுமா யலவு மாகி, நினைத்திடுதற் கரிதாகி நிருமலஞா னனந்த நிறையு மோ னர், மனத்தினொளிர் பேரொளியாய் மலருமலர் மணமெனவே மருவி நின்று, மெனைத்துணையு மினைத்தனவென் றுணரவொ ணாப் பரம்பொருளை யேத்து வாமே. (கOஉ)

பசுவேசற் பதியடங்கும் பாசமறி லெனட்பகர்ந்த பிரல ஞஞ் சித், தசுவேசப் புங்கவனை யேயதற்குச் சான்றாகத் தன்பால் வைத்தோன், முசுவேசிற் பொழிருவு மயிலைமலை விசாலாட்சி முதல்வி பாகன், விசுவேசப் பெயரிலிங்க வடிவுடைப்பெம் மான்சரணம் விரும்பி வாழ்வாம். (கOங)

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

கார்பூத்த வண்டகம்பாய் முண்டகஞ்சார் நான்முகனுங் கௌத்து வப்பேர்த், தார்பூத்த வோர்பானு மார்பானுங் கைலாய சைலத் தானு, நார்பூத்த துதியெடுட்டக் குருந்துறையும் பெருந் துறையி னயர்ந்து மேவி, யார்பூத்த வருள்கொழிக்கு மான்மநா தக்கடவு ளடிதாழ்ந் துய்வாம். (கOச)

சுரியவனுங் கலத்தலரும் பாதமவன் மனைவியுடல் கலப்பத் தோன்றிப், பிரியமிக வெழுந்தருளி வந்துதிரு வாதவூர்ப் பெரி யர் போற்றித், துரியநிலை கடந்தசிவ போகமது வுண்டுகளி துன்ற நீழல், விரியவுயர் குருந்தடியி லிருந்தருளும் பெருவாழ் வை விளம்பி வாழ்வாம். (கOரு)

அரியமறை மேலானென் றுரைப்பதனைக் கற்றவர்நூ லள வை யானே, தெரியவல ரல்லாதார் தெரிவர்கொலோ யாவர் களுந் தெரியு மாறு, பிரியமிகு மொருவருக்காத் தலைச்சாத்து முதலியவை பிறங்க நாளு, முரியவொரு பரியேறி யுலாயசே வகன்மலர்த்தா ளுள்ளத் துள்வாம். (கOசு)

(கOரு) மனைவியென்றது பூதேவியை.

காசிரகசியம்.

சீர்பூத்த விடப்பாலும் வலப்பாலும் பசிதாகஞ் செகத்திற் கோம்பும், பார்பூத்த வன்னபூ ரணிமந்தா இனிதமுவப் பதுமன் மாயோன், ருர்பூத்த பனிமலர்தூய்ப் போற்றெடுப்பக் காசிநகர் தழைப்ப மேவு, மேர்பூத்த விச்சுவநா யகனடித்தா மரைமலர்க ளிறைஞ்சி வாழ்வாம். (க0எ)

திருநாகைக்காரோணப்புராணம்.

சீர்பூத்த வானவரு மோனவருந் தவராசிச் செல்வ வேந் தும், பார்பூத்த வாரணனு நாரணனுங் காரணனும் படியுள் ளோர்ந்து, நார்பூத்த வழிபாடு கழிபாடு கொளாதியற்றி நயக்க மேவுங், கார்பூத்த கடனாகைக் காயாரோ கணப்பெருமான் கழலுட் கொள்வாம். (க0அ)

அருவமுத லொருமூன்றுள் கட்புலனு வனவிரண்டா லவற்று ளெல்லா, வுருவமுமுண் டாக்கிநிம்வித் துபயமே யெனறெரித் தாங் கொலித்துப் டொங்கி, வெருவவெழ கடலெழுங்கா லிலிங் கமா யதினின்றும் வேருய்க் காட்சி, மருவமுனி வார்க்குதவு மாதிபுரா ணப்பெருமான் மலர்த்தாள் போற்றி. (க0கூ)

கழகவிடங் கனையிலவா நாகநக ரகமேல்கீழ்க் கண்ணுங் கோ றல், பழகவிடங் கரைமாய்த்தான் மணிமார்பு நறுமுறுப்பப் பன்னுள் சென்றுங், குழகவிடங் கனையாது களந்தமைத்தா யென்றமரர் கூற மேய, வழகவிடங் கரைமாயைப் படங்கரைய மடங்கரைய வடுத்து வாழ்வாம். (ககO)

(கOஎ) ஒம்பல் - ஒழித்தல்.

(கOகூ) கட்புலனுவன இரண்டு - உருவமும் அருவுருவமும். உபயம் - இவற்றுள் அருவுருவம்.

(ககO) கோறல்பழகிய அம்முதலையைமாய்த்த திருமாலின் மணிமார்பும் (நாகநகரெனப்பெயர்பெற்ற) மேலுலகமும்

திருக்குடந்தைப்புராணம்.

பூமேய வாரணனு நாரணனும் வாரணனும் பொற்பூமாலைத்
தேமேய விண்ணவரு நண்ணவரும் பதமுதலாஞ் சிறப்பு நல்கி
மாமேய குடமூக்கி னிடமூக்கின் பார்கருணை வடிவின் மேய
பாமேய புகழாதி கும்பேசர் தாமரைத்தாள் பணிந்து வாழ்வாம்.

இடைமருதர் முதலாவோ ரைந்நா கேசர்நட மியற்ற வல்லார்
கடையணுகாச் சோமேசர் காரோண ரபிமுகர்நற் சவுத மேசர்
தடையிலருட் பாணபுரி யார்சதுரி சனர்சார்ங்க தரர்வ ராக
ரடைவரத ரிவர்சூழ வமர்கும்பி லிங்கேச ரடிகள் போற்றி. ()

மாயூரப்புராணம்.

சீர்பூத்த விமையாரு மமையாருந் தோட்சிசேர் செல்வ வேந்தும், பார்பூத்த திருவானும் பெருவானும் புகழ்புரவு பண்ணு வானும், கூர்பூத்த வேனேருந் தேனேரு மலரிறைப்பக் குறித்த நல்கி, யேர்பூத்த மயிலாடு துறையமரும் வள்ளலா ரிருதாள் போற்றி. (கசந)

இச்சையறி வுறுதொழிலாய்ப் பனையாதி யாதியா யெண்ணி லாத, விச்சைசெயா ரணிமுதலாய்ச் சத்திவிந்து வாதியாய்

கீழுலகமும் ஆகியமூன்றும் நடுமுழுப்பவும், பல்ஊழி காலஞ் சென்றும் நீங்காத இளமை யுடையவரே! விடம் கறை யாது நிற்பக் கண்டத்தமைத்தவரே! என்று தேவர் துதிக்கவும், கழகச்சாலை 'எண்ணிலவுடைய நாகநகரத்தின் அகத்தேமேய அழகவிடங்கரென்பது. முன் அழகரெய்தப்பெற்று இப்பொழுது இழந்திருத்தலின் மணிமார்பும், மேலுலகமும் கீழுலகமும் நாகநகரெனப் பெயர்பெற்றும் இந்நகர்போல அழகவிடங்கரெய்தப் பெறுமையின் அவையும் பொறுமையுடையவாயின என்றபடி. கழக இடம் - கல்வியயிலிடம். மேற்கண்ணும் கீழ்க்கண்ணுமென இயையும். கண் - இடம். திருமாலின் மணிமார்பு அழகரெய்தப்பெற்றிருந்தமை கந்தபுராணம் கந்தவிரதப்படலத்துணர்க.

வேறு யின்னு, மச்சைப்பேணி தோப்பிடுவா னெனைத்து கருணையிற் பல் லண்ட மீனும், பச்சைமயில் போற்றெழுக்க மாவடிவீற் றிருப்பானைப் பரவி வாழ்வாம். (ககச)

உறையூர்ப்புராணம்.

சீர்பூத்த மாலயனிந் திரனமரர் முதன்மற்றைச் செம்மை யோரு, மேர்பூத்த மலர்ப்பைவற் றினுமதிகம் யல்வமென்றிட் டிறைஞ்சப் பெற்றார், தார்பூத்த நறியவதன் மேல்வைத்த பெருவிழைவு தணிடா ருங்கிப், பார்பூத்த திருவுறையூர் வில்வவனத் தமர்ந்தானைப் பரவி வாழ்வாம். (ககரு)

கைவண்ணத் துடையார்க்குங் கதிர்வண்ணத் தாமரையிற் கலந் துளாற்கு, மெய்வண்ணப் பெருமறைக்கும் வெளிவண்ண மாகானை விள்ளா வன்பர்க், குய்வண்ணப் பொருந்தலன்றி யைவண்ணப் பொருந்தானை யுறையூர் மேவு, மைவண்ணப் பெருமானை யலர்வண்ணப் புதுமலர்தூ யகத்துள் வைப்பாம். (ககசு)

திருவம்பர்ப்புராணம்.

பூமேவு கற்பகநாட் டிமையவரு மமையவரும் புகழ்சால் வேந்தும், பாமேவு மறையானு முறையானுந் திக்கணையற் படைத் துளானு, மாமேவு மற்றையரு முற்றையரும் பணியேற்று வாங்க வல்கிக், காமேவு திருவம்பரமர்பிரம புரேசர்பதங் கருதி வாழ்வாம். (ககஎ)

கள்ளமறுத் துணையுமுறாப் பேரன்பின் மிகப்பொலிசெங் கண்ணினார்த, முள்ளமென வவரியற்று கோயிலெல்லா முவந்த

(ககசு) கைவள் நத்து-கையில் வளம்பெற்ற சங்கு. உய்வு அண்ணை ஐவு அண்ண எனப்பிரிக்க. ஐவண்ணப்பெருமான் - பஞ்சவர்ணநாதர்.

(ககஎ) அயரும்பணி ஐயரும்பணியெனப் போலியாயிற்று.

(ககஅ) செங்கண்ணினார் - கோச்செங்கட்சோழநாயனார்.

தன்றி யுவகை மேன்மே, னள்ளமிளிர் தரும்பிரம வனைக்கோ யி லகம்புகுந்து நவில்வார் பாசந், தள்ளவளர் பெருங்கருணைப் பிரமலிங்கப் பெருமானைச் சரணஞ் சார்வாம். (கககஅ)

திருவாளொளிபுற்றூர்ப்புராணம்.

சீர்பூத்த நறுங்கமல மேலவனு மாலவனுஞ் செம்பொ னுய
வூர்பூத்த சுதன்மசபை யானுமொளி யீனுமுடி யும்ப ராரு
நார்பூத்த புவியாருங் குவியாரும் வந்திறைஞ்ச நாளு நல்கி [ந்றி.
யேர்பூத்த வாளொளிபுற் றூரமர்மா ணிக்கலிங்க ரிருதாள் போ

விளந்தோட்டிப்புராணம்.

சீர்பூத்த விச்சாஞா னக்கிரியை நீங்காமை தெரித்தா லென்னப், பார்பூத்த மூவிலைவில் வாரணியத் தினிதமர்ந்து பரவிப் போற்றுந், தார்பூத்த புயத்தயன்மா லாதியருக் கருள்சுரந்து த ழையா திற்குங், கார்பூத்த மணிமிடற்றுப் பிரமபுரீ சனைநா ளுங் கருதி வாழ்வாம். (கஉ0)

கோயிலூர்ப்புராணம்.

மாமேவு கோகனத மரும்பன்மல ருதல்குவிதன் மருவத் தோயாத், தூமேவு பரிதியெனத் தன்முனர்முத் தொழினடப் பத் தோயா தான்றோர், பாமேவு மிடங்கொள்வன்னி யிரண்ட லமூன் றெனவமரர் பரவ மேவுங், கோமேவு வன்னிவனக் கொ ற்றவா ளீசர்பதங் குறித்து வாழ்வாம். (கஉக)

தன்னிகரி றலப்பெருமை தனையுணர்ந்தோ மாதவர்தஞ் சங்க நாளு, மன்னிவசிப் பதுதெரிந்தோ கழனிநகர் கைலையென வ யங்க றோர்ந்தோ, பொன்னிநதிக் கரைமுதற்பற் பலவிருக்க ம துக்குடிஞைப் பொலிதீ ரத்து,வன்னிவனத் திடைப்புகுந்த கை லாய நாதர்பதம் வணங்கி வாழ்வாம். (கஉஉ)

(கஉக) நெற்றிக்கண்ணனல் கையனலோடு வனத்தையும் ஒருங்கெண்ணியது வன்னியென்னும் பெயரொற்றுமையால்.

(கஉஉ) மதுக்குடிஞை - தேனீ.

திருக்குறுக்கைப்புராணம்.

பூமேவு நறுங்கமலத் திருமுனியுந் தருமுனியும் புழைக்கைத் தானத், தாமேவு கடாக்களிறு காத்தவனும் பூத்தவனு மாயினுனுர், தூமேவு மகவானும் புகவானும் பிறவுமருள் சுரந்து நல்கி, மாமேவு குறுக்கையமர் வீரட்டே சுரர்மலர்த்தாள் வணங்கி வாழ்வாம். (கஉரு)

எங்கும்வ னன்றியோ ரணுவுமசை யாதென்ப தியாருந் தேரத், தங்குசிவ யோகிருந்த ஞான்றுயிரெ லாமிருந்த தன்மை தேர்ந்துங், கொங்குமலர் மலரென்று கருதாதிட் டவன்சேர்ந் தார்க் கொல்லி யாகப், பொங்குநுதல் விழிமலர்ந்த பரமகுரு சாமிபொற்றாள் போற்றி வாழ்வாம். (கஉச)

தனியூர்ப்புராணம்.

பூமேவு தூயவனு மாயவனுந் தொழுதெழவெண் பொடியே கொள்வேந், தூமேவு விரையெனவே யுரையெனவே தாகம முன்சொற்றும் வேறு, பாமேவு விதங்கொடுவா னனியூரிற் றனியூரிற் பரவோர் பூசை, மாமேவு பேரன்புண் முழுகிசர் புழுகிசர் மலர்த்தாள் போற்றி. (கஉரு)

சூதசங்கிதை. பூருவகாண்டம் உத்தரகாண்டம்.

பொன்பூத்த பரிதிகொழுங் கதிரினிரு ளிரித்துலகப் பொருளி னோடு, கொன்பூத்த தனையும்விழிக் குணர்த்திமகி ழுறுத்தலெனக் குலவுண் மாசு, மின்பூத்த வருளினிரித் தறிவுயிரைத்

(கஉரு) கமலத்திருமுனியாகிய பிரமதேவரும், காத்தவனும் பூத்தவனுமாகிய திருமாலும், மகவானும்குடியேற, வானும் பிறவும் நல்கி, குறுக்கையமர் வீரட்டேசரென்க.

(கஉரு) விரையென வெண்பொடியே கொள்வேம் பிரமாணம் இச்சுருதிகளேயென வேதாகமங்களை யருளிச்செய்தும், அதற்குமாறுவிதங்கொண்டு புழுகணிபவராய் விளங்குகின்றார் ஒர் புழுகுபூனையின் அன்புகாரணமாக என்பது.

தனையுணர்த்தி விளக்க மேய்த்துத், தென்பூத்த வின்பமகிழ் வுறுக்குமொரு பரஞ்சுடரைச் சேர்ந்து வாழ்வாம். (கஉசு)

மேலாய வறுசமயர் விளம்புபொருள் களுமாகி வேறு மாகி, நாலாய வாரணமா கமநவிலுங் குறிகடந்த நலத்த தாகிச், சேலாய திருநெடுங்க ணன்னையுமத் தனுமாகிச் செறிவோ வாது, பாலாய வெவற்றுநிறைந் தொளிருமொரு பரம்பொருளைப் பற்றி வாழ்வாம். (கஉஎ)

பத்தியின் விளையும் பரம்பொரு ளாகிப் பசுவறி வொழிதரார் தொடரா, நித்திய நிமலப் பேரொளி யாகி நிகரிலி யாகியெவ் வுயிர்க்கும், புத்தியு மினிய முத்தியும் புணர்க்கும் புண்ணிய மூர்த்தியு மாகி, முத்தியு மாகி விளங்கிடு மனாதி முழுமுத லவனடி தொழுவாம். (கஉஅ)

தோற்றமுறு தன்முனர்ப்பங் கயங்காந்த மறன்மலர்தல் சுடர்தீக் காலன், மாற்றரிய சுவறலுற வுஞ்சிறிதும் விகாரமரு வாப்பொன் னேய்ப்பச், சாற்றலுறு தன்முனர்முத் தொழிலுலக மருவவுந்தன் னமும்வி கார, மேற்றலில தாயொளிருஞ் சிவச்சுடரை யெந்நாளு மிறைஞ்சி வாழ்வாம். (கஉக)

திருக்கோவலூர்ப்புராணம்.

பரிதிமதி வலம்புரியும் பராரைபரு வரைகுனித்தங்
கிரசிதமால் வரையிலிருந் திமயவரை யுயிர்த்தமணி
மரகதமால் வரையினிரு வனச்சொர்க்க வரையையெண்டோட்
டிருவரையிற் புணர்கோவல் வீரட்ட னடிசேர்வாம். (கநo)

திருந்தினைநகர்ப்புராணம்.

நீர்கொண்ட மழைமுகில்போ னிறங்கொண்ட திருமேனி நெடிய மாலுக், சேர்கொண்ட வயமடுவேந் திறல்கொண்ட முரன்முதலா யிசைக்கும் வென்றிக், கூர்கொண்ட படையரக்கர்

(கஉகூ) பொன் - சூரியன்.

தமைமண்டிப் பொருதிடுவான் கொடுத்த கோவைச், சீர்கொ ண்ட சுருதிமுடிப் பேர்கொண்ட சிவக்கொழுந்தைச் சிந்தை செய்வாம். (கூகூக)

பரித்தவரை வரைத்தவரைப் பரித்தவரை முடிக்கணைரை ட்பனிவெண் டிங்க, டரித்தவரை மதனெரிய விழித்தவரைப் பொதுவினடித் தவரைக் கைம்மா, வுரித்தவரைப் பிரமகத்தி யரித்தவரைத் தவப்பிருங்கிக் குற்ற சாப, மிரித்தவரைச் செழுந்தினையை விதைத்தவரைத் தொழுதுபவ மிரித்து வாழ்வாம்.

நவக்கொழுந்தா மறையன்முந்த,லாமமரர் தலைக்கொழுந்தை நவைதீர் மேலோர், தவக்கொழுந்தைக் காசிமுதற் றலங்களின் வா ழிலிங்கங்க டமக்கெ லாமுற், பவக்கொழுந்தென் றருமறைக ளெடுத்தியம்பு மொருபொருளாய்ப் பரமாய் மேய, சிவக் கொழுந்தைத் தொழுமவரைத் தொழுதெமது பவக்கொழுந் தைச் சிதைத்து வாழ்வாம். (கூகூ)

இருடிவிந்தப்புராணம்.

பூமலி குழன்மா வாணி புலோமசை முதலோர் கண்டத்
தேமமங் கலநாண் மாறு திலகவன் கடுவ யின்ற
காமரு கயிலை யாளி கருணைவா ரிதிமின் பாகன்
றுமரை யனைய பொற்று டலைமிசை யிருத்தி வாழ்வாம். (கூகூச)

திரிசூலகிரிபுராணம்.

பூமாது மகிழ்நன்மது வொழுகுங் கஞ்சப் பொருட்டிறை விண் முகட்டுறையும் புலவர் வேள்விக், கோமான்மற் றெவரா லுங் குறித்தற் கொண்ணுக் குணக்கடலை மணக்கடுக்கை வேணி யானை, வாமானற் றுவசத்து வள்ள றன்னை மதிப்பாரைப் பதி ப்பால்வைத் தருளு மன்னைக், காமாரி தனைமறியார் கரத்தி னைக் கந்தபொருப் பானையென்றுஞ் சிந்தை செய்வாம். ()

(கூகூக) வயங்கொடுத்தவென இயையும்.

(கூகூஉ) பரித்தபக்கங்களையுடைய மலைவில்லைப்பரித்தவரென்க.

செய்யவளை யாழிதந்த செய்யவடன் கொழுநன் றேடரிய பரஞ்சுடரைச் சிவனையரி வையர்பா, லையமெனச் சென்றுமத னையலரீந் தவனை யையவிடை யாள்பாசத் தையனையெண் குண னை, மெய்யிலகும் பூதியனை மெய்யிலகு மடியார் மேயவினை போயகல வீடருள்வோன் றன்னை, மையரவந் தரிக்கநெடு மை யரவந் தரித்தாண் மல்லிகார்ச் சனனையுன்னி வரும்பவத்தைச் சிதைப்பாம். (௧௩௬)

விரிகுல மாதுவயி றுளைந்து நொந்து வெருவிமிகக் கலும்போ திற் றுயா னனை, யெரிசூலை மூழ்கியன்பற் கினிதி னெய்தி யிய ற்றொடை.யை யெமக்குதவென் றிசைத்தோ னைப்போர், புரி சூல சுரசூரன் மாயச் செய்த போறிமஞ்னரு மூர்தியனுக் கருள் வோன் றன்னைத், திரிசூல பருப்பதநா தனையுள் ளத்துஞ் சிரத் துஞ்சேர்த் திரும்பிறவித் திருக்கை வெல்வாம். (௧௩௭)

புள்ளிருக்குவேளூர்ப்புராணம்.

திருமாலும் பதுமம்வள ரயன்முதலாங் கடவுளருந் திகழு மேன்மை, தருமாலி னிழலுறையுஞ் சனகாதி யரும்வேளூர் தன்னிற் போற்றக், கருமாலின் றொடர்பகற்றிப் பதவிபெற மருந்தளித்துக் கருணை செய்யும், வருமாலை யிளம்பிறைசேர் வைத்தியலிங்கன் பொன்னடியை வணக்கஞ் செய்வாம். (௧௩௮)

திருவோகப்புராணம்.

மூர்த்தாதி காரணகா ரியங்கடந்த சிவமாகு மூர்த்தி யாகிப், பர்தாரு மூலவிமலை யிடம்பொருந்தி யுலகமெலாம் படைத்து நீக்கி, மந்தார மலர்மாலை நிலவெறிப்பக் கங்கைநதி வழிந்து பாயுங், கொந்தாருஞ் சடைத்திருவே ரசமுடையா னடிபணிந்து குழைந்து வாழ்வாம். (௧௩௯)

பழனிப்புராணம்.

ஒளிவந்து திகழுமனத் தறிகிறுவி யுணர்வுகயி றொருங்க வீக்கிக், களிவந்து கடையவெழுந் தெள்ளமுதை யளியில்லினை கனி

யை யுள்ளே, யளிவந்த வந்தனையா ரனந்தபர வசராகி யருந்து ஞானத், தெளிவந்த செழுந்தேனைச் சிவலோக நாயகனைச் சிந் தை செய்வாம். (கசo)

திருச்செங்கோட்டுப்புராணம்.

அருவாயு முருவாயு மருவுருவ மாகியவை யல்லா தாயுந், திருமாலு நான்முகனுந் திருவடியுந் திருமுடியுந் தேடிக் காணு, விருசாய லோருருவா யெவ்வுயிர்க்குந் தாய்தந்தை யாமே யெ ன்னு, மருவாருங் கொடிமாடச் செங்குன்றூர் நின்றவன்றாள் வணக்கஞ் செய்வாம். (கசக)

சுசீந்திரப்புராணம்.

பூமா துபொருந் தியமார் பினனு
நாமா துதிருந் தியநா வினனுந்
தாமா தரலுஞ் சிவதா ணுவெனுஞ்
சீமா னடினைந் துதிலெம் பணிவாம். (கசஉ)

திருப்பைஞ்ஞீலிப்புராணம்.

பாதார விந்தபரா பரையொடுமா யாதருவுற் பத்தி யாகிப், பூதாதி நாதமுடி வாம்பணைகள் விரித்தகில புவன சோடி, மீதா ன கனிகளைத்தந் துயிர்வரிவண் டினங்களுண்டு விளங்க நோக்கி, யாதார மாகியபைஞ் ஞீலிசித்த னடிவணங்கி யருள்பெற் றுய் வாம். (கசங)

குளத்தூர்ப்புராணம்.

சீர்கொண்ட தாம்விழுங்கத் தகுசோ மன்வாய்ச் சென்றிடல் போல் வெண்டலையி னடியூ டேகி, நார்கொண்ட வடியருடற் பாசந் தீர்க்கு நலத்தின்மறை தொல்லுரியைக் கழற்றி நெஞ்சி, னேர்கொண்ட மகிழ்கூரு மணிவாய் செஞ்சுட் டிலகரவ வணி பரிக்கு மெம்பிரானைப், பேர்கொண்ட குளந்தையில்வாழ் சோமநாதப் பெருமானை மதித்திறைஞ்சித் துதித்து வாழ்வாம். ()

திருநாவலூர்ப்புராணம்.

கங்கைமதி திகழ்சடையுங் கருணைபொழி திருமுகமுங் கண்கண் மூன்றுஞ், செங்கையுறை மழுமானுஞ் செம்பவள மேனியணி சிறந்த நீறும், பொங்கரவா பரணமுமொண் மணிமிடறும் புலித்தோலும் புரிமுந் நூலு, மங்கையிடப் பாகமுமா விளங்குசிவ மாமணியை மனத்துள் வைப்பாம். (கசரு)

திருப்பனந்தாட்புராணம்.

தேர்கொண்ட நெடுஞ்சிகரச் செழுங்களப முலைவனிதை சிறந்து காண, நீர்கொண்ட சடைமௌலி நிலவெறிப்ப வரியயனு நிரந்து போற்றப், பார்கொண்ட முனிவர்தொழப் பொதுவினிட மினியநடம் பயிலா நிற்குஞ், சீர்கொண்ட திருப்பனந் தாளமர்ந்தபரஞ் செழுஞ்சுடரைச் சிந்தை செய்வாம். (கசசு)

வேப்பத்தூரார்திருவிளையாடற்புராணம்.

அரியசடை முடிபோற்றி யருள்பொழிசெம் முகம்போற்றி
விரையிதழி மலரணிநூல் விளங்குயர்மார் பகம்போற்றி
மருவுமுயர் பேரழகு வளருதர நிலைபோற்றி
திருவமர்செந் தமிழ்ச்சொக்கன் றிருவடித்தா மரைபோற்றி. ()

காவேரிப்புராணம்.

திங்களந் தெரியல் சூடித் தீம்புனற் கங்கை வேய்ந்து
பிங்கள மேனி வாய்ந்து பிறங்குமான் மழுப்பி டித்தே
யெங்களஞ் சனமலத்தை யெறிந்தருட் குணங்க ளியு
மங்கள மறைசை நாதன் மலரடி வணக்கஞ் செய்வாம். (கசஅ)

இதிகாசாதிகள்.

சிவரகசியம்.

உலகனைத்து முளனாகி யிலனாகி யுண்மையா யுலப்பி லானா, யலகிலுயிர்க் குயிராகி யற்புதமா யாரமுதா யறிவற் றோர்பா, ணிலவியமர்ந் தனுபூதி நெறிவிளங்க விளங்கவவர் நேயத் தன்

ளே, குலவியபே ரொளியாகுங் கோமானைக் குணக்குன்றைக் குறித்து வாழ்வாம். (௧௪௯)

இரகுவமிசம்.

உலகம் யாவையு நிற்பன வுந்தொழில்
விலக லாது விளைத்தும் விளைத்திலா
திலகு நீர்மைய தெப்பொரு ளப்பொரு
ளலகி லாத வருட்கடன் மூழ்குவாம். (௧௫0)

ஆதி யாயணு வாயல வாயரு
ணீதி யாய்நிப மாய்நிப மாவதற்
கேதி லாதவ ரெவ்வெவ ரவ்வவர்
பாத தாமரை சென்னி பரிக்குவாம். (௧௫௧)

அரிச்சந்திரபுராணம்.

சீர்கொண்ட செழுங்கமலத் திசைமுகனு நெடுமாலுஞ் சிவனு மென்னப், பேர்கொண்ட மூவுருவு மீருருவு மோருருவாய்ப் பிறங்குந் தொல்லை, நீர்கொண்ட வண்டத்துந் தாவரத்துஞ் சங்கமத்து நிறைந்து நின்றோன், ஞர்கொண்ட தாளிணைக டமைகொண்ட வன்பினொடு தலைமேற் கொள்வாம். (௧௫௨)

சாஸ்திரங்கள்.

தொல்காப்பியம்.

ஆதியிற் றமிழ்நூ லகத்தியற் குணர்த்திய
மாதொரு பாகனை வழுத்துதும்
போதமெய்ஞ் ஞான நலம்பெறற் பொருட்டே. (௧௫௩)

சிவஞானசித்தியார்.

அறுவகைச் சமயத் தோர்க்கு மவ்வவர் பொருளாய் வேறுங்
குறியது வுடைத்தாய் வேதா கமங்களின் குறியி றந்தங்

(௧௫௧) நீதி-நடத்துவது, நியம்-காரணம்.

கறிவினி லருளான் மன்னி யம்மையோ டப்ப னாகிச்
செறிவொழி யாது நின்ற சிவனடி சென்னி வைப்பாம். (கருச)

சைவசமயநெறி.

உலகமும் பல்லுயிரு மொன்றிநிறைந் தோங்கி
யிலகுஞ் சிவனெம் மிறை. (சருரு)

பரமததிமிரபானு.

அனாதிமல முத்தன் சிவனெனுமெய் யன்பர்க்
கெனாதியரு ளாதவர ஹேது. (சருசு)

இறைவனூற்பயன்.

முதல்வ னுயிருக் கநாதிமல மூத்தன்
பதமலரெஞ் சென்னியில்வைப் பாம். (கருள)

ஈசுரகீதை.

பூத மைந்தோ டிரவிமதி புருட னாகிப் புணர்ந்தென்றும்
பேத மில்லா வறிவுருவாய்ப் பிறங்கு கின்ற பேரொளியோ
னாதி மூவர்க் கறிவரியோ னரிவை பாக னமமலன்
பாத பங்க யங்கடலை வைத்தே பணியும் பரிசினால். (கருஅ)

பிரமகீதை.

இரவியு மதியும் வானும் வாயுவு மனலு மப்பு
முரவிய மண்ணு மற்றை யுணர்பவன் றானு மாகிப்
பரவிடுங் கரணம் பன்னான் காயுமன் றாயு நின்றே
யுரைமன மிறந்து ளோங்கு மொளியினை வணங்கல் செய்வாம்.

கண்முதற் புலன்க ளந்தக் கரணங்கள் விளங்கு மெத்தாற்
றண்மதி யருக்க னங்கி தாரகை விளங்கு மெத்தால்
விண்முதற் பூத மியாவும் விளங்கிடு மெத்தா லந்த
வுண்மையைச் சிவப்ரகாச வொளியினை யுளத்துள் வைப்பாம்.

சித்தாந்ததரிசனம்.

அம்மையப்ப னுயிருக் காதார மாய்நிறைந்த
செம்மைசிவன் றுளென் சிரம். (கசுக)

அதிரகசியம்.

கண்ணோரா யிரத்தானுங் கதிராழிப் படையானுந்
தண்ணாரும் பூங்கமலத் தவிசுறையும் பிரமாவும்
பெண்ணாருந் திருமேனிப் பெருமானுங் கைகூப்பி
யுண்ணாடும் பரம்பொருளை யுன்னுடி வணங்குவாம். (கசுஉ)

ஈசனுய்ப் பரம தத்துவ னுகி யீறிடை முதலில னுகி, யேசறு மணியா யெவைக்குமா தார மாகியே தனக்கவை யிலையாய்ப், பாசமோ சகனு யனுதிமுத் தனுமாய்ப் பகருஞா னனந்தக் கடலா, யாசையாற் காண்போர்க் கற்புத வடிவா மம்பிகா பதியினைப் பணிவாம். (கசுங)

சித்தாந்சிகாமணி.

உலகமெனு மோவியங்க டிகழ்த்துமொரு படமாகி யொளிக ளெல்லா, மிலகுபர வொளியாகிச் சச்சிதா னந்தமா யேக மாகிப், பலகலைகள் பரப்பிரமம் பரசிவமா லிங்கமெனப் பகரா நின்ற, திலகநுத லுமைகணவன் றிருவடித்தா மரைவணக்கஞ் செய்து வாழ்வாம். (கசுச)

அறிவானந்தசித்தியார்.

நிரவய னின்மல னிர்க்குண னித்த னிரஞ்சனன்மெய்
பரவிய நிர்த்தொந்தன் பற்றிலி சுத்தன் பரமனந்தன்
விரவிய பூரண னேகன்பே ரின்பன் வியாபகனென்
கரவுளங் கோயில்கொண் டானெழில் போற்றுவன் காதலித்தே.

வைராக்கியதீபம்.

திருவளர் கமலத் தயன்செயிப் புவிமுன் றிகழ்தரு முலகெலாந் தன்பான், மருவுசிற் சத்தி யெனுங்கிர ணத்தால் வந்தெழு

கானலீ ராக, விருமையா மதிமாய்த் தறிஞராங் காந்தத் திடை யருட் சுடருமிழ்ந் திலங்கு, மொருசிவா தித்தன் றனைநம திருள் போ யொழியகா டொறுமிறைஞ் சிடுவாம். (கசுசு)

துன்னியா ணவப்பாம் பெமதறி வெனுமோர் சுடர்கெழு பூர ண மதியை, முன்னமே தீண்டிற் றெளிவெளிப் படலான் மோ சன காலமெய் தியதாற், றன்னிடத் தீசன் முதற்புவி முடிவெ ண் டருநுரை யாதிவக் தொடுங்கப், பின்னைய பினையாந் திரை கள்வீ சிடுமோர் பிரமவே லையிலினிப் படிவாம். (கசுஎ)

நிஷ்டானுபூதி.

சீர்பூத்த செஞ்சடையிற் சுரநதியுங் கரமதியுஞ் செறிந்தி லங்க, வார்பூத்த குயவனிதை யொருபுறத்திற் பசந்தொளிர வாரி யுண்ட, கார்பூத்த மணிவண்ணன் கட்கமல மிணைக்கமலக் கழலின் மேவ, வேர்பூத்த சோவலில்வாழ் வீரட்டத் தொருமு தலை யிறைஞ்சு வோமே. (கசுஅ)

சித்தாந்தப்பிரகாசிகை.

இயங்கியற் பொருளு நிலையியற் பொருளும்
படைத்துட்ன் விராய்ப் பசுபாச மாற்றிய
முப்புரப் பகைஞன் முழங்குகழ லேன்றுன்
மெய்ப்படப் பரசுதும் வீடுபெறற் பொருட்டே. (கககூ)

ஆகச்செய்யுள் - சகசக.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பராசத்திவணக்கம்.

கந்தபுராணம்.

செறிதரு முயிர்தொறுந் திகழ்ந்து மன்னிய
மறுவறு மரனிட மரபின் மேவியே
யறுவகை நெறிகளும் பிறவு மாக்கிய
விறைவிதன் மலரடி யிறைஞ்சி யேத்துவாம். (க)

அருணகிரிபுராணம்.

அருக்கனொடு பிரியாத வவிரொளியைப் போன்றுமலத் தநாதி முத்த, னொருத்தனவ னொடுபிரியா துறைந்துலக மாக்கியளித் தொடுக்கி யானென், செருக்குமரித் துயிர்க்குமல பாகத்திற் சிவனடியுந் தெரிசிப் பித்தே, யிரக்கமுட னருள்புரியும் பராசத்தி பதமுமனத் தெண்ணு வாமே. (உ)

பண்ணார்மறை பயின்றேநமக் குறுதிப்பெரும் பயனை
விண்ணோடரும் பணிந்தேத்திட விதியாலருள் விமலை
பெண்ணாணலி யெனும்பிள்ளைகள் பெற்றேயவர் தம்மா
லுண்ணாமுலை யுமையாள்பதம் பணிவாமுளத் துகந்தே. (ங)

திருவிளையாடற்புராணம்.

சுரும்புமுரல் கடிமலர்ப்பூங் குழல்போற்றி யுத்தரியத் தொடித்தோள் போற்றி, கரும்புருவச் சிலைபோற்றி கவுணியர்க்குப் பால்சுரந்த கலசம் போற்றி, யிரும்புமனங் குழைத்தென்னை யெடுத்தாண்ட வங்கயற்க ணெம்பி ராட்டி, யரும்புமிள நகை போற்றி யாரணநூ புரஞ்சிலம்பு மடிகள் போற்றி. (ச)

அண்டங்க ளெல்லா மணுவாக வணுக்க ளெல்லா
மண்டங்க ளாகப் பெரிதாய்ச்சிறி தாயி னானு

மண்டங்க ளுள்ளும் புறம்புங்கரி யாயி னுனு
மண்டங்க ளீன்ற டுணையென்ப ரறிந்த நல்லோர். (ரு)

பங்கயற்க ணரியபரம் பரனுருவே தனக்குரிய படிவ மாகி, யிங்கயற்க ணகனுலக மெண்ணிறந்த சராசரங்க ளீன்றுந் தாழாக், கொங்கயற்கண் மலர்க்கூந்தற் குமரிபாண் டியன்மகள் போற் கோலங் கொண்ட, வங்கயற்க ணம்மையிரு பாதப்போ தெப்போது மகத்துள் வைப்பாம். (சு)

செழியர்பிரான் றிருமகளாய்க் கலைபயின்று முடிபுனைந்து செங்கோ லோச்சி, முழுதுலகுஞ் சயங்கொண்டு திறைகொண்டு நந்திகண முனைப்போர் சாய்த்துத், தொழுகணவற் கணிமணமா லிகைசூட்டித் தன்மகுடஞ் சூட்டிச் செல்வந், தழைவுறுதன் னரசளித்த பெண்ணரசி யடிக்கமலந் தலைமேல் வைப்பாம். (எ)

சேதுபுராணம்.

தண்ணெனவும் வெச்செனவுந் தந்து சாயாத் தகைபயின்று விடநீக்கித் தலைவற் கென்று, முண்ணமுதந் தனையுதவி யிமைய மேரு வுயர்சிகர மந்தரத்தை யொருவிச் சேர்ந்துங், கண்ணுதலை விளர்ப்புறலாற் கயிலை யெள்ளிக் கௌணியர்க்குத் தமிழ்சுரக்குங் காட்சி யாலே, வண்ணமுலை மலயமலை மானுங் கன்னி மலைவளர்கா தலிமலர்த்தாண் மனத்துள் வைப்பாம். (அ)

திருப்பரங்கிரிப்புராணம்.

பொழியருவி யெனவொழுகக் கருணைவெள்ள மடைதிறக்கும் பூங்கண் மாதை, மழலையமு தம்பொழியப் பேசுமொரு பசுங்கிளியை மருவி நாளும், பழமறைக ளோலிடவே பதம்பெயர்க்கும் பொலங்கொடியைப் பார்க்குந் தோறு, மழகொழுக நின்றவளைப் பரங்குன்றி லாவுடையை யகத்துள் வைப்பாம். (கூ)

திருவாரூர்ப்புராணம்.

அறந்தழையக் கலைத்தெரிவை வனப்பெய்தச் சசியெனும்பே ரரிவை வாழ, நிறங்கெழுபூ மடந்தையொடு நிலமடந்தை மங்க லத்தி னிறைந்து மல்கப், பிறங்குமுயிர்த் தொகையனைத்துங் களிகூரத் தவம்புரியும் பீடு சான்ற, சிறந்தகம லாலயநா யகி செம்பொற் சேவடிகள் சென்னி சேர்ப்பாம். (௧0)

தொல்லைமா ஞால மாதித் தொகையிலா வண்ட நல்கிச்
செல்வமான் கருணை யாருஞ் சிறகரா லணைத்துப் போற்று
மல்லலஞ் செழுநீர் வாவி வண்கம லால யத்து
ளல்லியங் கோதை யென்னு மன்னத்தை யகத்துள் வைப்பாம்.

இலிங்கபுராணம் பூருவகாண்டம்.

புயலி னின்றதிர் புழைக்கைவா ரணமுகத் தவுணன்
செயல்க டந்தடு சிறுகண்வா ரணமுகத் தவனை
யயிலி லங்குவேன் முருகனை யணியெழில் வாய்ப்ப
வயிறு வாய்த்தவண் மலரடி வணங்குதல் செய்வாம். (௧௨)

ஷை உத்தரகாண்டம்.

ஊடறீர்ந் தொழிய மழுவலான் முகிழ்த்த கரத்திலோர் கனியுள தென்னு, நாடியைங் கரத்தோன் விரைந்தனன் சென்று நகையுளந் தழைந்திட விரித்த, லோடரித் தடங்கட் கடையினு னோக்கி யுமிழ்நிலா நகைமுகிழ்த் தருளுந், தோடலாங் கூந்தன் மலைமகள் பசும்பொற் றுணையடித் தாமரை தொழுவாம். (௧௩)

கூர்மபுராணம் பூருவகாண்டம்.

புலவியி லுடைந்த சங்கம் புரிசடைத் திங்கட் கீற்றின்
மலைவற விணைக்கு மேல்வை மழுவலான் குறித்து நோக்க
முலைமுகங் கோட்டி நோக்கி நாணொடு முறுவல் பூத்துக்
கலைநிறை மதியிற் செய்யுங் கௌரிதாள் சென்னி வைப்பாம்.()

ஷை உத்தரகாண்டம்.

திங்கண்மா மணியிற் செய்த நிலத்தினிற் றெய்வ நன்னீர்க்
கங்கைமென் றிவலை மாந்திக் கண்கவ ரழகு பூத்துக்

கொங்குகொப் பளிக்கும் பொன்னங் கொடிமிக ரிமைய வல்லி
பங்கய மருட்டுஞ் செய்ய பதமலர் சென்னி வைப்பாம். (௧௫)

காசிகாண்டம்.

அலகிலாக் கருணை யென்னு மந்தளி ரீன்று தொல்லை
யுலகெலாம் பூத்துக் கங்கை யுவட்டெடுத் தொழுகுஞ் சென்னி
மலையினிற் படர்ந்த பச்சை மரகதக் கொடியை ஞானக்
கலையமு தொழுகு தீஞ்சொற் கனியினைக் கருத்துள் வைப்பாம்.

வாயுசங்கிதை.

கட்டழ குடைய முகத்தினுக் குடைந்த சுதிர்மதி கண்டுறச் சாம்பு, மட்டவிழ் கமல நின்முகத் தெழிலை வாய்க்கவும் பெறுங்கொலோ வென்று, விட்டலர் கடுக்கை நறுமலர்த் தொடையல் புனைந்தவன் வியந்தெடுத் துரைப்ப, வட்டவாண் முகஞ் சாய்த் திளநகை புரியு மலைமக டாள்வணங் கிடுவாம். (௧௭)

ஷை உத்தரகாண்டம்.

பரவி வணங்கு மடியவர்தம் பாச மினைத்தும் பற்றொழிந்தே
யிரிய நூறித் தன்றுணைத்தா ளேர்சா னிழலி னிடைவைக்குங்
கரிய மிடற்று மறைமுதல்வன் கருணை வாரிக் காரன்னம்
புரையு முமையா ளிருகமலப் பொற்றாள் பணிந்து போற்றுவாம்

மச்சபுராணம்.

பூரணசிற் பரமான மெய்ப்பொருளி னிடப்பாகம் பொருந்தி யாதி, காரணசித் துருவாகி யனைத்துலகும் விளக்கொளியாய்க் கருணை பூத்த, வாரணவித் தாகிமல ரயன்முதலா முலகமெலா மருளி னீன்ற, வாரணவு களபமுலை வடிவுடைய கௌரிபத மனத்துள் வைப்பாம். (௧௯)

சங்கரநாராயணர்கோயிற்புராணம்.

நாவினிற் பரவிப் பல்கா னனைகமழ் நறுந்தண் போது
தூவிவீழ்ந் திறைஞ்சு நாகச் சூட்டொளிர் மணியின் சோதி
மேவலாற் பஞ்சி யூட்டி விளங்கிய வண்ணங் காட்டு
மாவுடை மாது செம்பொ னடித்துணை சென்னி வைப்பாம். ()

தக்ஷிணகைலாசபுராணம்.

பார்புரந்த திருவடியு மடியவர்க ளீடேறும் படிக்குப் பைம் பொற், றார்புரந்த வடிவழகு மழகெழுமங் கலநாணுந் தயங்குஞ் சோதிக், கார்புரந்த கருங்குழலும் வெண்ணகையுஞ் செவ்வித ழுங் கருணைக் கண்ணுஞ், சீர்புரந்த பிடியன்ன மென்னடையம் பிகைபாதஞ் சிந்தை செய்வாம். (உக)

பிரபுலிங்கலீலை.

ஆதி பகவன் றனதுட றணிப்பான் பணிய வவ்விறைவன்
பாத மிறைஞ்சு மதற்குநெற்றிப் பகையு மல்குற் பகையுமாஞ்
சீத மதியு மரவும்விழுஞ் செயற்கு முவகை செயாமலலை
மாது பணியு மதற்குமன மகிழு முமையை வணங்குவாம். ()

திருக்கூவப்புராணம்.

பைத்தசிறு மணியரவந் தாழ்ந்துமதி கவர்கின்ற பரிச தென் ன, மெய்த்தவிரும் புகழ்த்திருவிற் கோலநா யகன்மகிழ விற் கோ லத்தை, யொத்தநறு நுதலிடைப்பொற் சுட்டியின்கீழ் வெண்டிலக மொளிரத் தீட்டி, வைத்தருளு மெழிலுடைப்பை யரவல்கு லம்மைபதம் வணக்கஞ் செய்வாம். (உங)

விருத்தாசலபுராணம்.

பச்சைமலை பவளமலை தனிற்றோற்றம் போலப் பரிவுடைய திருவடிவு மம்மலைமே லுற்ற, மெச்சுமதித் திருமுகமும் பொய்ச்சதிரு விடையும் விழிமூன்றுங் கரநான்கும் பெரியநா யகி யார், கச்சிருந்த முலைத்தடமு மமுத வாக்குங் கருங்குழலும் வெண்ணகையுஞ் செய்ய வாயு, நச்சுமடி யவர்பிறவி யறுக்குந் தாளு நைந்துருகிப் புந்தியினிற் சிந்தை செய்வாம். (உச)

திருவையாற்றுப்புராணம்.

வளங்கிளரு மண்டங்க ளனந்த கோடி வாழுமுயி ரேழ்கட லின் மணலு மொவ்வா, வுளங்குளிர வுயர்ந்தோர்க்குந் தக்க தேயா வுயர்துணையில் லாவுயிர்க்குந் தக்க தேயாத், தளர்ந்தொ

ருவ ருண்டியால் வருந்தா வண்ணஞ் சைவநா யகனையா றுடைய நாத, னளந்தபடி யிருநாழி நெல்லுங் கொண்டே யறம்வளர்த்த வன்னைபதஞ் சென்னி வைப்பாம். (உரு)

நல்லூர்ப்புராணம்.

அரியனு யயன்மாற்கு மருமறைக்கு மன்பிலர்க்கு மன்பானோர்கட், குரியனுய்த் திலத்துணெய்போ லுட்புறம்பெங் கணுநிறைவா யுயிரீ சற்குக், கரியனுய் விளங்குநல்ல நாயகனு ரிடத்திலென்றுங் கலந்து வாழும், பெரியநா யகியுபய பதமலரை யனுதினமும் பேணி வாழ்வாம். (உசு)

* வீரசிங்காதனபுராணம்.

தண்ணறு வொழுகு செங்கேழ்த் தாமரைத் தவிசின் மாதும்
வெண்ணிலா விரிக்கு மேனி விளங்கிழை வாணி யுந்தன்
கண்ணென வுடைய பச்சைக் கவின்பெறு முமைமா தென்றூய்
வண்ணவான் கமல மேய்க்குந் திருவடி மனத்துள் வைப்பாம்.

(உசு) உயிர் ஈசற்குக் கரியன் - சீவர்க்கும் உருத்திரர்க்கும் சாக்ஷியாயுள்ளவன்.

* "தன்னிகரி லாதகுட மூக்கிறைவ னூர்தமைமுன் றழுவியின்ப, மன்னிநிலை பெற்றிடுபல் லுயிரையெலா மீன்றிரங்கி வளர்த்து மிக்கோ, ருன்னுதிருக் குடந்தையில்வாழ் கிழவிதனை நான்மறைக ளோதும் வால, கன்னியென்றம் மலைமங்கை பதம் பணிந்து நம்பிறவிக் கடலைத் தூர்ப்பாம்." இது உமாவல்லவ தேவர் துதித்தது.

(உஎ) காவென்னும் வாணியையும் மாவென்னும் இலக்குமியையும் அக்ஷத்தினின்றும் தோற்றுவித்தமையாலன்றியும், அக்ஷமாகக்கொண்டும் காமாக்ஷியெனப் பெயர்பெற்றிருத்தலின் இங்ஙனந்துதித்தனர். இஃதன்றியும், ககர அகர மகர சொரூபிகளாகிய பிரம விஷ்ணு உருத்திரமூர்த்திகளை அக்ஷத்தினின்றும் தோற்றுவித்தமைபற்றிக் காமாக்ஷியெனக்கோட

சீகாளத்திபுராணம்.

பூமக ளிறைஞ்ச நெற்றிப் புதுமணித் திலகந் தோய்ந்து
தாமரை நகுமு கத்தேர் தான்பெறப் பணிக ளங்க
மாமதி புரையு மங்கேழ் வயங்குகிர் மலர்த்தாட் குன்றக்
கோமக ளருண்ஞா னப்பூங் கோதையை வணக்கஞ் செய்வாம்.

திருக்கழுக்குன்றப்புராணம்.

பஞ்சொக்க நெகிழ்ந்தன்னப் பரிசொக்க நடக்குமடிப் பசுந்து ழாயோன், றுஞ்சொக்க விளங்குதரத் தூசொக்க மிலேந்தழலேச் சுடர்ப்பூந் திங்கட், பிஞ்சொக்க வயங்குநுதற் பிரசொக்க மொழியுமொழிப் பேரண் டஞ்சூழ், மஞ்சொக்க வளரளக மலேச் சொக்க நாயகியை வணக்கஞ் செய்வாம். (உகூ)

திருக்காளத்திபுராணம்.

அளவிலாத் தோற்றமீ ருயவற்றிற் போகமா யமர்ந்தெஞ் ஞான்று, மளவிலா வழிதுயரா னெந்திளேத்த வளவிலா வுயிர்க்குத் தாயா, யளவிலா வருட்டீம்பா லினிதருத்தி யளவிலா வூழி வாழ, வளவிலா வானந்த மருண்ஞானப் பூங்கோதைக் கன்பு செய்வாம். (௩0)

செவ்வந்திப்புராணம்.

பனிகொள் வரையிற் பிறந்தபிடி பரனு ரிடத்திற் படர்ந்த கொடி, முனிவ ரிமையோர் மகிழவற முப்பத் திரண்டும் வளர்த்தருளும், வனிதை வடிவே லீனப்பயந்த மடந்தை மட்டு வார்

லும் ஒன்று. இதனை இதில் பழையகாஞ்சிப்புராணத்துதியானும் காஞ்சிப்புராண வீராட்டகாசப் படலத்தானுமுணர்க.

(உஅ) நீலமணிபோலும் கருந்திலகந்தோய்ந்து களங்கமதி புரையும் உகிர் என்க.

(உகூ) துஞ்சு - துஞ்சப்படுபொருளாகிய ஆலிலைமேற்று. ஒக்க - நிகர்க்க, தூசு ஒக்க - தூசு ஒற்றுமைப்பட. பிரசு - கடைக்குறை.

குழலா, ளினிய பதமா மிருபோதுந் தலைமேற் றரிப்பா மிரு போதும். (௩க)

அருணசலபுராணம்.

காரொழுகுங் குழலாளைக் கருணைவழிந் தொழுகுமிரு கடைக் கண் ணளை, மூரலிள நிலவொழுகப் புழுகொழுக வழகொழுகு முகத்தி னளை, வாரொழுகுந் தனத்தாளை வடிவொழுகித் தெரி யாத மருங்கு லாளைச், சீரொழுகும் பதத்தாளை யருணையுண்ணு முலையாளைச் சிந்தை சேர்ப்பாம். (௩உ)

திருவெண்காட்டுப்புராணம்.

அடையலர்தம் புரமூன்று மடர்த்தபிரான் புவனமுய்ய வாடா நிற்டான், பெடைதழுவுஞ் சுவேதவனப் பெடைசூழுஞ் சுவேத வனப் பெருமா னூர்தர், தொடைதிசழு மணிப்புயமுந் திருமார் புங் குழைத்தகொங்கைத் துணையி னளை, யிடைசிறிய நாயகி யை யருட்பெரிய நாயகியை யிறைஞ்சு வோமே. (௩௩)

திருவிரிஞ்சைப்புராணம்.

சுரபு ரத்திறை யரியயன் றெழும்பரஞ் சுடரைச்
சிரபு ரத்திறை யருந்துபா லுதவிய தேனை
யரபு ரத்துறை யமர்ந்திடு மயிலையா ரமுதைக்
கரபு ரத்துறை யிறைவியைக் கருதுவேன் கருத்தால். (௩ச)

தீர்த்தகிரிபுராணம்.

அன்னையென வுலகமெலா மளித்திருந்துங் கன்னிகையா ம சல மானை, யென்னையொரு பொருளாகத் தடுத்தாண்ட தீர்த் தமலை யிறையோன் பாகந், தன்னையக லாமயிலை மயிலோனுக்

---

(௩௩) சுவேதவனம் - வெள்ளிய அன்னம்; வெண்காடு.

(௩ச) சுரபுரம் - தேவலோகம். அர புரம் துறை-அரனது திருமேனியின்பாகம். கரபுரம் - திருவிரிஞ்சைக்குரியதொரு திருநாமம்.

கமுதுதவுந் தனத்தி ஞளைப், 'புன்னைநறுங் குழலிவடி வழகிநா யகியையன்பாற் போற்று வோமே. (௩௫)

பழையகாஞ்சிப்புராணம்.

பண்டுசிவ னிடத்துதித்திவ் வண்டமுழு தையுமுதவும் பரிவி னாலே, சண்டதுண்டக் கனற்பால விழிக்கால வுருத்திரனைத் தரணி யாவு, முண்டகொண்ட னிறத்தானை முண்டகனை விழி களினு லுதவும் பான்மை, கண்டதனு லபிதானங் காமாட்சி யெனுமுமையைக் கருதி வாழ்வாம். (௩௬)

கந்தபுராணச்சுருக்கம்.

மாற்கரிய செம்பதத்தோன் றேவி யாகி வல்வினையே னென தாவிக் காவி யாகி, மேற்கருணைத் திருவுருவ முடையா ளாகி வித்தகமா யைந்தொழிற்கும் வித்தாய் நின்ற, சேற்கருங்கட் டளவநகைக் களபக் கொங்கைச் சிற்பரையிங் கெமையாளு முமையாள் செம்பொற், காற்கமலந் தலைக்கமலம் பொருந்தத் தாங்கிக் கைக்கமலங் குவித்தருந்துங் கமலந் திர்வாம். (௩௭)

திருவாவடுதுறைப்புராணம்.

கற்புமிகுங் கருணையினுற் கவுணியர்க்குப் பால்சுரந்து கயிலை வெற்பைச், சுப்பிரமாக் கிப்பெருமே ருவைவளைத்துத் தலைவர் பொருஞ் சூதை வென்று, செப்புநான் மறைக்கடங்காப் பரவெ ளியை வடுப்படுத்தித் திகழ்ந்து வாழு, மொப்பிலா முலையுபயத் தாட்கபயங் கூறிமகிழ்ந் துளத்துள் வைப்பாம். (௩௮)

விதிபெறுபா மகண்முதலோர் யாழொடுநன் மிடறிசைய மிகு ந்த பண்சொன், டதிகரச மாப்பாடு மிசைக்கசையா வீசர்சிர மமுத மூற, மதுரமொழி யாற்பலகாற் கம்பிதஞ்செய் திடப்

---

(௩௭) துங்கம் அரும் மலம் - உயர்ச்சியில்லாதமலம். அரு மை - இன்மைப்பொருட்டு.

(௩௮) சுப்பிரம் - வெண்மை.

பேசி மருங்கு நிற்கு, மதுலதன நாயகிதன் னிணையடிப்பூங் கம லமலர்க் கன்பு செய்வாம். (௩௯)

காஞ்சிப்புராணம்.

ஊன்பிலிற்று மழுவாளி கலவிதனி லொண்ணுதென் றோர்ந் துநஞ்சந், தான்பிலிற்றும் பாப்பணியை நீப்பவுங்கார் வண்டினங்க டதைந்து மூசத், தேன்பிலிற்று நறுங்கடுக்கைத் தெரியலைப்பாம் பெனமருண்டத் தெரிய ஹறுங், கான்பிலிற்றத் தெருண்டணையுங் காமக்கோட் டத்துமையைக் கருத்துள் வைப்பாம்.()

கருக்காமக் கோட்டிமிர வினையனைத்து மொருங்கெய்திக் கலகஞ் செய்யுந், தருக்காமக் கோட்டியெலா மறவெறிந்தா மினியென்றுந் தகைசா லன்பு, சுருக்காமக் கோட்டினைச்சே யரைகரங்கொண் டார்க்குமுலைச் சுவடு நல்குந், திருக்காமக் கோட்டியம்மை சேவடிப்போ தெப்போதுஞ் சிந்திப் பாமால். (சக)

ஷை - இரண்டாங்காண்டம்.

முறுவலித் தருளுந் தோறு மொய்த்தெழு நிலவு பொங்கி
யுறைபடத் துளித்த வில்லே யொழுங்குறக் கிடந்தா லென்னப்
பிறைவடஞ் சுமந்த கொங்கைப் பேரமைத் தோளி மம்மர்க்
கறைதபு காமக் கண்ணி கழலிணை கருத்துள் வைப்பாம். (சஉ)

விநாயகபுராணம்.

சத்தியாய் விந்து வாய்மனோன் மணியாய்த் தயங்கிய மகேசையா யுமையாய், நித்தில வடந்தாழ் முகிழ்முலைத் திருவாய் நெடும்புகழ் வாணியாய் வேறு, யெத்திற மிறைவ னின்றன னனுக் கியைதர வத்திற நின்று, மெத்திய வுயிரின் மலவிருள் கெடுத்து விளங்குபூ ரணியையேத் தெடுப்பாம். (சங)

---

(௩௯) அதுலதனம் - ஒப்பிலாமுலை. துலம் - ஒப்பு.

(சஉ) உறை - துளி, வில் - காந்தி.

திருத்தணிகைப்புராணம்.

சீரணி சிருக்கு மணிவடஞ் சங்கு திகிரிசூ லப்படை யிலைவே ற்,போரணி பாச மங்குசங் கழைவில் பூங்கணை வேறுவே றணி யா, வாரணன் மாய னரனிப முகத்த னனங்கனென் றிவர்தொ ழிற் கெல்லாங், காரண மாத றெளித்தருள் கொழிக்குங் கன்னி யை யுன்னியேத் தெடுப்பாம். (சச)

பேரூர்ப்புராணம்.

கங்கைநதி சடைக்கரந்த கணவனு ருருக்கலந்த தனக்கே யல் லாற், றுங்கமணிக் கோடிரண்டா யிரம்படைத்த கரியெவர்க்குந் தூண்டன் முற்று, தங்கணெடும் புவனத்தென் றமைந்தனள் போற் பாசமொடங் குசங்கை யேந்து, மங்கலமிக் கருள்பேரூர் மரகதவல் லியினிருதாள் வனசம் போற்றி. (சரு)

திருவானைக்காப்புராணம்.

ஆணவ மகன்ற சுத்த வறிவலா லுருவ மில்லாத்
தாணுவி னகற லின்றிச் சகத்தினைந் தொழிலு மாற்றிக்
கோணவ மனைத்து நீக்கிக் குறுகிய வுயிர்கட் கெல்லாம்
பூணவ வின்ப நல்கும் பூரணிக் கன்பு செய்வாம். (சசு)

எண்ணிறந்த தாயர்வயிற் றிருந்துபிறந் திடுந்துயர மெனைத் து நீங்க, மண்ணிறந்து புனலிறந்து வயக்கியசெந் தீயிறந்து வளியி னோடு, விண்ணிறந்து பெருங்கருணைத் தாயாகித் தன தகட்டின் விரவ வைத்துக், கண்ணிறைந்த கவின்காட்டு மகி லாண்ட நாயகியைக் கருத்துள் வைப்பாம். (சஎ)

(சச) நிரனிறைப்பொருள்கோளது.

(சரு) கோடிரண்டாயிரம்படைத்தகரி - சிவபெருமானுக்கு ரிய அயிராவணமென்னும்யானை. இதனை "நிரைநிரை - யாயிர ம் வகுத்த மாயிரு மருப்பின் - வெண்ணிறச் செங்கண் வேழமு ம்" என்னும் கோயினான்மணிமாலையானுமுணர்க.

(சசு) கோண் அவம், பூண் நவம் எனப்பிரிக்க.

பூவாளூர்ப்புராணம்.

மணியொளியு மலர்மணமும் வயங்கிரவிக் கதிருமதிக் கலையும் போலத், துணிவருளுஞ் சிவபெருமா னுடன்பிரியாத் தனதியல்பைத் தொல்லை யான்மாப், பிணியொருவ வெடுத்தருளுந் திருமேனி யிடத்துமிகப் பிறங்கக் காட்டி, யணிவிரவி வீற்றிருக்கும் பராபரையை யெஞ்ஞான்று மகத்துள் வைப்பாம். (சஅ)

நங்கழல டுத்தவர்க ணன்மையிது போலத்
தங்குவர்க ளென்றுழைத ரித்தவரோ டொப்பப்
பைங்கிளியை யங்கைகொடு பண்ணுரை பயிற்றுங்
குங்குமச வுந்தரிதன் கோலமினை வாமால். (சகூ)

திருப்பாதிரிப்புலியூர்ப்புராணம்.

உரையேறு சைவநெறி வளர்ந்தேறச் சமணரெலா முட்கிமாழ்கிப், புரையேறக் கண்டவர்க ளானந்தக் களிப்பேறப் புகழ்நா வேந்தக், கரையேற விட்டபிரா னொருபாகம் வளர்கருணைப் பிராட்டி யான, தரையேறு புகழ்ப்புலிசைப் பெரியநாயகிசரணந் தலைமேற் கொள்வாம். (ருO)

சொல்லாலும் வல்லாலுந் துணைத்திறுமாந் தெழுந்தடர்ந்த சூதை வென்ற, வல்லாலும் வல்லோனை வல்லானென் றிருசுடரு மலர்க்கை கொண்டே, யல்லாலும் படிபுதைத்த தல்லாலிவ் வுலகுய்யத் தவத்தும் வெல்லு, நல்லாளைப் புலிசைநக ரருந்தவநா யகியுமையை நயந்து வாழ்வாம். (ருக)

திருச்செந்தூர்ப்புராணம்.

ஊடலி னுடைந்த சங்க மொளிர்சடைப் பிறைவெண் கீற்றின்
மாடுறப் பொருத்தும் போழ்து மகிழ்நருட் குறித்து நோக்க
வேடுறு தளவப் போதி னிளநிலா முறுவல் பூத்துப்
பீடுறு மதியிற் செய்த பெண்ணடி வணக்கஞ் செய்வாம். (ருஉ)

கடம்பவன்புராணம்.

நாதவிந்து வாயோக போகசத்தி யாகிக்கா ரணநான் காகி [இ
யோதுசதர் வியூகியாய்ப் பின்னமாய்ப் பரையாயுன் மனியுமா
யேதமறு வீரசத்தி யாய்ப்பலவாய் மேலாகு மெம்பி ராட்டி[ம்.
யாதிமது ரேசர்பங்கி லங்கயற்க ணம்மைபத மகத்துள் வைப்பா

உத்தரகோசமங்கைப்புராணம்.

காரேறு கருங்குழலுந் திருநுதலுஞ் சுடரிலைவேற் கண்ணுங் சஞ்சத், தாரேறு திருமார்புங் கரும்புருவத் தடந்தோளுங் கரு ணை காட்டி, நீரேறு சடாமவுலிப்,பெருமான்ற னொருபாக நீங் கா தோங்கும், வாரேறு பூண்முலையாண் மலர்ப்பதத்தை யென் னாளும் வழுத்தல் செய்வாம். (௫௪)

கடம்பர்கோயிற்புராணம்.

பூங்கமல மலர்ப்பதமும் புனைமணிமே கலையுடையும் பொரு வி ஞன்கு, தேங்கமல மலர்க்கரமுஞ் சிற்றிடையுந் திருநயனச் சிறப்புஞ் செம்பொற்,கோங்கமலர் முகையனைய கனதனமுங் கு ளிர்ந்தமதி முகமுங் கொண்டென், பாங்கமலன் றன்னொடும்வா ழாவுடைநா யகியிருதாள் பற்றி வாழ்வாம். (௫௫)

வசவபுராணம்.

கலைம டந்தையுங் கந்தக் கமலையு
நிலைமை தங்கட்கு நீடப் பணியவாழ்
தலைமை யாலுயர் சங்கரி யம்பிகை
மலைம டந்தை மலர்ப்பதம் வாழ்த்துவாம். (௫௬)

சரபபுராணம்.

இருளாகி வெளியாகி யிருள்வெளிக டமைநீங்கி யெழுதாவே தந்,தெருளாத பரையாதி திரிவிதசத் திகளாகிச் செய்கைக் கெ ய்தாப், பொருளாகி நின்றபிரா னணிவெள்ளி யம்பலத்துட் புரி யா நின்ற, வருளாடல் கண்டுகந்த வங்கயற்க ணம்மைபதத் தன்பு செய்வாம். (௫௭)

சீர்காழிப்புராணம்.

ஒருநிலையே யுலகனைத்தும் பொருணிலைசேர் வெண்டிருநீ றுயர்ந்து வேதந், தருநிலையால் வளர்ந்தோங்க விரங்குமரு மறைக்குழவி தன்பா லன்பாற், பெருநிலைசேர் முலைக்கண்ணுஞ் சிலைக்கண்ணு மிரங்கியவெம் பிராட்டி யன்பர், கருநிலைதீர்த் தருள்காழித் திருநிலைநா யகிதுணைத்தாள் கருத்துள் வைப்பாம்.

அகலி னுயகி மணியெனச் சுடரையுய்த் ததற்கரு மறைக் காட்டி, னிகலி னுயகி லாண்டநல் கியமுத லிடத்திருந் தொரு கோடி, பகலி னுயகி யாதியைப் படைத்துநீள் பழமறைக் கொழுந்தாய, புகலி னுயகி பெரியநா யகிமலர்ப் பொன்னடித் துணை போற்றி. (ருகூ)

திருவேற்காட்டுப்புராணம்.

முந்துபெருங் கருணையினாற் பரைமுதல சத்திகளாய் முறைமைத் தாக, வைந்துபெருந் தொழினடத்தி மூன்றுதிறத் தாண் மூல மகற்றி யாள, விந்துமுதன் மூன்றாகி விளங்குமுபா தானங்கண் மேவி விண்ணோர், வந்துபணி வேற்காட்டில் வாழ்சாந்த நாயகிதாண் மனத்துள் வைப்பாம். (சுo)

சானந்தகணேசபுராணம்.

அலகின் முதுபே ரண்டமளித் தருளு மயிலை யயன்முதலாம்
பலரு மிறைஞ்சு முயாரசின் பாலிற் படர்ந்த பசுங்கொடியை
யிலகு மொருகொம் புடைக்கரியை யீன்ற பிடியை யுளக்கமலத்
துலவுமிளவோ திமப்பெடையை யுன்னிப்புகழ்ந்துவணங்குவாம்.

கணேசபுராணம்.

பானிறநீ றணிதுகிரின் றாநிறக்குன் றிடம்படர்பைங் கொடியைப் பாண்செய், தேனிமிர்தண் டாமரைச்செம் பூமகணு மகள்ககனஞ் செறியுந் தேவர், கோனினிது மகிழ்சசியோ டரமகளிர் தொழுதேத்துங் கொம்பை யோங்கி, வானிமிர்குன் றரசன்மக ளாயுலகந் தருமுமையை வணக்கஞ் செய்வாம். (சுஉ)

திருவாப்பனூர்ப்புராணம்.

கானேறு தருநிழல்வின் மகளிர்குழற் காரிருட்குங் கணவர் சூடும், வானேறு மிளிர்தருவெண் மதியினுக்குங் குவியாது மலர்ந்து ஞானந், தானேறு மன்பருளத் தடந்தோன்றித் தண்ணளிசூழ் தருநீள் வாசத், தேனேறு மலர்க்குரவங் கமழ்குழலாளடிக்கமலஞ் சிரமேல் வைப்பாம். (கரு)

திருப்பூவணப்புராணம்.

மன்னுமழை தவழ்குழலு மதிநிகருந் திருமுகமு மலர்ப்பூங்கையும், பன்னுதமிழ்ப் பால்சுரக்கும் பயோதரமு மறைமொழிக்கும் பவள வாயுந், துன்னுமணி திகழுடையுந் துடியிடையுந் துலங்கிடவைந் தொழிற்கும் வித்தாய்ப், பொன்னனையா னிடத்தமர்ந்த மின்னனையாள் பொற்பாதம் போற்றல் செய்வாம். ()

மயூரகிரிபுராணம்.

மருவலுறு தன்னையுந்தோற் றுவிருளாய் மறைத்துப்பின் கருணை மல்கிக், குருவடிவாய் வந்துமலந் தனையகற்றித் தனைச்சிவனைக் குறிப்பிற் காட்டிப், பெருகியமுத் தியையுயிர்க்குக் கொடுத்தருளு மெந்தாயெம் பெருமான் வாமத், தருகிருக்கு மங்கையற்க ணுமையவடன் சரணமல ரகத்துள் வைப்பாம். ()

திருமயிலைப்புராணம்.

கொங்குலா மலர்க்குழலும் பிறைநுதலுங் கயல்விழியுங் குமுத வாயுஞ், சங்கமா மணிமிடறுங் கழைப்புயமு மலர்க்கரமுந் தரள மாலைத், துங்கமா கிரிமுலையுங் கொடியிடையும் பதுமவடித் துணையு முள்ள, வெங்கணு யகியையெழின் மயிலையிற்கற் பகக்கொடியை யிறைஞ்சி வாழ்வாம். (சுசு)

ஆதிபுரிபுராணம்.

துய்யபரா பரைமுதலாஞ் சத்தியா யைந்தொழிற்குந் தோற்ற மாகி, யுய்யவரும் விந்துமோ கினிமானும் விளங்குமுபாதான மேவி, வெய்யமல விருளழுந்திக் கிடந்திடுமூன் றணுவி

னுக்கும் விருப்பி னீடும், வையமெலாம் படைத்துவளர் வடிவு டைநா யகிமலர்த்தாள் வணக்கஞ் செய்வாம். (௬எ)

திருவொற்றியூர்ப்புராணம்.

படிமிசையி லருளொளியாய்ப் பராபரசத் தியதாகிப் பரவி நின்று, நெடியவனுன் முகனாதி யுயிர்த்தொகைக டாம்போற்று நிலையும் பொற்பாந், தடவரைபோ லிருதனமும் பிறைநுதலு மலர்விழியுந் தயங்கா நிற்கும், வடிவுடைய மங்கையெனு மாதா வி னிருதாளை வணக்கஞ் செய்வாம். (௬அ)

திருவாலங்காட்டுப்புராணம்.

கரியமலர்த் தடங்குவளைக் கலக வாட்கட் கடையதனு லைந் தொழிலுங் களியுற் றீசன், புரியவரு ளுக்கருளிப் புரந்த ராதி புனையுமணி மகுடநிரை பொழியுங் காந்தி, பரிபுரச்சீ றடிப்பது மச் செய்ய தோட்டுப் பஞ்சியொழுங் கெனப்பரவப் பணிய நல்குந், தெரிவரிய பரமாய வாலங் காட்டுச் சேயிழைவண் டார் குழலைச் சிந்தை செய்வாம். (௬௯)

அவிநாசிப்புராணம்.

மருங்கருணு லையவேணி வள்ளலா ரிடத்திருந்தும் வலப்பா கத்தி, லொருங்கருணு லையத்துடனு றிருதரும முயர்ந்தோங்க வுலகம் வாழ, நெடுங்கருணு லையநேமி நிகழ்புகழ்சேர் புக்கொளி யூர் நிலைசெய் ஞானப், பெருங்கருணு லையச்செல்வப் பேருடை யாள் சீறடியின் பெருமை சார்வாம். (எ0)

---

(௬௯) காந்தி பஞ்சியொழுங்கெனப்பரவப் புரந்தராதிபணி ய வரநல்கும் வண்டார்குழலென்க.

(எ0) மருங்கருள் நால் ஐய வேணி - பக்கங்களில் தொங்குகி ன்ற அழகியவேணி. ஐந்நால் அத்துடன் ஆறிருதருமம் - முப் பத்திரண்டுதருமம். அருண ஆலய நேமி - அருணனுக்கு ஆலய மாகிய உதயகிரி. உதயகிரிவரையும் சென்றுநிலவும்புகழ்சேர் புக்கொளியூரில் ஓங்கவாழ நிலைசெய் கருணாலயச்செல்வி என்க.

திருமுருகன்பூண்டிப்புராணம்.

அயங்கொள் வார்சடை யாரிடத் தமர்ந்தவா ரணங்கையன் னையைப்போதந், தயங்கு மாமணி விளக்கினைத் தாபர சங்க கோடியைக்காக்கு, நயங்கொ ணூரியை நான்மறைத் தலைவியை நல்குபே ரருளாளை, முயங்கு பூண்முலை வல்லியென் னம்மையை முறைமையிற் பணிவாமால். (எக)

பவானிகூடற்புராணம்.

பண்பெற்ற மறைக்கிழவன் கையாறக் கருங்கால படர்கா லாற, வெண்பத்து நான்குறா ருயிரந்தா யருஞ்சுமக்கா திளைப் பிங் காறத், தண்பெற்ற பெருங்கருணை யதுகொழிக்குங் கடைக் கணருள் தந்தாட் கொண்டென், புண்பெற்ற பவந்துடைத்த வேதநா யகிமலர்த்தாள் போற்றல் செய்வாம். (எஉ)

கருவூர்ப்புராணம்.

நதிகாட்டும் புனற்கழனி வளங்காட்ட வறங்காட்டு நலஞ்சேர் வஞ்சிப், பதிகாட்டும் பசுபதியோ ரிடங்காட்ட வலங்காட்டும் பரையை மேலாங், கதிகாட்டுங் கருங்குயிலை யருள்காட்டுங் கய லிரண்டு காட்டுந் தூய, மதிகாட்டு மடமயிலை வடிவுடைய நாய கியை வணங்கி வாழ்வாம். (எங)

திருமாணிக்குழிப்புராணம்.

தருணநறை மலர்க்கோயிற் பூமகளு நாமகளுஞ் சார்ந்து போற்றக், கருணைபுரி வாமனேச் சுரனுதவி நாயகனைக் கலந்து வாழும், பொருணிறைந்து வளர்தருபூஞ் சோலைவா மனபுரத் துப் புளகக் கொங்கை, யருணமலர் வதனவுமை யம்புயாட் சியின்மலர்த்தா ளகத்துள் வைப்பாம். (எச)

திருவோத்தூர்ப்புராணம்.

அன்புநிறைந் தவருளத்தில் வெளியாக விருந்தருளு மதுவே யன்றி, வன்புநிறைந் தவருளத்துந் தோன்றும லிருந்தருளி மய

(எக) அயம் - கங்கை.

லைத் தேய்த்துத், துன்பநிறைந் திடும்பிறவிப் பெருங்கடற்குத் தோணியுமாய்த் தொலையா முத்தி, யின்பமெனுங் கரையேற்று மிளமுலைநா யகிமலர்த்தா ளிறைஞ்சி வாழ்வாம். (எரு)

திருச்சுழியற்புராணம்.

இணைமாலைச் சொலுங்கூந்த லிமையமட மங்கையரா
வணைமாலைக் கணையாக்கித் திரிபுரத்தி லனலூட்டி
பணைமாலை யொழிப்பதற்குப் பவளவிதழ்த் தேனூட்டுந்
துணைமாலைத் தாய்கமலச் சேவடியைத் தொழுவாமே. (எசு)

மருதூர்ப்புராணம்.

பனிவரையின் முளைத்துவிழிச் செழுங்கருணைத் தளிரீன்று பார வெள்ளித், தனிவரையிற் பெருந்தருவைத் தழுவியண்ட கோடிமுற்றுந் தழைத்து மிக்க, முனிவரைய ருளங்கிளர்சத் த துபூத்துச் சித்தெனுங்காய் முகிழ்த்தானந்தக், கனிவரையாதே கொடுக்கு மழகியபைங் கொடியிருதாள் கருது கிற்பாம். (எஎ)

ஆதித்தபுரிபுராணம்.

ஆசகலு மணிவிளக்கை யருட்கனியைச் சிவானந்த வமுதை யன்பர், நேசமெனும் பால்பருகும் பூங்கிளியை யுலகருளி னிறுத்துந் தாயை, வாசமலர்க் கருங்குழலை யாதித்த புரசயில மன்னி வாழு, மீசனிடத் தமர்ந்தவளை ஞானநா யகியைநித்த மிறைஞ்சி வாழ்வாம். (எஅ)

திருக்குற்றலப்புராணம்.

இமையவரைக் குலக்கொழுந்து கயிலைவரை மேருவரைக் கிறைவி வேதச், சிமையவரைத் திரிகூடச் சிவக்கொழுந்து மணக்குமொரு செழும்பூங் கொம்பு, கமையவரைப் புரக்க

(எசு) மாலை இணைசொலு மெனமாற்றுக. மால் - மேகம். அனலூட்டி வினைக்குறிப்புப்பெயர். அனலூட்டியின் பருத்த மயக்கம் என்க. (எகூ) கமை - பொறுமை.

வருட் கடல்சுரந்து மடைதிறந்த கண்ணு ளென்னுஞ், சமைய வரைத் தலைவிகுழல் வாய்மொழியம் பிகைதிருத்தா டலைமேற் கொள்வாம். (எகூ)

அம்பரத்தி னிடைத்தோன்று மாருதம்போ லம்பரத்தி லருளாய்த் தோன்றி, யம்பரத்தி னம்புரவா னொருதனுப்போ லிருதனுவு மமைந்தொன் றாகி, யம்பரத்தின் விசிகரம்போ லத்துவித மாகியண்ட மனைத்து மீன்ற, ளம்பரத்தி னமர்கடந்த வருள்விழிச்சண் பகக்கோதை யடிசார்ந் துய்வாம். (அ0)

பூதபல பேதவுயிர் தேககர ணுதிமுறை போகபுவ னுதிகளெலா, மாதியுமை வாணிதிரு வாயகில லோகநிறை வாகவருள் கூரு மொருதாய், நாதர்கயி லாசகிரி வாசர்திரி கூடநட ராசருட னுதவடிவாய், வேதமொழி யோதிவ்ளை யாடுகுழல் வாய்மொழிமெய்ஞ் ஞானபரை பாதநினைவாம். (அக)

திருநெல்வேலிப்புராணம்.

பரிபுரமு மலரடியு மரைநூன் மாலைப் பட்டுடையு நுணுகிடையும் பாரமேருப், பொருவுமிரு தனமும்வளைக் கரமுமெங் கோன் பூட்டியமங் கலநாணும் புனைபொற் றோடு, மருமலருங் குழலுமதி முகமுஞ் சோதி மணிவயிரச் சுட்டியும்பட் டமுஞ்செவ் வாயுங், கருணைபொழி தருவிழியு மழகு பூத்த காந்திமதி தேவியைநங் கருத்துள் வைப்பாம். (அஉ)

நிருத்த னற்புத னெல்லையி னித்தலு
மருத்தி யுற்றறஞ் செய்தெமை யாண்டவண்
மருத்த ருங்குழ லாள்வடி வாள்பதங்
கருத்துள் வைத்துக் கருதி வணங்குவாம். (அங)

மருதவனபுராணம்.

பொன்னிலகு பனிவரைக்கண் முளைத்தருள்வண் டளிர்குழைத்துப் பொற்பி னோங்கிப், பன்னுமிள மதிச்சடிலப் பவள

(அக) எலாம்நிறைவாக என்க.

மலை யிடத்தினிது படர்ந்து மேன்மை, யென்னுமுகை முகிழ்த் தவகை பூத்துமணந் திடைமருதி லிமையோர் போற்ற, மன்னு புகழ்ப் பெருநலமா முலையெனச்சொல் பசுங்கொடியை வணங் குவாமால். (அச)

திருநல்லூர்ப்பெருமணப்புராணம்.

ஆரணியைப் பெருங்கருணை வடிவாளை யுலகங்க ளனைத்து மீன்ற, காரணியைச் சிற்பரையை வெற்பரையன் புதல்விதனைக் கடுக்கை யென்னுந், தாரணியை யானனத்தர் சிவலோகத் தியா கரிடந் தன்னில் வாழும், பூரணியை யெழிற்றிருவெண் ணீற்று மையை யெப்போதும் போற்றி வாழ்வாம். (அரு)

மயூராசலபுராணம்.

பாலினுறு நீர்போல வாணவமா தியவகன்று பகருஞ் சுத் தஞ், சாலுமறி வுருவாகுந் தனிப்பரனைக் கலந்தும்வயாத் தரித் த லின்றி, ஞாலமெலா மினிதீன்று காத்தழிக்கு மாடறனை நடாத் தி யைந்து, கோலமதா யுலகளிக்கும் பராபரையை யெமதுளத் திற் கொண்டு வாழ்வாம். (அசு)

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

தூயநா மத்தருவ முருவமெவை யெனினுமொரு தோன்றல் போன்றே, பாயநா னிலவரைப்பின் கணுமமர்வா ளெனறெரித் த படியே போல, வாயநா தங்கடந்த வான்மநா தக்கடவு ளமர் தற் கேற்ப, மேயநா யகிசிவயோ காம்பிகைதன் விரைமலர்த் தாண் மேவி வாழ்வாம். (அஎ)

(அஎ) சிவபெருமான் கொள்ளும் அருவமும் உருவமுமாகிய வடிவிற்கிணங்கத் தாமும் அமர்தலைத்தெரித்தல்போன்று ஈண் டும் சிவபெருமான்கொண்ட அருவுருவிற்கிணங்க அமர்ந்த சிவ யோகாம்பிகை என்க.

காசிரக்சியம்.

இறையவனில் வெண்ணிறஞ்செந் நிறமுளார் முகக்கண்ணு யிருக்குஞ் சீரு, மறைதருத வளப்பிறைதாழ் தருகுழற்பின் னலும்வன்னி யமரங் கையு, மறைகெழுமு மேதகவும் வாய்ந்து மா தேவியென மருவி நாளு, நிறைதருபே ரருள்கொழிக்கு மன்னபூ ரணிமலர்த்தா ணினைந்து வாழ்வாம். (அஅ)

திருநாகைக்காரோணப்புராணம்.

கருந்தடங்க ணம்மையுரர் தமைச்சாரா வெங்கோபக் கடுங் கடாப்பா, கருந்தடங்க ணம்மையெவன் செயுமனமே மதனு ரோர் காற்றீ ராமோ, கருந்தடங்க ணம்மையுறப் பரப்பியமர்க் கினுமெவனுங் கடனு கைக்கட், கருந்தடங்க ணம்மையிரு கமல மலர்ச் சேவடிகள் கருது வாமே. (அகூ)

சுரும்புமுரல் கருங்குழலுஞ் செவ்வாயும் வெண்ணகையுந் தொடிப்பொற் றோளும், விரும்புபர ஞானநிறை கொங்கையுஞ் செங் கையுங்கதிர்த்து மிளிர்செம் பட்டும், பெரும்புவன முழு தமைசிற் றுதரமுமங் கலநாணும் பிணைகண் ணோட்ட, மரும்பு கருந் தடங்கண்ணி சேவடியுந் துதித்துமனத் தமைத்து வாழ் வாம். (கூ0)

திருக்குடந்தைப்புராணம்.

திருக்கையிடத் தெழுந்துலகஞ் சிறிதுபுரி பெருவெள்ளந் திவலை யாகித், தருக்கையொழிக் திடவளவில் பெரும்புவனத்

(அஅ) வெண்ணிறம் செந்நிறமுடைய சந்திரசூரியர்போன் று அந்நிறத்தராகிய நாமகளும் பூமகளும் கண்ணுதலும், பிறை ப்பணிக் குழற்பின்னலும், வன்னியமர்கரமும், வேதத்தினிலைபெ றும் மேன்மையும்வாய்ந்து, மாதேவனுக்கிணங்க மாதேவியெ னப்பெயர்பெறும் அன்னபூரணியென்பது. ஈண்டு வன்னி-கிளி. மறை - இரகசியமுமாம்.

(கூக) அம்பிகையார் சிவபெருமானுடைய திருக்கண்பொத் தியகாலத்து அக்கண்ணின் வெம்மைதாக்கலின் கையிற்பெரு

துயிர்ப்பயிர்க டழைய வாழு, மிருக்கைவிழிக் கடையாக்கொண் டெழுகருணைப் பெருவெள்ள மெங்கும் போர்ப்ப, வருக்கை மிளிர் குடந்தையமர் மங்களநா யகிமலர்த்தாள் வணங்கி வாழ் வாம். (௬௧)

மாயூரப்புராணம்.

பரவுபிற ரபயவர தம்புனைந்தும் பாவனையாம் படியா னுண, வுரவுமிகு மவைமலர்க்கை யமைத்தமைத்த படியகில வுயிர்க்கு மாற்றிக், கரவுதவிர் தரவனைய வுபயமே திருப்பெயராய்க் கதிர்ப்பப் பூணுற், றரவுமதி புனைவார்பா லமரஞ்ச னயகிதா ளடைந்து வாழ்வாம். (௬௨)

வாவிபொலி பிரமவன மாயூர மெனுமொருபேர் மருவி யோங்கத், தூவியன முணராத முடிச்சரப மொருமயிலாத் தோன்றியாங்கு, மேவியமர் தருவிடப மரங்கமா நடம்புரிய விழைந்து நோக்கி, யோவியெலா முனமகிழ்பூத் தமர்ந்துதொழும் பசுமயிலை யுன்னி வாழ்வாம். (௬௩)

உறையூர்ப்புராணம்.

சுருக்காந்தி கழுமாறு செய்வாமன் பினையன்றே தொட்ட பாசத், தருக்காந்தி யக்கமெலா மறவொழிப்பாம் புவனமெலாஞ் சலிக்கத் தோன்றும், பெருக்காந்தி வலையாகச் சடைவைத்

கிய பெருவெள்ளமும் திவலையாகும்படி, அதனினும் பெரிதாக விழிக்கடையை வாழுமிருக்கையாகக்கொண்டெழும் கருணைப் பெருவெள்ளமெனக் கொள்க.

(௬௨) அவையென்றது அவ்வபயவரதங்களை. அபயப்பிரதாம்பிகையென்பது திருப்பெயர். பிரதமென்பது கொடுத்தலென்னும்பொருளதேனும் ஈண்டு வரங்கொடுத்தலின்மேற்று.

(௬௩) விடபம் - மரக்கொம்பு.

(௬௪) தாள்சென்னிசேர்ப்பாம், அன்பினைச்சுருக்காம், திகழுமாறுசெய்வாம், அநாதியாகத்தொடர்ந்த பாசச்செருக்கா

தா ருளம்வைத்துப் பெரிது பார்க்குந், திருக்காந்தி மதியம்மை மருக்காந்தி மரைமலர்த்தாள் சென்னி சேர்ப்பாம். (கூச)

திருவம்பர்ப்புராணம்.

மணங்கமழுங் கோகனத மலனௌவுட் குறித்திரவி வருத்த நீர்ப்பா, னிணங்கவிருள் வணங்கவென வாக்கமுத லரமாத னொல்லா ருந்தங், குணங்கிளருங் கருங்குழலுழ்த் திடவுவக்குஞ் சேயடிப்பூங் கோதை யோதை, யுணங்கருஞ்சீர் வம்புவனப் பூங்குழலு யகியைமனத் துறுத்தி வாழ்வாம். (கூரு)

கலைபொருணச் சுநர்விளர்த்த சிவந்தவர விந்தமெனக் கரு தற் கேற்ப, வலைவரும்பொன் வாணியம ரந்நிறத்தா மனையே யா யமர ராஞ்சு, நிலைவிழைநர் பசுங்கமல மெனக்குறித்தற் கேற்புறவர் நிகழ்ச்சி யேயாய், மலைவகலப் பொலியுமுக வம்பு வனப் பூங்குழல்பொன் மலர்த்தாள் போற்றி. (கூசு)

திருவாளொளிபுற்றூர்ப்புராணம்.

வன்மையுறு தனக்கேற்ப வன்குரன்மா னங்கைகொண்ட மணிமா ணிக்கத், தன்மையுறு பரன்பொருவ மரகதத்தின் றன் மையுற்றுத் தளிரி னுன்ற, மென்மையுறு தனக்கேற்ப மென்கு ரற்பைங் கிளியங்கை விரவக் கொண்ட, நன்மையுறு வண்டு வார் பூங்குழலு யகிமலர்த்தா ணன்ணி வாழ்வாம். (கூஎ)

ல்வினையும் கலக்கமெல்லாம் அறவொழிப்பாம் என்றபடி. பெ ருக்கு ஆம் - பெருக்காகியநீர்.

(கூரு) தாமரையைவணங்கின் அத்தாமரைநாயக னுவந்து நம்மைவருத்த லொழிப்பனென இருள்வணங்குமாறுபோல இல க்குமியாதியர் குழல்படிய அடிகளில்வணங்க உவக்கும்நாயகி என்றவாறு.

(கூசு) கலைநச்சுநர் வெள்ளரவிந்தமெனவும், பொருணச்சு நர் செவ்வரவிந்தமெனவும் தேவராகும் நன்னிலைநச்சுநர் பசு ங்கமலமெனவும் குறித்தற்கேற்பப் பொலிமுகமெனக்கொள்க.

விளத்தொட்டிப்புராணம்.

வயங்குமிரு கரத்துவிரல் பத்தினும்பத் துருவாய்மால் வந்து தோன்ற, வுயங்குமம ரர்கணிமிர வொருங்கசுரர் தலைசாய வுறு போ ராற்றி, யியங்குமுயி ரஃதிலுயி ரொல்லாநன் களித்தருளு மிறைவி யுள்ள, மயங்குமெமை யும்புரக்குங் கரும்பிரத நாயகி யை வணக்கஞ் செய்வாம். (கூஅ)

கோயிலூர்ப்புராணம்.

ஓரறிவு முதலாவை யறிவுயிர்ப்பைங் கூழ்தழைய வொருங்கு காக்கும், பேரறிவு வெளிப்படுப்பா னூறுணர்ச்சி யுயிர்ப்பயிர் முன் பிறங்கக் காத்துக், காரறிவு தபக்களைந்து காரணநோக் குறும்பெரியோர் கட்கா னந்த, நேரறிவு மயமான் நெல்லைநா யகிமலர்த்தா ணினைந்து வாழ்வாம். (கூகூ)

சத்தியநிட் களநிருவி காரநிரஞ் சனபரசை தன்னி யத்தை, மெத்தியநன் மலர்மணத்திற் பிரியாமை யுருவிடத்தும் விளங் கக் காட்டிப், பொத்தியபே ரவிச்சைகெடுத் தெவ்வுயிர்க்குஞ் சுவாநுபவப் பொலிவு நல்கு, நித்தியகல் யாணபரா பரையிரு பொற் றுட்கமல நினைந்து வாழ்வாம். (க00)

திருக்குறுக்கைப்புராணம்.

பற்றுமொரு கழைகுழைத்தோர் கணைதொடுத்தா னுடல்பொ டித்த பரம யோகி, சற்றும்வணங் காதமுடி நனிவணங்க வவ ன்சாபஞ் சரம்போற் போமோ, முற்றுமிவை காரணமா தலி னழியா வெனக்கருப்பு மூரி வில்லு, மெற்றுமது மலர்க்கணை யுங் கொண்டருண்ஞா னம்பிகைதா ளிறைஞ்சி வாழ்வாம். ()

இறையவனெத் திறநிற்பா னிறைவியுமத் திறநிற்பா ளென்று நன்னூ, னிறையவுணர்ந் தவர்கருணை யாலுரைக்கு மாத்தமொ ழி நிசமே யாக, மறையவனு தியருணரான் யோகீச னுய்க்குறு க்கை மருவு ஞான்று, பொறையருள்கூர் ஞானமுணர்ந் துடன் மருவு பூரணியைப் போற்றி வாழ்வாம். (க0உ)

தனியூர்ப்புராணம்.

நிலவுபுழு கிசர்கலப் பினுக்கேற்ப மணத்தவெளி நிகழ்ச்சி யானே, பலவுயிரும் புரந்தருளு மதற்கேற்ப மணத்தவகப் பண்பினனே, குலவுமிரு பொருட்பெயர்கொண் டனையெனவா னோர்பரவக் குளிர்பூஞ் சோலை, கலவுதனி யூரமருஞ் சாந்தநா யகிமலர்த்தாள் கருதி வாழ்வாம். (க0ங)

சூதசங்கிதை பூநவகாண்டம் உத்தரகாண்டம்.

பரம்பொருளிற் பிரியாத தன்னியல்பை யுருவிடத்தும் பயிலத் தோற்றி, நிரம்புறுமன் படைப்பாதி யைந்தொழிலு மியற்றிவினை நிகளஞ் சேத்திட், டுரம்பெறுசன் மார்க்கநிலை யளித்துயிர்கட் கொழிப்பில்சுக முறுத்த நாளும், வரம்பிலருட் டாயாகி யெடுத்தணைக்கும் பராபரையை வாழ்த்தி வாழ்வாம். (க0ச)

ஓங்குபரா பரையாதி விருப்பறிவு தொழிலாகி யொப்பி லின்பம், வீங்குபர போகமுத வுங்கருணை யுருவாகி விசுத்தா சுத்தத், தேங்குதனு முதலொருநான் குஞ்சுமப்ப வுபாதானத் திரய மேவிப், பாங்குபெறு மொருமுதலாய் நின்றருணின் மலசிவையைப் பாடி யுய்வாம். (க0ரு)

திரிவித சதசத் தாகிய வுயிர்கள் செம்பிற்கா ளிதம்பொரவன்றே, யுரிமையிற் புணர்ந்த கரியவன் மலத்தை யுழல்புக றவொழித் துணரு, மரியசன் மார்க்க நெறியினின் றொருவி யவிர்பர சிவவொளிப் பிழம்பிற், பரிதியின் விழிபோற் கலப்புற வருளும் பராபரை பாதமேத் தெடுப்பாம். (க0சு)

பேரணியும் பல்வகையண் டங்கடொறு முயிர்க்குயிராய்ப் பிறங்கா நின்று, நீரணியு நிழல்போலத் தொன்றுனுக் கொருதுணையாய் நிலவு வாளை, வாரணியு முலைப்பனுவ லாட்டிமுதற் சத்திகளாய் வயங்கு வாளைத், தாரணியு நறுங்கூந்தற் பூரணியைக் காரணியைச் சரணஞ் சார்வாம். (க0எ)

(க0எ) தொன்றுன் - பழமையாயுள்ளவன்.

திருக்கோவலூர்ப்புராணம்.

செங்கமலை கலைமடந்தை திருமாறன் முகன்செம்பொற்
றுங்கமலை வரிவில்லான் சுரரன்பர் சிரநாக்க
ணங்கமலை மறையங்கஞ் செவியகத்திற் றிருக்கோவற்
பொங்கமலை பெரியநா யகிபொற்றாண் மலர்தொழுவாம். (கoஅ)

திருத்திணைநகர்ப்புராணம்.

பொருந்தடல்வெங் கயமுகனைக் குகனையளித் தவளைமலர் பொதுளுந் தூய, விருந்தடங்கண் மலியுமிம கிரிமகளை மிடற்றி ணிடத் திருண்ட வால, மருந்தடங்க வயின்றபிரான் றிருநடங்கண் டுவகையினுன் மலர்ந்த நீலக், கருந்தடங்க ணுமையவளை யடிதொழுது வினைகடமைக் கடிந்து வாழ்வாம். (கoகூ)

இருடிவிந்தப்புராணம்.

பணைமுதல் விருப்பு ஞானம் பகரருந் தொழிலாய் நின்றே
யரியவைந் தொழின டத்து மம்பிகை யுமைய மோகி
யுணைபெறு மிருடி விந்தத் துறைதிரு முத்து வாளி
திருவடி வணக்கஞ் செய்து தீர்ந்திடாப் பிறவி தீர்ப்பாம்.(ககo)

திரிசூலகிரிபுராணம்.

சந்தடருந் திரிசூல சைலத் தாளைத் தகுபரையோ டாதியிச் சை யறிவு செய்கை, யைந்தகுதி யாயுயிரை யாக்கி நோக்கி யழித்துமறைத் தனுக்கிரகம் புரிந்தின் பார, நந்தரிய மலபா கம் வருத்தி ஞான நணுகுவிக்கு மருண்மயமா நண்ணி ளுளைச், சுந்தரியைப் பார்ப்பதிநா யகியை நாளுந் தொழுதுவிட யத்துணி யைத் தொலைத்து வாழ்வாம். (ககக)

புள்ளிருக்குவேளூர்ப்புராணம்.

பன்னரிய மகிமைநிறை யானந்தப் பெருகொளியே படிவ மாகி, யுன்னருமங் களநிறைந்து விளங்கியிருந் தெழில்கொழிப் ப வுலகுக் கெல்லா, மன்னையென வைந்தொழிற்கும் வித்தாகிப் புவனங்க ளனைத்து முய்ய, மன்னுபெருங் கருணைபொழி தை யனு யகிமலர்த்தாள் வணக்கஞ் செய்வாம். (ககஉ)

கரும்புருவச் சிலையும்வரிக் கயல்விழியும் வள்ளைவார் காது முல்லை, யரும்புமிள நகையுஞ்செங் கனிவாயும் பிறைநுதலு மமுத வாக்கும், பொருந்தியமங் சலநாணு மலர்க்குழலும் விள ங்கவெழிற் புள்ளூர் மேவுந், திருந்துமணங் கமழ்சாந்து கழுத் துமைவா லாம்பிகைதாள் சிரமேற் கொள்வாம். (ககந)

பழனிப்புராணம்.

அருவுருவந் தணிந்தசச்சி தானந்த நிமலனருட் சித்தி முத் திக், கொருமுதல்வி தொழிலைந்து மியற்றிநால் வகைத்திறனு முயிர்க்கு நல்கி, யிருவினையொத் தவரேத்த மனத்தவிசி லினி துவீற் றிருந்தெஞ் ஞான்றுங், கருணைபொழி பெரியநா யகிமல ர்ச்சீ றடியெமது கருத்துள் வைப்பாம். (ககச)

திருச்செங்கோட்டுப்புராணம்.

சீர்பெற்ற செழுஞ்சடையுந் திருக்குழலுந் திகழ்நுதலுஞ் சிவ ந்த நோக்குங், கூர்பெற்ற கயல்விழியுங் குழைப்பணியுங் குழை த்தோடுங் குமுத வாயுந், தார்பெற்ற கதைக்கரமுஞ் சரிக்கர முந் தடவுரமுந் தனப்பொன் மார்பு, மேர்பெற்ற வதள் துகிலு மிகற்பதமுஞ் சிலம்படியு மிதயஞ் சேர்ப்பாம். (ககரு)

சுசீந்திரப்புராணம்.

இமையா சலமீன் றகுமா ரிசொலற்
கமையா வுலகந் தருமன் னைவினோர்
தமையாண் முகிறங் கைசிவன் புணர்மா
துமையா ளையுவந் துதினந் தொழுவாம். (ககசு)

திருப்பைஞ்ஞீலிப்புராணம்.

சுரும்பிருக்கு மலர்க்குவளை தரித்தாளைச் சிவஞான சொரு பத் தாளை, யரும்பிருக்கு மலர்க்கணையைந் தெடுத்தாளைத் தடு

(ககச) நால்வகைத்திறன் - தனுமுதலியவை.

(ககரு) அர்த்தநாரீச்சுரருடன்கலந்தமரும் அம்பிகைதுதி யாகலின் செம்பாதியாகியபெருமான்கோலமும் கூட்டித்துதித் தது.

த்தெனவர் தாட்கொண் டாளை, விரும்பிருக்கும் பரவியபே ரொளியெளியேன் விழிகளிக்க வெளிநின் றாளைக், கரும்பிருக்கும் வாசகியை நீணெடுங்கண் ணுயகியைக் கருத்துட் சேர்ப்பாம். (ககஎ)

துளத்தூர்ப்புராணம்.

ஓங்குமட லுடனெதிர்த்தாங் குடைவுற் றெல்லை யுண்ணெகிழ்ந்து வனத்தொளியாச் சின்னாள் வைகி, நாங்கொள்பகை தவிர்ந்துய்வ தெவ்வா றென்று நாடிமுன்போ தரமிகநா ணியகஞ் சங்க, ளீங்கிவற்றைத் தினந்தொழப்பெற் றுயர்ந்தோ மென்றே யிந்திரைநா மகளையவர் நிறங்கொண் டெய்தித், தாங்கும்வகை பணித்தொளிர்நூ புரங்கொண் டுற்ற தையலமு தாம்பிகையி னடிகள் போற்றி. (ககஅ)

திருநாவலூர்ப்புராணம்.

மருமலிமென் மலர்தொடுத்து வழங்கியபைங் கழைச்சிலைக்கை மதன வேளைத், திருநுதற்கண் டிறந்தெரித்த முன்னவன்மான் மழுச்சூலஞ் செங்கை யேந்து, மொருவனிடப் புறமிதய முலகனைத்து மதிசயிப்ப வொருங்கு கொண்ட, பொருவிறிரு நாவனக ரமர்ந்தமனோன் மனியுமையைப் போற்றல் செய்வாம்.

திருப்பனந்தாட்புராணம்.

வேதாந்தத் துட்பொருளை யாதிபரா பரையையன்பின் விரும்பா நெஞ்சிற், றீதார்ந்த தமியனையுந் தடுத்தாட்கொண் டருள்புரியுந் தேவி தன்னைத், தாதார்ந்த மலர்ப்பொழிற்றென் பனந்தாளில் வளம்பெருகத் தானின் றோங்கு, நாதாந்தப் பேரொளியைப் பெரியநா யகியைநித நவிற்றி வாழ்வாம். (கஉ0)

(ககஅ) தம்மையெதிர்ந்து தோற்றோடி மீட்டெய்திப்பணிந்த தாமரைகளுக்குத் திருமகளையுங் கலைமகளையுந் தாங்கப் பணித்தொளிர் அடிகளென்பது கருத்து.

வேப்பத்தூரார்திருவிளையாடற்புராணம்.

பொங்குருச் செல்வங் கல்வி பொருவிலா வாய்மை தூய்மை
யிங்கெமக் கருள வல்ல விணையிலா வெம்பி ராட்டி
பங்கயத் தடஞ்சூழ் கூடற் பவளமால் வரையை நீங்கா
வங்கயற் கண்ணி மங்கை யடிக்கம லங்கள் போற்றி. (கஉக)

காவேரிப்புராணம்.

சஞ்ஞைநா யகன்க ரங்க டமர்துரந் ததுபோ லெந்த
மஞ்ஞையென் றன்மை போக்கி யறிவருட் டொழில்வி ளக்கிச்
செய்ஞ்ஞைமித் திகச்சி றப்பிற் சிறந்தமா மறைசை மேவி
மஞ்ஞையின் சாயல் வாய்ந்த மலைமகட் கடிமை செய்வாம். ()

இதிகாசாதிகள்.

சிவரகசியம்.

உருவமா யருவா யுணர்வுமா யொழியா தொளிருநல் வியோமமு மாகி, மருவுமா மாயை பனையுமா யுலகின் மதிக்குமெய்ப் பொருளுமா யகண்ட, சொருபமா யொன்று யறிவுரு தொளிருஞ் சுயம்பிர காசமா யடியார், கருவுறு தருளாற் காத்தருள் புரியுங் கவுரிதன் கருணையே பணிவாம். (கஉங)

அரிச்சந்திரபுராணம்.

கனத்தாள்வெங் கயமுகனுங் கந்தனுஞ்சம் பந்தனும்பா லுண்ட கும்ப, தனத்தாளே யறம்வளர்த்த கரத்தாளே திரிபுரங்க டழலா வேவச், சினத்தாளே சிறியோர்கள் செய்தபிழை பொறுத்திரக்கஞ் செய்யுஞ் செய்ய, மனத்தாளே நின்கமல மலர்த்தாளே யென்றலைமேல் வைத்தாள் வாயே. (கஉச)

(கஉஉ) சஞ்ஞை - சூரியன்மனைவி. அஞ்ஞையென்றன்மை - அறிவிலானென்னுந்தன்மை. செய்நைமித்திகமென்பது - செய்ஞ்ஞைமித்திகமெனப் போலியாயிற்று; "செய்ஞ்ஞின்ற நீலம்" என்பதுபோல.

சாஸ்திரங்கள்.

சிவஞானசித்தியார்.

ஈசனரு ளிச்சையறி வியற்ற லின்ப மிலயமொடு போகமதி கார மாகித், தேசருவ மருவுருவ முருவ மாகித் தேவியுமாய்த் தேசமொடு செல்வ மாகிப், பேசரிய வுயிரையெலாம் பெற்று நோக்கிப் பெரும்போக மவையளித்துப் பிறப்பினையு மொழித் திட், டாசகலு மடியருளத் தப்பனுட னிருக்கு மன்னையருட் பாதமலர் சென்னி வைப்பாம். (கஉரு)

சைவச்சமயநெறி.

ஒன்றாகி யைந்தொழிற்கு மைந்துவித முற்றுயிரு
ணின்றாள்பொற் பாதநினை வாம். (கஉசு)

பரமததிமிரபானு.

ஐந்தொழிலுஞ் செய்யாதே செய்யு மமலையடி
வந்தனைசெய் வாந்தூய் மலர். (கஉஎ)

இறைவனூற்பயன்.

பெற்றாளைச் சிற்றுயிரைப் பேருயிரு ணீங்காளைப்
பொற்றாளிற் சூட்டுவொனாட் போது. (கஉஅ)

சிவராத்திரிகற்பம்.

அனைத்துயிரு நீங்கா வமலைநீங் காளென்
மனத்தினுமுள் ளாள்குறையென் மற்று. (கஉகூ)

பதிபசுபாசவிளக்கம்.

மூவர்க்கு முதற்பொருளாய் முத்தொழிற்கும் வித்தாகி
நாவிற்கு மனத்திற்கு நாடரிய பேரறிவாய்த்
தேவர்க்கு முனிவர்க்குஞ் சித்தர்க்கு நாகர்க்கும்
யாவர்க்குந் தாயாகு மெழிற்பரையை வணங்குவாம். (கநo)

சித்தாந்ததரிசனம்.

ஒன்று யநேகவித சத்தியா யுன்மனையாய்
நின்றுடன் பாத நினை. (கநுக)

சுருதிசாரவிளக்கம்.

ஆதிப் பிரமத் தொருசத்தி யபின்ன சத்தி யாயதன்பாற்
பேத சத்தி யாயதன்பாற் பின்ன பின்ன சத்திகளா
யோது நாம ரூபமாய் விரிந்து முடிவி னொன்றுகிப்
போத மயமாய் நின்றுடன் பொற்று மரைத்தாள் போற்றுவாம்.

சித்தாந்தசிகாமணி.

மாயையெனு மணல்கொடிலை கெனுஞ்சிற்றி லிழைத்தாடும் வளமை யாளை, மூயமல விருளிரிக்குஞ் செழுஞ்சுடரை யுயிர்க ளெல்லா முன்ன மீன்ற, தாயையொரு பரசிவனைப் பெயராக் குஞ் சமவாய சத்தி தன்னைத், தூயவறி வானந்த வடிவானை மலைமகளைத் தொழுதல் செய்வாம். (கநுரு)

மகாராஜாதுறவு.

இருட்கலி வலியின் ஞானநன் னெறிக ளிறந்துயிர் கொடு நெறி மேவி, மருட்கொடு கலங்கா வகைகலி யென்றும் வந்தணு காப்பதி தன்னிற், றெருட்கதி கருணை யுருவதாய் நின்று தெ ளிவிக்கு மிறைவியெங் குருவோ, ரருட்கடல் பெரிய நாயகி யுலகுக் கனைமுதல் வியைப்பணிந் திடுவாம். (கநுச)

விஞ்ஞானசாரம்.

அமலபஞ்ச கிருத்தியங்க ணடத்துமதற் காதார மாகி னானை, விமலருளத் தகலானை யெனையொர்பொரு ளாயாண்ட விஞ்சை யானை, நிமலமுது கிரியிலமர் பெரியநா யகியையொரு நிமலை

(கநுச) தெருட்கதி - தெளிவுமிக்க.

தன்னை, முமலவிருட் கிரவியையென் கண்மணியைப் பணிந் திடுவா மூன்று போதும். (கருரு)

நிஷ்டானுபூதி.

அரியநா யகியளவைக் கனுதினமு நெக்குருகு மடியரன்புக், குரியநா யகியெங்குர் தானாகி நீங்காம லொளிர நின்ற, கரியநா யகிகோவற் பிரானிடத்தி லெப்போதுங் கலர்ந்து வாழும், பெ ரியநா யகியுபய பதமலரை யனுதினமும் பேணுவோமே. ()

ஆகச்செய்யுள் :- ருசஎ.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சபாநாயகர்வணக்கம்.

பெரியபுராணம்.

உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவ
னிலவு லாவிய நீர்மலி வேணிய
னலகில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம். (க)

ஊன டைந்த வுடம்பின் பிறவியே
தான டைந்த வுறுதியைச் சாருமாற்
றேன டைந்த மலர்ப்பொழிற் றில்லையுண்
மான டஞ்செய் வரதர்பொற் றுடொழ. (உ)

ஆதியாய் நடுவு மாகி யளவிலா வளவு மாகிச்
சோதியா யுணர்வு மாகித் தோன்றிய பொருளு மாகிப்

(க) விஞ்ஞானகலர் முதலிய மூவர்க்கும் அருளுமுறைமையை முறையே மூவடியினுஞ் சுட்டித் துதித்தபடி. உலகெலாமென்பதனை மலரடியென்புழியும் கூட்டுக. உலகு - சித்தும் அசித்துமாகிய பிரபஞ்சம். மலர்தல் - வியாபித்தல்.

(உ) ஊன்செறிந்த மானுடப்பிறவியே வரதர்தாடொழப் பெறின் முத்தியின்பமாகிய வுறுதியை எய்தாநிற்கும். எ - று. ஆன்மா அவ்வுறுதியெய்துதற்கே இறைவர்பால் மானுடப்பிறவி பெற்றதாகலின் அப்பிறவிபெறுதற்குக் காரணமாயுள்ளது அவ்வுறுதியேயென்பார் காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்து "பிறவியே தானடைந்தவுறுதி" என்றும், உடலைப்பெற்றும் அவ்வுறுதியெய்துவான் வரதர்தாள் தொழப்பெறுவழி அதனாற் பயனின்றென்பார் "தொழவுறுதியைச்சாரும்" என்றும் கூறினார்.

பேதியா வேக மாகிப் பெண்ணும்ஆ யாணு மாகிப்
போதியாய் நிற்குந் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி போற்றி. (ங)

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே யுருவ மாகி
யற்புதக் கோல நீடி யருமறைச் சிரத்தின் மேலாஞ்
சிற்பர வியோம மாகுந் திருச்சிற்றம் பலத்து ணின்று
பொற்புட னடஞ்செய் கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி. (ச)

உபதேசகாண்டம்.

விரவு மாயிரந் திருமுகப் பகீரதி விரிக்கு
முரவு வெண்டிரை யொருமருங் கலைப்பவொண் சடைமே
லரவ கன்பண மொடுக்குற வருநடம் புரியும்
பரம னங்கதப் பரிபுரப் பதம்பணி குதுமே. (ரு)

கோயிற்புராணம்.

பூங்கமலத் தயனுமலர் புண்டரிகக் கண்ணனுந்
தாங்குபல புவனமுமேற் சகலமுமா யகலாத
வோங்குமொளி வெளியேநின் றுலகுதொழ நடமாடுந்
தேங்கமழும் பொழிற்றில்லைத் திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி. (சு)

ஆரணங்கண் முடிந்தபதத் தானந்த வொளியுலகிற்
காரணங்கற் பனைகடந்த கருணைதிரு வுருவாகிப்
பேரணங்கி னுடனாடும் பெரும்பற்றப் புலியூர்சேர்
சீரணங்கு மணிமாடத் திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி. (எ)

தற்பரமாய்ப் பரபதமாய்த் தாவிலநு பூதியதா
யற்புதமா யாரமுதா யானந்த நிலயவொளிப்

(ங) போதி - போதமயத்தது; போதம் - ஞானம்.

(ச) சிற்பரவியோமம் - சித்தென்னுஞ் சொற்குப் பின்னதாகிய வியோமம்; எனவே, சிதம்பரம் என்றபடி: சிற்பரமாம் அம்பரமென்னும் கோயிற்புராணத்தானு முணர்க. பரம்-பின்.

(எ) பதம் - இடம்; அது ஈண்டு உபநிடதம்.

(அ) தற்பரம் - ஆன்மாவுக்கு மேலானது. பரபதம் - மேலாகியபொருள். அநுபூதி - அநுபவத்தாலறியப்படுவது. ஆனந்த

பொற்பினதாய்ப் பிறிவிலதாய்ப் பொருளாகி யருளாகுஞ்
சிற்பரமா மம்பரமாந் திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி. (அ)

வையகமின் புறநின்ற மருமலிபொற் பதம்போற்றி
கையமரு நிலைபோற்றி கருணைமுக மலர்போற்றி
மெய்யிலகு மொளிபோற்றி விரவியெனை யெடுத்தாண்ட
செய்யதிரு வடிபோற்றி திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி. (௯)

சேக்கிழார்நாயனர்புராணம்.

சீராருஞ் சதுர்மறையுந் தில்லைவா ழந்தணரும்
பாராரும் புலிமுனியும் பதஞ்சலியுந் தொழுதேத்த
வாராருங் கடல்புடைசூழ் வையமெலா மீடேற
வேராரு மணிமன்று ளெடுத்ததிரு வடிபோற்றி. (க0)

திருவாதவூரர்புராணம்.

இதந்தரு மடந்தைபொ டிசைந்துயி ருடம்புபோல்
விதம்படு லகங்களின் விரிந்தொளி விளங்குவார்
மதங்கமொ டுதுந்துபி வளங்கெழ முழங்கவே
சிதம்பர நடம்பயில் செழுங்கழ லிறைஞ்சுவாம். (கக)

அருணகிரிபுராணம்.

விழைவாமிரு வினைவேரொடு மிருளோடவு மெமதுட்
பழைதாமருண் மயமாகிய பதிஞானமு முறவு
மிழைநேரிடை மடவாளுமை யிசைபாடவு மாடு
மழகார்தரு மதிருங்கழற் பெருமானல ரடியே. (க௨)

திருவிளையாடற்புராணம்.

உண்மையறி வானந்த வுருவாகி யெவ்வுயிர்க்கு முயிராய்
நீரின், றண்மையனல் வெம்மையெனத் தனையகலா திருந்து

நிலயவொளிப் பொற்பு - ஆனந்த நிருத்தப் பிரகாசத்தினது மிகுதி. பொருள் - உண்மை.

(கக) மதங்கம் - மிருதங்கமென்பதன் மரூஉ.

சரா சரங்க ளீன்ற, பெண்மையுரு வாகியதன் னானந்தக் கொடிமகிழ்ச்சி பெருக யார்க்கு, மண்மையதா யம்பலத்து ளாடியருள் பேரொளியை யகத்துள் வைப்பாம். (கங)

பொருமாறிற் கிளர்தடந்தோ ளொருமாறன் மனங்கிடந்த புழுக்க மாற, வருமாறிற் கண்ணருவி மாறுது களிப்படைய மண்ணும் விண்ணு, முருமாறிப் பவக்கடல்வீழ்ந் தூசலெனத் தடுமாறி யுழலு மாக்கள், கருமாறிக் கதியடையக் கான்மாறி நடித்தவரைக் கருத்துள் வைப்பாம். (கச)

சிதம்பரபுராணம்.

நீர்தாங்கு பார்தாங்கு நெடுமாலு மலரயனு நிரந்து போற்ற, வார்தாங்கு புளகமிகு களபமுலை மலைவனிதை மகிழ்ந்து காணத், தார்தாங்கு சடாமவுலி நிலவெறிப்பப் பொதுவினடந் தயங்கா நிற்குஞ், சீர்தாங்கு வேதாந்த நாதாந்த பரஞ்சுடரைச் சிந்தை செய்வாம். (கரு)

உருவமொரு நான்காகி யுருவருவத் திருவுருவ மொன்றேயாகி, யருவமொரு நான்காகி யப்பாலா யப்பாலு மளவிடாத, பொருவிகந்த வுயிர்தொறும் புணராமற் புணர்ந்தருளே டொழிந்தெல் லோர்க்குங், கருதரிய திருச்சிற்றம் பலத்திலகும் பேரொளியைக் கருத்துள் வைப்பாம். (கசா)

அருமறையின் சிரத்தொளியா யனந்தமாய்ப் பூரணமா யசலமாகி, யொருமுதலா யுண்மையா யுணர்வாகி யானந்த வுருவமாகி, யிருமலமற் றிருப்போர்கள் விருப்பாகி மணிமன்று ளென்று ஞானத், திருமகிழ நின்றுடுஞ் சிதம்பரத்தை யென்னாளுஞ் சிந்தை செய்வாம். (கள)

சேதுபுராணம்.

பூமாது பொலிவெய்த முகுந்தன் காக்கும் புவிமாது வளம்பெருகப் புலமை சான்ற, நாமாது நலந்தழைப்ப விருள்கால்

(கரு) தன் ஆனந்தம் கொடி - சிவ காம வல்லி.

சீக்கு நகைநிலவு தவழ்மவுலி நன்னீர்க் கங்கை, மாமாது புன றுளிப்ப மறைகள் வாழ்த்த வளர்தில்லை யம்பலத்துள் வாம நீங்காத், தேமாது விழிகுளிர்ப்ப வமரர் போற்றத் திருநடஞ் செய் நூபுரத்தாள் சென்னி சேர்ப்பாம். (கஅ)

இலிங்கபுராணம்.

பூமேவு கதிர்விரிக்கும் பொன்பூத்த புண்டரிகப் புலியூர் மன் றுட், டேமேவு புயலளகச் சிவகாம சுந்தரிகட் டெளிவண் டே யப், பாமேவு பெருஞ்சுருதி தழங்கமுழங் கிசைமுழவம் பல கின் ஞர்ப்பத், தூமேவு மானந்த நிருத்தமிடும் பொருளிணைத் தா டொழுதல் செய்வாம். (கக)

பிரமோத்தரகாண்டம்.

பூமேவு சதுர்முகனுந் திருமாலும் போற்றிசெயத்
தேமேவு குழலுமையாள் செழுங்குவளை விழிகளிப்ப
மாமேவு மிதழிநறு மழைதுளிப்ப மணிமன்றந்
தாமேவி நடம்புரியுந் தனிப்பொருளை வணங்குவாம். (உ0)

கூர்மபுராணம்.

சீர்பூத்த குழவிமதி யமுதிறைப்பக் கங்கையெழுந் திவலை தூற்ற, வார்பூத்த பொம்மன்முலைக் கௌரியிரு கண்களிப்ப வானோர் போற்ற, வேர்பூத்த மணிமன்றத் தானந்த நடம்புரியு மெண்டோண் முக்கட், கார்பூத்த மணிமிடற்றோன் கமலமல ர்ச் சேவடியெங் கருத்துள் வைப்பாம். (உக)

வாயுசங்கிதை.

சீர்பூத்த வுயர்கொன்றைச் செழுமலர்த்தேன் செஞ்சடை மேற் சிந்தச் செவ்விக், கார்பூத்த விமையமயில் களிதுளங்கப் பதஞ்சலிமா முனிவன் காணப், போர்பூத்த வரிப்புலிக்கான் முனிபோற்ற வயங்குமணிப் பொதுவி னன்கா, யேர்பூத்த நட ம்புரியு மிறைமுதலை வணங்கியுளத் திருத்து வாமே. (உஉ)

திருக்கூவப்புராணம்.

சீர்கொண்ட மலைமாதின் றிருநுதல்கண் டராப்பகைவெண்டிங்க ணீக்கி, யார்கொண்ட சடையரவ மல்குலைக்கண் டடற்கையுழைப் பகைய யர்த்து, நேர்கொண்ட வுஃழவிழிகண் டருகுறுமெய்ப் புலிப்பகைநீத் திருப்ப நின்றே, யேர்கொண்ட தனித்தில்லை நடம்புரியெம் பெருமானை யிறைஞ்சல் செய்வாம்.

திருவையாற்றுப்புராணம்.

சொல்லாலும் பொருளாலு மேவர் செய்யுந் தொழிலாலும் விழியாலுஞ் சுருதி யாலு, நல்லார்க ளளவாலு மிருவராலு நாடரிய பேரொளியா ஞான மூர்த்தி, யெல்லாருந் தொழுதிறைஞ்சுந் தில்லை மன்று ளிலங்கியெழும் விராட்புருட னிதயந் தன்னிற், செல்லாத நாதாந்த சிரத்தி னின்று திருநடஞ்செய் தாண்பதமே சிந்தை செய்வாம். (உச)

நல்லூர்ப்புராணம்.

பூமேவு சதுர்முகனுந் திருமாலு மிருபாலும் போற்றி நிற்ப, நாமேவு கலைமகளுந் திருமகளுந் தொழுமுமையா ணயந்து காணக், காமேவு பெரும்பற்றப் புலியூரம் பலத்தினடங் காட்டா நின்ற, தேமேவு மலரிதழி மிலையுமர ணடியிணைகள் சிந்தை செய்வாம். (உரு)

வீரசிங்காதனபுராணம்.

சீர்பெறுசிற் பரமாகிச் சிற்பரத்திற் றற்பரமாய்த் தேவ ராதிப், பார்பெறுபல் லுயிராகிப் பல்லுயிருக் குணர்வாகிப் பரவிச் செம்பொன், வார்பெறுவெற் புறுங்கொங்கைச் சிவகாம வல்லியருள் வாமத் தாகி, யேர்பெறுபொற் புலியூர்ச்சிற் சபையினடமிடுதிருத்தா ளிறைஞ்சி வாழ்வாம். (உசு)

(உரு) தம்போலும் தோற்றத்ததாகிய ஒவ்வோருறுப்பும் தமக்கு இனமாக இருத்தலின் திங்கண்முதலிய மூன்றும் பகைக்கு அஞ்சாதிருப்பவாயின. எ-று.

அருணாசலபுராணம்.

முதிருஞ்சுவை மதுரம்பெற மொழியுந்தமிழ் விரகன்புகழ்
பதிகம்புனை பவனம்பினர் பவபஞ்சன னமலன்கதி
ருதிரும்படி பகிரண்டமு முடையும்படி யிலகும்படி
யதிரும்படி நடனம்புரி யதிருங்கழ லதிருங்கழல். (உஎ)

காஞ்சிப்புராணம்.

சங்கேந்து மலர்க்குடங்கைப் புத்தேளு மறைக்கோவுந் தழல்கால் சூல, மங்கேந்து மம்மானுந் தத்தமது தொழிறலைநின் முற்றச் செய்தோர், பங்கேந்தும் பெருமாட்டி விழிகளிப்ப விருமுனிவர் பணிந்து போற்றக், கொங்கேந்து மணிமன்றுட் குனித்தருளும் பெருவாழ்வைக் குறித்து வாழ்வாம். (உஅ)

ஷை இரண்டாங்காண்டமுடிவு.

அஃறிணையு முயர்திணையு மெனப்பகுத்த வுயிர்களொடு மவையே யாகிச், சிஃறொழிலுஞ் செய்யாது செய்துவினைத் திறனருத்திச் சிறியே னெஞ்சக், கஃறனையுங் கரைத்துருக்கித் தடுத்தாண்ட கச்சியே கம்ப மேய, பஃறலைய பாப்பரசி னங்கதத்தான் குஞ்சிதத்தாள் பரசி வாழ்வாம். (உகூ)

விநாயகபுராணம்.

மூத்தமக னிடத்தார்வ மீன்றெடுத்த பிதாமகற்கு முதிருமாற்றாற், பூத்தபொழிற் சென்னைநகர்ப் புகுந்துபிர சன்னமுகப் புத்தே ளன்ப, ரேத்தெடுப்பப் பிரசன்ன மாயிருக்கு மாலயத்து ளெய்தி மன்றுட், கூத்தியற்று மிளைப்பாறுஞ் சிதம்பரே சுரர்மலர்த்தாள் குறித்து வாழ்வாம். (௩0)

திருத்தணிகைப்புராணம்.

உலகிரு ளுருவத் தொளிகளி னிரித்தாங் குறுபொரு ளெவற்றையுந் தெரித்துள், ளிலகிருண் முழுது மருள்கொடு துமித்து

(உஎ) பவபஞ்சனன் - பிறவியை யழிப்பவன். அதிருங்கழலதாகிய இருங்கழல் வணங்கப்படுவனவென இசையெச்சமாக வருவித்து, கழல்வீரக்கழலும் திருவடியுமெனக் கொள்க.

விராயொளிர் தன்னையுந் தன்னு, லிலகுயிர் தனையுந் தெரித்தறி வுறுக்கு மியல்பினைக் காலமும் பிறழா, தலகிலற் புதக்கூத் துமையினைக் காட்டு மடிகள்சே வடிகளைப் பணிவாம். (ருக)

பேரூர்ப்புராணம்.

திருமார்பன் முதலான தேவருக்கெல் லாமறையோன் சிவனே யாமென், றொருவாய்மை மறைகரைந்த துண்மையெனத் தெளிந்துலக முய்ய முத்தீ, மருவாருங் குழலுமைபத் தினி வளர்ப்ப விடக்கரத்து வயங்க வேந்திப், பெருவாழ்வு தரவர சம் பலத்தாடும் பேரொளியைப் பேணி வாழ்வாம். (ருஉ)

திருவானைக்காப்புராணம்.

பொன்னணிநூ புரஞ்சிலம்ப வடிபெயர்க்குந் தொறுமங் கைப் புணர்செந் தீயு, மின்னொளிவே ணியிற்புனலு மெழுந்து பொறி திவலையிவை விரவ வீசி, மன்னியநீள் பகைமுடிப்ப வுடலமுயன் றுங்கிரண்டும் வயங்கி யாடத், துன்னியபே ரொளி மன்றி னடாவிற்றும் பெருமானைத் தொழுது வாழ்வாம்.(ருரு)

திருப்பாதிரிப்புலியூர்ப்புராணம்.

பூமேவு மயன்மாலுஞ் சதிமுறைவாத் தியமியற்றப் புலித் தா ளோனு, நாமேவு வியாகரண பாடியஞ்செய் பதஞ்சலியு நயந்து போற்ற,வோமேவு பொருளகண்ட சச்சிதா னந்தவெளி யுருவ மாகித், தேமேவு மலர்மன்று ளுமைகாண நடம்புரிதாள் சென்னி சேர்ப்பாம். (ருச)

கடம்பவனபுராணம்.

சிவமாகிச் சத்தியாய் நாதவிந்து வாய்ச்சதா சிவமு மாகி, நவமாரு மகேசனுருத் திரனெடுமா லுன்முகன்மற் றியாவு மாகித், தவமாரு மிரசிதசிற் சபையில்வலத் தாண்மாறித் தையல் காண, வுவமான மின்றிநிருத் தம்புரியும் பேரொளியை யுளத் தில் வைப்பாம். (ருரு)

(ருரு) உடல - போர்புரிய.

உத்தரகோசமங்கைப்புராணம்.

பூமேவு மடற்கமலப் பொகுட்டுறையு மந்தணனும் பொலிவி ளேங்கித், தேமேவு பசுந்துளபத் திருமாலுங் காண்பரிய செல் வ ரேனும், பாமேவு பதஞ்சலியும் புலிப்பதனுங் கண்டுதினம் பணிந்து போற்ற, மாமேவு மணிமன்று ணடம்புரிபொற் பத மிறைஞ்சி வழுத்தல் செய்வாம். (௩௬)

கடம்பர்கோயிற்புராணம்.

உறுதி யாகிய சூக்குமர் தூலமென் றுரைக்குங்
குறைவின் மூலமந் திரத்தையே திருவுருக் கொண்டு
மறுவி லாமணி மன்றுணின் றிருவர்வாழ்த் தெடுப்பப்
பிறவி நோய்கெட நடம்புரி பிரானடி பணிவாம். (௩௭)

சரபபுராணம்.

வையம் யாவையும் பவமெனும் வாரிவாய்ப் பட்டுப்
பொய்யில் வீழ்ந்திடா வகையருள் புணர்ந்துமை காண
வைய சிற்பர வம்பலத் தாடிய கமலச்
செய்ய தாண்மலர் சிந்தையுஞ் சென்னியுஞ் சேர்ப்பாம். (௩௮)

சிவராத்திரிபுராணம்.

சீர்தந்த கமலமலர்த் திசைமுகனுந் திருமாலுந் தேவர் கோ வுங், கூர்தந்த நகப்புலிக்காற் றவமுனியும் பதஞ்சலியுங் குழை ந்து போற்ற, வார்தந்த கலசமுலை மலைவனிதை விழிகளிப்ப மன்று ளாடுங், கார்தந்த மணிமிடற்றுக் கடவுடிரு வடியிணை கள் கருத்துள் வைப்பாம். (௩௯)

சிவராத்திரிபுராணச்சுருக்கம்.

பொய்கண்டேன் பொய்கூடும் புலன்கண்டேன் புலன் கொளுயிர் பொருந்தி வாழ, மெய்கண்டேன் மெய்காட்டும் வீடுகண்டேன் வீட்டின்ப மிகவுங் கண்டேன், மொய்கண்டேன் றிருத்தில்லை வாணனுரு வைந்தெழுத்து முயங்கி வாழ்த்திக், கைகண்டேன் மன்றுள்வரு கால்கண்டேன் வினையொன்றுங் கண்டி லேனே. (௪0)

புலியூர்ப்புராணம்.

சீர்மேவு மலரயனுந் திருமாலுஞ் சேவடியு முடியுந் தேட, நீர் மேவு மன்பருள நிறைந்துநிரு மலமாகி நீங்கா தோங்குந், தேர் மேவு மணிவீதி திகழ்தில்லை யம்பலத்தே திருக்கூத் தாடு, மேர்மேவு பேரொளியாஞ் சிதம்பரத்தை யெந்நாளு மிதயஞ் சேர்ப்பாம். (சுக)

பங்கய ஞதி யாகப் பரசிவாந் தத்தின் மேலா
யெங்கணும் பரந்து வைகி யேகமா யியல்பா யோங்கி
மங்கையோர் பங்கின் மேவ வளரொளி மன்று ளாடும்
பொங்குயர் ஞான னந்தப் பொருளினைப் புந்தி செய்வாம். ()

ஏதமில் கார ணத்தாற் சராசர மெல்லா மாகி
யாதியாய் நடுவா யீறு யநாதியா யருளா லோங்குஞ்
சோதியார் வடிவ மாகிச் சுரர்தொழச் சுடர்சேர் பொன்னின்
போதமார் சபையு ளாடும் புனிதனைப் போற்றல் செய்வாம். ()

கணேசபுராணம்.

நிலமுதலைம் பூதவடி வாகியதற் கப்பாலாய் நிகழா நின்ற குலவுபர விந்துவாய்ப் பரநாத மாய்க்குணமுங் குறியு மின்று யிலகியநான் மறைகடந்த பொருளாகி யருளாகி யிமவா னீன்ற திலகநுத லுமைகாண மன்றுணடம் புரியொருவன் றிருத் தாள் போற்றி. (சுசு)

திருவாப்பனூர்ப்புராணம்.

விரிசடைமின் னெளிவிரிப்பப் பகிரதிவெண் டிரைபுரட்ட மிளிர்பூங் கொன்றை, சொரிநறுஞ்செந் தேன்றுளிப்ப மலைமகள்கண் டுளங்களிப்பச் சுடர்க்கண் மூன்றும், புரிபவுரி யினிற் சுலவத் தமருகநா தங்கறங்கப் புவனம் வாழப், பரிபுரவே தஞ் சிலம்பப் பொதுநடஞ்செய் பரம்பொருளைப் பணிந்து வாழ் வாம். (சரு)

திருப்பூவணப்புராணம்.

பூமேவு திருமாலும் புண்டரிகத் தயனும் புரந்தரனும் வானவரும் புங்கவரும் போற்றப், பாமேவு பண்டருஞ்சொற் பரிவுமையாள் காணப் படர்தருசெம் பவளநறுஞ் சடைதாழ மிலைச்சுந், தேமேவு செழுங்கொன்றை தேன்றுளிப்ப விருள்கால் சீக்குமிள மதிநிலவெண் டிசாமுகஞ்சென் றெறிப்ப, மாமேவு மணிமன்று ணடம்புரியு மெங்கோன் மன்னுபரி புரமலர்த்தாள் சென்னியினிற் சேர்ப்பாம். (சசு)

திருத்தணிகைப்புராணச்சுருக்கம்.

பருதிமதி மேதினிநீர் பாவகன்கால் வெளியுயிர்சேர் பரந்த மேனி, மருவிமல ரயன்றிருமான் மணிகண்டன் மகேசனொடு சிவனு மாகிச், சுருதிபுக லைந்தெழுத்தின் பொருளாகி யுலகினிலைந் தொழிலு நீடப், பெருகியபொன் னம்பலத்திற் கூத்தாடும் பெருமானைப் பேசி வாழ்வாம். (சஎ)

திருவொற்றியூர்ப்புராணம்.

உலகுபுகழ் மாலயனு மும்பர் கோனு மோவாம லடிபணிந்தே யுவந்து போற்றப், பலகலைதேர் வியாக்கிரனும் பதஞ்சலிமா முனியும் பணிந்தெழுந்து பல்லுயிர்க்கும் வரங்கள் கேட்ப, மலைமகளு மிடப்பாலின் மகிழ்ந்து காண வானவர்க ளனைவோரும் வணங்கி யேத்தத், திலகமெனுந் திருச்சிற்றம் பலத்துளாடுஞ் செங்கமலப் பொற்பாதஞ் சிந்தை செய்வாம். (சஅ)

திருவாலங்காட்டுப்புராணம்.

சீரணிந்த மிடற்றினொளி காளி நீலச் சேயரிக்க ணெரிபோலத் திகழச் செவ்வி, யேரணிந்த புடவிமுதற் றுங்குஞ் சத்திக் கினிமையுற வலத்தாளை யியல வூன்றி, யாரணிந்த வானமுதலனைத்துந் தாங்க வமைத்திடத்தா ளுயர்த்தனந்த விகற்பமேவு, நீரணிந்த நடநவிற்று மாலங் காட்டு நின்மலனைச் சின்மயனை நினைதல் செய்வாம். (சகூ)

அவிநாசிப்புராணம்.

பூமேவு மணிமாட மகலாத கலைவாணி புணர்பூ மானு, மா மேவு மிருண்மானு மழைமானு மழகுருவம் வளர்கோ மானுங், காமேவு மியமானு மணுகாத வெளிமன்றிற் கருணை ஞானத், தேமேவு மொழிமானி னுடனுடும் பேரொளியைச் சிந்தை செய்வாம். (ரு௦)

திருமுருகன்பூண்டிப்புராணம்.

வேதவா கமங்கட் கெட்டா விழுப்பொரு ளாயெஞ் ஞான்று
மாதியாய் முதலு நள்ளு மந்தமுங் கடந்து நின்ற
சோதியா யருண்மெய்ஞ் ஞான சொரூபவம் பலத்து நின்று
போதினன் முகன்மால் போற்றப் புரிந்தரு ணடனம் போற்றி.

பவானிகூடற்புராணம்.

படித்துநான் முகத்தோனு முனிவருங்கண் ணருவிகொடு பணியச் செம்புட், கொடித்துழா யனுமமரர் கோமானு மானந் தக் குரவை மூழ்கத், தடித்துநேர் மருங்குன்மலைக் கொடியுவ கை பூப்பவொளி தழைக்க மன்று, ணடித்துவே தாந்தமுடிக் கெட்டாத பரஞ்சுடரை நாடல் செய்வாம். (ருஉ)

கருவூர்ப்புராணம்.

நீர்தந்த கமலமல ரயனெடுமா லமரர்தரு நீழல் வைகும், போர்தந்த குலிசன்முத லியர்பரவப் புலியுமொரு பணியும் போற் றக், கார்தந்த குழலிமைய வனிதைமுக மலர்ந்துவிழி களிப்ப நாளுஞ், சீர்தந்த கனகமணி மன்றுடும் பேரொளியைச் சிந்தை செய்வாம். (ருங)

திருமாணிக்குழிப்புராணம்.

அருவுருவங் கடந்துசுடர் சச்சிதா னந்தவொளி யகள வாழ்வே, பொருவரிய பரையாதி சிற்சத்தி வடிவமுமாய்ப் பொலிந்து தோன்றிக், கருமருவா துயிரனைத்தும் பேரின்ப சுகோதயத்திற் கலப்ப ஞானத், திருமலியு மணிமன்று ணடம்புரியுஞ் சபாபதிதாள் சிந்தை செய்வாம். (ருச)

திருச்சுழியற்புராணம்.

மெய்ய னைக்குன்ற வில்லியை மான்மழுக்
கைய னைக்கொடுங் காலனைக் காய்ந்தவென்
னைய னைத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனைச்
செய்ய னைச்சிந்தை செய்வதென் செய்கையே. (ருரு)

திருக்குற்றலப்புராணம்.

வானாகி வளியாகிக் கனலாகிப் புனலாகி வளர்பா ராகி, யூனாகி யுயிராகி யொன்றாகிப் பலவாகி யுலகம் யாவுந், தானாகிப் புறமாகி யறமாகி யறம்வளர்த்தா டாள மேந்தக், கோனாகி நடம்புரியுஞ் சித்திரப்பொற் பொதுவுடையான் கோலம் போற்றி. ()

திருநெல்வேலிப்புராணம்.

அருமறையின் முழுமுதலா யகண்டபரி பூரணமா யனந்த கோடிப், பெருமொளியா யுபநிடதம் பேசரிய சிற்பரமாய்ப் பேரா னந்தர், தருகருணை வடிவாகித் தாம்பிரசபை யூடுநின்று தக்கோர் போற்றத், திருநடனம் புரிந்தருளுஞ் செம்பதுமக் குஞ்சிதத்தாள் சிந்தை செய்வாம். (ருஎ)

திருப்பாசூர்ப்புராணம்.

கார்மன்னு மேனிக் கவின்கண்ணனெண் கண்ணன் மற்றைச்
சீர்மன்னு தேவர் மறையாவுந் தெரிக்க வொண்ணு
வேர்மன்னு சோதி யருண்மேனிகொண் டென்று மன்றுட்
பார்மன்னு மாடல் பயில்பாதம் பணிந்து வாழ்வாம். (ருஅ)

மயூராசலபுராணம்.

வானந்தங் கடந்திலகு செஞ்சடில மோடுழையு மழுவு மாடத், தேனந்து மலர்க்கரத்தாற் றொழும்புலியும் பதஞ்சலியுந் தெரிசித் தாட, மீனந்த மாங்கண்ணு லுமைநாடக் கனகமன்றில் விளங்கி யென்று, மானந்த நடம்புரியு மொருபொருளி னிருசரணை யகத்துள் வைப்பாம். (ருகூ)

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

அரைப்புலித்தோன் மயிருகுப்பக் காற்புலித்தோன் மயிர்முகிழ்ப்ப வணிபல் பாம்பும், வரைப்பகன்று குலையவொரு பாம்புநிலை நின்றுநனி மகிழ மேக்குத், திரைப்பயமா தலைஇக்கவலக் கிழக்கிளங்கன் னிகையின்பந் திளைப்ப நீர்சூழ், தரைப்பயனு மணிமன்று ணடநவிலு மொருமுதலைச் சரணஞ் சார்வாம். ()

காசிரகசியம்.

வில்லாருந் திருமேனி முதலானுள் காண்பதன்றி விளங்கம் மேனிக், கெல்லாரு மாடையா பரணமா யிருப்பவையோ டெல்லாங் காணச், செல்லாரும் பொழிற்றில்லை மணிமன்று ணடநவிலுந் தேவ தேவன், சொல்லாருங் குஞ்சிதத்தா ணெஞ்சிதத்தாள் விதமுருகித் துதித்து வாழ்வாம். (சுக)

திருநாகைக்காரோணப்புராணம்.

மண்களிக்க நெடுஞ்சடையிற் குறுந்திவலை யெழவழல்கை வயங்கா நிற்கக், கண்களிக்க வொளிருமுகத் திளஞ்சாறை வரவெளியாய்க் கதிர்மன் றேறி, விண்களிக்க வெழுசுடர்பே ரருண்முகம்பாய் தரமற்றோர் மேனி முற்று, மெண்களிக்க நடநவிலு மிறையவர்குஞ் சிதமலர்த்தா ளிறைஞ்சி வாழ்வாம். (சுஉ)

திருக்குடந்தைப்புராணம்.

மன்னுமலப் பகைப்புணர்தீர்த் தான்மமக டேப்புணரும் வலியான் மிக்குத், துன்னுநிக மாகமஞ்சொல் வலியாலாட் கொளும்வலியாற் றேலா வன்பா, லின்னுநட நவில்வலியா லாடல்வல்

(சுo) மேக்கு - மேல். கிழக்கு - கீழ்.

(சுரு) ஆடலென்பது புணர்தல் சொல்லல் ஆளுதல் வெல்லுதல் நடித்தலெனப் பொருள்படுதல்பற்றி இங்ஙனம் விசேஷித்தவாறு. விரோதியாகிய மலப்புணர்ச்சியினீக்கி ஆன்மாவாகிய மங்கையைப் புணர்தலாவது - அதனைத் தன்னின்பத்தழுத்தல்.

லா ரெனும்பெயர்பூண் டேம மன்றுட், பன்னுகரு ணையின்மரு வு மாதேவர் குஞ்சிதத்தாள் பரசி வாழ்வாம். (சுரு)

மாயூரப்புராணம்.

மாடுவா னகைநோக்க நாடுவா னவர்பலரும் வணங்கி வாழ்த்த, ஆடுவான் பொழிவதெனப் பாடுவான் புலவர்துதி யுரைப்ப யாமு, நீடுவான் முதலியவை யோடுவான் வளிபொருவல் நீத்தா னந்தங், கூடுவா னம்பலத்து ளாடுவான் குஞ்சிதத்தாள் குறித்து வாழ்வாம். (சுச)

உறையூர்ப்புராணம்.

தோற்றமொரு கைத்துடியிற் றிதியபயந் தருகரத்திற் றுலவோர் செங்கை, யேற்றகவைக் கொழுந்தழலிற் றிரோபவமூன் றியதாளி லெடுத்த தாளின், மாற்றரிய வருள்வயங்க விருமுனிவர் பணிந்தேத்த மறைகள் வாழ்த்தச், சாற்றரிய வம்பலத்தி னடநவிலும் பெருமானைச் சார்ந்து வாழ்வாம். (சுரு)

திருவம்பர்ப்புராணம்.

அலங்குமலர்க் கரமூன்று முத்தொழிலாற் றிடுமியாமொன் றுற்றே மாயி, னிலங்குபய னென்னையென வெண்ணுபுமற் றிரண்டுநவிற் றிருதா ளுள்ளுங், கலங்குதறீர்த் தருளொன்றைக்

(சுச) ஆகாயமும் காற்றும்போல ஆகாயமுதலிய தத்துவங்களோடு அபேதமாக இருக்கைநீங்கி யாமும் ஆனந்தமடைதற்கு ஆடுவானென்க.

(சுரு) துடியாதியவற்றில் சிருட்டியாதிய நிகழ்தலைக் குறிப்பித்தபடி. இதனை, "தோற்றந் துடியதனிற் றோயுந் திதியமைப்பிற், சாற்றரிய வங்கியிலே சங்கார - மூற்றமா, யூன்று மலர்ப்பதத்தே யுற்ற திரோதமுத்தி, நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு" என்னும் உண்மை விளக்கத்தானு முணர்க.

(சுசு) கூடுங்கதி ஒருகால் கும்பிட்டாற்போதுமென இடப்பாதத்தைச்சுட்டும் அபிநயநண்ணிற்று இடக்கர மென்பது.

காட்டிடுதல் பூண்டொருகை கவியா நிற்சுத், துலங்குமணி மய மன்று ணின்றுநடம் புரிமுதலைத் தொழுது வாழ்வாம். (சுசு)

திருவாளொளிபுற்றூர்ப்புராணம்.

மண்ணாடு தலையெடுப்ப வானாடு பணிந்திறைஞ்ச மாற்றா ரஞ்சும், புண்ணாடு குலிசனயன் மான்முதற்புத் தேள்பலரும் போற்றி வாழ்த்த, வுண்ணாடு ஞானியருள் ளுவப்பூறக் கட்கடைமற் றுமைமேற் செல்லக், கண்ணாடு மணிமன்று ணடாவிலும் பெருமானைக் கருதி வாழ்வாம். (சுஎ)

விளத்தோட்டிப்புராணம்.

பூட்டுவார் சிலையு மம்பும் பொருப்புமா லாகக் கொண்டு
மூட்டுவார் சமழ்ப்ப நக்கு முப்புரம் பொடித்த வள்ளல்
காட்டுவா ரின்றி யெல்லாங் காண்பதற் கியைய மன்று
ளாட்டுவா ரின்றி யாடு மண்ணலுக் கன்பு செய்வாம். (சுஅ)

கோயிலூர்ப்புராணம்.

தூலவுட லன்னமயஞ் சூக்கவுடல் பிராணன்முதற் றெக்க மூன்று, வேலவமர் காரணமெய் யானந்த மயமென்பா ரிசைத்த மூன்றுஞ், சாலவெழு மானந்த மயமாக யாவர்களுந் தடங்கை கூப்பக், கோலமணி மன்றுடுஞ் சிற்பரனை யற்புதனைக் குறித்து வாழ்வாம். (சுகூ)

திருக்குறுக்கைப்புராணம்.

மண்ணாதி யாறுறுக் கப்பாலா யெப்பாலும் வயங்கா நின்ற, விண்ணாதி யெட்டுருவந் தொறுநிறைந்து மறைமுதனூல் விரித்

(சுஅ) மூட்டுவார் - முப்புரங்களைநீறுக்க முயல்வித்தவர். அவர் சமழ்த்தலாவது - நீறுக்குதற்கு நகையொன்றே அமைவதாக இவ்வில்லாதியகருவிகளாக்கியது எற்றிற்கென நாணுதல்.

(சுகூ) தூல சூக்கும காரணமென்னும் முச்சரீரமாகிய அன்னமயமுதலிய ஐங்கோசங்களும் பரமானந்த மயமாக யாவரும் கைகூப்ப ஆடும் சிற்பரனென்க.

துக் கூறு, மெண்ணுதி கடந்தடியோ மிதயாதி கவர்ந்துமன்றத் தென்று மோங்கற், பெண்ணுதி யெவருமகிழ் தரநடஞ்செய் பெருவாழ்வைப் பேணி வாழ்வாம். (எ0)

தனியூர்ப்புராணம்.

காட்டிடு வானுந் தானாய்க் கண்டிடு வானுந் தானா
யூட்டிடு வானுந் தானா யுண்டிடு வானுந் தானாய்
வேட்டிடு வானு மண்ணும் விராயதற் கேற்ப மன்றி
லாட்டிடு வானுந் தானா யாடுவாற் கடிமை செய்வாம். (எக)

சூதசங்கிதை.

பூமலிமென் கடுக்கையணி யொடுபணியும் பிறையொடுதண் புனலுந் தோளி, லேமமுடி யினில்வடிவொற் றுமைநோக்கி யியைந்தாட விமையோர் போற்றத், தூமறைகள் வாழ்த்தெடுப்பத் துடிமுதல வைந்திடத்தைத் தொழிலுந் தோன்றக், காமரு பொன் மன்றிலன வரதநட நவில்வானைக் கருத்துள் வைப்பாம். (எ௨)

தளத்நூர்ப்புராணம்.

முன்னொருவன் றிருகுசினக் கேழ லாகி முதுநிலங்கீண் டடிவிளைப்ப வரந்தை கூர்ந்து, பன்னெடுநா ணேடியறி வரிய செம்பொற் பதந்தூக்கி யுமையவளோர் பாங்கர் மேவ, மன்னுமறை யுணர்ந்தபுலிக் காலி னுனு மாதவத்துப் பதஞ்சலியு மெளிதிற் காணப், பொன்னவையி னற்புதக்கூத் தருளி னுடும் பூரணனை யிதயமலர் பொருந்தச் சேர்ப்பாம். (எங)

வேப்பத்தூரார்திருவிளையாடற்புராணம்.

திருமேவுஞ் சதுர்வேதச் சீர்மேவும் பரஞ்சோதி
யருண்மேவுந் திருவுருக்கொண் டம்மையுடன் செம்மைபெற
மருமேவும் பெரும்பற்றப் புலியூர்மா மணிமன்றுட்
குருமேவும் படிமேவுங் கூத்தாடுங் கழல்போற்றி. (எச)

கதிதரு மறைகள் பாடக் கருணைக்கண் காட்டித் தென்னன்
றுதிசெய யாருங் காணச் சோதிநின் றதிர வீசித்
திதமுறு மதுரை யந்தண் சிற்பர வெளியாந் தொல்லைப்
பொதுவினுண் மாறி யாடும் பூங்கழல் போற்றி போற்றி. (எரு)

இ தி கா ச ம்.

சிவரகசியம்.

அருமறை யதனு லளப்பதற் கரிதா யகண்டிதா னந்தநல் வடிவாய், மருவுபே ரொளியாய் மதிப்பதொன் றுகா மனமணி விளக்கதாய் மயறீர்ந், திருகுமெய் யன்ப ருளநடம் புரிந்தே யொழிவரு தெங்கணு மேவித், தெருளதா யருளம் பலத்தி னின் றுடுஞ் சேவடி சென்னிசேர்த் திடுவாம். (எசு)

சாஸ்திரங்கள்.

சிவஞானசித்தியார்.

ஆதிநடு வந்தமிலா வளவில் சோதி யருண்ஞான மூர்த்தியா யகில மீன்ற, மாதினையு மொருபாகத் தடக்கி வானோர் மகுடசூளாமணியாய் வையம் போற்றப், பாதிமதி யணிபவளச் சடைகடாழப் படரொளியம் பலத்தாடும் பரனார் பாதத், தாதுமலி தாமரைகள் சிரத்தே வைத்துத் தளராத பேரன்புவளரா நிற்பாம். (எள)

சிவப்பிரகாசம்.

ஓங்கொளியா யருண்ஞான மூர்த்தி யாகி யுலகமெலா மளித்தருளு முமையம்மை காணத், தேங்கமழு மலரிதழி திங்கள் கங்கை திகழரவம் வளர்சடைமேற் சேர வைத்து, நீங்கலரும் பவத்தொடர்ச்சி நீங்க மன்று ணின்றிமையோர் துதிசெய்ய நிருத்தஞ் செய்யும், பூங்கமல மலர்த்தாள்கள் சிரத்தின் மேலும் புந்தியிலு முறவணங்கிப் போற்றல் செய்வாம். (எஅ)

சிவதருமோத்தரம்.

திருமாலும் போதினனுந் தேவருமா முனிவருமே செறிந்து போற்ற, மருவாரும் பொழினிலவுந் தில்லைமணி மன்றுடன் மகிழ்வான் றன்னை, யுருவாகித் தானுயிர்கட் குருவாக்கி யளித்தடக்கி யுய்யச் செய்யும், பெருமானை நிருமலனைச் சிவனையடி பணிந்துளத்திற் பேணு வாமே. (எகூ)

சின்மயனைச் சிவனைமல வலிதொலைய விஞ்ஞான கலர்க்குஞ் செப்புஞ், சொன்மயனைத் துகளிலியைத் துலையிலியைப் புலியரவுஞ் சுரர்க்கொப் பாரும், பொன்மயனும் புகழவருள் புரிவானையனைத்துயிரும் பொருந்திப் பேத, மின்மையனைப் பதம்பணிவா ரெணியவர மெணியபடி யெய்து வாரே. (அ0)

சங்கற்பநிராகரணம்.

பூமேலான் மாலமரர் போற்றமணி மன்றுடி
யோமேலா னென்னுள்ளத் துண்டு. (அக)

உருத்திராக்கவிசிட்டம்.

இபலின் வழிவழுவா தீசனையர்ச் சித்து
முயலு முனிவரர்முன் றோன்றி - யயன்முதலோர்
காணமணி மன்றுணட மாடுங் கடவுளடி
பேணிமற வாமலிருப் பேம். (அஉ)

பதிபசுபாசவிளக்கம்.

முன்னை நான்மறை முடிவினில் வீற்றிருப் பவனை
யன்னை யத்தனு யுலகெலா மமர்ந்திடு பவனை
யென்னை யாளுடை யிறைவனை யிருண்மலங் கழியப்
பொன்னி னம்பலத் தாடிய புனிதனைத் தொழுவாம். (அங)

(அ0) சுரர்க்கொப்பார் - தில்லைமூவாயிரமுனிவர். பொன்மயன் - இரணியவன்மனர்.

ஞானப்பிரகாசவெண்பா.

உலகளந்த மாலவனு மோதிமமூர் தேவுங்
குலமறையுங் காணாத கோமா—னிலகனூறு
முள்ளக் கயிலாய வோங்கன்மிசை நின்றாடும்
வள்ளலுக்கு முண்டோகைம் மாறு. (அச)

சிவஞானதீபம்.

சீராரக் கரமுதலாங் கலைகள் யாவுஞ் சிவஞ்சத்தி முதலியதத் துவங்கள் யாவு, மேராருஞ் சராசரமா முயிரி யாவு மெண்ண ரிய புவனமுமற் றியாவு மெல்லா, மாராத கருணையினு லாக்கி நோக்கி யழித்திரவி விழிநறையு மலரும் போலப், பேராம லுயி ர்க்குயிராய் மன்று ளாடும் பெருமானை யவனருளாற் பேணு வாமே. (அரு)

மகாராஜாதுறவு.

திங்களார் சடையிற் கங்கைநீர் துளிப்பத் திருந்திழை யுமை யுளங் களிப்பப், பொங்கரா வொடுநற் புலிமுனி வர்கண்மால் போதய னமரர்கள் போற்றத், துங்கநான் மறைக டுதித்திட வைந்து தொழில்விரித் திடப்பொது வதனிற், செங்கழ லதிர நடஞ்செயும் பொருளைத் தினம்பணிந் திடரொழித் திடுவாம். ()

பஞ்சாதிகாரவிளக்கம்.

பெருங்கருணைக் கடறதும்பித் திருவுருவந் தரித்துப் பேசரு மா சான்மறைந்த வாருயிரை யெடுத்தே, யிரும்புகழ்சேர் விஞ் ஞான கலராதி மூவ ரெனத்தொகுத்துத் தனுவாதி யீந்துமும் மா யையினில், வருஞ்சகலர்க் கிருவினையொப் பாக்கிமல பாகம் வருவித்துத் திருவடிக்கீழ் வைப்பான்மன் றதனு, ளருங்கருணை யைந்தொழிற்கூத் தாடுமிறை யடிக ளககமலத் தொளிவளரக் கருதியிருத் திடுவாம். (அஎ)

வைராக்கியசதகவுரைக்காப்பு.

அம்பல வாண னடியிணை தொழுவார்க்
கின்பமும் வீடு மெளிதினில் வருமே. (அஅ)

சிவபுண்ணியத்தெளிவு.

உலகினு முயிரினு மொன்றி நின்றருள்
குலவிய வொளியுயிர் குறிக்க வைந்தொழி
லிலகிய மன்றினு ளெழின டஞ்செய்வோன்
வலமிகு மலரடி வழுத்து வாமரோ. (அகூ)

ஆகச்செய்யுள் - கூஙகூ.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவகாமியம்மைவணக்கம்.

உபதேசகாண்டம்.

உலகு மேருவு மண்டமு முறைமுறை யுதவி
யலகில் பல்லுயி ரளித்தவைக் களவையி னருளி
நிலவு வெண்பிறைச் சடிலிமற் றோர்புடை நின்றாண்
மலர்சி லம்படி வழுத்துபு கருத்துற மதிப்பாம். (௧)

கோயிற்புராணம்.

மன்றின்மணி விளக்கெனலா மருவுமுக நகைபோற்றி
யொன்றியமங் கலநாணி னொளிபோற்றி யுலகும்பர்
சென்றுதொழ வருள்சுரக்குஞ் சிவகாம சுந்தரித
னின்றதிரு நிலைபோற்றி நிலவுதிரு வடிபோற்றி. (௨)

சேக்கிழார்நாயனார்புராணம்.

பரந்தெழுந்த சமண்முதலாம் பரசமய விருணீங்கச்
சிரந்தழுவு சைவநெறித் திருநீற்றி னொளிவிளங்க
வரந்தைகெடப் புகலியர்கோ னமுதுசெயத் திருமுலைப்பால்
சுரந்தளித்த சிவகாம சுந்தரிபூங் கழல்போற்றி. (௩)

திருவாதவூரர்புராணம்.

ஆடக சிதம்பர வணங்குமை யணங்கிலா
நாடக னனந்தசுக நன்குபுனை பங்கினா
ளேடக மணம்பொருவ வெங்கணு மிசைந்துளாள்
பாடக மிலங்குசிறு பங்கய மிறைஞ்சுவாம். (௪)

---

(௨) விளக்கு எனலா - விளக்கு என்னலாக.

சிதம்பரபுராணம்.

இருபதமுந் துடியிடையுந் திகழுடையுந் தனதடமு மியற் பொற் பூணுங், கருவிழியுஞ் செவ்வாயும் வெண்ணகையும் பசுந் தோளுங் கழுநீர்க் கையும், பொருவருமங் கலநாணுங் கந்தர மும் புரிகுழலும் புனிதன் கண்ணுந், திருவருளு முலாவுமெழிற் சிவகாம சுந்தரிதாள் சென்னி சேர்ப்பாம். (ரு)

பிரமோத்தரகாண்டம்.

பூரணியைத் தனுகரண புவனபோ கங்கடமைப் புரக்கு மா யா, காரணியைப் பசுபாச மலமகல மெய்ஞ்ஞானக் கண்ணிற் றோன்று, மாரணியைப் பரமசிவ னனந்த நடத்தின்வைத்த வருட்கண் ணாளைச், சீரணிகொள் பொழிற்றில்லைச் சிவகாம சுந்தரியைச் சிந்தை செய்வாம். (சு)

திருக்கூவப்புராணம்.

வன்னிகரம் வளர்வுறநற் பணிபயில வருவார்க்குச் சுவர்க்க மீந்து, பன்னுநுதன் மதியடியார் பரிபுரங்கொண் டெழிற்கனி மெல் லிதழி யாரப், பொன்னணுகு மலரவைசேர்ந் திசைகொ ளரி மறையோதி புரிந்து தாழத், தன்னையிடத் திருத்துபரம் பொருளைநிக ருமையம்மை சரணிற் றாழ்வாம். (எ)

நல்லூர்ப்புராணம்.

பொன்னுரு மணிமார்பப் புயல்வண்ணன் றனக்கிளைய பூவை தன்னைக், கன்னுரி யாலசைத்துக் கருதார்முப் புரமெரித்த கட வுள் பாகத், தென்னாளு மிருந்தாளை யிமையமலை மருந்தாளை யெம்மை யீன்று, பன்னாளு மருள்புரியுஞ் சிவகாம சுந்தரியைப் பணிதல் செய்வாம். (அ)

விநாயகபுராணம்.

சேதளசந் திரகலையுந் தினகரன்வெம் மையுங்கனலிற் செறிந் த தேசும், போதளவு நறுமணமும் போலிறைவன் குணமான

புனிதை வேறாய்க், கோதளவு முயிர்சிவத்தைக் காமுறவே சிவ காமங் கொண்டு நின்ற, காதளவுங் கருந்தடங்கட் சிவகாம சுந்தரியைக் கருத்துள் வைப்பாம். (௯)

திருவானைக்காப்புராணம்.

இளங்குழவிப் பிணிக்கீன்ற தாய்மருந்து நுகர்வதுபோ லிருளின் மாண்ட, களங்குலவு மலமுயிர்கட் கொழியவரு ணடங்காணுங் கடன்மீக் கொண்டு, வளங்குலவு தனதுபெருங் கற்புமொரு கணவரிறை மாண்புந் தோன்ற, விளங்குமிர ணியமன்றி னின்றருளு மணிவிளக்கை விரும்பி வாழ்வாம். (௧௦)

உத்தரகோசமங்கைப்புராணம்.

உலகமுழு தும்பயந்துங் கன்னிமைநீங் காதிறைபா லுவந்து வைகி, யலகிலுயிர்க் கருள்சுரந்து பேரறமெண் ணான்கியற்றி யனைத்துங் காக்குந், திலகநுதற் செங்கனிவாய்ச் சிவகாம சுந்தரியாந் தேனைச் செம்பொன், மலையரையன் குலவிளக்கை யிருடீர வெமதகத்துள் வைத்து வாழ்வாம். (௧௧)

கடம்பர்கோயிற்புராணம்.

வளைத்த தெண்டிரை யுடுத்தபூ விடத்தருண் மகற்கா
வளித்த தாய்முனம் புரிதொழின் மீட்டுமாற் றுதல்போற்
றளித்த வாருயிர்ப் பொருட்டரு ணடந்தனி காணாத்
திளைத்தெக் காலமுங் கண்டருடேவிதா டொழுவாம். (௧௨)

சிவராத்திரிபுராணம்.

கடிகமழ்கட் கமலமலர்க் கட்டிகிரிக் கரனொருகு கரமதாகிப், படியிடந்து மறிவரிய பதப்பவள மலைமருங்கிற் படரும் பச்சைக், சொடிகொடிய பவக்கடலிற் குளித்தழுந்தா தின்பமுத்தி கூடும் வண்ண, மடியவருக் கருள்புரியுஞ் சிவகாமி யம்மைபதத் தன்பு கூர்வாம். (௧௩)

புலியூர்ப்புராணம்.

ஒருமுகமு மிருகுழையு முக்கண்ணு நாற்புயமு மொளிசேர் பூணு, முருவழகு மைந்தொழிலு முயராறு முகன்றனக்கன் றுறுபா லூட்ட, வருமலைபோ லெழுதனமும் வடிவெட்டு மொன்பானு மகிழ்ந்த பெம்மான், றிருவுருப்பாற் பத்துருவஞ் செறிந்தசிவ காமிபதஞ் சிரமேற் கொள்வாம். (கச)

திருத்தணிகைப்புராணச்சுருக்கம்.

சொற்பொருளு முடலுயிருஞ் சுடரொளியும் விரைமலருஞ் சுவையும் பாலு, நிற்குநிறை வெனக்கலந்து சிவத்திலக நியமாகி நிலவு மண்டம், பற்பலவும் படைத்தளிக்குந் தாயாகி வினைச்சமமாம் பருவந் தோன்றுஞ், சிற்பரையைத் தில்லைநகர்ச் சிவகாம சவுந்தரியைச் சிந்தை சேர்ப்பாம். (கரு)

திருவோத்தூர்ப்புராணம்.

கருணைபொழி விழிமலரு மதிமுகமுங் குறுமூரல் கதித்த வாயு, மருணவெயில் பொழியுமணி மங்கலநா ணொளிர்மிடறு மாரம் பூண்ட, தருணமுகிழ் முலையுமிடு கிடையுமிளந் தளிரடியுந் தயங்கக் காட்டித், தெருண்மலிய வெமதுளம்வாழ் சிவகாம சுந்தரியைச் சிந்தித் துய்வாம். (கசு)

திருப்பாதிரிப்புராணம்.

துன்னு முற்பவம் பாறிட வுயிர்க்குமெய்ச் சுடரைப்
பொன்னி னம்பலந் தன்னிடைப் பரிவொடும் போற்றி
மன்னு மாநடங் காணுபு வணங்கியே வாழு
மன்னை தன்னடி சென்னிவைத் துன்னுது மன்டால். (கஎ)

மயூராசலபுராணம்.

மலைவல்லி யம்பலவன் வாமவல்லி யகிலாண்ட வல்லி யென்றுந், தலைவல்லி வேணுபுர மகற்களிக்கப் பால்பெருகுஞ் சார்

(கச) ஒருமுகமுதலியகொண்டு பெம்மான்றிருவுருவின்கண் அன்புருவஞ் செறிந்த சிவகாமி என்க.

தந் தோய்ந்த, முலைவல்லி யடியவனைக் கருக்குழியா ழாதெடு த்து முத்தி நல்குங், கலைவல்லி சிவகாம வல்லிபதஞ் சொல்லி நிலை கண்டு வாழ்வாம். (கஅ)

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

மாறுகரு தாதுமுகின் மழைபொழிவ தெனினுமுடல் வளமா மின்முன், னூறுபல வாமிடையீ டுளததுபோ லாதுவள முயிர் கண் மேவி, வீறுமணி மன்றுணட மென்றுமூ றறநோக்கி விள ங்கா னந்தப், பேறுபெறக் காட்டலெனு மருண்மழைபெய் பசு முகிலைப் பேணி வாழ்வாம். (கக)

காசிரகசியம்.

யாதுபுரி யினுந்தனக்கென் றொன்றும்வேண் டான்புரியு மிறை யே போற்செந், தாதுபுரி பொதுநடனங் காண்டல்புரி வதுமு யிர்க ளுக்கே யாக்கிக், கோதுபுரி பவந்தவிர்ந்து குலவுசிவா னந்தவெள்ளங் குளிப்பக் காணும், போதுபுரி கருங்கூந்தற் சிவகாம சவுந்தரிதன் பொற்றாள் போற்றி. (உ0)

திருநாகைக்காரோணப்புராணம்.

பெற்றதாய் தன்பதியைக் காதலிக்கக் காதலிக்கும் பெட்பிற் காட்ட, லுற்றபோ தேகாணு மிளமழவென் பதுதனக்கே யுண் மை யாகச், சொற்றமா தேவையுயிர் காதலித்து நோக்கநடந் தொலையா மன்றி, லற்றமே வாதவைநன் றுற்றிநிற்கும் பராப ராதா ளடுத்து வாழ்வாம். (உக)

(கக) மின்னல் இடியாதிய ஊறுபாடுநிகழப் பொழியும் முகி ல்போலாது ஊறற அருண்மழைபெய் முகிலென்பது.

(உக) தாய்காதலிக்க மழவும் காதலிக்கும் தாய்காட்டமழ வும்காணும் என்னுமொழி தனக்கேயுரியதாகும்படி உயிர்காத லித்து நோக்குதற்குத் தான்காதலித்து நோக்கும் பராபரை என்க. அவை யென்றது காதலித்தலும் நோக்கலும்.

திருக்கூடற்புராணம்.

ஊட்டியரு ளும்பர்பிரா னுண்மைமுனி வரர்க்குணாயா துணைத்தாற் போல, வீட்டியிரு வினையவற்றுட் கட்டுண்டு திரியுயிர்கட் கேலாத் துன்பம், வீட்டியளப் பரியசுக மேவவிடங் கொடுக்குமத்தே விளக்காட் டாது, காட்டியொளிர் பொன்மன்றுண் மணிவிளக்கி னிற்பாளைக் கருதி வாழ்வாம். (உஉ)

மாயூரப்புராணம்.

கரமூன்று மடியிரண்டுஞ் சிருட்டிமுத லைந்தொழிலுங் கதிப்ப வாற்றச், சிரமூன்று நான்குமுளார் சேவிப்ப வெண்முறுவல் செவ்வாய்த் தோற்றிப், புரமூன்று மெரித்தார்செய் நடங்காண்ட லதுவலிக்கப் போத லாய, திரமூன்று மிரண்டனுக்கும் வினைமுதலாம் பராபரைதாள் சேர்ந்து வாழ்வாம். (உரு)

உறையூர்ப்புராணம்.

திருநெடுமான் முதலியபல் லுயிர்த்தொகைக ளிடத்துநனி செழித்து நாளும், வருநெடுமா சருணைசுரந் திடவொளிர்பொன் னம்பலத்தின் மறைகள் காணு, வொருநெடுமா தேவனுஞற் றுனந்தத் திருநடங்கண் டுவத்தல் பூண்ட, கருநெடுமான் மருட்டுவிழிச் சிவகாம சுந்தரிதாட் கமலம் போற்றி. (உச)

திருவம்பர்ப்புராணம்.

தனக்கெனவொன் றுயினும்வேண் டாதவனே பெருங்கருணைச் சத்த னுரு, மனக்கினிய சத்தியுமத் தகையளே யெனப்புகலும் வார்த்தைக் கேற்பச், சினக்குமெழு பவப்பகைதீர்ந் தெவ்வுயிருஞ் சிவானந்தத் தெண்ணீர் மூழ்க, வனக்கனக மன்றவன்செய் நடங்காணும் பராபரையை வணங்கி வாழ்வாம். (உரு)

(உரு) நடங்காண்டலும் அதுவலிக்கச் சேறலுமாகிய இரண்டனுக்கும் வினைமுதலென்க. வலித்தல் காட்டுவித்தலின் மேற்று.

திருவாளொளிபுத்தூர்ப்புராணம்.

அழியாத சிவானந்த சாகரமா லாதியுயி ரனைத்துந் தோய்வா, னொழியாத பெருங்கருணை யூற்றெடுப்ப மறையாதி யொருங்கு தேர்ந்துங், கழியாத சிவபெருமான் மணிமன்று ணவிற்று நடங் காண்டல் பூண்ட, பழியாத கருங்கடைக்கட் சிவகாம சுந்தரிதாள் பரவி வாழ்வாம். (உகூ)

விளந்தோட்டிப்புராணம்.

வெருளினல் வகையாம் யோனி விரவுபு தோன்றித் தோன்றி
யிருளினு லுயிர்க ளெல்லா மிளைத்திடா தின்ப மெய்தத்
தெருளினன் மிக்கோர் வாழுஞ் சிதம்பர மன்று ளென்று
மருளினு னடனங் காணு மம்மைதா ளகத்துட் கொள்வாம். ()

கோயிலூர்ப்புராணம்.

பூணரிய கழுதிரத மிந்திரசா லங்கனவிற் புவனங் கண்டு, காணரிய தமைக்கண்டு சீவரெலாந் தாமேயாய்க் காணு மாறு, கோணரிய சிதாகாசப் பெருந்தலத்தோர் பொருளியற்று கூத்துக் காணும், யாணரியற் சிவகாம சுந்தரிபொற் றுமனைத்தா ளிறைஞ்சி வாழ்வாம். (உஅ)

திருக்குறுக்கைப்புராணம்.

மாலாதி யுயிரிடத்து வைத்தபெருங் கருணைவள மலித லால் விண், காலாதி யைம்பூதக் கலப்புறு தவையின்பக் கலப்புமேவ, மேலாதி முதல்வனியற் றுனந்த நடங்காணும் விரதம் பூண்ட, சேலாதி மருட்டும்விழிச் சிவகாம சுந்தரிதாள் சென்னி சேர்ப்பாம். (உகூ)

தனியூர்ப்புராணம்.

இருட்கரு மலக்கோட் பட்ட விணர்த்துழாய் நெடுமா லாதி
மருட்பசு வருக்க மெல்லா மயக்கொழிந் தின்ப மேவத்
தெருட்பரஞ் சுடர்மன் றுடுந் திப்பிய நடனங் காணு
மருட்சிவ காம வல்லி யடிமலர்க் கன்பு செய்வாம். (௩0)

(உஅ) கழுதிரதம் - பேய்த்தேர்; அது கானற்சலம்.

சூதசங்கிதை.

மாலாதி யெண்ணில்பல வுயிர்ச்சேய்க ளிடத்துநனி வளரக் கிற்குந், தோலாத பெருங்கருணை சுரப்பவிர ணியமன்றுட் சுடர்ந்தெந் நாளு, மேலாய வானந்தத் திருநடனங் காணுமொரு விரதம் பூண்ட, சேலாருங் கருநெடுங்கட் சிவகாம சுந்தரிதாள் சென்னி சேர்ப்பாம். (௩க)

துளந்தூர்ப்புராணம்.

நீர்பூத்த முகிலனைய குழலின் றேசு நிலவுமுழு மதிவதனப் பொலிவுஞ் சீர்சால், வார்பூத்த முலைமுகிழின் வனப்பு நுண்ணூன் மானுமணி யிடையழகுங் காணுந் தோறு, மார்பூத்த மலர்ச்சடிலப் பகவ னுகை யகத்தடங்கா தெழநடஞ்செய் தன்னுவென்னச், சீர்பூத்த மன்றினவ ளிடத்தின் வாழுஞ் சிவகாம சுந்தரியைச் சிந்தை செய்வாம். (௩உ)

சாஸ்திரங்கள்.

சிவப்பிரகாசம்.

பரந்பரா பரையாதி பரன திச்சை பரஞானங் கிரியைபர போக ரூபந், தருங்கருணை யுருவாகி விசுத்தா சுத்தத் தனுகரண புவனபோ கங்க டாங்க, விரிந்தவுபா தானங்கண் மேவி யொன்றாய் விமலமா யைந்தொழிற்கும் வித்தாய் ஞாலத், தரந்தை கெட மணிமன்று ளாடல் காணு மன்னையருட் பாதமலர் சென்னி வைப்பாம். (௩௩)

சிவதருமோத்தரம்.

அப்பாலைக் கப்பாலைக் கப்பாலா யறிவரிய வமலை தன்னை, யெப்பாலுந் தானாகித் தொழிலைந்து மியற்றாதே யியற்றுவாளை, முப்போது மலர்தூவி முடிசாய்த்து மனத்தகத்து முன்னு வா

---

(௩௪) மாயை மாமாயையென்னும் இரண்டற்கும் அப்பாலாய் ஆன்மாக்க ளறிதற்கரிய அமலை என்பது.

ணைத், தப்பாதே பிறப்பறுக்குஞ் சிவகாம சவுந்தரியைப் பணி வாந் தாண்முன். (ருச)

சங்கற்பநிராகரணம்.

செடச்செயலோ ணைந்திணேயுஞ் செய்யாதே செய்யு
மடக்கொடிதாள் வைப்பா மனத்து. (ருரு)

உருந்திராக்கவிசிட்டம்.

பேருயிரு ணீங்காளேச் சிற்றுயிரைப் பெற்றளேப்
பாரிறுவா யாக்கிப் பரித்தடக்கி—யாரருளுஞ்
செய்யுமக ளங்க சிவகாம சுந்தரியைக்
கையினலர் தூய்ப்பணிவாங் கண்டு. (ருசு)

சிவஞானதீபம்.

தற்பரனுக் குலகுதனு கரண மாகிச் சாற்றிலள வறுபேத சத்தி யாகி, யற்புதமாய் விந்துமோ கினிமா னகி யனைத்தினையும் படைத்துயிர்கட் கன்னே யாகிச், சொற்பரவு மறைமுதலாங் கலேக ளானுந் தொழிலானு நினைவானுந் தொடரொ ணுத, சிற்பரையைப் பொற்பொதுவி லாடல் காணுந் திருவருளேப் பவமகலச் சிந்தை செய்வாம். (ருஎ)

மகாராஜாதுறவு.

அருளுருவா யுயிர்கடமக் கன்னே யாகி யஞ்ஞானந் தனையகற்றி யமல மாகி, மருளிலதாய் மெய்ஞ்ஞான மாகு முத்தி வாய்த்திடவே காத்தருளி வானே ரேத்த, விருள்கெடவே மிளிருமிருங் கழல்க ளார்ப்ப விறைபுரியுந் திருநடத்தாற் களித்து வாழுந், தெருண்மருவு மறைநான்கும் பரவுந் தில்லைச் சிவகாம சுந்தரியைச் சிந்தை செய்வாம். (ருஅ)

பஞ்சாதிகாரவிளக்கம்.

மலர்விரையுங் கதிரொளியு முயிருடலு மணியின் வளர்தேசு முருநிழலு மலிபொருளோ ருணையு, நிலவுதல்போ னிட்களத்தைப் பிரியாது மருவி நிகழ்சகளத் தட்பதிக்கு நிறைமனையாய்

மன்னி, யுலகுயிர்மைந் தர்கள்பிறவிப் டசிகெடவென் றாளு மோ வாதா னந்தவமு தூட்டியவ்வீட் டிருத்தந், திலகநுதற் சிவ காம சுந்தரியார் பாதச் செங்கமலந் தலைமீதிற் றிசமுறவைத் திடுவாம். (௩௯)

சிவபுண்ணியத்தெளிவு.

ஒற்சமி லிருண்மலத் தொளியி னீங்கியே
நற்கதி பெறவரு ளயர்ந்து டோற்றுவாஞ்
சிற்கனன் றன்னொடு சிறப்பி னோங்கியே
கற்கொளி போன்றுளாள் கமல பாதமே. (௪0)

ஆகச்செய்யுள் - ௬௭௬.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தக்ஷிணாமூர்த்திவணக்கம்.

திருவிளையாடற்புராணம்.

கல்லாலின் புடையமர்ந்து நான்மறையா றங்கமுதற் கற்ற கேள்வி, வல்லார்க ணால்வருக்கும் வாக்கிறந்த பூரணமாய் மறைக்கப் பாலா, யெல்லாமா யல்லதுமா யிருந்ததனை யிருந்தபடி யிருந்து காட்டிச், சொல்லாமற் சொன்னவரை நினையாம னினைந்துபவத் தொடக்கை வெல்வாம். (௧)

திருவாவடுதுறைப்புராணம்.

செம்மலர்நோன் றாள்சேர லொட்டாம லுயிரையெலாந் தியக்கஞ் செய்யு, மம்மலங்க ளறமிகுநல் லன்பரொடு மருவிநீரடையு முத்தி, யிம்முறையா மெனநால்வர்க் கிருவிரற்சின் முத்திரையா லியம்பி யாற்கீழ், மன்மதன்மே னுதற்கணிறீஇ வீற்றிருந்த குருபரனை வணக்கஞ் செய்வாம். (௨)

திருவானைக்காப்புராணம்.

மும்மலம் வேறுபட் டொழிய மொய்த்துயி
ரம்மலர்த் தாணிழ லடங்கு முண்மையைக்
கைம்மலர்க் காட்சியிற் கதுவ நல்கிய
செம்மலை யலதுளஞ் சிந்தி யாதரோ. (௩)

---

(௩) இதுமுதலிய செய்யுட்களில் சின்முத்திரையின் அதிரகசியப்பொருளெல்லாம் கூறப்படுதலின், அவற்றைச் சித்தாந்தசாத்திரம்வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க. ஈண்டு விரிப்பிற்பெருகும்.

திருப்பாதிரிப்புலியூர்ப்புராணம்.

இருள்வினையா திகளகலக் கடைக்கணளித் தறமாதி யின்ப நான்கி, னொருமுடிவே புத்திமுத்தி யாகவதி லொன்றைந்து முணர்பத் தாகப், பொருள்விரவப் பத்திலொன்றின் புணர்ப் பெழுத்தஞ் சக்கரத்திற் போத ரூபர், தெருளவருள் பரமகுரு தட்சிணா மூர்த்திபதஞ் சிந்திப் பாமால். (ச)

பவானிகூடற்புராணம்.

நிறைமதி முகமு முக்கணு மூர னிலவுசெவ் வாயுமீ ரிரண்டு, நறைமலர்க் கரமுஞ் செபமணி வடமு ஞானமுத் திரையுமாய் நால்வர்க், கறநெறி யுணர்த்தி யருள்செய்து கல்லா லணிநிழ லினிதுவீற் றிருந்த, மறைமுத னடுவீ றறியொணு ஞான வடிவி னைக் கருத்தினில் வைப்பாம். (ரு)

திருமாணிக்குழிப்புராணம்.

சநகர்முத னல்வருக்கு மும்மலநீத் தத்துவிதச் சார்பு நல்கி, யநகமுறு மற்றையரு மருந்தவஞ்செய் தற்புதா னந்த மெய்தத், திநகரஞ்செய் விமானத்தென் றிசைவளருந் தட்சிணா மூர்த்தி தேவன், கநகமலர்ப் பதத்துணைக ளககமலத் தனுதினமுங் கரு தி வாழ்வாம். (சு)

மருதூர்ப்புராணம்.

மறந்தருமும் மலச்செருக்கின் மருளாமற் பாகமுற வருத்தி யெங்கு, நிறைந்தவருட் சுடர்கொளுவி யுயிர்ப்போத மொழித்த யிக்க நிலைமை யீட்ட, வறந்தருநற் சனகாதி முனிவரர்க்கு வட நிழற்பா லமைந்து ஞானத், திறந்தருமுத் திரைகாட்டுந் தட்சி ணு மூர்த்திபதஞ் சிந்தை செய்வாம். (எ)

திருக்குற்றலப்புராணம்.

ஆல்வருக்கந் தனிலுயர்ந்த வடநிழற்கே தென்முகங்கொண் டறவோ ராய, நால்வருக்கு ளிருவருக்கு மொருவருக்கு நவின் றருளி நவிலொ ணுத, நூல்வருக்க மொருவருக்கு நுவலாம

னுவன்றனை நுதற்கண் ணனைப், பால்வருக்கைக் கனியையருட் பசுந்தேனைப் பரவாமற் பரவல் செய்வாம். (அ)

திருநெல்வேலிப்புராணம்.

புரிதநிறை தனுகரண புவன போகம் புணர்சரா சரமனைத் தும் பொருத்தி நாளு, மநகவொளி காட்டுமரு வுருவி னனை யத் துவித சைவநிலை யமருந் தேவைச், சநகர்முத னல்வருக்கு மமுத ஞானந் தனையுணர்த்துஞ் சற்குருவைத் தழற்கண் ணனைத், திநகரரா யிரகோடி திகழுஞ் சோதித் தெட்சிண மூர்த்தி பதஞ் சிந்தை செய்வாம். (கூ)

திருநல்லூர்ப்பெருமணப்புராணம்.

மதியினுயர் சனகாதி மாதவர்க்கா லடியிருந்து
பதிபசுபா சத்தினுறு பரப்பினைத்தன் மலர்க்கைவிர
லுதியதனுற் கருணையொடு நுண்ணியதா யறிவித்தோன்
புதியமலர்த் தாளிரண்டும் போற்றிவணங் கிடுவோமால். (௧0)

காசிரகசியம்.

மாலமரா டிவாவென நடுவன் வந்துகொண் டேகுமுன் பிரி யுஞ், சீலமரா டிவாவினுந் திகழுந் திருமதி முகமுண துச்சிப், பாலமரா டிவாய்நிழல் பொருவப் பதிபெரும் பேறுளங் கொடு கல், லாலமரா டிவாழ்தரு பெருமா னடிமலர்க் கன்புசெய் திடுவாம். (கக)

(கக) மயக்கப்போர்செய்து வாவென இயமன்கொண்டே குமுன்னரே பிரிகின்ற புனிதம்பெறுதமங்கையினது திவாவினுந் திகழுந் திருமதியெனவியக்குமுகத்தை நாடாது, உச்சிப்பொ ழுதில் சூரியனெதிர்நின்ற கண்ணடியினிழல் புறந்தோன்றாது தன்னிலையினிற்றல்போன்று திருவருட்பிரகாசத்தின்முன் ஆன்ம போதந்தோன்றாது அருணிலையினிற்கச் சிவபோகத்தை உள த்திருடி, பெருமானடிமலர்க்கு அன்புசெய்திடுவாம். எ - று. மருவாள் மராளென்றும், மரவடி மராடியென்றும் திரிந்தன. பிரிதல் - வியாதியாதிகளால் நுகரப்படாதுவிலகல்.

திருநாகைக்காரோணப்புராணம்.

பதிபசு பாச மென்னப் படுமொரு மூன்றுஞ் சுத்தம்
பதிநிலை யொன்றற் கொன்று பயில்வியாப் பியமா மின்னும்
பதியொடு பசுக்க லக்கும் பண்புமிற் றென்றோர் செங்கைப்
பதிவிர லளவிற் சேர்ப்பிற் பகர்பவற் கடிமை செய்வாம். (கஉ)

திருக்குடந்தைப்புராணம்.

விதிவிலக் குயிர்க்கே யன்றி மிளிர்தமக் கில்லை யென்று
துதிமறை யுரைத்த வாறே துணிதரத் தாமா காதாய்
மதியமை தெற்கு நோக்கி வடக்குமா ணுக்கர் நோக்கப்
பொதியவிழ் கல்லா னீழற் பொலிபவர்க் கன்பு செய்வாம்.(கங)

மாயூரப்புராணம்.

மான்மல ரவன்முன் னோர்தொன் முதலென வழுத்தற் சேற்பச், சூன்மலர் கருணை யாலோர் தொன்முத லமர்ந்தான் மாக்கள், கான்மல ரடங்கு முண்மை கைம்மலர்க் காட்சி யாலே, தான்மலர் தரத்தெ ரிக்குந் தம்பிரான் சரணஞ் சார்வாம். (கச)

உறையூர்ப்புராணம்.

முழுதுணர் முனிவர் தேற மூவகைப் பாச மாயப்
பழுதற வொழிந்தான் மாக்கள் பதநிழ லடங்கு முண்மை
செழுமலர் பொருவு மங்கை விரல்களாற் றெரித்தி யாருந்
தொழுதெழக் கல்லா னீழல் வதிபவர் துணைத்தாள் போற்றி.()

திருவம்பர்ப்புராணம்.

செய்தொழிலி னளவுமருட் சத்திபதி தலினளவுஞ் சித்தாந் தத்த, ரெய்பொருளி னளவுமுத்தி யிருப்பளவு மத்துவிதத்

(கஉ) சுத்தம்பதிநிலை - முத்திநிலை.

(கங) ஆகாததாக மதித்தலமைந்ததெற்குத் தாம் நோக்கி என்க.

(கச) தொன்முதல் - பழமையாயுள்ள முதற்பொருளும் ஆலடியுமாகக் கொள்க.

தியல்புந் தேறக், கொய்மலர்நே ரொருகைவிர லொவ்வொன்று மடக்கியிணை கூட்டி யான்றோர், மெய்கெழும விணிதுணர்த்தி யாலடிவா ழரசடியை விரும்பி வாழ்வாம். (கசு)

திருவாளொளிபுற்றூர்ப்புராணம்.

மன்னிய பிணிக்கோட் பட்டு வருந்துவா ரின்ப மெய்தத்
துன்னிய மருந்து கட்டிச் சுமந்திடு பிடக ரேபோற்
பன்னிய மலக்கோட் பட்டார் பரகதி யடைய நாளு
மின்னிய ஞான போதஞ் சுமப்பவர் விதைத்தா ளுள்வாம். (கஎ)

விளந்தோட்டிப்புராணம்.

கற்றகல் வியினுற் பந்தங் கடந்திட லரிதே யென்று
சொற்றது விளக்கி யாங்குச் சுருதியா கமமுன் னுய
முற்றவு முணர்ந்த நான்கு முனிவரர்க் கருளிச் செய்து
கொற்றமா ராலின் கீழ்வாழ் குரவனுக் கன்பு செய்வாம். (கஅ)

கோயிலூர்ப்புராணம்.

சற்றுணர் முனிவர் நால்வருங் காண்பான் காட்சிகாண் பொருளொரு மூன்று, மற்றுணர் குறியு மமைந்தபா வனையு மறைதரு குணங்களு மகன்று, முற்றுணர் புரண பரசுக சொரூப முதல்வராய் மருவவோர் கல்லா, னற்றுணர் மலர்க்கைக் குறியொடு மருவு ஞானதே சிகனடி பணிவாம். (கக)

திருக்குறுக்கைப்புராணம்.

எங்குமவ னன்றியோ ரணுவுமசை யாதென்ப தியாருந் தேரத், தங்குசிவ யோகிருந்த ஞான்றுயிரெ லாமிருந்த தன்மை தேர்ந்தும், கொங்குமலர் மலரென்று கருதாதிட் டவன்சேர்ந் தார்க் கொல்லி யாகப், பொங்குநுதல் விழிமலர்ந்த பரமகுரு சாமிபொற்றாள் போற்றி வாழ்வாம். (உ0)

தனியூர்ப்புராணம்.

உணர்பவ னுணர்த்து வோனென் றுணர்த்திரு வகையா ருள்ளு, முணர்பவன் பசுவே தானே யுணர்த்துவோ னெனறெ

(உக) உணர்பவர் அவாவும் ஆலென இறுதியடியிற்கொள்க.

ளித்தாங், குணர்வன வுணர வோர்நா லுணர்ந்தவர்க் குணர்த்தி யுண்மை, யுணர்பவ ரவாமால் வாழ்முற் றுணர்ந்தவர்க் கன்பு செய்வாம். (உக)

சூதசங்கிதை.

டகாரிய தன்றொழிலு மேலான வருட்சத்தி பதிவு மென்றுந், தகாரிய நித்தியமு முயிர்கடிரு வடிநீழற் சையோ கத்தாம், புக ரரிய வுண்மையுஞ்செங் கைம்மலர்க்காட் சியிற்றெரித்துப் போ தம் பூப்ப, நிகாரிய கல்லாலின் புடையமர்ந்த மாமணியை நினைந்து வாழ்வாம். (உஉ)

திருச்செங்கோட்டுப்புராணம்.

ஆல மாநிழற் கீழிருந் தருங்கலை யருள்செயுந் திருவாயு
மால மாநிழற் கண்டமுந் தென்முகத் தழகுமோர் குறும்பூத
மால மாநிழற் றிடமிதி பதமுநா லத்தமு மவற்றோர்கை
யால மாநிழ லிதுவெனு ஞானமுத் திரையுமுற் றகஞ்சேர்ப்பாம்.

சாஸ்திரங்கள்.

சத்தியஞானபோதம்.

கல்லா லின்புடை நல்லார் தொழுதெழச்
சின்முத் திரையொடுந் தென்றிசை மூர்த்தியாய்த்
தனுது மொழியைத் தடக்கையி னேந்தி
யனுதி முத்தன் யானென வமர்ந்தாங்
கறம்பொரு ளின்ப மருளிய பின்றை
மொழியா மொழியான் முதுவீ டளித்த
பெருந்தகைப் போற்றுதும் பிறப்பறும் பொருட்டே. ()

பதிபசுபாசவிளக்கம்.

வீரா தனத்தி லெழுந்தருளி மின்னிற் சிறந்த வேணியராய்த், தீரா வையந் தீர்த்தருளுஞ் சின்முத் திரைச்செங் கையினரா ய்ப், பாரோர் விண்ணோர் பணிந்தேத்தப் பரம குருவாய்ப் பல

காலு, மோரா னிழ லமர்ந்தாரை யுள்ளும் புறம்பும் வணங் குவாம். (உரு)

மூலமா யெவைக்கு மறிவொணு வுருவாய் மும்மலங் களைந்த வர்க் கெளிதா, யாலபோ சனஞ்செய் தழிவிலா தவனு யருமறைச் சிரத்தொளிர் பவனுய்ப், பாலலோ சனனுய்ப் பசுத்தொறும் பதியாய்ப் பக்குவச் சனகனு தியர்க்கா, யாலமா நீழ லமர்ந்துறை பவனை யகத்தவி சிருத்தியின் படைவாம். (உசு)

சித்தாந்ததரிசனம்.

சற்குருவாய் முன்னுட் சனகாதி கட்கருளு
முக்கணனை நாவே மொழி. (உஎ)

ஞானவிளக்கம்.

கல்லாலின் கீழிருந்த கண்ணுதலை மாமேரு
வில்லாற் புரமெரித்த வேதியனைச் - சொல்லாமற்
சொல்லிப் பிறப்பறுத்த தூயவனை நன்னெஞ்சே
சொல்லிப்பல் காலுந் தொழு. (உஅ)

அன்னை வயிற்றி லமுக்கிச் சிலகாலம்
பின்னை யுலகிற் பிறப்பித்து - மன்னுகலை
யெல்லா மறியவெனக் கென்போல வந்தாண்ட
கல்லாலா முற்றுமெனைக் கா. (உகு)

அதிரகசியம்.

பால னுயனை திருமுலை பருகினும் பருவ
வேல வார்குழ லிதழ்வெள்ளத் தழுந்தினு மிளையாக்
கோல னுயுயி ரிழப்பினுங் குறிக்கொளா தொழியே
னால நீழலி லமர்ந்தமுக் கண்ணனுக் கன்பே. (௩0)

ஆகச்செய்யுள் - எ0சு.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வைரவக்கடவுள்வணக்கம்.

கந்தபுராணம்.

பரமனை மதித்திடாப் பங்க யாசன
னொருதலை கிள்ளியே யொழிந்த வானவர்
குருதியு மகந்தையுங் கொண்டு தண்டமுன்
புரிதரு வடுகனைப் போற்றி செய்குவாம். (க)

வெஞ்சினப் பரியழன் மீது போர்த்திடு
மஞ்சனப் புகையென வால மாமெனச்
செஞ்சுடர்ப் படிவமேற் செறித்த மாமணிக்
கஞ்சுகக் கடவுள்பொற் கழல்க ளேத்துவாம். (உ)

பழையகாஞ்சிப்புராணம்.

கொச்சையறி வுற்பவமாங் கொள்கையினு லரிபிரமர் கூடி வீணின், மெய்ச்சமரம் புரிந்திகலி யொருவரொரு வனைமிகவும் வெறுக்கு நாளி, லச்சுறவுற் றவரகந்தை விடுமாறு நெருக்கியினி தருளே செய்யுங், கச்சிவடு கக்கடவுண் முச்சிகைவேற் படையினையே கருதி வாழ்வாம். (ங)

திருவாவடுதுறைப்புராணம்.

காலன் மார்பிறக் கான்மலர் நீட்டிய
சீலன் கோயிற் றிறமிகழ்ந் தோர்களைச்
சூல மேற்றுஞ் சுழல்விழிக் கேத்திர
பாலன் பொற்பதம் பற்றிப் பணிகுவாம். (ச)

(உ) பரியழல் - வடவாமுகாக்கினி.

காஞ்சிப்புராணம்.

எளியரை வலியர் வாட்டின் வலியரா யிருநீர் வைப்பி
னளியறத் தெய்வம் வாட்டு மெனுமுரைக் கமைய வன்றே
தெளியுமா வலியைச் செற்றேற் செகுத்துரிக் கவயம் போர்த்த
வளியுளர் கச்சி காவல் வயிரவர்க் கன்பு செய்வாம். (ரு)

திருவானைக்காப்புராணம்.

உலக மளித்தல் சுதந்திரமன் றவண முயர்த்தோற் கெனவவ
ன்சே, யிலகு முருவம் பொடித்தவன்பா லெழுந்து படைப்புஞ்
சுதந்திரமன், றலர்மெல் லணையாற் கெனவவனை யரங்கத் திசை
மா முகனுக்கிப், பலரும் வெருவப் பொழிநெய்த்தோர்ப் பயிக்
கம் புகுந்தோன் பதம்பணிவாம். (சு)

திருப்பாதிரிப்புலியூர்ப்புராணம்.

தருணமலர்க் கோயிலிறை யுச்சிமுடிக் கபாலத்தைத் தளிர்க்
கை யேந்தி, யருணநீர்ப் பலிக்கிமையோர் நடுங்கவலம் வந்து
மாற் காவி நல்கி, மருணனிசெய் மூவிலைவேன் மணிநாக முடுக்
கையிவை வயங்க வேந்திக், கருணைமறம் பூண்டெழில்செய்
கடைஞாழல் வயிரவரைக் கருதி வாழ்வாம். (எ)

திருச்சேந்தூர்ப்புராணம்.

கிஞ்சு கந்தரு வாய்க்கலைக் கிள்ளையா
னஞ்சு கம்மிலொன் றற்றிடக் கிள்ளியே
மிஞ்சு கந்தொறு மிக்குறுங் கார்நிறக்
கஞ்சு கன்பொற் கழலிணை போற்றுவாம். (அ)

கடம்பவனபுராணம்.

கருதரிய லளிதைபர னெற்றியிற்றேன் றிச்சூல கபால மே
ந்தி, வருபிரள யஞ்சுவற்றிப் பயிரவனு யண்டதத்து வங்கண்
மாற்றி, யரிசரும கஞ்சுகியாய் வேதவெகி னூர்ந்துமுன்போ
லவையுண் டாக்கி, யிருமைபெறக் காத்தருளுங் கேத்திரபா
லன்றிருத்தா ளேத்தல் செய்வாம். (கூ)

(சு) அரங்கல் - அழிதல்.

கடம்பர்கோயிற்புராணம்.

கயிரவ நாண்மலர்க் கவின்க ணூர்மயற்
செயிரவ நாடொறு மியற்றி யேதிரி
யுயிரவ நாவென வொறுது காத்தருள்
வயிரவ நாதனை வணங்கி வாழ்த்துவாம். (க0)

புலியூர்ப்புராணம்.

விதிப்பால வினைதவிர்க்கும் வியாக்கிரமா புரத்தினிது மேவி னோர்கண், மதிப்பாலிற் செய்வினைக்கு மூவிலைவேற் சூலத்தின் மருவ வைத்தே, யுதிப்பாலன் னையர்முலைகண் மீட்டருந்தா வகைமுத்தி யுதவுந் தில்லைப், பதிப்பால வயிரவன்றன் பாதச ரோ ருகங்களென்றும் பரவி வாழ்வாம். (கக)

சீர்காழிப்புராணம்.

துங்க மாமணித் தூணில்வந் திரணியன் றோள்வலி தனைவா ங்குஞ், சிங்க வேற்றரி யரைக்கசைத் தலகெலாந் தேர்ந்தளந் தவன்மேனி, யங்கம் யாவுமோர் கதையதாக் கொண்டத ளங்கி யாப் புனைகாழிச், சங்க வார்குழைச் சட்டைநா யகன்றுணைத் தாமரைச் சரண்போற்றி. (கஉ)

திருப்பூவணப்புராணம்.

அரிபிரம ரகந்தைகெட வண்டங்க ளுடைந்தெரியு மங்கிக் கோட்பட், டரியபல வுலகமெலா மொழிந்திடுநா ளவர்கடம துடன்மேற் கொண்டு, குருதிவாய் கொப்பளிக்குங் கூரயின்மூ விலைச்சூலங் கொண்ட திண்டோட், கருவனைநேர் தருவடுகக் கடவுளெமைப் புரப்பக்கை கூப்பு வாமே. (கங)

அவிநாசிப்புராணம்.

அஞ்சுகனை யாதிலகு மாடரவ கங்கணனை யகலும் வானில், விஞ்சுகனை மாரிநிகர் மேனியனை வாசியென விரைந்து தாவும்,

---

(கக) மதிப்பாலில் - புத்திபூர்வமாக.

(கச) அம் சுகன் நையாது—அழகியசுகம் குறையாது. பை ஞ்சுகன் - பசிய கிளியையுடைய மன்மதன்.

பைஞ்சுகனை யயெரித்த புக்கொளியா ரெயில்காவல் பரிக்கும் வீரக், கஞ்சுகனை வேணிமலர்க் கிஞ்சுகனைப் பரசுகனைக் கழறல் செய்வாம். (கச)

பவானிகூடற்புராணம்.

பொருதலை யுகளும் வேணிப் புனிதனே பரமென் றுள்ளங்
கருதலை யயனீ யென்னக் குடிலையுங் கழறத் தேறு
வொருதலை யுகிராற் கிள்ளி யும்பர்மா னுதிரம் வாங்கும்
விரிதலைச் சூலச் செங்கை விமலனை வணக்கஞ் செய்வாம். (கரு)

திருவோத்தூர்ப்புராணம்.

வேரிமலர்ப் பண்ணவன்றன் சிரமொன்றை நகநுதியால் வீட்டி யுற்ற, சோரிமலர் தலைகிலத்திற் பாயாதச் சிரத்தேற்றுத் தொடர்ந்து போந்து, வாரிமலர்க் கண்வளர்மா னெற்றியெற் றிக் குருதிகொடு மடதை நீக்குங், காரிமலர்க் கழலிரண்டுங் கர மிரண்டுங் கூப்பிநிதங் கருதி வாழ்வாம். (கசு)

மருதூர்ப்புராணம்.

கோணிலவு பிறைபொருவுங் கூரெயிற்று வாய்முடுவற் குதிரை யானைப், பாணியிற்கங் கணம்புனைந்த வுரகமணி வெயில்விரிக்கும் பண்பினானை, வேணியரன் றிருக்கோயில் காப்பானை நிருவாண வேடத் தானை, வாணிலவு முத்தலைவேல் வடுகனைச் செந் தமிழ்பாடி வணக்கஞ் செய்வாம். (கஎ)

ஆதித்தபுரிபுராணம்.

பரநாத வளைமணிகின் கிணியொலிப்பப் படமெடுத்துப் பார்க்குந் துத்தி, வரநாக கங்கணத்தான் மாலகந்தை யிருளகற்ற வந்த சோதி, யுரனுரும் வித்துருமச் செஞ்சடையா னருளுததி யுயரா தித்த, புரமேவு மணிவளைவாழ் சட்டைநா யகன்மலர்த் தாள் போற்றி வாழ்வாம். (கஅ)

திருநெல்வேலிப்புராணம்.

பகருமறைப் பணைவனத்திற் பண்டிருந்த தாபதர்க
ணிகரிலவந் தவமெனவே நெறியிலவர் செயும்வேள்விட்

புகர்முகவெங் கரியுரித்த புரிசடையோ னெல்வேலி
நகரினிது புரந்தசட்டை நாதனிரு பதம்பணிவாம். (கசு)

மருதவனபுராணம்.

மேலையோர் சுற்பத் திறுதியிற் கதிர்கண் மேவுடுக் கணங்கள்கீ ழுறத்திம், பாலையொத் திடுசங் கின்றமுத் தினங்கள் பரந்திடப் புவியிடத் தெழுந்த, வேலையின் மிதந்த புகலியந் தோணி விளங்கிடு வடுகனுங் கடவுள், காலைமென் போதை யுச்சியிற் கொள்வாங் கடுந்துயர் மாலைதீர்ந் திடவே. (உ0)

திருநல்லூர்ப்பெருமணப்புராணம்.

புயற்காரின் வருமகவான் பணிவள்ளல் பணிவிடைகள் பொருந்தி நாளுஞ், செயற்காக வெங்கள்குலந் தனையடிமை கொண்டுவளர் தேவ தேவ, னயற்சாதி யமலனருள் செய்தபுர மெனவுலக மனைத்துங் கூறும், வயற்காழி நகர்ச்சட்டை நாதனிரு பதமலரை வணங்கி வாழ்வாம். (உக)

காசிரகசியம்.

தளம்பொலி மலரோ னாதி வானவர் தாழ்ந்து போற்ற
வுளம்பொலி காசி மேவு முயிர்கள்செய் பாவ மெல்லாங்
களம்பொலி யாது தண்டங் கண்டற வொழித்து முத்தி
வளம்பொலி வகைசெய் கால வயிரவற் கன்பு செய்வாம். ()

திருநாகைக்காரோணப்புராணம்.

பெருகுதன் புகழு ளேனோர் பிரதாப மடக்கி யாங்கு
முருகுதங் கலரின் மேலான் முண்டவெண் கபாலத் தூடு
கருகுபைங் கொண்டன் மேனி கவிழ்த்திடு செந்நீ ரேற்ற
திருகுதிர் வடுகப் புத்தேள் சேவடி சென்னி சேர்ப்பாம். (உங)

திருக்குடந்தைப்புராணம்.

எழுவகைத் தாதுங் கூடி னியங்கிடு முயிரோன் றேனு
நழுவிடி னியங்கா வென்று நவிறலை வெளிசெய் தாங்கு
முழுவலி நெடியோ னாதி மொய்த்தவா னவர்மெய் நெய்த்தோர்
வழுவறக் கபாலத் தேற்ற வடுகனை வணங்கி வாழ்வாம். (உச)

மாயூரப்புராணம்.

ஓங்குசொற் படைமுன் னஞ்சு மொள்ளுகிர்ப் படையுந் தேசு
வீங்குசக் கரமுன் னான வெம்படை யஞ்சு மஞ்சுந்
தாங்குசூற் படையுங் கொண்டோர் தலைக்கல நெய்த்தோரேற்ற
பாங்குசேர் வடுகப் புத்தேள் பதமலர்க் கன்பு செய்வாம்.(௨௫)

உறையூர்ப்புராணம்.

உலகமுன் றினுக்குந் தானே யொருமுத லெனத்தெ ரித்தாங்
கலகிறீப் பொறிக ளெம்மி யலங்குமுத் தலைவே றுங்கி
வலனுடை மாய னாதி வானவர் செருக்கு மாறப் [சார்வாம்.
பலருமுன் னஞ்ச நெய்த்தோர்ப் பலிகொண்டோன் சரணஞ்

திருவம்பர்ப்புராணம்.

சுவைமுனந் தெரிந்து பின்புதற் குதவுந் தூத்தவ வேட்டுவர் பொருவச், செவைமலர்க் கிழவன் றலைச்சுவை முன்னந் தெரிந் துபின் சைக்குத வுகிரு, நவைகொண்மா னெய்த்தோர்ச் சுவை முனந் தெரிந்து நயந்துபி னத்தலைக் குதவுங், கவைபடு திறற்சூ லமுங்கரங் கொண்ட கடவுடன் சேவடி போற்றி. (௨எ)

திருவாளொளிபுற்றூர்ப்புராணம்.

மறைகமழ் கபாலத் தோடு மாயவன் மேனி நெய்த்தோர்
அறைசமழ் கொடிய வெந்தீச் சூலமுங் கரத்திற் றுங்கி
முறைசம மூலகில் யார்க்கு மூடிய செருக்கு மாய்க்கு
மிறைகமழ வடுகப் புத்தே ளிணையடிக் கன்பு செய்வாம். (௨அ)

விளத்தொட்டிப்புராணம்.

இருட்பெரு நிரய மேவற் கேதுவாஞ் செருக்கு மேவில்
வெருட்பெருந் தண்ட மேவு மிகவுமென் றுணர்த்தி யாங்கு

---

(௨௫) சொற்படைமுதலியன அஞ்சும் உகிர்ப்படையும் சக்கரமுதலிய ஐம்படையுமஞ்சும் சூலப்படையுங்கொண்டு என்க.

(௨௬) தும்முதல் - கக்குதல்.

(௨எ) வேட்டுவர் - திண்ணனார்.

மருட்பெருஞ் செயலி னீங்கா மீாலுடம் புரித்துப் போர்த்த
வருட்பெரு வடுகன் செம்பொ னம்புயப் பாதம் போற்றி. ()

கோயிலூர்ப்புராணம்.

தெருட்பெரு நலன வாவித் தீவிர தரத்துற் ரோர்க்கு
மருட்பெரு மாயை நூறி வல்வினைப் படலங் கீறிச்
சுருட்பெருங் கொடிய துக்க நிவர்த்தியுஞ் சகத்தின் பேறு
மருட்பெருஞ் செயலா னல்கும் வடுகனை யடைந்து வாழ்வாம்()

திருக்துறுக்கைப்புராணம்.

ஆக்கும்வினை மலரவன தன்றென்றற் கவனுத்த மாங்க நான்குங், காக்கும்வினை மாயவன தன்றென்றற் கவன்மேனி கழிசெய்த் தோருந், தாக்கும்வினை யாள ருக்தேர் சான்றுணைக்கக் கூர்சொளுகிர்ச் சாங்கத் தோடு, போக்கும்வினைச் சூற்படையுபாங்கமுங்கொள் வடுகனடி போற்றி வாழ்வாம். (ருக)

தனியூர்ப்புராணம்.

மறைபுகழ் தானே யோம்ப வயங்குகேத் திரத்தி னெல்லை, பொறையுடல் விடுத்தோர் பாவப் புணர்ப்பினுக் கேற்ற தண்டங், குறையற வியற்று தண்ட தரன்குறு காது தானே, முறையுற வுருற்றிப் போக்கு முதல்வனை வணக்கஞ் செய்வாம். (ருஉ)

ஆகச்செய்யுள் - எருஅ.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துர்க்காதேவி வணக்கம்.

திருப்பரங்கிரிப்புராணம்.

பரங்கிரியின் மேவியருந் தவமிழைத்து விறல்சேர்ந்து பாரு ளோங்கித், திரங்குலவு மவுணனையே வீட்டியவன் சிரமிதித்த சிலம்பினாளை, வரங்குலவு வேலவனார் மணக்கோலங் கண்டிருந் த மகிழ்ச்சி யாளைக், கரங்குலவு சங்காழி தரித்தவளர் துர்க் கைதனைக் கருத்துள் வைப்பாம். (க)

திருவாப்பனூர்ப்புராணம்.

சருநடங் கழிக்கு மீசன் கடுமுய லகன்மேற் றன்செய்
திருநட மிதற்கொவ் வாதென் செய்தமென் றிருக்க வெற்பி
னுருநடந் தனைய மேதி யுயர்சிர நெரிய நின்று
பெருநடஞ் செய்யுந் தெய்வப் பிராட்டியை வணக்கஞ் செய் [வாம்.

காசிரகசியம்.

நிறைகட லுடுத்த வைப்பி னிகரற முழங்கிப் பாயு
மிறைகெழு கூற்ற மூருஞ் வெந்தொழின் மகிட மஞ்சக்
கறைகெழு பிசித வூண்கொள் கருமகி டஞ்சாய்த் தும்பர்
குறையற முடித்த தெய்வக் கொற்றியை வணக்கஞ் செய்வாம்.

திருவாளொளிபுற்றூர்ப்புராணம்.

அழலவிர் குடங்கை யேந்து மாதவ புரத்துப் பெம்மான்
கழல்வழி பாடு செய்து கடுங்கொலை மகிடஞ் சாய்த்துப்
புழல்படு காற்பூ வோன்முற் புலவர்க ளுவப்ப நாளுஞ்
சுழல்விழி மடங்க லூருஞ் சூரரிப் பிணவை யுள்வாம். (ச)

ஆகச்செய்யுள் - எசஉ.

உ

கடவுள் துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வீரபத்திரக்கடவுள்வணக்கம்.

கந்தபுராணம்.

அடைந்தவி யுண்டிடு மமரர் யாவரு
முடிந்திட வெருவியே முனிவர் வேதிய
ருடைந்திட மாமக மொடியத் தக்கனைத்
தடிந்திடு சேவகன் சரணம் போற்றுவாம். (க)

நல்லூர்ப்புராணம்.

சண்ட பானுவாந் தகைமுக மாயிர மிரட்டி
யண்ட பித்திகை யளாவணி கரமனற் புலிங்கங்
கொண்ட கண்கண்மூ வாயிரங் கொடுமக மழித்தென்
றெண்டு கொண்டருள் வீரபத் திரன்பதந் தொழுவாம்.()

வீரசிங்காதனபுராணம்.

நீர துற்றிடு நெடுஞ்சடை முடிகொணன் னிமலன்
சீர தற்றிடச் செய்சிறு விதிமகஞ் சிதைக்கும்
போர துற்றிடப் புரிந்துபிற் குடந்தைமா மடம்வாழ்
வீர பத்திரன் விரைமலர்த் தாண்மிலைச் சிடுவாம். (ங)

சீகாளத்திபுராணம்.

அருவரைக் குலங்கள் பந்தி னடிபெயர்ந் துருள வார்க்கும்
விரிதிரைக் கடல்பு ரண்டு வியனில முழுதும் போர்ப்பக்
குருமல ரண்ண லண்டங் குலுங்கிடச் சிறைய டிக்கொள்
சரபமாய் நரம டங்க றனையடர்த் தவனைத் தாழ்வாம். (ச)

பழையகாஞ்சிப்புராணம்.

சத்துருவி னிலைமைபெறு தக்கன்மக மடுநாளிற் றலைமை சான்ற, பத்துருவம் பெறுதிருமான் முதலாய பண்ணவர்தம் படிவம் யாவு, முய்த்துருவு தனிவாட்கை யுறுவாழ்க்கை பெற்ற வுருத் திரமூர்த் திப்பொற், பத்திரையன் புறவீர பத்திரன்சித் திருவினையே பரவல் செய்வாம். (ரு)

திருச்செந்தூர்ப்புராணம்.

ஆரு டைத்தனி யாதியை நீத்தொரு
வேள்வி முற்ற விரும்பிய தக்கனோர்
நீள்சி ரத்தை நிலத்திடை வீட்டிய
வாள்ப டைத்த மதலையைப் போற்றுவாம். (சு)

வசவபுராணம்.

பார பத்திர வம்பு பலகையில்
கோர பத்திரந் தண்டுகைக் கொண்டுடன்
வார பத்தியி றக்கன் மகஞ்செற்ற
வீர பத்திரன் மெய்ப்பத மேத்துவாம். (எ)

சரபபுராணம்.

கரமிழப்பத் தழற்கடவுள் கண்ணிழப்ப விண்ணிரவி கருதாத் தக்கன், சிரமிழப்பப் பனித்திகிரி கலையிழப்பத் தேவர்பிரான் றிண்டோள் கொண்ட, வுரமிழப்பத் திருமாலுந் திசைமுகனு முனிவரரு முடைந்து தங்கள், வரமிழப்ப வுருத்தெழுந்த வயவீர பத்திரன்றாள் வணக்கஞ் செய்வாம். (அ)

தடங்கடலி னெழுங்காள விடமருந்தி யெமைப்புரந்த தலைவ யாக்க, ளடங்கமடிந் திடாவண்ண மருள்புரிவா யெனவமா

(எ) "சார பத்திர மிக்கிலாத் தக்கனைப்
பார பத்திரம் பாணியிற் பற்றியே
கோர பத்திரங் கொண்டு வதைத்திடும்
வீர பத்திரன் மெய்ப்பத மேத்துவாம்" என்றும்பாடம்.

ரடைந்து போற்றத், திடம்பட்ரு மூழித்தீக் கொப்பாகி யுலக மெலாஞ் செறுக்கு நார, மடங்கல்வலி தொலையவருட் சரபவுரு வாமிறைதாள் வணக்கஞ் செய்வாம். (கூ)

திருவோத்தூர்ப்புராணம்.

ஐய்யமக நாள்யமுனை துதைந்தாடி மாதுமையைச்
செய்யமக ளாவளர்த்துத் தீவணர்க்கீந் தவனைப்பி
னையமக லாதவனென் றவமதித்தச் சிறுவிதிசெய்
வெய்யமக மழித்துவந்த வீரனிரு தாள்பணிவாம். (க0)

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

மேயசிவ நிந்தைபுரி வெய்யவர்க்குப் புரிகழுவாய் வேறின் றன்னார், மாயவொறுத் திடலன்றி யென்னுமறைக் கிலக்கியமா வாள்கைக் கொண்டு, தீயமகம் புரிதக்கன் சிரமறுத்துச் சேர்ந் தாருஞ் சிதையச் செய்த, நாயகமா விறல்வீர பத்திரநம் பனை வணங்கி நயந்து வாழ்வாம். (கக)

திரிசூலகிரிபுராணம்.

தன்னிகரில் கொடியதக்கன் வேள்வியினை நாட்டிச் சங்கரனை யன்றியக்க மாயிரவ னமரர், துன்னுமறை முனிவர்திக்குக் கட வுளர்மா லயனுஞ் சூழமிகுஞ் சூழ்ச்சியினுற் றுவன்றிமுடிக் குறு ங்காற், சின்னபின்ன மாத்தடிந்தோ னருளதனு லென்றுந் திரி சூல வரையடியிற் குணதிசையி லமர்ந்து, மன்னுமுயிர் பயங்கெ டநற் காவலினைப் பூண்டு வாழ்கின்ற வீரனிரு மலரடிக டுதிப் பாம். (கஉ)

ஆகச்செய்யுள் - எடுச.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காளியம்மைவணக்கம்.

திருச்செங்கோட்டுப்புராணம்.

கொம்மை வெம்முலைக் களிற்றொடுங் குழைகவர் கூர்விழி மானோடுஞ், செம்மை பெற்றபொற் கலையொடுந் திகழ்நுதற் றிருவருண் முகமான, விம்மி தங்கொளம் புலியொடுஞ் சிங்க மேல் விளங்குமின் செங்கோட்டி, லம்மை நம்மையா ளழகிய நாயகி யடிமல ரிணைபோற்றி. (க)

அரிச்சந்திரபுராணம்.

அந்தரியா மளையமலை யால காலி யம்பிகைமா தரிகௌரி யாளி யூர்தி, வந்தரிநான் முகன்வணங்கு மலர்த்தாட் சூரி வைர விதா ருகவைரி மதங்கி நீல, கந்தரியோ கினிசூலி நீலி நாக கங் கணிசங் கரிவிமலை காளி வால, சுந்தரிசா முண்டிதிரி சூலி கோ லத் துணையடியெம் முடிமீது சூடி னேமால். (உ)

ஆகச்செய்யுள் - எருசு.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுப்பிரமணியக்கடவுள்வணக்கம்.

கந்தபுராணம்.

மூவிரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி கருணை போற்றி
யேவருந் துதிக்க நின்ற விராறுதோள் போற்றி காஞ்சி
மாவடி வைகுஞ் செவ்வேண் மலரடி போற்றி யன்னான்
சேவலு மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி. ()

இருப்பரங் குறைத்திடு மெஃக வேலுடைப்
பொருப்பரங் குணர்வுறப் புதல்வி தன்மிசை
விருப்பரங் கமரிடை விளங்கக் காட்டிய
திருப்பரங் குன்றமர் சேயைப் போற்றுவாம். (௨)

சூரலை வாயிடைத் தொலைத்து மார்புகீண்
டீரலை வாயிடு மெஃக மேந்திய
வேரலை வாய்தரு வெள்ளி வெற்பொரீஇச்
சீரலை வாய்வரு சேயைப் போற்றுவாம். (௩)

காவினன் குடிலுறு காமர் பொன்னகர்
மேவினன் குடிவர விளியச் சூர்முதல்
பூவினன் குடிலையம் பொருட்கு மாலுற
வாவினன் குடிவரு மமலற் போற்றுவாம். (௪)

நீரகத் தேதனை நினையு மன்பினோர்
போகத் தலமரும் பிறவி நீத்திடுங்

---

(௨) அரங்கு அமர் - (சேனைகள்) அழியும்போர்.
(௩) வேரல் ஐ - மூங்கிலிற்றோன்றியகடவுள். ஐ உருபுமாம்.

தாரகத் துருவமாந் தலைமை யெய்திய
வோரகத் தறுமுக னடிக ளேத்துவாம். (ரு)

ஒன்றுதொ ருடலை யொருவி யாவிமெய்
துன்றுதொ ருடலைத் தொடங்கி யைவகை
மன்றுதொ ருடிய வள்ளல் காமுறக்
குன்றுதொ ருடிய குமரற் போற்றுவாம். (சு)

எழமுதி ரைப்புனத் திறைவி முன்புதன்
கிழமுதி ரிளநலங் கிடைப்ப முன்னவன்
மழமுதிர் களிறென வருதல் வேண்டிய
பழமுதிர் சோலையம் பகவற் போற்றுவாம். (எ)

ஈறுசேர் பொழுதினு மிறுதி யின்றியே
மாறிலா திருந்திடும் வளங்கொள் காஞ்சியிற்
கூறுசீர் புனைதரு குமர கோட்டம்வா
ழாறுமா முகப்பிரா னடிகள் போற்றுவாம். (அ)

உபதேசகாண்டம்.

பூத்த கற்பகப் பொன்னுல கிமையவர்க் கிரங்கிக்
காத்த சேவகன் கடம்பணி பன்னிரு தடந்தோ
ளேத்த நாடொறுந் தழும்புமென் னுத்தட வரலாற்
சேத்த கிண்கிணிச் சிறடி சென்னிசேர்த் துதுமே. (கூ)

கோயிற்புராணம்.

தேராட்டிக் கயங்காட்டூங் கிரண்மாக்கட் டயமூட்டிப்
போராட்டிப் புறங்காட்டிப் போங்காட்டிற் புலால்கமழு

(சு) ஐவகைமன்று - திருவாலங்காட்டில் இரத்தினசபையும், தில்லையில் கனகசபையும், மதுரையில் இரசதசபையும், திருநெல்வேலியில் தாமிரசபையும், திருக்குற்றாலத்தில் சித்திரசபையுமாம்.

(எ) எழு அம் முதிரையெனவும் முதிர்ந்த கிழப்பருவத் தெனவும் முன்பு வருதலெனவும் கூட்டிக்கொள்க.

நீராட்டிச் சூர்மாட்டி நிகழ்நாட்டிற் புகழ்நாட்டும்
பேராட்டி சீராட்டும் பிள்ளையார் கழல்போற்றி. (க0)

சேக்கிழார்நாயனர்புராணம்.

பாறுமுக மும்பொருந்தப் பருந்துவிருந் துணக்கழுகு
நூறுமுக மாயணைந்து நூழில்படு களம்புகுத
மாறுமுகந் தருநிருதர் மடியவடி வேலெடுத்த
வாறுமுகன் றிருவடித்தா மரையிணைக ளவைபோற்றி. (கக)

திருவாதவூரர்புராணம்.

துங்கமத கும்பவுயர் தும்பிமுகர் தம்பிசீர்
தங்குஞெகி ழுஞ்சிறுச தங்கைகள்பு லம்பவே
மங்கையுமை கண்குளிர வந்துலவு கின்றதா
ளங்கைமலர் கொண்டுமிகு மன்புடனி றைஞ்சுவாம். (கஉ)

அருணகிரிபுராணம்.

தரணிதலத் தினிதிருந்து சார்ந்துசிவ புரமமலன் சரணஞ் சார்வா, ணிரவுபக லெனுமிரண்டு மில்லாத நிட்டைபெற வெண்ணி யாமே, யரனமல னருள்குமர னருணகிரிச் சாரலினு லயத்தின் கீழ்பால், வரமுடைய கோபுரவாய் தலினிலவு கந்தனடி வணங்கு வாமே. (கங)

திருவிளையாடற்புராணம்.

கறங்குதிரைக் கருங்கடலுங் காரவுணப் பெருங்கடலுங் கலங்கக் கார்வந், துறங்குசிகைப் பொருப்புஞ்சூ ருரப்பொருப்பும் பிளப்பமறை யுணர்ந்தோ ராற்று, மறங்குலவு மகத்தழலு மவுணமடவார்வயிற்றி னழலு மூள, மறங்குலவு வேலெடுத்த குமரவேள் சேவடிகள் வணக்கஞ் செய்வாம். (கச)

சிதம்பரபுராணம்.

விடலரிய பெருந்தெய்வச் சிறைமீள மறைமுனிவர் விண்ணோர் வாழ, மடலவிழ்கற் பகநிழலு மரசிருப்பு மமருலகு மக

(கக) பாறுமுகம் - ஓடுமுகம். நூழில் - கொன்று குவித்தல்.

வா னெய்தக், கடலுததி யோலமிடக் கிரிவீழச் சூரனுரங் கலங் கச் செங்கை, யடலயில்வேற் பணிகொண்ட வொருகுமர னிரு சரண மகத்துள் வைப்பாம். (கரு)

சேதுபுராணம்.

குலவுமலை மகள்கலச முலைப்பால் வாசக் குமுதமவள் கொழு நர்மறை கொழிக்குஞ் செவ்வி, நிலவுமுக மலர்கமழச் செய்து முன்னோ னெடுந்துளைக்கை பிடித்தேறி நெற்றிப் பட்டத், துல வியிவ ரொருமூவ ருவப்ப மாலோ டும்பர்கணங் களிதூங்க வுலக மூடுங், கலபமர கதமயிலூர் கழற்கால் வென்றிக் கந்தனை வந் தனைசெய்து கருத்துள் வைப்பாம். (கசு)

திருப்பரங்கிரிபுராணம்.

சுருதிமழை பிலிற்றியிடுஞ் சதுர்முகனுர் சடங்கியற்றத் தோகை பாகன், கருதிவிழி விருந்தருந்தக் கண்ணிறைந்த மே னியான் கைந்நீர் வார்ப்பத், தருதியெனக் கையேந்திப் பரிதிம தி விளக்கேந்தத் தந்தி மாதை, வருதியெனக் கைப்பிடித்துப் பரங்கிரியின் மணந்தவனை வணக்கஞ் செய்வாம். (கஎ)

ஞாலம் போற்ற யான்விரும்பி நாடும் பொருளை யளித்தருள் வான், மாலை யெனவே கடம்பணிந்த மார்பன் வரிவண் டிசை பாடுஞ், சோலை யுடுத்த பழனிமலைத் தூயன் மகரஞ் சுலவி யிடும், வேலை தனிலே வேலைவிட வேலை புரிந்தான் பதம்பணி வாம். (கஅ)

திருவாநூர்ப்புராணம்.

பூவலர் கற்பகப் பொன்னின் மாநகர்
மேவிய தனியர சோங்க வீரைவாய்
மாவிழ வெறிந்தபோர் மதுகை வாகைவேற்
சேவகன் சேவடி சென்னி சேர்த்துவாம். (ககூ)

இலிங்கபுராணம் பூநவகாண்டம்.

தெய்வ யானையுந் திருந்தெழில் வருமுலை சுமந்து
நையு நுண்ணிடை வள்ளியு நன்கினி தமர

மைத வழ்ந்தபூஞ் சோலைமால் வரையக மருவுங்
கையி லங்குவேற் கடவுள்பொற் கழலிணை பணிவாம். ()

ஷை உத்தரகாண்டம்.

பூமலி தருவி னிழலினிற் பசும்பொற் புனைமுடி யமரரோத் தெடுப்பக், காமனைக் கணையுங் கடந்தவாட் டடங்கட் புலோமசை களிநலந் தழையத், தேமலர்ச் செழுந்தார் வாசவன் மகிழ்ந்து சிறந்திடச் சிந்துவே றிரித்து, மாமுத றடிந்த முருகவேள் கமல மலரடி தலைமிசைக் கொள்வாம். (உக)

பிரமோத்தரகாண்டம்.

இறுதியெனத் தருவியர்போய்க் கைம்மை யெய்த வயிராணி யின்ப மெய்தப், பிறைகளொரு நான்கனைய திறன்மருப்பு வெள்ளானைப் பிடரி னேறி, மறுகுதொறும் பொன்னுலகின் வானவர்கோன் பவனிவரச் சூரன் மாயச், சிறிதுகடைக் கண்சிவந்த சேவகன்கிண் கிணிச்சரணஞ் சென்னி வைப்பாம். (உஉ)

கூர்மபுராணம் பூருவகாண்டம்.

கள்வாய் மடுத்துப் புரையேறிக் கனைத்துக் குமட்டி யெதிரெடுக்கும், புள்வாய் கடப்ப நறுந்தெரியல் புரளுந் தடந்தோள் வரையனைத்தும், வெள்வே னெடுங்கட் குறத்திமுலை வேழமுழக்கக் களிகூருந், தள்ளா மதுகை முருகனிரு சரணமெமது தலைக்கொள்வாம். (உரு)

ஷை உத்தரகாண்டம்.

தாரக னுடலம் போழ்ந்து தடிசுவைத் துதிர மாந்தி
யீருள்வாய்ப் பெய்து புன்றோ லென்பொடு குதட்டி மூளை
வார்குடர் விழுங்கி மாறாப் பசியொடுங் கடைவாய் நக்கும்
போர்கெழு சுடர்வே லெந்தை பொன்னடி சென்னி வைப்பாம்.

காசிகாண்டம்.

இலைமுகப் பைம்பூண் டாங்கி யெயர்குடி யிருந்த கொம்மை
முலைமுகிழ் பூத்த வள்ளி முயங்குதோள் வெற்பி னனை

மலைமுகம் புழுங்க வாட்டி மாமுத றடிந்து வெய்ய [வாம்.
கொலைபழுத் தொழுகும் வைவேற் குழகனை வணங்கல் செய்

வாயுசங்கிதை பூருவகாண்டம்.

உணங்கிவெம் பிறவிக் கழிந்திடு மடியர்க் குணங்கன்மி னென்றுரைப் பதுபோன், மணங்கமழ் கமலச் சேவடிப் போதில் வயங்கிய தண்டைநின் றொலிப்பப், பணங்கெழு பாந்தள் படப்புடைத் தாலும் பச்சிள மயிலின்மேற் றேன்று, மணங்குமை வயிறு வாய்த்திட வந்த வறுமுக வொருவனைத் தொழுவாம். ()

ஷை உத்தரகாண்டம்.

தாமுறை பதங்க ணீங்கித் தலைதடு மாறி நெஞ்சி
லேமமுற் றிரங்கி வானோ ரெம்மைநீ காத்தி யென்ன
வாமுறை யறியா னாகி யழலெனக் கொதிக்கும் வெஞ்சூர்
மாமுத றடிந்த வெள்வேல் வலத்தனை வணங்கு வாமே. (உஎ)

மச்சபுராணம்.

குமரகுரு பரமுருக சரவணசண் முகவிபவ குகவென் றேவாழ்த், துமரனெதிர் கேட்பவுப தேசித்த பரஞானச் சுடராயப்பாற், றமரநெடுந் திரைக்கடலு ளொளித்தகொடுஞ் சூருடலந் தடிந்து வானத், தமரர்சிறை மீட்டருளு மறுமுகத்தெம் மான்மலர்த்தா ளகத்துள் வைப்பாம். (உஅ)

சங்கரநாராயணர்கோயிற்புராணம்.

மாமுத றடிந்த வொள்வேல் வலத்தனை யிருந்துங் கோடி
காமர்வண் டுழலுங் கூந்தற் கதிர்முலை வள்ளி மைக்கட்
டாமவேல் புரளுந் தோறுந் தனதுளங் குழையுஞ் செவ்வே
டேமரு கமல மன்ன சேவடி சென்னி வைப்பாம். (உகூ)

தக்ஷிணகைலாசபுராணம்.

தானவர்க ளூரங்கெடுத்து வானவர்கள் புரங்கொடுத்த தலைவன் வேத, ஞானவரம் பெதுகொலென வரன்கேட்ப வுரைத்த பர ஞான போதன், கானவரம் புனத்திலொரு குறமகள்பின்

னுறநடந்த கமல பாதன், றேன்மருந் தொடைமுருக னொரு வேல னிருதாளென் சிந்தை சேர்ப்பாம். (ஙo)

பிரபுலிங்கலீலை.

பாக மொருபெண் குடியிருக்கும் பரம னணியிற் பரித்தமணி, நாக நுழைவுற் றுடல்சுருண்டு கிடந்து நகுவெண் டலைப்புழையிற், போக மெல்லத் தலைநீட்டிப் பார்த்து வாங்கப் போகுமொரு, தோகை மயில்வா கனப்பெருமா டுணைத்தாட் கமலந் தொழுதிடுவாம். (ஙக)

திருக்கூவப்புராணம்.

நான்குமுகன் றெழுமைந்து முகனீன்ற வாறுமுக நாதன் றன்னை, வான்குலவு மொருகடவுள் யானையின்பா கனைப்புனத்து வடிவு கூர்ந்த, மான்குறுக வேங்கையுரு வெடுத்தானை யசுரர்குல மாய்த்துப் பேய்கட், கூன்குருதி யொடுமௌவிப் புதுவிருந்திட் டானைநம துளத்துள் வைப்பாம். (ஙஉ)

விருத்தாசலபுராணம்.

திருக்குமரம் போல்வாருந் திருப்பாதங் கண்டாரை
யுருக்குமரன் றிருக்குமர னுற்றுரைச் செற்றுரை
முருக்குமரன் சூரனுக்கு முழுவயிர னம்முளத்தைத்
தருக்குமரம் பைக்கனிபோற் றந்தானைச் சிந்தைசெய்வாம். ()

திருவையாற்றுப்புராணம்.

கேச வன்பதி தாதா வாழ்பதி கேடி லம்புவி நாநா பாலம, வாச வன்பதி கோகோ கோவென மாறு கொண்டெழு சூர்வேர் போயற, வீசு துந்துபி தேதோ தாவென வேலை வெந்தற மேலே தூளெழ, வாச றும்படி கூர்வே லேவிய வாறி ரண்டுகை யானே வாழிய. (ஙச)

(ஙச) நாநாபாலமென்றது இப்புவியல்லாத மற்றையுலகங்களை. அவ்வாசவனென்புழி வகரவொற்றுத்தொக்கது, சந்தநோக்கி. மூவகைமங்களாசரணையுள் இதுவும் இப்புராணத்து விநா

நல்லூர்ப்புராணம்.

கள்ள ருமலர்க் கருங்குழற் கன்னியர் காதல்
கொள்ளு பேதைய னிவனெனத் தனதுளங் குறித்தே
யெள்ளு ருவகை தன்னடிக் கேவல்கொண் டருளும்
வள்ளி காதலன் மலரடி மனத்துள்வைத் திடுவாம். (நடு)

* வீரசிங்காதனபுராணம்.

எல்லை தீரருட் பெருக்கினு லெளியனு மென்பிழை யெண்ணும, னல்ல சீரடி யாரொடு மொருவனு நயந்தெனை யினிதாண்ட, வல்லி மான்மக ளின்புறத் தழுவிய வரைபக வெறிந்தோன்ரு, னல்லு நன்பக லுந்துதித் திடுவதற் பவமற வழகாமால்()

சீகாளத்திபுராணம்.

பன்னிரு கமலக் கையும் பற்பல தொழில்வி ளைப்பத்
தன்னமர் தாய்மு லைப்பா ருன்கவா னிருந்துண் ணுங்கான்
முன்னவ னகலந் தாழ்ந்த மொய்தலைத் தொடைபு ரட்டும்
பொன்னடி யிளைய சேயெம் புந்தியி லுலவு மன்றே. (நஎ)

வளர்செழுங் குருதிச் சூட்டு வாரணம் வலனு யர்த்த
வொளிகெழு பரிதி வைவே லொருபெருங் கருணை மூர்த்தி
களிமகிழ் சிறந்து தான்வாழ் கற்களி னெருகல் லென்றே
வளியவென் மனத்தி னுள்ளு மகன்றில னிருக்கு மன்னே. ()

யகமூர்த்திசம்பந்தமூர்த்தி துதியும்போல்வன வாழ்த்தும், வணங்குபவை வணக்கமும், இவ்விருதிறத்தவன்றிச் சேதுபுராணவிநாயகர் துதியுள் "தொடர்கின்ற" என்னும் செய்யுள்போல்வன பொருளியல்புரைத்தலுமாம். இத்தகையன சாத்திரத்துட்பல.

* "பருதியைக்கண் டிமநீங்கும் பதுமமலர் முகமலரும் பானேர் வெண்மைக், குருமதியைக் கண்டுகரு வரியிரியுங் கடல்பெருகுங் கொள்கைத் தாகிக், கருமைமயிற் சேவுகைத்துக் கரத்தயிலாற் கிரிதுளைக்குங் கடவு ளார்தந், திருவடியைத் துதித்தஞ்ஞா னந்தீர்ந்து மெய்ஞ்ஞானஞ் சிறந்து வாழ்வாம்"

இது உமாவல்லவதேவரால் துதிக்கப்பட்டது.

திருக்கழுக்குன்றப்புராணம்.

வெருவேலைஞ் ஞாற்றிரட்டி விழிபடைத்தா யமரரொடும் விடாது துன்ப, மருவேலை மழைநிறத்தாய் மலரகத்தா யென த்தனது மலர்க்கண் சாத்திப், பெருவேலை பொருதலைக்குங் கருவேலைக் கவுணர்கணப் பெருகு வேலைக், கொருவேலை விடுத் தானை யிருவேலை யுந்தமியேற் குணரல் வேலை. (ஙகூ)

திருக்காளத்திபுராணம்.

முழுதுலகங் களிசிறப்ப முனிவர்குழா மமரர்குழாங்
கழிபெருந்துன் புறவெழுந்த கவிர்தலைமா முதறடிந்து
பொழிமதவெள் ளானைமிசைப் புரந்தரனுக் கரசளித்துக்
கெழுசுடர்வே னம்பிதண்டைக் கிண்கிணிச்சீ றடிதொழுவாம்.

அருணாசலபுராணம்.

கொந்தாரு மலர்ச்சோலை யருணைநெடுங் கோபுரத்திற் குமர வேளை, வந்தாரை வாழ்விக்க வடவீதி தனிலுறையு மயிலி னானை க், கந்தாருங் கடக்களிற்று மகவாற்குத் தருநிழலுங் கனகநாடுந், தந்தானை யலர்கடப்பந் தாரானைப் பணிபவர்தா டலைமேற் கொள்வாம். (சக)

திருவெண்காட்டுப்புராணம்.

எண்காரும் புனக்குறவர் தமக்குறவ னெனவணுகி யேனல் காத்துத், தண்காருஞ் சைவலமு மனையகுழல் வள்ளிதனந் தழு வுங் கோவை, வெண்காட்டன் றிருமகனை மயிலோனை யமரர் சிறை விடுத்த வேளைக், கண்காணப் பரவினர்தம் பிறவியெனும் பெருஞ்சிறையைக் கடப்பர் தாமே. (சஉ)

(ஙகூ) ஆயிரம்விழிபடைத்தவனே வெருவேல், அழகிய மேக நிறத்தவனே மலரகத்தவனே அமரரொடும் துன்பமருவேலென வேலைவிடுத்தவனென்க, பெருவேலை - பெரியகரை.

(ச0) களிசிறப்பத் தடிந்தென இயையும்.

திருவிரிஞ்சைப்புராணம்.

அந்திப்போ தழகுறவே நடித்தருளும் வழித்துணைவ ரருளுங் கோவை, வந்திப்போர் நினைத்தபடி மயிலேறி யயிலெடுத்து வருஞ்செவ் வேளைச், சந்திப்போ மலர்சொரிவோம் புகழ்ந்திடுவோ மவன்கமலத் தாளுந் தோளுஞ், சிந்திப்போ மாதலினு னமதுபழ வினைகளெல்லாஞ் சிந்திப் போமே. (சங)

தீர்த்தகிரிபுராணம்.

புள்ளி ஞயகன் மிசைவருங் குரிசிலும் பொகுட்டுக்
கள்ளி ஞயகன் றனவிதழ்ப் போதனுங் காணு
வெள்ளி நாயக னகத்தவள் விருப்பினு லளித்த
வள்ளி நாயகன் பதமலர் மனத்தினில் வளர்ப்பாம். (சச)

பழையகாஞ்சிப்புராணம்.

அனித்தமெனுஞ் சிறைப்பிறவிப் பெரும்பிணிக்கு மருந்திது வென் றறிவி லாய்ந்து, முனித்தவரொண் டிருவேகாம் பரத்திறைவ ரினிதெனவே முன்ன மீயுங், கனிக்குவிளை பேராசை தணியாம லெந்நாளுங் கருணை கூர்ந்தே, தனித்தொருமா வடியினுறை யறுமுகவ னிருசரணஞ் சரணஞ் செய்வாம். (சரு)

கந்தபுராணச்சுருக்கம்.

தேவர்குலப் பெருங்கமல மிடுக்க ஞன திமிரமகன் றளியோடு சிறந்து வாழ, மாவலிசே ரவுணர்குலக் குவளை வாடி மண்ணினிடைச் சுருங்கியிட வந்த பானு, தாவடிவேற் குமரேச னடிய னேன்புன் சொல்லினுக்கு மிரங்கியருள் சுரக்கும் பெம்மான், பூவடியா மிருபோது மூன்று போதும் பூசைபுரிந் தன்பினெடு புகழ்ந்து வாழ்வாம். (சசு)

(சச) கள்ளின் பொகுட்டு ஆய் அகன்றன இதழ் - தேனேடு பொகுட்டு முடைத்தாய் விரிந்தனவாகிய இதழ்கள். வெள்ளி யென்றது - வெள்ளியங்கிரியை, நகத்தவள் - பார்வதி.

திருவாவடுதுறைப்புராணம்.

மாறு கொண்டசூர் மார்பிரு கூறுறச்
சீறு கின்றவை வேல்பெறு சேவக
னூறு கின்றகள் ளுண்டுவண் டேர்கடம்
பேறு கின்றபொற் றாண்மல ரேத்துவாம். (சஎ)

காஞ்சிப்புராணம்.

முருகோட்டந் தரப்பாயு மும்மதமு மூற்றெடுப்ப முரிவிற் கோட்டு, மொருகோட்டு மழகளிற்றை யிருகோட்டு முதுகளிறு வுலவக் காட்டிப், பருகோட்ட நறைவேட்டுப் பைங்கோட்டுத் தினைப்புனத்துப் பரண்மேற் கொண்டு, குருகோட்டும் பெடை மணந்த குமரகோட் டத்தடிகள் குலத்தாள் போற்றி. (சஅ)

விநாயகபுராணம்.

மரந்துளைத்த கணையானுஞ் சோவெறிந்த திறலானு மதிக்குந் தோறுஞ், சிரந்துளக்க வலைகடலுஞ் சேணிகந்த பெருவரையுந் திறத்திற் குன்றக், கரந்துளக்குங் குறுமுனிக்குங் கருத்தின் மயல் பூட்டியகை தவஞ்சால் வெற்பி, னுரந்துளைத்த செயிலை வேல் வலனுயர்த்த விளையவனை யுளத்துள் வைப்பாம். (சகூ)

திருத்தணிகைப்புராணம்.

ஓங்கொளியாய் விசும்பாதி தொறுமியலுந் தனதியல்பை யுருவின் மாட்டும், பாங்குபெறத் தெரித்ததுபோற் பலபொறியாப் பரமர்விழி பயந்த ஞான்று, தேங்கொளியாய் வெளியடர்ந்து வளிதொடர்ந்தொள் ளொளிபடர்ந்து தெளிநீர்ப் புக்கு, நீங்கி விளை யாட்டயர்ந்து தணிகையமர் பெருவாழ்வை நினைந்து வாழ்வாம். (ருo)

(சஅ) முருகு ஒட்டம் தர - பலவித வாசனைகளும் தோற்றுற. முரிவில் - வளைந்த வில்லாகிய மேருவின்கண். பருகு ஒட்டம் நறை - பருகத்தக்க அதரத்தேன்.

பேநூர்ப்புராணம்.

காமர் மல்கிய வுருவிஃ தன்றெனக் கருத்தின்முன் னுறத் தோன்றுங், காம னல்லுடல் பொடித்தகண் ணிடத்துமை கண வனார் நிகரில்லாக், காமர் மல்கிய வுருவெனத் தோற்றிய காளை யை யடியார்தங், காம முற்றமிக் கருளுமங் குலிநகர்க் கந்தனைப் பணிவாமால். (ருக)

திருவானைக்காப்புராணம்.

இருமுது குரவர் நாப்ப ணிளமையோ டிருந்து சேயென்
றொருவரும் பெயரும் வேறே யொருவருஞ் சாமி யாகாக்
குருபர னிறைஞ்ச வுண்மை கொடுத்தொரு சாமி யென்னும்
பொருவரும் பெயரும் பூண்ட புனிதனைப் புகழ்ந்து வாழ்வாம்.

பூவாளூர்ப்புராணம்.

உயர்ந்தவரு மல்லவரு மோங்கியதன் னோக்காற்
பயந்தழுவி னைப்பரெனல் பாரையறி வித்தாங்
கியைந்தமக வான்மகளோ டேனல்வளர் மாதும்
புயந்தழுவ நின்றபுனி தற்கடிமை செய்வாம். (ருந)

திருப்பாதிரிப்புலியூர்ப்புராணம்.

ஆரணமா கமமெவைக்குஞ் செந்தமிழ்க்குங் குரவுபூண் டவ ருந் தேறக், காரணமா மோரெழுத்தின் பொருள்விரித்துச் சூ ருரமுங் கலங்க மாட்டி, வாரணமா தொடுவள்ளி நாயகிதன் மணிப்புயத்தின் மகிழ்ந்து வாழு, மேரணிவேற் புலிசைநகர்க் குமரவேள் பதமலர்க ளிறைஞ்சி வாழ்வாம். (ருச)

திருச்செந்தூர்ப்புராணம்.

வண்டடை கிடந்தின் னிசைமுரன் றெழுதேன் வாய்மடுத் துண்டுகா லுழக்க, விண்டுடைந் தலருங் கடம்பணி தடந்தோ ள் வெற்பெலாம் பொற்புலாஞ் சுடர்வேற், கெண்டையங் தடங் கட் குறக்கொடி களபக் கிளரொளி முலைவனப் பெழுதக், கண் டுகண் டுள்ளங் களிப்பருச் செந்தூர்க் கந்தனை வந்தனை புரி வாம். (ருரு)

கடம்பவன்புராணம்.

மருளாரும் பவத்தொடரை மாற்றியதென் னன்மகளாய் மவுலி சூடிப், பொருளாரும் புவிவிசயஞ் செய்தரசு செலுத்தியமும் முலைப்பூந் தேனைத், தெருளாருந் தமிழ்மதுரை நாதன்மணஞ் செயவிதிநூற் சடங்கு செய்தே, யருளாருங் கடம்பவனத் துறைகுமர குருபரனை யகத்துள் வைப்பாம். (ருசு)

உத்தரகோசமங்கைப்புராணம்.

வெள்ளிவரை நடப்பதெனப் பதம்பெயர்க்கு நான்மருப்புவேழ மூர்ந்து, தள்ளருஞ்சீர் விண்ணரசு தலையெடுப்பக் கவிழிணர்மாத் தடிந்த வேலோன், கொள்ளைவரி வண்டலம்புங் குழலெழில்சேர் குறமடந்தை கொங்கை தோயுங், கள்ளவிழ்தார்ச் செவ்வேட னடிபணிந்து பிறவிவனங் கடத்தல் செய்வாம். ()

கடம்பர்கோயிற்புராணம்.

பன்னிரு விழியுந் தோளும் பாணியும் பிறைக்கு நேராம்
பன்னிரு தரைப்பண் டுண்ட படைகளும் பதமுங் காட்டிப்
பன்னிரு மலனே யாறு பங்கய முகனே விண்மேற்
பன்னிரு பருக்கு மேலாம் பதந்தருங் குகனே போற்றி. (ருஅ)

வசவபுராணம்.

வந்த சூரன் மயில்வடி வாகவே
சுந்த ரத்தனி வேலாற் றுணித்தெறிந்

(ருசு) சோமசுந்தரக்கடவுள் தடாதகைப்பிராட்டியாரைத் திருமணம்புரியுங்கால் சடங்கியற்றியவர் பிரமதேவரெனத் திருவிளையாடற்புராணத்திற் கூறியிருக்க, இத்துதியினும் வேப்பத்தூரார் திருவிளையாடற்புராணத்தும் முருகக்கடவுளெனக்கூறியது, பிரமதேவர்சடங்கியற்ற முருகக்கடவுள் தலைவராயிருந்து நடத்துவித்தமைபற்றி என்க.

(ருஅ) பன்னிருவிழி பிறைக்குநேராம்பல்லையுடைய நிருதர் (யாவரும்) துதிக்கும் நிருமலன் விண்மேலுள்ள பலதலைவர் எனக்கொள்க.

தந்த ரத்த ரருந்துய ரீற்றிய
கந்த வேளைக் கருத்தி லிருத்துவாம். (ருகூ)

சரபபுராணம்.

அடிமுடியொன் றில்லாத சிவபோகத் திருவுருவத் தம்மை ஞானக், கொடியுதவுங் குக்குடநற் கொடியானை யுலகமெலாங் கொடுமை நீடும், படிபுரியுஞ் சூரனுரம் பரவையுரங் கிரியினுரம் பதைப்பச் சாடும், வடிகிரண வயிலிலைவேற் குமரனிரு பதகமல மனத்துள் வைப்டாம். (கூ0)

சிவராத்திரிபுராணம்.

சூராட்டுப் பயில்சயிலத் துணைமுலைத்திண் டகுவியர்மை தோயும் வாட்கண், ணீராட்டுப் பெறமறநீ டவுணருடற் புலவலகை நிறையத் தேக்கிப், பாராட்டுத் தரவடிவேற் படைபணித்த கரன்ரன்பார்ப் பதிக்குச் செல்வச், சீராட்டுப் பிள்ளையெனு முருகன்முரு கவிழ்மலர்த்தாள் சென்னி சேர்ப்பாம். ()

இரங்குன்றன் றஞ்சமெமக் கென்றுமக வான்முதலோ ரிரப்ப நீண்ட, கரங்குன்றம் படைத்தனைய கரிமுகத்தோ னரிமுகத் தோன் கதங்கொள் சூரன், வரங்குன்ற மயிலுகைத்தங் கயிலெடுத்த மலர்க்கரத்தோன் மஞ்சு துஞ்சும், பரங்குன்றத் திருந்தசெவ்வே ளடிக்கடிச்செம் பதுமமலர் பணிதல் செய்வாம். ()

ஈரலைவா யசங்கவரப் பிணங்கிடக்குங் களத்தமர்நீத் தெய்திநொய்தில், வாரலைவா யுறுமொருமா வரையோரொன் றோரிரண்டா வகிர்ந்த வேலோன், வேரலைவா யழிக்கமென்றேட் கவின்படைத்த வள்ளிசுர வேழத் தோடுஞ், சீரலைவாய் வருமடிக ளடியரடிப் பொடிமுடியிற் சேர்த்தல் செய்வாம். (கூங)

(கூக) சூர் ஆட்டு - அச்சந்தரும்விளையாட்டு.

(கூ௨) எமக்கு இரங்கு உன்றன் தஞ்சம் எனக்கூட்டுக.

(கூங) வாயசம் - காக்கை. வார்அலை - நெடியகடல். வேரலை வாய் அழிக்க - மூங்கிலை அவ்வவ்விடங்களினும் வெட்ட.

பெருவாவிக் கயனயனக் குறத்திமுகாம் புயமலர்த்தும் பெட்பி னென்று, மொருவாவி னன்குடிலைப் பொருள்விரித்துத் தாதைதனக் குரைத்தோ னூர்கா, மருவாவி நன்குடிநைப் புனன்மலர்த்தே னுடனளவி வயற்குப் பாயுர், திருவாவி னன்குடிவாழ் செவ்வேடன் சேவடிகள் சிந்தை செய்வாம். (சுச)

பாரகத்தும் விசும்பகத்தும் பயின்முனிவ ரிமையவர்தம் பழங்க ணீங்கத், தாரகத்தொன் மறையுருவாய் மருவுசிவ சத்திதரு சத்தி யால்வெஞ், சூரகத்தைத் துளைபடுத்தி யொருதோகை யேறியிரு தோகை மாரோ, டேரகத்தி லிருந்தபிரா னென்னகத்தி லிருக்கவிடர்க் கிடமின் றென்பால். (சுரு)

நீடலுறழ் கருங்கனங்கள் படிந்துமுழ வெனமுழங்க நிரந்துதும்பி, பாடல்புரி தரத்தழைத்த பாசடைச்சந் தனப்பணையிற் படருஞ் செய்ய, கோடலலர் விளக்கேந்தக் குலமயிலு டகம்புரியுங் குன்று தோறு, மாடல்புரி முருகனிரு சரணமலர் பரவிவினை யகற்றி வாழ்வாம். (சுசு)

உருத்தணியாய் விருமசுர ருடறுணிக்கு நெட்டிலைவே லுரவோய் துன்பக், கருத்தணியாப் பெருவெயிலுட் டிளைத்திளைத்த களையகலக் கருணைக் கண்டந், திருத்தணியார் கழனிழற்கீ ழென்றுவழி படுமடியா ரிதயத் துள்ளுந், திருத்தணியாம் பதியகத்தும் வாழ்குமர குருபரன்றாள் சிரமேற் கொள்வாம். ()

பொருவினறு மலர்பொதுளுந் தண்டலைசூழ் கதிரைநகர்ப் புனிதன் பாத, முருகியுளத் தழுத்திவினை நீறழுத்து மாறெழுத்து முணர்ந்து நாவின், முருகசர வணபவசண் முககுகவென் றனுதினமு மொழிவோர் தங்கண், மருமருவு கமலமல ரடிமுடியின் மீதுவைத்து வணங்கல் செய்வாம். (சுஅ)

(சுச) இனன் - சூரியன். பரவியசோலைசூழ்ந்த ஏரிநீரும் நதிநீரும் தேனுடன் அளவிப்பாயும் திருவாவினன்குடி என்பது.

(சுஎ) கருணைக்கண் தந்து கழனிழற்கிழிருத்து என்க.

புலியூர்ப்புராணம்.

ஒருசொற்கத் தைந்தருவி னீழலுறைந் துயர்மகவான் சசியா மாதி, னிருசொற்கங் களின்முயங்க விடர்க்கரிவெவ் வரிசூர ணிறக்கப் பந்த, கருசொற்க மயர்வகலக் கதிர்வேல்விட் டகத்தி யற்கா சமறா றன்னைத், தருசொற்கந் தன்றனது தாளிணைக ளெமதுசிரந் தரித்து வாழ்வாம். (சுகூ)

சீர்காழிப்புராணம்.

அலமடையுங் கொடுஞ்சூரன் குலமடியப் புள்ளினங்க ளமரை வேட்ட, பலமடையப் பெரும்பூமி பலமடையக் கரும்ப கட்டிற் படருங் கூற்றன், வலமடையுங் கரம்வருந்தா நலமடையப் பிரமாதி வானோர் தங்க, டலமடையத் தனதுகர தலமடையும் வேலெறிந்தோன் சரணம் போற்றி. (எ0)

சானந்தகணேசபுராணம்.

காவிசெங் கமல மாம்பல் செழுங்குமிழ் காந்த ளென்னும்
பூவொடு வழங்கு மேனைப் புனத்துறு மொருகொ டிக்கு
மேவுநன் னீழல் செய்து வேங்கையந் தருவாய் நின்ற
கோவையம் பிகைப யந்த குமரனை யிறைஞ்சல் செய்வாம். ()

கணேசபுராணம்.

கறைமிடற்றெம் பிரானுதற்கட் டோன்றிநெடுஞ் சரவணப் பூங் கயத்தின் வைகி, யிறையருளாற் றடங்கயிலை வரைதனிற் போந் திலங்குமயி லேந்திச் செங்கட், பிறையெயிற்றுப் பேழ் வாய்த்திண் குறட்படைமுன் செலச்சென்று பெருஞ்சூ ரோடு, மறையவுணர்த் தடிந்தமரர் சிறைமீட்ட வறுமுகன்றா ளகத்துள் வைப்பாம். (எஉ)

திருவாப்பனூர்ப்புராணம்.

கருமாவை யரிவிழிப்பங் கயமாவைப் புணர்திருமால் கமல நாபிப், பெருமாவை யகம்படைக்கும் பிரமாவை யுற்றுணராப் பிரண வத்தின், குருமாவை நுகர்வதுவே குணமாவை கனும்பு

னஞ்செல் கோட்டு மாவைப், பொருமாவை வேற்குமரன் புது விரைத்தா மரைமலர்த்தாள் போற்றல் செய்வாம். (எஙு)

திருப்பூவணப்புராணம்.

தலம்புகழ்வச் சிரத்தடக்கை யிந்திரன்றந் தருள்பாவை தன்னோர் வள்ளி, நலம்புகழ்செவ் வேளரற்கு ஞானவுப தேசமருண் ஞான மைந்தன், றுலங்குகிர வுஞ்சகிரி துளைபடவெஞ் சூரனுரங் கிழிய வேலை, கலங்கவயில் வேல்விடுத்த கந்தனைப்பந் தனையகற்றிக் கருத்துள் வைப்பாம். (எச)

மயூரகிரிபுராணம்.

பிரணவந்தா ரகப்பிரமங் குடிலையெனு மோரெழுத்தின் பொருளைப் பேசென், றரியதிரு வடிவணங்கா தஞ்சலிசெய் மலரயனைச் சிறையில் வைத்தே, யுருகியவன் பொடுவணங்குங் குறுமுனிவற் கெப்பொருளு முரைக்கும் வைவேன், முருகன்மலரடிமனத்தி னுறவணங்கி யறிபொருள்கண் முழுதுந் தேர்வாம்.

திருத்தணிகைப்புராணச்சுருக்கம்.

பரமனுதல் விழியினுதித் தந்தரமே னிமிர்ந்து பகிரதியிற் றவழ்ந்துநிறை பன்னிருங் குடித்துச், சரவணத்தொட் டிலினேறி யறுவர்முலை யுண்டு சங்கரியின் மடியிலிருந் தோமெனுஞ்சொற் பேசி, யரன்மலையி னின்றெவையும் படைத்தலைவாய் நடந்தங் கசுரர்தமைத் தொலைத்தமரர்ப் புரந்துலகை வலம்வந், திரவிசத கோடியெனத் தணிகையமர்ந் தருளு மெழின்ஞான சத்திதர னிணையடியேத் தெடுப்பாம். (எசு)

திருமயிலைப்புராணம்.

நீர்பூத்த சடாமகுடத் தெம்மானீன் றளித்தவொரு நேயன் றன்னைச், சீர்பூத்த குருமணிமா மகுடமணிந் திதண்மணிப்பாற்

(எஙு) கருவண்டுபோலும் அழகிய இரேகைகளையுடையவிழி, நாபியிற்றோன்றிய பிரமதேவருணராப்பிரணவத்தை உபதேசிக்கவல்லகுரு, புனஞ்செல்குமரன் எனப் பொருள்கொள்க.

சென்ற தேவை, வார்பூத்த முலையுமையா டிருமுலைப்பால் பரு கியவாய் மணியை ஞான, வேர்பூத்த சிங்கார வேலனெனுங் கண்மணியை யிறைஞ்சி வாழ்வாம். (எஎ)

ஆதிபுரிபுராணம்.

அருகணைத்து நிலவுமிழ்வெண் மணல்பரந்த வாதிபுரி யதனி னீங்கா, துருகனையொத் தருள்சுரக்குஞ் சண்முகனைக் காங்கெ யனை யொளிர்வே லேந்து, முருகனைவா ழமரர்சிறை விடுத்த வனை முளரிமலர் நயன மாயன், மருகனையென் கண்மணியை வள்ளிமண வாளனையாம் வணக்கஞ் செய்வாம். (எஅ)

திருவொற்றியூர்ப்புராணம்.

வார்புனையுந் தனவள்ளி யானைபுண ரீராறு மணித்தோண் மார்பும், பார்வெருவப் பொருஞ்சூரன் படவிடுத்த வயில்வேலும் பவுரி கொண்டு, கார்குலவ நடமர்டு மஞ்ஞையுமம் மஞ்ஞையின் மேற் கலந்திருந்த, சீர்குலவு கந்தனிரு பொற்பதமு மறுமுக முஞ் சிந்தை செய்வாம். (எகூ)

திருவாலங்காட்டுப்புராணம்.

ஓர்தரு பரமீ தென்ன வோமெனு நாதத் தோங்கி
யார்தரு பயனை யீசற் கருளுரு வாகி நல்கிச்
சூர்முத றடிந்து வானந் தொழுதவிந் திரற்கு நல்கும்
பார்புக ழாலங் காட்டுக் கந்தனைப் பணிதல் செய்வாம். (அ0)

அவிநாசிபுராணம்.

செருநடமா லயர்க்கரிய திறலசுரன் முடிசிதறச் சினந்த வீர ந், கருநடமா ரியமருவக் கரமெனுமீ ரொன்பானிற் கவிஞர் போற்றப், பெருநடமா டுங்கடவுள் புக்கொளியா லயநிலயம் பிறங்கச் சூழ்ந்த, திருநடமா ளிகையமர்வேள் செவ்வேள்பொற் சீறடிகள் சிரத்தில் வைப்பாம். (அக)

(அக) கருநடம் ஆரியமுதலவாகப்பொருந்திய பதினெண் பாஷைகளிலுள்ளகவிஞரும் வீரம்போற்ற அமர்செவ்வே ளென இயையும். செருநட - போரைநாட்ட.

திருமுருகன்பூண்டிப்புராணம்.

வான்ப ணிக்கதிர் மதிநுதற் குறக்கொடி வனமுலைச் சுவடோ ங்கும், கான்ப ணிச்சிறை வரிச்சுரும் பிசைத்திடுங் கடப்பமார் பனைச்சூர, னூன்ப ணித்திடுஞ் சுடரிலை வேற்படை யுகந்ததிண் புயத்தானைத், தேன்ப ணித்திடு மலர்கொடு போற்றியே சேவடி துதிசெய்வாம். (அஉ)

பவானிகூடற்புராணம்.

உருக்கரத்தி னயிலாழி யவன்கணுநான் முகன்சிரமு முயர்வான் செல்வத், தருக்கரத்தி நிரைகளும்வேய்ந் தவனுதற்க ணுதித்துநிசா சரர்க ளாய, செருக்களத்தி னகங்கலங்க வுலக மெலா மகிழ்ந்துகளி சிறப்பச் செய்ய, திருக்கரத்தி னொருதனி வேற் படைவாங்கு முருகன்மலர்த் திருத்தாள் போற்றி. (அங)

கருவூர்ப்புராணம்.

உரைதரு சுருதி வேத வுபநிட தத்தி னுச்சிப்
பரையருள் விழிக ளிப்பப் பார்விசும் புய்யத் தோன்றி
வரைபக முருக்கி வெஞ்சூர் மாமுத றடிந்து முந்நீர்க்
குரைகடல் குடித்த வைவேற் குமரனுக் கன்பு செய்வாம். ()

திருமாணிக்குழிப்புராணம்.

நிலந்திரிய மேருநெடு வரைதிரிய நேமிவரை நெளிய விண்ணின், றலந்திரியப் புருகூ.த னுளந்திரிய மாலயனுஞ் சலிப்பச் சற்றே, புலந்திரிய முனிவர்குழா மிந்திரஞா லந்திரித்துப் போர்செய் சூரன், வலந்திரிய வேறிரித்த குமரவேள் பதமலர்கள் வணங்கி வாழ்வாம். (அரு)

திருவோத்தூர்ப்புராணம்.

தந்தையைப்போ னதிமதியு மரவுமணிந் தன்னையைப்போற் றடக்கை பாசங், கொந்தொளியங் குசம்பரித்தான் முன்னவ னென் றன்னையைப்போற் கோது தீர்ந்த, சுந்தரப்பொன் மணி யணிந்து தூயதந்தை போற்கரத்திற் சுடர்வேற் சூல, மைந்து

பெறத் தரித்தருளும் பன்னிருகைச் சேவகன்பொன் மலர்த்தாள் போற்றி. (அசு)

மருதூர்ப்புராணம்.

மைவேலை குருகுபெயர்க் குன்றநெடுஞ் சூதமவண் வஞ்ச வெம்போர், செய்வேலை குடித்துடைத்துக் கூறிரண்டு படுத்தி விண்ணோர் தியக்கந் தீர்க்கும், கைவேலை நிகர்க்குமென மான்மகடன் விழிவேலைக் களிக்குந் தேவைப், பொய்வேலை புரிந்துழலும் புலனடங்கக் கருத்தினிடைப் போற்றல் செய்வாம். ()

ஆதித்தபுரிபுராணம்.

மயில்களிக்க வருமேகம் வள்ளியெனுங் கொடிபடர வளர்சந்தான, மயிலெனுஞ்செங் கதிருதிப்ப வாறுமுக மாகியபே ரமுத வாரி, பயில்புயத்தின் சிகரமிசைத் தேவதந்தி விளையாடும் பதும ராகச், சயிலமுமை மணவாளன் மகிழ்ந்தளித்த முருகனடி சார்ந்து வாழ்வாம். (அஅ)

திருக்குற்றலப்புராணம்.

வேறுமுகந் தொறுந்தோறும் பிறந்துழலுஞ் சனனவிடாய் விடுப்ப மூலச், சேறுமுக மாயைமலங் கழியவிரு வினைப்பழைய தீட்டுந் தீரக், கூறுமுகந் தொறுமகரச் குழைதாவி வள்ளிதெய்வக் கொடிகட் சேல்பா, யாறுமுகம் பெற்றகொற்றத் தானந்தக் கடற்பரவி யாடல் செய்வாம். (அகூ)

திருநெல்வேலிப்புராணம்.

உறுதிதரு மிபமுகவ னுறுதுணைவ னுதல்விழியார்
பெறுபுதல்வ னுயர்மாவைப் பிளந்தவடி வேலுடையோன்
குறுமுனிவ னகமகிழக் கோதறுசெந் தமிழுரைத்தோ
னறுமுகவ னிருசரண மனுதினமு மனத்தில் வைப்பாம். (கூ0)

மருதவனபுராணம்.

சத்திதனை யனைவள்ளி காந்தனைக்கந் தனையசுரர் தம்மை வென்ற, சத்திதனை யுறுமலர்க்கைத் தலத்தனையன் போர்கடமி

தயமாம் பங்க, சத்திதனை யிடைமருதூர்க் குமரனைநெஞ் சேப ணியென் றன்பான் மன்னே, சத்திதனை யவனுகந்தின் னருளெ னக்குத் தருமஃதுன் சகாய மாமால். (கூக)

திருநல்லூர்ப்பெருமணப்புராணம்.

ஆயிரத்தின் மீதிருநான் கண்டமினி தாண்டிருந்த வசுரன் றன்னைக், காயிருவேல் கொடுதடிந்தோங் கமருலகு முயர்மத வெண் களிறு நீடு, வேயிருதோ ளயிராணி சுகமுமொரு சத கோடி விளங்குஞ் செங்கைத், தூயவன்பெற் றிடச்செய்த தோன்றலெழின் மலரடியைத் துதித்து வாழ்வாம். (கூஉ)

மயூராசலபுராணம்.

முந்தனைமா ரறுவர்முலை யருந்தியவா யினனிமைய மூளைத்த வல்லி, தந்தனைய னறைகமழுங் கடம்பணியுந் தடம்புயனுஞ் சாமிநாதன், வந்தனைசெய் பவருளத்தி னமுதமணி மயிலைமலை வாழும் வைவேற், கந்தனைநற் சிந்தையில்வைத் தெந்தமைவா திக்கும்வினை களைந்து வாழ்வாம். (கூா)

பவமாதித் துயரகற்றி யடைந்தவர்க்கின் பருண்மயிலைப் பருப்ப தத்தி, னவமாநற் குறக்கொடியைத் தெய்வானைப் பிடி யைமண நயந்து தூய, தவமாமெய்க் கொண்டிலகும் பாலசித் தற் குயாருளைத் தந்தன் னேற்குச், சிவஞான தேவனெனப் பெயரருள்சண் முகத்தேவன் றிருத்தாள் சேர்வாம். (கூச)

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

புரமுதல்வென் றுறுபுகழ்மாத் திரங்கொண்ட தந்தையினும் பொருமோ ரியானை, யுரனறவென் றதனெடுமூர் தியுங்கொண்டு மிகுசிறப்பை யுறுமுன் னேனும், பரவுறச்சூர் தடிந்தவற்றே டோங்குகே தனமொருகை பற்றப் பெற்ற, விரவுமல மருந் துறையும் பெருந்துறைக்கு மாரனடி மேவி வாழ்வாம். (கூரு)

(கூரு) அவற்றோடு - அப்புகழும் ஊர்தியுமாகிய இரண்ட ேனாடு. எனவே, சூர்தடிந்து மூன்றுமெய்தப்பெற்றாரென்பது.

காசிரகசியம்.

இருகூட்டு வளர்பறவை யிரண்டுரு மிருவருமுள் ளிடத்து நாண, வொருகூட்டு வளர்பறவை யிரண்டுமொன்று துவசமற்றென் றூர்தி யாக்கி, யருகூட்டு பஞ்சடிமென் பிடியுமா னுந் தழுவ வமர்போ ரேற்றை, வருகூட்டு நுழையாது போற்றுவா மிருவினையு மாற்று வாமே. (கூசு)

திருநாகைக்காரோணப்புராணம்.

மீனேறு கடல்வறப்ப விண்ணேறு மலைகுலைய வெள்ளே றூருங், கானேறு கடுக்கையினூர் கையேறு கழுமுளினுங் கடுவே ஞெட்டுக், கூனேறு மதிநுதலார்க் கொண்டேறு பொருமமரர் குலவி வாழ்வான், வானேறு விதம்பசிய மயிலேறு சேவகனை வாழ்த்தி வாழ்வாம். (கூஎ)

வரையுதித்த வொருகொடியைப் புணர்ந்துதெய்வ யானையுரு மருவிச் சத்தி, யுரைசெயுமோர் பாற்பொலியப் பெருமையின்மே லாவதனு லொப்பா காது, கரையுமொரு மொழிப்பொருளை யரற்குணர்த்தி யுயர்ந்துபொலி கருணை யானை, விரைசெய் நறுங் கடம்பணியுந் தடம்புயனைப் பராயின்ப வெள்ளத் தாழ்வாம். (கூஅ)

திருக்குடந்தைப்புராணம்.

நீர்முதல்யா முதலென்று நெடியோனு தியனொன்று நிசழ்த்தா வண்ணஞ், சூர்முதலே திகள்சிறிதும் வடுச்செய்யாத் தன்கரத்திற் றுணைப்பூந் தாளிற், பார்முதலாக் குைன்றலையு மவன்முதலோர் முடியும்வடுப் படுத்த நோக்கி, நார்முதனெஞ் சிருவர்முலை நிறம்புயத்துஞ் செயமகிழ்வே ணமையாள் வானே. ()

(கூசு) சூரன்பதுமனென்னுமிருவரும் ஒருடலினுறைந்திருந்து மயிலுஞ் சேவலுமாயினராகலின் ஒருகூட்டுவளர்பறவை இரண்டென்றார்.

(கூகூ) முலைகள் நிறத்தும் புயத்தும் வடுச்செய்ய மகிழ்வேள் என்பது.

மாயூரப்புராணம்.

நெடுவரைவிற் பவளவொளி படுவரையைக் கூறுசெய்து நிலவு மண்டத், தொடுவரைவி லுயிர்க்குமுடன் முதலியதன் கூறுசெயு மொருவேல் கொண்டோர், கொடுவரையைக் கூறு செய்து கடன்மாவுங் கூறுசெய்து கொடும்பக் கஞ்சார்ந், தடுவரையிற் பொலிமயின்மேற் பொலிதருசே வகன்மலர்த்தா ளடுத்து வாழ்வாம். (க00)

உறையூர்ப்புராணம்.

திருவமிகு தேவர்தொழு தேவனு தலிற்றேவர் செம்மலீன்ற, பருவமட மகளேயும்பைந் துளவணியும் பிறைக்கோட்டுப் பன்றி குன்றி, வெருவவரு வேடர்தொழு வேடனு தலின்வேடர் வேந்த னீன்ற, வுருவமக ளேயுமணந்தின் பெவர்க்குமரு ளொருமுருக னுளிர்தாள் போற்றி. (க0க)

திருவம்பர்ப்புராணம்.

வள்ளியபங் கயக்கிழவன் முடிகொடுத்த லொடுவணங்கு மற்றை வானோர், தெள்ளியபொன் முடிகொடுத்த புறச்சுவட்டுப் பொலிவினுெடுஞ் சிறிய நாயேங், கொள்ளியசூட் டலினெமது முடிகொடுத்த வகச்சுவடுங் குலவக் கொள்ளு, மொள்ளியகை காலொடம ரொருமுருகப் பெருமானை யுன்னி வாழ்வாம். ()

திருவாளொளிபுற்றூர்ப்புராணம்.

கரியபுனற் கடல்சுருங்கச் செய்யபுனற் கடல்பெருகக் கனமுலாவும், பெரியமலை விழுந்தழுந்தக் குணபமலை யெழுந்துயரப்

(க00) சிவனையும்பாகங்கொண்டு எவற்றையும் தன்கூறுக்கும் சத்திவடிவாகிய வேல் என்க.

(க0உ) சூட்டுதல் வணங்கல்களால் முடிகளுராய்தலினுகிய புறச்சுவட்டோடு, முடியிற் சூட்டுதலினுகிய அகச்சுவடுங்கொள்ளும் கைகாலென்பது. கொள்ளிய - கொள்ளும்படி. சூட்டல் - மத்தக சையோக அஸ்ததீக்ஷையும் திருவடி தீக்ஷையும்

பிறங்கு வானே, சூரியகர் வாழ்வுறமற் றவுணர்நகர் தாழ்வுற வேலொருகை தொட்ட, வரியபுக ழொருமுருக னிருசரண முப்பொழுது மடுத்து வாழ்வாம். (௪0௫)

விளத்தொட்டிப்புராணம்.

சிரமணிமுச் சியுநுதலிற் பட்டமுஞ்சுட் டியும்பொட்டுந் திருவெண் ணீறு, முரமணியு மைம்படையு மணிக்குழையு மரைஞாணு மொளிவிட் டோங்கக், கரமணியும் வளையிருகாற் சிலம்பொலிக்கத் தொட்டில்வளர் கதிர்வெற் பீன்ற, வரமணிகண் ணின்மணிசுப் பிரமணிய விளங்குழவி மலர்த்தாள் போற்றி. ()

கோயிலூர்ப்புராணம்.

யோகநிலை யினர்மூலா தாரமுதற் புண்டரிக மொராறு ஞான, பாகநிலை யினர்காம மாதியிரு ளோராறும் பரவிப் பூப்பப், போகநிலை நில்லாது புரியுமிளங் கதிரின்முகம் பொலிய மேனி, யேகநிலை யருள்புரிய வொளிர்குமரக் கடவுளடி யிறைஞ்சி வாழ்வாம். (௪0௬)

திருக்குறுக்கைப்புராணம்.

மழையேறு முழுமலையு மெழுமலையுந் தோளவுணர் வருக்கமாய, பிழையேறு கருங்கடலும் பெருங்கடலு மொருங்கடலும் பிறங்கு வானத், துழையேறு தலைமறந்தா ரொருங்கேறு தனுமுளங்கொண் டொருகை தொட்ட, தழையேறு சமரவேற் குமரவே டிருவடிக டலைமேற் கொள்வாம். (௪0௬)

தனியூர்ப்புராணம்.

நஞ்சுமுகந் திறைக்குமெயிற் றரவணியுந் தந்தையெனு நரலையுண்ட, மஞ்சுமுகங் கவிழமதம் பொழிகவுண்முன் னேனெனப்

(௪0௫) ஆறும்பூப்பவும் ஆறும்நிலைநில்லாது போகவும் புரியும் இளங்கதிர் என்க.

(௪0௬) முழுமலையையும் அவுணக்கடலையும் பெருங்கடலையும் ஒருங்குஅடுதலும் ஏறுதனு முளங்கொண்டு தொட்டவேற் குமரவேள் என்பது.

பல் வரத்தான் மாண்டு, விஞ்சமுகம் பலகண்ட சொக்கிறுத்து மிளிரிளவல் வெய்யேம் பாச, மஞ்சுமுக வருள்பொழியு மாறு முகப் பெருமானை யடுத்து வாழ்வாம். (௧0எ)

சூதசங்கிதை பூருவகாண்டம் உத்தரகாண்டம்.

அறிவுருவத் தனக்குறையு ளுருவெடுத்தொள் ளறிஞருக்கூ ருற்ற ஞேக்கி, முறியவடர்த் தெறிதல்பொர வொருகுருகுப் பெயர்க்குன்றை முனிவி ருதை, நறியகுலப் புகழ்க்கிழுக்கு விளைப்பதென்றுட் சினத்திருந்த நாம வொண்கூர், செறியிலை வேல் கொடுதடிந்த சேயிலைப்பூண் மார்பவிறற் சேய்தாள் போற்றி. (௧0அ)

தெண்டிரை யுததி புடையுடுத் தோங்குஞ் சீர்வள ருலகநன் கேத்து, மண்டர்தம் பிரானு மிடத்தில்வாழ்ந் திலகு மம்மையு ஞ் செவ்விழி களிப்பத், தண்டையுஞ் சிலம்பு மிணையடி யொலி ப்பச் சார்ந்துமற் றவர்நடு வமரு, மண்டழல் கதுவுஞ் செய்ய வேற் கரத்து வரதனை நிரதமேத் தெடுப்பாம். (௧0௯)

அணிகைவரை குடையாக்கொண் டாவினங்காத் தருளரவ வணையா னேத்துந், திணிகைவரை யினம்வயமா வினம்பகையின் றுலவுநலஞ் சிறக்குந் தெய்வத், தணிகைவரை மிசைநிலவு மாறு முகப் பரஞ்சுடர்தன் சரணந் தாழ்வாம், பிணிகைவரை தரவரு ளுஞ் சிவஞான மெந்நாளும் பிறங்க மாதோ. (௧௧0)

அணிகேச வன்பது மாலயன் வாழ்த்த வருடஞ்சீர்
வணிகேச னென்ன மறைநான்கு மேத்தும் வரத னெழிற்
றணிகேசன் சேவடித் தாமரை தாழ்துந் தயங்குநெஞ்சே
திணிகேச பாச மடவார் நமன்றுயர் தீர்ந்திடவே. (௧௧௧)

(௧0அ) முருகக் கடவுளுக்குக் குன்று இருப்பிடமாகவின் தனக்குறையு ளென்றும், வேல் சத்தியுருவாகலின் இக்கிரவுஞ் சம் நமதுதாதை குலப்புகழ்க்கு இழுக்கு விளைப்பதெனச் சின த்திருந்ததென்றும் கூறினர். குன்றைத்தடிந்த என்க.

திருக்கோவலூர்ப்புராணம்.

பாயூரம் பணிவடமால் பலநாளும் பகையவுணற்
கேயூரம் புயத்தனெடு மிடைந்தோடா திளைப்பாற்றுங்
கேயூர மீராறு கிளர்தோளன் றிருக்கோவன்
மாயூரன் றிருச்சரணஞ் சரணுக மன்னுவாம். (௧௧உ)

திருத்தினைநகர்ப்புராணம்.

உந்துதிரைக் கடல்சுவறக் கிரவுஞ்ச வரைகிழிபட் டுளைந்து மாய, மைந்தமையுந் தடந்தோள்வெஞ் சூரனுடல் பகவெறிந்த வடிவேற் செங்கைக், கந்தனையம் பிகைக்கரனு ருனாத்தசிவ ரகசியமெய்க் காதை யாவுஞ், சந்தவரை முனிக்குரைத்த குக னைவணங் கிடுமவர்தா டலைமேற் கொள்வாம். (௧௧௩)

இருடிவிந்தப்புராணம்.

புனத்துறை சிறுமான் வந்து புணர்பெரு மானை மேலோர்
மனத்தினை மயக்கு மன்றிற் பெயருடை வரையு நந்தி
வினைக்கொடுங் குவடுஞ் சாய வேல்விடு மாசை மாருத்
தனிப்படுஞ் சோதி யானை விசாகனைச் சார்ந்து வாழ்வாம். ()

திரிசூலகிரிபுராணம்.

திரிவிலன் பர்கடுதித் திடவுந் தேவர்கள்
வரமிகு மசுரர்செய் வாதை நீங்கவும்
விரிகடல் சுவறவும் வேல்வி டுத்தவன்
முருகெழு மலர்ப்பத முடியிற் சூடுவோம். (௧௧௫)

புள்ளிருக்குவேளூர்ப்புராணம்.

தாங்குபெரும் புவனமெலாம் பணியுமிரு திருவடித்தா மரையு நீங்கா, தோங்குபெருங் கருணைவழிந் தொழுகுதிரு முக ங்களோ ராறுந் தெய்வத், தேங்கமழுங் கடமபணியும் பன்னிர ண்டு தடம்புயமுந் திகழ மன்னுங், காங்கெயனைப் பரிதிபுரி வள ர்குமர குருபரனைக் கருத்துள் வைப்பாம். (௧௧௬)

அளிதருசிந் தையரான வமரர்பெருஞ் சிறைமீள வகிலம் வாழப், பிளிறுமயி ராவதமும் பொன்னுலகும் விண்ணவர் கோன் பெறமே வண்ட, வெளிமுகடு மதிரவெதிர் வருசூர னுளங்கலங்க விளங்கு செங்கை, யொளிதிகழ்வே லெடுத்தமுத் துக் குமரநா யகன்மலர்த்தா ளுளத்துள் வைப்பாம். (கக௭)

திருவேரகப்புராணம்.

பூமாது புணர்மாலும் போற்றரிய மூவிலைவேற் புனிதர் கேட் ப, வோமாதி மந்திரத்தி னுண்மையெலா முணர்த்துமுறை யுரைத்துக் காட்டி, யாமாதி யந்தமிலா வைர்தொழிலுங் கட வியப்பா லறிவாய் நிற்குங், கோமானை யேரகத்தி லுறைசாமி நாயகனைக் குறித்து வாழ்வாம். (கக௮)

காந்திமுக மலர்போற்றி கற்பதரு வெனவருளுங் கருணை போற்றி, வாய்ந்ததுணைப் புயம்போற்றி வாமகர மிடைசெறி ந்த மாண்பு போற்றி, சேர்ந்ததண்ட கரம்போற்றி கோவணநீ டெழில்போற்றி சித்தாந் தத்திற், போந்தபொரு ளருளுமலைக் குமரநா யகன்றிருத்தாள் போற்றி போற்றி. (கக௯)

பாரகமுந் துயர்நீங்க விண்ணகமுங் குடியேறப் படரு முள் வாட், சூரகமு மலையகமு மலையகமுந் துகள்படுத்திச் சுடர்வே ற் றுங்கி, நேரகமுங் கற்பகநன் னிழலகமு மிந்திரற்கு நிறுத்தி நாளு, மேரகமு மென்னகமும் பிரியாத விளையானை யிறைஞ் சல் செய்வாம். (க௨0)

பழனிப்புராணம்.

சேயிரவி யொளிகவற்று மாமணிப்பொன் முடியுஞ்
செம்முகமுங் கருணைபொழி நயனமுஞ்செவ் வாயுந்
தூயநறும் புழுகொழுகுஞ் செழுமணிப்பொற் குழையுந்
தொடைநிறைந்த துணைத்தோளுஞ் சுடரிலைவேற் படையு
மாயுமறை நூன்மார்புங் களபநறுஞ் சாந்து
மணிமணிப்பூ ணாரமும்பொன் னெலியலுடை யழகும்

பாயொளிக்கின் கிணிபுனைந்த சீறடியும் படைத்த
பழனிமலைக் குமரனையாம் பணிதல் செய்வாம். (கஉக)

சுசீந்திரப்புராணம்.

தேவயா னையைத்தினஞ் செயிர்க்கும் வல்லிநீ
தாவுமான் வயிற்றவ தரித்தி யென்றுபின்
மேவவேள் விமலையில் வேட்ட வேட்டுவப்
பாவைசேர் சரவண பவனை வாழ்த்துவாம். (கஉஉ)

திருப்பைஞ்ஞீலிப்புராணம்.

பாகைவிகர்த் திடுசுரகுஞ் சரிசொலமு தனவமுதம் பதத்தை நேரா, நாகநகர்ப் பெரும்பதஞ்சிற் றிடைக்கொடிக்குப் படைக் கொடிக ளாக ரெய்த, மாகனக குயவிபத்திற் கிபங்கொடுத்துப் புணர்ந்தானை மயூரத் தோகை, வாகனனைக் குறவனிதை மோக னனைக் குகனையன்பின் வணங்கு வாமால். (கஉ௩)

துளத்தூர்ப்புராணம்.

சீருலவும் பனிமலையி னுதித்தமடப் பிடியொருபாற் சிறந்து வாழு, மேருலவுங் கதிர்மதியந் தவழ்சென்னிப் பவளவரை யின் பாற் றோன்று, மோருலவைக் கரித்துணையாய்க் கிரவுஞ்ச வோங்கலைச்சேர் கரியைப் போரி, னேருலவிப் பொருதழித்த சிங்க மெனை துளக்குகையி னீங்கி டாதே. (கஉச)

திருநாவலூர்ப்புராணம்.

கற்பகவொள் ளயிலெறிந்த கந்தனையா கண்டலற்குக் கனக நாடுங், கற்பகநன் னிழலரசு மளித்தகரு ணாகரனைக் கனிந்தன் போடு, கற்பகவள் ளிக்கொடியைக் கலர்தவடி வேலவனைக் கதி ரோ னூருங், கற்பகழித் திருநாவ லூர்முருகன் றொடொழுது கவலை தீர்வாம். (கஉரு)

(கஉரு) கல் பக, கற்பகம், கற்பு அகம், கற்பு அகழி என எதுகையிற்பிரிக்க. கற்பு-மகளிர்நிறை; மதில்.

திருப்பனந்தார்ப்புராணம்.

பருப்பதங்க டமைத்துளைத்துச் சூரனுடல் பொடிபடுத்திப் பவங்கள் சாய, விருப்பினொடு புரந்தரனுக் கரசளித்துத் தேவர் சிறை மீட்ட கோமான், மருப்பதுமத் திசைமுகனுந் திருமா லுந் தொழற்கரிய வள்ள லான, தருப்பொலிய வளப்பமுறு தா லவன வேலனிரு சரணஞ் சார்வாம். (கஉசு)

வேப்பத்தூரார்திருவிளையாடற்புராணம்.

விடந்தரு மடங்க லென்ன விண்ணவ ரெண்ணர் தன்னைத்
தொடர்ந்தமர் கடந்த சீற்றச் சூருடல் பிளந்த ளைந்த
வுடம்பிடிப் படைத்த டக்கை யுத்தம மயூர வூர்தி
கடம்பமர் மன்றற் றெருங்கற் கந்தனைச் சிந்தை செய்வாம். ()

காவேரிப்புராணம்.

இரணிய மீண்டு மிந்திரா தியர்க ளிடும்பைவிட் டொழிந்திட முன்னு, மிரணிய கருப்பன் றனைப்பெறு மாலோ னிகலுறு கே ழலின் வடிவா, யிரணியாக் கனைக்கொன் றுலகினி லிறுமாந் தெழுந்தபோ தொருமருப் பொசிக்கு, மிரணிய முலைமா தின் புடன் பயந்த விளையமைந் தனைப்பணிந் திடுவாம். (கஉஅ)

இதிகாசம். சிவரகசியம்.

அரவணை யவனு மன்ன வூர்தியு மறிக லாத
பரவரும் பொருட்கு வேதப் பழம்பொருள் பகர்ந்த கோமான்
குரவணி குழலாள் வள்ளிக் கொடிபடர் குவவுத் திண்டோட்
சரவண பவன்பொற் பாத தாமரை தலைமேற் கொள்வாம். ()

நல்லாப்பிள்ளைபாரதம்.

வந்த வேளை யெரித்த மலர்க்கணன்
றந்த வேளைத் தயித்தியர் காலனை
யெந்த வேளையு மெம்முள நீங்கலாக்
கந்த வேளைக் கருத்து ளிருத்துவாம். (கங0)

சாஸ்திரங்கள்.

கல்லாடம்.

பாய்திரை யுடுத்த ஞாலமுடி வென்ன
முடங்குளை முகத்துப் பஃறோ ளவுணனொடு
மிடையுடு வுதிரச் செங்களம் பொருது
ஞாட்பினுண் மறைந்து நடுவறு வரத்தால்
வடவைநெடு நாக்கின் கிளைகள்விரிந் தென்னச்
செந்துகிர் படருந் திரைக்கடற் புக்குக்
கிடந்தெரி வடவையிற் றளிர்முக மீன்று
திரையெறி மலைகளிற் கவடுபல போக்கிக்
கற்செறி பாசியிற் சினைக்குழை பொதுளி
யகறிரைப் பரப்பிற் சடையலைந் தலையாது
கிழிணர் நின்ற மேற்பகை மாவி
னொருட லிரண்டு கூறுபட விடுத்த
வழியாப் பேரளி யுமைக்க ணின்று
தற்பெயர் புணர்த்திக் கற்பினொடு கொடுத்த
வமையா வென்றி யரத்தநெடு வேலோய்
கீழ்மே னின்றவக் கொடுந்தொழிற் கொக்கின்
கூறிரண் டாய வொருபங் கெழுந்து
மாயாப் பெருவரத் தொருமயி லாகிப்
புடவியைத் தாற்றிய பஃறலைப் பாந்தண்
மண்சிறுக விரித்த மணிப்படந் தூக்கி
விழுங்கிய பல்கதிர் வாய்தொறு முமிழ்ந்தென
மணிநிரை சிந்தி மண்புக வலைப்பக்
கார்விரிந் தோங்கிய மலைத்தலைக் கதிரென
வோவறப் போகிய சிறைவிரி முதுகிற்
புவனங் காணப் புகழொடு பொலிந்தோய்

போழ்படக் கிடந்த வொருபங் கெழுந்து
மின்னன் மாண்ட கவிரலர் பூத்த
சென்னி வாரணக் கொடும்பகை யாகித்
தேவர்மெய் பனிப்புற வான்மிடை யுடுத்திரள்
பொரியிற் கொறிப்பப் புரிந்தபொரு ணுடித்
தாமரை பழித்த கைமருங் கமைத்தோ
யொருமையு ளொருங்கி யிருகைநெய் வார்த்து
நாரத னோம்பிய செந்தீக் கொடுத்த
திருகுபுரி கோட்டுத் தகர்வரு மதியோய்
முலையென விரண்டு முரட்குவடு மரீஇக்
குழற்காடு சுமந்த யானைமகட் புணர்ந்தோய்
செங்கட் குறவர் கருங்காட்டு வளர்த்த
பைங்கொடி வள்ளி படர்ந்தபுய மலையோ
யிமையம் பூத்த சுனைமாண் டொட்டி
லறிவிற் றங்கி யறுதாய் முலையுண்
டுழன்மதில் சுட்ட தழனகைப் பெருமான்
வணங்கிநின் றேத்தக் குருமொழி வைத்தோ
யோமெனு மெழுத்திற் பிரமம் பேசிய
நான்மறை விதியை நடுங்குசிறை வைத்துப்
படைப்புமுதன் மாய வான்முதற் கூடித்
தாதையு மிரப்பத் தளையது விடுத்தோய்
கூடஞ் சுமந்த நெடுமுடி நேரி
விண்டடை யாது மண்புகப் புதைத்த
குறுமுனி தேற நெடுமறை விரித்தோ
யாறுதிரு வெழுத்துங் கூறுநிலை கண்டு
நின்றுட் புகழுநர் கண்ணுட் பொலிந்தோய்
மணிக்கா லறிஞர் பெருங்குடித் தோன்றி
யிறையோன் பொருட்குப் பரணர்முதல் கேட்பப்

பெருந்தமிழ் விரித்த வருந்தமிழ்ப் புலவனும்
பாய்பா ரறிய நீயே யாதலின்
வெட்சிமலர் சூழ்ந்த நின்னிரு கழற்கால்
குழந்தை யன்பினொடு சென்னிதலைக் கொள்ளுது
மறிவுநிலை கூடாச் சின்மொழி கொண்டு
கடவுட் கூறு வுலவா வருத்தியுஞ்
சனனப் பீழையுந் தள்ளாக் காமமுந்
தற்படு துயரமு மடைவுகெட் டிறத்தலுந்
தென்புலக் கோமகன் றீத்தெறு தண்டமு
நரகொடு துறக்கத் துழல்வரு பீழையு
நீளா திம்பரின் முடித்து
மீளாக் காட்சி தருதியின் றெனவே. (௧௩௧)

கடல்சூழ்ந்தவுலகினர் யுகமுடிவென்னும்படி செறிந்தவான் மீனுதிரச் சிங்கமுகாசுரனொடுவந்து போர்க்களத்திலேபொருது போரின்மறைந்து வடவாமுகாக்கினியின் கிளைகள்விரிந்தாற் போலக் கண்ணுக்கினிய பவளம்படருதற்கிடமாகிய கடலிற்புகுந்துநின்ற முற்பகைமையுடைய சூரபன்மனாகியமாமரத்தின் ஒருடல் இருகூறுபடவிடுத்த வேலினையுடையவரே! கீழ்மேலாகநின்ற அம்மாவின் இருகூற்றுள் ஒருகூறெழுந்து மயிலாகி ஆதிசேடன்மணிப்படத்தைக் கொத்தித்தூக்கி அது மணிகளைச் சிந்திமண்ணிற்புகும்படி அலைப்ப அதுவிரும்பிய பேற்றைநாடி அதன்முதுகில் நீலமலையில் ஞாயிறுபொலிவுற்றெனப் புகழொடு பொலிந்தவரே! பிளவுபடக்கிடந்த மற்றொருபங்கெழுந்து பிரகாசித்தலழகு மாட்சிமைப்பட்ட முருக்கின்பூப்போலும் செஞ்சூட்டுக் கோழியாகி தேவர்மெய்நடுங்கப் பொரிபோல ஆகாயத்தினெருங்கிய வான்மீன்கணங்களைக் கொறிப்ப அதுவிரும்பிய பேற்றைநாடித் தாமரையைப்பழித்தவலக்கையிற் கொடியாக அமைத்தவரே! ஐம்பொறியும் ஒருவழியாக உள்ளத்தை ஒருவ

ழிப்படுத்திய நாரதமுனிவரியற்றிய யாகத்திற்றோன்றிய ஆட்டுக்கடாவில்வரும் ஞானசொரூபரே! தெய்வயானையம்மையை மணந்தவரே! வள்ளியம்மைமருவப்பெற்ற புயமலையரே! இமையவரையில் சரவணப்பொய்கையிற்பூத்த பூவாகிய தொட்டிலில் அறிவோடமர்ந்து கார்த்திகைப்பெண்கள்முலையுண்டு திரிபுரதகனராகிய பெருமானேத்த உபதேசம்புரிந்தவரே! பிரமமாகக் கூறியபிரமதேவரைப் பிரணவவெழுத்திற்குரிய பொருள்வினவி அருஞ்சிறையில்வைத்து அதுகாரணமாகச் சிருட்டியாதியவொழிந்தமையால் வானவராதியோருடன் அடைந்து சிவபெருமானும் வேண்டிக்கொள்ள விலங்கு விடுவித்தவரே! தேவகோட்டஞ்சுமந்த நெடியகுவடுகளையுடைய மேருமலை ஆகாயவழியினையடையாது பூமியிலழுந்தும்படி மறைத்த அகத்தியமுனிவர் தெளிய மிக்க மறைப்பொருளை விரித்தவரே! சடாக்ஷரமந்திரத்தைக் கூறுநிலைமையறிந்து நின்பதம்புகழுவோர்கண்ணுட்பொலிந்தவரே! நவமணிகளி னுதிப்பிடமறிந்த மதுரைவணிகர் பெருங்குடியிற்பிறந்து இறையனாரகப்பொருட்கூற்றிற்குப் பரணர்முதலிய நாற்பத்தொன்பதின்மருங் கீழிருந்துகேட்பப் பரந்த பாரிலுள்ளாரறியும்படி பெருந்தமிழாகப் பொருள்விரித்த அரியதமிழ்ப்புலவரும் நீரேயாகலின், அறிவுநிலைபெறாத சில சொற்கொண்டு, கடவுளாய நின்னைக்கூறாத ஒழியாவாசையும் பிறவித்துன்பமும் ஒருவராலுநீக்கப்படாத காமநுகர்ச்சியும் தன்னாலுண்டாயதுக்கமும் முறைமைகெட்டிறத்தலும் இயமன் தீப்போலத்தெறுகின்ற வருத்தமும் நரகத்தினும் சுவர்க்கத்தினும் சென்றுமீளுந்துன்பமும் இம்பரினீட்டியாது முடிவுசெய்து, இப்பொழுது சுவர்க்காதிகள்போல மீளுதலில்லாக்கதியைத் தருவையென்றுகருதி, வெட்சிமலரணிதற்கிடமாகிய நின் இரண்டுகழற் றிருவடிகளையும் பேதையன்பினுல் யாம் சென்னியிற்சூட்டுதும். எ-று.

முற்சனனத்தில் சாகத்தீவரசன் குமாரராயுதித்த சூரன் பதுமனென்னுமிருவரும் அகத்தியமுனிவ ருணர்த்தியவாறே மயிலுஞ்சேவலுமாதலைவிரும்பித் தவம்புரிந்துள்ளாராகலின் "புரிந்த பொருளுடி" என்றும், அவர் பிற்சனனத்தே ஒருவடிவத்தராய் அசுரகுலத்திற்றோன்றி முருகக்கடவுளைப் பகைத்துப்பொருது இறவாது அரசுரிமையை இடையேயிழந்து எண்ணியபேறெய்த முன்னரே வரம்பெற்றுண்மையின் "மேற்பகைமா" என்றும், "நடுவறுவரம்" என்றும், "மாயாப் பெருவரம்" என்றும் கூறினர். அகன்ற அக்கடலிற் கிடந்தெரிகின்றவடவைபோலத் தளிரைத் தன்னிடத்தீன்று திரையெறிமலைகள்போலப் பலகோடுகளைவிரித்துக் கல்லிற்செறிந்தபாசிபோலக் கோடுகளில் இலைசெறிந்து வேரலைந்து பூங்கொத்துக்களலையாது கீழாகநிற்கப்பெற்ற மாவென்றும், அழியாப்பெருங்கருணையுடைய பார்வதியார் எதிர்நின்று சத்தியெனத்தம்பெயர்தரித்துச் சூரனைவெல்லென்று கற்பித்தலுடனேகொடுத்த வெற்றிவேலென்றும், இங்ஙனம் அவ்வவற்றிற்குரியவிசேடணங்களைக்கூட்டிப் பொருள்கொள்க. (வேலோய் பொலிந்தோய் அமைத்தோய் மதியோய் புணர்ந்தோய் மலையோய் வைத்தோய் விடுத்தோய் விரித்தோய் பொலிந்தோய் புலவனுநீயேயாகலின் அருத்திமுதலியவற்றை நீளாதுமுடித்துக் காட்சிதருதியென்று நின்னிருகாலையும் தலைக்கொள்ளுதும்) எனமுடிக்க.

சிவஞானசித்தியார்.

அருமறையா கமமங்க மருங்கலைநூ றெரிந்த வகத்தியனுக் கோத்துரைக்கு மருட்குருவாங் குருவை, திருமறைமா முனிவர்முனி தேவர்கடந் தேவன் சிவனருள்சேர் திருமதலை தவநிலையோர் தெய்வம், பொருமறையார் கழல்வீரர் வீரன் கையிற் பூநீர்கொண் டோவாது போற்றுமடி யவர்கள், கருமறையா வகையருளிக் கதிவழங்குங் கந்தன் கழலிணைக ளெஞ்சிரத்திற் கருத்தில் வைப்பாம். (கஙஉ)

சிவப்பிரகாசம்.

வளநிலவு குலவமா ரதிபதியாய் நீல மயிலேறி வருமீச னரு ண்ஞான மதலை, யளவில்பல கலையங்க மாரணங்க ளுணர்ந்த வகத்தியனுக் கோத்துரைக்கு மண்ணல்விற லெண்ணு, வுள மருவு சூரனுர மெமதிடும்பை யோங்க லொன்றிரண்டு கூறு பட வொளிதிகழ்வே லுகந்த, களபமலி குறமகடன் மணிமுலை கள் கலந்த கந்தன்மல ரடியிணைகள் சிந்தை செய்வாம். (கருரு)

சைவசமயநெறி.

அமரரிடர் தீர்த்தே யவர்க்கருளும் வென்றிக்
குமரனடி சிந்திப்பாங் கூர்ந்து. (கருச)

பரமததிமிரபானு.

அமரர்க் கபயகர மன்றளித்த வென்றிக்
குமரற்கா ளுமென் குறை. (கருரு)

சங்கற்பநிராகரணம்.

என்னிருளை நீக்கு மிமையோர்க் கிடர்கடியும்
பன்னிருதோட் பாலன் பதம். (கருசு)

உருத்திராக்கவிசிட்டம்.

வதைத்துத் தயித்தியரை வானோர் துயரைச்
சிதைத்தவர்க்கு விண்ணளித்த தேவன்—மதர்த்தவிழி
வள்ளிமண வாளன் மலர்த்தா ளிணைபணிவாம்
விள்ள வினையாம் விடக்கு. (கருஎ)

பதிபசுபாசவிளக்கம்.

அறுவிதச் சமயத் தோர்க்கு மறுமுகச் சாமி யாகிச்
செறிபரப் பிரமம் யாமே யென்றுசின் மயிலி லேறிக்
குறுமுனிக் கருளிச் சீவக் குகைதொறும் வீற்றி ருந்த
மறுவிலாக் குகனைப் போற்றி மாய்த்தனன் பிறவி யெல்லாம்.()

மகாராஜாதுறவு.

கடிகமழ் கரிய கூந்தற் கனிமொழித் துவர்வாய்த் தெய்வப்
பிடிதனக் கோட்டால் வள்ளிப் பெண்கொடி படருஞ் செய்ய
படிபுகழ் புயமாங் குன்றிற் பாயவண் கழுநீர் நீப
மடலவிழ் செழுந்தார்ச்செவ்வேண் மலரடி வணக்கஞ்செய்வாம்.

பஞ்சாதிகாரவிளக்கம்.

கனைகடலின் முடிமீதிற் சுடர்விடுஞா யிறுபோற் கடிநீலக் கலபமயிற் றுரகமிசைத் தோன்றி, வனசரர்தந் தருண்மானுங் கடவுளர்கோ னுதவு மாதவயா னையுமிருபான் மன்னுறவெந் நாளு, நினையடியார் பவநோயிற் சாராமற் காத்து நிறைசுகபூ ரணவாரி குறைவறவே யுதவும், புனைமலர்நீ பத்தொடையா னூபுரமா முளரிப் பொன்னடியென் சென்னியிலும் புந்தியிலும் வைப்பாம். (கசo)

வைராக்கியசதகவுரைக்காப்பு.

சமர புரிக்குகன், விமல மலர்த்தா
ளெமதுளம் வைக்குது, மமல மறற்கே. (கசக)

வைராக்கியதீபவுரைக்காப்பு.

போரூ ரிறைவன், சீரூர் தாளை
யேரூர் தரநினை, நேரூர் நெஞ்சே. (கசஉ)

அவிரோதவுந்தியாருரைக்காப்பு.

உலகமெலா மீன்ற வொருத்திதனப் பாலுண்
டிலகு கவிதைமழை யீச—னிலவு
புயமலைப்பாற் பெய்தசுகப் போரூர்வாழ் வானம்
புயமலர்த்தா ளென்முடிக்குப் போது. (கசங)

நிஷ்டானுபூதி.

கடல்சுவற நெடுமாயக் கிரிவீழச் சூரனுரங் கலங்கச் செம்பொன், மடலவிழ்கற் பகநிழலில் வலாரியும்வர் தரசிருப்ப மக

ங்க ளோங்க, விடலரிய விபுதர்சிறை விடமுனிவர் செய்தவங் கண் மேலு மோங்க, வடல்கெழுவே லேவியவோ ராறுமுக னடியிணையை யகத்துள் வைப்பாம். (கசச)

சிவபுண்ணியத்தெளிவு.

அந்தமா தியுமிலா வாண வத்தொடும்
பந்தமா னவைகெடப் பணிந்து போற்றுவாஞ்
சந்தமார் தடவரைத் தமிழ்க்க டற்கருள்
கந்தவேள் பூங்கழற் கமல பாதமே. (கசரு)

ஆகச்செய்யுள் - கூ0க.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தெய்வயானையம்மை வள்ளியம்மை வணக்கம்.

திருப்பரங்கிரிபுராணம்.

வார்கொண்ட கொங்கையெனுங் கோடு தன்னால் வடிவேலர் பன்னிருதோள் வரையைப் பாய்ந்து, தார்கொண்ட கடம்பதனை யுழக்கி யோகத் தண்பரவை படிந்திறைவர் தடங்கண் வண்டின், போர்கொண்ட விழிக்கருணை மதத்தை யூற்றிப் பொருபடையா யென்வினையைப் பொடித்து நாளும், பார்கொண்ட பரங்கிரிவாழ் தெய்வ யானை பதமலரை யிதயமலர் பதித்து வைப்பாம். (க)

மணிகொண்ட மானிடத்து முளைத்து வேடர் மனைபதிந்து பசுந்தழையாய் மருவுஞ் சோதி, யணிகொண்டு தழைந்தருளிக் கொழுகொம் பாக வமலர்புயந் தழுவிவெள்ளி யசல மேறிக், கணிகொண்ட புகழ்பூத்தென் வினையைக் காய்த்துக் கவின்பழுத்துக் கண்டவர்க்குக் கருணை யூற்றிப், பணிகொண்ட வள்ளி யெனுங் கொடியென் னுள்ளப் பங்கயத்தைச் சுற்றியிடப் பதித்து வாழ்வாம். (உ)

திருத்தணிகைப்புராணம்.

இறைகதித்த சூர்முதலை யிறுப்பவரனேயிளையோ னனவாற்றான், முறைகதித்த விருசுடரே முகத்துவிழி யெனத்தெரிக்கு முறைமை யேய்ப்ப, நறைகதித்த மலர்க்கழுநீர் நளினமவன் விழியருகு நலக்க வேந்தி, நிறைகதித்த வுளத்தொடிடம் வலமமர்ந்த மாதர்பத நினைத்தல் செய்வாம். (ங)

திருத்தணிகைப்புராணச்சுருக்கம்.

சங்கரிதன் மருமகளைச் சங்கரிதன் மகளைச் சங்கரிக்குஞ் சங்கரனை மாமனெனுந் தயலை, வெங்கரிதந் திடுபிடியை விண்ணவர்கோன் சுதையை விண்ணவர்கள் பணிந்தேத்தும் விண்ணுலகத் தணங்கைப், பைங்கழுநீர் விழியாளைப் பைங்கழுநீர் நிறமே படைத்தாளைப் பைங்கழுநீர் செங்கரங்கொண் டாளைச், செங்கமலை தருமமுதைக் கந்தரிடத் தமருந் தெய்வயானையைத்தொழுது திருவருள்பெற் றிடுவாம். (ச)

மாதவனோர் மாதவனாய் மாதவஞ்செய் திடலும் வனமானாய் வந்தெதிர்ந்த மலர்மானைப் புணரப், பூதலமங் கையருருவா யவதரித்து வள்ளிப் பொருப்புறையும் பொருப்பர்மனை விருப்பமுடன் வளர்ந்து, தீதகலுந் தினைகாத்து வேங்கையுருவெடுத்த செவ்வேளை யவ்வேளைச் சேர்ந்திருகைக் கோளுங், காதலுடன் புரிந்திறைவன் வலப்பாகத் தமருங் கன்னியெனும் வள்ளிகழலுன்னிவழுத் திடுவாம். (ரு)

மயூராசலபுராணம்.

கானமுறுங் கலைமகள்செங் கமலமகண் முதன்மகளிர் கருதிப் போற்று, ஞானமகட் கொருபாகந் தருதேக னெங்களையனும் வாழ்த்து, மானமரு மகள்சித்தன் மகளெனச்சொன் மாட்சிதரு மகளுற் கோட்டின், யானைமக ளிர்திரனுக் கரியமகண் மருமலர்த்தாட் கன்பு செய்வாம். (சு)

புள்ளிமயில் வருபாக னிமையவரை மயிலுதவும் புதல்வன் சூரை, யள்ளியயி லெனவயிலுக் கருளினோ னறுமுகத் தம்மான் வேண்டத், தெள்ளியயி லெனவிடியைத் தந்தவனுக் குவ

(ச) தையல் தயலெனப் போலியாயிற்று.

(ரு) இருகைகோள் - களவு கற்பென்னும் இருவகை ஒழுக்கக் கொள்கை.

கையருள் சிறப்பி னானை, வள்ளியயி லைப்பணிந்து கள்ளமை யலைத் தணந்து வாழ்கு வாமே. (எ)

திருவேரகப்புராணம்.

ஐவ ராயரு ளாறுமா முகநிறை யண்ண
லுய்வ தாகவோர் பன்னிரு புயத்தினு முழக்கித்
தைவம் பாரிரு கொங்கைமால் யானைக டணக்குந்
தெய்வ யானைபொற் றுண்மலர் சென்னிமேற் சேர்ப்பாம். (அ)

விள்ளநறுந் துணர்கொழுதி யஞ்சிறைய சுரும்பரிசை விழை ந்து பாடுங், கள்ளவிழு மலர்க்கூந்தற் குவளைவிழிப் பவள வித ழ்க் கதித்து மீறித், தள்ளரிய வடம்புனைந்து குரும்பையெனத் ததும்பிமிகத் தடித்தண் ணுந்த, வள்ளமுலைத் திருவழகி வள்ளி மலர்ப் பாடகத்தாள் வணக்கஞ் செய்வாம். (கூ)

பழனிப்புராணம்.

பழுதிலறு தொழின்மறையோர் துதிக்கையுந்தா னமும்ப டைத்துப் பருமந் தாங்கிச், செழுமணிப்பூ ணிழைத்தமுலைத் துணைமருப்பும் பூணுதலுந் திருவி னோங்கிக், கொழுமலர்க்கூ தளந்தொடுத்த கண்ணியும்பூங் கடம்புநறுங் குரவும் வேய்ந்த, வெழிறரும்பா கனுக்குவகை யுதவுதெய்வ யானைபத மிதயஞ் சேர்ப்பாம். (கo)

கண்ணகன்மா விரும்புவியி லின்றோர்புதி தென்னவுமுட் கவன்று வேடர், துன்னெனமு விருமுகமு மேனையவும் படை களுந்தோன் றுமற் றேன்றிப், பண்ணவர்கண் கவரவளர் வேங் கைகொழு கொம்பரெனப் படர்ந்து பற்றுந், தண்ணமலர் பொதுள்வள்ளிப் பசுங்கொடிச்செந் தளிரடிகள் சரண்புக் கே மால். (கக)

ஆகச்செய்யுள் - கூகஉ.

(அ) ஐவர் - பஞ்சகிருத்தியத்தலைவர்கள்.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநந்திதேவர்வணக்கம்.

கந்தபுராணம்.

ஐயிரு புராணநூ லமலற் கோதியுஞ்
செய்யபன் மறைகளுந் தெரிந்து மாயையான்
மெய்யறு சூள்புகல் வியாத னீட்டிய
கையடு நந்திதன் கழல்கள் போற்றுவாம். (க)

திருவிளையாடற்புராணம்.

வந்திறை யடியிற் றாழும் வானவர் மகுட கோடி
பந்தியின் மணிகள் சிந்த வேத்திரப் படையாற் றாக்கி
யந்தியும் பகலுந் தொண்ட ரலகிடுங் குப்பை யாக்கு
நந்தியெம் பெருமான் பாத நகைமலர் முடிமேல் வைப்பாம். ()

சிதம்பரபுராணம்.

புரிசடையெம் பரனருளாற் சடைமுடியு நுதல்விழியும் புய
ங்க ணான்குஞ், சுரிகைபிரம் புழைமழுவும் படைத்துரிய கணநி
பர்க டொழுது போற்ற, வரியபர மானந்த சிவஞான போத
மெனு மருநூ றன்னைத், தெரியவிரித் தருணந்தி தேவனரு
ணினைந்துவினை தீர்து மன்றே. (ந)

சேதுபுராணம்.

போதனுறை மலர்முகிழா தமரர் கோமான் புரநிலைமை குலை
யாது மருது போழ்ந்த, பாதனுறை கடல்சுருங்கா தரிணஞ்
சூரல் படைமழுவண் சுரிகைகரம் பரித்துப் பாந்தட், காதனு
றை சிதறுபுனற் கங்கை சூடுங் கண்ணுதலெம் பரன்மதியுங்

கதியு நல்கு, நாதனுறை திருக்கயிலை காவல் பூண்ட நந்தியைநம் புந்தியின்க ணயர்ந்து வாழ்வாம். (௪)

திருவாரூர்ப்புராணம்.

இருள்கெழு மணிமிடற் றிளநி லாமுடி
யொருவனே கடவுளென் றுலகந் தேறுவான்
விரிதரு முதுமறை வியாத மாமுனி
கரமலர் கொய்ததோர் கடவுட் போற்றுவாம். (௫)

மச்சபுராணம்.

விரிந்தகொடு முடிதாங்கி விண்ணுலகு மெண்டிசையும் விளக்க வெண்மை, புரிந்துயர்ந்த திண்கயிலைப் பொருப்பிடத்திற் பச்சைமயில் பொருந்தும் பாகம், பரிந்துசெழுங் கதிர்பரப்பும் பவளநிறக் கருமிடற்றெம் பரமன் வேலை, தெரிந்தமரர்க் கருள் புரியு நந்திசர் பாதமலர் சென்னி சேர்ப்பாம். (௬)

திருக்கூவப்புராணம்.

பாக்கு லங்கள் பழிச்சுமை நெஞ்சமும்
வாக்கு மங்கை வடிவு நிகர்த்தொளி
தேக்கும் வெள்ளிச் சிலம்புட னெம்மையுங்
காக்கு நந்தி கழறொழு தேத்துவாம். (௭)

நல்லூர்ப்புராணம்.

அந்திவான் பிறைமுடி யண்ணல் வந்தனை
முந்திவா னுறைதரு முகுந்த னன்முக
னிந்திரா தியர்கள்வந் திறைஞ்சு மெம்பிரா
னந்திவா னவன்பத நளின மேத்துவாம். (௮)

சீகாளத்திபுராணம்.

செம்பொரு ளாகமத் திறந்தெ ரித்தரு
ணம்பவ மறுத்தநன் னந்தி வானவ
னும்பர்த மணிமுடி யுரிஞ்சக் கன்றிய
வம்பவிழ் மலரடி மனத்தி ருத்துவாம். (௯)

திருக்கழுக்குன்றப்புராணம்.

கண்ணனையுங் கமலமலர்க் கண்ணனையு மமரரையுங் ககன வாசி, விண்ணனையு முமைபாக னவையகத்தே நிரந்தரமும் விலக்குந் தோறுந், தண்ணனைய துழாய்மணமுந் தாமரையின் விரைமணமுந் தாருத் தாரின், வண்ணனையின் மணமுமணந் துடையபிரம் புடையானை வணக்கஞ் செய்வாம். (க0)

திருக்காளத்திபுராணம்.

அந்தி வெண்பிறை சூடு மவிர்சடை
முந்து மான்மழு மூன்றுக ணுன்குதோ
ளெந்தை போல்வெள்ளி வெற்பி னினிதமர்
நந்தி சேவடி நாண்மலர்ப் போற்றுவாம். (கக)

காஞ்சிப்புராணம்.

அங்கணன் கயிலை காக்கு மகம்படித் தொழின்மை பூண்டு
நங்குரு மரபிற் கெல்லா முதற்குரு நாத னாகிப்
பங்கயன் றுளவ நாறும் வேத்திரப் படைபொ றுத்த
செங்கையெம் பெருமா னந்தி சீரடிக் கமலம் போற்றி. (கஉ)

விநாயகபுராணம்.

வெள்ளி மால்வரை விமலனார் விளம்பிய வேதந்
தெள்ளு மாகம புராணங்கள் செழுங்கலை பிறவு
முள்ள வாறுதேர்ந் துலகெலாம் வழங்கமுன் னுரைத்த
வள்ள லாகிய நந்தியங் குரவனை மதிப்பாம். (கங)

திருத்தணிகைப்புராணம்.

கள்ளகந் தளித்த மலர்த்தலைச் சேக்குங் கடவுளா ரணன் முத லானோ, ருள்ளகந் தழும்ப மலர்ப்பத மமைத்திட் டுட லெலாந் தழும்பவேத் திரத்தின், வள்ளலங் கமலத் தனிக்கர மமைத்த வரதனைக் கற்றைவெண் கதிர்கால், வெள்ளியங் கயிலை காவல்பூண் டருளும் வீரனை வார்கழல் பணிவாம். (கச)

பேநூர்ப்புராணம்.

உலகம் யாவையு மொருநொடிப் பொழுதினுண் டுமிழுஞ்சக் கரமாதி, மலர்கை யேந்திய நாரணன் முதலிய வானவர் குழாமெல்லா, மலகி லார்வமு மச்சமுந் தழீஇநிரை யாகநின் றனர் போற்ற, விலகு வேத்திரச் சிறியகோற் பணிபுரி யேந்தல்பூங் கழல்போற்றி. (கரு)

திருவானைக்காப்புராணம்.

எங்கு நிறைந்த பேரறிவென் றியம்பு பொருளு மான்மாவுந், தங்கு மலமும் பகுத்துணர்ந்த தனதுள் ளகம்போற் றொழப் புகுந்த, துங்க முனிவர் முதலோரைச் சுடர்கைப் பிரம்பால் வேறுவே, றங்க ணிறுவிப் பணிபுரியு மண்ணன் மலர்த்தா ளெண்ணுவாம். (கசு)

பூவாளூர்ப்புராணம்.

தத்தமக் கிறைவ ராய்ந்து தகச்செயு முறையுந் தென்பா
லுத்தமன் முறையு மும்ப ராதியோர்க் குறுது நீங்கக்
கைத்தலப் பிரம்பி னேச்சிக் கண்ணுதல் சேவை யார்க்கும்
பத்தியி னருளு நந்தி பனிமலர்ப் பாதம் போற்றி. (கஎ)

திருப்பாதிரிப்புலியூர்ப்புராணம்.

திருமறுமா லயன்முதலோர் மணிப்பிரம்பின் வழிபுரியத் தேவ தேவன், கருணைவிழி கடைக்கணித்த பணிகள்புரிந் தத்துவிதக் கலப்பான் மும்மைப், பொருள் வினவிப் பெறுஞான போதத்தைச் சனற்குமரர் போற்ற நல்குங், குருமணியைத் திருநந்தி நாயகனைப் பரம்பரையிற் குறித்து வாழ்வாம். (கஅ)

கடம்பவனபுராணம்.

வாங்கருமா தவவடிவாஞ் சிலாதமுனி மகவாகி வளர்ந்தெட் டாண்டிற், பாங்குறுமா தவம்புரிந்து பரனுருநித் தியத்துவமும் பண்பாற் பெற்றே, யோங்கயில்வண் சுரிகைபிரம் புழைமழுநம் மீசனுவந் துதவச் செங்கை, தாங்கிநெடுந் தடங்கயிலை காத்தருணந் தீசர்பதந் தலைமேற் கொள்வாம். (ககூ)

சிவராத்திரிபுராணம்.

செய்யதழற் புரிசடையுந் திருநுதலிற் றனிவிழியுந் திண்டோ ணான்குங், கையதனிற் சுரிகைமழுப் பிரம்புகவை யடிச்சிறு மான் கன்றுந் தாங்கி, வையமுத லனைத்துலகுந் தொழுங்கயிலை மலைகாக்க மதியஞ் சூடு, மையனருள் பெற்றநந்தி யடிக்கமல முடிக்கமல மாக வைப்பாம். (உ0)

புலியூர்ப்புராணம்.

ஒருநந்தி தனிலிவர்ந்தே யொருநந்தி தலைச்சூடி யுலகமெல் லாந், தருநந்தி யுமையுடனே சார்ந்தபெருங் கயிலைதனிற் காவல் பூண்டே, கருநந்தி யிடவருள்வான் கரநான்குங் கண்மூன்றுங் கலந்த ஞானத், திருநந்தித் தலைவனுயர் சிவாகமங்க டோர்ந் தானைச் சிந்தை செய்வாம். (உக)

சீர்காழிப்புராணம்.

ஆதியிடை யீறில்லா னருளேகண் ணுகநின்றோ னமலன் பாத, மீதிலிறைஞ் சிடநணுகும் வாசவனுன் முகனெடியோன் மிடை ந்த போது, போதிர்வில குதிரெனலாற் றருமலரம் புயந்துள வம் பொதிந்த தெய்வத், தீதின்மணம் படைத்தமணிப் பிரம் புடைய திருநந்தி திருத்தாள் போற்றி. (உஉ)

கணேசபுராணம்.

மணியொளிர்பொற் பூண்பிரம்போ டுழைமழுவா ளுறைச் சுரிகை வயங்கு கையு, மணிநிறவல் விடக்களமு நுதல்விழியு மதிபுனைசெஞ் சடையும் வாய்ப்ப, மணிபெறநீ றணிந்தபர சிவ னெனநற் சிலாதரற்கு மருவு கண்ணின், மணியெனவெண் கயி லையிடத் தமர்ந்தநந்தி தேவனடி வணக்கஞ் செய்வாம். (உ௩)

திருவாப்பனூர்ப்புராணம்.

கரியமணி கண்டனைச்செங் கண்ணுதல்வா னவனைமுனிக் கணஞ்சூழ் வெள்ளித், திருவரையிற் றனிமுதலைப் பசியநறுங் கொடியினொடுந் தெரிசித் தேத்து, மரியயனிந் திரனமரர் தமை

யுமடி யானொனத்த னடிக்கு ளிக்கும், குருமணிவேத் திரத்த டக்கை நந்திதிரு வடிமுடிமேற் கொண்டு வாழ்வாம். (உச)

திருப்பூவணப்புராணம்.

திகழ்மகுட சேகரமுஞ் சிறுபிறையு நுதற்கண்ணுஞ் செங்கை நான்கு, மகிழ்சுரிகைப் பிரம்பினுடன் மான்மழுவும் படைத்தந்தி வண்ண நண்ணி, யிகபரநல் கெம்பெருமா னிணையடி வீழ்ந் தயன்முதலோ ரெந்த ஞான்றும், புகழ்கயிலை மலைக்காவல் பூண்டதிரு நந்திபதம் புந்தி கொள்வாம். (உரு)

திருமயிலைப்புராணம்.

வடகயிலைத் திருவாயிற் காவலனைச் சிலாதரன்றன் மகவைத் துத்திப், படவரவை யரைக்கசைத்த பரமனைச்செஞ் சடையின்மதி பதித்த கோவைத், தடவரைக்கைச் சிலையெம்மான் றிருமுன்னர் நெருங்குமலர்த் தவிசோ ஞதிக், கடவுளர்மேற் படும்பிரம்பொன் றுடையதிரு நந்திதனைக் கருத்துள் வைப்பாம். (உசு)

ஆதிபுரிபுராணம்.

நான்முகனு நெடியோனுந் திகழ்வாயில் காத்துநிற்க நகைவாய் விண்டு, தேன்வழியுஞ் செம்பதும மலர்ந்ததெனத் தழைந்திலகு செங்கை நான்கின், மான்மழுவுஞ் சுடர்வாளு மணிப்பிரம்புந் தாங்கி வெள்ளி வரைமேல் வாழு, மேன்மைபெறு திருநந்தி நாதன்மலர்த் தாள்சிரசின் மேற்கொள் வோமே. ()

அவிநாசிபுராணம்.

சந்திகண வாகுதிசேர் புக்கொளிநா யகர்சிவந்த சரணப்போதிற், புந்திகண வாவிருத்திப் பொற்புயங்க ணலங்கப் புடைசேர் கையாற், றந்திகண வோதையின்மத் தளமதிர்த்து மறுகா

(உஅ) சந்திகடோறும் புதியயாகங்கள், மனத்தின் ஆசை, தம்திகணவென்னும் ஓசை என எதுகையிற்கொள்க, நவாகுதி- நவ+ஆகுதி.

வஞ் சலிகொண் டேத்து, பந்திகண நாதனடி நாளுமற வாத படி நயந்து சேர்வாம். (உஅ)

திருமுருகன்பூண்டிப்புராணம்.

மலர்க்க ருங்குழன் மலைமக ளுயகன் மன்றின்முன் றினின் மேவுஞ், சொலற்க ரும்புக ழரியய னிந்திரன் சுரர்கண்மா தவரேனோ, ரிலக்க மின்றிய கணத்தினர் யாரையு மிருமருங் கினுஞ் சேர, விலக்கும் வேத்திரத் திரும்படைக் கரத்தினன் விரை மலர்ப் பதம்போற்றி. (உகூ)

பவானிகூடற்புராணம்.

பணியுந் திங்களும் பகையறப் புனைசிவ பரஞ்சுடர்த் திருமுன்றிற், றணியு நெஞ்சராய்த் தாழ்ந்திடும் வானவர் தடநெடு முடிமோலி, மணியுங் கற்பக மாலையுஞ் சிந்திட வந்துதாக் கிடு செங்கை, யணியும் வேத்திரப் படையுள நந்தியெம் மடிகள்சேவடிபோற்றி. (௩0)

கருவூர்ப்புராணம்.

அந்திவான் பிறையு மானு மடன்மழுப் படையு மேந்தித்
தந்திவீ ழுரிவை போர்த்த தனிமுத லுருவந் தாங்கிப்
புந்திமா லகல ஞான போதக வெயில்வி ரிக்கு
நந்திவா னிரவி நாடி நமதிரு ணலிவு செய்வாம். (௩க)

மருதூர்ப்புராணம்.

அண்டபிண்ட பூதபே தஞ்சுமக்கும் பிரகிருதி யகண்ட பாரங், கொண்டவெலா மணுவொன்றிற் கூட்டிவைத்த வணுவனந்த கோடி முற்றும், பண்டையருட் சத்திவசத் தேற்றியந்தச் சத்திதன்னிற் பாதி யாக்கித், தண்டலின்றித் தாங்குமவன் றனைத்தாங்கு நந்திதிருச் சரணம் போற்றி. (௩உ)

திருக்குற்றாலப்புராணம்.

நேத்திரங்க ளொருமூன்றும் புயநான்கும் விழிமணியு நிரைநூன் மார்புஞ், சாத்துபுலித் தோலுடையும் வெண்ணீறும் விரி

சடையுஞ் சடைமேற் பாம்பும், காத்திரள்கைம் மான்மழுவுங் கண்ணுதலா மெனத்தோற்றிக் களங்கார் மாற்றி, வேத்திரத் திண் படைதரித்த விடைமுகத்தெம் பெருமானை வேண்டல் செய்வாம். (௩௩)

திருநெல்வேலிப்புராணம்.

புதுமல ரிதழியார் புனையும் வேணியான்
கதிதரு திருமலைக் கயிலை காவல
னதியணி பவனரு ணந்தி நாயகன்
மதுமல ரடியிணை வணங்கி வாழ்த்துவாம். (௩௪)

மருதவனபுராணம்.

முழுதுலகு நிறைபிரமம் பரமனே யெனமறைகண் மொழியுந் தன்மை, வழுதியென்பான் முதுகிலடி படுபொழுதிற் கண்டிருந்து மயங்கு வோர்க்குக், குழுவுறுமால் விரிஞ்சன்முதல் வானவர்மேற் கைப்பிரம்பு கொண்டு தாக்கிச், செழுமணித்தண் கயிலையின்பாற் றெளிவிக்கு மவன்மலர்த்தாள் சிரத்திற் கொள்வாம். (௩௫)

திருநல்லூர்ப்பெருமணப்புராணம்.

கங்கை வேணியன் கைலையிற் கதிர்மணிக் கோயிற்
றுங்க வாயிலி னின்றுவா னவர்முடித் தொகைமே
லங்கை வேத்திரந் தாக்கிநீ ணொருக்குண தகற்று
மெங்க ணுயகன் பதமல ரிறைஞ்சுவா மென்றும். (௩௬)

மயூராசலபுராணம்.

புந்தியா னினைப்பரிதாந் திருக்கயிலா யத்திறைவன் புனலார் வேணி, யந்திவான் மதியணியு மண்ணன்மல ரடிபணிவா னன்னுந் தேவர், பந்திமா மகுடநிரை விலகிடவேத் திரமென்னும் படைகொண் டோச்சு, நந்திதே வற்பணிந்து நந்தமது வினைதொலைத்து நந்தா துய்வாம். (௩௭)

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

முத்தியை யடைவோர் ஞான முந்துற வடைதல் போலச்
சத்தியை யொருபால் வைத்த பிரான்றனை யடைவோர்முந்திப்
பத்தியை யியற்றித் தன்னை யடைதரப் பண்பார் யோக
சித்தியை யடைந்த நந்தி தேவனை வணக்கஞ் செய்வாம். (௩அ)

காசிரகசியம்.

மறைமுழுதும் வகுத்துணர்ந்த வாதரா யணமுனிவன் மதிமா ழாந்து, நிறையகில நாதனெதிர் நாரணனே பிரமமென நிகழ்த்த லோடு,மறைதருமவ் வகிலேசன் முன்புநாட் டியசயத்தூணவனே யாக, முறைநிறுவி யருள்கொழிக்கு நந்திபிரா னடிக்கமல முடிக்கொள் வாமே. (௩௯)

திருநாகைக்காரோணப்புராணம்.

பதிமரபிற் பரவிரண்டாஞ் சிவனெனயா வரும்புகலப் பட்டுமெங்க, டதிவிரவு குருமரபின் முதற்குரவ னென்றெடுத்துத் தூற்றப் பட்டோ, னுதியமைவச் சிரங்கதைசு தரிசனமுற் படைநோன்மை நொறுங்க வாய்ப்பெய், ததிவிரைவி னெழுகுரற் படைப்பெருமா னடிக்கமல மடுத்து வாழ்வாம். (௪0)

திருக்குடந்தைப்புராணம்.

புரவனைக் கொருபா னல்கு புராணன்பா லனைத்துந் தேர்ந்து
குரவனைச் சிவனே யென்று பாவனை செயச்சொல் கூற்றம்
பரவனைத் துயிர்க்கு மாக்கிப் பதிவருக் கத்து மேய
வுரவனைக் கயிலை காக்கு மொருவனைப் பணிதல் செய்வாம். ௪௧

மாயூரப்புராணம்.

வண்ணம் பொலியு மேருமால் வரையை மேவு நகையினர்சீர், விண்ணம் பொலியு மிளாவிருத மேவ லெனமான் மறியினொடு, தண்ணம் பொலியுங் கைப்பரமற் சாரும் விருப்ப ரறிவுடையோ, ரெண்ணம் பொலியுந் தனைச்சார விருக்கு மொருவன் பதம்பணிவாம். (௪உ)

(௪உ) தண்ணம் - மழு.

உறையூர்ப்புராணம்.

முடிகெழு கூடன் மாறன் முழுப்பரஞ் சிவனே யென்றோ
ரடிகொடு தெரித்த பின்னு மயங்குவார்க் கறிவிப் பான்போல்
வடிவுடை மாய ஞதி வானவர் களைப்பி ரம்பா [ற்றி.
னெடியவெண் கயிலை வெற்பிற் புடைக்குநின் மலன்றாள் போ

திருவம்பர்ப்புராணம்.

சிகரமே வியகை லாயஞ் சிறப்புறக் காத்த லோடு
மகரமே வியநீர் வைப்பும் வானமு மதித்து நாளும்
பகரமே வியபே ராளன் பரசிவ னவனப் பேர்மே
லகரமே வியபே ருங்கொ ளண்ணலை யெண்ணு வாமே. (சச)

திருவாளொளிபுற்றூர்ப்புராணம்.

வெள்ளியங் கைலை காவல் விண்ணவர் குழாம்வி லக்க
றெள்ளிய வுபதே சித்தல் சிறந்தவிம் மூன்று மாற்ற
வொள்ளிய சுரிகை சூர லொருபெருங் குரவுத் தன்மை
நள்ளிய நந்திப் புத்தே ளுண்மலர்ப் பாதம் போற்றி. (சரு)

விளத்தொட்டிப்புராணம்.

முந்தி வானவ ரேத்து முதல்வரை
யந்தின் மேய வபர சிவனெனு
நந்தி நாயக னுண்மலர்ப் பாதமுட்
சிந்தி யாவினை சிந்தியுய் வாமரோ. (சசு)

கோயிலூர்ப்புராணம்.

தம்மைவந் தடைந்த நல்லோர் தம்மைநன் குணர்ந்த வத்தை
மும்மையுங் கடந்து தாமே முழுதுமாந் தன்மை வாய்ப்பச்
செம்மைநன் னெறிசால் வேத சிரப்பொருட் சேவை நல்கு
மெம்மையா ளுடைய நந்தி தேவரை யிறைஞ்சல் செய்வாம்.()

(சச) காத்தலோடு அபரசிவனெனப் பேருங்கொள் அண்ணலென்பது.

திருக்குறுக்கைப்புராணம்.

பஞ்சா வரணத் தடைநீங்கிப் பங்கே ருகனு தியர்புறத்தே
பஞ்சா ரடியா ளொருபாகன் பாதங் கலக்க விடல்போல்வெப்
பஞ்சாம் வகைநிற் பவரகத்தே பஞ்ச பாசத் தடையொழிந்தின்
பஞ்சா ரொளியிற் கலக்கவிடும் பரம னந்தி பதம்பணிவாம். ()

தனியூர்ப்புராணம்.

என்வ ணக்கமு மேற்கு மிறையவன்
றன்வ ணக்கமு ளங்கொடு சார்பவர்
முன்வ ணக்கஞ் செயப்பொலி முன்னவன்
பொன்வ ணக்கஞ்செய் புண்ணிய பாதமே. (சகூ)

சூதசங்கிதை.

மின்னடித் திடுமா மோலி விரிஞ்சன்மான் முதல்விண் ணோருக்
கன்னடித் திடுகண் டத்தோ னங்கயி லையிற்ற னின்பந்
துன்னடி யருளு முன்னர்ச் சுஃறெலிச் சூர லோச்சித்
தன்னடி யருளும் வள்ள ருமரை யடியுள் வைப்பாம். (ருo)

திருத்திணைநகர்ப்புராணம்.

அண்டமெலாங் கோதையெனப் பூண்டுமதை யழித்துமறித் தழகு வாய்ப்பப், பண்டைநிலை மையிற்புரிந்து மாட்டயருங் கணங்கடொழும் பதியாய் மானுந், திண்டிறல்வெம் மழுச்சுரிகை பிரம்புமணி கரநான்குஞ் செறிமுக் கண்ணுங், கொண்டிலகு மபரசிவ மெனுநந்தி தேவனருள் குறித்து வாழ்வாம்.(ருக)

திரிசூலகிரிபுராணம்.

இந்திரன் மாலய னாதி யாவரும்
வந்துதுன் னியசிவ சபையின் மாறுகொண்
டுய்ந்தன மெனவவ ரோதுங்க வோச்சிய
நந்தியெந் நாளுமென் னுளத்து நண்ணுமே. (ருஉ)

புள்ளிருக்குவேளூர்ப்புராணம்.

பொடியணியு மேனியுமுப் புரிநூல்சூழ் மணிமார்பும் புனையு மின்னற், கொடிதிகழுஞ் செஞ்சடையும் விழிமூன்றுங் கரநான் குங் குலவு மானும், வடிமழுவுஞ் சுடர்வாளு மணிப்பிரம்பும் விளங்கவெள்ளி வரைகாத் தையன், முடிவரிய திருவாய்மை செலுத்துநந்தி நாயகன்றாண் முடிமேற் கொள்வாம். (௫௩)

திருநாவலூர்ப்புராணம்.

அந்தி வண்ணனா லயமுன் வாயிலிற்
றந்தி ரன்கர தலங்கொள் வேத்திர
னந்தி யெம்பிரா னளின மென்பதஞ்
சிந்தை செய்குவார் தீமை தீர்குவார். (௫௪)

இதிகாசம். சிவரகசியம்.

சிலையு டைச்சிலை யெம்பிரான் றிகழ்கயி லைக்கண்
ணிலைமை பெற்றிடுங் கணங்களின் முதன்மையு நிகரில்
புலமை பெற்றிடுஞ் சைவதே சிகர்க்கெலாம் பொருவி
றலைமை யும்பெற்ற நந்திதா டலைமிசைக் கொள்வாம். (௫௫)

சாஸ்திரங்கள்.

சைவசமயநெறி.

நம்பன் கணத்துக்கு நாதனரு ணந்திபதம்
வம்பலர்கைக் கொண்டுபணி வாம். (௫௬)

பரமததிமிரபானு.

வந்தீசர் போற்று மகேசன் றிருவாய்த
னந்தீசர் தாளிணைக்கா ணும். (௫௭)

நிஷ்டானுபூதி.

முந்துசஞ் சிதங்க டர மும்மலக் கங்குல் பாற
வந்தியும் பகலு மில்லா வாதித்த னகத்திற் றோன்ற

விந்தியம் புலன்கண் மாய வின்பவா ரிதியின் மூழ்க
நந்தியெம் பெருமான் பாத நளினமெஞ் சிரமேல் வைப்பாம்.()

இடபதேவர். அவிநாசிபுராணம்.

முற்சிலம்பு விடுமதனை முளரியங்கண் ணலெரித்த முதல்வன் வேதச், சொற்சிலம்பு புக்கொளியார் கோதைபா கத்துடனே தோற்றஞ் செய்யும், விற்சிலம்பு நிகர்மேனி விடையிடபத் தனித்தேவர் மிளிர்மா ணிக்கப், பொற்சிலம்பு கிண்கிணிசேர் புனைவுதரு கனைகழல்கள் போற்றல் செய்வாம். (௫௯)

ஐயனார் திருச்செந்தூர்ப்புராணம்.

அரிய பூரணை புட்கலை யாமிரு
தெரிவை மார்முலைச் செங்கள பத்தொளி
விரவு சுந்தர மேருவொப் பாம்புயக்
குரிசி றண்டைக் குரைகழல் போற்றுவாம். (௬0)

ஆகச்செய்யுள் - ௯௭௨.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நவவீரர் வணக்கம்.

திருப்பரங்கிரிபுராணம்.

பரையி னூபுர மணிகளிற் பிறந்திடும் பாலர்
பொருவில் சூரனைக் கிளையொடும் பிடுங்கிய புயத்தர்
முருக வேளடி நிழலெனப் பிரிந்திடா முறையோர்
விருது மேவிய நவமெனும் வீரரைப் பணிவாம். (க)

திருத்தணிகைப்புராணம்.

ஈர வான்மதி மிலேச்சிய பொலஞ்சடை யிறைவனு ரருள்கூ ரக், கார வாவிய குழலுமை நூபுரக் கதிர்மணி யிடைத்தோ ற்று, நார வாவியி னறுமலர்க் காவிநேர் நயனமா தர்களீன்ற வீர வாகுவை முதலிய வீரர்தம் விரைமலர்ப் பதம்போற்றி. ()

திருத்தணிகைப்புராணச்சுருக்கம்.

வெருவீர வாகுலத்தின் விளைவீர வுலகின் விழைவீரத் தீவி னைகண் மேலேவர வீர, மருவீர வாகுமிசை வருவீரற் கிளைய மயில்வீர னயில்வீரன் வள்ளியணை வீரன், திருவீர வாகுமுந் நான் குடையதிருத் தணிகைச் செயவீரன் பின்புமையாள் சில ம்பினவ தரித்த, பொருவீர வாகுமுத லொன்பதுவீ ரர்களம் புயவீர மலரடிக்குக் கரவீரம் புனைவாம். (௩)

திருவேரகப்புராணம்.

ஆரவார வேலைவேலை யாகவேலை வேலையுஞ்
சூரன்மார்பு மேவுமேவு தோகையார தோகையார்
பாரமேறு தானைதானை யாதுவாகை வாகைசூழ்
வீரவாகு தேவராதி வீரர்பாத மேவுவார். (௪)

பழனிப்புராணம்.

பாலொளிவெண் ணீற்றினர்செம் பவளவொளிச் சடையின ர்பார்ப் பதிதன் பாலர், சூலொளிவாட் பலகையர்சூர் முதறடி ந்த வேற்கிறைவர் துணைவர் தூய, வாலொளிய கூரெயிற்றர் வீரவா குவைமுதலோர் மணியிற் றேற்றம், போலொளிரொன் பதின்மரையும் விரைமலர்தூய்த் தூய்ப்பணிந்து போற்று வாமால். (௫)

வீரவாதுதேவர். கந்தபுராணச்சுருக்கம்.

பொங்குகிரி களிற்றலைமை யோதும் போது பொற்புடைய பொற்கிரிமுன் னிற்கு மாபோற், றங்குதிறற் புகழ்வீரர் தம்மை

---

(௪) மேவுவார் தோகையாரது ஓகையார் என்க.

யெண்ணிற் றுனேமுன் னெண்ணவருந் தலைமை யாளன், பங்கமிலா நீடுலகை மூடு மல்லின் பகைவனவன் பகைவன்வன் பகைவ ஞனேன், மங்கலிலாப் புகழ்வீர வாகு வாய வரிசிலைக் கைக் குரிசிலையாம் வணங்கல் செய்வாம். (௬)

திருச்செந்தூர்ப்புராணம்.

வடுத்தமா விருபிள வாகச் சோதிவேல்
விடுத்தவா னவனடி விடாது போற்றியே
யடுத்தவா னவர்சிறை யகற்றச் செம்மணி
கொடுத்தவாள் வீரவா குவைவ ழுத்துவாம். (எ)

ஆகச்செய்யுள் - ௬எ௬.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேல்மயில்சேவல்வணக்கம்.

சேவ்வந்திப்புராணம்.

ஓகையாற் றிரைமுன் ஞளி லுழக்குமா வினையும் வாட்டு
மேகவெவ் வரையி னெல்லை யிடித்திடு மிமையோர் போற்றத்
தோகைமே லுலவுங் கந்தன் சுடர்க்கரத் திருக்கும் வெற்றி
வாகையே சுமக்கும் வேலை வணங்குவ தெமக்கு வேலை. (௧)

திருச்செந்தூர்ப்புராணம்.

அரம டங்கலுந் தழைசெல மூலமே லாயுத்
தரம டங்கலும் பொருவுசூர் மாமுத றடிந்தே
நரம டங்கலுந் துதிப்பருங் குமரனுட் கமலக்
கரம டங்கலுங் கலஞ்செய்வே லென்சவிக் கருத்து. (உ)

---

(௬) அல்லின்பகைவன் - சூரியன்; அவன்பகைவன் - பானுகோபன். (உ) அரம் - பாதலம். உத்தரமடங்கல் - ஊழித்தீ.

திருத்தணிகைப்புராணச்சுருக்கம்.

பர்லயிலுங் குழவியெனப் பாரிலுதி யாமற் பாறையினுங் கடியமனப் பாவையர்மா லுறுமற், சேலயிலுங் கொக்கெனவெந் தீமைபுரி யாமற் சேனையிலும் யானையிலுஞ் சிந்தனைவை யாமற், சூலயிலு நமன்றூதர் வாதையிலும் படாமற் சூறையிலுங் கொடியமனஞ் சுழன்றுதிரி யாமற், காலயிலும் பாம்பயிலுங் கார்மயிலை யுகைத்தோன் கையயிலை மாலையினுங் காலையினும் பணிவாம். (௩)

மயில். திருத்தணிகைப்புராணச்சுருக்கம்.

அருமையிலை யொருபொருளுக் கடிமையிலை பிறருக் கந்தகனுக் காண்மையிலை யடியேன்பால் வருதற், கெருமையிலை சிறுமையிலை யின்மையிலை பசைஞர்க் கெளிமையிலை மடமையிலை யிழிதகைமை யிலைநோய், பொருமையிலை வறுமையிலை பொய்ம்மையிலை பிறவிப் புன்மையிலை தீமையிலை பொருமையிலை மகவான், றருமயிலை வனமயிலை மணந்ததிருத் தணிகைச் சண்முகனு ருவந்தேறுந் தனிமயிலைத் தொழவே. (௪)

சேவல். திருத்தணிகைப்புராணச்சுருக்கம்.

மஞ்சேவல் கொளுமகவான் வந்தேவல் புரிய மகிதலமு மேவல்சொளு மாசூர பன்ம, னெஞ்சேவ லெனப்பிளந்து நிணங்கொறித்துச் சொரிசெந் நீரருந்திக் கொக்கரித்து நிலவுலகமனைத்து, முஞ்சேவல் செய்யவிரு சிறைநீழல் பரப்பி யுவந்தேவல் விளைந்துகுக னுயர்வலக்கை யமருஞ், செஞ்சேவற் கொடிக்கடியேன் றினமேவல் புரியத் தீவினையு மெனதேவற் றிறத்தினகன் றிடுமே. (௫)

ஆகச்செய்யுள் - ௲௮௪.

---

(௪) பொருமை - பொருதற்றன்மை.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமால் வணக்கம்.

திருப்பரங்கிரிபுராணம்.

முன்னொருநா ளரியதவ மிழைத்தருளு முனிவருக்கு முன்ன ர்க் காட்சி, யுன்னியகா லாதிவரா கத்தினொடு நாரசிங்க வுருவங் காட்டித், தன்னிகரில் கமலையுடன் முருகர்மணக் கோலமெழுந் தகைமை நோக்கிப், பன்னுபுகழ்ப் பரங்கிரியி லிருந்தபவ ளத்தி ரளைப் பணிதல் செய்வாம். (௧)

மச்சபுராணம்.

கண்ணகன்ஞா லந்தருமெண் கட்கடவு டனையுந்திக் கமலம் பூத்த, பண்ணவன்டார் முழுதுமளந் துண்டுமிழ்ந்த பரமனுயர் பச்சை மேக, வண்ணன்மத கரிக்கருளுங் கடவுணெடுந் தட ங்கடற்குள் வளரா நின்ற, வண்ணலஞ்சேல் வடிவெடுத்த நார ணன்பொற் றுமரைத்தா ளகத்துள் வைப்பாம். (உ)

பவானிகூடற்புராணம்.

அஞ்சிறைவண் டினங்குழுமி யலம்பமுகை யுடைந்துமட லவிழ்ந்த செம்பொற், கஞ்சமக ளினிதுறைய மணிமார்பும் வன மாலை கமழ்திண் டோளும், பஞ்சவிதப் படைக்கரமு மணிமு டியும் பார்முழுது மளந்த பைம்பொற், செஞ்சரண விணைமல ரு நினைந்தாதி கேசவனைத் தியானஞ் செய்வாம். (ங)

திருநெல்வேலிப்புராணம்.

முருகலர் குழல்வை வேற்கண் மோகினி வடிவ மாகி
யிருவினை தெய்வ மென்றே யெண்ணிய முனிவர் செய்யுந்
தருமமுந் தவமு மாற்றித் தற்பர னிடத்து வைகுங்
கருமுகில் வண்ணன் செய்ய கமலத்தாள் வணக்கஞ் செய்வாம்.

திருச்செங்கோட்டுப்புராணம்.

சங்கு சக்கரஞ் சரோருக மிரண்டினிற் றரித்தொரு பெருங் கார்வர், தங்கு தித்ததென் றும்பரு மிம்பரு மனைவரு மமைந் தேத்தப், பங்க யத்திரு வுரம்பெற வரம்பெறப் பணித்தவர் ப ணித்தூங்குஞ், செங்க ணத்தினர் கருங்கணத் தினர்படச் செ யிர்த்தவ ரெமைக்காப்பார். (ரு)

இதிகாசம். மகாபாரதம்.

ஆக்கு மாறய னுமுத லாக்கிய வுலகங்
காக்கு மாறுசெங் கண்ணிறை கருணையங் கடலாம்
வீக்கு மாறர னுமவை வீந்தநாண் மீளப்
பூக்கு மாமுத லெவனவன் பொன்னடி போற்றி. (சு)

அருமறை முதல்வனை யாழி மாயனைக்
கருமுகில் வண்ணனைக் கமலக் கண்ணனைத்
திருமக டலைவனைத் தேவ தேவனை
யிருபத முளரிக ளிறைஞ்சி யேத்துவாம். (எ)

நல்லாப்பிள்ளைபாரதம்.

ஆரணனை யாரணத்துட் பொருளை யண்ட மளந்தானை யள க்கரிய வாட லானைக், காரணனைக் காரணங்கள் கடந்தோன் ற ன்னைக் கண்மணியைக் கண்மணிக்கு ளொளியாய் நின்ற, பூர ணனைப் பூரணப்பொற் கலசக் கொங்கைப் பூமாது நாயகனைப் பொருவில் செங்கை, வாரணனை வாரணமுன் வந்து தோன்று மாதவனைக் காதலுடன் வணங்கி வாழ்வாம். (அ)

தசேலோபாக்கியானம்.

தாவகிச் சிரத்தினிற் சரண் வைத் தாடினோன்
பூவகிற் கரும்புகை போர்த்த பொற்குழன்
மாவகிர்க் கருங்கண்வேய் வாட்டுந் தோட்டுணைத்
தேவகி தனயனைச் சிந்தை செய்குவாம். (க)

பகவற்கீதை.

ஐவகைப் பொருளு நான்கு கரணமுங் குணங்கள் மூன்றுஞ்
செய்வினை யிரண்டு மின்றி யாவருந் திகைப்ப நின்ற
பொய்யிரு ளகல ஞானப் பொருட்கதிர் விரித்த புத்தேள்
கைவள ராழிச் செங்கட் கண்ணனைக் கருத்துள் வைப்பாம். ()

பிரபோதசந்திரோதயம்.

திருமடந்தைதன் காதலன் சிவந்ததாண் மலருங்
கருணை யந்தடங் கண்களு நாபியங் கமலத்
தொரு குழந்தையு முடுத்தபொன் னுடையுந் தொடுத்த
மருமலிந்தபைந் துளவுமென் மனத்துள்வா ழியவே. (கக)

ஆகச்செய்யுள் - ௬௬௫.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமகள் வணக்கம்.

---

* காசிகாண்டம்.

மூவுலகு மிடரியற்று மடலவுண னுயிரொழிய முனிவு கூர்ந்த, பூவையுறழ் திருமேனி யருட்கடவு ளகன்மார்பிற் பொலிந்து தோன்றித், தேவருல கினும்விளங்கும் புகழ்க்கொல்லா புரத்தினிது சேர்ந்து வைகும், பாவையிரு தாடொழுது பழமறைதேர் குறுமுனிவன் பழிச்சு கின்றான். (க)

கொழுதியிசை யளிமுரலுந் தாமரைமென் பொகுட்டிலுறை கொள்கை போல, மழையுறழுந் திருமேனி மணிவண்ண னித

---

* இது அகத்தியர்விந்தவரையடைந்த அத்தியாயத்தது.

யமலர் வைகு மானே, முழுதுலகு'மினிதீன்ற வருட்கொம்பே கரகமல முகிழ்த்தெங் நாளுங், கழிபெருங்கா தலிற்றெழு வோர் வினைதீர வருள்கொழிக்குங் கமலக் கண்ணாய். (உ)

கமலைதிரு மறுமார்பன் மனைக்கிழத்தி செழுங்கமலக் கை யாய் செய்ய, விமலைபசுங் கழைகுழைக்கும் வேனிலான் றனை யீன்ற விந்தை தூய, வமுதகும்ப மலர்க்கரத்தாய் பாற்கடலு ளவதரித்தோ யன்பர் நெஞ்சத், திமிரமகன் றிடவொளிருஞ் செழுஞ்சுடரோ யெனவணக்கஞ் செய்வான் மன்னே. (௩)

மடற்கமல நறும்பொகுட்டி லரசிருக்குஞ் செந்துவர்வாய் மயிலே மற்றுன், கடைக்கணருள் படைத்தன்றோ மணிவண்ண னுலகமெலாங் காவல் பூண்டான், படைத்தனனுன் முகக்கிழ வன் பசுங்குழவி மதிபுனைந்த பரமன் றானுந், துடைத்தனனின் பெருஞ்சீர்த்தி யெம்மனோ ராலெடுத்துச் சொல்லற் பாற்றோ.

மல்லனெடும் புவியனைத்தும் பொதுநீக்கித் தனிபுரக்கு மன் னர் யாருங், கல்வியினிற் பேரறிவிற் கட்டழகி னிகரில்லாக் கா ட்சி யோரும், வெல்படையிற் பகைதுரந்து வெஞ்சமரில் வா கைபுனை வீரர் தாமு, மல்லிமலர்ப் பொகுட்டுறையு மணியிழை நின் னருணோக்க மடைந்து ளாரே. (௫)

செங்கமலப் பொலந்தாதிற் றிகழ்ந்தொளிரு மெழின்மே னித் திருவே வேலை, யங்கணுல கிருடுரக்கு மலர்கதிராய் வெண் மதியா யமரர்க் கூட்டும், பொங்கமுதா யுலகளிக்கும் பூங்கொ டியே நெடுங்கானிற் பொருப்பின் மண்ணி, லெங்குளைநீ யவண ன்றோ மல்லல்வளஞ் சிறந்தோங்கி யிருப்ப தம்மா. (௬)

என்றுதமிழ்க் குறுமுனிவன் பன்னியொடு மிருநிலத்தி லிறை ஞ்ச லோடு, நன்றுனது துதிமகிழ்ந்தோ நான்மறையோ யித் துதியை நவின்றோர் யாரும், பொன்றலரும் பெரும்போக நுக ர்ந்திடுவ ரீங்கிதனைப் பொறித்த வேடு, மன்றன்மனை யகத்திரு ப்பின் வறுமைதரு தவ்வையவண் மருவல் செய்யாள். (எ)

திருப்பரங்கிரிபுராணம்.

திரண்டு முனிவ ரிருபாலுஞ் சிறந்து தினமுஞ் சேவிப்ப, வரந்தந் தருளும் பெண்கொடியை வடிவேற் குமரன் மணக் கோலம், புரிந்த வழகை யிருவிழிக்கு விருந்தா யருந்தும் புத் தமுதைப், பரங்குன் றமர்ந்த செழுந்திருவைப் பணிந்து திரு வைப் பொருந்துவாம். (அ)

திருவாரூர்ப்புராணம்.

தண்கமலத் திருந்தீச னடிக்கமல மனக்கமலந் தன்னில் வை த்து, வண்கமலக் கண்ணனை மணவாள னெனப்பெறுவான் மாத வஞ்செய், தொண்கமலா லயமெனும்பே ரொளியார்ந்த திருவாரூர்க் குகந்த ணிந்த, பெண்கமலங் கைக்கமலம் பிடித் தகொடி தனைத்தொழுது பெரிது வாழ்வாம். (௯)

மச்சபுராணம்.

கந்தருவ ரியக்கர் விஞ்சை வல்லவர்வா னகத்தமரர் கருவி யாழ்ப்பண், முந்திருவ ராயிரங்க ணிந்திரனுன் முகன்மறை யோர் முனிவர் நாகர், வந்திருதாண் மலர்துதிப்ப மாயவன் செம் மணிமார்பின் மருவி வாழுஞ், செந்திருவி னறுங்கமலச் சுந்தரப்பொற் பாதமலர் சென்னி சேர்ப்பாம். (௧0)

திருச்செங்கோட்டுப்புராணம்.

ஞானி லத்தவர் நமதிய ரொன்ச்சில நண்புறி லவர்க்கெல்லா, மாநி லத்தவண் மாநிதி முதல்வளம் வழங்குபொன் மலர்க்கோ தை, தேனலர்த்துள வணிந்தவன் றிருவுரந் திளைத்திடு தனப் பாவை, வேனி லற்புத வேந்தைவே தனைப்பெறு மென்கொடி யடிசேர்வாம். (௧௧)

ஆகச்செய்யுள் - ௧00௯.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமதேவர் கலைமகள் வணக்கம்.

திருச்செங்கோட்டுப்புராணம்.

பாணி யைப்புவி யைக்கன லைப்பவ னத்தைவிண் டனையாக்கி, வாணி யைத்திரு நாவில்வைத் துலகெலா மறைப்பொருள் விரித்தோதி, வேணி யர்த்தநா ரீசனை யுளக்கம லத்தினில் விளங்கக்கண், டேணி யைத்திடு மிறையவன் மறையவ னிணையடி மலர்போற்றி. (க)

கந்தபுராணம்.

தாவறு முலகெலாந் தந்த நான்முகத்
தேவுதன் றுணைவியாய்ச் செறிந்த பல்லுயிர்
நாவுதொ றிருந்திடு நலங்கொள் வாணிதன்
பூவடி முடிமிசைப் புனைந்து போற்றுவாம். (உ)

திருவிளையாடற்புராணம்.

பழுதகன்ற நால்வகைச்சொன் மலரெடுத்துப் பத்திபடப் பரப்பித் திக்கு, முழுதகன்று மணந்துசுவை யொழுகியணி பெறமுக்கண் மூர்த்தி தாளிற், றொழுதகன்ற வன்பெனுநார் தொடுத்தலங்கல் சூட்டவரிச் சுரும்புந் தேனுங், கொழுதகன்ற வெண்டோட்டு முண்டகத்தா ளடிமுடிமேற் கொண்டு வாழ்வாம். (ங)

சேதுபுராணம்.

கவளமத கரியுரிவைப் போர்வை மூடுங் கண்ணுதலோன் புகழ்விரிக்குங் கலைகள் யாவும், பவளவிதழ்ப் பசுங்குதலை மொழியிற் காட்டும் பைந்தொடியை யந்தணன்றேய் பருமவல்குற், றுவளுமணி மருங்குலிள நிலவெண் மூரற் சுந்தரியை வெண்

கமலத் தோட்டு வட்டத், தவளமதி நடுவமர்வா லெனம்போ லுங் தையலைமை யலையகற்றித் தாளிற் றாழ்வாம். (ச)

திருவாரூர்ப்புராணம்.

விரைப்போதன் முகப்போது பிரியாத தனிவண்டு வெண் பால்வேலைத், திரைப்போது மமுதநிறத் தேனடைந்தோர் பவ க்கடலைத் தீர்த்து முத்திக், கரைப்போதும் படியெடுக்குந் திரு ஞானத் தனிப்புணைவெண் கமலை செந்தாண், மரைப்போது மனப்போது வைத்தினிது முப்போதும் வாழ்த்தல் செய்வாம்.

மச்சபுராணம்.

வெண்மலரும் வெண்பணியும் வெண்கலையும் வெண்மணி யும் வேய்ந்து வாச, வெண்கமலம் வீற்றிருந்து பழங்கருணை பூ த்துவண்டு விளரி பாடக், கண்மலரு மாயிரந்தோ டவிழ்த்துமு கை நெகிழ்த்தகம லத்தில் வாழெண், கண்மலருஞ் சதுர்முகத் தோ னுவில்வளர் வாணிபதங் கருத்துள் வைப்பாம். (சு)

திருக்காளத்திபுராணம்.

புத்தகஞ் செபவடம் புனித ஞானமா
முத்திரை குண்டிகை முழுது மேந்தெழிற்
கைத்தலத் தமிர்தினைக் கலைம டந்தையை
முத்தமிழ்க் கிழத்தியை முடிவ ணங்குவாம். (எ)

திருவாவடுதுறைப்புராணம்.

காரிலகு கூந்தன்மலர்ப் பின்னலுஞ்சுட் டியுமுடியுங் களமு நெற்றிச், சீரிலகு பட்டமுந்தோ ளுங்குழையு முகமும்விழிச் சேலு மூக்கு, மேரிலகு சிற்றிடையும் பட்டுடையும் பைங்கிளி யொன் றேந்து கையும், பூரணகும் பமும்பூர நாயகிபொற் றாளி ணையும் போற்றி யுய்வாம். (அ)

திருச்செந்தூர்ப்புராணம்.

ஒருதனித் திகிரிக் கதிர்நிறங் கவின வொளிர்செய்பொன் னு டைமருங் கிலங்கக், குருமணி மௌலி யிலகிவில் லிமைப்பக் கு

றுநகை முறுவன்முத் தரும்ப,மருமலர்க் கழுநீர் புத்தகம் வரத மணிவட மலர்க்கரம் வயங்கத், திருவரு ணிறைந்தென் னுளங் குடி புகுந்த செல்விபொற் சேவடி பணிவாம். (௯)

சிவராத்திரிபுராணம்.

காரதிருங் கயிலைமலைக் கண்ணுதன்முப் புரமெரிக்கக் கருது மந்நா, ணீரதிகந் தருந்தரங்கத் தடங்கடல்சூழ்ந் திடும்புடவி நெடுந்தே ரூர்ந்த, சாரதிதன் றிருநாவி னடியருளத் தினிதிருக் குந் தவள மேனிப், பாரதிசெம் பதப்பதுமத் துணைப்போது முப்போதும் பரவல் செய்வாம். (௧0)

சீர்காழிப்புராணம்.

கருமழைத்தண் டுளிபொழியுங் காலமதி யொளியுமொளி கா லு முத்தின், பருமணிமா லையுமபய வரதமும்புத் தகமும்வடப் பளிங்குந் தாங்கி, முருகுயிர்க்கு நறுந்தவள முளரியா லயத்தி ருந்த முதுபி ராட்டி, யிருபதமுங் கடைப்பிடித்தே னெப்பதம் வா ராதபத மெனக்கு மன்னே. (௧௧)

திருவாப்பனூர்ப்புராணம்.

உரைத்தமிழ் மூவர் நாவி னூற்றெழு மமுதைச் சங்கத்
திருக்கும்வெண் முத்தைக் கற்றோ ரொன்னுமீக் கூட்டுந் தேனை
வரைத்தமிழ் முனிவ னெஞ்ச மலர்க்கம லப்பூஞ் சேக்கைத்
திருத்தகு மரச வன்னப் பேட்டினைச் சிந்தை செய்வாம். (௧உ)

திருப்பூவணப்புராணம்.

அரியசுவை தருமமுத வருவிபாய்ந் தொழுகருண மண்ட லஞ்சேர், விரிகதிர்வெண் மதிக்கற்றை வெண்கமல பீடிகை மேல் வீற்றி ருந்து, பரவருநற் கலைகளெலாம் பவளவாய் திறந் துரைக்கும் பனுவ லாட்டி, திருவடிக டமையெமது சிரத்தினி லுங் கருத்தினிலு மிருத்து வாமே. (௧௩)

மயூரகிரிபுராணம்.

சேவுயர் கொடியோன் புள்ளர சுயர்த்தோ னன்னவா கனத் தினன் றேவர், காவலன் வசிட்டன் முதலிய முனிவர் காசினி

யோர்கள்கீ ழுலகின், மேவினை ரெவரு மூமரா காமே விளங்குறு தொழிலெலா நடப்ப, நாவுறை கலைமா மடந்தைதன் சரண நளினமா மலர்வணங் குதுமே. (கச)

திருமயிலைப்புராணம்.

நிலமுதற் படைத்திடு நேய னுவினின்
றிலகவன் றுணைவியா யெழில்கொள் பாரதி
யுலவும்வெண் கமலமே லுறையும் வாணிதன்
மலரடி முடிமிசை வணக்கஞ் செய்குவாம். (கரு)

திருவோத்தூர்ப்புராணம்.

சாற்று நற்றமிழ்ப், பேற்றுக் கென்குறை
நோற்று வாணிதாள், போற்று நெஞ்சமே. (கசு)

மயூராசலபுராணம்.

தெள்ளோதப் பயக்கடலி னரவணையிற் றுயில்கூருந் திருமாலுந்தி, யுள்ளோதொ னுவவகை மீக்கொளவந் தவன்வதன மொருநான் கிற்குங், கள்ளோதிக் கயல்விழிச்செவ் வாயினொரு முகங்காட்டிக் காத லூட்டும், வெள்ளோதி மத்தினைநம் முள்ளமெனுங் கமலமதின் மேவச் செய்வாம். (கஎ)

இருடிவிந்தப்புராணம்.

கருகிருட் கயமெனுங் கடலை நீக்கியே
யொருவிலாக் கல்வியங் கரையி லுய்த்திடும்
புரையிலொண் பாரதி கலைகள் போற்றுமா
ணிருபதந் தொழுபவர்க் கில்லைத் துன்பமே. (கஅ)

இதிகாசம். சிவரகசியம்.

நான்முக னுவின் மேவி நான்மறை வடிவா யின்னந்
தானரும் பொருள்க டோரத் தடக்கையின் முறையுந் தாங்கித்
தேனலர் கமலப் போதிற் செழித்துவீற் றிருக்கு மம்மை
கான்மலர் போற்றி நாளுங் கருத்துற வணக்கஞ் செய்வாம். ()

மகாபாரதம்.

பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன் புகழிலே யிடந்து சங்கத்
திருப்பிலே யிருந்து வைகை யேட்டிலே தவழ்ந்த பேதை
நெருப்பிலே நின்று கற்றோர் நினைவிலே நடந்தோ ரேன
மருப்பிலே பயின்ற பாவை மருங்கிலே வளரு கின்றாள். (உ0)

அரிச்சந்திரபுராணம்.

மருப்பவள வாக்குவிந்து திரண்டு முத்து வடமணிந்து குட
மெனவே வயங்கிச் செம்பொற், பொருப்பவள வாவளர்ந்து ததும்பி விம்மிப் புடைபரந்த களபநறும் புளகக் கொங்கைத், திருப்பவள வாயாளைத் தேனை மானைச் செழும்படிக நிறத்தாளைத் திகழ்வெண் கஞ்சத், திருப்பவளை யுலகேழு மீன்ற தாயை யெனதிதய கமலத்தே யிருத்தி னேனே. (உக)

சாஸ்திரம். தொல்காப்பியம்.

தவளத் தாமரைத் தாதார் கோயி
லவளைப் போற்றுது மருந்தமிழ் குறித்தே. (உஉ)

ஆகச்செய்யுள் - க0உஅ.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூரியமூர்த்தியாதியர்வணக்கம்.

அவிநாசிபுராணம்.

விண்ணூர்ந்த மணிமறுகில் விரவுமொரு சகட்டிரத மிசைய ணாகிப், பண்ணூர்ந்த மறைமுனிவர் பாணிதரும் பாணிகொண்டு பதுமம் பாத்துத், தண்ணூர்ந்த மதிநிலவு தாழ்சடையெம் புக்கொளிவாழ் சயம்பு ஞானக், கண்ணூர்ந்த பேரொளியைக் கதிரவனை யெதிர்பணிந்து கருத்துள் வைப்பாம். (க)

பவானிகூடற்புராணம்.

மாயிரு ஞாலங் கோத்த வல்லிருட் படலம் வாங்கி
யாயிரங் கரத்தாற் றைவந் தனைத்துயிர்க் கறிவீந் தன்பாற்
சேயிரு விசும்பு போற்றுந் திருநஞ் வுடையான் செல்வக்
கோயில்வா ழிரவிப் புத்தேள் குரைகழல் வணக்கஞ் செய்வாம்.

மருதூர்ப்புராணம்.

பயில் பிறவிக் கங்குன்மலப் படமொழித்துப் பத்தருளப் பதுமம் பூப்பக், கயிலையுறை மருதீசன் கண்ணுகி யுதித்தெழு செங் கதிரோன் றன்னை, யயில்விழியார் தனந்திளேத்துக் கேவ லத்தின் முழுகுமவர்க் ககிலங் காணத், துயில்விலக்கி வெயில் விரிக்குஞ் செம்பரிதிப் புத்தேளைத் தொழுதல் செய்வாம். (௩)

கங்காதேவி. காசிரக்சியம்.

மாற்றவ ளிடப்பான் மேவி வாழ்வதை யுணர்ந்து வள்ளல்
போற்றுறும் வலப்பான் மேவிப் புரிந்துவந் தாடா நின்றோர்
சாற்றருங் கொடிய பாவத் தளையழித் தறங்க ளெல்லா [ம்
மேற்றிரன் கருளுந் தெய்வக் கங்கையை யிறைஞ்சல் செய்வா

காவேரியம்மை. காவேரிப்புராணம்.

மாவேரி னல்லுருவிற் பொற்கென்று மலைமகள்கைம் மல ரின் முன்னுட், டேவேரி னுற்பவித்த கங்கையினும் விழுமியதா யித் துறுமிப் பூத்த, பூவேரி யமுனையிற்பொங் கிடவபீட் டங் களெலாம் பொழியப் போந்த, காவேரி மாநதியைக் கைக்கம லங் குவித்திறைஞ்சிக் கருத்துட் கொள்வாம். (௫)

துவாரபாலகர். அவிநாசிபுராணம்.

கான்றமணி வாயரவ கங்கணமங் கரமருவக் கழல்கட் பார் வை, மூன்றிலகச் சுடர்மவுலி முடியோங்கப் பிறையெயிறு முகமி லாவ, வூன்றுகதை மீதொர்கரந் தாண்மாற வைத்தவிரண் டோங்கல் போன்று, தோன்றியிரு பாலுறையுந் துவாரபா லக ர்பாதந் தொழுது நிற்பாம். (௬)

ஆகச்செய்யுள் - ௧0௩௪.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திவணக்கம்.

பெரியபுராணம். இரண்டாங்காண்டம்.

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தழுத
சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம். (க)

கந்தபுராணம்.

பண்டைவல் வினையினுற் பாயு டுத்துழல்
குண்டரை வென்றுமுன் கூடல் வைகியே
வெண்டிரு நீற்றொளி விளங்கச் செய்திடு
தண்டமிழ் விரகன்மெய்த் தாள்கள் போற்றுவாம். (உ)

உபதேசகாண்டம்.

தெள்ள ருந்தமிழ் வேட்கையிற் செலுத்துமென் சிறியே
னுள்ள மோர்தொறுஞ் சுவைப்பன வுமைதிரு முலைப்பால்
வள்ளம் வாக்கினின் றூட்டிட மாந்திய காழிப்
பிள்ளை சேறடித் தாமரைக் காதலம் பிரசம். (ங)

அருணகிரிப்புராணம்.

அருந்தியுமை யருள்கிண்ணத் தடிசிலவே தாகமத்திற்
றிருந்துபயன் செந்தமிழா லெமக்களித்த தேசிகனைக்
குரும்பைமுதி ராண்பனையிற் குருத்துதிக்கத் தமிழ்கூறிக்
கருஞ்சமணர் களைக்கழுவேற் றியமீளி கழல்பணிவாம். (ச)

திருவிளையாடற்புராணம்.

கடியவிழ் கடுக்கை வேணித் தாதைபோற் கனற்கண் மீனக்
கொடியனை வேவ நோக்கிக் குறையிரந் தனையான் கற்பிற்

பிடியன நடையாள் வேண்டப் பின்னுயி ரளித்துக் காத்த
முடியணி மாடக் காழி முனிவனை வணக்கஞ் செய்வாம். (ரு)

சேதுபுராணம்.

சங்கமணிக் குழைதயங்கத் தழைந்த காதுந் தனிவிடையு முதலபல தணப்பில் காட்சி, பொங்குமடை யாளங்கள் புகன்று போற்றிப் பொருவிறந்த பரஞ்சுடரைப் புந்திக் கெட்டா, வங்கணனை வழுதியுடல் வெப்பு நீங்க வணிதிகழ்வெண் டிருநுண்டூ ளள்ளிச் சாத்துஞ், செங்கைவிரல் கொடுகுறித்துத் தெரிக்குந் தோன்றல் சிற்றடியின் பெருந்தகைமை சிந்தை செய்வாம்.(சு)

திருப்பரங்கிரிபுராணம்.

மறுவில்சீர்க் காழி வேந்தை மலைமகள் பாலுண் டோனைப்
பெறுகரித் தோலைப் போர்த்த பிஞ்ஞகன் பழைய சோமன்
குறைபெறு துண்டம் வேணி தரித்தவன் கொடுக்க நாலோ
டறுபது கலையை வாங்கு மையனைப் போற்றி செய்வாம். (எ)

திருவாநூர்ப்புராணம்.

புதியசுவை யாரமுதம் பொழிந்த ஞானப் பொங்குபசுந் தமிழ்ப்பனுவற் புரைதீர் தெய்வக், கதிரொளியெண் டிசைபரப்பிக் கரையிலாத காரமணெட் டிருளொதுக்கிக் கறைதீர் முத்திப், பதிபுகுது நெறிதெரித்துப் பழைய சைவப் பைம்பொன்மணி மகுடமெழில் படைப்பத் தோன்று, மதியகடு தொடுகுடுமி மதில்சூழ் காழி வைதிகசூ ளாமணியை மனத்துள் வைப்பாம். (அ)

இலிங்கபுராணம்.

என்புவார் குழலும் பொருகயல் விழியு மெழில்பெறு திங்கள்வாண் முகமும், பொன்பிறழ் திதலை பூத்தவெம் முலையும் பூந்தளி ரடியும்வாய்ந் திலங்கு, மின்புரை மருங்குற் பெண்கொடி யாகி மெல்லவந் தெழுந்திட விறைதா, ளன்பினிற் பாடுங் காழிமா முகிலி னடிமலர் சென்னியில் வைப்பாம். (கூ)

(சு). அங்கணனைக்குறித்துத் தெரிவிக்குந்தோன்றலென்க.

பிரமோத்தரகாண்டம்.

சுழியும் புனற்செஞ் சடையாளர் பங்கிற் றேகை துணைமுலைக்கண், வழியுங் கொழும்பாற் கடலுண்டு பாவக் கோடை மலிந்துசுட, வொழியும் பசும்புல் லெனவுலக மொடுங்கா தோங்கத் தண்ணளியாற், பொழியுங் கவிதைக் காழிமுகில் பொன்னங் கமலத் தாடொழுவாம். (கo)

கூர்மபுராணம்.

வெள்ளாங் குருகி னிளம்பிள்ளை விளையாட் டயர முகையவிழுங், கள்ளார் கமலத் தடம்புடைசூழ் காழி நகரி னிடைத்தோன்றி, நள்ளார் சமயக் குறும்பெறிந்து நங்கை பாகன் பதம்போற்றித், தெள்ளா ரமுதக் கவிதைபொழி சிறுவன் பாதந் தலைக்கொள்வாம். (கக)

காசிகாண்டம்.

கேழ்கிளர் புனிற்றுத் திங்கள் கிடந்தொளிர் சடையோன் பங்கி
ருழிருங் கூந்தற் பேதை தடமுலைத் திம்பான் மாந்தி
யேழ்கில வனைப்பு முய்ய வீர்ந்தமிழ் மாரி பெய்த
காழிமா முகிலின் செய்ய மலரடி கருத்துள் வைப்பாம். (கஉ)

வாயுசங்கிதை.

சூழ்சுடர் மணிச்சூட் டரவின்வாய் நஞ்சாற் சுழன்றுவீழ் நாய்கனை யுய்வித், தேழிசை யளிதாழ் கருங்குழன் மடந்தை யெழில்வள ரிளமுலை முகட்டில், வீழ்தரச் சிறந்த மணம்புணர்வித்து மிக்கபே ரருளினைக் கொடுத்த, காழிமா முகிலின் கமலமொத் திலங்கு கனைகழல் வணங்குதல் செய்வாம். (கங)

மச்சபுராணம்.

பொருகயற்க ணுமைமுலைப்பா லருந்தியருந் தமிழ்ப்பதிகம் புரமூன் றெய்த, வொருவனைப்பா டிச்சமணக் குறும்பகற்றிக் கைதவன்கூ னொழித்தே யென்பைத், திருவுருவாச் செய்துசிவ சமயமே சமயமெனச் செகத்தி லோங்கக், கருணைபுரி பிரமபுரக் கௌணியர்கோ னிருசரணங் கருத்துள் வைப்பாம். (கச)

திருக்கூவப்புராணம்.

அங்க மான தணங்கினு மேம்படு
மங்கை யாகப் படைத்து மகளெனப்
பங்க யாதனன் வெள்குறப் பார்த்தருள்
பொங்கு ஞானசம் பந்தனைப் போற்றுவாம். (கரு)

திருவையாற்றுப்புராணம்.

வீதி கண்டவர் சீசீ சீயென வேத வஞ்சகர் பாழ்வாய் வீணர்கள், வாதிடுஞ்சமண் வேரோ டேயற வாழ்க வந்தணர் வானோ ரானென்ன, வோது பண்டித ஞான சாரியன் யோக சிந்தைய னோதா தோதிய, வாதி வெங்குரு நாடாள் வேதிய னாய புங்கவன் மேன்மேல் வாழிய. (கசு)

நல்லூர்ப்புராணம்.

கோழி வந்த கொடியவன் றாதையை
வாழி வந்தனை செய்து வழுத்திடு
மாழி வந்த வமுதை நிகர்கவிக்
காழி வந்த கவுணியற் போற்றுவாம். (கஎ)

சீகாளத்திபுராணம்.

மேவ ரும்பர மானந்த வீட்டினுட்
டாவி னன்மணங் காணிய சார்ந்தவர்
யாவ ரும்புகு வித்தருள் செந்தமிழ்ப்
பாவ லன்மலர்த் தாண்முதல் பற்றுவாம். (கஅ)

திருக்கழுக்குன்றப்புராணம்.

கண்ணைப்பா டசையுமிரு கனங்குழையைக் கமழ்குழலைக் கனகச் செப்பை, விண்ணைப்பா டகத்தானைக் கழைத்தோளைக் கலந்துதிரு மேனி தோன்றப், பண்ணைப்பா டலத்தாறு பதம்பாடும் பொழின்மயிலைப் பதியென் பாய, பெண்ணைப்பா டிய புகலிப் பிள்ளையைப்பா டித்துயரம் பெயரச் செய்வாம். (கக)

(கசு) வெங்குருநாடு-சீர்காழியைத் தன்பாலுள்ள சோனாடு.

திருவெண்காட்டுப்புராணம்.

இருகுடங்கொண் டொருகுடத்தில் வெண்பொடிபெண் கொடியாக வெழுவித் தோனைத், திருவருளாற் பாலருந்தி யேடதனை யாற்றிலிட்ட தெய்வக் கோனை, யருமறையின் றலைக்கொழுந்தை யாகமத்தின் றனிமுதலை யடியார் வாழ்வைப், பரசமய கோளரியைக் கௌணியர்சூ ளாமணியைப் பகருவோமே. (உ0)

திருவாவடுதுறைப்புராணம்.

பரசமயர் வயிறெரியத் தமிழ்ப்பதிகந் தியிலிட்டுப் பசுமையாக்கிக், கரவுடைய பொய்ச்சமணர் கழுவேறப் பாசுரம்வை கையின்மீ தேற்றிப், புரவலன்கூ னிமிர்த்தினிய தமிழ்நாட்டைச் சோணடு போலச் செய்த, சிரபுரக்கோன் சிற்றடிப் பொற் றாமரைப்போ தெப்போதுஞ் சிரமேற் கொள்வாம். ()

காஞ்சிப்புராணம்.

பரசமய கோளரியைப் பாலறு வாயனைப்பூம் பழனஞ் சூழ்ந்த, சிர்புரத்துத் திருஞான சம்பந்தப் பெருமானைத் தேயமெல்லாங், குரவையிடத் தமிழ்வேதம் விரித்தருளுங் கவுணியர்தங் குலதீ பத்தை, விரவியெமை யாளுடைய வென்றிமழ விளங்களிற்றை விரும்பி வாழ்வாம். (உஉ)

பேரூர்ப்புராணம்.

தவந்த வென்பினைப் பெண்ணெனப் படைத்துஞ்சார் மழவ
னுவந்த பெண்ணுயி ரளித்துமொட் டாதெதிர் புத்த
னிவந்த சென்னியை யுருட்டியு முத்தொழி னிறுவிப்
பவந்த டுத்துயிர்க் கருளுஞ்சொற் பனவனைப் பணிவாம். (உங)

திருவானைக்காப்புராணம்.

மழலை யின்னமு தூற்றெழ மாசைவள் ளத்துக்
குழலின் மென்மொழி யுமைய்வள் கொடுத்தபால் கமழப்
பழகு செந்தமிழ்ப் பாடலந் தேன்வடித் தாடு
மழக னஞ்செவி யூட்டிய வறிஞனை யடுப்பாம். (உச)

பூவாளூர்ப்புராணம்.

மட்டுவிரி நறுந்துளப மாலானு மயனுனு மறையி னுலுஞ், சுட்டியறி யாதபெருஞ் சுகப்பொருளை யொருவிரலாற் சுட்டிக் காட்டி, மொட்டிளமென் முலையுமையாள் கொடுப்பவருந் திய வமிழ்த முழுது மாங்கே, கொட்டியது போற்கவிதை கொழித்த கவு ணியர்மணிதன் குலத்தாள் போற்றி. (உரு)

திருப்பாதிரிப்புலியூர்ப்புராணம்.

தா துவிலை யொன்றேழா மயிலையினிற் பாணினியுஞ் சமழ்ப்ப வாக்கி, யேதுநுத லுபமான வளவெவையும் பிரத்தியக்கத் தெய்தக் காட்டி, யோதுமுறை வேதமுமோ தாதுணர்ந்தே முத்தியுமீங் குதவி யாண்ட, நாதனெழிற் பூந்தராய்க் கவுணி யநா யகன்பதங்க ணயந்து வாழ்வாம். (உசா)

உத்தரகோசமங்கைப்புராணம்.

காரமண ரிருட்குறும்பு கரந்தொளிப்ப விலங்குதிரைக் கடல் வாய்ச் சூழ்ந்த, பாரடைய நீற்றினொளி நிலவெறிப்பப் புகழ் நிலவு பரவா நிற்பச், சீரளவுந் தமிழ்ப்பதிகத் தின்னமுதம்பொ ழியுமதிச் செல்வன் வான்றோய், தாரணியும் பொழில்புடைசூழ் சண்பையர்கோன் பதகமலந் தலைமேற் கொள்வாம். (உஎ)

கடம்பர்கோயிற்புராணம்.

பொன்பூத்த கிண்கிணிச்செஞ் சீறடியும் யோகவுடைப் பொ லிவும் வேத, மின்பூத்த முந்நூலும் வெண்ணீறுந் திகழ்மார்பும் விரிபொற் றோளு, முன்பூத்த திருக்கரமு மிணைவிழியுங் குறு நகையு முதல்வன் பான்மெய், யன்பூற்றுங் கனிவாயும் பெற்ற மழ விளங்களிற்றை யண்மி வாழ்வாம். (உஅ)

சிவராத்திரிபுராணம்.

வெங்குருவிற் கவுணியர்தங் குலத்துதித்து மீனவன்றன் வெ ப்புங் கூனு, மெங்குமிசை பெறமாற்றி யமணரெண்ணு யிரர் கழுவி னேற வேற்றிப், பங்கமிலென் பரிவையுருப் படைத்து

யிர்பெற் றெழப்பதிகம் பாடி யேன்மை, தங்குமறைத் திருஞா ன சம்பந்தன் ருட்டுணை க டலைமேற் கொள்வாம். (உகூ)

புலியூர்ப்புராணம்.

வெம்பந்த முறுமணுக்க ளிடர்கற்று மரன்மனையாய் மேவு மன்னை, கொம்பந்த மாகவளர் குவிமுலைப்பா லமுதுண்டு குழை யப் பாடு, மம்பந்த முறப்பெருகு மங்நாளிற் றேணியா யமர்சீர் காழிச், சம்பந்த முனிவர்சரண் முப்பொழுதுந் தாழ்ந்துவினைத் தன்மை தீர்ப்பாம். (ஙo)

சீர்காழிப்புராணம்.

குழுவேறச் சமண்மூக ரழலேற விடுத்ததனைக் கூடற் கோ மான், வழுவேறு முடலேற வுடன்முரணு மனமுரணு மாற்றி யன்னார், கழுவேற வெண்ணீறு மைந்தெழுத்தும் விரித்துலகைக் கதியி லேற்றி, மழுவேறுங் கரத்தான்ற னருளேறுங் கவு ணியர்கோன் மலர்த்தாள் போற்றி. (ஙச)

திருவாப்பனூர்ப்புராணம்.

பெருமுலைப்பா லகன்பிரமன் கண்டறியாப் பெருந்தகைமேற்
பொருமுலைப்பான் மெழுகினுளம் புரைந்துருகத் தமிழ்பாடு
மருமுலைப்பா லரும்பனைய மணிமுறுவன் மலைமகளார்
திருமுலைப்பான் மணங்கமழ்வாய்ச் செல்வனையாம் பரவுவாம் ()

திருப்பூவணப்புராணம்.

திருப்பிரம புரத்தமர்ந்த சிவனருளா லுமைகலசத் திருமு லைப்பால், விருப்பொடுமங் கமுதுசெய்து மிகுசைவத் துறை விளங்க வேத மோங்கக், கருக்குழிவீழ்ந் தலறுமமண் கையொ லாங் கழுவேறக் கருதி மாற, னெருப்புறுவெப் பகன்றிடவெ ண் ணீறெடுத்துச் சாத்தினர்தா ணினைதல் செய்வாம். (ஙரு)

(ஙo) பாடுமுனிவர், அந்தமுற அம்புபெருகும் என இயையும்.

(ஙஉ) முல்லைநிலத்தைப்புரக்குந்திருமால், ஊடதும் உலையின் மெழுகு, முல்லையரும்பு என எதுகையிற்கொள்க.

மயூரகிரிபுராணம்.

அம்பிகைதன் முலைப்பாலி லறிவுகுழைத் தூண்டபிரா னழகார் சோம, விம்பமெனு மலர்முகத்தான் றிருமருகல் வணிகப்பெண் விடந்தீர்த் தாண்டோ, னம்புகின்ற சைவவொலா மீடேறச் சமணர்கழு நண்ணச் செய்த, வும்பர்பிரான் றிருஞானசம்பந்த னிணையடிக ளுளத்துள் வைப்பாம். (௩௪)

திருமயிலைப்புராணம்.

வீழியிதழ் மடந்தைதன்மெய் யத்தியைப்பெண் ணரசாக்கும் வேந்தை வாவு, மாழிபுடை சூழ்மதுரை யமணிருள்கீண் டெழுந்தசுட ரவனை யவ்வூர், வாழிறைவன் வெப்பகல வருளமுதம் பொழிந்தவியன் மழையை ஞானக், காழிநகர் மறைவேந்தைக் கவுணியர்தங் குலக்கொழுந்தைக் கருதி வாழ்வாம். (௩௫)

ஆதிபுரிபுராணம்.

கும்பந்தன் னிடத்துதித்த முனிவரன்செந் தமிழ்நாட்டிற் குண்டர் மாயை, கம்பந்தம் பின்செய்து கலதைதனின் மயங்குகவுரியன்மே லுற்ற, வெம்பந்த மிகுகூனும் வெப்பினொடு நீக்கியொளிர் வெண்ணீ றீந்த, சம்பந்தப் பெருமான்றன் சரணார விந்த மலர் தலைமேற் கொள்வாம். (௩௬)

அவிநாசிபுராணம்.

செம்புகலி லெழுதுபுகழ் வளவர்பிரான் றிருமகளார் திருநின் றோங்க, வெம்புகலி யமண்மாறத் தென்னர்புவி வெண்ணீறு விளங்கி வாழ, நம்புகலி யாளுடைய பிள்ளையெனுந் தெள்ளுதமிழ் ஞான தீபம், பம்புகலி நீர்த்தரங்கப் பொய்கை மருங் கலர்கமல பதம்பெற் றுய்வாம். (௩௭)

திருமுருகன்பூண்டிப்புராணம்.

மருந்தி னூர்ந்தசொன் மலைக்கொடி கொடுத்திடு மணித்திருமுலைத்திம்பா, லருந்தி யாகம வேதநூல் வரம்பெலா மறிந்து

---

(௩௭) ஒங்க மாற வாழப் பொய்கைமருங்கு அலர்ந்த ஞானதீபத்தின் கமலதபம் என்க. கலில் - கல்லில்.

பல் லுயிர்க்கெல்லாந், திருந்து நன்னெறி காட்டிவெவ் வமணி ருள் சீத்துநீற் றொளிதேக்கி, விரிந்த சைவமார்த் தாண்டனாங் கவுணிய வேதியன் பதம்போற்றி. (நஅ)

பவானிகூடற்புராணம்.

பொய்கைவாய்த் திருத்தோணி புரத்தமர்ந்தா ரொடுஞ்சயி லப் புனிதப் பாவை, கைகளாற் றிருமுலைப்பால் கறந்தூட்ட வமுதுண்டு கடல்சூழ் வைய, முய்கவான் சைவநெறி தழைத் தோங்க வமணிருள்போ யொழியச் சீர்சால், வைகைநா டேட ற வருள்பொழியுங் கவுணியர்கோன் மலர்த்தாள் போற்றி. ()

கருவூர்ப்புராணம்.

பொன்புனை கமலச் செல்வி போற்றுபே ரெழிலுந் தூய
வன்புநல் லறமுங் கற்பு மவயவ மாக ஞான
முன்புரு வமைந்த பேதை முற்றிய வென்புக் காவி
பின்பருள் புரிந்த காழிப் பிள்ளைதாட் கன்பு செய்வாம். (சo)

திருச்சுழியற்புராணம்.

பிரம்புரச் செழுஞ்சுடரை வேணுபுரக் கோவைப் பேசுகொ ச்சை வயவமுதைப் பூந்தராய்ப் பேற்றைச், சிரபுரக்கல் விக் கடலைப் புறவநான் மறையைத் திருத்தோணி புரக்கனியைச் சண்பைநறுந் தேனை, விரகுறுகா ழிப்பொருளைக் கழுமலப்பே ரொளியை மிகுபுகலிக் குணவரையை வெங்குருநா யகத்தைத், தரணியம ணழித்தபர சமயகோ ளரியைத் தப்பாமன் மெய்ப் பான்மை யன்பினிற்றூழ்ந் துவப்பாம். (சக)

மருதூர்ப்புராணம்.

நாடேறும் வைகையிலே டெதிர்சென் றேற நடலைதரு சம ண்மூகர் நவைக டீர்ந்து, வீடேறுந் திறமின்றி யிடும்பை யேறி வெங்கழுவி லேறவெறி வேம்பு சூடி, சூடேறுஞ் சுரத்தொடுகூ னொழிந்து தேகஞ் சுகமேறச் சைவநெறித் தொண்டர் முற்று, மீடேறத் தண்டரளச் சிவிகை யேறு மிருங்காழிப் பிள்ளைபத மேத்து கிற்பாம். (சஉ)

ஆதித்தபுரிபுராணம்.

ஆரமணு மிருணீங்க மானியமைச் சகமுளரி யலரத் துன்பத், தாரகைபோய்ச் சிவசமய மெழுந்திருப்பப் பதிகவொளி தழைப்ப வீசி, வீரமணிச் சின்னமெனுங் குக்குடமுன் முழங்கிடப் பின் விளங்கித் தோன்றும், பாரதனிற் பானுவெனுந் திருஞான சம்பந்தன் பதங்கள் போற்றி. (சங)

திருக்குற்றாலப்புராணம்.

மதுரேசர் திருநாட்டு வந்தசமண் கழுவேற மாறுச் சைவஞ், சதுரேற மனுநீதி தழைத்தேறத் திருவேடு தமிழ்சேர் வைகை, யெதிரேறத் தொண்டர்குழா மீடேறப் பரசமய விருள்விட் டோடக், கதிரேறு மணிச்சிவிகை யேறினன் சரணமந்தக் கரணஞ் சேர்ப்பாம். (சச)

திருநெல்வேலிப்புராணம்.

வரைவன வரதனை மகிழ்ந்து பாடவே
பரையுமை திருமுலைப் பாலை யுண்டவர்
தரைபுகழ் ஞானசம் பந்தர் சண்பையார்
விரைமல ரடியிணை விரும்பிப் போற்றுவாம். (சரு)

மருதவனபுராணம்.

சிவஞானக் கடலருந்திக் கருமைகொடு திசைகளெங்குந் தெரிய மின்னித், தவரினஞ்சூழ்ந் திடவுலக முணரவிடித் தமண்கோடை தணப்ப வோங்கு, புவனமதிற் சைவநெடும் பயிர்தழைப்பப் பரங்கருணைப் பொருப்பின் மீது, கவிமழைகள் சொரிபுறவக் கவுணியக்கொண் டலைநாளுங் கருத்துள் வைப்பாம்.()

(சகூ) கருமை - கறுப்பு, பெருமை; மின்னல் - மின்னுதல், விளங்கல்; தவர்-வில், தவத்தர்; உலகம்-ஞாலம், உயர்ந்தோர்; இடித்தல் - முழங்கல், உறுதிகூறல்; புவனம் - நீர், உலகமென இருபொருள்பட மேகமெனற்கிணங்கக் கூறினர்.

திருநல்லூர்ப்பெருமணப்புராணம்.

சோணாடு தனக்கெழிலாம் புகலிதனிற் கவுணியர்பாற் றோன்றி நீடு, கோணாக மணிதருசெஞ் சடைப்பெருமா னருண்மேவிக் குவலயத்துண், மாணருஞ் சைவநெடுஞ் சுடரேற்றிச் சமணிருளின் வலிமை நீக்கி, யாணான பெண்ணையுறு பெண்ணாகச் செய்தவர்தா ளகத்துள் வைப்பாம். (சஎ)

மயூராசலபுராணம்.

தழுதழுப்ப வழுமகவு பாலருந்து மெனுமொழிக்குச் சான்றே யாகத், தொழுதகுதந் தையைக்காண தழுதரிய பரசுகத்திற் றொடக்குண் டன்பான், முழுமலமா யையைநீக்கு ஞானப்பாலுமையருள முன்னந் தேக்குங், கழுமலப்பே ரூரின்வரும் பிள்ளையடி யுள்ளிவினைக் கரிசு தீர்ப்பாம். (சஅ)

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

பாலளவின் னாளுண்டான் றுறுவியர்ப் பார்த்துவந்த, மாலளவின் னாண் கொள்ள வண்பாலோர் சிறுபோழ் துண்டான், மேலளவுலகின் றூலை விமலனைக் கண்டு காட்டி, நூலள வொருநூல் சொற்ற நோன்மையாற் றொழுது வாழ்வாம்.. (சகூ)

காசிரகசியம்.

திருமடத் தமண ரிட்ட செய்யுதீ வழுதி மேனி
யுருகிடப் பற்றி யங்கின் றுல்லையவ் வமண ரோடு
கருகிடப் பற்றி யன்னார் வயிற்றுளுங் கலப்பச் செய்த
பொருவரு முத்திச் செல்வர் பொன்னடி சென்னி சேர்ப்பாம்.

திருநாகைக்காரோணப்புராணம்.

இருமுது மாதர் தங்கூ னிருகரங் கொடுமு யன்று
கருதுறத் திர்த்த தாச ரதியுங்கண் ணனுநாண் கொள்ளக்

(சஎ) ஆணானபெண்ணை - ஆண்பனை.

(சகூ) பால் அளவில்நாள், மால் அளவில்நாண் எனப்பிரிக்க, உண்டா னிரண்டும் முற்றெச்சம்.

குருமதிக் குலத்து வேந்தன் கூனொரு சொல்லாற் றீர்த்த
பொருவருங் காழி ஞான பூரணற் கடிமை செய்வாம். (ருக)

திருக்குடந்தைப்புராணம்.

காலமே கருத்தா வென்று கரைடவ ரூம ராகக்
கோலமே பொலியுங் கொங்கிற் கொம்பனிக் காலத் தீமை
சாலமே வியது ணர்ந்து தவிர்த்துமா தேவன் சீர்த்தி
ஞாலமேல் விரித்த காழி நாடனைப் பாடி வாழ்வாம். (ருஉ)

மாயூரப்புராணம்.

தமரொடு வெள்ள நீந்தத் தவமுயன் மாதமூநா ளாற்றி
யமர்கொடுங் கணையொன் றுய்த்து வருந்துமா லவன்போ லாது
தமரொடு வெள்ள நீந்த நாவாய்க்கட் டவிழ்த்துத் தாவா
தமரொரு பதிகஞ் செவ்வாய் மலர்ந்தவாக் கடிமை செய்வாம் ()

உறையூர்ப்புராணம்.

பான்மணக்குஞ் செவ்வாயுந் தேன்மணக்கும் பங்கயப்பூம்
பைந்தா ரோடு, நூன்மணக்குந் திருமார்பு மருண்மணக்கு மிரு
விழியு நூறை யோடு, சேன்மணக்கும் வயற்காழித் திருஞான
சம்பந்தத் தேவ னின்பச், சான்மணக்கு மலரடியு முள்ளுவாம்
வினையனைத்துந் தள்ளு வாமே. (ருச)

திருவம்பர்ப்புராணம்.

அளிகிளர் சரியை யாதி யாற்றுந ரடையும் பேறு
தெளிகிள ரிஃதி தென்று தெரிக்குறா லிறைக்கு மாறுக்
களிகிளர் திரும ணத்திற் கலந்தநாற் றிறத்தெல் லோரு
மொளிகிளர் சோதி சேர வுறுத்தினார்க் கடிமை செய்வாம். ()

(ருஉ) ஊமராகக் காலத்திமை தவிர்த்தது கொடிமாடச் செங்குன்றூரில் திருநீலகண்டப்பதிகம் ஓதியென்க.

(ருங) மாலவன் - இராமமூர்த்தி. நாவாய்க் கட்டவிழ்த்துக் காவிரியைக் கடப்பித்தது திருக்கொள்ளம் பூதூரையடைய.

(ருச) நூறை - மலங்குமீன்.

திருவாளொளிபுற்றூர்ப்புராணம்.

ஒருமுனி சாபத் தீமை கழிதர வுருப்பஃ றுருது
மருவுகல் லணங்கு செய்த மாயவ ஞணங் கொள்ளத்
துருவரும் பொடியெ லும்போர் தோகையஞ் சாய லாகப்
பொருவரு மலர்வாய் விண்ட புதல்வனைப் போற்றி வாழ்வாம்.

விளத்தொட்டிப்புராணம்.

மருங்கலை யுடுத்த காழி வாவியொண் கரைமே னின்று
பெருங்கலை சிறிதுந் தேராப் பித்தனை யழுத ழைத்தாங்
கருங்கலை யனைத்தும் பெற்ற வாண்டகை யடியே நெஞ்சக்
கருங்கலை யுருக்கி யாட்கொள் கவுணியன் மலர்த்தாள் போற்றி.

கோயிலூர்ப்புராணம்.

அருமறை யேக மென்ற தமையுமென் றுணர்த்தல் போல
வொருமறை யவன்மால் சுட்டி யுணர்தரா வொன்றைச் சுட்டித்
திருமறை யவனுங் காணச் சிறந்தொரு விரலாற் காட்டும்
பெருமறை முழங்குங் காழிப் பிள்ளைதாள் சென்னி சேர்ப்பாம்.

திருக்குறுக்கைப்புராணம்.

எழுதரிய மறைமொழிபுக் குழுதறியாச் செவித்தொளையி னிழுதை யோராய்ப், பழுதமையும் புறச்சமயர் கெட்டோமெ ன் றழப்புகலிப் பதிநீர்ப் பொய்கை, முழுதமையுங் கனாநின் றோர் மழவாகி யழுதறியா முதலை நோக்கி, யழுதமறைக் குழ வியடி தொழுதகையே மாகிவினை யழுவர் தீர்வாம். (ருக)

தனியூர்ப்புராணம்.

தண்மைதன் மட்டு மாகத் தாழ்ந்தொரு முனிபா லேற்ற
வண்மைமந் திரத்தாற் பாலை கடந்தமா ஞணங் கொள்ள
வுண்மையாய் மலர்ந்து மண்ணுள் ளளவுமற் றென்று காம
லெண்மையிற் பாலை நெய்த லியற்றினோன் சரணஞ் சார்வாம்.

(ருகூ) உறு - உற்று.

(கூ0) தண்மை தன்மட்டுமாகப் பாலைகடந்தமால் - இராம மூர்த்தி. ஒருமுனி - விசுவாமித்திரர். பாலையை நெய்தலியற்றி யது சீர்காழியினின்றும் திருநனிபள்ளிக் கெழுந்தருளுங்கால்.

சூதசங்கிதை.

காழிநெடு வரையுதித்துக் கருதரிய சிவஞானக் கதிர்கள் வீசி, வாழிபரம் பொருட்டுருவ னருட்கயிற்றிற் பிணிப்புண்டு வள ரஞ்ஞானப், பாழிமிகு பொய்ச்சமணக் குருட்டிருள்கெட் டுடைந்தோடப் பாற்றி நீற்றன், பாழியதா மரைமலர்த்தி விளங்கிய நல் விளங்கதிரை யகத்துள் வைப்பாம். (சுக)

திருக்கோவலூர்ப்புராணம்.

அஞ்ஞானத் துவராடை யமணர்மத முதலான
விஞ்ஞாலத் திழிசமய விருங்கடலி னிடைப்படா
மெய்ஞ்ஞானத் துறுவிக்கும் வியன்காழிக் கவுணியர்கோன்
றஞ்ஞானச் சரண்டொழுவார் சரணெமக்குச் சரணமே. (சுஉ)

புள்ளிருக்குவேளூர்ப்புராணம்.

பூழியன்வெஞ் சுரநீங்கக் கூனிமிரச் சமணொழியப் புனிதவெண்ணீ, றேழுலகுந் தொழுதேத்த வெடுத்தளித்துச் சிவசமய மிலகச் செய்தே, யூழிகடற் கொண்டிடினு மூரினுள்வந் தணுகாதென் றுரைக்குஞ் செல்வக், காழிநகர் விளங்கவளர் கவுணியர் தங் குலமணியைக் கருத்துள் வைப்பாம். (சுங)

பழனிப்புராணம்.

முரசதிரும் பிரமபுர முனையெழுந்து தமிழ்முழங்க முழக்கி வேதந், தரைசெறிநன் மாக்களுய்ய மறைவனமொ ரீஇக்கடம்பா டவிசார்ந் தங்க, ணரசுநிழ லெண்பெருங்குன் றமண்வெள்ளத் திரண்முருக்கி யகிலங் காக்கும், பரசமய கோளரியை வேதியர்கு ளாமணியைப் பணிதல் செய்வாம். (சுச)

இதிகாசம். சிவரகசியம்.

குவிகை யேறிய மணிமுடிப் பாண்டியன் கூன்போய்க்
கவிகை யேறுசிங் காதனத் தேறிடக் கமூவி

(சுக) ஓங்காதுதாழ்ந்த நீற்றன்பெனுந்தாமரை என்க.
(சுச) தமிழில் முழங்க வேதத்தை முழக்கி என்பது.

லவிகை யேறுற வமணர்க ளேறவெண் டரளச்
சிவிகை யேறிய கவிஞன்றாள் சென்னியிற் சேர்ப்பாம். (சுரு)

சாஸ்திரங்கள்.

ஒழிவிலொடுக்கம்.

வேதாக மப்பவுரி வீசுங் களாசநிலை
யாதார வெற்பி லபிடேகம் - போதத்
திருளிலெழு பாநு வெனதொழிவி லின்பக்
கருணைபொழி வானெடுத்த கை. (சுசு)

சைவசமயநெறி.

வெப்பொழிய மீனவற்கு நீறளித்த வேதியன்றா
ளெப்பொழுதுஞ் சிந்திப்பாம் யாம். (சுஎ)

பரமததிமிரபாநு.

பூம்பாவாய் போதியோ வென்றழைத்த பூசுரன்றா
ளம்பாவா லேத்திநயப் பாம். (சுஅ)

சங்கற்பநிராகரணம்.

ஈசனரு ளாலெரியிட் டேடெடுத்து வாதுவென்ற
பூசுரனைப் பாதநினைப் போம். (சுகூ)

இறைவனூற்பயன்.

என்பினைப்பெண் ணாக்குமியற் சம்பந்த னேழிசைப்பாட்
டென்பிறப்புந் தீர்த்தளிக்கு மின்பு. (எ0)

உருத்திராக்கவிசிட்டம்.

வெந்துறு மென்பை வியக்க வுலகெல்லாஞ்
சந்தவிய லாற்பெண் ணெனச்சமைத்தான் - வந்தெதிர்ந்த
சாவகரை வென்று தமிநுதியின் வைத்தவிறற்
சேவகன்றாள் வைப்பாஞ் சிரத்து. (எக)

பஞ்சாக்கரமாலை.

கல்லேன் பிறநூல்கள் காழியர்கோன் பாட்டல்லாற்
சொல்லேன் சுரரைத் தொழுகினையே - னல்லசிறு
செஞ்சதங்கை கொஞ்சுதண்டைச் சிற்றடிக்கன் பாகவெழுத்
தஞ்சதங்கை யாமலக மாம். (எஉ)

சித்தாந்ததரிசனம்.

திருப்பா சுரத்தானற் சித்தாந்தஞ் செய்தோன்
றிருப்பாத மென்றன் சிரம். (எங)

சிவபுண்ணியத்தெளிவு.

பிறையணி மௌலியான் பேதை யாளொடுஞ்
சிறையணி புனற்றடத் தீர மேவியே
நிறையமு தருத்தவுண் ணெகிழப் பாடினோன்
மறையவன் மலர்ப்பதம் வணங்கி வாழ்த்துவாம். (எச)

ஆகச்செய்யுள் - ககOஎ.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாகீசமூர்த்திவணக்கம்.

கந்தபுராணம்.

பொய்யுரை நூல்சில புகலுந் தியமண்
கையர்கள் பிணித்துமுன் கடல கத்திடு
வெய்யகற் றுணியாய் மிதப்ப மேற்படு
துய்யசொல் லரசர்தா டொழுது போற்றுவாம். (க)

(எஉ) அஞ்செழுத்து அது அங்கை ஆமலகமாம் என்க.

உபதேசகாண்டம்.

முப்ப ணைத்திற மூவரிற் சாட்டியோர் முதலாய்க்
கப்ப னைத்துமா ருயிரெனக் கவைத்தரு வானேற்
கொப்ப னைத்திரு நாவினுக் கரசெனு மொருபே
ரப்ப னைத்தொழு தகற்றுது மும்மலத் தவலம். (உ)

அருணகிரிபுராணம்.

பன்னெடுநா ளமண்வைகிப் பருவமுறப் பசுபாசஞ்
சின்மயனின் னருள்பெற்றுச் சிறுபிணியுந் தீர்ந்தானை
யின்னிசையா லியலியம்பி வாகீச னெனுநாமந்
தன்னையுமின் மலனருளாற் றரித்தானைத் தாள்பணிவாம். (ங)

திருவிளையாடற்புராணம்.

அறப்பெருஞ் செல்வி பாகத் தண்ணலஞ் செழுத்தா லஞ்சா
மறப்பெருஞ் செய்கை மாறு வஞ்சக ரிட்ட நீல
நிறப்பெருங் கடலும் யார்க்கு நீந்துதற் கரிய வேழு
பிறப்பெனுங் கடலு நீத்த பிரானடி வணக்கஞ் செய்வாம். (ச)

சேதுபுராணம்.

தேவரையு முனிவரையுந் துளவ மார்பிற் றிருவரையுங் குரவரையுஞ் செல்வ மிக்கோர், யாவரையு மேவல்கொளு நெற்றி நாட்டத் திறைவரைமுன் னிகந்திருந்த வெண்ணந் தோன்றச், சேவரையு நெடுங்கொடியின் றகைமை யெல்லாத் திசைவரையுஞ் செலத்தமிழின் செய்யுள் பாடு, நாவரையர் புகழ்மொழிகள் வரைந்து கூறி நயந்தவர்செய் திருத்தொண்டு வியந்து வாழ்வாம். (ரு)

திருப்பரங்கிரிபுராணம்.

நீறு குளிர மேனியிலே நீறு பூசி நெடுங்கிடங்கி
லூறு கடன்மேற் கல்லிறுக வூறு படாது மிதந்தருளி
யாறு தரித்த கடவுளைநல் லாறு தருதி யெனுந்தமிழின்
வீறு பகரு நாவினுக்கு வேந்தர் பாதம் பணிவாமே. (சு)

திருவாரூர்ப்புராணம்.

ஆலநிழ லமர்ந்தபிரா னருளி னாலே யன்றெருகற் புணை யாக வாழி நீந்தி, ஞாலமுழு தய்ந்தருள நவையி லாத நறுந்த மிழின் பலமினிது நாளு நல்கிச், சாலமிகு பாவமுது வேனில் வெம்மைத் தழலாற வாகமநூற் றருமஞ் சான்ற, சீலநிறை சை வநெறி நிழல்ப ரப்புந் திருநாவுக் கரசினடிச் சிந்தை செய்வாம்.()

இலிங்கபுராணம்.

கூற்றினுங் கொடிய பறிதலைச் சமணர் கொட்டுநீற் றிடையி னு ளிருத்தி,நீற்றவர் நீறு விரைகமழ் புழுகு நெய்சொரிந் தாலெ னக் குளிர, மாற்றறு பசும்பொன் வடவரை குழைத்து மாற்ற லர் புரமெரி மடுத்தோன், போற்றருங் கமலச் சேவடித் துணை கள் போற்றிய தலைவனைத் தொழுவாம். (அ)

பிரமோத்தரகாண்டம்.

ஆரணநன் னிலையறியாச் சாக்கியர்க ளருங்கற்றூண்
பாரறிய மருங்கசைத்துப் படுநீரிற் புகவுந்த
வாரணநல் லுரியானை யேத்திமுந்நீர் வடதளிரி
னாரணன்போ லினிதமர்ந்த நாவலன்பொற் றுடொழுவாம். (கூ)

கூர்மபுராணம்.

புல்லா ராய சமண்புலையர் பொருந்த வீக்கிக் கடற்புகுத்துங், கல்லே புணையாக் கரையேறிக் கவர்வாய்ப் புள்ளின் வாய்கிழி த்த, கொல்லே றுயர்க்குங் காமாரி குளிர்பொற் கமலத் தாள் பழிச்சுஞ், சொல்லே புணையாப் பவக்கடலுங் கடந்தோன் பா தந் துதித்திடுவாம். (கய)

காசிகாண்டம்.

கருவாழிக் கரைகாணுச் சாக்கியர்கள் கற்றூணிற் சிக்க யாத் துப், பெருவாழி யிடைவீழ்ப்ப வதுபுணையாக் கரையேறிப் பெ

(கய) புள்வாய்கிழித்த கொல்லேறு - திருமாலாகிய இடபம். புள் கஞ்சனு லேவப்பட்டது.

ட்பி னுள்ள, முருகாமெய்ம் மயிர்பொடிப்ப வோங்கெயின்மூன் றெரித்தோனை யுவந்து பாடுந், திருநாவுக் கரசனிரு சேவடிப் பூங் கமலமலர் சென்னி சேர்ப்பாம். (௧௧)

வாயுசங்கிதை.

வலஞ்சுழி யுந்தி வயிற்றெழு நோயு மயக்கிடு பிறவிவெந் நோயுங், கலங்கியே யகலக் கரைபொரு திரங்கு கருங்கட லுண் முளைத் தெழுந்த, விலங்கொளிப் பவள வரைநிகர் முதலை யின் னிசைத் தமிழினுற் பாடிப், புலன்களைந் தினையும் வென்றுமெ ய்ஞ் ஞானம் பூத்தவன் பொன்னடி தொழுவாம். (௧௨)

மச்சபுராணம்.

பெருநாவ லிருநிழற்கீழ்க் குளிர்புனற்குண் முளைத்தெழுந்த பெம்மான் செம்மை, தருநாவுக் கிசைத்தமிழா லலைகடலி னி டைபிணித்த தனிக்கற் றூணன், றொருநாவா யெனமிதப்ப வீற் றிருந்தங் கைந்தெழுத்தி னுண்மை யோதுந், திருநாவுக் கரச ரிரு பிரசமலர்ச் சேவடியைச் சிந்தை செய்வாம். (௧௩)

சங்கரநாராயணர்கோயிற்புராணம்.

கரைபொரு திரங்கு விரிதிரைக் கடலிற் கட்டின ரிட்டகற் றிரளே, பரிவுறு புணையா வதனில்வீற் றிருந்து பழுத்தபாண் மிழற்றுவண் டினமார், முருகவி ழிதழித் தொடைசடை முடி த்த முதல்வனை வழுத்திய கோமான், மருவுயிர்த் தினிய முருகு கொப் பளிக்கு மலரடி வணங்குதல் செய்வாம். (௧௪)

திருக்கூவப்புராணம்.

மருக்கு லாவு மறைவனத் தொன்றிய
திருக்க பாடந் திறந்தசொல் வேந்தனை
யருட்கு லாவு மறிவினை மூடிய
விருட்க பாடந் திறக்கவு மேத்துவாம். (௧௫)

திருவையாற்றுப்புராணம்.

செஞ்சடையார் புகழ்விதைத்துத் திருஞான நீர்தேக்கி
யஞ்சுகளை யறுத்துடனே யமணர்களை வேரறுத்துப்
பஞ்சநதிக் கைலையினிற் பயன்விளைந்து புகலூரிற்
றஞ்சமுதற் கண்டபிரான் சரணகம லம்போற்றி. (௧௬)

நல்லூர்ப்புராணம்.

பூவி னுற்றிடு புங்கவன் மான்முதற்
றேவர் கட்கர சாகிய தேவனு
ரேவல் பெற்றகத் தென்றும் புயத்திடு
நாவி னுக்கர சின்பத நண்ணுவாம். (௧௭)

சீகாளத்திபுராணம்.

வேற்று ருக்கொள் விதியறி யாவரன்
கீற்று வெண்பிறைக் கேழ்கிளர் செஞ்சடை
யாற்று ணுச்சுமை யேற்று மருந்தமிழ்
மாற்ற ருந்தவத் தோனை வழுத்துவாம். (௧அ)

திருக்கழுக்குன்றப்புராணம்.

குறித்தகுலத் திலகவல்லிக் கிளைவளைப்ப வளைப்புண்டு கொடிய நாகம், பறித்தகுருந் தினைமீட்டு நீற்றறையின் வன்னிவென்று படருங் கோட்டு, வெறித்தமத மாக்களையும் விலக்கிமுழங் கியவத்தி மீதே குண்டர், செறித்தகல்லான் மிதந்துவருந் திருநாவுக் கரசுகழற் சேர்ந்து வாழ்வாம். (௧௯)

செவ்வந்திப்புராணம்.

புத்தியற் றிருக்கும் பொய்யர் புறச்சம யத்தை நீங்கிச்
சத்தியப் பொருளை யோர்ந்து தலைவனை யறிந்து சைவ
பத்தியிற் கனிந்த ஞானப் பழத்தினை யொருகற் றூணு
லத்தியைக் கடந்த நாவுக் கரசினை வணங்கு வோமே. (௨0)

(௧அ) ஆற்றுணு - வழிக்குரியகட்டமுது.

திருவெண்காட்டுப்புராணம்.

இற்றாணின் மரகதத்தி னொளிபகலு மிருள்காட்ட வெழுந்து காமன், விற்றாணி மலரொடுத்து விளையாடுந் திருவாரூர் விளங்க வந்தோன், கற்றூணைப் பிடித்துவளை கடல்கடந்தோ னிருபாத கமல மன்ன, பொற்றூணைப் பிடித்துநம திடராழி கடந்துகதி புகுத லாமே. (உக)

திருவாவடுதுறைப்புராணம்.

கற்பெருந்தூண் புணையாகக் கடல்கடந்தை யாற்றிலெழிற் கயிலை கண்டு, பற்பணியின் விடந்தீர்த்தப் பூதிமக வுயிரளித்துப் பதிகச் சொல்லாற், பொற்புறுவே தாரணியக் கதவுதிறந் தருட் புகலூர்ப் பொருளிற் சேர்ந்த, வற்புதநா வுக்கரசி னடியிணைப்பூ முடியிலுற வமைத்தல் செய்வாம். (உஉ)

காஞ்சிப்புராணம்.

இடையறாப் பேரன்பு மழைவாரு மிணைவிழியு முழவா ரத் தின், படையறாத் திருக்கரமுஞ் சிவபெருமான் றிருவடிக்கே பதித்த நெஞ்சு, நடையறாப் பெருந்துறவும் வாகீசப் பெருந் தகைதன் ஞானப் பாடற், றொடையறாச் செவ்வாயுஞ் சிவவே டப் பொலிவழகுந் துதித்து வாழ்வாம். (உங)

பேரூர்ப்புராணம்.

விஞ்சை கற்பன வேறிலை விடையவன் பதங்க
ளஞ்சு மேயென வறியவெவ் வுலகுங்கற் புணையா
நெஞ்சு துட்கெனு நெடும்புனல் வேலையும் பிறவி
வஞ்ச வேலையு நீந்திய மன்னனைப் பணிவாம். (உச)

திருவானைக்காப்புராணம்.

கொண்ட லாடிய விழிகளுங் கோலவெண் ணீற்று
வண்ட லாடிய மேனியு மல்குமா னந்த

(உக) இத்துதியே திருமயிலைப்புராணத்தும் உள்ளது.

முண்ட தாங்கெதி ரெடுத்தென வோதுசெம் பாட்டுங்
கண்டு கேட்டரு ளுவினுக் கரசினைக் கலப்பாம். (உ௫)

பூவாளூர்ப்புராணம்.

கருங்கடலிற் றமையழுந்தப் பெருஞ்சிலையி னுறப்பிணித்துக் கண்ணோ டாமை, யொருங்குறுத்த வமணர்குழாந் துயர்க்கடலி னொருங்கழுந்த வுமிழ்பைந் தேற, னெருங்கிதழ்ப்பொற் கொன்றையும்வெண் டும்பையும்பா சறுகுமுடி நிலவ வைத்தார், தருங்கருணைக் கடன்முழுகிக் கருங்கடலின் மிதந்தவரைச் சரணஞ் சார்வாம். (உ௬)

திருப்பாதிரிப்புலியூர்ப்புராணம்.

இரையேற விட்டகற்றூண் புணர்ப்பறச்சொற் றுணைப்பதிகந் திருந்தப் பாடி, விரையேற விட்டநறை யிதழிமுடி யரனருளால் வென்றி மேவ, விரையேற விட்டசம ணறவுயிர்கள் பவக்கடலி னின் றென்று மேறக், கரையேற விட்டபிரான் புகழ்விளைத்த நாவரசைக் கருதி வாழ்வாம். (உஎ)

திருச்செந்தூர்ப்புராணம்.

கலக மிடும்பொய்ச் சமணர்குழாங் கட்டிக் கடலி னிடைபுகுத்த, வுலகம் பரவ விடுத்தகல்லே யுயரும் புணையாக் கரையேறி, யிலவ விதழோர் பங்கமைத்த வெம்மான் கமலத் தாள்பழிச்சுஞ், சொலவின் புணையாப் பவக்கடலுங் கடந்தான் சரணத் துணை துதிப்பாம். (உஅ)

உத்தரகோசமங்கைப்புராணம்.

தொலையாத பவக்கடல்யாங் கடத்துமெனப் பிறர்க்குணரச் சொல்வார் போல, நிலையாத புறச்சமயக் குறும்பரிறு குறப்பிணித்த நெடுங்கல் லோடு, மலையாடு பெரும்பரவை யழுந்தாதக் கன்மிதப்பா யாழி நீந்தித், தலையாய பொருளுணர்ந்த வாகீசர் மலர்ச்சரணஞ் சரண மாதோ. (உ௯)

(உஎ) இரை - இரைத்தல்.

கடம்பர்கோயிற்புராணம்.

ஞானந்தங் கருணீருண் டமண்பாழி யிடித்துவினை கறுத்தெ ஞ் ஞான்று, மீனந்தங் குலகாசைக் கடுங்கோடை யிரிந்தோட வெம்மான் சைவத்,தானந்தங் கருட்செல்வந் தழைத்தோங்கத் தாண்டகச்சீர்ப் பதிக மென்னு, மானந்தம் பொழிமுகிலை யகம லரத் தொழுதுவினை யகன்று வாழ்வாம். (௩௦)

சிவராத்திரிபுராணம்

காவரசு மலரயன்மால் கடவுளர்க்காச் சென்றமர்செய் காம னைம், பூவரசு படவிழித்துப் புனவேங்கை யத்தியதள் புனை ந்து போர்த்த, தேவரசு மனமகிழத் திருப்பதிக மிசைத்தமி ழிற் சிறக்கப் பாடு, நாவரசு பதம்பரசு நமக்குயர்பொன் னாட் டரசு நல்கு மன்றே. (௩௧)

புலியூர்ப்புராணம்.

வில்லனைய னஞ்சமொடு நீற்றறைவெவ் வேழமுன மேவப் பண்ணிக், கல்லனையி னுறப்பிணித்துக் கடல்வீழ்த்த வதுபுணை யாக் கருணை செய்ய,வல்லனையாம் பாடுவமென் றஞ்செழுத்தின் பதிகத்தை வாழ்த்திச் சேர்ந்த, சொல்லனைய னல்லபத நளி னங்க ளெந்நாளுந் துதிப்பாஞ் சூழ்ந்தே. (௩௨)

சீர்காழிப்புராணம்.

விடற்கரிய கொடும்பாசத் தொடராறுத்தைம் புலனுய வேழ ஞ் சீறி, யடற்கரியின் மும்மதமு மமணருடைத் துன்மதமு ம ழிய நூறித், தடக்கடலைக் கன்மிதவை யாலுழக்கிச் சிவஞான தானம் வீசுங், கடக்களிறென் றுலகேத்த வருநாவுக் கரசர்பதங் கருதி வாழ்வாம். (௩௩)

சானந்தகணேசபுராணம்.

அற்படு மிடற்றின னருளி னுமொரு
கற்புணை யாகமாக் கடல்க டந்தவ

(௩௨) கல்லனை - கற்பக்கம்.

னற்பெயர் தன்னையே நவிறி யுள்ளநீ
பற்பல பிறவியாம் பரவை நீந்தவே. (௩௪)

திருவாப்பனூர்ப்புராணம்.

மண்ணாசை பெண்ணாசை மூன்று நீத்து மனத்தாசை யற வெறிந்தா னந்த நீர்பாய், கண்ணாசை சிவபெருமான் காட்சிக் காக்கிக் கருத்தாசை யவனருட்கே கைம்மா றாக்கி, யுண்ணாசை மருந்தனையார் புகலூர் மன்னு முழவாரப் படையாளி யுருகிப் பாடும், பண்ணாசைத் திருநாவுக் கரையன் பாதம் பத்திபழுத் தொழுகநெஞ்சிற் பதித்து வாழ்வாம். (௩௫)

திருப்பூவணப்புராணம்.

அருள்பெருகுந் திலகவதி யாரருளா லமண்சமய மகற்றி யன் பாற், கருதரிய கற்புணையாற் கடனீந்திக் கருவேலை கடப்பான் சீர்த்தி, மருவுதிரு வாமூரில் வைதிகசை வந்தழைப்ப வந்து தோன்றித், திருவதிகைப் பதிவருசெந் தமிழ்நாவுக் கரையர் பதஞ் சிந்தை செய்வாம். (௩௬)

மயூரகிரிபுராணம்.

மணிவயிற்றிற் சூலைதவிர்த் தங்கையினிற் புனைசூலை வன்றொ ட் டீட்டி, யணிதிகழ்தன் திருப்பாதஞ் சிரஞ்சூட்டிச் சிவனாரு மப்ப னெம்மான், பணிவிடையி லுயர்வுற்றோன் வேளாளர் கு லம்விளக்கும் பரிதி போல்வான், றணிவில்புகழ்த் திருநாவுக் கரையனிரு சரணமலர் தலைமேற் கொள்வாம். (௩௭)

ஆதிபுரிபுராணம்.

தெருண்மிகும்பே ரன்பினுக்கோர் கொள்கலமா யளப்பரிய தெய்வக் கற்பின், வருதிலக வதிவருத்தங் கண்டிறைவன் விடுஞ் சூலை வழிதான் காட்டப், பெருகொளிவெண் ணீறணிந்து சாக் கியர்தம் மதம்பொய்யாம் பெருமை காட்டிக், கருநிறத்தெண் டிரைக்கடலிற் கன்மிதப்ப வந்தவர்தாள் கருத்துள் வைப்பாம்()

---

(௩௫) மண்ணாசை என்புழி ஆசை பொன்.

திருவாலங்காட்டுப்புராணம்.

குரவர்தங் குறிப்புக் காகக் கலன்கழி கொள்கை பூண்டு
பரனடி யடைந்த நங்கை பணியணி யாகத் தாங்கி
விரவிய வமுதத் தீஞ்சொன் மெல்லிசை வீறும் பாவா
லரன்மகிழ் சிறந்த நாவுக் கரசினை யகத்துள் வைப்பாம். (௩௯)

திருமருகன்பூண்டிப்புராணம்.

பற்ற லார்புரம் பொடிபட நகைத்தவன் பதமலாற் பிறவிக்கு, மற்று வேறிலை மருந்தெனத் திருந்திய மாசிலன் புடையானைத், துற்ற சாக்கியர் பிணித்திடு நெடியகற் றூணையஞ் செழுத்தோதி, யெற்று வாரியின் மிதந்திடப் பணித்தவா கீசனைத் துதிசெய்வாம். (௪0)

பவானிகூடற்புராணம்.

அடலயிற் சூலப் பொருபடைத் திருக்கை யமலன தருளினாற் கொடிய, விடலையிற் றீய வஞ்சக வமணர் வீக்குகற் றூணொடு மிட்ட, கடலையும் பிறவிக் கடலையும் பஞ்சாக் கரவருட் பாதையிற் கடந்து, நடலைவாழ் வொழிந்து முத்திவாழ் வடைந்த நாவினுக் கரையர்தா டொழுவாம். (௪௧)

கருவூர்ப்புராணம்.

சூழியால் யானை தாழப் பிணித்தகற் றூணந் தாழா
தாழிவாய் மிதப்ப மேலா மைந்தெழுத் துணர்வி னோங்கிக்
காழிவாழ் ஞானம் பூத்த கவுணியக் கொழுந்தை நட்ட
வாழிவா கீசர் வாச மலர்ப்பதம் வணங்கல் செய்வாம். (௪௨)

திருவோத்தூர்ப்புராணம்.

உருகலுறு முழுவலெனு முவாக்கடலு ளுளந்ததும்பிப்
பெருகுமருட் கடலமுழ்ந்திப் பிறவியெனும் பெருங்கடலுந்
திருகுமனத் தமணரிடுந் திரைக்கடலும் விடநீந்தி
வருமொருநா வுக்கரசின் மலர்ப்பதங்க ளிறைஞ்சுவாம். (௪௩)

---

(௪௧) பாதை - மரக்கலம்.

(௪௩) உழுவல் - விடாதுதொடர்ந்த அன்பு.

திருச்சுழியற்புராணம்.

புல்லோடுந் தழையோடும் பூசிப்பார் தமக்கெதிரே
வல்லோடுந் தனத்துமலை மகளோடு வருவானைச்
சொல்லோடும் பொருளோடுந் துயரோடும் படிபாடிக்
கல்லோடு மிதந்தானைக் கருத்தோடும் பணிகுவமால். (சச)

மருதூர்ப்புராணம்.

உடல்குழைய மொழிகுழற விழிநீர் மல்க வுளத்திலன்பு கனிந்தொழுக வுரக னுச்சிக், கடல்புடைசூழ் புடவியிடைத் தலங்கடோறுங் கவியலங்க லணிந்தரனைக் கண்டு போற்றி, நடைநடந்து காறளந்திட் டிருகை யூன்றி நடுக்கமுறத் தவழ்ந்துபொய்கை நன்னீர் மூழ்கி, வடகயிலைப் பொருப்பையா றதனிற் கண்ட வாகீச ரிணைமலர்த்தாள் வணக்கஞ் செய்வாம். (சரு)

ஆதித்தபுரிபுராணம்.

மல்லாருஞ் சூலையெனு மிருவினையொப் பாற்பவுத்த மாயாபேத, மில்லாமற் றிலகவதி யாரெனுஞா னத்தர ணிணைத்தாள் சேர்ந்தே, கல்லாலோ ருததிதனைக் கடந்துபா திரிப்புலியூர்க் கண்டு தீதிற், செல்லாத சொல்லரசி னிலைபரவி மகிழ்பூத்துச் செழித்து வாழ்வாம். (சசு)

திருக்குற்றலப்புராணம்.

திருநீற்றை மெய்யழுத்தி யஞ்செழுத்தை நெஞ்சழுத்திச் சிலைக்கை மார, னுருநீற்றும் பெருமானை யுறவழுத்திச் சமணரொனு மொன்னுர் மூட்டும், பொருநீற்றுக் குடவறையுங் கடகரியும் விடவரவும் புறங்கண் டாழிக், கருநீத்தங் கடப்பவொரு கற்றுேணி யுகைத்தானைக் கருத்துள் வைப்பாம். (சஎ)

திருநெல்வேலிப்புராணம்.

குண்டர்பா யுடையர்வெங் கொடிய பாதகர்
தெண்டிரை யிடத்திடு சிலைமி தப்பவெம்
மண்டர்நா யகனெழுத் தஞ்சு மோதியே
தண்டமிழ் பாடினர் சரணம் போற்றுவாம். (சஅ)

மருதவனபுராணம்.

வடமருவு தென்னிழலிற் கருணைவடி வாய்விளங்கு வரதன் போல, விடமமிர்த மெனப்பருகிச் சூலந்தோண் மிசையேற்று விடைமேற் கொண்டு, தடமருவு தரணியிடைத் திகழ்ந்திடுவா னீசர்பத சரோரு கத்தைத், திடமுறுமன் பொடுதினமுஞ் சிந் திப்போர் துயர்களெல்லாஞ் சிந்திப் போமால். (சகூ)

திருநல்லூர்ப்பெருமணப்புராணம்.

பறிதலைப்பா யுடைக்கொடிய பாதகரா கியகுண்டர் பல்லோர் கூடி, யெறிதிரையார் கலியினிடைச் சிலையினொடு பிணித்திடலு மிலங்கு மேன்மை, நெறிதருமஞ் செழுத்தினைக்கொண் டதுக டந்தோன் மலரடியை நினைந்து மன்னும், பிறவியெனப் பகர்ந் திடுநீள் கடலதனைக் கடந்திடுவாம் பெரிது மன்றே. (ரு0)

மயூராசலபுராணம்.

இப்பிறவிக் கடல்கடப்பா னெண்ணுமனத் தினர்யாரு மினி தாய் மர்தர், துப்புறுமா மயலுவரி காராழி நீற்றறையுந் துணுக் கென் றேறி, மைப்படுவி டோதனமுங் கடந்துமத மலைகடந்து வந்த வெங்க, ளப்பரிரு பதங்கருதிற் செப்புவதென் னேயவர் கட் கண்ணுந் தானே. (ருக)

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

பாலிடை நஞ்சங் கண்டு பதைபதைத் தோடி யோர்பா
னாலிடை யவருண் பாக்கு நுவன்றமா லயனுண் ணுணப்
பாலிடை நஞ்சங் கண்டு பதைப்பின்றித் தாமுண் டோர்பா
னாலிடை யவரே யென்னப் பொலியுநோன் மையர் தாள்போற்றி

(ருக) யாரும் இனிதாய்க்கருதில் அவர்க்குப் பிறவிக்கடல் கடத்தல் அண்ணும் என்க.

(ருஉ) பாற்கடலினஞ்சமுண்ண அம்பிகைபாகனைப்பிரார்த்தித்த மாலயனென்க.

காசிரகசியம்.

அருப்பிள முலையாள் பாகத் தண்ணலா ரினிது மேய
திருப்புக லூருக் கப்பேர் யோகமே யென்று செப்பப்
பொருப்புமுள் ளூருகப் பாடிப் புகுந்துபே ரின்பந் துய்த்த
விருப்புறு புகழ்சா ணுவின் வேந்தர்தாள் வணக்கஞ் செய்வாம்.

திருநாகைக்காரோணப்புராணம்.

எழுபது வெள்ளஞ் சேனை யெடுத்திடு பலகற் கொண்டு
செழுமணிப் பரவை யொன்றே கடந்தவெஞ் சிலையோ ணுண
வழுவம ணிடுகல் லொன்றான் மறிகடல் பிறவி வேலை
முழுவதுங் கடந்த வெங்கண் முதல்வனுக் கன்பு செய்வாம். ()

திருக்கூடந்தைப்புராணம்.

ஒருகவி மீட்பான் காலற் கோலையொன் றெழுதி யச்சம்
பெருகவுந் தோற்றி யுய்த்த பெருஞ்சிலை யிராம ணுணத்
தருகவப் பூதி மைந்தன் றனையெனக் கால காலற்
கருகலில் பதிகம் பாடி யருளினோற் கன்பு செய்வாம். (ருரு)

மாயூரப்புராணம்.

பெறு மணி நிறத்த மைத்தும் பிறங்குபொன் னுடம்பிற் போர்த்து, முறுபெருங் காவல் பூண்டோர்ந் துறங்குமா யவன் போலாது, பெறுமணி பொன்னெ லாங்கைப் பேருழ வாரத் தாற்சோ, வுறுபுறம் விட்டா னந்த வுறக்கஞ்செய் பவர்தா ளுள் வாம். (ருசு)

உறையூர்ப்புராணம்.

கந்தைமிகை யாங்கருத்துங் கையுழவா ரப்படையுங் கவின் வெண் ணீறுஞ், சிந்தையிடை யறுவன்புஞ் சிவஞானம் பழுத் தொழுகு செய்ய வாயுந், தந்தையொடு தாயிலான் றிருவடிதை

(ருரு) யோகம் - காரணப்பெயர்.

(ருசு) பெறுமணி - கௌத்துவம். பொன் - பீதாம்பரம் ஓர்ந்துறங்கல் - அறிதுயில். சோ - மதில்.

வருமனமுந் தாளைக் கண்ணு, நிந்தையறு முழுத்துறவு முடை
யபிரா னடிபணிந்து நீடு வாழ்வாம். (ருள)

திருவம்பர்ப்புராணம்.

ஆலம்பெற் றிருண்ட கண்டத் தண்ணல்பா னேமி கொள்ளக்
காலம்பெற் றலரோன் றற்காக் கண்ணிடு மால்போ லாது
சீலம்பெற் றருமை யாமோர் செந்தமிழ்ப் பதிகம் பாடிச்
சூலம்பெற் றுயர்ந்த வையர் துணையடி முடிமேல் வைப்பாம்.()

திருவாளொளிபுற்றூர்ப்புராணம்.

ஒரோவொரு மாதர் மாமை நோக்கியுள் ளழிந்து மாழ்குஞ்
சரோருக னெடுமா லாதி வானவர் சமழ்ப்புக் கொள்ள
வரோதய மடவார் மாமை சிறிதுமுண் மதியா ராகிப்
பரோபகா ரத்தொண் டாற்றி யிருந்தவர் பாதம் போற்றி. ()

விளத்தொட்டிப்புராணம்.

மணிவடஞ் சிருக்கு நேமி வரிவளை மலர்க்கை தாங்கிப்
பணிபடு மதனுற் பந்தப் படுபிணி யொழியார் நாண
வணியுழ வாரந் தாங்கி யையனைப் பணிந்து பந்தப்
பிணியொழித் துயர்ந்த ஞானப் பெருந்தகைப் பிரானை யுள்வாம்.

கோயிலூர்ப்புராணம்.

உறவினுக் கிகற்கு நஞ்ச வுணவினுக் கமுதி னுக்குப்
பிறவினுக் கொருதன் மைத்தாய் நின்றருள் பெற்றி மேவி
மறவினுக் குணர்வி னுக்கு மேற்படு நிலைமை வாய்ந்த
துறவினுக் கரசு நாவுக் கரசினைத் தொழுதல் செய்வாம். ()

திருத்துறுக்கைப்புராணம்.

இருளென்று சொலத்திரிவார் மனம்வேவ நீற்றறையு ளிருந்து முற்றேம், வெருளென்று துயர்க்கடலு ளவரழுந்தக் கருங்கடற்கன் மிசைமி தந்து, மருளென்று மாறுத வெண்ணீறுங் கண்மணியு மைந்தெழுத்தும், பொருளென்று தெரிவித்த புண்ணியவா கீசர்பதம் போற்றி வாழ்வாம். (சுஉ)

தனியூர்ப்புராணம்.

முகத்தின்மண் முழுதிடந்து முன்னவன் பாதங்காணு
னகத்தினு ணடைய வங்கை யலர்செறி யுழவா ரத்தி
ணிகத்தின்மண் மேலிடந்தவ் விறையடி தலைமேற் சூட்டச்
சுகத்தினல் லூரிற் பெற்ற தூயனைத் துதித்து வாழ்வாம். ()

சூதசங்கிதை.

பரசிவமென் றடியவரைப் பகருமறை களிதூங்கப் பலரும் போற்றப், பிரசநறுங் கடுக்கைமுடி யப்பரன்போல் விடநுகர்ந்து பெயராச் சீற்றப், புரசைநெடுங் களிற்றினைவென் றெழு விடைவென் முழுவிடைசூல் பொலியக் கொண்ட, வரசுதிருப் பாதமலர் பரசுபுமெய்ப் போதமுறீஇ யமைந்து வாழ்வாம். ()

புள்ளிருக்குவேளூர்ப்புராணம்.

அருகரமைத் திடுநீற்றி னறைமுதலாந் தீங்கடியார்க் கணுகா தென்னும், பெருமையெடுத் துலகறியக் காட்டிமக ரஞ்சுழலும் பெருநீர் மல்குங், கருநிறத்தெண் டிரைக்கடலிற் கன்மிதப்ப வருநாவுக் கரசின் செம்பொற், றிருவடித்தா மரைமலரைப் பவக்கடலின் கரையேறச் சிந்தை செய்வாம். (சுரு)

பழனிப்புராணம்.

மலராசி நெறியரிடுங் கற்புணைவா ரிதிமிதப்ப மறைவல் லோர்பாற், பலராசி பகர்திருப்பா திரிப்புலியூர்க் கரைசார்ந்து பவ நோய் தீர்வான், புலராசி நெறியொருவிச் சிவசமய நெறியினிடைப் போந்து ஞானச், சலராசி படிந்ததமிழ் வாகீசர் சரணமலர் தலைமேற் கொள்வாம். (சுசு)

(சுச) சந்தியாதேவியை மணம்புரிய எழுவிடையைத் தழுவிய திருமாலுருவமாகிய இடபம்.

இதிகாசம் - சிவரகசியம்.

கதிரு லாவிய சபைதொறுங் காலொன்று தூக்கி
யதிர வீசிநின் றுடிய தாண்டவத் தவர்க்கே
மதுர மாத்திருத் தாண்டகச் செந்தமிழ் வகுத்த
சதுர னுவினுக் கரையன்றன் சரணமே சரணம். (சுஎ)

சாஸ்திரங்கள்.

சைவசமயநெறி.

பரித்தரிப்பாம் பாசம் பரமசிவன் பாதந்
தரித்துயர்ந்த வாகீசர் தாள். (சுஅ)

பரமததிமிரபாநு.

தரித்திடுவா மெம்முட் சிவனடிதன் னுச்சி
பரித்தசொல் வேந்தன் பதம். (சுகூ)

சங்கற்பநிராகரணம்.

வாக்கியலி னுலே மறைவனத்து வன்கதவை
நீக்கினன்று ணீங்காதென் னெஞ்சு. (எ0)

இறைவனூற்பயன்.

வாக்கியலால் வன்கதவை மாமறைக்காட் டிற்றிறந்த
வாக்கிறைவன் பாதநினை வாம். (எக)

உருத்திராக்கவிசிட்டம்.

கொன்னதிகை யீசன்முன் கூற்று யினவாறே
யென்னுமிசை பாடி யிசையுடனே—யன்னவனு
லின்னலொரீஇ வாகீச னென்னும் பெயர்பெற்றுன்
றன்னடிவைப் பாமெந் தலை. (எஉ)

சித்தாந்ததரிசனம்.

நின்றதிருத் தாண்டகத்தா னீடுயிர்போய்ப் போதமற
வன்றுணாத்தோன் றுளகம்வைப் பாம். (எங)

சிவபுண்ணியத்தெளிவு.

திரைபொரு கடலிடைச் செறித்துத் தீயமண்
புரையினர் விடுசிலை புணைய தாகவே
யுரைதரு மைந்தெழுத் துணர்த்து பாடலாற்
கரைவரு மப்பர்தாள் கருது வாமரோ. (எச)

ஆகச்செய்யுள் - ககஅக.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திவணக்கம்.

கந்தபுராணம்.

வறந்திடு பொய்கைமுன் னிரம்ப மற்றவ
ணுறைந்திடு முதலைவந் துதிப்ப வன்னதா
லிறந்திடு மகன்வளர்ந் தெய்தப் பாடலொன்
றறைந்திடு சுந்தர னடிகள் போற்றுவாம். (க)

உபதேசகாண்டம்.

உரவு மென்னுளத் தறிகடிந் தொருவல தாகி
விரவு முத்தமிழ் மும்மதச் செருக்கொடு மேவுந்
தரவ ருங்களி மீக்கொளச் சங்கிலி யகற்றிப்
பரவை யிற்படிந் தாடுறு மொருதனிப் பகடு. (உ)

அருணகிரிபுராணம்.

வடகயிலை மலையிரிந்து வந்துதித்திம் மண்டலத்தெங்
கடவுடகைத் தாட்கொளலுங் கட்டுளைத்துப் பதிகமவ

னடிநிழலை யடைந்தானை யறிவித்தே யெமக்கிந்தப்
படிமுழுதும் புகழ்நிறுவு மாரூரர் பதம்பணிவாம். (௩)

திருவிளையாடற்புராணம்.

அரவக லல்கு லார்பா லாசைநீத் தவர்க்கே வீடு
தருவமென் றளவில் வேதஞ் சாற்றிய தலைவன் றன்னைப்
பரவைதன் புலவி தீர்ப்பான் கழுதுகண் படுக்கும் பானு
ளிரவினிற் றூது கொண்டோ னிணையடி முடிமேல் வைப்பாம்.

சேதுபுராணம்.

தாதுகொண்ட மலர்ச்சுரியற் பரவை யென்பா டனத்துணை மேன் மயற்குளிரின் றளர்வு தீர, வேதுகொண்டு விழையுநெறி விரும்பி மாலும் விரிஞ்சனுமுன் றெடாரத வெளியை யாரும், யாதுகொண்டு மறிவரிதா யெங்கு மான விரும்பொருளை நெருங்குமிரு ளிரவின் மீளத், தூதுகொண்டார் தமையெமையாட் கொள்வீ ரென்று சொல்லியவர் பதம்புல்லித் தொழுதல் செய்வாம். (௫)

திருப்பரங்கிரிபுராணம்.

பரவை தனக்குத் தூதுளாயாய் பரமா வெனவோர் வேதியனு
யரியு மயனு மறியாத வடியு முடியும் பரவைமனை
மருவும் வாயிற் படிகாண வந்து திரும்பும் வலக்கையிற்
பரசு தரனை யெடுத்ததமிழ் பகர்சுந் தரனைப் பணிவாமே. (சு)

திருவாரூர்ப்புராணம்,

ஆழி மாகடன் ஞாயி றணைந்தெனச்
சூழி வெங்களி றூர்ந்து சுரர்தொழ
வாழி வேதண்டம் வந்தரு டம்பிரான்
றோழன் சேவடி சென்னியிற் சூட்டுவாம். (எ)

(சு) பரமாவெனப் பரசுதரனை யெடுத்த தமிழ் என்க.

இலிங்கபுராணம்.

விதலையுற் றழுத தந்தைதாய் மகிழ விரிதிரைப் புனலிடை வாழு, முதலைவாய்க் கொண்டு தன்னகட் டொடுக்கு முகிழ்நகைச் செய்யமென் கனிவாய், மதலையைக் கரைவாய்த் தந்திடப் பரவை மாகட லமுதினிற் கனிந்த, குதலையங் கிளவி பங்கனை வழுத்துங் குரிசிலைப் பரவுதல் செய்வாம். (அ)

பிரமோத்தரகாண்டம்.

தாது நிறைக்கும் பசுந்துளபத் தாமத் தோனுஞ் சரோருகச் செம், போதி னகத்துச் சகமீன்ற புத்தே டானு மறியானை, மாதி னிடத்தின் முனிவொழிய வாரூர்ச் செம்பொன் மணிமறுகிற், றூது நடத்துங் கவிராசன் றுணைத்தாட் கமலந் தொழுதிடுவாம். (கூ)

கூர்மபுராணம்.

உரவுநீர்த் திரைக்கடலின் மலரயனோ டுலகனைத்து முந்திபூத்த, கரியமால் வெண்கேழ லுருவாகித் தனித்தேடி யின்னுங் காணு, முருகுலாந் தாமரைத்தாள் சிவப்பூரப் புரமெரித்த முறுவ லானைப், பரவைபாற் றூதேகப் பணித்தநா வலன்மலர்த்தாள் பணிதல் செய்வாம். (கய)

காசிகாண்டம்.

கதழெரி நேமி தூண்டிக் கராங்கவர் குரவ னீன்ற
மதலையை யழைத்த செங்கண் மாலென வருந்து ருமலதிர்கட லமுத மென்ன வருந்தமிழ்ப் பதிகம் பாடி
முதலைவாய்ப் பிள்ளை தந்த முதல்வனை வழுத்தல் செய்வாம். ()

வாயுசங்கிதை.

மகத்தில் வாழ்சனி யாயினை யென்றுவான்
பகைத்த மூவெயில் செற்றவற் பாடியே
முகத்திற் கண்ணு முளைத்தெழு ஞானமா
மகத்திற் கண்ணு மடைந்தவற் போற்றுவாம். (கஉ)

மச்சபுராணம்.

மாதுயரப் பவக்கடலை யொழித்தடிய ரிடத்துறையு மழுவ
லாளன், மீதுசெழுந் தமிழ்மாலை பாடியுளத் துறுமாலை விளை
சேர் கஞ்சப், போதுநிகர் பதம்வருந்தப் பரவைமனைப் புறத்
தணைந்து புகல்வீ ரென்று, தூதுசெலப் பணித்தருளுஞ் சுந்தரர்
செந் தளிர்த்துணைத்தாள் தொழுதல் செய்வாம். (கங)

சங்கரநாராயணர்கோயிற்புராணம்.

ஏனமாய் மாயோன் வேலை யிருநிலங் கீண்டுங் காணாத்
தேனவிழ் கமல மன்ன சேவடி படியிற் றோய
நானவார் குழலி பங்கி னுதனைத் தூது விட்ட
வானுலாம் பொழில்சூழ் நாவன் மன்னனை வணங்கல் செய்வாம்.

திருக்கூவப்புராணம்.

கன்று காமங் கழன்றிலர் தம்முரு
வென்று மோர்வரி தென்றிருப் போன்றனை
யன்று தூதவ னாக வரிவைபாற்
சென்று வாவென்ற தீரனை வாழ்த்துவாம். (கரு)

திருவையாற்றுப்புராணம்.

அத்தியுரித் தருளியெனை யாளியையென் னம்மானைச்
சித்திரமா தங்கனைச்செந் தீப்புலியைப் போரேற்றைப்
பத்திவலை யால்வளைத்துப் பணியுந்தொண் டாற்பிடித்த
நத்திலகும் வயனாவ னம்பிதிருப் பதம்போற்றி. (கசு)

நல்லூர்ப்புராணம்.

வற்ப டைத்து வருமுலை மாதவா
றிற்ப டைத்த விடம்பிறி தின்றெனச்
செற்ப டைத்த செழும்பொழிற் குண்டையூர்
நெற்ப டைத்தவன் றன்னை நினைகுவாம். (கஎ)

சீகாளத்திபுராணம்.

மாத ரிற்கண் மழுவலத் தேந்திய
வாதி யைத்திரு மாலு மறிகலாப்
பாத முற்றுஞ் சிவந்திடப் பண்டொர்நா
டோது விட்ட புலவற் றெருழுவமால். (சஅ)

திருக்கழுக்குன்றப்புராணம்.

வழிவிடுத்த தொருநதியொண் பொன்கொணர்ந்த தோராறு வரும்பொன் வாங்கிக், கழிகொடுத்த தொருபொய்கை யளித்த தொரு கயங்கரவு கரந்த சேயை, மொழிவசத்திற் கவைபோலிப் பரவையிணங் குவதரிது முதல்வா வென்று, விழிதரித்து மரிகாணுப் பாதனைத்தா தேவினனை விழைந்து வாழ்வாம். (கக)

செவ்வந்திப்புராணம்.

தீங்கும் பெருமா னிலத்திடருந் தீரத் தீரத் திரைக்கடலிற், றூங்கும் பெருமா ளுடன்வேதன் றுதிக்கும் படிக்குச் சுடர்க்கிரியா, யோங்கும் பெருமாள் புகழ்பரவி யோரா யிரம்பொ னொருமொழிக்கு, வாங்கும் பெருமாள் சவுந்தரியப் பெருமாள் பதத்தை வணங்கிடுவாம். (உ௦)

திருவெண்காட்டுப்புராணம்.

இருமுதலை யடைந்துநரை முடியசைய வாவணமொன் றேந்திப் போந்த, வொருமுதலை நவநீத புரியானை வழக்கேற்றி யுரைத்த கோவை, யருமுதலை குழவிதர மறையொழுகுங் கனிவாயா லமுதப் பாடற், றருமுதலை யடிபணிந்து கருமுதலை வேரினொடுந் தள்ளு வோமே. (உக)

திருவாவடுதுறைப்புராணம்.

மனைப்பாச மகற்றவன்று வந்துவழக் குரைத்தாண்ட வரதர் தம்மைத், தினைப்போதிற் பரவையிடத் தெனைக்கூட்டு மெனத் தூது செலுத்தி வாழ்ந்து, வினைப்போகங் கடந்ததவ முனிவரொ

திர் கொளக்கரிமேல் வெள்ளி வெற்பிற், பனைத்தாரோ னுடன்
போன பாவலன்பொன் னடிக்கமலம் பரவுவாமே. (உஉ)

காஞ்சிப்புராணம்.

ஒருமணத்தைச் சிதைவுசெய்து வல்வழக்கிட் டாட்கொண்ட
வுவனைக் கொண்டே, யிருமணத்தைக் கொண்டருளிப் பணி
கொண்ட வல்லாள னெல்லா முய்யப், பெருமணச்சீர்த் திருத்
தொண்டத் தொகைவிரித்த பேரருளின் பெருமா ளென்றுந்,
திருமணக்கோலப்பெருமாண் மறைப்பெருமா ளெமதுகுல தெ
ய்வ மாமால். (உங)

பேரூர்ப்புராணம்.

ஆடு பாம்பணிந் தம்பலத் தாடிய வழகன்
பாடு பாப்பல பகர்ந்துமற் றிம்மையிற் பயனுங்
கூடு மேலையிற் பயனுங்கோ தனைத்தையு மொருவும்
வீடும் வாங்கும்வா ணிகத்தறு விரகனை வியப்பாம். (உச)

திருவானைக்காப்புராணம்.

அடிமை யானவர்க் கருளையுந் தன்னையு முயிரிற்
படியி லாவகை யளிப்பது பாருளோ ரறிய
வடிவின் மாண்டவ ளொருத்திது தெனவிறை வழங்க
கொடியின் மாலைசெய் வன்றொண்ட ரடிமலர் நுவல்வாம் (உரு)

பூவாளூர்ப்புராணம்.

நீடியதண் கயிலாயத் தாடியிற்ற ணிமலவுரு நிழற்ற வாங்கே,
கூடிவரும் பெருங்கிழமை குறித்துமறு பிறப்பிடத்துங் குழ
கன் முன்னின், றூடியபெண் டகைதுனிதீர்த் துழிதருதோ
ழமையருள வுவப்பாற் பெற்றுப், பாடியெனை யாண்டமுனைப்
பாடிவள நாடனையே பாடி வாழ்வாம். (உசு)

திருப்பாதிரிப்புலியூர்ப்புராணம்.

புண்ணியம் பொலிந்த கைலைமால் வரையிற் காட்சியிற் புண
ரிரு மடவார், நண்ணவிவ் வுலகின் மெய்யுறு போக நயக்குநா

ணிதுனி தொலைய, வன்னைலே பலகாற் றூதினி லாட வவ்வ ருட் கலப்பினால் வாய்ந்த, வெண்ணெயி லாண்ட நாவலூர் நம்பி விரைமலர்ச் சேவடி பணிவாம். (உஎ)

உத்தரகோசமங்கைப்புராணம்.

அனைத்துலகும் பணிகேட்பத் தனிமுதன்மை பூண்டுறையு மலகில் சோதி, கனைத்திருமு குற்றிரைந்த கவுஞ்சிநோக் கசைநடையிற் கழிமூப் பெய்தி, யெனக்கிவன்மற் றடியன்வி லைக் கலங்காண் மிணங்தணிரென் றீர்த்தாட் கொண்ட, வினைப் பகைஞர்நாவலூர் நாவலர்தாட் டுணைதுணையா வேட்டுமென்றே.

கடம்பர்கோயிற்புராணம்.

பழுதறத் துறந்து ளோர்க்கே பரமருள் பரனைப் பாவாற் றொழுதொரு பரவை தன்பாற் றூதிடைச் செலுத்தித் தூய மழவினை முதலை வாயின் வரவழைத் தர்த ஞூள னழுகைதிர்த் தருளு மெங்கோ னடியவர்க் கடிமை செய்வாம்.

சிவராத்திரிபுராணம்

மங்குனிறத் திருநெடுமால் வளையயிற்றுப் பெருங்கேழல் வடிவங் தாங்கி, யங்கணில முழுதுமுழு தறிவரிய கமலமல ரடி கள்சேப்பச், சங்கணிகைக் குதலைமொழிச் சரவைவிழிப் பர வையென்பா டன்பா லன்பாற், பொங்கிருளிற் சந்தரனை நடப் பித்த சுந்தரனைப் போற்றல் செய்வாம். (௩0)

புலியூர்ப்புராணம்.

முந்தரனைப் பரவையெழு முழுவிடத்தை யாரமுதா முனி யா துண்ட, கந்தரனைப் பரவையின்பாற் றூதனுப்பிக் கருணை யினாற் கராவின் வாயி, லந்தரனை மகவுடலை யழைப்பித்துத் தமிழ்ப்பாட்டா லருளைச் சேர்ந்த, சுந்தரனைத் தொழுதுள்த்தே நினைந்துநினைந் துருகிமலத் துரிசு தீர்வாம். (௩க)

(உஅ) நோசிநோக்கு-அருகியபார்வை. (௩0) சந்து-தூது.

சீர்காழிப்புராணம்.

இருக்காதி மறைகாணு விணைத்தாளை மறலிமுடி யிடறுந் தாளைத், திருக்கேள்வன் விழிபுனைந்த செழுந்தாளை யரக்கன்முடி திரித்த தாளை, யொருக்காலுக் கிருக்காலாய்ப் பரவைமனை யகந்தேடி யுறுமா செய்தோன், மருத்தாழா மலர்ந்ததுணை மலர்த்தாளை யகத்தாழ வணக்கஞ் செய்வாம். (௩உ)

சானந்தகணேசபுராணம்.

அன்றுவன் செங்கலை யம்பொன் ·னுக்கிய
தென்றமிழ் நாவலன் றீய வென்னையுந்
துன்றிய நலந்திகழ் தூய னுக்குவ
னென்றவ னிணையடி யிறைஞ்சு வேனரோ. (௩௩)

திருவாப்பனூர்ப்புராணம்.

ஏற்றுயர் கொடிநங் திருமுது குன்றத் திறைவரைப் பொருள்குறித் தேத்திச், சாற்றிய பதிக விலையெனத் தனக்குத் தரும்பொருண் முழுவது மணிமுத், தாற்றினில் வீழ்த்திக் குளத்தினிலெடுத்துப் பரவையி லன்றுபுக் களித்தோன், சேற்றினில் விளையாச் செழுமலர்க் கமலச் சேவடி சென்னிசேர்த் துதுமே. ()

திருப்பூவணப்புராணம்.

காதலுடன் மிகுமின்பக் கடிமணப்பூம் பந்தரின்கீழ்க் கலைவல் லோர்முன், மாதவன்போல் வந்திவனம் வழித்தொண்டனென்றிசைக்கும் வழக்கி னாலே, பாதிமதி நுதற்பரவை யிடையிருளிற் பங்கயப்பொற் பாதஞ் சேப்பச், சோதிதனைத் தூதுகொண்ட சுந்தரன்றுள் சந்ததமுந் தொழுது வாழ்வாம். (௩௫)

மயூரகிரிபுராணம்.

நம்பினவன் முனிவினுற் பிரிந்தாலுந் தடுத்தாள்வர் நாயன்மாரொன், றம்புவியெ லாமறியச் சிவபெருமான் றடுத்தடிய னுக்கியையஞ், செம்பதுமம் வருந்தநடந் தெடுத்திட்டும் பரவையிடைச் சேர்த்துந் தூதா, விம்பர்மிசை யாளவந்த சுந்தரன்றன் பாதமென திதயத் தாமே. (௩௬)

திருமயிலைப்புராணம்.

அறைகழலா ரூரர்தமை மணிமறுகிற் றூதுவிடுத் தருளினானை, நிறைவழுவாப் பரவைபடிந் துயர்ந்தபூலக் கிரிசார்ந்து நிலமே லோங்க, முறைதவறுத் திருப்பதிக மாரிபொழிந் திடும்புயலை முதிய ஞான, மறையவனை யெமையாளுஞ் செந்தமிழ்ச் சுந் தரனைநிதம் வணக்கஞ் செய்வாம். (௩௭)

ஆதிபுரிபுராணம்.

கடுத்தாளுங் களமறைத்துத் தொடர்ந்துவழக் குரைத்துநின்று கண்ணிற் காண, வெடுத்தாளுஞ் சாதனமுந் தனதையன் றந்தைகையி னெழுத்துங் காட்டித், தடுத்தாளும் பெருமான் றன் பதஞ்சேப்பப் பரவைமனை தனக்குத் தூது, விடுத்தாளு மகிமைபெறு சுந்தரன்று ளிணைசிரசின் மேற்கொள் வோமே.()

திருவாலங்காட்டுப்புராணம்.

சுருதியு மரியும் வானோர் தொகுதியுந் தொழும்பு பூண்டுங்
கருதியுந் தெளிய மாட்டாக் கடவுளை யிரவி னூடே
யொருதிரு வனையா டன்பாற் றூதென வுழல வேவிப்
பருதியி னுலக நல்கு நம்பிதாள் பரவிச் சேர்வாம். (௩௯)

திருமுருகன்பூண்டிப்புராணம்.

துங்க மால்விடைச் சோதியைப் பரவைபாற் றூதுசென் றிடச்செய்தும், வெங்க ராவயின் மதலையை யாவரும் வியப்புற வருவித்துந், தொங்க லாரித ழிச்சடைத் தம்பிரான் றோழனு யருளின்பந், தங்கு பாப்பல பாடிய சுந்தரன் சரணமஞ் சலி செய்வாம். (௪0)

பவானிகூடற்புராணம்.

தடுத்தலர் கமல முகிழ்முலைக் கனிவாய்த் தண்ணகைக் கரியமென் கூந்தல், வடத்தளி ருதர மரகதப் பசுந்தோண் மதரரி விழிமலை மடந்தை, யிடத்திறை யவனை யிருபதஞ் சிவப்ப விர

(௩அ) கடுத்தாளல் - சடுலைவப்பொறுத்தல்.

வினிற் பரவைபாற் றூது, நடத்திய வாரூர்ச் சுந்தரப் பெருமா ணைமலர்ச் சேவடி தொழுவாம். (சுக)

கருவூர்ப்புராணம்.

வெள்ளியங் கிரியை நீங்கி நாவலூர் மிளிரத் தோன்றி
யொள்ளிய தோகை பாகன் சாதனத் தோட்டிக் குள்ளாய்த்
தெள்ளிய பரவை யாழ்ந்து சங்கிலி சிமிழ்ப்புற் றுசு
தள்ளிய களிற்றின் பாத தாமரை தலைமேற் கொள்வாம். (சஉ)

திருச்சுழியற்புராணம்.

வேலாலவ் வரைதடிந்த வித்தகனைப் பெற்றவனைக்
கீலால முடியானைக் கிளர்சனகா தியர்க்கருளும்
பாலால நிழலானைப் பரவைபாற் றூதுவிட்ட
வாலால சுந்தரன்ற னடிக்கமலம் பழிச்சுதுமால். (சங)

மருதூர்ப்புராணம்.

காதுகொண்டு கேட்குமவர்க் கின்ப வெள்ளங் கரைபுரள மனங்கொண்டு களிக்கின் றோர்கட், கேதுகொண்ட பாசவிருட் படல நீக்கி யிணையிலருட் சுடரொங்கு மெறிப்ப வெற்பின், மாதுகொண்ட பாகர்விருப் பாகத் தோன்றி வரமதுர பாகப்பா மாலை மல்கத், தூதுகொண்டு நடந்திளைத்த வடியிற் சாத்துஞ் சுந்தரர்தஞ் சீர்த்தியினைத் துதித்தல் செய்வாம். (சச)

ஆதித்தபுரிபுராணம்.

இருமுலைமா மலையின்மணிப் பணிபூட்டிப் பரவையமு தின்பந் துய்த்தோன், பருமுறியைக் கிழித்துமறி யலைமுன்ன மேவியதோர் பயத்திற் போன, வொருமுதலை வரவழைத்துக் கடனுகத் தோன்றல்வர வுரைக்கும் பாடற், றருமுதல்வ னாலால சுந்தரன்சே வடிப்பதுமஞ் சார்ந்து வாழ்வாம். (சரு)

திருக்குற்றலப்புராணம்.

புலியாசைக் கழைசுழிந்து தலைவரா வணக்கூடம் புகுந்து பொற்பூண், டவிராத கொம்பிரண்டு மேவியொரு வல்லிதொ

டர் தளையை நீவிக், குவியாரம் புனைபரவை கொங்கையா னையி ன்பொருட்டுக் குழைதோய் சங்கச், செவியானைத் தூதுவிட்ட கவியானை தனைத்தின்முஞ் சிந்தை செய்வாம். (சகூ)

திருநெல்வேலிப்புராணம்.

கடிகமழ் கொன்றையங் கண்ணி வேய்ந்துவெண்
பொடியணி மேனியன் புகழைப் பாடவே
படிமிசை நாவலம் பதியில் வந்தவ
ரடியிணை சிரமிசை யணிந்து போற்றுவாம். (சஎ)

மருதவனபுராணம்.

முதலைவள ராறுறு தந்திடவை யாறெய்தி முடிவில் லாத, முதலைநெடுந் தமிழொடுசெந் தமிழ்க்கவிதை யாற்றுதித்து மொ ழியா விக்கண், முதலையொரு மகவுதரச் செய்துகந்த முன்னோ னை முகிழ்மென் கொங்கை, முதலையிதழ்ப் பரவைமணு ளனைவ ணங்க நமதெண்ண முந்துந் தானே. (சஅ)

திருநல்லூர்ப்பெருமணப்புராணம்.

பரவையெழு கொடுங்காள விடத்தையெடுத் துண்டோனைப் பாங்கி னோங்கப், பரவையணி சடையானை நெடியதிரி சூலமெ னும் படையி னுனைப், பரவையுறு புலவிதனைத் தீர்த்துவரு கெ னவிடுத்த பண்பி னுனைப், பரவையிரு நூறுதரந் தினமனமே யுனக்குறுதி பகர்கின் றேனே. (சகூ)

மயூராசலபுராணம்.

அத்தாவென் னுருயிரே யம்பொன்மலை வல்லிபங்கா வரனே யென்னு, வித்தாரம் புகன்றுருகிப் பழிச்சுநருக் கருள்புரியும்

(சகூ) கொம்பிரண்டு - பரவைநாச்சியார், சங்கிலிநாச்சி யார். ஒருவல்லிதொடர்தளை - சங்கிலிநாச்சியாரது பற்று.

(சஅ) முது அலைவளர்ஆறு ஆறுதந்திட - முதிய அலைக ளோங்கிய காவிரிநதிவழிவிட. நெடுந்தமிழ் - மிக்க இனிமை. ஆவி - மடு. முதலை யிதழ் - செங்கிடைபோலும் அதரம்.

(சகூ) ஒங்கு அப்பு அரவையணி சடையான், ஐயிருநூறுதரம் பரவு எனப்பிரிக்க.

விமலன் கேட்பப், பித்தாவென் றுரும்பதிக மோதுதிரு நாவலூ ர்ப் பெருமான் முளே, யித்தேகத் தியாந்துதிக்க வெத்துணைதே கங்கடவ மியன்ற வம்மா. (௫௦)

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

வரைபல பலபெ யர்த்து மருவுபன் ணுண்மு யன்று
புரையறச் செறித்தோ ருந்தி கடந்தமால் புந்தி நாணத்
தரைகிழித் தெழுமோ ருந்தி தான்வழி விடமுன் பாடி
விரையவை யாறு மேய விமலர்தாள் சென்னி சேர்ப்பாம். ()

காசிரகசியம்.

போகமென் பனவ ருந்தல் பொருந்தன்மற் றவைக ளுள்ள
வாகவோர் பகலி னள்ளு மான்றதோ ரிரவி னள்ளும்
பாகமார் பதஞ்சென் றேற்றும் பரிந்துசென் றாட தீர்த்து
மேகநா யகனே நிற்றற் கியைந்தவர் துணைத்தாள் போற்றி. ()

திருநாகைக்காரோணபுராணம்.

பொறிமறு மார்பத் தண்ணல் வராகமாய்ப் புவியி டந்து
மறிவதற் கரிய பாத மகன்றுகண் படுக்குந் தேத்து
முறிவறத் தொடர்ந்து வந்து தலைமிசை முயங்கச் செய்த
செறிபெருந் தவத்து நாவற் செம்மலைச் சிந்தை செய்வாம். ()

திருக்குடந்தைப்புராணம்.

மெய்யமால் களிறு பாய்மா வெறுக்கைமுற் கொடுக்கப் பெ ற்றும், வையமேற் றூது போக வழுத்தியுஞ் சிவபி ரானுக், கை யுமேற் பான்பேர்க் காக்கி யடியவர்க் கெளியா னென்னுஞ், செ ய்யபேர் நிறுத்து நாவற் செல்வனைச் சேர்ந்து வாழ்வாம்.(௫௪)

மாயூரப்புராணம்.

எண்ணிமா லயன்முன் னோர்குற் றேவல்செய் பெரும்பே றென்று, நண்ணிநா முய்வோ மென்று நாளுங்காத் திருக்க

(௫௧) உந்தி - கடல்; நதி. (௫௨) நள் - நடு. பதம் - அமுது.

வுள்ள, புண்ணிய முதல்வன் றானே போந்துகுற் றேவல் செய்ய, வண்ணிய தோழ மைப்பா லமைந்தவர்க் கன்பு செய்வாம். (ருரு)

உறையூர்ப்புராணம்.

மலர்முகமுந் திருப்பாடற் செவ்வாயும் வெண்ணீறு மாலைத் தோளும், பலர்புகழு மணிப்பூணும் பரவையார் முலைச்சுவடு பதிந்த மார்புங், கலரணுகாப் பெருந்தகையைக் கொண்டுபணி கொண்டருளக் கதிக்கு மன்பு, மலர்பணைசூழ் திருநாவ னம்பிதிருத் தாளுமுளத் தமைத்து வாழ்வாம். (ருசு)

திருவம்பர்ப்புராணம்.

அதிர்சினக் கூற்றுக் கண்டோ ராற்றினுண் முழுகி மேனி
பிதிர்தர வேறு தாங்கிப் பிறங்குவை குந்தஞ் சார்ந்த
கதிர்மணி வண்ண ஞணக் காமர்வெண் களிற்றின் மேற்கொண்
டெதிரிறண் கயிலை சார்ந்தா ரிணையடி முடிமேல் வைப்பாம். ()

திருவாளொளிபுற்றூர்ப்புராணம்.

கானகம் பொருந்து முள்ளுங் கல்லுந்தன் காலிற் றைப்பத்
தானக நெகிழ்ந்து முன்ற தடஞ்சிலை யிராம ஞண
மானக வொருமாப் பெற்று மஞ்சரித் தொருவெள் ளானை
வானகம் புகும்போ தற்ற வள்ளலைச் சரணஞ் சார்வாம். (ருஅ)

விளத்தொட்டிப்புராணம்.

காலத்தே துறந்து மெல்லாஞ் சைவிடுத் தொழிய நீத்தும்
பாலத்தே விழியா னுண்மை பற்றிடார் வருந்தி நிற்க
வேலத்தேங் குழன்மின் னூரோ ரிருவரோ டிருந்து முண்மைச்
சீலத்தே நின்ற நாவற் செம்மலைச் சிந்தித் துய்வாம். (ருகூ)

கோயிலூர்ப்புராணம்.

தினமட மாதர் போக முதலிய செயினுந் தீங்கின்
மனமொரு நிலையே நிற்பி னென்பது வயக்கி யாங்குக்

(ருஎ) ஆறு - சரயுநதி, கதிர்மணிவண்ணன்-இராமமூர்த்தி.

கனமணிக் குழன்மின் ளூரோ ரிருவரைக் கலந்து நாளு
மனகவின் பத்து நீங்கா தமர்பவர்க் கன்பு செய்வாம். (சுo)

திருக்துறுக்கைப்புராணம்.

கதிர்த்தநுதல் வெண்ணீறுந் திருமார்பிற் கத்தூரி கமழுஞ் சாந்தும், விதிர்த்தவடி வாள்பொருகட் பரவையார் முலைச்சுவடும் வேத மேயென், றதிர்த்ததமிழ்ச் செவ்வாயும் பெருமானே பணிபுரிதற் கமைவான் றிமை, யுதிர்த்ததிருப் பேரன்புமுடையவா ரூரரடி யுவந்து வாழ்வாம். (சுக)

தனியூர்ப்புராணம்.

ஒன்றுவிண் ணவர்விண் ணுளி யொண்மலர் மேயோன் மாயோ
னென்றுகுற் றேவல் கொள்ளு மென்றுகாத் திருந்தே மாறுங்
குன்றுவிற் பிரான்குற் றேவல் குறித்தெழ விறுமாப் புற்று
நன்றுவை கியநன் னுவ னுவலர்க் கன்பு செய்வாம். (சுஉ)

சூதசங்கிதை.

மனைப்பாடி யுறியளையுண் டவன்முதல்வா னவர்க்கரியான் மாண்பொற் பாதம், வினைப்பாடி கலிநின்றோர்க் கெத்திறத்து மெளியதெனல் விளக்கல் போற்றேன், சினைப்பாடி மிருங்குழலில் வயினிருகாற் றூதேகித் திரும வன்னுன், றனைப்பாடிப் பணிகொண்ட முனைப்பாடி நாவலவன் சரணஞ்சார்வாம். (சுஙூ)

திருக்கோவலூர்ப்புராணம்.

இன்றெண்டைக் கனிச்செவ்வா யெழிற்பரவைமணம்புணர்ந்து
மென்றுண்டக் குளிர்நிலவு விரவுசடை யுடைப்பெருமான்
றன்றெண்டர் தனித்துறவு தரித்ததவக் கிழமைபெறும்
வன்றெண்ட ரடிக்கமல மறவாது மனங்கொள்வாம். (சுச)

(சுங) வினைப்பாடு - வினைப்பெருக்கம். தேன் சினை பாடு இமிரும் - வண்டுகள் பூவரும்புகளில் ஒலிக்கும். பாடு-ஏழனுருபு.

புள்ளிருக்குவேளூர்ப்புராணம்.

அரவையார் மணியல்குற் றடமிலக வளருமிள வன்னம் போலும், பரவையார் திருமனைக்கெம் பெருமான்ற னிரண்டுதிருப் பாத நோவ, விரவையார் நடுயாமத் தேவலா ளாத்தூதுக் கேவு நல்லொப், புரவையார் தோழனெனுஞ் சுந்தரன்பொன் னடிப ணிந்து போற்று வோமே. (சுரு)

திருவோகப்புராணம்.

ஒருமைத்தமிழ் பித்தாவென வோதுங்கனி வாயாற்
பரவைக்கொரு பித்தாகிய படரைத்தவி ரென்றே
யிரவிற்றனி யெம்மானை யிருக்காலுந டத்து
மருமைத்துணை யாரூரனை யன்பூரதி னைப்பாம். (சுசு)

பழனிப்புராணம்.

முடிதடவு மிருவிசும்புந் தடவவொரு மலரடிபார் முழுது மற்றோ, ரடிதடவ வளரரியு மயனுமறி வருமடியு முடியும் பாந் தட், கடிதடவல் லிளமுலைவா ணுதற்பரவை கிரணமணிக் கனக வாசற், படிதடவ விடுந்தமிழ்த்தெள் ளமுதகவி நாவலன்றாள் பணிதல் செய்வாம். (சுஎ)

இதிகாசம். சிவரகசியம்.

சேனை மேற்கொண்டு சேரனூர் தூசிமுன் செல்ல
வானை மேற்கொண்ட தேவர்கள் வணங்கிடக் கயிலைக்
கானை மேற்கொண்டு சென்றவ னமுதமாங் கவிதைச்
சோனை மேற்கொண்ட சுந்தர முகில்பதந் தொழுவாம். (சுஅ)

சாஸ்திரம். சைவசமயநெறி.

பிழைப்பித்தே கூற்றுன் முதலைவாய்ப் பிள்ளை
யழைப்பித்தார் பாதநினைப் பாம். (சுகூ)

(சுரு) அரவை ஆர் - அரவை ஒத்த. ஒப்புரவு - உலகநடை.

பரமததிமிரபாநு.

சேரரொடு சேர்க்கயிலை சேர்ந்துசிவன் ருள்பரவு
மூராரடி பாடிநினை வோம். (எ0)

சங்கற்பநிராகரணம்.

வீட்டியுயிர் முன்முதலை தான்விழுங்கும் பாலகனை
மீட்டவனைத் தாள்பணிவோ மே. (எக)

இறைவனூற்பயன்.

மோகநா மற்றுறு மொழிந்துனியும் வெள்ளானைப்
பாகனு ரூரன் பதம். (எஉ)

உருத்திராக்கவிசிட்டம்.

முதலை விழுங்கி முடிந்தன்றே போன
மதலைவரப் பாடியமெய் வாக்குக் - கதலிவனஞ்
சூழ்ந்ததிரு நாவலூர்ச் சுந்தரன்பா தந்தொழுதோ
மாழ்ந்தழுந்தோம் யாங்களவ லத்து. (எங)

சித்தாந்ததரிசனம்.

வாழ்வா வதுமாய மென்றுணாத்தோன் மாமலர்த்தா
டாழ்வாமெப் போதுந் தலை. (எச)

சிவபுண்ணியத்தெளிவு.

அந்தர மிழிந்தவெள் ளானை மீதுறீஇ
மந்திர வெள்ளிமா மலையி னேகியே
சந்திர சேகரன் சரணஞ் சேர்தமிழ்ச்
சுந்தர னடிமுடி சூட்டு வாமரோ. (எரு)

ஆகச்செய்யுள் - கஉருகூ.

(எஉ) மொழிந்தும் உன்னியும் மோகம் அற்றேம் என்க.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாணிக்கவாசகமூர்த்திவணக்கம்.

கந்தபுராணம்.

கந்தமொ டுயிர்படுங் கணபங் கம்மெனச்
சிந்தைகொள் சாக்கியர் தியங்க மூகராய்
முந்தொரு மூகையை மொழிவித் தெந்தைபால்
வந்திடு மடிகளை வணக்கஞ் செய்குவாம். (க)

உபதேசகாண்டம்.

வரும்ப ரிக்கருள் வழுதிபாற் பொருடனை வரதன்
பெருந்து றைப்பணி விடைக்குரித் தாக்கிய பெருமான்
றிருந்து வாதவூர்ச் செம்மொழிப் புலவனைத் திருத்தாள்
பொருந்து மன்பினுற் போற்றிவைத் தனுதினம் புகழ்வாம்.(உ)

அருணகிரிபுராணம்.

பெருந்துறையிற் குருந்தநிழற் பெருமானின் னருள்பெற்றுத், திருந்துமறைப் பொருளெமக்குச் செந்தமிழாற் றெருட்டியெமைப், பிரிந்திடவே பிறப்பிறப்பும் பேரருள்செய் பெருந்தகையைப், பரந்தபுகழ்த் திருவாத வூரனைத்தா ளிணைபணிவாம். (ங)

திருவிளையாடற்புராணம்.

எழுதரு மறைக டேறு மிறைவனை யெல்லிற் கங்குற்
பொழுதறு காலத் தென்றும் பூசனை விடாது செய்து

(க) உருவம் ஞானம் வேதனை குறி வாசனையென்னும் பஞ்சகந்தங்களுடன் ஆன்மா கணந்தோறும் தோன்றி யழியுமென்பது சாக்கியமத சித்தாந்தம். கந்தம் - சமூகமென்னும் பொருட்டு.

தொழுதகை தலைமே லேறத் துளும்புகண் ணீருண் மூழ்கி
யழுதடி யடைந்த வன்ப ண்டியவர்க் கடிமை செய்வாம். (௪)

சேதுபுராணம்.

செழியர்குல பதிகொடுத்த மாடு கொண்டு சென்றுதிருப் பெருந்துறையிற் செறிந்த சம்புப், பழிவிரவு பரித்திரள்கொண் டணைந்து மாறன் பணித்தவிடர்க் கிரங்கியருள் பாடிப் போற்றி, வழியமுத கிரணநிலா மகுட மீதே மதுரையமர் பரம்பரனை வந்திக் காகச், சுழிபெருகு புனற்றரங்க வைகை வாய்மண் சுமப்பித்தார் பதந்தலைமேற் சுமத்தல் செய்வாம். (௫)

திருப்பரங்கிரிபுராணம்.

நீரணி கடவுண்மண் ணின்றெ டுத்திடப்
பார்முழு தாண்டருள் பாண்டி யன்கையா
லோரடி வலியவே யுதவி மற்றர
னீரடி வாங்குமோ ரிறையைப் போற்றுவாம். (௬)

திருவாதூர்ப்புராணம்.

'ஆதி நாயக ஞேதிய வாகம
வேத நீதி விளங்கவெம் புத்தரை
வாதில் வென்றருள் வாதவூர் மாதவன்
பாத தாமரை போற்றிப் பணிகுவாம். (௭)

இலிங்கபுராணம்.

பக்கமு முன்னு மெதிர்ந்துநின் றிகலும் பறிதலைச் சாக்கியருடல, மக்கணத் திடையிற் பெய்தகா ரெள்ளை யனையவா யழிவுபட் டொழியச், செக்கிடைப் பெய்து திரித்துநம் மிறைவன் சேவடித் துணைமலர் பாடு, நக்கபூம் பொழில்சூழ் வாதவூ ரிறைவ ணுண்மலர்ச் சேவடி தொழுவாம். (அ)

பிரமோத்தரகாண்டம்.

சீத வார்பொழிற் றில்லைப் பரமனுக்
கோது நற்றமிழ்க் கோவை யுரைசெய்த

(அ) காணம் - கணமெனக் குறுகிற்று. (செக்கு)

நாதன். மாணிக்க வாசக னுண்மலர்ப்
பாத பங்கய மேத்திப் பரவுவாம். (கூ)

கூர்மபுராணம்.

உரைத்தற் கரிய முதுக்குறைவி னூமை பேச வுரைபுகன்று, நிரைத்தேற் றெதிர்ந்த சாக்கியர்புன் சமயக் குறும்பி னிலை யெறிந்து, வரைத்தோள் வழுதி தனைவிடுப்ப வைகை யழைத்து மணிமன்றிற், பரத்து டமர்ந்த வாதவூர்ப் பரமன் பாதம் வண ங்குவாம். (க0)

காசிகாண்டம்.

கொழுதியின வரியளிகள் கூட்டுண்ணுங் கொன்றையந்தார்க் குழகன் றுளிற், பழுதறுசொற் பாமாலை புனைந்தேத்தி யெறி திரைநீர்ப் பரவை யாடை, முழுதுலகு மதிக்கவிகை தனிநிழற்றி யொருசெங்கோன் முறைந டாத்தும், வழுதிமுனம் பரியழை த்த வாதவூ ரிறைவனடி வழுத்தல் செய்வாம். (கக)

வாயுசங்கிதை.

எள்ளிமற் றுலக முரைத்திட மூங்கை யாகியே யுறைந்திடு மெழில்சேர், கிள்ளிபொற் பாவை கிளியென மிழற்றிக் கேழ்கி ளர் மணிமிடற் றிறைக்குத், தெள்ளுசெந் தமிழின் றொடைபு னைந் தேத்தச் சேகறு திருவருள் புரிந்த, வள்ளன்மா ணிக்க வா சகன் றுணைத்தாள் வணங்கியே வாயினுற் றுதிப்பாம். (கஉ)

மச்சபுராணம்.

கறைமிடற்றெம் பரற்போற்றி நரிபரியா வரவழைத்துக் கய ற்கண் மூங்கை, யிறைவளையைப் பேசுவித்துப் புத்தரைவென் றம்பலத்தி னினிதி னுடும், பிறைமுடித்த பிரானெழுதக் கோ வைதிரு வாசகப்பேர் பிறங்கு பாடன், மறைவகுத்த வாதவூர் மாணிக்க வாசகர்தாண் மனத்துள் வைப்பாம். (கங)

சங்கரநாராயணர்கோயிற்புராணம்.

கள்ள யின்று களிக்கும் வரிச்சிறைப்
புள்ள லம்பு பொழில்புனை வாதவூர்

வள்ளன் மாணிக்க வாசகன் சேவடி
யுள்ள மன்புற் றுருக வணங்குவாம். (கச)

திருக்கூவப்புராணம்.

இன்ப மாணிக்க வாசக னென்னுமோர்
மன்பெ ரும்பெய ரியாரும் வழங்குறத்
தன்பெ யர்க்கொடை யோடு தரித்தபே
ரன்பன் றன்னை யகத்து ளிருத்துவாம். (கரு)

திருவையாற்றுப்புராணம்.

குருவாய்மை கணக்குளது குருந்தின்கீழ் மிகக்கேட்டுப்
பெருவாய்மை யம்பலத்தே பிறவிவழக் கினையறுத்து
வெருவாத வானந்தம் விளைநிலத்தைக் கைக்கொண்ட
திருவாத வூராளி செங்கமல பதம்போற்றி. (கசூ)

நல்லூர்ப்புராணம்.

வேத வாகம மிக்க புராணமா
மோத னத்தொ டடன்விர விக்கொளத்
தீதி லாத்திரு வாசகத் தேன்பொழி
நாத னண்மலர்த் தாளிணை நண்ணுவாம். (கள)

சீகாளத்திபுராணம்.

வஞ்சி நுண்ணிடை மால்வரை மங்கைபூண்
டுஞ்சு வெம்முலைத் தொய்யி லெழுதுகைக்
கஞ்ச நோவக் கடவு ளெழுதுமச்
செஞ்சு வைத்தமி ழோனடி சேர்குவாம். (கஅ)

திருக்கழுக்குன்றப்புராணம்.

வழுக்கின்றித் தன்சிரத்தே வலிதுதிரு வடியிரண்டும் வைத்திட்டானை, யொழுக்கொன்று மொருநாலா யிரமடிமேற் பலவடிவைத் தோதி னானை, யிழுக்கென்று மில்லாம லேற்றானை நரிப்

(கரு) தம்மைவழிபட்டாரையும் மாணிக்கவாசகராக்கித் தாமும்மாணிக்கவாசகமுடைமையின் அப்பெயருடையரென்பது

பரிமீ தேற்றி ஞனைக், சழுக்குன்றத் தரிபிரமர் காணுனைக் கண்
டானைக் கருத்துள் வைப்பாம். (கக)

செவ்வந்திப்புராணம்.

தேனூறும் வாசகங்க ளறுநூறுந் திருக்கோவை
நானூறு மமுதூற மொழிந்தருளு நாயகனை
வானூறுங் கங்கைநிகர் மாணிக்க வாசகனை
யானூறு படாதவகை யிருபோது மிறைஞ்சிடுவேன். (உ0)

திருவெண்காட்டுப்புராணம்.

சிற்றம் பலக்கோவைத் தேன்சொரியுஞ் செம்முகிலை
மற்றொருப் பிலாததிரு வாசகத்தின் வாரிதியைக்
கற்றைச் சடையான் கருத்துருக்குங் காதலனைக்
கொற்றத் திருவாத வூரனைக்கை கூப்புதுமே. (உக)

திருவாவடுதுறைப்புராணம்.

ஊற்றிருந்தா னந்தவெள்ள மொழுகவுள மனன்மெழுகா யுருகு வோனை, நாற்றடங்தோட் சுந்தரர்மண் சுமந்திடமெய் யன்புகொண்ட நலத்தி ஞனைத், தேற்றுதிரு வாசகமிவ் வுலகுய்யச் செப்பியசெவ் வாயி ஞேடு, தோற்றுபரா னந்தநடப் பொதுவினிற்சென் றிருந்தோனைத் துதித்து வாழ்வாம். (உஉ)

காஞ்சிப்புராணம்.

பெருந்துறையிற் சிவபெருமா னருளுதலும் பெருங்கருணைப் பெற்றி நோக்கிக், கரைந்துகரைந் திருகண்ணீர் மழைவாரத் துரியநிலை கடந்து போந்து, திருந்துபெருஞ் சிவபோகக் கொழுந்தேறல் வாய்மடுத்துத் தேக்கிச் செம்மார், திருந்தருளும் பெருங்கீர்த்தி வாதவூ ரடிகளடி யிணைகள் போற்றி. (உ௩)

பேரூர்ப்புராணம்.

உள்ள மாகிய புலத்தினைப் பத்தியா லுழுது
தெள்ளு ஞானவித் துறுத்துநற் சிரத்தைநீர்ப் பாய்த்திக்
கள்ள வான்பொறி களைகள்கட் டானந்தம் விளைத்துக்
கொள்ளை கூறுமா ணிக்கவா சகன்கழல் குறிப்பாம். (உச)

திருவானைக்காப்புராணம்.

உளத்திற் றேக்கிய சிவானந்த வெள்ளமுட் பொசிந்து
வளத்திற் றேக்கிய தெனவெயர் பொடிப்பவான் மடையாற்
களத்திற் றேக்கிய தெனவிழி காலவன் பிறைதாட்
டளத்திற் றேக்கிய வாதவூ ரடிகளைச் சார்வாம். (உரு)

பூவாளூர்ப்புராணம்.

வடவிழலி னொருநால்வர்க் கருளுநிலை யிதுவென்று வயக்கி யாங்கு, விடமிடற்றி லணிந்தபிரான் குருந்தடியி லிருந்துணர்த் த விழைந்து கேட்டோர், தொடருநிலை யிதுவென்று தெரித்த துபோற் கரைந்துருகிச் சொரிந்து கண்ணீர், படரருண்மெய்ம் மொழிதொடுத்த மாணிக்க வாசகர்பொற் பாதம் போற்றி. ()

திருப்பாதிரிப்புலியூர்ப்புராணம்.

பேரருள் கொழிக்கும் பெருந்துறை வரைப்பிற் பிரானடி சென்னியிற் சூட்டி, யாருயிர் முதலா வனைத்துமீந் தெனையு மானந்த சுகோதயத் தழுத்தென், றோர்மொழி வினவ ஞானபோ தத்தை யுணர்த்தவப் பதிபசு பாசச், சார்வரும் பொருளால் வாசக மளித்த வாதவூ ரடிகடா டொழுவாம். (உஎ)

திருச்செந்தூர்ப்புராணம்.

கொள்ளைவண் டிருந்து விருந்துணச் செழுந்தேன் கொப்ப ளித் தலர்ந்தபூங் கொன்றை, துள்ளுதெண் டிரைநீர் முடித்த செஞ் சடிலச் சோதிசெங் கரம்பிடித் தெழுதத், தெள்ளுசெந் தமிழிற் கோவைநா னூறுஞ் செப்பிய நற்கவி ராசப், பிள்ளை செஞ் சரணக் கிரணவா ரீசப் பிரசநாண் மலரிணை துதிப்பாம்.()

உத்தரகோசமங்கைப்புராணம்.

நிரைசிறந்த நெடுங்குடுமிப் பொலங்கிரியிற் கயலெழுதி நிருப னேவ, விரைசெலும்வாம் பரிகொணர்ந்து வருகெனப்பொய்ப் பொருள்கொடுபோய் விழைவி னெய்தித்; தரைவிளங்கும் பெ ருந்துறையிற் குருந்துறைமான் மழுக்கரந்த தலைவற் போற்றி,

யுரையிறந்த மெய்ப்பொருள்பெற் றுயர்ந்தோரைத் தாழ்ந்தவரை யுளத்துள் வைப்பாம். (உகூ)

கடம்பர்கோயிற்புராணம்.

திருவாத வூரனைமெய்ப் பெருந்துறைசேர் சிவஞானக் கடலிற் றோன்றி, யொருவாவென் னிருணீக்கிப் பதிப்பொருளைக் காட்டியுறு புத்தன் றீய, தருவாயம் புயமூட மூகைவா யாம்பறழைத் தலர ஞானப், பெருவான நிறைமதியைத் தொழப்பெற்றேன் சிவபோகந் தரப்பெற் றேனே. (௩0)

சிவராத்திரிபுராணம்.

பெருவாத பித்தகபப் பிணிக்குடையு முடற்சுமக்கும் பிறந்தை நீக்கி, யொருவாத சிவகதியி னுரிமைபெற நறவமல ருமிழுஞ் சோலை, மருவாத மனைந்தலவு மன்றுடையாற் குக்கோவை மாலை சாத்துந், திருவாத வூரடிக ளடிகள்படி யுறவணங்கிச் சென்னி சேர்ப்பாம். (௩க)

புலியூர்ப்புராணம்.

ஒருவாத சிந்தையரா யுயர்பணிகள் செய்தலகி லுய்ரு மெந்தை, குருவாதல் குறித்துவளர் குருந்தின்கீழ்ச் சிவாகமங்கள் கூறக் கேட்டுப், பெருவாதி லேடியையும் பேசுவித்துப் பெரும்புலியூர்ப் பிரான்றுள் சேர்ந்த, திருவாத வூராளி திகழ்பாத மெந்நாளுஞ் சிந்தை செய்வாம். (௩உ)

சீர்காழிப்புராணம்.

விலங்குமனத் தினர்கடுக்கை யுடுக்கையர்கார் மயிற்பீலி விளங்கு கையர், புலம்புமொழிக் கட்டறுத்து நிறைதிருவா சகவமுதப் புணரி தேக்கி, யிலங்குமதித் திருக்குலத்தான் பிறப்பறுத்து மணிமன்றத் திறைதாள் சேர்ந்தோ, ரலங்குசினைப் பொழில்புடைசூழ் வாதவூ ரடிகளடி யகத்துள் வைப்பாம். (௩௩)

சானந்தகணேசபுராணம்.

முதிர்பெ ரும்புகழ் முத்தமிழ் மாறன்முன்
மதுரை வீதியின் மால்விடை யூர்பவன்

குதிரை யேறி வரக்கவி கூறிய
சதுர ஞெண்மலர்த் தாளை யிறைஞ்சுவாம். (௩௪)

திருவாப்பனூர்ப்புராணம்.

வார்மாலை முலையுமையாண் மணவாளன் மலர்க்கழற்கீழ்த்
தார்மாலை யெனஞானத் தமிழ்மாலை ததும்பியக
ணீர்மாலை யுடன்சாத்தி நிகழ்வாத வூரடிகள்
சீர்மாலை பாடுமவர் சேவடியென் சிரமீதால். (௩௫)

திருப்பூவணப்புராணம்.

மருவார்க டொழுகழற்றென் மதுரைவரு தமிழ்வழுதி மன்னர் கோமான், பொருவாசி கொள்கெனச்செம் பொன்கொடுத்து விடுத்திடவச் செம்பொ ஞலே, பெருவாழ்வை யுறவிரைந்து பெருந்துறையின் மேவியதம் பிரானைக் கொண்ட, திருவாத வூரடிக ளிருபாத கமலங்கள் சென்னி வைப்பாம். (௩௬)

மயூரகிரிபுராணம்.

கன்னலின்சா றடுபாகு தன்னின்முறித் தெடுத்திடுமக் காரம் போலப், பன்னியிடு மாரியத்திற் றென்மொழியின் புளததனுற் பாடு கென்ன, வந்நிலையே கோவைதிரு வாசகத்தா லரன்றனை யன்பிற் பாடுந், தன்னிகரின் மாணிக்க வாசகனூர் திருவடியெந் தலைமேற் கொள்வாம். (௩௭)

திருமயிலைப்புராணம்.

மாதுபா கனுக்குமெய் வாச கத்தமி
ழோதியே மூகையை யோது வித்தருள்
சீதவார் பொழிறிகழ் சேண்டொ டுந்திரு
வாதவூ ரடிகளை வணக்கஞ் செய்குவாம். (௩௮)

ஆதிபுரிபுராணம்.

விதுவணியுஞ் சடிலநா யகனருமைத் திருமேனி வியர்வு காணக், கதிகொளும்வாம் புரவிமிசைத் துகளெழுந்து வான்மறைப்பக் காட்டித் தென்னன், மதுரைமுது நகரினிற்செய் திரு

விளையா டலைக்கடல்சூழ் மண்ணி னுள்ளோ, ரதிசயித்துள் ளுருகவருள் வாதவூ ரன்மலர்த்தா ளகத்துள் வைப்பாம். (௩௯)

திருவாலங்காட்டுப்புராணம்.

பொறிமுத லகன்ற வின்பப் பூரணப் புணர்ப்புப்போல, வறிவகன் றிருவர் கூடிக் கலந்துவே றற்ற வின்பக், குறிசெயு மகத்தைக் கோற்றேன் கொழுஞ்சுவைக் கோவை யாக்கிச், செறிபுகழ்த் தில்லை சேர்ந்த செம்மருள் சென்னி சேர்ப்பாம். (௪0)

திருமருகன்பூண்டிப்புராணம்.

கூடன் மன்னவ னளித்தசெம் பொன்னெலாங் குருந்தில்வந் தினிதாண்ட, வேட லர்ந்ததா ரிதழியான் றிருப்பணிக் கீர்ந்து தென் னனுக்கெம்மா, ஞடல் வெம்பரி தந்திடச் சிந்தைசெய் தன்பெனுஞ் சுதையாரும், பாட லின்புறப் பகர்ந்தருள் வாதவூ ரடிகளைப் பணிவாமால். (௪௧)

கருவூர்ப்புராணம்.

துன்றிரு ணீங்கு மாறுஞ் சுடரொளி தோன்று மாறு
முன்றிரு மறைகா ணுத முதலெழுந் தருளிப் பார்மேற்
றன்றிரு ஞான பாத மளித்தலுந் தனையு ணர்ந்த
தென்றிரு வாத வூரன் சேவடி சென்னி சேர்ப்பாம். (௪௨)

திருவோத்தூர்ப்புராணம்.

நிலனேறும் புகழ்வைகை நீரேற நீரோடு
மலரேறுஞ் சடைமுடியின் மண்ணேற மணிமேனி
யலரேறு மாறேற வாண்டருளும் பெருமானைக்
கலனேறும் பரியேறக் கண்டவர்தாள் பரவுவாம். (௪௩)

திருச்சுழியற்புராணம்.

குதிரைகொளத் தரும்பொருளைக் குருந்தடியி லேகிடத்தி
மதுரையிற்பாண் டியனுர்முன் னரிவாசி கொண்டானை

---

(௪௨) இருணீங்கவும் ஒளிதோன்றவும் பாதமளித்தலும் தனையுணர்ந்தவென இயையும். (௪௩) மாறு - பிரம்பு.

யெதிரினெய்திப் பெருந்துறையிற் றனைப்புரந்தவெழிற்கோலங் கதிர்மணியார் கழுக்குன்றிற் கண்டானைத் தினம்பணிவாம்(சச)

மருதூர்ப்புராணம்.

பொருந்துறை பிலிற்றுங் கொண்டல் பொலிதடஞ் சோலை மன்னும், பெருந்துறை நகரிற் பெம்மான் பெருகுதண் கருணை வைத்துக், குருந்துறை தரமுன் றன்னைக் கொடுத்தருட் டேற னமாந்தி, யருந்துறைப் பதிகம் பாடு மையர்தாள் வணக்கஞ் செய்வாம். (சரு)

ஆதித்தபுரிபுராணம்.

மாடுகொடு போய்நமக்கு வாசிதர வேண்டுமென வழுதி கூறப், பீடுதரு பெருந்துறையின் மந்திரத்தில் வாசிதனைப் பெருக வாங்கி, யோடுமிய லெண்ணரிய வாசிமன்னற் கீந்துகதி யுயர்ச்சி காட்டி, வீடுபெறு மாணிக்க வாசகன்றாள் பரவிவினை விதத்தை வெல்வாம். (சசு)

திருக்குற்றலப்புராணம்.

சொன்னவனைத் துளகலையும் பயிலாமாத் தியர்குலத்துத் தோன்றி யாங்கோர், தென்னவனை யரசுரிமைத் திறல்செயுமந் திரியாகித் தென்னர்க் கெல்லா, முன்னவனைப் பின்னுசடை முடியின்மேற் பொன்னின்முடி சூட்டி யாண்ட, மன்னவனை மதுரையிலே குதிரைவிற்கச் சொன்னவனை வணக்கஞ் செய்வாம்()

திருநெல்வேலிப்புராணம்.

மணிமுடி யரசர்கோன் மதுரைப் பாண்டிய
னணிமுடி யமைச்சரா யவனி மீதிலே
பணிமுடி யவருப தேசம் பண்ணவே
துணிவொடு பாடினோர் சரணஞ் சூடுவாம். (சஅ)

மருதவனபுராணம்.

வந்திதனிச் சிவலோகம் பெறவழுதி டவநீங்க மனத்தி னீடார், வந்திதனிக் கொம்மைமுலை யுமையவள்பால் வைத்த பரன் மகிழ்வி னூடல், வந்திதம்பெற் றிடப்பல்லோர் வைகை

யின்பாற் கண்டிடச்செய் மறையோன் றன்னை, வந்திதக வுற
மனமே நந்தமைமெய் யன்பரிடை வைக்கு மன்றே. (சக)

திருநல்லூர்ப்பெருமணப்புராணம்.

செழியனுய ரமைச்சரென விருந்துதிருப் பெருந்துறையிற்
சென்று நெற்றி, விழியனிடத் துபதேச மெனுஞானக் கடல்ப
ருகி மேன்மை யாக, மொழியவுறு தமிழ்க்கவிதை மாரிபர சிவ
மென்னு முதுசீர் வெற்பிற், பொழியணிகொ ளுயர்வாத வூர்
முகிலை யநுதினமும் போற்று வாமால். (ரு0)

மயூராசலபுராணம்.

நாதவூர் விடைப்பாக நஞ்சணியுங் கண்டவளா நங்கைக் கோ
ர்பால், வீதவூர் மூன்றினையும் பொடித்ததிரு நகையாள விமல
ஞான, போதவூர் மதிச்சடில வென்றிருக ணீர்வெள்ளம் பொ
ழிய வேத்தும், வாதவூ ரடிகளடி முடிக்கணிந்து மிடிக்குவிடை
வழங்கு வாமே. (ருக)

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

இந்திய மொன்றற் காமண் ணிடந்துபன் றுண்மு யன்று
முந்திய பாதங் காணு முகுந்தனே மாற வைந்து
நந்திய சிரத்தப் பாத நகுகுருந் தடிமே வப்பெற்
றுந்திய விறுமாப் புற்ற வொருவருக் கன்பு செய்வாம். (ருஉ)

காசிரகசியம்.

இருபொருள் கல்வி செல்வ மென்பன வவ்வி ரண்டும்
பொருவருந் தம்பி ராற்கே புணர்த்திமா லயன்முன் னேரு

(சக) ஆர்வம் உமைபால்வைத்தபரன் ஆடல் பல்லோர் கண்டிடச்செய் மறையோனை வந்திப்பாய் என்பது. திதனி-தேமல்.

(ருக) நாத பாக கண்ட வீத நகையாள போத சடில என்றேத்தும் வாதவூரடிகளென்க. வீதம் - பங்கு.

(ருஉ) கண்ணிந்திரியமொன்றினாலும் காணப்பெறாதமால் ஏமாற ஐந்திந்திரியமுங் குடிகொண்டசிரத்து அப்பாதம் சூட்டப் பெற்றவரென்பது.

ளொருவரும் புணர்தற் கொல்லா வுலப்பிலா னந்த முற்ற
வெருவரும் புகழ்சால் வாத வூரர்தாள் விரும்பி வாழ்வாம். ()

திருநாகைக்காரோணப்புராணம்.

எழுதிடும் வேலை பூமே லிருப்பவ னியற்றப் போக்கி
யெழுதுத லில்லா நூல்சொற் றினிதமர் தருமா தேவை
யெழுதெழு தெனப்பல் பாச்சொற் றியைதரப் பெயரு மீற்றி
லெழுதிடச் செய்த கோமா னிணையடி முடிமேல் வைப்பாம்.()

திருக்குடந்தைப்புராணம்.

ஒலிகெழு குதிரைச் சென்னி யுவந்தினி தேறி வைகும்
வலிகெழு மெண்டோ ளண்ணன் மற்றதன் முதுகி லேறிப்
பொலிகெழு மதுரை வீதி புகுந்துநன் கியக்கக் கண்ட
கலிகெழு புகழ்சால் வாத வூரர்தாள் கலந்து வாழ்வாம். (ருரு)

மாயூரப்புராணம்.

பரமனைப் புறந்த ழீஇமுன் பாற்சுவ டுறுத்தாள் போலா
துரவகந் தழீஇயன் னுன்மண் சுமந்துழன் றடியொன் றேற்றுக்
கரவின்மேல் கீழ்பின் னென்னக் கரைதரு மொருமுப் பாலுந்
திரமுறு சுவடு கொண்மார் திகழ்ந்தவர்க் கன்பு செய்வாம். ()

உறையூர்ப்புராணம்.

விதியறிதற் கரியமுடி மண்கூடை சுமப்பநறு விரைப்பூஞ் செல்வி, பதியறிதற் கரியவடி மலர்வைகைக் கரைநாறப் பாய தீஞ்சொற், றுதியறிதற் கரியபொரு ளமைத்துருகி யுருகி

(ருரு) குதிரையாகக்கொண்டது ஒலிவடிவத்தனவாகிய வேதமேயாகலின் ஒலிகெழு குதிரையென்றார்.

(ருகூ) மார்பில் முலைத்தழும்பும் புயங்களாகியபக்கங்களில் வளைத்தழும்பும் உறுவித்த அம்பிகைபோலாது, மண்சுமந்து மேலும், உழன்று கீழும், அடியேற்றுப்பின்னும், பரமன் சுவடுகொள்ளத்; திகழ்ந்தவரென்க. முன்பால் உம்மைத்தொகையும் மேல்கீழ்பின் நிரனிறையுமாம்.

யுளஞ் சொற்ற தேவைக், கதியறிதற் கரியயான் முப்போது நினைந்துவினை கழித்துய் வேனே. (௫௭)

திருவம்பர்ப்புராணம்.

புத்தனைய் நூலொன் றேதிப் புன்மையே புரிந்தோ மிந்த, வத்தனைய் தரினென் னாகு மென்றுமா லச்சங் கொள்ளச், சுத்தனு யவனூ லேற்றூர் தொகையெலாஞ் செக்கி லிட்ட, முத்தனைய் மணிநேர் வார்த்தை முதல்வன்றாண் முடிமேற் கொள்வாம். ()

திருவாளொளிபுற்றூர்ப்புராணம்.

குருந்தடி யிருந்து மோனக் குருவுருக் கொண்டு பெம்மான்
றிருந்தடி சூட்டி யாளச் சிவானந்தப் பரவை மூழ்கி
வருந்தடி யேங்க ளுய்ய வாசக மணியு நல்கிப்
பொருந்தடி யடைந்த ஞானப் புனிதனைப் போற்றி வாழ்வாம்.

விளத்தொட்டிப்புராணம்.

கண்சுமந் தருளு நெற்றிக் கடவுளென் றருளு மென்றே
யெண்சுமந் தளவில் பாடு படுபவ ரேங்க வன்னான்
மண்சுமந் தடியும் பட்டு வடுப்படாத் திருமே னிக்கட்
புண்சுமந் திடவும் வாளா பொலிந்திருந் தவரை யுள்வாம். (௬௦)

கோயிலூர்ப்புராணம்.

கன்றுநெஞ் சழிந்து கண்டுங் கண்டிலேன் மாய மென்றுஞ், சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்தொன் றுஞ் சிவனே யென்று, மொன்றுகா ணுதலொ ழிந்தே னென்றுமா காதே யென்று, நன்றுப நிடதத் துண்மை நவின்றவர்க் கன்பு செய் வாம். (௬௧)

திருக்குறுக்கைப்புராணம்.

மன்னுமருட் குரவனாய்க் குருந்துறையும் பெருந்துறையில் வதிந்த கோமான், கொன்னுமொலி மலிகுதிரைச் சேவகனாய்

(௫௮) திருமால் புத்தனைய் நூலொன் றேதியது திரிபுராதி பரைச் சைவசமயக்கொள்கையினின்றும் பிரித்தற்கு என்க.

மண்சுமக்குங் கூலி யாளா, யின்னுமொரு தரஞ்சொலெனக் கேளாமற் சொற்றபடி யெழுது வோனைத், துன்னும்வகை நெக்குருகு வாதவூ ரண்ணலடி தொழுது வாழ்வாம். (௬௨)

தனியூர்ப்புராணம்.

தேடிய மலரோன் மாயோன் செறிபெருஞ் சமழ்ப்பின் மூழ்க
நீடிய வடிநீர் வைகை நிலந்திரிந் துழலக் கொன்றை
கூடிய முடிமண் கொண்ட கூடையுஞ் சுமக்கு மாறு
பாடிய பெருமான் செம்பொற் பாதமுட் பதித்து வாழ்வாம். ()

சூதசங்கிதை.

மருவாத நரித்திரள்கள் பொருவாத பரித்திரளாய் மருவ மீட்டுந், துருவாத நரித்திரளாய்க் கழிதரவெவ் வுயிர்க்குமடிச் சுவடு மேவப், பெருவாத மியற்றினர்மூ கையராக மூகைநனி பேச வம்மா, னெருவாத வருள்பெற்ற திருவாத வூரரடி யுள்ளத் துள்வாம். (௬௪)

திருக்கோவலூர்ப்புராணம்.

பெருந்துறையி னிருங்கணங்கள் புடைபிறங்கச் சிவஞானக்
குருந்தடியி னெழுந்தருளுங் குரவனருட் கொள்ளைகொண்ட
திருந்துமருந் தவனெமது சிறுபிறவிப் பிணியினுக்கு
மருந்தனைய கழற்கமல மலரிதயத் திடங்கொள்வாம். (௬௫)

புள்ளிருக்குவேளூர்ப்புராணம்.

வழுதிமனு நெறிசெலுத்து மந்திரியாய்ப் புரவிகொள்ள வந்த செம்பொன், முழுதும்வளர் திருப்பணிசெய் திலகுதிரு வாசகமு மொழிந்து பாரோர், தொழுதுசிர மேற்கொண்டு துதிப்ப நிறை கோவையார்த் துறைகள் யாவும், பழுதுபடா தெடுத்துரைத்த வாதவூ ரன்பர்பதம் பணிதல் செய்வாம். (௬௬)

திருவேரகப்புராணம்.

ஏத நீடிய புத்தரு மேடியும்
பேத மூகைமை பேசுத லெய்தப்பா

ராதி நூனெறி சேர வருளிய
வாத வூரன் மலர்ப்பதம் வாழ்த்துவாம். (௬௭)

பழனிப்புராணம்.

கரைசெறியும் வாதவூர்ப் பிறந்துகுருந் தடியின்மதிப் பாகன் கையு, ளுரைசெறியங் குசத்தடங்கி யருட்டளையோ டானந்த வொளிநீ ராடிக், குரைசெறியு முணர்வுசே வகம்பயின்று பொதுவிலிளங் கொம்போ டாடு, மரசுநிழ லடிவைகு மாணிக்க மழகளிற்றை யகத்துள் வைப்பாம். (௬அ)

சுசீந்திரபுராணம்.

பூச கன்புகழ் பூசைகொள் வோனெனுந்
தாச கன்மகர்த் தாவின் செயலின்றிப்
பாச கன்மம் பறித்தசொன் மாணிக்க
வாச கன்றிருத் தாளை வணங்குவாம். (௬௯)

திருப்பைஞ்ஞீலிப்புராணம்.

திருந்துவட நிழலைவிட்டுக் குருந்தநிழ லிடத்தமரச் சேவின் மீதே, வருஞ்சொருப மொருமாவின் மீதுவர மூங்கைவெற்றி வாது பாடப், பெரும்புலவர் மூங்கைகளா யிருந்திடநீர் தாங்குமுடி பெரும்பார் தாங்கத், தரும்பதிகச் செழுந்தொடைமுத் தமிழ்வாத வூரர்பதந் தலைமேற் கொள்வாம். (௭0)

துளத்தூர்ப்புராணம்.

பெருந்து றைக்கட் பிறைமுடி யோன்மலர்க்
குருந்தின் கீழ்மெய்க் குருபர னாகியே
யிருந்து ஞானத் தியல்பருள் செய்திடத்
தெரிந்த வண்ண றிருவடி யேத்துவாம். (௭௧)

இதிகாசம். சிவரகசியம்.

எம்பி ரான்வெள்ளை யிபநடத் திந்திரன் முதலோ
ரம்பி ரானெனத் திரிபுரத் தகிலத்தேர் நடத்து
நம்பி ரானரிப் பரிநடத் திடத்தமிழ் நடத்துந்
தம்பி ரான்றிரு வாதவூ ரான்சரண் சரணம். (௭௨)

சாஸ்திரங்கள். சைவசமயநெறி.

பரிமேல் வரவமலன் பாடியமெய்ப் பத்த
னிருபதமுஞ் சென்னியில்வைப் பேம் (எ௩)

பரமததிமிரபாநு.

திருவாத வூரர் திருவடிசிந் தித்தெங்
கருவாதை யுங்களைந்தேங் காண். (எ௪)

சங்கற்பநிராகரணம்.

வேதா கமத்தின் விளைவை யெனையாண்ட
பேதாயென் றுனைநினைப் பேம். (எ௫)

இறைவனூற்பயன்.

திருவாத வூரர் திருவாக் கடியு
மொருவாதெம் வாயினுச்சி யும். (எ௬)

உருத்திராக்கவிசிட்டம்.

ஞானக் கணினாலே நாடு சிவன்மனித
ரூன்க்கண் காண வுலகிதனுண்—மானப்
பரிமேல் வரப்பனுவல் பாடினன்பா தத்தை
யுரிமையுற வைப்பா முளத்து. (எஎ)

சித்தாந்ததரிசனம்.

சிவபுரா ணப்பனுவ லாற்சிக் கறுத்தோ
னவமலர்த்தாள் சென்னிநயப் பாம். (எ௮)

சிவபுண்ணியத்தெளிவு.

பேதவூர் தனுகர ணாதி பின்னிட
நாதவூ ரகன்றுமெய்ஞ் ஞான நாட்டத்தாற்
போதவூர் புகுந்துதம் போக மேற்கொளும்
வாதவூ ரடிகளை வணக்கஞ் செய்குவாம். (எ௯)

ஆகச்செய்யுள் - க௩௩௫.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நால்வர்கள்வணக்கம்.

கோயிற்புராணம்.

திருஞான சம்பந்தர் செய்யதிரு வடிபோற்றி
யருணாவுக் கரசர்பிரா னலர்கமல பதம்போற்றி
கருமாள வெமையாளுங் கண்ணுதலோன் வலிந்தாண்ட
பெருமாள்பூங் கழல்போற்றி பிறங்கியவன் பர்கள்போற்றி. (க)

பேசுபுகழ் வாதவூர்ப் பிறந்துபெருந் துறைக்கடலுண்
டாசிலெழி றடித்தயர வஞ்செழுத்தா லதிர்த்தெழுந்து
தேசமலி தரப்பொதுவார் சிவபோக மிகவிளைவான்
வாசகமா மாணிக்க மழைபொழிமா முகில்போற்றி. (உ)

சேக்கிழார்நாயனார்புராணம்.

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல்போற்றி
யாழிமிசைக் கன்மிதப்பி லணைந்தபிரா னடிபோற்றி
வாழிதிரு நாவலூர் வன்றொண்டர் பதம்போற்றி
யூழிமலி திருவாத வூரர்திருத் தாள்போற்றி. (ங)

சிதம்பரபுராணம்.

அருமறையி னெறிவிளக்குந் திருஞான சம்பந்த ராழி மீது, மருவுமொரு கன்மிதப்பின் வந்தநா வுக்கரையர் மங்கை பாகத், தொருவனம தடிமையிவ னெனவாண்ட வாரூர ருலவா தோங்குந், திருவருள்கூர் திருவாத வூரரிவர் பதமலர்கள் சிரத்தின் வைப்பாம். (ச)

பிரபுலிங்கலீலை.

பெண்ணிற் கரசு தானுக வென்பு பெருநீற் றறைபிரச
வண்ணக் கமல மலர்ப்பொய்கை யாகச் செங்கன் மாழையாய்
நண்ணச் சிறிய நரிகண்முடங் குளைய பரியாய் நகர்புகுதப்
பண்ணற் குரிய வமுதுறழ்முத் தமிழ்நால் வரையும் பணிகுவாம்.

விருத்தாசலபுராணம்.

மருளோடப் புத்தரெலா மருண்டோட வருகரிடத்
தருளோட வாரூட வாற்றெதிரே யேடோட
வெருளோடப் பாண்டியனுர் வினையோடச் செய்தடியா
ரிருளோட வருளோட மேற்றினுன் பதம்போற்றி. (௬)

மருங்குகடற் கன்மிதப்பில் வந்தார்தம் பதம்போற்றி
பொருங்கரிமேற் கயிலையினிற் போனுர்தம் பதம்போற்றி
நெருங்குநரி பரியாக்கி நிறுத்தினர்தம் பதம்போற்றி
யிரும்பொருள்கேட் டரன்பக்கத் திருந்தார்தம் பதம்போற்றி.

விநாயகபுராணம்.

பருவ மேதமி லார்புகும் பரமதப் பொருள்கள்
கருதி யோம்பவொண் ணுதெனக் கண்ணுதற் பெருமா
னருளி னுற்பல வதிசயச் செந்தமிழ் பாடிப்
பொருளி தாமெனத் தெரித்தநால் வர்களையும் புகழ்வாம். (அ)

திருத்தணிகைப்புராணம்.

முன்னுலுந் துளைக்கரத்தோன் முருகவேள் பிடித்தெழுந்து மொய்ம்பிற் ருவப், பின்னுலுங் கதிர்ச்சடிலப் பிஞ்ஞகனு ரடித்தொண்டின் பெருக்க வீறு, பொன்னுலும் பெண்ணுலு மறிவுறுத்திவ் வுலகினிடர் பொன்றி யாண்ட, வந்நால்வர் பதகமல மகந்தழீஇப் புகழ்ந்திறைஞ்சி யரந்தை தீர்வாம். (௯)

கந்தபுராணச்சுருக்கம்.

வெங்குருவிற் சற்குருவா யுதித்துக் கூடன் மீனவன்மேல் வினைதீர்த்தோன் விரைத்தாள் போற்றி, துங்கமுறு மலைகடலிற்

சிலைய தான தோணியில்வர் தவன்பாத தூளி போற்றி, யெங் கள்பிரான் றனையிருளிற் பரவை வாசற் கேவல்கொண்டோன் பதப்பதும விருதாள் போற்றி, புங்கவர்சூழ் திருவாத வூரில் வந்த புண்ணியனு ரிணையடிகள் போற்றி போற்றி. (௧௦)

கடம்பவனபுராணம்.

அடலமணைக் கழுவேற்றுந் திருஞான சம்பந்த ரடிகள் போற்றி, கடலிடைக்கற் றூண்மிதப்ப வோதுதமிழ்க் கடலினடிக் கமலம் போற்றி, மடலவிழ்பூங் குழற்பரவை வாசலினம் மிறை யிருதாள் வருந்த மீண்டுந், தொடர்வருந்து தெனவிடுத்த சுந் தரன்பொற் றுமரையாந் துணைத்தாள் போற்றி. (௧௧)

திருந்துகுருந் துறைகயிலைத் துவாதசாந் தேசனருட் டேச னன்பின், பெருந்துறைவா ரிதிபடிந்து ஞானநீர் முகந்தசம்பே ரந் திடித்து மின்னி, வருந்துமுல குயிர்ப்பயிர்கள் பவக்கோ டை யால்வெதும்பி வாடா தோங்க, வருந்தமிழ்வா சகமழை பெய் தருள்வாத வூர்முகிலை யகத்துள் வைப்பாம். (௧௨)

வசவபுராணம்.

போற்றி ஞானசம் பந்தன் பொலன்கழல்
போற்றி நாவுக் கரையன் புகழ்ப்பதம்
போற்றி வன்றொண்டன் பொன்னடி நாண்மலர்
போற்றி மாணிக்க வாசகன் பொற்சரண். (௧௩)

சரபபுராணம்.

அழுதுலகை வாழ்வித்த திருஞான சம்பந்த ரமணர் கொண்ட, பழுதடைந்த நெறிகடந்து பார்புரந்த வாகீசர் பகிரண் டங்கண், முழுதுடையான் றொடர்ந்தாண்ட முதன்மைபெறு மாரூரர் மு தல்வன் றுளைப், பொழுதநினைந் துருகுதிரு வாதவூ ரண்ணல் பதம் போற்றல் செய்வாம். (௧௪)

கணேசபுராணம்.

அதிமதுரக் கவிமழைபெய் காழிமுகிற் றுணைச்சரண மன்பி னேத்தி, நதிபதியிற் கன்மிதப்பில் வந்தவர்தம் பதம்போற்றி

நறுமென் கூந்தன், மதிநுதனற் பரவைமனைக் கிறைவனைத்துூ
தாக்கினளை வணங்கிக் கூடற், பதியதிப னிடத்திலரன் பரிகொ
ணரச் செயுமவர்தாள் பணிந்து வாழ்வாம். (௧௫)

சாஸ்திரங்கள். சிவானந்தமாலை.

சொற்கோவுந் தோணிபுரத் தோன்றலுநஞ் சுந்தரனுஞ்
சிற்கோல வாதவூர்த் தேசிகனு—முற்கோலி
வந்திலரே னீறெங்கே மாமறைநூ லெங்கே
யெந்தைபிரா னஞ்செழுத்தெங் கே. (௧௬)

நிஷ்டானுபூதி.

அடிபணிவே னுமைசொர்க்கத் தமுதையயின் றினியகவி யமு
தந் தந்தோ, னடிபணிவேன் பவக்கடலு முவர்க்கடலுங் கடந்
தவாக் கரசின் செங்கே, ழடிபணிவேன் பரவைபாற் பரசிவ
னைத் தூதாக வனுப்புவித்தோ, னடிபணிவேன் றிருவாதவூர
டிகள் புகழேத்தி யன்பின் மாதோ. (௧௭)

ஆகச்செய்யுள் - ௧௩௫௨.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சண்டேசராதியோர்வணக்கம்.

சேதுபுராணம்.

மனுதிகளுக் கெட்டாத பரமா னந்த வாழ்வினையங் கோரி
லிங்க மணலாற் கூட்டித், தனுதிதயர் தனினின்றுந் தாபித் தா
ன்பா றழைத்த வன்பா லாட்டவந்து தடுக்கத் தாதை, யெனு
தவன்ற னிருபதமு மழுவாற் றுண்டித் திகழ்ந்தவனைப் பரப
தத்து ளிருத்தித் தானும், பினுகியரு ளடைந்தவிறற் சண்டே
சன்றுள் பிரசமல ரிறைத்திறைஞ்சிப் பரசு வாமே. (௧)

திருவாரூர்ப்புராணம்.

தாரைவெள் ளிலைவேன் மைந்தன் றன்னொடுந் தலைவி யோடும்
வீரசிங் காத னத்து மேவினோன் விழாவிற் கெய்தச்
சீர்கெழு தேவர்க் கெல்லாந் திருமுக மெழுதுஞ் செம்மல்
வார்தரு கமலச் செந்தாண் மனத்தினில் வழுத்தி வாழ்வாம். (௨)

மச்சபுராணம்.

சிந்தைதனி லஞ்செழுத்தின் றிறமோர்ந்தா னந்தவெள்ளந் திளைத்து மேவு, முந்தைவினைப் பயனுதவ முதல்வர்திரு முடிமீதின் முறைவ ழாமல், விந்தைபெறப் பாலாட்டும் வேளையினில் வந்திடறு விளக்குஞ் செய்ய, தந்தைபதத் திணைதடிந்த சண்டேசர் பதத்துணையைத் தலைமேற் கொள்வாம். (௩)

செவ்வந்திப்புராணம்.

மணத்தாது செறிமலருஞ் செழுங்கனியுங் கொணர்ந்துசிறு மணலை வாரி, யணைத்தாதி சிவன்வடிவா யமைத்தருளி யவற்கினிதா வாட்ட வேண்டிக், கணத்தாவின் பால்கறந்து நிறைத்து வைத்த கலசமெலாங் கவிழ்த்த தாதை, யிணைத்தாளைத் தடிந்திறைவர் துணைத்தாளை யடைந்தவர்தா ளிறைஞ்சு வோமே. (௪)

விநாயகபுராணம்.

மறைநெறியிற் பிறழாத வேதியரான் பால்கறந்து வவ்வுந் தீங்கு, முறைபுரியத் தக்கதென வடுத்தடித்துப் பாற்கலத்தை முனிந்த தாதை, பொறையுடன்மண் ணிடைபுரள விருதாளு மறவெறிந்த பொல்லாத் தீங்கு, மிறையவன்மெய்ப் பணியாக விரும்பதத்தை யடைந்தவரை யிறைஞ்சி வாழ்வாம். (௫)

திருத்தணிகைப்புராணம்.

புண்ணியம் பாதக மாகப் போற்றிய
வண்ணலந் தக்கனு ரகத்து நாணிய
புண்ணியம் பாதக மாகப் போற்றிய
வண்ணலஞ் சண்டித னடிகள் போற்றுவாம். (௬)

பேநூர்ப்புராணம்.

விண்ணவ ரேனுஞ் சிவபிரான் பத்தி மேவில ராயினல் வி
னையுர், திண்ணிய பாவ மெனப்படு மென்று சிறுவிதி தெரிப்ப
வன் பினரேன், மண்ணவ ரேனும் வெய்யபா தகமு மறுவினல்
வினையெனப் படுமென், றண்ணலம் புவியிற் றெரித்தசண் டே
ச ரடிமலர் முடிமிசைப் புனைவாம். (எ)

திருவானைக்காப்புராணம்.

பொன்னங் கடுக்கை முடிவேய்ந்த புனிதற் கமைக்கும் பொ
ருளன்றி, மின்னுங் கலனு டைகள்பிறவும் வேறு தனக்கென்
றமையாமே, மன்னுந் தலைவன் பூசனையின் மல்கும் பயனை யடி
யார்க, டுன்னும் படிபூ சனைகொள்ளுந் தூயோ னடித்தா மரை
தொழுவாம். (அ)

பூவாளூர்ப்புராணம்.

அந்திமதி முடிக்கணிந்த வழகர்திரு வடிபிழைத்தார் யாரே
யாக, வெந்திறலி னவருயிரை வீட்டுவதே மேலான விமலா
னந்தம், தந்தருளு முத்தியெனத் தாரணியோ ரறிந்துய்யத் தந்
தை தாள்கள், சிந்தவெறிந் தவர்மலர்த்தாள் சிந்தனைசெய்
தவர்மலமுஞ் சிந்து மன்றே. (௯)

புலியூர்ப்புராணம்.

கோலாட்டிக் கோப்புரந்து குழகனது குறிமணலிற் கோலிக்
கோவின், பாலாட்டிப் பரன்முடிமேற் பனிமலர்க ளறுகுநிதம்
பரிந்து சூட்டித், தாலாட்டி வளர்த்தபெருந் தாதையிரு தாள்வீ
ட்டித் தலைமை யாப்ப, மேலாட்டு சிவனுருவம் பெற்றவிறற்
சண்டியடி வியந்து வாழ்வாம். (௧0)

திருவாப்பனூர்ப்புராணம்.

புரிசடைமேன் முடிக்கிடந்த கொன்றையந்தார் முடித்தசி
ரம் போற்றி யீசன், திருவுடைஈன் குடுத்தமல னுண்டபரி கல
த்தினுண்ணுந் திருவாய் போற்றி, கருவிடைபுக் குழலுமெனை

யெடுத்தாண்ட சண்டேசக் கடவுள் சோதி, மருவுமழுக் கரம் போற்றி யருணிறைசெஞ் சரணமலர் வனசம் போற்றி. (௧௧)

அவிநாசிபுராணம்.

வண்டேசர் புக்கொளியார் வண்மைபெறு தமைப்புரிந்த மணல்பாற் பூசை, கண்டேச ரோருகத்தா ளகந்தரித்து மூந்து பரிகலப்பே றீந்து, விண்டேசர் காண்பரிய மெய்ப்பதவி தந் தருள மிகுதி யோங்குஞ், சண்டேசர் புண்டரிகத் தண்டையம் பொற் றாளிணைக டலைமேல் வைப்பாம். (௧௨)

திருக்குற்றாலப்புராணம்.

தான்பிறந்த தந்தையையு மினிப்பிறக்கு நிந்தையையுந் தடிந்து சேயென், றூன்பிறங்கு மழவிடைமே லொருவரழைத் திட்டிருவ ரயிர்ப்ப வேகிக், கான்பொலிதா ரரிபிரமா தியர்க்குமெய்தா விருக்கையெய்திக் கடவுட் சேரும், வான்புலவர் பெருப்பேறு பெற்றவனை நற்றவனை வழுத்தல் செய்வாம். (௧௩)

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

ஆத்திமுத லிடையில்லா வாத்திதனைத் தாபித்தே
யாத்திகழும் பாலாட்டி வழிபடுகா லடுபவம்போ
லாத்தியக்க மென்றறுப்பா னடியறுத்து விடைமேலா
லாத்தியொடு மாத்தனைக்கண் டமர்ந்தபிரான் பதம்பணிவாம்.

திருநாகைக்காரோணப்புராணம்.

பசுக்களை யோம்பு வார்க்குப் பாங்காவ திதுவே யென்று
பசுக்களை யினிதி னோம்பிப் பான்முத லாய தெவ்வப்

---

(௧௨) வண்தேசர் - வளமைத்தேசினர். விண்தேசர் - விண்ணுலகர். (௧௩) இருவர்-விநாயகக்கடவுள், முருகக்கடவுள்.

(௧௪) இடையில்லா ஆத்தி - ஆதி.

(௧௫) ஓம்பி இன்பந்துய்க்கும் சிறுனென இயையும். பசுக்களைதல் - பசுத்துவ மொழித்தல்.

பசுக்களை யோம்பல் செய்த பைந்துழா யவன்போ லாது
பசுக்களைத் தின்பாந் துய்க்கும் பார்ப்பனச் சிறுவை யுள்வாம்.

தனியூர்ப்புராணம்.

கொலைகடிந் தொழுகு வோரே குழகனை யடைவா ரென்னு, மலைவில்வே தாகமத்தின் வழக்குமா றுகத் தந்தை, கொலைபுரி ந் துண்ட லாதி கொடுத்திட வேற்றுச் செம்பொன், மலைவிறு யகன்றுள் சார்ந்த.மழவுதாள் சார்ந்து வாழ்வாம். (௧௬)

சூதசங்கிதை.

அண்டர்கள் புகழப் பசுக்குழா மோம்பி யவிர்தராச் சிற்றின்ப மடைந்த, வண்டலர் துளவத் தொடைதுய னிறத்து மாயவ ஞணிய நிற்ப, வண்டர்கள் புகழப் பசுக்குழா மோம்பி யவிர்தரு பேரின்ப மடைந்த, வண்டலம் புகழுஞ் சேய்ஞலூர்ப் பிள்ளை மலரடி முடிமிசை வைப்பாம். (௧௭)

இதிகாசம். சிவரகசியம்.

பேதை யாகிய பிள்ளைநம் பிள்ளைசெய் பூசை
யீதை யேதென வியம்புகே மெனமனத் தெண்ணன்
கோதை யேபுரி குணத்தொடுங் குடப்பய முடைத்த
தாதை தாளறத் தண்டித்த சண்டிதாள் பணிவாம். (௧௮)

சாஸ்திரம். சங்கற்பநிராகாணம்.

தந்தைதனைத் தாடடிந்த சண்டேசர் தாளிணையைச்
சிந்தனைசெய் வாம்பூசை செய்து. (௧௯)

அறுபத்துமூவர். காசிகாண்டம்.

முறுவற்றண் கதிர்மதியு முரிபுருவக் குனிசிலையு மூசி வண்டு, கறிகிற்கு மலர்க்குழலுங் குழைதடவுங் கருந்தடங்கட் கயலுந் தாங்கு, மறுவற்ற மதிமுகத்து மானிடத்தர் மழுவலத்தர் மலர்த்தாள் சேர்ந்த, வறுபத்து மூவர்மல ரடியிணைக ளெமதுசிரத் தணிதல் செய்வாம். (௨௦)

மச்சபுராணம்.

பச்சைநிறக் கொடியொருபாற் படர்ந்தமுழுப் பவளவரை பரவி னோர்க்கு, விச்சைதழை யக்கொடுக்குந் தந்திமுகத் தெந் தைதந்தை விரிபூந் தேன்பாய், செச்சைமணி மார்யனிரு செம் மலர்த்தா டுதைமருமச் செம்மல் பாதத், திச்சைபெறு பத்தி யறு பத்துமூ வரையுமனத் திறைஞ்சு வாமே. (உக)

காஞ்சிப்புராணம்.

தத்து மூதெயின் மூன்றுந் தழலெழ
முத்து மூரன் முகிழ்த்த நிராமய
சித்து மூர்த்திதன் றுளிணை சேரறு
பத்து மூவர் பதமலர் போற்றுவாம். (உஉ)

திருவானைக்காப்புராணம்.

ஒப்பி லேடுயர் விகந்தவ னுவந்தினி தருள
வப்பு ராதனன் றேழனு மருண்மொழிக் கவிஞன்
செப்பு மேன்மையி னென்பதிற் றெழுவர்செம் மலர்த்தாள்
வைப்பி னுவினு மனத்தினுஞ் சிரத்தினு மணப்பாம். (உ௩)

மயூராசலபுராணம்.

உறுபற்றே தேனுமிலா தையனடி யாரிடத்தி னுண்மைப் பற்றே, பெறுபற்று மனமுதன்மூன் றொருமையுறப் பூதிருற் சா தனங்கள் பேணிச், சிறுபற்று னவையகலத் திகைப்பற் றெல் லாஞ்சிவமாத் தெளிந்து நின்ற, வறுபத்து மூவர்மல ரடி ப்பற்று லினிமறுபற் றடாது வாழ்வாம். (உச)

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

புரிவினை புரிவோ னெய்தும் பயனது பொருந்த நல்கும்
பெரியவன் சைவ மன்றிப் பேசாமற் றுள்ள வென்று
தெரிதரு மனத்த ராகிச் செயற்கருஞ் செயன்மேற் கொண்ட
பரிவறு பத்து மூவர் பாததா மரைகள் போற்றி. (உரு)

காசிரகசியம்.

முறைகெழு தாத மார்க்க முதலிய மார்க்க நான்கு
னிறையரு டத்த மக்கொன் றேற்றமார்க் கங்கைக் கொண்டே
கறைதரு பிறவி மாய்த்துக் கருதுபே ரின்ப முற்ற
பொறைமலி யறுபான் மூவர் பொன்னடி சென்னி வைப்பாம்.

திருநாகைக்காரோணப்புராணம்.

சாற்றிடு பெருமை வாய்ந்த தவாப்புகழ்ச் சைவஞ் சார்ந்தா
ராற்றிடு தவமு நான்கே யடைதரு பயனு நான்கே
தூற்றிடு பிறவென் னென்று சொற்றிடற் கொருசான் றாய
போற்றிடு மறுபான் மூவர் பொன்னடி சென்னி சேர்ப்பாம். ()

மாயூரப்புராணம்.

தகைபெறு முண்மை வாய்ந்த தஞ்சரித் திரமே யாய, தொகைவகை விரியோர் மூன்றுந் தொழும்பெரி யோர்க்குச் சொற்ற, பகைதவி குரவ னுவான் படர்சடைப் பிரானே யாக, நகைகொளு மிறுபான் மூவர் நறுமலர்ப் பாதம் போற்றி. (உஅ)

சூதசங்கிதை.

மெல்வினை ஞானம் வல்வினை ஞான மிளிர்தர வுடையவ ராகி, நல்வினை யாய சரியைமுன் னுன்கு நன்குறப் பயின்றுசாத் திய ராய்த், தொல்வினைத் தொடர்பாற் பிறப்பிறப் பென்னுந் துரிசுறு கோடையி னீங்கி, யல்வினை யடையா னடிநிழ லடைந்த வறுபத்து மூவர்தாள் போற்றி. (உகூ)

தொகையடியரும் தனியடியரும். திருக்குற்றலப்புராணம்.

தில்லைவா ழந்தணர்பொய் யடிமையில்லாப் புலவர்சிவ பத்த ராதி, வல்லவரொம் பெருமக்க ளெழுவரடி பரவியயன் மாலுங் காணு, நல்லசீர் மலர்ப்பாதங் கண்டுதிருத் தொண்டனொனு நாயன் மார்க, ளெல்லைதீர் பெரும்புகழா ரறுபத்து மூவர்பத மிறைஞ்சல் செய்வாம். (௩0)

திருத்துறக்கைப்புராணம்.

நகைய மைந்தவன் றெண்டர் நவிறெண்டத்
தொகைய மைந்த தொகையடி யார்களுந்
தகைய மைந்த தனியடி யார்களும்
வகைய மைந்தவென் னுள்ளத்து வாழ்வரே. (௩௧)

தில்லைமூவாயிரமுனிவர். கோயிற்புராணம்.

நாவிரவு மறையினராய் நாமிவரி லொருவரெனுந், தேவர்க டே வனசெல்வச் செல்வர்களாய்த் திகழ்வேள்வி, பாவுநெறி பலசெய்யும் பான்மையராய் மேன்மையரா, மூவுலகுந் தொழு மூவா யிரமுனிவ ரடிபோற்றி. (௩௨)

சிதம்பரபுராணம்.

எல்லைகாண் டற்கரிய விறைவனிவர் தம்மில்யா மொருவ ரென்னுந், தொல்லைமா மரபுடையோர் மன்றுடையா னருச்சனை யாற் றூய்மை பூண்டோர், மல்லலா கமவிதியு மகச்சடங்கு மா மறையும் வரம்பு கண்டோர், தில்லைமூ வாயிரமா முனிவரருட் பதங்கருதிச் சிறந்து வாழ்வாம். (௩௩)

புலியூர்ப்புராணம்.

ஆதியாம் வருணர் மிக்க வருமறை யாக மத்தான்
மாதுபா கன்றன் பூசை மாமகம் புரிவா ரோது
மீதலாற் சிவனு மியாமு மிவர்களி லொருவ ரென்னுஞ்
சோதிசே ராறைஞ் ஞுற்று முனிவரைத் துதித்தல் செய்வாம்.

திருமூலநாயனர். சித்தாந்ததரிசனம்.

திருமூலர் மாலையெனுந் தெப்பத்தைப் பற்றிக்
கருவேலை யைக்கடப்போங் காண். (௩௫)

பதிபசுபாசவிளக்கம்.

ஐய மாகட லாழ்ந்த வுயிர்க்கெலாங்
கையி லாமல கம்மெனக் காட்டுவான்

மைய நீர்திரு மந்திரஞ் செப்பிய
செய்ய பொற்றிரு மூலனைச் சிந்திப்பாம். (௩௯)

எறிபத்தநாயனுர். கருவூர்ப்புராணம்.

மறிவைத்த கரனுக் கன்பர் கொடுவரு மலரைச் சிந்தும்
வெறிவைத்த களிறும் பாகும் வீடவெங் கணிச்சி வீசிச்
செறிபத்த ரிடையூ நீர்ந்து சிவநெறி வழாது செய்யு
மெறிபத்த ரிணைத்தா ளுள்ளத் திருத்தியெம் மிடர்கடீர்வாம்.

கண்ணப்பநாயனுர். திருக்காளத்திபுராணம்.

மண்ணிடந்து மணிவண்ணன் மருவருஞ்சே வடியார்க்கு
விண்ணிடந்து மறைக்கிழவன் விரவரும்பொன் முடியார்க்குக்
கண்ணிடந்து சாத்தியிரு கண்ணுக்குங் கண்மூன்று
பெண்ணிடங்கொண் டவரருளாற் பெற்றவர்தாள்பெற்றிடுவாம்

காரைக்காலம்மையார். திருக்கூவப்புராணம்.

இடந்து கண்களிற் கேட்கும வன்புக
லடைந்த கைகொ டுயிர்ப்பவ னத்தன்வாழ்
வடந்த யங்கு வனத்திற் றலையினு
ணடந்த வம்மை பதமலர் நண்ணுவாம். (௩௯)

சீகாளத்திபுராணம்.

தோற்ற மில்பரஞ் சோதிதன் வாய்திறந்
தூற்ற வன்புட னம்மையே யென்னுமோர்
பேற்றை முன்பெறப் பேயுரு வெய்திய
சாற்ற ரும்புகழ்த் தாயை வணங்குவாம். (௪0)

திருவாலங்காட்டுப்புராணம்.

ஓதாமற் பலகலையு முணர்ந்தொளிருஞ் சிவஞான வுருவ மா
கிப், போதாருங் கயிலையா னம்மைவா வெனவப்பா புகுந்தே

(௩௯) அம்பிகையால் கட்செவியாகியதிருமால் அடைக்கலம்
புக்கவிநாயகர் நாசியைத் துளைக்கரத்துடையரென்றபடி.

னென்று, தாதாரு மலர்க்கரத்துச் சதிக்கிசையப் பாணிதிருத்
தாள மேந்தும், வாதாடும் பிரானடிக்கீழ்க் காரைக்கா லம்மை
பதம் வணங்கி வாழ்வாம். (௪௧)

சாஸ்திரங்கள். சைவசமயநெறி.

நம்மடிக ளுடகத்தை ஞானவிழி யாற்றிளக்கு
மம்மைதிருப் பாதநினைப் பாம். (௪௨)

பரமததிமிரபாநு.

சுற்றுணர்ந்து காரைக்கா லம்மையிய லுட்களங்க
மற்றமலன் றளிணைகண் டாம். (௪௩)

சங்கற்பநிராகரணம்.

பாட்டினுக்கு வித்தாம் பசுபதியை யாலவனத்
தாட்டுவித்தாள் பாதநினைப் பாம். (௪௪)

இறைவனூற்பயன்.

அமலனைக்கண் டாலவனத் தாட்டுவித்த வம்மை
கமலமலர்த் தாடொழுமங் கை. (௪௫)

உருத்திராக்கவிசிட்டம்.

அனைத்துயிர்க்குந் தோன்றாத் துணையமல னென்னு
நினைப்பொடுமண் ணின்க ணிகழ்ந்து - வனத்தாலின்
மும்மலமு மெய்ம்மைவிட முன்னவனை யாட்டுவித்த
வம்மையடி யெம்முடிவைப் பாம். (௪௬)

சோமாசிமாறநாயனர். திருவம்பர்ப்புராணம்.

வாசி மாறன் வழிச்செல லென்பது
சீசி மாறன்பர் செவ்விதென் னுர்களார்
பேசி மாறன்வில் லோன்றெழு நீர்மைச்சோ
மாசி மாறன் மலர்க்கழல் போற்றுவாம். (௪௭)

சேரமான். ஐயடிகள். சீகாளத்திபுராணம்.

வெள்ளியங் குன்றத் துச்சி வீற்றிருந் தருள்வோன் கேட்பத்,
தெள்ளமு தனைய தீஞ்சொற் றிருவுலாச் செய்யுள் செய்தோன்,

றள்ளுடம் பிழித்து முன்னோன் றலந்தொறும் புனைவென்ன டா
ட்டு, வள்ளலென் றிவர்கள் செம்பொன் மலரடி வணக்கஞ்
செய்வாம். (சஅ)

சேரமான்பெருமாணயனுர். திருவாநூர்ப்புராணம்.

பைம்மணிப் பாந்த ளோடும் பஃறினாக் சங்கை சூடு, மைம்
மணி கண்டத் தெண்டோள் வானவன் மதிதோய் ஞாயிற்,
செம்மணிப் புரிசை யாரூர்த் தேவாதி தேவன் றுளின், மும்
மணிக் கோவை சூட்டுஞ் சேரன்றுண் முடியேற் கொள்வாம்.

திருநெல்வேலிப்புராணம்.

ஆரமா லிகைபொற் கொன்றை யணிமுடிக் கடவு ளார்முன்
றுரமா மலையி னெய்தித் தகவுடன் பணிந்து போற்றி
பூரணங் குரைப்ப ஞான வுலாவினை யுணர்ந்து பாடுஞ்
சேரமா னெங்கோன் செய்ய சேவடி சென்னி சேர்ப்பாம். ()

நக்கீரதேவநாயனுர். திருக்காளத்திபுராணம்.

செந்தாது நறைதுளித்த செழுங்கமல மேயானும்
பைந்தாம நறுந்துழாய்த் திணிதடந்தோட் பசியானு
மந்தாதி காண்பரிய காளத்தி யண்ணலார்க்
கந்தாதி கண்டவருந் தமிழ்ப்புலவற் காளானேம். (ருக)

பொய்யடிமையில்லாப்புலவர். சீகாளத்திபுராணம்.

தடவரை முனிவ னீன்ற தமிழ்க்கொழுங் குழவி தன்னைப்
படர்வெயி லுமிழுஞ் சங்கப் பலகையாந் தொட்டி லேற்றி
நடைவர வளர்த்து ஞால நனந்தலை மறுகில் விட்ட
மடனறு புலமை யோரை மனத்தியா நினைத்து மன்றே. (ருஉ)

புகழ்ச்சோழநாயனுர். கருவூர்ப்புராணம்.

அளவிலா னிலைநா தற்குச் சேதிம மாதி யாற்றிக்
களமதி ஞேரா தீர்ந்த சடைத்தலை காண லும்பொற்
கிளர்முடி மிசைப ரித்துக் கேழ்கிள ரெரியின் மூழ்கும்
வளர்புகழ்ச் சோழ ஞர்தம் மலரடி முடிமேல் வைப்பாம்.

அதிபத்தநாயனர். திருநாகைக்காரோணப்புராணம்.

தடிகடற் புகுதல் போலச் சைவமாங் கடலிற் புக்கு
முடிவலை வீசல் போல முதிர்பத்தி வலையை வீசி
நெடியமீன் கவர்தல் போல நிராமய வுமையோர் பாகத்
தடிகளா மீன்க வர்ந்த வதிபத்தர்க் கன்பு செய்வாம். (௫௪)

நெடுமாறநாயனர். திருநெல்வேலிப்புராணம்.

விருப்பொடுதென் மதுரைநக ரரசு செய்தோன் வீணரமண் குண்டர்தமை வென்று வாதி, னெருப்பிடையே யிட்டெடுத்த சண்பை யார்வெண் ணீறணியக் கூன்வெதுப்பு நீங்கி யன்பாய்ப், பொருப்பரசன் மடப்பாவை யிடப்பா கத்தோன் புரிசடையோ னெல்வேலிப் புனிதன் கோயிற், றிருப்பணிகள் செய்தபே றுடையா னின்ற சீர்நெடுமா றன்பாதஞ் சிந்தை செய்வாம். (௫௫)

கோச்செங்கட்சோழநாயனர். திருவம்பர்ப்புராணம்.

நங்க ணூன்முக னண்ணு னெழுதிட
வெங்க ணூன்யமன் மேவான் வருத்துற
வங்க ணனரு ளாலுயர்ந் தான்றகோச்
செங்க ணனடி சென்னி யிருத்தினே. (௫௬)

போதத்துதி. இருடிவிந்தப்புராணம்.

ஞானசம் பந்தன் றன்னை நாவினுக் கரசை யெண்டோள், வானவன் றடுத்தாட் கொண்ட வள்ளலை வாத வூரெங், கோனை யொன்பதிற்றே ழென்னுங் கோதின்மா தவரை நீறு, மேனியி லணிவோர் தம்மை விருப்பொடு கருத்துள் வைப்பாம். (௫௭)

ஆக்ச்செய்யுள் - ௧௪௧௦.

அகத்தியமுனிவராதியோர்வணக்கம்.

தமிழ்த்தெய்வம். சீகாளத்திபுராணம்.

மறைமுதற் கிளந்த வாயான் மதிமுகிழ் முடித்த வேணி
யிறைவர்தம் பெயரை நாட்டி யிலக்கணஞ் செய்யப் பெற்றே
யறைகடல் வரைப்பிற் பாடை யனைத்தும்வென் றாரி யத்தோ
டுறழ்தரு தமிழ்த்தெய் வத்தை யுண்ணினைந் தேத்தல் செய்வாம்

அகத்தியமுனிவர். திருக்காளத்திபுராணம்.

விந்தகிரி யொன்றடக்கி வேதமொரு நான்கடக்குஞ்
சிந்தைதனி னைந்தடக்கிச் சிறுசரகத் தாறடக்கி
வந்துகட லோரேழும் வயிற்றடக்கிப் பொன்முகரி
முந்துதவத் தாற்கொணர்ந்த முனிவனடி முடிபுனைவாம். (௨)

காஞ்சிப்புராணம்.

காசியி னின்றும் போந்து கம்பர்தா மருளப் பெற்று
மாசிலாக் கச்சி மூதூர் மன்னிவீற் றிருந்து பூமே
லாசிலாத் தமிழ்ப ரப்பி யருந்தமிழ்க் குரவு பூண்ட
தேசினன் மலய வெற்பிற் குறுமுனி திருத்தாள் போற்றி. (௩)

திருப்பாதிரிப்புலியூர்ப்புராணம்.

மலையினிற் கடலில் வானினிற் பெருமை முனிவரர் வண்மை
யென் றறிய, வலைகடல் பருகி விந்திய மடக்கி யயிந்திர மகத்
தியம் விளக்கித், துலையெனப் பூமி சமஞ்செய்தப் பொதிகைத்
துணைவியே' டினிதருள் கொழிக்குந், தலைமைசால் கலசக் குறு
முனி துணைத்தாட் சரோருக நாளுமேத் தெடுப்பாம். (௪)

திருக்குற்றலப்புராணம்.

கிளையேந்து மணிநிலவு விரிகூடத் திரிகூடக் கிரிக்கே யாவும்,
விளையேந்து புனற்கரகந் தன்னேடேந்திப் படைத்தபிரான் விடுத்து

(ரு) படைத்த பிரான் விடுத்தல் - பூர்வகர்ப்பத்தில் அயனா
யிருந்தசிவன் அவ்வுருவிட்டு அரியாயிருத்தல்.

நேமி, வளையேந்துங் கரத்துமழு மானேந்திப் பசுந்துளவ மவு லிக் காடு, முளையேந்து மதியேந்தத் துதியேந்துந் தமிழ்முனி தாண் முடிமேற் கொள்வாம். (௫)

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

நெடுமை குறுமை யுயர்பிழிபை ரிரலே யவற்றிற் கெதிர்மறை யாப், படுமேன் மையினிற் செயவல்லான் பரவை யுணலான் மிக்குயர்ந்து, விடுதென் றிசையைச் சமஞ்செயலால் வெற்பை யரத்து ளழுத்துதலாற், கொடுவின்மாலைச் சிவஞ்செயலா லென் னு முனிதாள் குறிக்கொள்வாம். (௬)

திருக்குறுக்கைப்புராணம்.

பழையகாப் பியக்குடியோன் பனம்பாரன் முதலானோர், வி ழையநூற் றிறமுழுதும் விரித்துரைத்துக் குரவுபூண், டுழைய வா மதர்நெடுங்க ணுலோபாமுத் திரையொடுமேன், டமையமா மலயமமர் தமிழ்முனிபொற் றுடொழுவாம். (௭)

தொல்காப்பியம்.

சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்
பரமா சாரியன் பதங்கள்
சிரமேற் கொள்ளுதுந் திகழ்தரற் பெருட்டே. (௮)

சனற்குமாரமுனிவர்முதலியோர். பரமதிமிரபாநு.

சனற்குமர ஞதி தபோதனர்தம் வாக்கெம்
மனத்துமருள் மாற்று மருந்து. (௯)

சங்கற்பநிராகரணம்.

சனற்குமர ஞதி தபோதனர்க்கா ளானே
மெனற்குவர முன்னியற்றி னேம். (௧௦)

சௌநகமுனிவர். அருணகிரிபுராணம்.

அலருமா கமவிதியா லருணகிரி தனையருச்சித் தடிவா ரத்தி,
னுலகேழு முயவுதித்த விலிங்கத்து மருச்சித்தா லயமு மூரும்,

வலமாரும் வானவர்கம் மியனாலே புரிவித்து மகிழ யாருந், தல மேழும் புகழவருந் தவமுயலுங் கவுதமன்றுள் பணிவாந் தாழ்ந்தே. (கக)

பலமுனிவர். திருவாவடுதுறைப்புராணம்.

சமயகுர வரில்வேதா கமப்பொருளை வடமொழியாற் சாற்றி யென்று, முமையொருபா கனைப்பணியுந் தருவாசர் பிருகுமுனி யுயர்புற் பாத, ரமைவுபெறு பதஞ்சலிநா ரதர்ததிசி யுபமனிய ரடிகள் போற்றி, யிமையவர்க டொழும்வேத வியாதரையுஞ் சூதரையு மிறைஞ்சு வாமே. (கஉ)

வியாதமுனிவர். பதிபசுபாசவிளக்கம்.

துக்க சாகரத் துக்கொரு தோணியாம்
பக்கு வச்சுக னைப்பெறு பாக்கியத்
தக்க வான்ம தயாபர னாகிய
மிக்க வேத வியாதனைப் போற்றுவாம். (க௩)

சூதமுனிவர். திருவாப்பனூர்ப்புராணம்.

மூப்பழுத் தருஞ்சொல் வேத முனிக்குழாந் தொழுது கேட்பத், திப்பழுத் தனைய வேணித் திகம்பரன் சிவபு ராணங், காப்பழுத் துமிழுந் தெய்வக் கனித்திரள் சிவண வாய்மை, நாப்பழுத் துமிழுஞ் சூத நற்றவ முனிதாள் போற்றி. (கச)

திருவள்ளுவதேவநாயனர். * தனித்துதி.

திருமுடி மிசையார் மயிர்முடி யழகுந் தீர்க்கபுண் டரநுத லழகுந் - திரண்மணி புயர்தை வருஞ்செவி யழகுந் திகழ்நெடுந் தாடியி னழகு,—மருமுடி செபமா லிகைசின்முத் திரைசேரபயநேர் வலக்கையி னழகு - மமிழ்துறழ் தமிழ்மா மறைமுறை வரத மமைதரு மிடக்கையி னழகுந், சருமுடி யோக பட்டிகை யழகுங் கடிகொள்கீட் கோவண வழகும் - கழல்களிற் றிகிரி வளைவரை யழகுங் கமலநல் லாதனத் தழகுந்,—தருமுடி

* சிவபுராணதிகளில் துதிகிடைக்கவில்லை.

முகிரேயு மயிலையி னிடமாற தவர்கள்கண் டிறைஞ்சவீற் றிருக்குந் - தலைபுகழ்த் திருவள் ளுவரெனு நாம சற்குரு சரணமே சரணம். (கரு)

சிவவாக்கியதேவர். சித்தாந்ததரிசனம்.

சிவவாக் கியதேவர் செம்மொழியைக் கொண்டே
யவவாக் கியத்தையடு வாம். (கசு)

திருவெண்காடநாயனர். திருவெண்காட்டுப்புராணம்.

தம்மகத்திற் செல்வமெலாம் பொய்யென் றெண்ணிச் சத்தியமெய்ப் பொருளுணர்ந்து தவத்தோர் போற்றச், செம்மலுக்குத் திருவிசைப்பா விசைத்துத் தெய்வ சிகாமணியாந் திருவாரூர்ச் செல்வ னூர்க்கு, மும்மணிக்கோ வையும்பகர்ந்து திருவெண் காட்டின் முதல்வருக்கு மகபூசை முடித்தோர் நாகப், பைம்மணித்தார்க் காவிரிப்பூம் பட்டி னத்துப் பட்டினத்துப் பிள்ளைபதம் பரவு வோமே. (கஎ)

சீர்காழிப்புராணம்.

துறவாத மும்மைவினைத் தொடர்பரிந்து மையல்வழிக்
குறவாய பொருணீக்கி யுழுவலன்பிற் கழுமலத்தார்க்
கிறவாமும் மணிமாலை யியற்றியருள் வழிநின்று
பிறவாத பட்டினத்துப் பிள்ளையடி யிணைபோற்றி. (கஅ)

மருதவனபுராணம்.

விளம்புகா ரெனுமிடற்று மருதிறைவன் றிருவருளின் மெய்ம்மை நோக்கிக், களம்புகார் வின்மதன்றன் படைமகளிர் புவியாசை கருதுங் காத, லுளம்புகா ராகிவெறுத் தணைந்தொரு மும் மணிக்கோவை யுகந்து நல்கும், வளம்புகாப் பட்டினத்துப் பிள்ளையெனும் பெரியவர்தாண் மனத்துள் வைப்பாம். ()

திருமாளிகைத்தேவர்முதலியோர். சைவசமயநெறி.

மாளிகைத் தேவன் முதன்மதுர வாக்கினர்தந்
தாளிணைவைப் பாமெந் தலை. (உ0)

பரமததிமிரபானு.

செந்தமிழார் மாளிகைத்தே வன்முதலோர் சேவடியும்
வந்தனைசெய் துய்ந்தே மகிழ்ந்து. (உக)

சங்கற்பநிராகரணம்.

சிந்தித்து மாளிகைத் தேவனெழு வாயரடி
வந்தித்தேங் காணேமுண் மாசு. (உஉ)

இறைவனூற்பயன்.

மதுரகவி மாளிகைத்தே வன்முதலோர் பாதப்
புதுமலரெஞ் சென்னியில்வைப் போம். (உ௩)

அருணகிரிபுராணம்.

நின்மலனின் னருளாலே நீத்துலக வாழ்க்கையினைச்
சொன்மயினைச் சிவனவனைத் துதித்தினிய சொலினலெம்
புன்மையினைப் போக்கியமா ளிகைத்தேவன் முதற்புலவர்
நன்மலர்த்தா ளிணைபணிந்து மனத்தகத்து நாட்டுவமே. (உச)

கருவூர்த்தேவர். கருவூர்ப்புராணம்.

ஊர்ந்தனங் கருவூ ரன்னை யுதரத்தி லினியூ ராமை
சார்ந்தனங் கருவூ ரொன்னத் தவந்தனைத் தாற்றித் தக்கோ
ரார்ந்தநங் கருவூ ரெந்தை யானிலை யடிகள் பாதஞ்
சேர்ந்தநங் கருவூர்த் தேவர் சேவடி சென்னி சேர்ப்பாம். (உரு)

ஹரதத்தசிவாசாரியர். இறைவனூற்பயன்.

நெஞ்சினுநீங் காதெமக்கு நிற்கு மரதத்தன்
கஞ்சனா ராள்வான் கழல். (உசு)

அகோரசிவாசாரியர். இலிங்கபுராணம்.

துன்ப வாரியின் றேற்றித் துகளில்பே
ரின்ப வாரியின் மூழ்குவித் தேர்பெற
வன்பு பூத்த வகோர சிவனடிப்
பொன்செய் தாமரை போற்றி வணங்குவாம். (உஎ)

சங்கரநாராயணர்கோயிற்புராணம்.

பாயு மால்விடைப் பாக னவிற்றிய
தூய வாகம நூற்றுறை போய்மறை
யாயுங் கேள்வி யகோர சிவனடிச்
சேய தாமரை சென்னியிற் சூட்டுவாம். (௨அ)

சேக்கிழார்நாயனார். காஞ்சிப்புராணம்.

தூக்கு சீர்த்திருத் தொண்டத் தொகைவிரி
வாக்கி னாற்சொல்ல வல்லபி ரானெங்கள்
பாக்கி யப்பய னாப்பதி குன்றைவாழ்
சேக்கி ழானடி சென்னி யிருத்துவாம். (௨௯)

திருவானைக்காப்புராணம்.

தொகையா நாவ லூராளி தொடுத்த திருத்தொண் டப்பெருமை, வகையால் விளங்க வுடர்நம்பி யாண்டார் வகுப்ப மற்றதனைத், தகையா வன்பின் விரித்துலகோர் தம்மை யடிமைத் திறப்பாட்டி, னகையா நின்ற சேக்கிழா னொளிர்பொற் கமலத் தாள்பணிவாம். (௩௦)

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

பரவுறு மடியார் மேன்மை பாடவல் லவரொன் றெங்கள்
குரவரு ளொருவ ரன்பிற் குறிக்கொடு துதித்தல் கண்டுந்
தரமிகு சிறப்பு வாய்ந்த தன்மையார் சேக்கி ழானைக்
கரவறத் துதியே மென்னிற் கடும்பிழை யாகு மன்றே. (௩௧)

திருவம்பர்ப்புராணம்.

ஓங்கு சைவத் துயர்பரி பாடையும்
வீங்கு பேரொளிப் பத்திசெய் மேன்மையுந்
தேங்கு பேறுந் தெரித்தருள் சேக்கிழான்
பாங்கு சேர்மலர்ப் பாதம் பரசுவாம். (௩௨)

கச்சியப்பசிவாசாரியர். கந்தபுராணச்சுருக்கம்.

போதமுறு சூதமுனி புகன்ற காந்தப் புகழ்க்கடலிற் படிந்த தன்கட் பொருள தான, மேதகுவன் புனலருந்தி வைய முய்ய

வெய்யதுயர்ப் பிறவியெனும் வெம்மை தீரத், தாதவிழ்பூம் பொழிற் காஞ்சிக் குவட்டி லேறிச் சலதியமு தினைநிகர்செந் தமிழ தான, காதன்மழை பொழிந்தவருட் கொண்ட லான கச்சியப்ப னிருபாத முச்சி வைப்பாம். (௩௩.)

சந்தானகுரவர். சிவப்பிரகாசம்.

தேவர்பிரான் வளர்கயிலை காவல் பூண்ட திருநந்தி யவர்கண த்தோர் செல்வர் பாரிற், பாவியசத் தியஞான தரிசனிக ளடி சேர் பரஞ்சோதி மாமுனிவர் பதியாம் வெண்ணெய், மேவிய சீர் மெய்கண்ட திறலார் மாறு விரவுபுக ழருணந்தி விறலார் செல்வத், தாவிலருண் மறைஞான சம்பந்த ரிவரிச் சந்தானத் தெமையாளுந் தன்மை யோரே. (௩௪)

மெய்கண்டதேவசிவாசாரியர். அருணகிரிபுராணம்.

வேதத்தி னரும்பொருளை விமலனரு ணந்திக்குப்
போதித்த சிவஞான போதத்தைக் குருமரபா
லோதித்தேர்ந் தருந்தமிழா லெமக்குணர்த்தி யெம்மனஞ்
சேதித்த மெய்கண்ட தேவனடி சிந்திப்பாம். (௩௫)

சேதுபுராணம்.

அல்லாத பரசமய வலகைத் தேர்வின் டகலவகல் புனற்பெ ண்ணை யயல்சூழ் வெண்ணெய்ப், டொல்லாத விபமுகத்துப் புத்தே டன்பாற் புனிதசிவா கமப்பொருண்மை பொருந்த வாய்ந்து, நில்லாத நிலையிதுமற் றென்று மொன்றாய் நிற்குநிலை யிது வெனமெய்ந் நெறிதேர்ந் திபாரும், வெல்லாத சிவஞான போத ந் சொன்ன மெய்கண்டான் சரணமுடி மீது கொள்வாம். ()

திருவாரூர்ப்புராணம்.

மைகண்ட மணிமிடற்றோன் விரித்த முன்னூன் மரபுணர்ந்து வழிநூலா வகுத்தே யுண்மை, கைகண்ட சிவஞான போதந் த ந்து கலைமகளை வாழ்வித்துக் கடவுட் கொள்ளாப், பொய்கண்ட சமயமுத லாய பொல்லாப் புன்சமய நிலைகெடுத்த புரைதீர்

வெண்ணெய், மெய்கண்ட நரவர்முதற் குரவர் பொற்றாள் வி
ரைக்கமலப் போதுமுடி மீது கொள்வாம். (௩எ)

திருவெண்காட்டுப்புராணம்.

பன்னுசிவ சமயநெறி வளர வேண்டிப் பரஞ்சோதி யடிகளி
ந்தப் பாரின் மேவி, மன்னுபுகழ்ச் சுவேதவனப் பெருமா னிங்
கே வருகவென விளம்புதலு மவுன நீங்கித், தன்னிகரி லவனத
ருள் பெற்றுச் சைவ சந்தான நெறிதழைக்கத் தமிழ்நூல் செய்
தோ, னன்னையிலன் புடையவன்மெய் கண்ட தேவ னடியவ
ருக் கடியவர்தா ளகத்திற் சேர்ப்பாம். (௩அ)

விநாயகபுராணம்.

சிறிய வாடியிற் பெரியமால் வரைப்பொருள் செறித்தாங்
கறிவு நூல்களின் முடிவெலா மகப்படுத் தவற்றி
னெறியெ லாம்விளக் கியசிவ ஞானபோ தத்தைக்
குறிசெய் தீந்தமி ழாலுரை குரவனைப் பணிவாம். (௩௯)

திருப்பூவணப்புராணம்.

பொய்கண்ட வெவையுமெனப் பொல்லாத கணபதிதான் புக
ன்று பின்னர், மைகண்டத் தடக்குமரன் வழங்குசிவ ஞான
நூல் வகுத்துக் காட்டக், கைகண்ட பின்னருளே கண்ணாகக்
கண்டபெண்ணைப் புனல்சூழ் வெண்ணெய், மெய்கண்ட தேவ
னடி கைகொண்டு கூப்பிமுடி மீது சேர்ப்பாம். (௪0)

சாஸ்திரங்கள். சிவஞானசித்தியார்.

பண்டைமறை வண்டரற்றப் பசுந்தேன் ஞானம் பரிந்தொ
ழுகச் சிவகந்தம் பரந்து நாறக், கண்டவிதழ் யக்ஷமல முகைக
ளெல்லாங் கண்டிறப்பக் காசினிமேல் வந்தவருட் கதிரோன்,
விண்டமலர்ப் பொழில்புடைசூழ் வெண்ணெய் மேவு மெய்
கண்ட தேவன்மிகு சைவ நாதன், புண்டரிக மலர்தாழச் சிரத்
தே வாழும் பொற்பாத மெப்போதும் போற்றல் செய்வாம். ( )

சைவசமயநெறி.

சிந்திப்பாம் வெண்ணெய்நகர் மெய்கண்ட தேவனடி
வந்திப்பாம் வாழ்த்திமகிழ் வாம். (சஉ)

பரமததிமிரபானு.

வித்தகனை வெண்ணெய்நகர் மெய்கண்ட தேவனெனு
முத்தமனை வைப்பா முளத்து. (சங)

சங்கற்பநிராகரணம்.

திருவெண்ணெய் மாநகருண் மெய்கண்ட தேவ
னருளியவாக் காலரித்தா மாசு. (சச)

இறைவனூற்பயன்.

வேதகனை வெண்ணெய்நகர் மெய்கண்ட தேவனெனும்
போதகனைப் போதகம்வைப் போம். (சரு)

சித்தாந்ததரிசனம்.

மெய்கண்டேன் மேற்பிறவி காணேன் திருவெண்ணெய்
மெய்கண்டா னூலைவினு வி. (சசு)

சிவபுண்ணியத்தெளிவு.

நற்றமி ழார்சிவ ஞான போதநூற்
சொற்றுயிர்க் கியல்பதாஞ் சுகோத யந்தரக்
சற்றவன் வெண்ணெய்மெய் கண்ட தேசிகன்
கொற்றமார் குரைகழல் குழைந்து போற்றுவாம். (சஎ)

அருணந்திசிவாசாரியர். சிவபுண்ணியத்தெளிவு.

புன்னெறி யகற்றிய போத சூத்திரத்
தின்னெறி விளங்குநூ லிலங்கச் செய்துமே
னன்னெறி காட்டரு ணந்தி தேசிகன்
றன்னிரு பங்கய சரணம் போற்றுவாம். (சஅ)

பரமததிமிரபானு.

ஆர்ந்து நினைவா மருணந்தி தேவனடி
சார்ந்தா ரடியிணையுந் தாழ்ந்து. (சகூ)

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர். சிவப்பிரகாசம்.

பார்திகழ வளர்சாம வேத மல்சப் பராசரமா முனிமரபு பயில ஞானச், சார்வுதர வந்தருளி யெம்மை யாண்ட சைவசிகா மணிமருதத் தலைவ னந்தண், கார்மருவு பொழில்புடைசூழ் மதின்மீதே மதியங் கடவாமை நெடுங்கொடியின் கரந்தகையுங் கடந்தைச், சீர்நிலவு மறைஞான சம்பந்த னெந்தை திருவளரு மலரடிகள் சென்னி வைப்பாம். (௫0)

உமாபதிசிவாசாரியர். சிவபுண்ணியந்தெளிவு.

சொற்றரு முதல்வழித் தொன்மை நான்முறை
கற்றெளிர் சிவப்பிர காச நூல்புகல்
கொற்றவன் குடிவரு குரவ னெம்மையா
ணற்றவன் பதமக நாட்டு வாமரோ. (௫க)

நமச்சிவாயதேசிகர். காஞ்சிப்புராணம்.

கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான போதநெறி காட்டும் வெண்ணெய், பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர் மெய்ஞ்ஞான பானு வாகிக், குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ் குருநமச்சி வாய தேவன், சயிலாதி மரபுடையோன் றிருமரபு நீடூழி தழைக மாதோ. (௫உ)

விநாயகபுராணம்.

இருவினை யநாதி நிற்றற் கேதுவு மிருள நாதி
மருவிய செயலு நீங்கும் வண்ணமு மற்றுந் தேற்றி
யருள்பதித் தெனையு மாட்கொண் டாவடு துறைக்கண் வாழுந்
திருவளர் நமச்சி வாய தேசிகன் மலர்த்தாள் போற்றி. (௫௩)

திருத்தணிகைப்புராணம்.

அருள்வளர் நந்தி மேதக விளக்கி யருள்சிவ ஞானபோ தத்தைத், தெருள்வளர் தமிழ்ச்செய் தளித்தமெய் கண்ட தேவனற் சந்ததி விளங்க, வருமொரு துறைசைத் திருநகர் நமச்சிவாயதே சிகனொடு மிந்தக், குருபரன் வழிவந் தருணனி கொழிக்குங் குரவர்கள் பலரையுந் துதிப்பாம். (௫௪)

பேரூர்ப்புராணம்.

அங்கணர்தங் கயிலைவரை நந்திவின் றருளு மருணூலை மொழிபெயர்த்த வாசிரியன் மரபிற், றங்குதுறை சையினமச்சி வாயர்மறை ஞானர் தயங்கியவம் பலவாண ருருத்திரகோ டியர்மா, மங்கலவே லப்பரிரு குமாரசா மிகண்மா சிலாமணியா ரிராமலிங்கர் வயங்கிருவே லப்ப, ரிங்கணுயர் திருச்சிற்றம் பலவரிரு டுமித்திட் டெனையாளம் பலவாண ரிவர்களையேத் தெடுப்பாம். (௫௫)

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

அறைகடல்சூ ழுலகிரியா வருமுண்மை சொலக்கேண்மி னறமுயன்று, மறைமுதலா கியகலையோ திடல்வேண்டா வவையனைத்தும் வயங்கி நாளு, முறைதிருவா வடுதுறையெங் குருநமச்சி வாயன்பே ரொன்றேயோத, விறையிலிக பரமுத்தி யுண்டாகு மலவகொடுப்ப திவைமேலென்னே. (௫௬)

திருக்குடந்தைப்புராணம்.

ஆலமிசா மிடற்றுச் சிவத்தினைச் சூழி னனைத்தையுஞ் சூழ்ந்தா மென்று, மூலமா ரொருகோட் டண்ணல்சூழ்ந் தாங்கு மோனமார் முனிவரர் செருங்குங், கோலமார் துறைசை வளர்நமச்சிவாய குரவனைத் துதித்திடி னளவாச், சீலமா ரருட்சந் தானமா குரவர் திறனெலாந் துதித்ததாய் விடுமே. (௫௭)

ஞானப்பிரகாசதேசிகர். திருவாரூர்ப்புராணம்.

இருந்தமிழ்ப் புலவ ருய்வா னிபவன மழவை யென்னுந்
திருந்துசீர்த் தலபு ராணத் தெள்ளமு தளித்த செல்வப்
பெரும்புகழ்க் கமலை ஞானப் பிரகாச னெனும்பேர் பெற்ற
வருங்கலைத் திளைய முத வருட்கடற் கன்பு செய்வாம். (௫௮)

கந்தபுராணச்சுருக்கம்.

கடியதிரி மலவிருளைக் கடிய ஞான கரமுதவ வெதிர்செறிந்து கண்டோர் தங்கள், வடிவுடைய விதயசரோ ருகங்க ளெல்லா மலரவவ மதிநிலவு மழுங்கித் தாழப், படியடியர் கண்டுதொழ

மண்டு சேர்த்திப் பரன்கமலை யெழுந்தவருட் பானு வெண்மைப் பொடியணியு மெழின்ஞானப் பிரகா சன்றன் பூங்கமல மலரடிகள் போற்றி போற்றி. (ருகூ)

ஞானசம்பந்ததேசிகர். ஷ.

சீரணியு நுதலின்விழி மழுமா னுகந் திருந்துமெரி பொருந்தும்விடந் தெரிந்தி டாமற், றாரணியன் பனையாள வவர்போல் வந்த சைவசிகா மணியெவர்க்குந் தலைவ னெங்கோன், காரணியு நெடியபொழிற் கமலை வேந்தன் கருணைமழை பொழியுமிரு கடைக்க ணாளன், பார்புகழு ஞானசம் பந்த னெந்தை பரமனிரு சரணமலர் பரவி வாழ்வாம். (கூ0)

குகைமறைஞானதேசிகர். சிவபுண்ணியத்தெளிவு.

மாசிலா கமமெலாம் வரம்பு கண்டுயிர்ப்
பாசிவே ரறத்தமிழ்ப் பனுவல் செய்தவன்
றேசமார் குகைமறை ஞான தேசிகன்
வாசமா மலர்ப்பதம் வணங்கு வாமரோ. (கூக)

மாசிலாமணித்தேசிகர். உத்தரகோசமங்கைப்புராணம்.

ஆசில்சீ ரகச்சமயக் கமலங்கள் வாய்திறப்ப வவிச்சை யென்னு, மூசுபே ரிருள்கரப்பப் புறச்சமயக் குமுதங்கண் முகங்கள் கூம்பத், தேசுலாஞ் சிவஞானச் சுடர்பரப்பி யிரவியெனத் திகழு மாரூர், மாசிலா மணிஞான சம்பந்தன் பூங்கழல்கள் வணங்கல் செய்வாம். (கூஉ)

வேலப்பதேசிகர். காஞ்சிப்புராணம்.

எவ்வெவகோட் படுபொருளு மஞ்செழுத்தி னடக்கியவற் றியல்பு காட்டி, மெய்வகையஞ் சவத்தையினு நிற்குமுறை யோதுமுறை விளங்கத் தேற்றி, யவ்வெழுத்தி னுள்ளீடு மறிவித்துச் சிவபோகத் தழுத்தி நாயேன், செய்வினையுங் கைக்கொண்ட வேலப்ப தேசிகன்றாள் சென்னி சேர்ப்பாம். (கூங)

சிவஞானசுவாமிகள். திருமாணிக்குழிப்புராணம்.

வடிவெழுத்தும் பெயரெழுத்துந் தன்மையெழுத் துந்தெரித்து வழக்கிற் காட்டி, முடிவெழுத்தி னுக்கவே றிலயத்தாற் பொருட்பகுதி முற்றுங் காட்டி, யுடலெழுத்துஞ் சார்பெழுத்து முயிரெழுத்து மயன்முதலோ ரெழுத்திற் காட்டி, மடமையறுத் தருமிறைசைச் சிவஞான சாமியிரு மலர்த்தாள் போற்றி. ()

ஆகச்செய்யுள் - ௧௬௭௪.

அல்லமதேவராதியோர்வணக்கம்.

அல்லமதேவர். பிரபுலிங்கலீலை.

கலையை மதிக்கும் புலவர்தமைச் சித்தர் குழாத்தைக் கடவுளரை, நிலையை மதிக்கு முனிவரரைத் திசைமா முகனை நிரைவளையாச், சிலையை மிதிக்கு நெடியோனை விழுங்கி யுமிழாத் திறன்மாயை, தலையை மிதிக்கு மல்லமன்செங் கமல மலர்த்தா டலைக்கணிவாம். (௧)

வீரசைவசமயநூரவர்கள். வசவபுராணம்.

தெருளு மல்லம தேவனி ரேவணன்
மருள சித்தனல் லேகோரா மையன்சீ
ரருளும் பண்டிதா ராத்திரி யன்பதம்
வெருளி லன்பின் விழைந்து பணிகுவாம். (௨)

வீரசிங்காதனபுராணம்.

ஆதிசதா சிவனீசன் மகேசனுருத் திரன்கமல வடிகள் போற்றி, யாதியே காக்கன்றுவி தாக்கன்பஞ் சாக்கன்சடாக் கன்றாள் போற்றி, யாதியிரோ ணுகன்றுரு கன்கோகன் னன்சங்கு கனன்றாள் போற்றி, யாதியிரே வணன்மருள னேகோரா மன்பண்டிதன்றாள் போற்றி. (௩)

சிவனருளி னுருவமெனு மல்லமையன் வசவேசன் றிருத்தா ளேத்திச், சிவனருளிற் பிரசாதத் துதித்தசென்ன வசவணன் சே வடிகள் வாழ்த்திச், சிவனருளிற் றிருக்கயிலைக் கேகிநிதம் வருஞ்சித்த ராமற் போற்றிச், சிவனருளும் வீரேசர் படிவமடி வாலையன்றுட் டினஞ்சே விப்பாம். (௪)

வசவேசர். பிரபுலிங்கலீலை.

வெள்ள வேணிப் பெருந்தகைக்கி யாஞ்செய் யடிமை மெய் யாகக், கள்ள வேடம் புனைந்திருந்த கள்வ ரெல்லாங் களங்க மறு, முள்ள மோடு மெய்யடியா ராக வுள்ளத் துள்ளுமருள், வள்ள லாகும் வசவேசன் மலர்த்தா டலையால் வணங்குவாம்.()

சித்தாந்தசிகாமணி.

எண்ணிகழ்ந்த வண்டமெலாம் வலம்புரிந்த தெனவுமைமா னீன்ற வேழந், தண்ணிகழ்ந்த நறுங்கொன்றைச் சடையொருவன் றனைச்சூழ்ந்த தகைமை போல, மண்ணிகழ்ந்த சிவசரணர் தமையெலாந் தொழுந்தகைமை வாய்ப்ப வெங்க, ணுண்ணிகழ்ந்த வசவனெனும் பெயருடையோன் றனைவணங்கி யுவகை கூர்வாம். (௬)

வசவபுராணம்.

இசையுங் கல்வியு மெண்வகைச் சித்தியும்
விசய தன்மமு மேதகு செல்வமு
மசைவி லின்பமு மானந்த முத்தியும்
வசவ வென்று வசனிக்க வுன்னவாம். (எ)

சானந்தகணேசபுராணம்.

மல்ல லம்புவி மீதுவ லைந்துகொண்
டெல்லை யின்றி யிருந்த சமணனு
மல்ல கற்றி யருள்வச வேசனை
யொல்லை யேத்தி யுளத்திருண் மாற்றுவாம். (அ)

நிஷ்டானுபூதி.

சிவசமயப் பயிர்தழையப் பரசயயக் களைநீங்கத் திகழ்வே தத்தோ, டுவமையிலா கமநீதி யோங்கவருஞ் வசவணர்தா ளுவ ந்து போற்றி, யவமறுமா றங்கலிங்கங் கலைமுகஞ்சா தாக்கியம் பத் தியத்தஞ் சத்தி, யிவைகளொரு வடிவாய சென்னவச வே சர்பத மிறைஞ்சு வோமே. (௧௰)

சேன்னவசவேசர். பிரபுலிங்கலீலை.

பங்க வளற்று வழிமாற்றி யொருநல் வழியைப் பகர்வாற்போற்
றங்கண் மதியிற் பலபிதற்றுஞ் சமய ருரைக டமைநீக்கி
யங்க நிலையிற் றிலிங்கநிலை யிற்றென் றருளும் வீரசைவ
சிங்க நிலைத்த வருட்சென்ன வசவன் றிருத்தாள் சிரத்தணிவாம்

ஆராத்திரியபுராணம்.

முன்னமல ஞானசர மூர்த்தியுயி ரானு
ரன்னசர மூர்த்திபிர சர்தவுட லானார்
தந்நிகரி னந்திக டமக்குமரு மானார்
சென்னவச வேசுரர் திருக்கழ றுதிப்பாம். (௧௧)

மடிவாலமாச்சையர். பிரபுலிங்கலீலை.

வார்க்குங் குமமென் முலைபாக னடியா ரறுவை மாசடித் துத், தீர்க்குஞ் செயல்போல் விச்சலமன் னவன்றன் சேனை செய்யிழையைத்; தாக்குங் கர்வாள் கொடுசின்ன பின்ன மாகத் தடிந்திட்டுப், போக்குங் கருணை மடிவால மாச்சன் பொன் னங் கழல்போற்றி. (௧௨)

ஆராத்திரியபுராணம்.

தந்தையனை தம்மிடை சனித்தவ ரலாராய்
வந்தமல னன்பர்துகின் மாசதகல் வித்தே
யெந்தையரு ணிட்டையி னிருந்திறல் வழாத
சிந்தைமடி வாலையர் திதிப்பத மதிப்பாம். (௧௩)

சிவஞானபாலையதேசிகர். வசவபுராணம்.

பார்வி ளங்கும் படியுருக் கொண்டவ
னேர்வி ளங்கசின் றுண்டரு ணின்மலன்
சீர்வி ளங்குஞ் சிவஞான தேசிக
னேர்வி ளங்கு மலர்ப்பத மேத்துவாம். (௧௪)

மயூராசலபுராணம்.

மாலயனு தியர்பரவுஞ் சிவகணத்தி னதிபனுமை மகிழ்ந் தனேவ, வேலையுதித் தேமயிலை மலைமேவிக் குமரனுடன் விழை போ ராற்றிச், சாலவவ னருடாங்கி யன்னவனோ டினிதமர்ந்த தவத்தர் போற்றும், பாலசித்த னுமெங்கள் சிவஞான தேசிகன ருள் பணிந்து வாழ்வாம். (௧௫)

மழையமல்லையதேசிகர். வீரசிங்காதனபுராணம்.

ஆர ணம்முத லாகமத் தளவைபூ வளந்த
கார ணன்சுரர் நான்முகன் காணொணு தபரி
பூர ணம்பொலி மழையமல் லயனெனப் புவியிற்
பார ணம்பெற நடித்தவன் பதம்பர வுதுமால். (௧௬)

குகைநமச்சிவாயதேசிகர். நிஷ்டானுபூதி.

அன்னமயம் பிராணமய மனோமயம்விஞ் ஞான மானந்த மயத்தினுட னைங்கோச மாய, வின்னன்மய நீங்கியமெய்ஞ் ஞானியுளங் குகையா வெப்பொழுது நீங்காம விசைந்துமிக வாழ்வோன், பன்னரிய விரிவுயரஞ் சமனதிக மிவைகள் பகர்வரிதாய்ப் பிரமன்முதற் பண்ணவர்த முளத்து, முன்னரிய வோநமச்சி வாயகுரு ராய னுபயசர ணமதுளத்து முச்சியினும் வைப்பாம்.

குருநமச்சிவாயதேசிகர். நிஷ்டானுபூதி.

சீலமிகுங் குகைநமச்சி வாயர்கர சாதனராய்த் திகழு மன்பாற், பாலினுறு சுவைபோலப் பனுவலவர் மீதினுமம் பலவர் மீதுங், கோலமுட னேபொழியுங் குருநமச்சி வாயர்பதங் குழை

ந்து போற்றித், தாலமிசை நிலவவரு சிவசரண ரனைவரையுந் தாழ்ந்துய் வாமே. (கஅ)

சிவப்பிரகாசதேசிகர். வைராக்கியதீபம்.

அருந்திய காலத் தற்பமாப் பிற்பே ரௌடத முடலினின் றுடலை, வருந்தல்செய் பிணியெல் லாமகற் றுதலின் வஞ்சனே னெஞ்சின்மாற் றரிதா, யிருந்தவெப் பற்றும் பிற்றைநாள் களின்விட் டேகவன் றேகடைக் கணித்தல், புரிந்தநங் குரவ னருளிருந் தமையெப் பொழுதுமுண் ணினைந்துவாழ்த் திடுவோம்.()

திரிசூலகிரிபுராணம்.

தருவருட னிமையவர்க டகுமா யோகர் தவமுனிவர் சாரணர்க டபன ரேனை, யிருவருடல் வருந்தியழன் மெழுகு போலவிரந்துநிற்புக் கொடுவினையா லெண்ணில் காலங், கருவருடவலமர்ந்து கலங்கு மென்னைக் காதலிநீ வகம்போலப் பூவி மேலய்ந்து, திருவருடந் திருமையற வலிந்தாட் கொண்ட சிவப்பிர கா சனைநாளுஞ் சிந்தை செய்வாம். (உ0)

துளத்தூர்ப்புராணம்.

கயிலையங் கிரியிற் பரனொடு சூள்செய் கௌரியிப் புவிவாவிடுத்த, மயிலியன் மாயை மனச்செருக் சொழித்து வசவனுதியர்க்குமெய்ஞ் ஞானம், பயிலிய லருளு மல்லம னேயிப் படியடுத் தனனெனுந் துறையூர், வயினருட் குரவன் சிவப்பிர காசன் மலர்ப்பதஞ் சென்னிமேற் புனைவாம். (உக)

தருதேவதேசிகர். நல்லூர்ப்புராணம்.

சாலத்தா னருளுடைய னெனுந்தகைமை சாதிப்பப்
பாலத்தார் விழியோடு பணிமுதலாம் பணிமறைத்து
மாலத்தான் புவியிடத்து வருங்கால மயக்குநாக்
கொலத்தா னெனையாண்ட குருதேவன் றனைப்பணிவாம்.(உஉ)

சீகாளத்திபுராணம்.

புனிற்றிளந் திங்கள் வேய்ந்த புரிவளர் சடையு நெற்றிக்
கனற்றிரு விழியு மானுங் கரந்துவந் தென்னைப் பாச
மனைத்தையு மறுத்தாட் கொண்ட வருட்குரு தேவ னென்னுந்
தனிப்பெருங் கருணை வள்ள றன்னடி மனத்துள் வைப்பாம். ()

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள். நல்லூர்ப்புராணம்.

எவர்க்குமெய்ஞ் ஞான சோதி யியுமா ணிக்க மாகி
யுவப்பொடு வெறுப்பு மாகி யுற்றிடு விடயத் தெய்தும்
பவப்பெரும் புணரி நீந்தப் பாரதி யாகு மெங்கள்
சிவப்பிர காச தேவன் றிருவடி சென்னி சேர்ப்பாம். (௨௪)

சீகாளத்திபுராணம்.

புனையெழில் வடிவி னுளோர் பொதுமகட் கண்ட வைந்தர்
மனமெனப் புலவர் நெஞ்ச மருளுமின் றமிழ்ப்பா யாலே
சினவிடை யவற்கே சாத்துஞ் சிவப்பிர காச னென்னு
முனிவனெம் மடிகள் பாத முளரிகள் சென்னி சேர்ப்பாம். ()

எவனொரு நொடியி லெண்ணு திசைத்தோர் செய்யுண் மற்றை
கவிகள்பன் னுணி னைந்த காப்பியங் கட்கு மேலாக்
மெவனிறை முதனு மத்தோ டியைதரும் விளக்கப் பேரோ
னவனொடு பிறப்பெ மக்கீண் டளித்தபால் வாழ்க மன்னோ. ()

மயூராசலபுராணம்.

வெங்கையெனுந் திருத்தலத்தில் விழைவுறுசா முண்டியிலம் விலக வேதம், பொங்குமுது குன்றிடைமாங் கனிக்குமுனிந் தோன்வருந்தப் புகன்ற வாதின், மங்கிடச்செந் தூர்ப்புலவ னருட்கவிசொல் வீரசைவ மணியாய் வந்த, வெங்கள்சிவப் பிர காச னிணையடித்தா மரைவாச மெம்முள் வாசம். (௨௭)

சொரூபானந்தசுவாமிகள். ஈசுரகீதை.

இலங்கிய மறைக ளுன்கு மியம்புதற் கியலா தென்ன
மலங்கிய சிந்தை யோடு வானவர் மூவர் நிற்க

விலங்கிய லனைய வென்னை வேதகஞ் செய்தென் னுள்ளே
துலங்கிய சொரூபா னந்தன் றுணையடி தொழுதல் செய்வாம்.

பிரமகீதை.

முன்னோற் சுருதி யோதி முடிவுறற் கரிய தாக
வின்னமத் தேவர் மூவ ரெய்துதற் கிடரே மேவத்
தன்னையிப் படியே காணத் தானளித் தெனக்கோர் வார்த்தை[ம்
சொன்னநற் சொரூபா னந்தச் சோதியைத் தொழுதல்செய்வா

காளத்திதேசிகர். வைராக்கியதீபம்.

எப்பொருள் களுமா யொப்புயர் வின்றி யிருந்ததன் னுருவிறை குறையா, தப்படி யிருக்க வாலியா நீரி னருளிறை யாயெமக் கேம, வைப்பென வன்னை யெனப்பிதா வெனக்கண் மணியெனத் துவப்பய னெனவுட், செப்புயி ரெனவந் தாண்டகாளத்தி தேசிகன் றிருவடி பணிவாம். (௩௦)

வைராக்கியசதகவுரைக்காப்பு.

மறைமுடி வதனில் விளங்கிடு மொளியே மனிதரைப் போல் வந்த தெனுமென், சிறைதவிர்த் தாண்ட சிவப்பிர காச தேசிகன் றன்னைமற் றவன்ற, னறைமல ரடியைப் போற்றிடுஞ் சாந்த நாயகன் றன்னைமற் றவன்ற, னிறையருள் பெற்ற பழனிமா முனியை நெஞ்சினு ளிருத்தியே பணிவாம். (௩௧)

சாந்தலிங்கசுவாமிகள். ஷ சதகதீபவுரைக்காப்பு.

போந்தெ முயிர்க்குயி, ராந்துணை யொத்த
சாந்தையர் தம்பத, மேந்து கருத்தே. (௩௨)

ஆய்ந்த வின்பம், வாய்ந்துள நிறையச்
சார்ந்தை யன்பதம், யாந்தொழு வோமே. (௩௩)

குமாரதேவசுவாமிகள். பஞ்சாதிகாரவிளக்கம்.

ஐந்தொழிலி னுலகற்றி யனுக்கிரக மொன்று மருளுடனே கொண்டுபர திருஞான வடிவாய், வந்தருளித் தீவகத்தாற்

பறவையகப் படுத்து மாறாதுபோ னுயேனை வழியடிமை கொண்டு, சிந்தைதனிற் சிவஞானப் பேரொளியைக் காட்டித் திரிமலவல் லிருடெரிந்து சிற்சுகத்தே வைக்கு, நந்துலவு நதிபுடைசூழ் முதுகிரிவாழ் குமார நாயகனைத் தூயவுளத் தேமிகவைத்திடுவாம். (௩௪)

சிதம்பரசுவாமிகள். தனி.

நவகுண முக்கு றும்பு நவைகண்மற் றனைத்துந் தீர்ந்து
பவகுணஞ் சற்றுந் தாக்காப் பரமயோ கிகளாய் நின்ற
சிவகுணச் செல்வர் போற்றுஞ் சிதம்பர தேவா வென்ற
னவகுணம் போக்கி யாள்வ தையநின் கடன தாமால். (௩௫)

சிவசரணர். பிரபுலிங்கலீலை.

பரவை கேள்வன் திருத்தொண்டத் தொகையு ளடியார் பத்தி
முருவ மாகு நஞ்சோம நாதன் றுதியு ளுறுசரண [யெலா
ரரவ வணியா னடியார்கண் மற்றை யவர்க ளனைவருந்தாம்
விரவி நாளு மிருப்பவிடக் கொடுக்கு முள்ளம் விரிந்தன்றே. ()

வசவபுராணம்.

பண்டு செய்த பழவினை யிவ்வுடல்
கொண்டு செய்த கொடுமை குலையவே
தண்ட நாதர் முதலாஞ் சரணர்தம்
புண்ட ரீக மலர்ப்பதம் போற்றுவாம். (௩௭)

சேதுபுராணம்.

முன்னடைய வரியசிவ முத்தி பெற்றோர் மூதலகி லதுவிரும்பி முயலா நின்றோர், பின்னடைய வருமவர்கண் முதலா யுள்ள பிள்ளையிள வெள்ளைமதி பிறங்கு வேணி, மின்னடையு மணிமவுலி வேத கீதன் வெண்ணீறுங் கண்டிகையு மெய்வி டாமற், றன்னடைநன் னெறிதம்மை யடைந்து ளார்க்குந் தருந்தொண்டர் பெருந்தொண்டு தலைமேற் கொள்வாம். (௩௮)

தருவணக்கம். போத பிரமகீதை.

நித்த னிர்க்குண னின்மல னீடொளிச்
சுத்த னேகன் சுருதித் தொடர்பிலா
னத்த னென்னையு மாண்ட வருளினன்
றத்து வன்றிருத் தாளை வணங்குவாம். (௩௯)

சிவஞானதீபம்.

திருமறைமா முனிவருக்கன் றால நீழற் றிருந்தவற முணர்த்தபெருந் தகைதா னிந்த, விருநிலமே லருளுருவாய் வந்து தோன்றி யியைந்திடுநெற் றவிடுமுளை யுமிபோ லேய்ந்த, திரிமல வே ரினைகினைவா னுாயான் ஞானச் செய்கையினு லறுத்திரு தாள் சென்னி சூட்டுங், குருபரனை மருளுலக வாதை நீக்குங் குணக்கடலை மனத்திலுற வணக்கஞ் செய்வாம். (௪0)

வைராக்கியதீபம்.

தாயினு மிரங்கியென் றனைவந் தாண்டரு
ளேய்வன் சரணமே சுமக்க வென்றலை
வாய்துதி செயக்கர மலர்க ளேய்த்தொழ
நேயமோ டநுதின நினைக்க நெஞ்சமே. (௪௧)

வாழ்த்து. கந்தபுராணம்.

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்க ளோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக வுலக மெல்லாம். (௪௨)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவபுராணதி தோத்திரமஞ்சரி முற்றிற்று.

நோட்டாகக் குறிக்கப்பட்ட செய்யுள் ஐந்தொடு.

ஆகச்செய்யுள் - கருஉக.

உ

கணபதிதுணை.

அருஞ்செய்யுட்குறிப்பு.

விநாயகக்கடவுள்வணக்கம்.

(சுசு) திருக்கைலையில் சிவபெருமானருளியபடி உமாதேவியார் பசுவுருக்கொண்டு, பெருமானைப்பூசிக்கத் திருவாவடுதுறையையடைந்தவழி விநாயகக்கடவுளும் தாய்ப்பசுவைவிட்டுப்பிரியாதகன்றுபோல் உடனணுகினரென்பது அத்தலபுராணம்.

(கசஅ) அங்கதேசத்தைச் சார்ந்த காந்திபுரத்திலிருந்த இரௌத்திரகேதுவென்னும் அந்தணன்புதல்வரான தேவாந்தகனும் நராந்தகனும் நாரதமுனிவருபதேசப்படி சிவபெருமானை நோக்கித்தவம்புரிந்து, விநாயகராலன்றி மற்றையரால் இறவாவரம்பெற்று, அசுரசம்பந்தராய்த் தேவர்கட்கு இடையூற்றை விளைக்குங்கால், அத்தேவரைப்பெற்ற அதிதி இவர்களைக்கொல்வான் பெருவரங்கிடந்து விநாயகரையேமகவாகப்பெற்று வளர்த்தனள். அதனையறிந்த நராந்தகனது ஏவலால்வந்த விரசை துந்துபி உத்தவன்முதலிய அசுரர்களையும் சேனையோடுவந்த அம்மூன் அந்தகன் துங்கனையும் விநாயகக்கடவுள் கொன்றதுமன்றி, அவர்களைப்பெற்ற பிரமரையென்பவள் அவனேவலால் அதிதிவடிவங்கொண்டுவந்தளித்த விஷங்கலந்த பண்டங்களையும்உண்டு, அவளையும் பிறரையும் மடித்தனரென்பது விநாயகபுராணம் மகோற்கடர் சரித்திரமாகலின் இங்ஙனந்துதித்தனர்.

(கடுஎ) விநாயகக்கடவுளை அடைபவர்பால்விலகும் அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமயம் ஆனந்தமயமென்னும் ஐங்கோசங்களையும் ஐங்கரங்களும், அக்கோசநிவர்த்திக்குரிய சரியையாதி நாற்சாதனங்களையும் நாற்றோளும், அச்சாதனவழி நிற்பார்க்கொழியும் சாக்கிராதி மூன்றையும் முக்கண்களும், அவையொழிந்தவழியெய்தும் துரியம் துரியாதீதமிரண்டையும் இருமதப்பெருக்குமும், இவ்வனுபவர்பால் நிலைபெறும் சிவபாவனையொன்றையும் ஒற்றைமருப்பும், காட்டுமென்றது

இலக்கத்தானேயன்று: அக்கோசம் தவிர்வித்தலாதிய குண முடைமையும் பற்றி என்க. சாக்கிராதிமூன்றும் பந்தத்திற்கு ஏதுவாகலின் கீழவத்தையென்றும், துரியதுரியாதீதங்கள் முத்திக்கு ஏதுவாகலின் மேலவத்தையென்றும் கூறப்பட்டன.

பரசிவவணக்கம்.

(கOரு) முற்காலத்திலே சிவபெருமானருளால் அயோநிஜரா ய்க் கடலிலுதித்துப் பாலவயதோடு சித்திபெற் றிருந்தமை யால் பாலசித்தரெனப்பெயர்பூண்டு மயூராசலத்திற் றவம்புரிந் திருந்த சங்குகர்ணர், தம்பால் புதல்வியராயெழுந்தருளிய தெ ய்வயானையம்மையையும் வள்ளியம்மையையும் புரக்குங்கால், உட்புகத்தொடங்கிய முருகக்கடவுளோடுபொருது அவரருள் பெற்று, அவ்விருவரையும் அவர்க்குத்திருமணம்புரிவித்து, சிவ பெருமானருளியவாறே யாவருக்கும் சிவஞானோபதேசம்புரிந்து சிவஞானதேசிகரெனவிளங்கி, அத்தலத்தே சிவலிங்கத்தொடுங் கினரென்பது புராணசரித்திரம். இது முருகக்கடவுள்துதியி னும் தேவிமார்துதியினும் வருதலுணர்க.

பராசத்திவணக்கம்.

(ரு) சிறிதாயினுனும் கரியாயினுனுமாகிய அத்தகைய சிவபெ ருமானும் துணைக்காரணமென்றமையின், சிவபெருமானே சக த்திற்கு நிமித்தகாரணமென்னுஞ்சுருதியை ஈண்டுத் தழுவாது, சத்தியே சகத்திற்கு நிமித்தகாரணமென்னுஞ் சுருதியைத் தழுவித் துதித்தமை, அண்டங்களீன்றாளென்னும் பெயரானே அமைந்துகிடப்பதுணர்க. ஆகவே, முக்காரணங்களுள் மாயை முதற்காரணமென்பது ஈரிடத்தும் உடன்பாடே என்க.

(சு) பங்கயற்கணரிய - பங்கயற்கு அண்ணரிய. இங்கு அயற் கண் அகனுலகம்-இவ்வண்டத்து அகனுலகமும்-வேற்றண்டத்து அகனுலகமும். கொங்கய்-போலி. கள் மலர் அல் கூந்தல் - தே னிரம்பிய மலரணிந்த இருளளகம். கருங்கண், மலர்க்கூந்தல் எனலுமாம்.

(அ) இமையம் தண்மையொன்றே தருவதாகத் தாம் தண் மையும் வெம்மையும் தருதலானும், மேரு ஒருதினம் சிவபெ ருமான் சிறிதுகுழைத்த துணையானே சாய்தலுடையதாகத்

தாம தினமுங்குழைத்து'ற் சாயாத்தகையானும், மந்தாம் பிரா னுக்கு விடமளித்ததாகத் தாம் அமுதையே அளித்தலானும், கைலை சிவபெருமானாகிய கணவரை இடையீடின்றிச் சேர்ந் திருந்தும் பிரிவுற்றார்க்குரிய வெண்ணிற முடையதாகத் தாம் செந்நிறம் பெற்றிருத்தலானும், நிகர்வனவல்லவென்று அவற் றினை நீக்கி, மலயமலையை நிகர்த்துவிளங்கும் தனம் என்க. கௌணியகுலத்தராகிய பிள்ளையார்க்குத் தாம் தமிழ்சுரந்த ளித்தல்போன்று தமிழாசிரியரமரும் மலயமும் பூமியிலுள்ளா ர்க்குத் தமிழ்சுரந்தளித்தலின் அதனை நிகர்த்ததென்பது. பூமி யையுணர்த்தும் க்ஷௌணியென்னும் வடமொழி தமிழில் கௌ ணியெனத் தற்பவமாயிற்று. தந்து இமையமும், பயின்று மே ருவும், உதவி மந்தரமும், ஒருவினவென இயைதலின் நிரனிறை.

(சுக) திமிரம்போலும் மூலமலம் மாயாமலம் கன்மமலமென் னு மூன்றும் ஒருங்கணுகிக் கலகத்தைவிளைக்கும்; அகங்சரித்த லுடைய அக்கூட்டங்களையெல்லாம் முற்றுஞ் சேதித்தோம்; இனி எந்நாளும் தகுதிபெற்ற அன்பு சுருங்சேம்; அக்கைச் செ வ்விய அரையினும் ஒட்டைக்சரத்தினுங் கொண்டார்க்கு முலைச் சுவடு நல்கும் திருக்காமக்கோட்டியம்மை சேவடிப்போது எப் போதஞ் சிந்திப்போம். எ-று. கோள் - ஈண்டு மலம்.

(ருக) கடைந்தெடுத்த அரவின்மணிபோலச் சுடரை அகலி ற் நாண்டிய எலிக்கு மறைக்காட்டில் வன்மையோடு சிறந்தசகல புவன அரசுரிமையையும் கொடுத்தபெருமான்பாலமர்ந்து கோடி சூரியர்போலவிளங்கும் கியாதிபடைத்த புகலிநாயகி என்க.

(அ0) ஆகாயத்திற்றோன்றுங் காற்றைப்போல அழகிய சிவத் தினிடத்தே திருவருட்சத்தியாகத்தோன்றி, திசைகளிலுலாவும் நீராகிய பாரத்தையுடைய மேகத்திற்றோன்றுகின்ற ஒரு வில் லைப்போலச் சிவஞ்சத்திகளாகிய தம்முடைய இரு திருமேனிக ளும் அமையப்பெற்று ஏகமாகி, கடலிற்றோன்றுகின்ற அலை களைப்போல இரண்டற்றதாகி, அண்டமனைத்துமீன்றமாதாவும், அம்பு அரங்களின் போரைவென்ற அருள்விழிகளையுடைய சண் பகக்கோதையுமாகிய உமாதேவியின் அடிசார்ந்துய்வாம். எ-று. தோன்றி ஒன்றாகி அத்துவிதமாகி ஈன்றாளென இயையும். வான

வில்லிற் பலநிறமுளவேனும் செம்மையும் நீலமும் ஒற்றித்த ஒப்பே ஈண்டுக்கொள்க.

(அகூ) மனமே கரு தடம் கண் அம்மை உறுர் தமை சாரா வெங்கோபம் கடா பாகர் உந்து அடங்கள் நம்மை எவன் செய்யும் - மனமே! பெரிய முத்திமார்க்கத்தைக்கருதாநின்ற, வருபிறப்பை யுறுததொண்டரைச் சாராத இயமரால்செலுத்தப்படும் சலங்கள் நம்மை யாதுசெய்யும்?—மதனர் திராமோகரும் ஓர்சால் தள் தம் கணம் மை உற பரப்பி அமர்க்கினும் எவன் ஆம்-மன்மதரானவர் திராமோசுத்தையுடையவரும் ஓர்கால்வெறுத்துத்தள்ளாநின்ற தமதுகணமாகியமாதர்கூட்டத்தை (நமக்கு) மயக்கமிகப்பரப்பிப் போர்செய்யினும் யாதுதீங்காகும்?—யாம் கடலடுத்தநாகைக்காரோணத்தில் எழுந்தருளிய நீலாயதாக்ஷியம்மையின் இருதாமரைமலர்போலும் சிவந்ததிருவடிகளைச்சிந்திப்பாம். எ-று. கருதுவார்க்கு இம்மையில் மன்மதவாதையும் மறுமையில் இயமவாதையும் இன்றென்பதாம். (நீல+ஆயத+அக்ஷி - கரிய விசாலமாகிய கண்ணையுடையவள்.)

(கூஅ) ஒருகாலத்தே திரண்டெதிர்த்த அசுரரைக்கொல்வான் அம்பிகைதன்கராங்குலிகளில் திருமாலைப் பத்துருவாய்த் தோற்றுவித்தமையை இலளிதாஸஹஸ்ர நாமத்தில் "கராங்குலிநகோத்பன்ன நாராயணதசாக்ருதிঃ என்பதனுனுமறிக.

(கூகூ) கோயிலூரைச்சார்ந்த சாலிவாடி நகரிலுள்ள சிவகுத்தனென்னும் வணிகனும் சுதன்மையென்னும் மனைவியும்புரிந்த தவத்தால் அம்பிகையருளினுதித்த அரதனவல்லியை ஓர்நாள் கோயிலூர் நெல்லைநாயகியம்மையின் சந்நிதிக்கெதிரிலிருக்கும் தமது பயிர்க்கு அன்று காவலரின்மையின் ஆயமகளிரோ டனுப்ப; அவள்விளையாட்டுநிமித்தம் வேறிடஞ்செல்லலும், சுதன்மையின் பத்திவிசேடத்தால் அம்பிகையாரே அக்குழந்தையும் ஆயமும்போலவந்து காத்ததுமன்றி அச்சுதன்மை கொண்டுவந்து படைத்த உணவையும் வியந்தருந்தினரென்பது புராணசரித்திரம்.

சிவகாமியம்மைவணக்கம்.

(எ) வன்னி - அனல், கிளி; பணிபயில வருவார் - தொண்டு புரிய எய்துமவர், சித்திரமமையப்பெற்ற கச்சு; சுவர்க்கம் - தேவலோகம், தனம்; பன்னு நுதல் மதி அடியார் பரிபுரங்கொண்டு - துதிக்குங் கருத்தமைந்த அறிவுடைத்தொண்டர் பரித்தவுடலை ஆலயமாகக் கொண்டு, வியக்கும் மதிபோலும் நெற்றியையும் அடியிலார்ந்த சிலம்பையுங்கொண்டு; இதழி - கொன்றை, இதழினையுடையவாய்; பொன்னனுகு மலரவை சேர்ந்து இசைகொளரி மறையோதி புரிந்து தாழ - இலக்குமிவதியும் தாமரைத்தொகுதியை உறுப்பாகக்கொண்டு புகழ்பெற்றதிருமாலும் மறையோதும்பிரமதேவரும் விரும்பிவணங்க, மலர்ந்த கனகசபையிலமர்ந்து இசைபாடும்வண்டுகள் மறைந்துள்ள கூந்தல் சுருண்டுதாழ; எனச் சிலேடைப்பொருளோக்கிச் சிவபெருமானுக்கும் அம்பிகையாருக்குங் கொள்க. "முதலடிக்கு, வல்லிகர்க்கும் அழகுமுதிர ஆபரணஞ்செறிய வளரும் தனத்துக்கு வார் அளித்தென மாற்றிக் கோடலுமொன்று.

சுப்பிரமணியக்கடவுள்வணக்கம்.

(அ0) தேர்களையும் காலாட்களையும் திக்குக்கயங்கள்போலத் தம்மைத் தோற்றுவிக்கும் கூட்டமாகிய யானைகளையும் (சேணம்) கட்டப்பெற்ற அயங்களையுங் கூட்டி யுத்தஞ்செய்து, புறகிட்டுப்போகுங் காட்டிலே புலவுகமழும் இரத்தநீராற் குளிப்பித்துச் சூரனைமாள்வித்து, விளங்குமுலகில் தமது கீர்த்தியை நாட்டிய, பெருமையுடைய உமாதேவியார் சிறப்புச்செய்து வளர்த்தருளிய இளையபிள்ளையார் திருவடிகள், துதிக்கப்படுவன. எ-று. நாட்டும் பிள்ளையாரென இயையும்.

(கக) முருட்டுமரம்போலுஞ் சித்தத்தவரும் திருப்பாதங்காணின் அவரை உளமுருகச்செய்யும் சிவகுமாரரும் தம்மடியவரைச் சினந்தவரையழிக்கும் அரம்போல்பவரும் சூரனுக்குப்

பகைவரும் களித்தற்கேதுவாகிய வாழைக்கனிபோல நம்முளத்தைக் கனிவித்தவருமாகிய முருகக்கடவுளைச் சிந்திப்பாம். எ-று.

(சகூ) கடலையும் மேருவையும் சுவற்றலும் வளைத்தலுமே புரிந்த கணையானும் திறலானும் வியந்து சிரந்துளக்கக் கடலையும் விந்தத்தையும் தோற்றமுமில்லையாகும்படி கரத்திலடக்கிய குறுமுனிக்கும் மயல்பூட்டிய கிரவுஞ்சமலையின் மார்பைத்துளைத்த வேலேந்திய இளையவனென்க. சோ - மதில்.

திருநந்திதேவர்வணக்கம்.

(சகூ) சிலாதமுனிவர் பெருமான் கட்டளைப்படி புத்திரகாமேஷ்டியியற்றுதற்குத் தலசுத்திசெய்யவுழுத கொழுமுனையிலகப்பட்ட பேழையிலிருந்த புதல்வரைச் சாருலக்ஷணையென்னும் மனைவிபாலளித்துவளர்க்குங்கால் சைலாதியெனப்பெயர்பெற்ற புதல்வர் எண்வயதில் ஏழுகழிதலும் சிவபெருமானைவழிபட்டுச் சிவகணத்தலைவராயினரென்பது இலிங்கபுராணசரித்திரம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திவணக்கம்.

(உசு) சத்ததாதுக்களுள் எலும்பொன்றே தன்னோடு மற்றைத் துவக்கு உதிரம் இறைச்சி மேதை மச்சை சுக்கிலமுமாகிய பெண்ணுயிற்றென்பார் "தாதுரிலையொன்றேழா ஆக்கி" என்றும், பாணினீயமென்னும்வியாகரணத்தே சொற்களின் மூலமாகியதாதுக்களைப் பலவாறு சொல்லால்வகுத்ததமக்கு இங்ஙனம் பொருளால்வகுக்குமாற்றலின்மையின் பாணினிமுனிவரும் நாணவென்பார் "சமழ்ப்ப" என்றும், (இங்ஙனமே நியாயசாத்திரமியற்றிய கௌதமமுனிவரும்நாண) ஏதுவும் உரையும் உபமானமுமாகியபிரமாணங்களைத் தாமியற்றியவுருவத்தே காட்சியிற்காட்டினரென்பார் "பிரத்தியக்கத்தெய்தக்காட்டி" என்றும் கூறினர். ஏது - அனுமானம். நுதல் - உரை.

(சுசு) எனதுபோதநாசத்தின்கண்ணே அருளானந்தத்தைப் பொழியாநின்ற ஆளுடையபிள்ளையார் உயரவெடுத்துச் சுட்

டோடு மெய்ப்பொருளைக்காட்டிய திருக்கரமானது, அரங்கிலே நடிக்குங்கூத்தர் பலருக்கும் முதல்வனாகிய கூத்தன்வந்து பிரம் போடு கரமுயரவெடுத்துவீசிக் கூத்தையமர்த்தி அவ்வரங்கிலுள்ள குறுமன்னியர்க்கெல்லா முதல்வனாகிய மகாமன்னியனையே புகழ்ந்து சுட்டிநின்றாற்போல வேதாகமங்கள்கூறிய பலசமய நெறிகளாகிய கூத்தையமர்த்தி அவ்வச்சமயங்கட்குரிய கடவுளர்க்கெல்லா முதல்வனாகிய சிவபெருமானையே புகழ்ந்து சுட்டி நின்றமையால் "வேதாகமப்பவுரிவீசுங்களாசநிலை" என்றும், ஆதாரம் ஆறையும் ஊடுருவிநின்ற சுழுமுனையை மேருவென்றும் இடைபிங்கலைகளை அம்மேருவை வலம்வரும் சந்திர சூரியரென்றும் யோகிகள் கூறுவராகலின் அவ்வாறாதாரங்களையுங் கடந்த நிராதாரமாகிய அருளினும் மீதான்மாகிய மெய்ப்பொருளிற் சுட்டோடுமெதிதப்பட்டு நின்றமையால் முடிபோல்வதென்பார் "ஆதாரவெற்பிலபிடேகம்" என்றும், ஆன்மபோதத்தை மறைத்த ஆணவவிருளைநீக்கிச் சிவத்தையறிவிக்குந் திருவருளைப்போல இறைவனைப் பிறர்க்கறிவித்தமையால் "போதத்திளிலெழுபானு" என்றும் கூறினர், கையென்பதை மூன்றிடத்துங்கூட்டுக. களாசம் - பிரம்பு. பிரம்போடு வீசுநிலை என்க.

சுந்தரமூர்த்திவணக்கம்.

(கக) கல்விகற்பித்த சாந்திவினிமுனிவர் கடலினிறந்த தம் புதல்வனைக் குருகாணிக்கையாகக் கேட்டலும், கண்ணபிரான் முதலியாற் கவரப்பட்ட அப்புதல்வன் பாஞ்சசனவவுணன்விழுங்க மடிந்ததை வருணனாலறிந்து, அவனெஞ்சைச் சக்கரத்தாற் பிளந்து அதிலிருந்தசங்கைக் கைக்கொண்டுசென்று இயமலோகத்தையடைந்து ஊத; இயமன் அஞ்சியணுகியளித்த அப்புதல்வனைக்கொணர்ந்து குருவின்பாலீந்தனரென்பது சரித்திரம்.

நால்வர்கள்வணக்கம்.

(உ) வாதவூர் - திருவாதவூர், வாயுமண்டலம்; பெருந்துறை - திருப்பெருந்துறை, பெரியதுறைகள்; ஆசு இல் எழில் தடித்து

அய்பர-பாசமில்லாத ஆன்மப்பிரகாசம் மிகுத்துச்செல்ல, குற்ற மில்லாத அழகிய மின்னலுண்டாக; அஞ்செழுத்து - அஞ்சு எழுத்து, அம்செழுத்து ; (சலத்தின்வளமை) தேசமலிதரப்பொதுவார் சிவபோகம் - ஞானப்பிரகாச மிகும்படி கனகசபையிலே நிறைந்த சிவானந்தம், தேசங்கள் மலியும்படி யாவருக்கும் பொதுவாய் நிறைந்த நல்ல போகங்கள் என மேகமென்பதற்கிணங்க இருபொருள்படக் கூறியவாறுணர்க.

அல்லமதேவராதியோர்வணக்கம்.

(௩) கிரேதயுகத்திலே சதாசிவதேசிகர் ஈசுரதேசிகர் மகேசதேசிகர் உருத்திரதேசிகரென நால்வரும், திரேதயுகத்திலே ஏகாக்கதேசிகர் துவிதாக்கதேசிகர் பஞ்சாக்கதேசிகர் சடாக்கதேசிகரென நால்வரும், துவாபரயுகத்திலே இரேணுகதேசிகர் தாருகதேசிகர் கோகர்ணதேசிகர் சங்குகர்ணதேசிகரென நால்வரும், கலியுகத்திலே இரேவணசித்ததேசிகர் மருளசித்ததேசிகர் ஏகோராமையதேசிகர் பண்டிதாராத்தியதேசிகரென நால்வரும் சிவாம்சமுடையவர்களாய்ச் சிவபெருமானுடைய சத்தியோசாதாதி நான்குதிருமுகங்களிலும் முறையேயுதித்து வீரசைவ சமயகுரவர்களாய் விளங்கினரென்பது சரித்திரமாகலின் அப்பதினாறு தேசிகர்களையும்தொகுத்துத் துதித்தனர். சிவாஞ்சராய் ஈசானமுகத்துதித்த அல்லமதேசிகர் பெரிதும் கலியுகத்தே வசவேசராதியகணங்களுக்கு ஞானோபதேசம்புரிந்து திகழ்ந்தமையின் இவ்வாசிரியரையும் பிந்தியநால்வரோடுகூட்டிப் பஞ்சாசாரியரென வழங்கலும் உண்டு. இதனை வீரசிங்காதனபுராணம் பரமரகசியம் முதலியவற்றாலுணர்க.

அருஞ்செய்யுட்குறிப்பு முற்றிற்று.

ஏனையவை அவ்வச்செய்யுளின்கீழ்க் காண்க.

உ

பரிசோதனபத்திரம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩	௮	௧	மலரவ ..	மலரய
,,	௧௦	௧	ஞணவ ...	ஞணவங்
௫	௨௦	௪	ளன்புறு ...	ளின்புறு
௬	௨௧	௨	தகல்வியினை ...	தகலவினை
,,	௨௪	௪	மத	மதக்
௭	௩௦	௪	றெரியு ...	றெறியு
௧௧	௪௫	௩	பொய்ம்மலை ...	பொம்மலை
௧௪	நோட்	௩	குவையோ ...	குவையோடு
௧௭	,,	௫	அருளியதலைவ ...	அருளியதலைவா
௧௮	௭௧	௪	கருட்கருணை ...	கறக்கருணை
௨௦	௭௯	௧	பிரமரு ...	பிரமனு
௨௮	௧௪௮	௩	முகமாறுங் ...	முகமாருங்
௨௯	நோட்	௯	மாறுக ...	மாற்றுக
௩௬	௧௪௭	௩	சோக்களைக் ...	சோக்களைச்
௪௧	௧௬௭	௨	வாழ்வை ...	வாழ்வைக்
௪௨	௧௭௦	௪	னின்றுன் ...	னின்முன்
௪௭	௪௯௫	௪	முடித்து ...	முடித்த
௫௭	நூல்	௪	பஞ்சதிகார ...	பஞ்சாதிகார
,,	௨௩௩	௬	மவுணக் ...	மவுன
௬௧	நோட்	௧	வாகன ...	வாகனு
௬௫	,,	௫	இது புராணத் ...	இப் புராணத்
௭௫	௭௫	௨	நிகழடியார் ...	நிகழடியர்
௭௬	நோட்	௭	அவினு ...	அவிநா
௭௮	,,	௩	உரியானை ...	உரியதானை
௯௮	௮	௫	ழசுரக்கு ...	ழ்சுரக்கு
௧௦௩	௩௦	௧	மாயமர்ந் ...	மார்ந்தமர்ந்
௧௧௨	௭௦	௩	நெடுங் ..	நெருங்
௧௧௫	௮௦	௨	னம்புரவா ...	னம்பரவா

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கஉரு	கஉங	உ	மெய்ப் ...	மெப்
கஉசா	கஉகூ	க	வமலே ...	வமலனே
கஙஉ	கஎ	ங	யிரும்மல ...	யிருண்மல
கருஎ	ஙஉ	ச	தன்ஞே ...	தனஞே
ககூசா	அக	ச	யமர்வேள் ...	யமர்வேற்
உ00	கூகூ	ச	நோக்கி ...	ஞேக்கி
உ0சா	கஉங	க	தன	தென
உகச	கச0	சா	யென் ...	யெஞ்
உகஎ	நோட்	உ	இகு	இரு
,,	,,	,,	இகுவகை ...	இருவகை
உருக	உசா	ரு	யநா ...	யர்நா
உருஉ	ஙங	உ	சைவை ...	சைவ
உருங	நோட்	உ	தபம் ...	பதம்
உருச	சஉ	ங	சூடி ...	சூடிச்
உஎக	சரு	ச	காறளங் ...	காறளர்ங்
உஎரு	சாசா	உ	பாற்பல ...	பற்பல
உஅஎ	சசா	ங	தின்முஞ் ...	தினமுஞ்
,,	சஅ	ரு	முந்துங் ...	முற்றுங்
உஅஅ	ருச	ங	பேர்க் ...	போக்
உகூஎ	உச	ங	பொறி ...	பொறிக்
ஙகஉ	கசா	ச	னேத்தெழுத் ...	னேங்தெழுத்
ஙஉச	ச	ச	துணேவியே ...	துணேவியோ
ஙஉரு	அ	ங	பெருட்டே ...	பொருட்டே
ஙஉசா	கரு	உ	மணி ...	மணிப்

இடையே ஒற்றுமிகாச் சிலபுராணப்பெயர்களில் ஒற்றுப[...] இருத்தலின் அவற்றை அட்டவணேயின்படிக் கொள்வதன்றிய[...], நாலேந்து இடங்களில் தெரிந்துகொள்ளத்தக்க பிழையாக [...]த்துக்களும் முற்றுப்புள்ளியும் காமாவும் தவறியிருத்தலின் [...]ற்றையும் திருத்திக்கொள்க. இப்பிழைதிருத்தத்தில் பிற்கெ[...]த்த பிரதிபேதமும் சில.